

ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමන්ගේ
භාවනා අත්දැකීම්

2015 - 3





උතුම් අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ තපාගතයන් වහන්සේට නමස්කාරය වේවා!

උතුම් තපාගතයන් වහන්සේ නිසා ම බිහිවූවා වූ සද්ධර්ම රත්නයට නමස්කාරය වේවා!

උතුම් සද්ධර්ම රත්නය නිසා ම බිහිවූවා වූ ආර්ය පුද්ගල මහා සංඝ රත්නයට
නමස්කාරය වේවා!

අකනිට්ඨ බ්‍රහ්ම ලොව ධම්ම මණ්ඩලයේ ජීවමානව වැඩ වාසය කරන්නා වූ උත්තරීතර
රහතන් වහන්සේලාට කෘතඤ්ඤාපූර්වක නමස්කාරය වේවා!

උතුම් ධර්මාචාර්ය ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමාට හදපිරි කෘතඤ්ඤාපූර්වක
නමස්කාරය වේවා!

පෙරවදන

මෙම ග්‍රන්ථ මාලාවෙහි අන්තර්ගත වන්නේ ධර්මාචාර්ය ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමා විසින් අකනිට්ඨ බ්‍රහ්ම මණ්ඩලයේ රහතන් වහන්සේලාගේ මහ පෙන්වීම යටතේ සිදුකරන ලද භාවනාවන්ගේ පිටපත් කිරීමකි. ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමාගේ උපදෙස් මත මෙම භාවනාවන් පරිශීලනයට සුදුසු වන්නේ, දින හතරේ භාවනා වැඩසටහන සම්පූර්ණ කරනු ලැබුවන් ය. පරිශීලකයාගේ පහසුව පිණිස, මෙම භාවනාවන් වාර්ෂිකව බණ්ඩ කොට පිටපත් කිහිපයකින් මුද්‍රණය කිරීමට සලසා ඇත.

මෙම පිටපත් මුද්‍රණයෙහි අරමුණ වන්නේ, ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමාගේ භාවනාවන් ශ්‍රවණය කර, ධර්ම අවබෝධයන් ලබාගැනීම සඳහා උපකාරයක් වශයෙනි. භාවනාවන්ගේ ප්‍රායෝගිකත්වය මනාව ග්‍රහණය කර ගැනීම පිණිසත්, අපැහැදිලි ස්ථාන නිරාකරණය කර ගැනීම පිණිසත් එම භාවනා ශ්‍රවණය කිරීම ම නිර්දේශ කර සිටිමු. මෙම භාවනා පරිශීලනයේ දී උපකාරී වීම සඳහා යොදාගත් රූප සටහන් ද එම භාවනාවන් අවසානයේ දී දක්වා ඇත.

භාවනාවන් පිටපත් කිරීමේ දී හෝ මුද්‍රණයේ දී යම් යම් අඩුපාඩු සිදුවී ඇති නම් ඒ සඳහා අපි සමාව අයදීමු. මෙම පිටපත් සකස් කොට මුද්‍රණය කිරීම සඳහා නන් අයුරින් සහාය දුන් සැමට අපගේ හදපිරි කෘතඤ්ඤාවය පළකර සිටිමු.

තථාගත සම්මා සම්බුද්ධ ධර්මය අවබෝධය තුලින් සියලු සත්වයන්ට උතුම් වූ නිර්වාණය සාක්ෂාත් කරගත හැකි වේවා!

වීරං ජයතු සම්මා සම්බුද්ධ සාසනං!

මෙම ග්‍රන්ථය අනවසරයෙන් හෝ ලාභ පරමාර්ථයෙන් මුද්‍රණය කිරීම හෝ පිටපත්
සැකසීම නොකළ යුතු ය.

2024 අප්‍රේල්

<https://visuddhimagga.info>

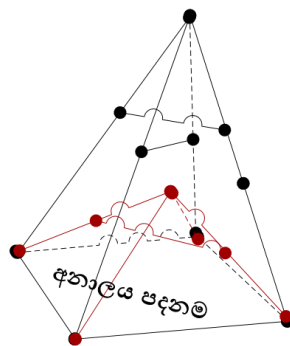
ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමන්ගේ

භාවනා අත්දැකීම්

**Meditation Experiences of
Dr. Lalith Ranatunga**

2015 - 3

(ජූලි - සැප්තැම්බර්)



ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ග සීලය සමාදන් වීම

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස!

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස!

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස!

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

මම ලෝභය නැතිකරමි

ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

මම ද්වේෂය නැතිකරමි

සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම මෝහය නැතිකරමි

දුකියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

මම පංච නිවරණයෝ යටපත් කරමි

දුකියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

මම පංච නිවරණයෝ යටපත් කර ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය හරහා ගමන් කරමි

දුකියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය හරහා ගොස් චතුර්ථධ්‍යානයට යමි

තතියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

මම පංච බලයෝ පංච ඉන්ද්‍රියන් බවට පත් කරමි

තතියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

මම ඡන්ද, චිත්ත, විරිය, විමංසා ඉද්ධිපාදයෝ වඩමි

තතියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම සජ්ත බොජ්ඣංගයෝ වඩමි

පාණාතිපාතා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

පාණාතිපාතය නිසා ද්වේෂය ඇති වන්නේ ය. ද්වේෂය නිසා පාණාතිපාතය ඇති වන්නේ ය.

අදන්තාදානා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

අදන්තාදානය නිසා ලෝභය ඇති වන්නේ ය. ලෝභය නිසා අදන්තාදානය ඇති වන්නේ ය.

කාමෙසුමිච්ඡාවාරා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

කාමයේ වරදවා හැසිරීම නිසා මෝහය ඇති වන්නේ ය. මෝහය නිසා කාමයේ වරදවා හැසිරීම ඇති වන්නේ ය.

මුසාවාදා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

මුසාවාදය නිසා ලෝභය ඇති වන්නේ ය. ලෝභය නිසා මුසාවාදය ඇති වන්නේ ය.

පරුසාවාවා, පිසුනාවාවා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

පරුසාවාව, පිසුනාවාව නිසා ද්වේෂය ඇති වන්නේ ය. ද්වේෂය නිසා පරුසාවාව, පිසුනාවාව ඇති වන්නේ ය.

සම්ප්ප්පලාපා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

සම්ප්ප්පලාපය නිසා මෝහය ඇති වන්නේ ය. මෝහය නිසා සම්ප්ප්පලාපය ඇති වන්නේ ය.

සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

සුරාපානය නිසා චීනම්ද්ධය ඇති වන්නේ ය. චීනම්ද්ධය නිසා මෝහය ඇති වන්නේ ය.

පටුන

01/07/2015 - අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු.....	1
Anupādisesa Nibbāna Dhātu	
02/07/2015 - චිත්තමුද්දතාව සහ චිත්තූඡ්ඡකතාවය.....	4
Pliancy and Rectitude of Mind	
03/07/2015 - කායමෘදුත්වය.....	9
Pliancy of Body	
04/07/2015 - කායප්‍රාගුණ්‍යතාව.....	13
Proficiency of Body	
05/07/2015 - කායසාප්‍රත්වය.....	16
Rectitude of Body	
06/07/2015 - නිබ්බාන.....	22
Nibbāna	
07/07/2015 - නිබ්බාන 2.....	25
Nibbāna 2	
08/07/2015 - නිබ්බාන 3.....	29
Nibbāna 3	
09/07/2015 - චිත්තප්‍රාගුණ්‍යතාව.....	32
Proficiency of Mind	
10/07/2015 - නිබ්බාන.....	36
Nibbāna	
11/07/2015 - ඤාණදස්සන විසුද්ධි 2.....	39
Ñāṇadassana Visuddhi 2	
12/07/2015 - ඤාණදස්සන විසුද්ධි 3.....	43
Ñāṇadassana Visuddhi 3	
13/07/2015 - නිබ්බාන.....	46
Nibbāna	
14/07/2015 - නිබ්බාන.....	48
Nibbāna	
15/07/2015 - ශුද්ධා.....	51
Saddhā	
16/07/2015 - සුඛභාගීය ධම්ම.....	55
Sukhabhāgiya Dhamma	
18/07/2015 - ශුද්ධා.....	58
Saddhā	
19/07/2015 - ශුද්ධා.....	61
Saddhā	
20/07/2015 - නිබ්බාන.....	66
Nibbāna	

21/07/2015 - ඡන්ද විරිය චිත්ත විමංසා පරිචිතා.....	71
Chanda Viriya Citta Vimamsā Paricitā	
22/07/2015 - ආච්චර්ය අද්භූත ධර්ම.....	77
Acchariya Abbhuta Dhamma	
24/07/2015 - නිබ්බාන.....	80
Nibbāna	
25/07/2015 - පාගුඤ්ඤතා.....	85
Pāguññatā	
26/07/2015 - අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 2.....	90
Anupādisesa Nibbāna Dhātu 2	
27/07/2015 - අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 3.....	96
Anupādisesa Nibbāna Dhātu 3	
28/07/2015 - දුක්ඛාපට්ඨදා දන්ධාභිඤ්ඤා.....	101
Dukkhaṭṭipadā Dandhābhiññā	
29/07/2015 - නිබ්බාන.....	109
Nibbāna	
31/07/2015 - පාගුඤ්ඤතා.....	112
Pāguññatā	
01/08/2015 - නිබ්බාන.....	116
Nibbāna	
02/08/2015 - නිබ්බාන.....	120
Nibbāna	
03/08/2015 - දුක්ඛ නිරෝධ භාවනා.....	124
Dukkha Nirodha Bhāvanā	
04/08/2015 - සුඛභාගීය ධම්ම.....	128
Sukhabhāgiya Dhamma	
05/08/2015 - සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං.....	132
Saṅkhārapaccayā Viññāṇaṇaṃ	
06/08/2015 - ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්ති.....	137
Ākiñcañña Samāpatti	
07/08/2015 - නාමරූපපච්චයා සලායතනං.....	140
Nāmarūpapaccayā Saḷāyatanam	
08/08/2015 - සලායතනපච්චයා එස්සො.....	143
Saḷāyatanapaccayā Phasso	
09/08/2015 - එස්සපච්චයා වේදනා.....	148
Phassapaccayā Vedanā	
10/08/2015 - වේදනාපච්චයා තණ්හා.....	153
Vedanāpaccayā Taṇhā	
11/08/2015 - තණ්හාපච්චයා උපාදානං.....	158
Taṇhāpaccayā Upādānaṃ	
12/08/2015 - උපාදානපච්චයා භවො.....	162

	Upādānapaccayā Bhavo	
13/08/2015	- භවපච්චයා ජාති.....	166
	Bhavapaccayā Jāti	
14/08/2015	- ජාතිපච්චයා ජරාමරණ සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති.....	171
	Jātipaccayā Jarāmarañam Sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā Sambhavanti	
15/08/2015	- ජාතිනිරොධා ජරාමරණනිරොධො.....	175
	Jātinirodhā Jarāmarāṇanirodho	
16/08/2015	- භවනිරොධා ජාතිනිරොධො.....	178
	Bhavanirodhā Jātinirodho	
18/08/2015	- උපාදානනිරොධා භවනිරොධො.....	181
	Upādānanirodhā Bhavanirodho	
19/08/2015	- තණ්හානිරොධා උපාදානනිරොධො.....	183
	Tañhānīrodhā Upādānanirodho	
20/08/2015	- වේදනානිරොධා තණ්හානිරොධො.....	186
	Vedanānīrodhā Tañhānīrodho	
21/08/2015	- එස්සනිරොධා වේදනානිරොධො.....	190
	Phassanīrodhā Vedanānīrodho	
22/08/2015	- සලායතනනිරොධා එස්සනිරොධො.....	193
	Salāyatananīrodhā Phassanīrodho	
23/08/2015	- නාමරූපනිරොධා සලායතනනිරොධො.....	196
	Nāmarūpanīrodhā Salāyatananīrodho	
24/08/2015	- විඤ්ඤාණනිරොධා නාමරූපනිරොධො.....	199
	Viññāṇanīrodhā Nāmarūpanīrodho	
25/08/2015	- අවිජ්ජානිරොධො.....	202
	Avijjānīrodho	
26/08/2015	- දුක්ඛ නිරෝධ භාවනා.....	204
	Dukkha Nirodha Bhāvanā	
27/08/2015	- දුක්ඛ නිරෝධ භාවනා.....	207
	Dukkha Nirodha Bhāvanā	
28/08/2015	- ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනා.....	210
	Āneñja Sappāya Bhāvanā	
29/08/2015	- ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනා 2.....	213
	Āneñja Sappāya Bhāvanā 2	
30/08/2015	- දුක්ඛ නිරොධ අරිය සච්ච.....	216
	Dukkha Nirodha Ariya Sacca	
31/08/2015	- මච්ඡරිය.....	221
	Macchariya	
01/09/2015	- මච්ඡරිය 2.....	224
	Macchariya 2	
02/09/2015	- මච්ඡරිය 3.....	227

	Macchariya 3	
04/09/2015	- මච්ඡරිය 4.....	230
	Macchariya 4	
05/09/2015	- අභිජ්ඣා.....	233
	Abhijjā	
06/09/2015	- අභිජ්ඣා 2.....	235
	Abhijjā 2	
07/09/2015	- අභිජ්ඣා 3.....	237
	Abhijjā 3	
08/09/2015	- ධම්මකාය.....	239
	Dhammakāya	
10/09/2015	- බීජ සූත්‍ර.....	243
	Bīja Sutta - Means of Propagation	
11/09/2015	- බීජ සූත්‍ර 2.....	246
	Bīja Sutta 2 - Means of Propagation 2	
12/09/2015	- විමුක්ති.....	248
	Vimutti	
13/09/2015	- නිරෝධ.....	252
	Nirodha	
14/09/2015	- නිරෝධ.....	255
	Nirodha	
15/09/2015	- නිරෝධ.....	258
	Nirodha	
16/09/2015	- නිරෝධ.....	260
	Nirodha	
17/09/2015	- නිරෝධ.....	262
	Nirodha	
18/09/2015	- දුක්ඛ නිරෝධ.....	264
	Dukkha Nirodha	
21/09/2015	- රථ විනීත ධම්ම.....	266
	Rathavinīta Dhamma	
22/09/2015	- රථ විනීත ධම්ම 2.....	269
	Rathavinīta Dhamma 2	
23/09/2015	- අත්තානුදිට්ඨි.....	271
	Attānudiṭṭhi	
24/09/2015	- අත්තානුදිට්ඨි 2.....	273
	Attānudiṭṭhi 2	
25/09/2015	- භය අගති.....	275
	Bhaya Agati	
26/09/2015	- අවිජ්ජා.....	277
	Avijjā	

27/09/2015 - නන්දි.....	279
Nandi	
28/09/2015 - ගිද්ධිලෝභ.....	281
Giddhilobha	
29/09/2015 - මච්ඡරිය 5.....	284
Macchariya 5	

01/07/2015 - අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු

Anupādisesa Nibbāna Dhātu

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ පූජාවෙන් පස්සේ. ඒ බුදුපියවරු දාහතර නම ම නිසා ම ඒ සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා.

මම පටන් ගත්තේ අර ඊයේ භාවනාවෙන් ම තමයි. ඒකෙදි බැලුවා අපි පළවෙනි සතිය, ඉගෙන ගත්තා. රූපයයි, රූපය නිසා පවතින්න බෑ කියන එක. වේදනාවයි, වේදනාව නිසා පවතින්නත් බෑ, සඤ්ඤාවයි, සඤ්ඤාව නිසා පවතින්නත් බෑ, අත්තා, අත්තා නිසා පවතින්නත් බෑ කියලා, පළවෙනි සතිය කාරණාව 1 හැටියට ගන්න පුළුවන්. අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් අපිට ඇති වෙනවා සඤ්ඤාව දක්වා ලකුණු කරන සතිය.

ඊට පස්සේ අපි ඊයේ බැලුවා දෙවෙනි සතිය. අපි 3 කියලා ඕක ලකුණු කළේ. **Number** එක දැමීමේ 3 කියලා. දෙවෙනි සතිය ඒක ලකුණු වෙන්නේ, අර ධම්මමච්ඡරිය පාරේ චේතනාව ළඟ. එතෙතේදි කරන්නේ මොකක් ද? අර සීලබ්බත උපාදානය කියන එක තමයි අපිට ඔතන තියෙන්නේ. ඒ සීලබ්බත උපාදානයට අපිට එන්නා වූ දේ තමයි අර කාමරාග අනුසය. ඒක අපි ඊයේ පැහැදිලි කළා. කවුරු හරි කෙනෙක් ඉපදෙන අවස්ථාවෙදි කාමයේ වරදවා හැසිරීම කියන එක. අදත්තාදානය කියන එක කළා ය. දැන් නොකළා වුණත් අර ඒකේ තිබෙන්නා වූ කළා නිසා ඇති වෙන්නා වූ බලපෑම තියෙනවා. අර සංස්කාර අයිත් කළත් ඒක තියෙනවා, කියන එක. එතකොට, ඔන්න ඔය දෙවෙනි කාරණයේදි දෙකක් හිතන්න ඕනෑ. එකක් තමයි අර සුඛ වේදනාව. සීලබ්බත උපාදානය මගින් අනාගත භවය දැඩිව ගත්තා සුඛයි කියලා. එහෙම නම් වේදනාව තියෙන කෙළවර අපි කල්පනා කරනවා. අපි හිතමු ඒකට 2 යි කියලා අපි දාගන්නවා කියලා. අනිත් අතට තමයි අර පෙර කළා ය කියන සංස්කාරය දැන් ඒවා කරන්නේ නැහැයි කියලා අයිත් කරනවා කියනවා කියන එක. අපි ඒකට කියමු 3 යි කියලා. එතකොට ඕක තමයි අපි ඒ සතියේදි කළේ. අර ඉස්සෙල්ලා කිවු කාරණා සහගතව දැන් පොඩ්ඩක් එකතු කළා කාමරාග අනුසයෙන්.

දැන් ඊළඟට අපි එනවා හතර වෙනි කාරණයට. ඒ හතර වෙනි කාරණය තමයි, දැන් අපි අර 6 කියලා ලකුණු කරපු සතිය. මේ විදිහට බැලුවා ම 3 වෙනි සතිය. මොකක් ද මේකේ තියෙන්නේ? අර පදුට්ඨමනසඬිකප්ප පාරේ තමයි අපි ඒක ලකුණු කරගන්නේ. විඤ්ඤාණය තියෙන තැන. දැන් මෙතැනින් වෙන්නේ මොකක් ද? ඔය 4 කියලා අපි හිතුවොතින් උඩ පැත්තට. **Number** එක මතක තියා ගත්තොත්, හතර වෙනි කාරණය හැටියට අපි සංස්කාරයන් අයිත් කරපු බව ඇත්ත. නමුත් ඒ සංස්කාරයන්ගේ බලපෑම

නිසා ඇති වෙන්නා වූ විඤ්ඤාණය තියෙනවා. එහෙම නම් අර දැන් නිත්‍යයි කියලා සකස් වීම කියන එක තමයි අපි එතනින් අයිත් කරන්නෙ. ඒක අපි ඉගෙන ගන්නා අර ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් තමයි අපි අයිත් කරන්නෙ කියලා. දැන් ඔතන ඔක අයිත් කළාට විඤ්ඤාණයේ යම්කිසි පැවතීමක් වෙලා තියෙනවා නේ.

දැන් කල්පනා කරන්න ඕනේ විඤ්ඤාණය ගැන. දැන් විඤ්ඤාණය සංස්කාර අයිත් කළා වුණත් විඤ්ඤාණයේ පැවතීමක් ගැන කියනවා. දැන් එතෙන්නේ රහතන් වහන්සේ ලස්සනට පෙන්නුවා නේ අර මේක වතුර පාර වගේ උඩට ගියා. කඩාගෙන වැටෙන එක තියෙන්නෙ. එහෙම නම් මේකෙ නිත්‍යභාවයක් නැහැ. එතකොට අපි එතෙන්නේ ආවා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා ඇති වෙන්නා වූ දෙයක් තියනවද? ඒක නිත්‍ය නොවන බව දැනගෙන විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් අපි අයිත් කරනවා කියලා ඒ විඤ්ඤාණයේ ඉදන් ඉදංසච්චය දක්වා එන්නා වූ එක. කොහොම ද? රහතන් වහන්සේගේ වචනයේ තිබුණේ, “අත්තවාද උපාදානය පහ කරමින්, අවිද්‍යා යෝග්‍ය මඟ හරිමින් ඉදංසච්චය ගලවා දමනවා” කියන එක. ඒක ලස්සනට පැහැදිලි වෙනවා. අර වතුර පාරේ ඇතුළේ මොකක්වත් මඟ හැරගෙන ගියේ. දැන් ඔතෙන්නට ආවාට පස්සේ දැන් “සති” තුනක් ම අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. රහතන් වහන්සේ මට කීව්වා, භාවනාවට පෙර ම බලන්නයි කියලා, “ආනෙඤ්ජ විහාරය කියලා භාවනාවක් අපි කළා 20/06/2015.”

ඉතින් ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ මොකක් ද? අර භය අගතියයි, වේදනා රේඛාව. අනිත් අතට ගත්තහම අර ජරාවේ ඉදන් අප්‍රියේහි සම්පයෝගය කියන එක. 5.3, මැද්දේ දෝමනස්සය. මේ පැත්තෙන් සෝකය 4.4 කියන එක. ඉතින් මේකේ diagram එක බලපු වෙලාවේ කල්පනා කළා මේ 4.4 දී රූපය මැරිලා තියෙන්නේ. රූපය මැරිලා කියලා ගන්නා නම් එහෙම නම් අත්තා කියලා ගන්නේ මොකක් ද? කියන එක ප්‍රශ්න කළා. ඒ වෙලාවේ සිත නොසෙල් වී ආනෙඤ්ජ ස්වභාවය සිටිනවා කියලා මම දැක්කා.

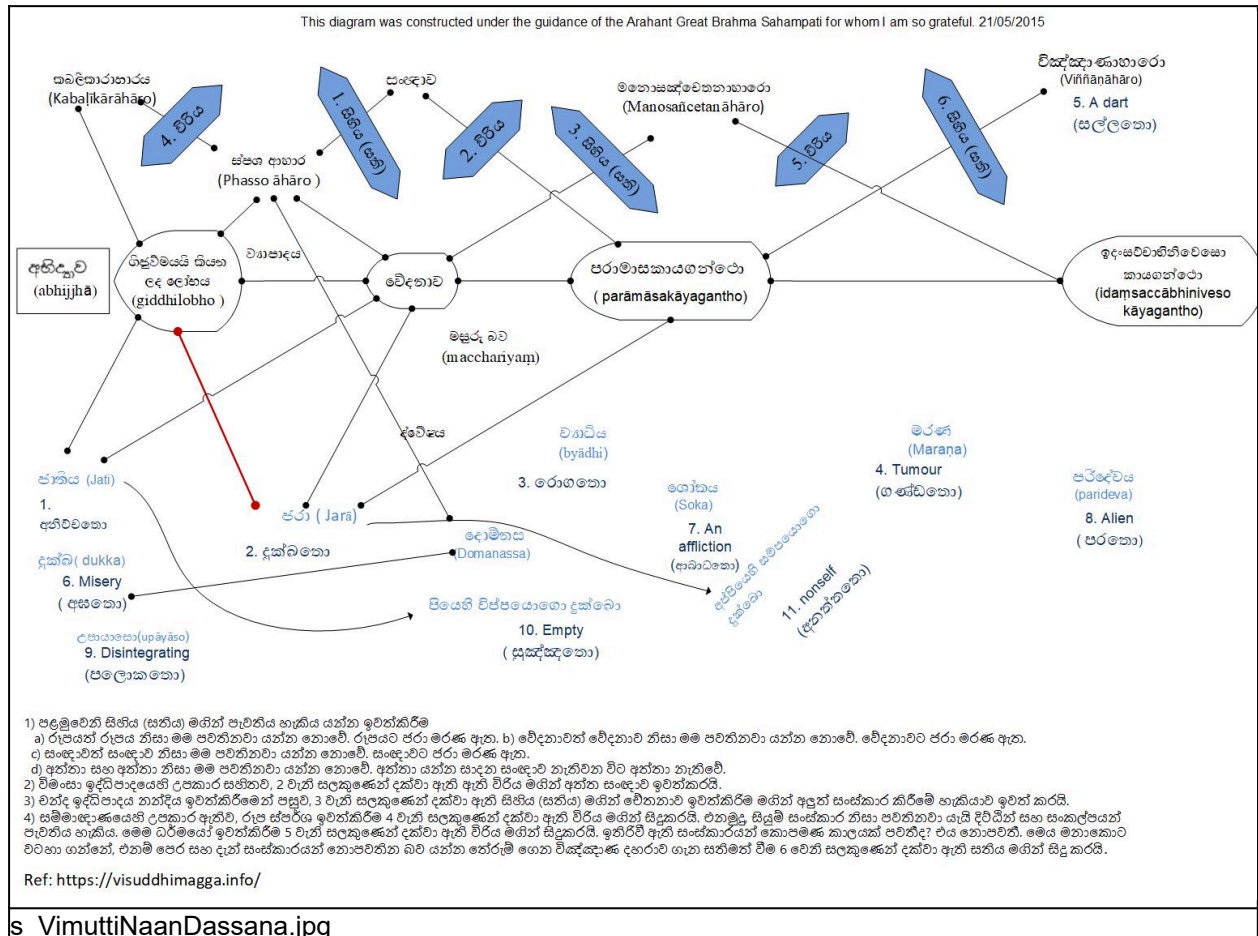
එතකොට 4.4 කියන්නේ ජාතියයි කියලා අපි ගන්නා. ඉතින් එතෙන්නේ අපි ඒ පියෙහි විජ්ජයෝගයේ සිට ජාතිය දක්වා යනවා අර අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං කියන එක එහෙම මතක් වෙලා තියෙනවා. 4.5 දී අත්තා කියලා ගත්තේ මොකක් ද? “රූපය නිසා ඇති වුණ යම්කිසි සුඛයක් වී ද එය අංශු මාත්‍ර ස්වභාවයෙන් අත්තා යැයි ගන්නා” කියන එක තියෙනවා. 4.6 දීත් වේදනාවේ ව්‍යාධිය, සංකල්පයේ නිත්‍යභාවය කියන එක බිඳුණා. 5.4 දෝමනස්සය කියලා කියන්නේ, අර සුඛ වේදනාවේ මරණය කියලා කීව්වා. දැන් ඡේනවා ද මොකක් ද වෙන්නේ කියලා? පද්ධිමනසඛිකජපය මේ පැත්තට එන්නේ නෑ.

අතන ඡන්දයයි විමංසාවයි අර තුන් වෙනි සතියෙන් ඒක නැවැත්තුවා. එතකොට අපි අත්තා කියලා ගත්තේ අර පෙර සුඛයක් කියලා වුණ එක. දැන් 4.6 වෙනකොට දැන්

අත්තා වුණේ ඕක නේ. අංශු මාත්‍ර වශයෙන් වුණ අත්තා. සුඛයක් කියලා ඇවිල්ලා තමයි ඒක සිද්ධ වුණේ. 4.6 දී ඒක ව්‍යාධිය බවට පත් වුණා. මොකද සංකල්පය බිඳුණා. මොන සංකල්පය ද? නිත්‍යයි කියන සංකල්පය බිඳුණා. පද්ධමනසඝ්නිකස්පයෙන් එන කතාව බිඳුණා. 5.4 දී මොකද වුණේ? සුඛය මලා කිව්වේ අත්තා මලා. අත්තා කියලා ගත්තේ අංශු මාත්‍ර මේක නම්, ඒක මලා. අර දිට්ඨි අනුසය භාරට ලස්සනට ඇවිල්ලා තියෙනවා දැන්, මෙතෙක්දී වටේට ම ඇවිල්ලා.

දැන් එහෙම නම්, මේ විදිහට තේරුම් ගත්තා නම් පුද්ගලයෙක්, මැරීව්ව අත්තා ආපහු උපද්දවන්නේ වන්නේ නෑ. අත්තා මලා නේ. මැරීව්ව අත්තා, නැවත උපද්දවන්නේ වන්නේ නෑ. මෙන්ම මේක තමයි අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතුව. මෙතනින් පස්සේ මොකුත් නෑ නේ.

ඉස්සෙල්ලා භාවනාවක ඉගෙන ගත්ත නේ, භව ආශ්‍රවය කියන එක අපිට ලියාගන්න පුළුවන් කියලා සෝකය කියන තැන. දැන් අත්තා ගියා නම් අත්තාගේ පසු සඤ්ඤාව නේ භව ආශ්‍රවය. අත්තා ගියා ගමන් මේකේ කතාව නෑ. භව ආශ්‍රවයක් නෑ, භව නිරොධො ජාති නිරොධො.



02/07/2015 - විත්තමුද්‍රතාව සහ විත්තූජ්ජකතාවය

Pliancy and Rectitude of Mind

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා. මම ඊයේ භාවනාව නැවතත් කරගෙන ආවා. ඊයේ භාවනාවේදී අපි බැලුවා නේ. රූපයයි ඒ රූපය නිසා පවතිනවා කියලා කියන්න බෑ. වේදනාවයි ඒ වේදනාව නිසා පවතිනවා කියලා කියන්න බෑ.

සඤ්ඤාවයි ඒ සඤ්ඤාව නිසා පවතිනවා කියලා කියන්න බෑ. අත්තායි ඒ අත්තා නිසා පවතිනවා කියලා කියන්නත් බෑ කියලා.

අන්න ඒක අපේ පළවෙනි සතියට ගියා. එතකොට එතනදි අපිට ඇති වුණේ අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාව දක්වා එන්නා වූ එක. මේ විදිහට අයින් කරගෙන ආවාට පස්සේ, අපි තුන් වෙනිවට ලකුණු කරන සතිය. ඒ කාරණාවේදී අපේ තියෙනවා අර ධම්මමච්ඡරිය පාරේ අපි ලකුණු කරනවා 3 සතිය. දැන් මේ විදිහට ගත්තහම දෙවෙනි සතියයි අපි මේ කතා කරන්නේ.

දැන් ඒ සතියේදී අපි ඊයේ සාකච්ඡා කළා, අර කාමරාග අනුසය නිසා අපි පෙර සංස්කාරයක් කළා කියලා මව් කුසට යන අවස්ථාවේදී හරි කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම, අදත්තාදානය වැනි දේ කළා කියලා, ඊට පස්සේ ඒවා දැන් නොකළා වුණත් ඒකේ තිබෙන්නා වූ බලපෑම කියන එක. ඒක එනවා නාමරූප කියන තැනට. එතකොට මෙතෙක්දී අපි කාරණා දෙකක් හැටියට බැලුවා අපි ඒ දේ කරන අවස්ථාවේදී මුලින් අපිට ඇති වූ අනාගත භවය දැඩිව ගත්තා වූ දේ තියෙනවා. ඒ මව් කුසට යන අවස්ථාව ඉතින් හොඳ ම උදාහරණය. මම ගිහිල්ලා හොඳට එක් කෙනෙක් වෙලා ඉන්නවා ආදී වශයෙන් තියෙනවා. අර engineering කරන දරුවෙක් නම් ඉතින් එයා ඒ ගැන හිතලා අර අනාගත භවය දැඩිව ගත්තා වූ අවස්ථාව. එහෙම නම් අපි දෙවෙනි කාරණාව හැටියට සලකා ගත්තා අර වේදනාව නිසා ඇති වන්නා වූ සිලබ්බක උපාදානයේ කතාව.

දැන් ඊළඟට තුන් වෙනි කාරණයට ගත්තා අර නාමරූපය දක්වා එන්නා වූ කාමරාග අනුසයේ කතාව. එතකොට මෙතැනින් මේ සතිය අයින් කර ගත්තාට පස්සේ එහෙම නම් අපි එනවා අර විඤ්ඤාණය තියෙන තැන සතියට. ඒක මේ විදිහට ගත්තොත් තුන් වෙනි සතිය. අපි ලකුණු කර ගත්තේ හය වෙනි සතිය විදිහට. Number එක දුන්නේ 6 කියලා. එතෙක්දී අපිට ජේනවා, ඕක අර පද්ධියමනසඬිකප්පය කපාගෙන තමයි ඒ

සතිය තියෙන්නේ. දැන් මෙතෙක්දී වෙන්නේ මොකක් ද? අර සංස්කාරයන් කියන ඒවා අපි අයිත් කළා. කාමරාග අනුසයේ කතාවෙදී. සංස්කාරයන් කියන ඒවා අයිත් කළා. ඒ සංස්කාරයන් අයිත් කළාට තවමත් ඒක නිසා ඇති වෙන්නා වූ විඤ්ඤාණය තියෙනවා.

ලස්සන උදාහරණය තමයි අර මුහුදු වෙරළේ රැල්ල මෙහෙම උඩට ගහගෙන යනකොට ඕගොල්ලන්ට ජේනවා මේක මෙව්වර උඩකට විතරයි යන්නේ. දැන් මෙතැනින් එහා පැත්තට මේක යන්නේ නෑ. ගිහිල්ලා අර වතුර ටිකක් එක්ක කඩාගෙන වැටෙන ස්වභාවයක් තමයි තියෙන්නේ. අර පල්ලෙහා රැල්ල බිඳිලා. සංස්කාරය කියන එක බිඳිලා. නමුත් අර ආපු ගැමීමට උඩ යනවා කියන එක තියෙනවා. ඔන්න ඔය අවස්ථාව ගත්තහම පුදුමාකාර සැපක් තියෙනවා. පුදුමාකාර සැපක් තියෙනවා කියලා කියන්නේ රහතන් වහන්සේ අද උදේ මේක මම මනසෙන් මෙනෙහි කරනකොට, මේකට සුදානම් වෙනකොට ඒ වෙලාවේදී රහතන් වහන්සේ කිව්වා “මෙතෙක්දී repair කරන්නත් පුළුවන්” කියලා. පුදුම මනසක් ඒක. එතන නතර වෙලා ඉන්න පුළුවන් ඕන තරම් වෙලා. ඔන්න ඕක තමයි කියන්නේ, අහිඬර්ම පිටකයේ තියෙනවා pliancy of mind කියලා. ඒකේ පාලි වචනය මට දැන් මතක නෑ. මේක පස්සේ හොයලා කියන්නම්. අන්න ඒක තමයි pliancy of mind කියලා කියන්නේ.

දැන් ඊට පස්සේ රහතන් වහන්සේ කිව්වා, මේ මට බලන්න කියලා, අපි කරලා තියෙනවා “ආකිඤ්චඤ්ඤායතන භාවනාව 21/06/2015 තියෙන එක.” ඉතින් ඒ භාවනාව කරගෙන ආවා ම ඒකේ හොඳට ලස්සනට රහතන් වහන්සේ වචන තුනක් කිව්වා නේ.

පළවෙනියට කිව්වා “සුඛය මැරී ඇත” කියලා. දැන් එහෙම නම් ඊයේ භාවනාවත් එක්ක කල්පනා කරන්න, සුඛය මළා ය කියලා කිව්වා ම, අත්තා මළා.

දෙවෙනි වාක්‍යයට කිව්වා “සුඛය නිසා හටගන්නා වූ යම් දහමක් වී ද, මෙය පෙර නිත්‍යයි,” ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව “යයි ගත් දේ දැන් පරිදේව වී අවසානය. මෙය ඉදංසච්චයට පැමිණීම සිදු විය.” කියලා අර පල්ලෙහා තියෙන රේඛාව 360°කින් කරකවලා ඇති වුණා වූ දේ තමයි මේ කතා කරන්නේ. අන්න එහෙම නම් අර රහතන් වහන්සේ කිව්ව වචනයට “සුඛය නිසා හටගන්නා වූ යම් දහමක් වී ද” අන්න ඒ ධර්මය හැටියට ගන්න අර අත්තා. දැන් අත්තා මැරිලා ඉවරයි. ඒක substitute කරන්න ඒ text එකට, අත්තා. මැරිව්ව අත්තා. යම් දහමක් වී ද ඒක තමයි අර අත්තා කියලා ගත්ත එක. දැන් පළවෙනි එකක් එක්ක එනවා දැන් අත්තා මළා කියලා.

අපි ඊයේ භාවනාවේ අවසානයට ගත්තා වූ ඒ දේ මතක තියාගන්න ඕනෑ. දැන් අත්තා කියන එක මැරිලා. දැන් ඕක නේ අර පෙර නිත්‍යයි කියලා අරගෙන ජේනවද? අර

අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට අපි jack එක ගහගෙන ඉන්නේ. ඒක නේ මේ කියන්නේ. ලස්සනට ඒක තේරෙනවා. මෙතැනින් අත්තා මෙතැනින් නිත්‍ය. හැබැයි ඉතින් මේ අත්තා මැරිලා. එතකොට දැන් මෙතන තිබුණ නිත්‍ය කතාවත් 360°කින් කරකැවිලා ඇවිල්ලා එයත් දැන් පරිදේවයට වෙලා තියෙනවා කියන එක ආවා.

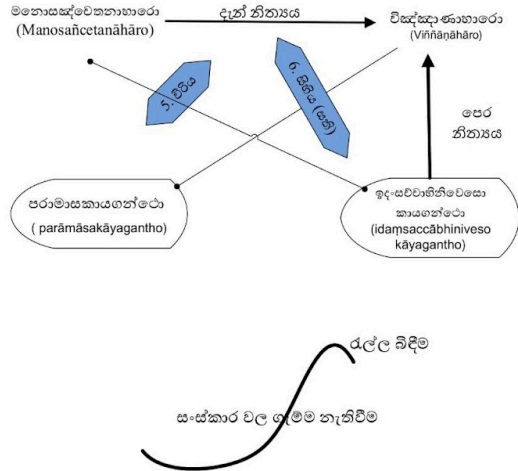
අන්න ඒ ධර්මය බැලුවා ම මනස හරියට straight වෙනවා. පුදුමාකාර කෙළින් වෙනවා. අර ඉස්සෙල්ලා මම කිව්වා නේ, සුබයක් තියෙනවා. මේක මේ විදිහට පුදුම සැනසීමක්, pliancy of mind කියන එක තමයි ඒකේ තියෙන්නේ. මේකේදී ගත්තහම හරි straight. අර ඉස්සෙල්ලා වගේ නෙමේ මෙයා හරි serious. පුදුමාකාර seriousness එකකින් ඉන්නවා. අන්න ඕක තමයි rectitude of mind කියලා කියනවා අහිඳර්ම පිටකයේ. ඒ මනසේ තිබෙන්නා වූ ඒ ස්වභාවයෙන් පැහැදිලි කරලා තියෙනවා ඒ beautiful ඒවා 24ක් තියෙනවා කියලා. අන්න ඒ කාරණා දෙක තමයි තියෙන්නේ.

ඉතින් මේකේ තුන් වෙනි කාරණාවට ගියේ නෑ. රහතන් වහන්සේ කිව්වා “ඒක පස්සේ බලමු” කියලා. ඒක ඒ විදිහට තමන්ට ඉන්න පුළුවන්. ඉන්න පුළුවන් කියලා කියන්නේ අර straightness එක ආවා ම තමන්ට කැමති විදිහකට ඉන්න පුළුවන් ඕනෑ ම කාලයක්. එකකටවත් අල්ලන්නේ නෑ. පුදුම straightness එකක්. ඇයි ඉතින් මැරිව්ව දෙන්නෙක් ගැන නේ මේ කතා කරන්නේ. අත්තාත් මැරිලා, නිත්‍යයත් මැරිලා. ඉතින් එහෙම නම් ඉතින් ආයි මොකක්වත් නැහැ නේ. එන එකකුත් නෑ. යන එකකුත් නෑ.

අන්න ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

චිත්තමාදුක්ඛය- cittamudutā

- සුඛ වේදනාවන් අත්තා යැයි පරාමාස ගතවන්නේ, එමගින් පරාමාස සිට වේතනාව දක්වා අත්තා නිසා වේතනාවන් ගොඩ නැංවීමක් සිදුවේ. මෙම ක්‍රියාවලිය මගින් "දැන් නිත්‍යය" යන සංකල්පය ඇතිවේ.
- 5 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති විරිය මගින් සියුම් සංස්කාරයන් ඉවත්කිරීම විමුක්තිඤාණ දස්සන සටහනේදී සාකච්ඡා කර ඇත. ඉතිරිවී ඇති සංස්කාරයන් කොපමණ කාලයක් පවතීද? එය නොපවතී. මෙය මනාකොට වටහා ගන්නේ, එනම් පෙර සහ දැන් සංස්කාරයන් නොපවතින බව යන්න තේරුම් ගෙන විඤ්ඤාණ දහරාව ගැන සනිමත් වීම 6 වෙනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සනිය මගින් සිදු කරයි.
- මේ වනවිට සංස්කාර වල ගැමිම නැතිවීම නිසා විඤ්ඤාණ දහරාව, මුහුදේ උල්ල බිඳී වැටෙන්නේ යම්සේක් ද එසේ බිඳී වැටෙන බව පෙනේ.
- එවැනි සංස්කාරයන් මගින් උපදවන විඤ්ඤාණය ඉතා කුඩා කාලයක් පවතින බව වටහා ගන්නේ, නොපවතින්නාවූ විඤ්ඤාණයට ඇති කැමැත්ත බැස යන්නේය. එවිට පවතින්නාවූ නිර්වාණයට කැමැත්ත, වන්ද සමාධිය, ඇතිවේ. මෙම කුසල ධර්මය චිත්තමාදුක්ඛය (cittamudutā) යන වේතසිකය වේ.
- චිත්තමාදුක්ඛය ඇතිවන්නේ චිත්තයේ නාමානාවය ඇත. එමගින් තම්භය ඉවත්කරයි.



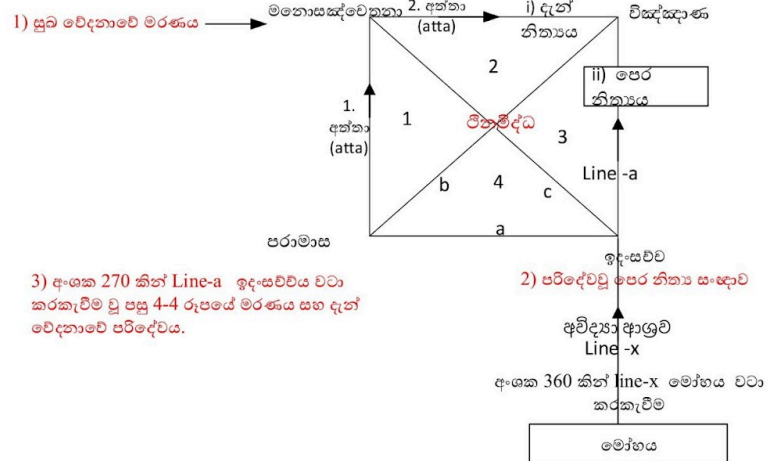
s Skilled_states_of_mind.pdf - Slide 2

චිත්ත-සාජුක්ඛය (cittujukatā)

චිත්තමාදුක්ඛය ඇතිවී ඇතත්, විඤ්ඤාණ දහරාව තවම ගලයි. මෙසේ විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා අවිද්‍යාව ඇතිවේ. විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් අවිද්‍යාව ඉවත්කළ යුතුය.

1 වන ත්‍රිකෝණය ඕනෑමදිග කේන්ද්‍ර කොට කරකවන්න. එවිට 1, 2, 3, 4 යන ස්ථාන ඇතිවේ.

- 1 වන ත්‍රිකෝණය කරකැවීම කළ විට එය මගින් වර්තමාන සංඥා අගය, 1 අත්තා යනුවෙන් සලකුණු කළ, පවතින්නාවූ අත්තා දිවයි අගයට එකතු කරනු ලබයි. මෙමගින්, 2 අත්තා යන්න ඇතිවේ.
- මෙමගින් i) දැන් නිත්‍යය යනුවෙන් සලකුණු කළ නිත්‍යය භාවය ඇතිවේ.
- මෙය දැනටමත් ස්ථාපිත වී ඇති ii) පෙර නිත්‍යය යන සංකල්පය මත පෙරළී ඉදිරියට යන්නේ නිත්‍යය යන ධර්මතාවයම තහවුරු කිරීම සිදුවේ.



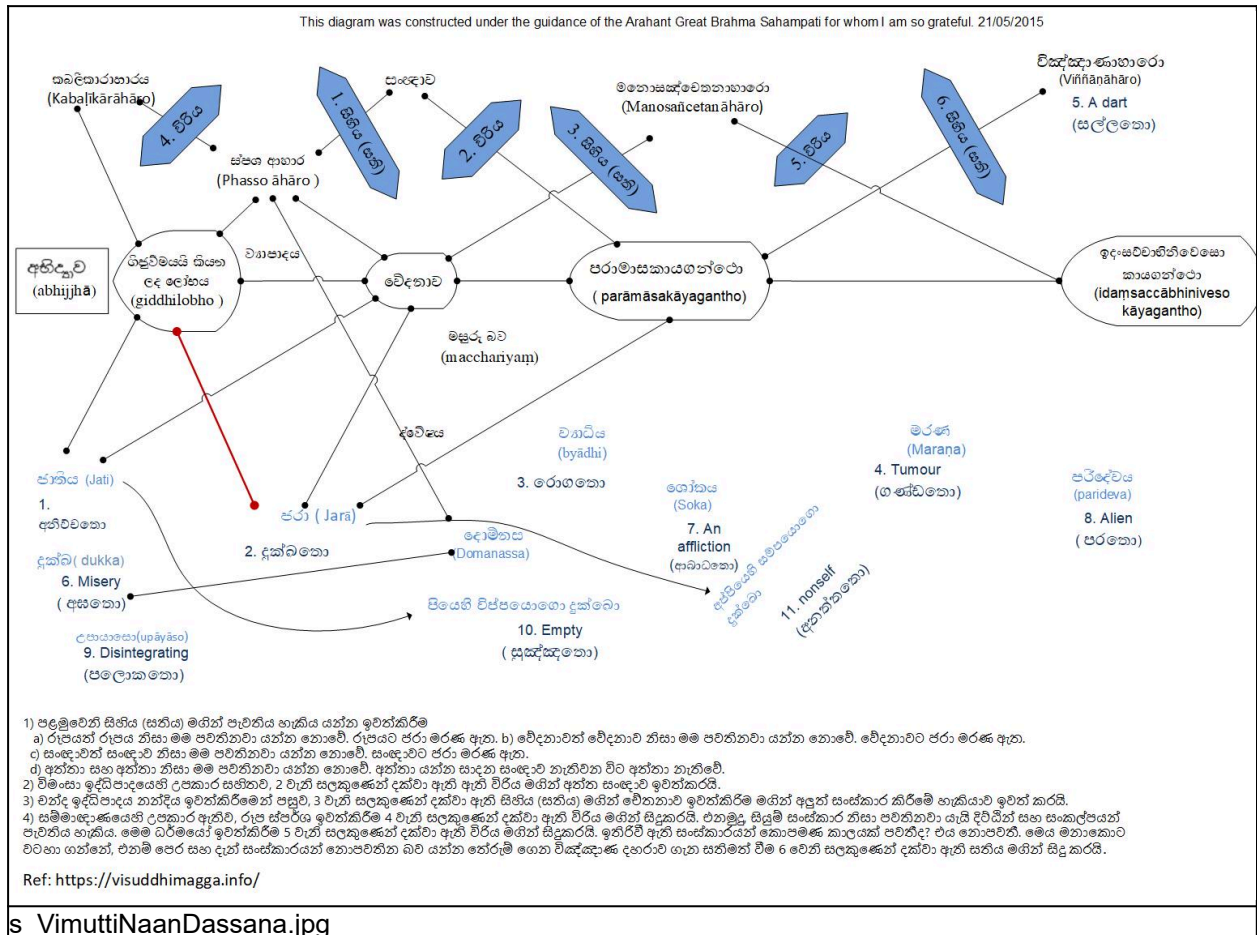
වෙනත් කරකැවීම් මෙම සටහනේ ලකුණු කර ඇත. රතු පාටින් ලකුණු කර ඇති 1, 2 සහ 3 යන පාඨයන්ට අවධානය යොමු කරන්න.

s Skilled_states_of_mind.pdf - Slide 3

- 1) සුඛ වේදනාවේ මරණය 5 වන රවුම 4 වන පියවරේදී ඇතිවුවිට, සුඛ වේදනාව නිසා ඇතිවූ 2 අත්තා ලෙස සලකුණු කර ඇති අත්ත සංඥාව මිස යැම සිදුවේ. එනමුදු, ආකිඤ්චඤ්ඤායතන, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන නිසා ඇතිවූ සංඥා නිබ්බය හැකිය.
- 2) මෝහයේ සිට ඉධංසව්වාහිනිවෙස කාය ග්‍රන්ථය දක්වා line-x යනුවෙන් රේඛාවක් ලකුණු කර ඇත. එම රේඛාව මෝහය කේන්ද්‍ර කොට අංශක 360 ක් දක්ෂිණාවර්තව කරකවන්න. අවිද්‍යා ආශ්‍රවය එම රේඛාව මත ලකුණුකර ඇත. පෙර නිත්‍යය යැයි (ii) වශයෙන් ඉධංසව්ව සිට විඤ්ඤාණ දක්වා ලකුණු කරන ලද ධර්මතාවය line-xවල ඇති අවිද්‍යා ආශ්‍රවයම වේ. කරකැවීම මගින් පෙර නිත්‍යය යන සංඥාව පරිදේව වේ. මේ වනවිට රවුම 4 ක් කරකැවී ඇත. පළමුවන රවුම කරකැවීම සමග line-a යන්න කරකැවීම ආරම්භවේ.
- 3) අංශක 270 කින් Line-a රේඛාව ඉදංසව්වය වටා දක්ෂිණාවර්තව කරකවන්න. මෙය line-x රේඛාව අංශක 360 කින් කරකැවීමේ අවසාන රවුම 3 කරකැවීමට අනුරූප වේ. මෙමගින් 4-4 රූපයේ මරණය සහ දැන් වේදනාවේ පරිදේවය වේ.

මෙම ධර්මතාවය වටහාගැනීමෙන් සිත සාප්‍ර වන්නේය. මෙම කුසල ධර්මය චිත්ත-සාප්‍රත්වය (cittujukatā) යන චේතසිකය වේ. බොජ්ඣංග සටහනේ 6 වන පිටුවේදී ඉගෙන ගන්නා ලද අත්තා සිට නිත්‍ය දක්වා ධර්මය ගැලීම්ද මේ සමග වැටහේ.

s Skilled_states_of_mind.pdf - Slide 4



s_VimuttiNaanDassana.jpg

03/07/2015 - කායමාදුන්වය

Pliancy of Body

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ සිහි කරන්න ඉස්සෙල්ලා මම කියන්න ඕනේ. ඊයේ භාවනාව අද උදේ භාවනාවට පෙර මම සිහි කරද්දී මට හැඟීම් ඇති වුණා අර අපි කියනවා නේ, අත්තා කියලා. විඤ්ඤාණය දක්වා එන එක. ඊළඟට පෙර නිත්‍යයි කියලා ලියනවා නේ පහළින්. එතකොට එතෙන්දී ඒ අත්තා කියලා කියන්නේ පැවතිය හැකි ය යන අදහස. ඊළඟට පෙර නිත්‍යයි කියලා කියන්නේ, පවතිනවා යන අර්ථය. මට ඒක වැටහුණා. බුදුපියා ඒක සනාථ කළා. ඒක approve කළා.

එතකොට, මෙන්න මේ අදහස ඇතිව මම අද උදේ භාවනාවේදී ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කළා. පවතිනවා යන අදහස. ඒ කියන්නේ අර පෙර නිත්‍යයි කියලා ඉදංසච්චයේ සිට විඤ්ඤාණයට එන්නා වූ දේ. පැවතිය හැකි ය යන අදහස අත්ත සඤ්ඤා. දැන් රූපය පැත්තේ එක තෙවෙයි අපි කතා කරන්නේ. රූපය නිසා ඇති වූ මේ නිත්‍ය කතාව. හරි ඉතින් රාග සල්ලයෙන් කරකවලා නේ මේ නිත්‍ය කතාව ඇති වෙලා තියෙන්නේ.

එතකොට ඒ වේතනාවෙන් එහා පැත්තට ලකුණු කර ගත්ත ධර්ම කාරණා දෙක අනුව ම සිතලා, නොපවතින බව, බුදුපියා දන්නවා. එවැනි මිච්ඡා දිට්ඨියන් නැත, කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට ම ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදු පියාත්, ධම්මාධිපති බුදු පියාත්, එම අදහස ම අනුමත කරමින් දරණ බව සිහි කළා. වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

දැන් කිව්ව අදහස හොඳන් හිතට තැන්පත් වෙලා තියෙන්නේ. පළවෙනි කාරණය අපි අර 1 සතිය සිහි කළා. රූපයත්, රූපය නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. වේදනාවත්, වේදනාව නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. සඤ්ඤාවත්, සඤ්ඤාව නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. අත්තාත්, අත්තා නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක.

මේ විදිහට සතිමත් වූයේ අර 3 සතිය ලකුණු කරපු තැන මම සිහි කළා. ඒ කියන්නේ වේදනා වේතනා, ධම්මමච්ඡරිය පාර කපාගෙන ලකුණු කරන සතිය. මෙතෙන්දී මට ධර්මය තේරුණේ, අපි හිතමු මුදේ රැල්ලක් උඩට ගිහිල්ලා කඩාගෙන වැටෙනවා කියලා අපි තේරුම් ගත්තා. ඒ කඩාගෙන වැටුණට පස්සේ ඒ ජල පහර එන්නේ අර අපි රවුමක් ගත්තොතින් ඒ රවුමේ පල්ලෙහම තැනට නේ ආපහු වැටිලා තියෙන්නේ. එතකොට වම් අත පැත්තෙන් එන්නා වූ ඒ කියන්නේ වම් අත පැත්ත අපි ඇද

ගත්තොතින් නැත්නම් මුහුදේ ඉවුර දෙසට එන්නා වූ රැල්ල. අන්න ඒ රැල්ල. අර වැටිවී ජල ගොඩට උඩින් තමයි එයා යන්න තියෙන්නේ.

එයාට බාධාවක් වාගේ මේක ආවා. ඒකට උඩින් hump එක වගේ උඩට තවත් රැල්ලක් හැදෙනවා. ඒක නිසා. දැන් එතකොට මෙන්න මේක දැකලා මගේ ඒ අවස්ථාවේ භාවනාව බොහොම තියුණු වුණා. රැල්ල බිඳීම නිසා මුහුදේ වැටෙන ජල කඳ උඩින් තමයි අර ඉවුර දිසාවට එන ජලය තවත් උඩට ගෙන යන්නේ. බිඳුණා වූ දේ උඩින් දැන් එන ජල පහර මෙන් අර පෙර නිත්‍යයි කියලා ගත්ත එක. ඒ කියන්නේ ඉදංසව්වයේ සිට විඤ්ඤාණය දක්වා ලකුණු කරන පෙර නිත්‍ය කතාව.

අන්න ඒ සංකල්පය හේතු කොටගෙන, සංකල්පය බිඳීම හේතු කොටගෙන ඇති වන්නා වූ අලුත් වේදනාවෝ, අනාගත භවය දැඩිව ගැනීමට තුඩු දෙනවා. මේක බිඳුණා. මම හොඳ එකක් හදනවා. මීට වැඩිය හොඳ එකක් හදනවා. ඒ කියන්නේ, දැන් කිව්වේ අර වයසක ජෝඩුව තරුණ කෙනෙක් දැකලා එයාගෙ උදව්වෙන් පවතින්න පුළුවන් වේ ය කියලා සිතනවා. එහෙම නැත්නම් මෙයා කල්පනා කරනවා මේක නේ කැඩුණේ මම බුහිම ලෝකයේ හරි ගිහිල්ලා මේක පවත්වනවා. අන්න ඒ වගේ සිතීමක් කරනවා.

මෙතෙක්දී මගේ අවධානය යොමු වුණේ අර සංකල්පය බිඳීම නිසා වන ක්‍රියාව. අර නිත්‍යයි කියන සංකල්පය බිඳීම නිසා ඇති වුණ ක්‍රියාවලිය අපි බැලුවොතින් අපි ඕක ලකුණු කරලා තියෙනවා ඔය diagram එකේ. නැවතත් අපි බැලුවොතින් අපිට ජේනවා, සුඛ වේදනාව කියන එක, අර වේදනාව තියෙන තැනින් කල්පනා කරනවා. උඩ අපි යනවා වේතනාවට, මේ ධම්මච්ඡරිය පාර.

එතකොට මේ වේදනාව 4.3 කියලා අපි එතන ලකුණු කරනවා. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ජරාව වෙලා තියෙන්නේ. ඊළඟට අපි දන්නවා අප්පියෙහි සම්පයොගය. එතන අපි 4.6 කියලා දානවා. නිත්‍ය සංකල්පය බිඳීම නිසා වේදනාව ව්‍යාධියට පත් වුණා කියලා. ඒකත් ඒ රේඛාව ඇවිල්ලා අර ජරාව සිට වේතනාව දක්වා අපි බලලා තියෙනවා. 3D වුණත් අපිට ඕකේ අර්ථය ජේනවා. අනිත් අතට ගත්තහම කාමරාග අනුසයෙන් අර ධම්මච්ඡරිය රේඛාවට සම්බන්ධ වෙනවා. නාමරූප තියෙන තැනට. සුඛ වේදනාව මිය ගියත් තවම සඤ්ඤාව මිය ගිහිල්ලා නෑ. කාමරාග අනුසය නිසා තවමත් හොඳ දෙයක් පවතී කියන අදහසක් එයාට තියෙනවා. හත් වෙනි ධ්‍යානය අල්ලාගෙන හරි ජීවත් වෙමියි කියලා සඤ්ඤාවන් මෙයාට ඇති වෙනවා. ඒක සියුම්ව පෙනෙන්න ඕනෑ තමන්ට ඒ වෙලාවේ. මේක නොපැවැත්විය හැකි බව මනා කොට අවබෝධ වෙනවා නම්, කාය මුදුනා කියන එක වෙනවා. මේකෙදී අපි රේඛා තුනක් විමසන්න ඕනෑ.

එකක් තමයි වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාවට යන රේඛාව ධම්මච්ඡරිය පාර. දෙවෙනි එක පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට, අර අත්තා කියලා උඩට ලියන්නේ දැන්. අන්න ඒ

සීලබ්බක උපාදානයේ අනිත් පැත්තට එන්නා වූ රේඛාව. ඊළඟට තුන් වෙනි කාරණය සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේතනාවට යන එක. මේ තුන් ධර්මය නිසාවත් අලුත් සංස්කාරයක් කළ නොහැකි බව වේතනාව මගින් ම දැනගන්නවා. “එය අනිත් ධර්මයන් අලලා අලුත් පැවැත්මක් නොසාදන්නේ නම් එම වේතනාව ම කාය මුද්‍රතා බවට පත් වන්නේ ය” කියලා රහතන් වහන්සේ කීව්වා. ඔය වේතනාව කියන තැන තමයි ඔය කායමුද්‍රතාව කියන එක, ඒක තියෙන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

කායමාදුක්ඛය- Kāyamudutā
 වින්තමාදුක්ඛය පිහිටුවීමෙන් පසු, රතුපාවන් දක්වා ඇති පාඨයන්ට අවධානය යොමු කරන්න. අන්තා යනු ‘පැවතිය හැකිය’ යන අදහස වන අතර ‘පෙර නිත්‍යය’ යනු පවතිනවා යන අදහස වේ.

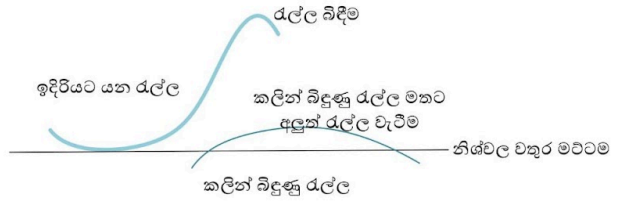
පළමුවෙනි සීඝ්‍රය (සනිය) මගින් පැවතිය හැකිය යන්න ඉවත්කිරීම

- රූපයත් රූපය නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. රූපයට ජරා මරණ ඇත.
- වේදනාවත් වේදනාව නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. වේදනාවට ජරා මරණ ඇත.
- සංඥාවත් සංඥාව නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. සංඥාවට ජරා මරණ ඇත.
- අන්තා සහ අන්තා නිසා පැවතීමක් කළ නොහැක. අන්තා යන්න සාදන සංඥාව නැතිවන විට අන්තා නැතිවේ.

ඉහත සතිය පිහිටුවීමෙන් පසු, මුහුදේ රැල්ල බිඳෙන හැටි බලන්න.

2

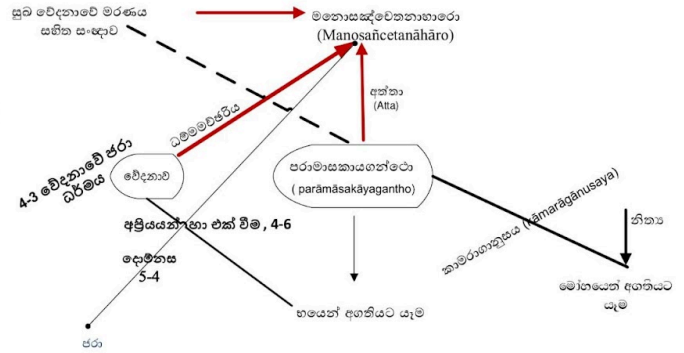
- ඉදිරියට යන රැල්ල, කලින් බිඳුණු රැල්ල මතට වැටීම සිදුවේ. ඉදිරියට එන රැල්ලට වීරුද්ධ දිසාවට බිඳුණු රැල්ලේ මතුපිට ඇති ජල කඳ ගමන් කරන බව සැලකිල්ලට ගන්න. මේ නිසා තව ඉහළට යන රැල්ලක් ඇතිවේ.



- මෙසේම, බිඳුණාට රැල්ල උඩින් එන ජල පහර මෙන්, පෙර නිත්‍යය යැයි ගත් ඉදහසව්ව සිට විඤ්ඤාණ දක්වා සලකුණු කල සංකල්පය බිඳීම හේතුවකට ඇතිවන්නාවූ අලුත් වේදනාවෝ අනාගත භවය දැඩිව ගැනීමට තුඩුදෙනවා, තවත් හොඳ එකක්, මීට වඩා හොඳ එකක් ලැබෙයි යැයි සිතයි.

උදාහරණ වශයෙන් වයසක ජෝඩුවක් සවි ශක්තිය අඩු නිසා ජීවිත පැවැත්ම අපහසු වී ඇත්තේ කරුණ පුද්ගලයකු දැක මේ පුද්ගලයාගේ උදව්වෙන් "පැවතිය හැකිය" යැයි සිතයි.

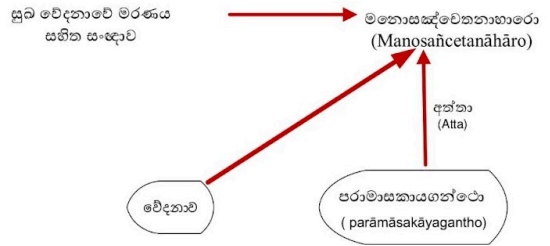
සුඛ වේදනාව 5-4 දී මිය ගියත් තවම සංඥාව මිය ගොස් නැත. කාමරාගන්තූසය නිසා තවමත් හොඳ දෙයක් පවතී යන අදහස ඇත.



s Skilled_states_of_mind_p2.pdf - Slide 3

යමෙකුට වේදනාවෙන් තොරව ආකිඤ්චඤ්ඤායතන යේ හෝ ජීවත්වෙමි යන සංඥා ඇතිවිය හැක. මෙය නොපැවැත්විය හැකි බව මනාකොට අවබෝධ වන්නේ නම් කායමාදුත්ථය (Kāyamudutā) ඇතිවේ.

- මෙය වටහා ගැනීමට රතු පාටින් දක්වා ඇති රේඛා 3 විමසිය යුතුය. පරාමාසයේ සිට චේතනාව දක්වා ලකුණු කර ඇති රේඛාව (පෙර) සිලබිත උපදානයේ ප්‍රතිඵලයක් බව සලකන්න.
- මෙම 3 න් ධර්මයන් නිසාවත් අලුත් සංස්කාර කළ නොහැකි බව චේතනාව මගින්ම දැන ගනී.
- එය අනෙක් ධර්මයන් ඇසුරෙන් අලුත් පැවැත්මක් නොසාදන්නේ නම් එම චේතනාවම කායමාදුත්ථය බවට පත්වන්නේය.



වන්ද ඉද්ධිපාදය නන්දිය ඉචන්තිරිමෙන් පසුව, 3 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සිතිය (සතිය) මගින් චේතනාව ඉචන්තිරිම මගින් අලුත් සංස්කාර කිරීමේ හැකියාව ඉවත් කරයි.

s Skilled_states_of_mind_p2.pdf - Slide 4

04/07/2015 - කායප්‍රාගුණ්‍යතාව

Proficiency of Body

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව මම සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ විදිහට ම මම භාවනාව කරගෙන ගියා. ඒ භාවනාව කරගෙන ගිහිල්ලා එතෙක්දී අපි එනවා නේ අර කාය මුදුනාවලදී බලපු diagram එක. ඒක මතක නේ. සුඛ වේදනාව, උඩ වේතනාව, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේතනාවට, ඊට පස්සේ අපිට ජේනවා පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට අත්තා කියලා එනවා. කාමරාග අනුසය පාරෙන් අර නාමරූප තියෙන තැනට සම්බන්ධ වෙනවා. ඒ වගේ ම අප්‍රියේහි සම්පයෝගයේ සිට වේදනාවට තියෙන line එක. ඒකේ තියෙනවා අර සංකල්පය බිඳිලා වේදනාව ව්‍යාධියට පත් වුණා කියන එක.

එතකොට, ඒ දක්වා ආවාට පස්සේ දෙවෙනි සතිය සිහි කරන එකයි මම මේ කතා කරන්නේ. 3 කියලා ලකුණු කරපු සතිය සිහි කරන එක. එතෙක්දී මට පෙන්නුවා රහතන් වහන්සේලා අර කාමරාග අනුසය පාරේ තමයි තියෙන්නේ සාරම්භය, කියන එක. එතකොට ඒ සුඛ වේදනාව මිය ගියත්, තවම සඤ්ඤා මිය ගොස් නැත. කාමරාග අනුසය නිසා තවමත් හොඳ දෙයක් පවතී යන අදහස ඇත, කියලා අපි ඒකේ ඉගෙන ගත්තා. හත් වෙනි ධ්‍යානය අළලා හෝ ජීවත් වෙමි යන සඤ්ඤා ඇත.

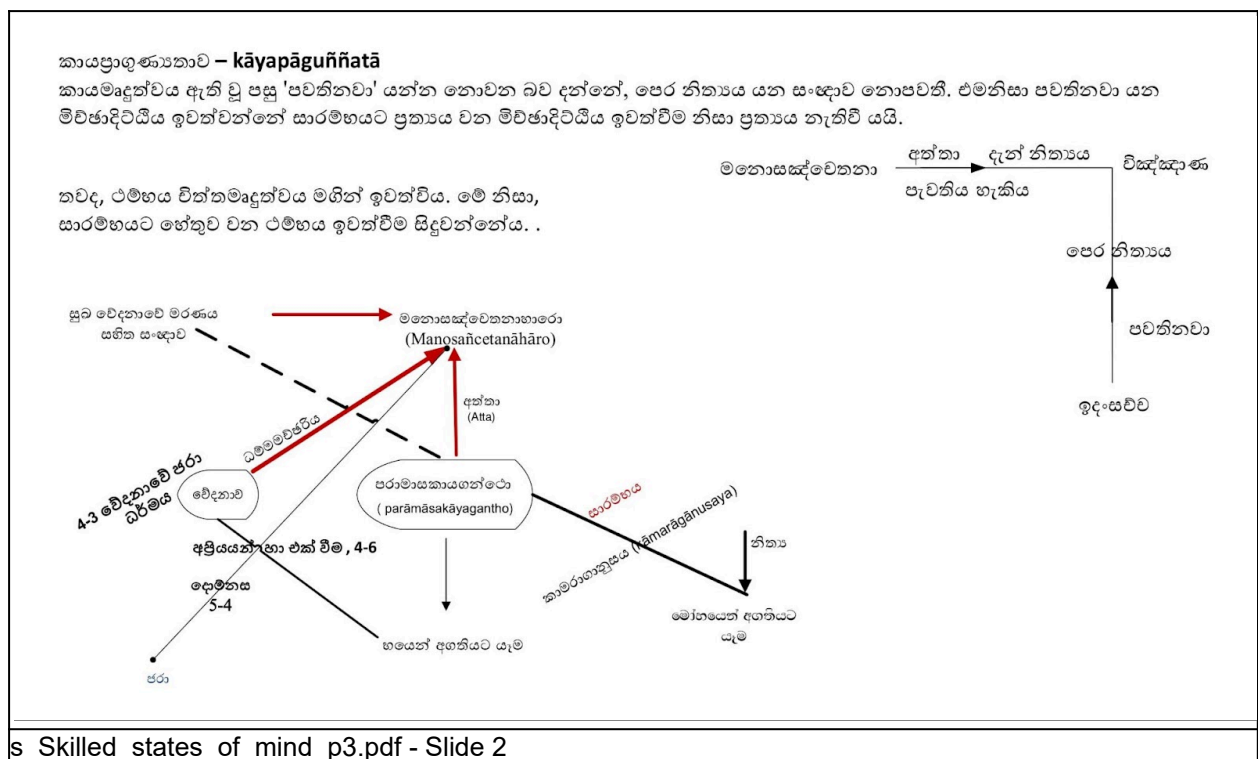
සාරම්භයට ප්‍රත්‍ය වෙන්තේ මිච්ඡා දිට්ඨිය. දැන් මේ කාමරාග අනුසය පාරේ line එක ගැන මේ කතා කරන්නේ. මිච්ඡා දිට්ඨිය කියලා වත්ථුපම සූත්‍රයත් එක්ක ඒක සිහි වුණා. දැන් එතකොට අපි දන්නවා අපි ඊයේ භාවනාවේදී බැලුවේ වේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට එන එක අපි ගත්තා, ඒ අත්තා කියන එක, දැන් නිත්‍යයි, පැවතිය හැකියි කියන අදහස හැටියට. ඒ වාගේ ම විඤ්ඤාණය ඉදංසච්ච කතාව එතන අපි දන්නවා පෙර නිත්‍යයි, පවතිනවා යන අදහස. එතකොට අපි නිතර ම හිතන්න ඕනෑ, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යන්නා වූ නිත්‍ය කතාව හැටියට තමයි ඒ පවතිනවා යන අදහස. දැන් පවතිනවා කියන අදහස් මේ වන විට අපිට බිඳිලා තියෙන්නේ. ඒ බිඳුණේ ඇයි? කාය මුදුනා කියන pliancy of body ඊයේ කළ භාවනාව හින්දා.

එහෙම නම් පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක බිඳිලා තියෙන්නේ. එහෙම නම් සාරම්භය නොවෙනවා. තව ද ඵම්භය විත්ත මුදුනා භාවනාවෙන් ඉවත් කළා. විත්ත මුදුනා භාවනාවෙන් ඵම්භය කියන එක නැති වෙනවා. මේ නිසා ඒ කියන්නේ හේතුව

හැටියට තියෙන්නේ ඵමිභය. සහ ප්‍රත්‍යය හැටියට තියෙන්නේ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් වීම නිසා සාරම්භ නොවේ.

ඒ වෙලාවේ මගේ සිත නතර වුණා. මෙසේ ස්ථාවරව ඊයේ අපි පෙනේනුවේ කාරණා තුන. ඊයේ අපි පෙනේනුවා වේදනා චේතනා, පරාමාස චේතනා, සඤ්ඤා චේතනා, යන තුන් ධර්මයන් නිසාවත්, අලුත් සංස්කාරයක් කළ නොහැකි බව සාරම්භය ඉවත් කිරීමෙන් පසුව දැනගන්නවා, හැඳින ගන්නවා, විඤ්ඤාණය පරිණත වන්නේ එය කායපාලුඤ්ඤතා කියලා කියනවා. Proficiency of body කියලා කියනවා.

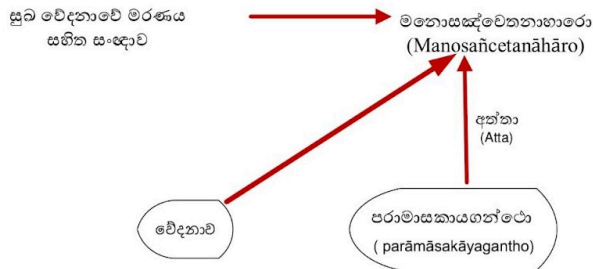
ඒක තමයි කරපු භාවනාව.



පවතිනවා යන අදහස නැතිවීමත්, සාරම්භයට හේතුව සහ ප්‍රත්‍යය යන දෙකම නැතිවන්නේ සිත නතර වීම සිදුවේ. මෙසේ සිත ස්ථාවරව

- 1) වේදනා සිට වේතනා
- 2) පරාමාස සිට වේතනා
- 3) සංඥා සිට වේතනා

යන රතුපාටින් දක්වා ඇති ඊර්ධා 3 මගින් වත්, අළුත් සංස්කාර කළ නොහැකි බව සාරම්භය ඉවත්කිරීමෙන් පසුව දැන ගන්නේ, හැඳින ගන්නේ නම් එය කායප්‍රාගුණ්‍යතාව නම්වේ (**kāyapāguṇīatā**).



මේ වනවිට විඤ්ඤාණය සමඟ මෙවැනි දියුණු වූ කුසල බර්මය පවතින්නේ, මෙම ප්‍රගුණතාවය, කායප්‍රාගුණ්‍යතාව (proficiency of body – kāyapāguṇīatā) විඤ්ඤාණය පිරිසිදු දැනීම- full comprehension (pariñīattha) යැයි කියනු ලැබේ.

05/07/2015 - කායසාප්තවය

Rectitude of Body

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. ඒ බුදුපියා වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිවියේ පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිවියේ පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. ඒ වෙලාවෙම තේරුණා, බුදුපියා තමයි ඒ සම්බන්ධ වුණේ භාවනාවට. ඉතින් දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා ඒ විදිහට.

භාවනාවට පෙර ම ඊයේ භාවනාවත්, ඒ වගේ ම චිත්තූප්පුකතා rectitude of mind කියන භාවනාවත් බලද්දී මට අදහසක් ඇති වුණා. දැකීමක් ඇති වුණා. අර advanced program එකේ අපි පෙන්නනවා නේ පරාමාස, ටීන, ටීන ඉඳන් ඉදංසච්චයට. අර අපි සුභයි කියලා ගන්නේ. එතන පෙන්නනවා මිච්ඡාදිවියක සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණය පැවතීම අභිජ්ඣා කියලා.

ඊළඟට එනවා කාමෙසු තිබ්බසාරාගො කියන එක. අර ටීනයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යන එක. එතකොට මේක මේ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය මගින් තල්ලු නොකරන්නේ නම් නිත්‍ය ස්වභාවයක් හට නොගන්නා බව මට වැටහුණා. අරක බලාගෙන යනකොට. අද භාවනාවෙදී මම කළේ ඒ අර්ථ ම අනුව තමයි ගියේ. අර පළවෙනි සතිය සිහි කළා.

රූපයත්, රූපය නිසා පැවතීම සිදු නොවන්නේ ය. 4.4 රූපය මැරිලා තියෙන්නේ. වේදනාවත්, වේදනාව නිසා පැවතීම සිදු නොවන්නේ ය. 5.4 සුඛ වේදනාව මැරිලා තියෙන්නේ. සඤ්ඤාවත්, සඤ්ඤාව නිසා පැවතීම සිදු නොවන්නේ ය. 6.4 දී සඤ්ඤාව ව්‍යාධියට පත් වෙලා තියෙන්නේ. අත්තාත්, අත්තා සමඟ පැවතීම සිදු නොවන්නේ ය.

ඒ පාර මම ආවා 3 සතිය වශයෙන් ලකුණු කරන සතිය. ඒක දෙවෙනි සතිය. ඒක සිහි කළා. පෙර මෙන් ම අපි කාය මුදුතා ඒ භාවනාව කරපු විදිහ තියෙනවා නේ. මේ විදිහට එතෙත්ට පැමිණියා. ඒ චිත්ත මුදුතා භාවනාවට වැඩි අවධානයක් මම මේ වෙලාවෙදී යොමු කළා.

එතකොට අපිට මෙතන මේ diagram එකක් හදා ගන්නවා නම් කෙනෙකුට, අපිට ජේනවා මේ සඤ්ඤාව කියන එකෙන් එනවා, 5.4 සුඛ වේදනාව මැරිලා. ඒ කියන්නේ අත්තා මැරිලා ඉන්නා වූ ඒ diagram එක. සුඛය නිසා හටගන්න අත්තා. අපි ඒක ඇඳලා තියෙනවා කලින්. එතකොට එතැනින් චේතනාවට එනවා. අපි ලියා ගම්මු

පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා යන රේඛාව y කියලා. අර අත්තා කියලා උඩට අපි අදින්නේ, ඒක y කියනවා. ඊට පස්සේ චේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට දැන් අත්තා කියලා ලියනවා. අපි ඒකට දැන් නිත්‍යයි කියල නේ කියන්නේ. එතකොට ඒ කියන්නේ පැවතිය හැකි ය කියන අදහස. ඊළඟට ආපහු තියෙනවා ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යන්නා වූ එක. අපි ගන්නවා එතන නිත්‍යයි කියලා, ඒ කියන්නේ පෙර නිත්‍ය, පවතිනවා කියන අදහස.

එතකොට ඊළඟට මෝහ අගතිය ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා එන රේඛාව අපි X කියලා ලකුණු කරගන්නා. ඒකේ තමයි අර නිත්‍ය කතාව, ඇත්තෙන් ම කියනවා නම් පෙර නිත්‍ය කතාව තියෙන්නේ. එතකොට ඔය X රේඛාව අපි 90° කින් කරකවනවා මෝහ අගතියේ ඉඳන් අපි කරකවනවා. ඒක අපි කලින් බලලා තියෙනවා. අන්න එතෙන්නේදී සුභය යන අර්ථය ඉබේම සිදු වන බව නොසිතිය යුතුයි. ඒක 90° කින් කැරකෙනකොට අපි අර y කියලා ලියාගත්තේ පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට යන රේඛාව. අන්න ඒ රේඛාව 45° කින් පමණක් කරකැවී ඇති ලෙස සිතන්නේ නම්, ධාරාව ගැලීම සිදු නොවන්නේ ය. මේක 45° යි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. අර ජීනය කියන තැනට විතරක් ඒක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. 47° ක් පමණ ගලන්නේ නම් එය ප්‍රමාණවත් වෙනවා. තව 2° ක් ගියා නම් ඇති. එසේ නම්, ඒ කියන්නේ 47° නම් අනිත්‍යයේ නිත්‍යා කියලා විපල්ලාසය. අර විඤ්ඤාණය දැන් පල්ලෙහාට ආවා. නිත්‍ය කතාවක් කියන එක ආවා. ධාරාව ගලනවා. විපල්ලාසය හටගන්නවා.

දැන් මෙතෙන්නේදී අත්තා කියලා කියන්නේ මොකක් ද? සුඛය නිසා ඇති වුණ අත්තා මිය ගියත් අනෙකුත් වේදනා නිසා ඇති වන්නා වූ අත්තා ඇත. උදාහරණ වශයෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයේ වේදනාව ගැන හැඟීම් නැති වුවත්, විඤ්ඤාණඤ්චායතනයේ මැරීම නිසා ඇති වූ, සියුම් වූ සඤ්ඤා, අනුසය ධර්මය ලෙස පවතී. “මේ වූ හානිය පවතී.” මේ මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාගේ වචන. මිය ගියා වූ අත්තා වෙනුවට, අලුත් අත්තෙක්, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයේ හෝ ඒ සමාපත්ති කුසලයේ හෝ භාවිතා කර පවත්වනවා.

ඉතින් මේ වෙලාවේදී මට නම් අර ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසල විත්තය මතු වෙලා ඒකෙ දැකීමක් ඒ වෙලාවේදී මට සිද්ධ වුණා.

දැන් අපිට එනවා මේ විදිහේ ධර්මයක්. දැන් අපිට ඡේනවා අර විඤ්ඤාණයෙන් නිත්‍යභාවයට ආවා නම් නිත්‍යයේ ඉඳන් අපිට දිට්ඨි ආශ්‍රවය පසු සඤ්ඤාව හැටියට ඇති වෙනවා. එතකොට සඤ්ඤාවෙන් චේතනාව වෙනවා කියන එක තියෙනවා. ඉතින් ඒ පාර අපිට දැන් ඡේනවා එහෙම නම්, ඒ චේතනාවෙන් ආපහු අත්තා. දැන් හත් වෙනි ධ්‍යානය අල්ලාගෙන. දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි සල්ලය, දිට්ඨි සල්ලයෙන් සඤ්ඤාවට. සඤ්ඤාව අල්ලා ගන්නවා, මෙයා මේකත් එක්ක කරකවනවා. ඒක නිසා ඇති වන්නා

වූ අත්තා නියෙනවා නේ. අන්ත ඒ අත්තා නිසා අපි දන්නවා අපිට අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියන එක එතනින් ඒක නිසා ඇති වෙනවා කියන එක.

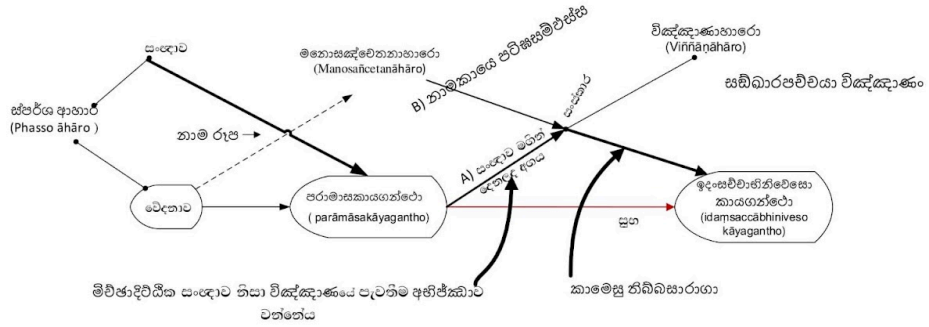
මෙතෙක්දී පෙන්නනවා මෙසේ දිට්ඨි ආශ්‍රවයක්, එයින් ම හටගන්නා වූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයක් ඇති වන්නේ ය. ඉතින් යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව සිහි කරන්නේ, ඒ කියන්නේ අර **rectitude of mind** කියන එක විත්තූප්ප්ප්කතාවය කියන එක සිහි කරන්නේ, දිට්ඨි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩු දෙන දිට්ඨි ආශ්‍රවය, ඒ රවුම අටෙන් පසුව සිදු වෙන බව අපි දන්නවා. යමෙක් අට වෙනි රවුමෙන් පසුව ඒතය හටගන්නා බව දන්නේ තවදුරටත් කැරකවීම නොකරන්නේ, අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නොවේ. අවිද්‍යා ආශ්‍රවය රවුම් දහයෙන් පස්සේ නේ. මෙසේ නොවන්නේ නම් ඒත සහගත වූ විත්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස් කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳිලා යනවා. පෙර ගත්තා වූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යනවා. දැන් පවතින්නා වූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය සිදී යනවා. නවතිනවා. ඉදංසච්චය මුළුමනින් ම උදුරා දමනවා.

මෙන්න මේක තමයි කායූප්ප්ප්කතා, **rectitude of body** කියලා කියන්නේ. ඉදංසච්චයේ මුකුත් නෑ. ඉදංසච්චයේ දැන් කිසිම සත්‍යයක් කියන කතාවක් නෑ. මේවා ඔක්කෝම මුසා යයි කියලා තේරෙනවා. හොඳ ලස්සනට ආවා මට මේක.

ඉතින් මේ භාවනාව මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා තමයි මෙහෙය වූයේ. මේ වචනක් ඒ බුදු පියාගෙම වචන. මේ වෙලාවෙදී මට තේරුණා මම රූපය නිසාවත්, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය වේවා රූප වේවා මේ කිසිම එකක්වත් සත්‍යයක් නොවන ලෙස ඉදංසච්චය ගලවා එම විභරණයෙන් ම මම හිටියා.

ඒක තමයි පැවසුවේ. සාදු බුදු පියවරුනි කියලා අවසන් කලා.

කාය-සෘජුත්වය (kāyujjukatā - කායුජ්ජුකතා)



A) දුච්චල වූ සංඥාව B) නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය මගින් ඉදංසම්චාරිනිවේසො කායගන්ථයට තල්ලු නොකරන්නේ නම් නිත්‍ය භාවයක් හට නොගන්නේය.
 විමුක්තිඤාණ දස්සන සටහනේ 1 සහ 3 සහිත කායමාදුත්වයට පැමිණ විත්තමාදුත්වයට වැඩි අවධානයක් යොමු කරන්න.

s Skilled_sates_of_mind_p4.pdf - Slide 2

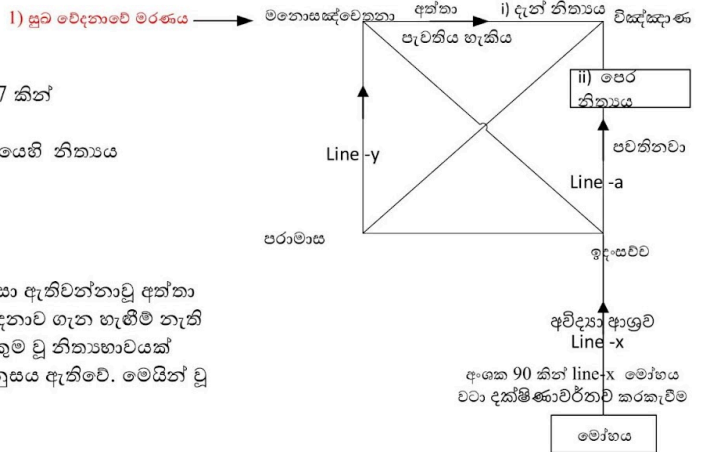
Line- x රේඛාව දක්ෂිණාවර්තව අංශක 90 කින් කැරකූවෙන් පසු සහ යන අර්ථය ඉබේම සිදුවන බව නොසිතිය යුතුය. එය අංශක 90 කින් කැරකූවෙන විට line-y රේඛාව අංශක 45 කින් පමණක් කැරකූවී ඇතිනම් විඤ්ඤාණ දහරාව ගැලීම සිදු නොවේ.

- විඤ්ඤාණ දහරාව ගැලීමට නම් line-y රේඛාව අංශක 47 කින් කැරකූවී ඇතිනම් එය ප්‍රමාණවත්ය.
- line-y රේඛාව අංශක 47 කින් කැරකූවෙන් පසු අනිත්‍යයෙහි නිත්‍යය යැ යන විපර්යාසය (විපල්ලාසය) හටගනී.

මෙහිදී 'අත්තා' යනු කුමක්ද?

සුඛය නිසා ඇතිවූ අත්තා මිය ගියත්, අනෙකුත් වේදනා නිසා ඇතිවන්නාවූ අත්තා ඇත. උදාහරණ වශයෙන්, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයේ දී වේදනාව ගැන හැඟීම් නැති වුවත්, පෙර විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනය මැරීම නිසා ඇතිවූ සුකුම වූ නිත්‍යභාවයක් පවතී. මෙවැනි සුකුම වූ නිත්‍ය යන සංඥා නිසා අවිජ්ජා අනුසය ඇතිවේ. මෙයින් වූ හානිය පවතී.

- මිය ගියාවූ අත්තා වෙනුවට අලුත් 'අත්තෙක්' ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය හෝ භාවිතා කර පවත්වයි.



s Skilled_sates_of_mind_p4.pdf - Slide 3

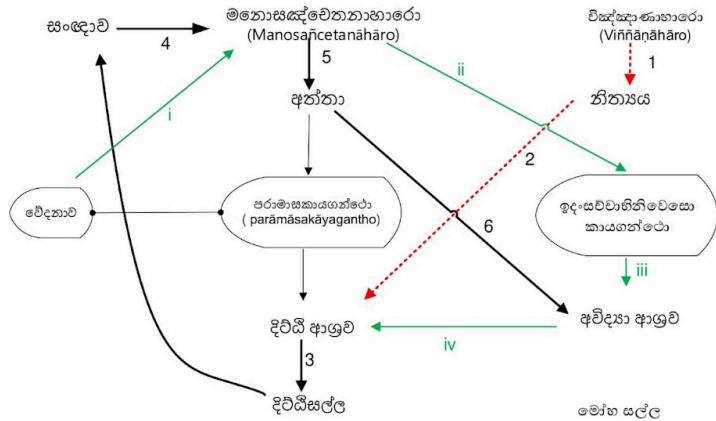
- 1) අත්තා පථය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 - 2) නිත්‍ය පථය රතු පාට තිත් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 - 3) නොවිසඳුණාසඤ්ඤායතන පථය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.
- දිවයි ආශ්‍රව -> දිවයිසල්ල -> සංඥා -> චේතනා යන කොටස හැම පථයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිවයි ආශ්‍රවයන් එයින්ම භටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ චිත්ත-සාප්තවය ඇතිවේ.

දිවයි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිවයි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව චිත්තේද්ධ භටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, චිත්තේද්ධ සහගත වූ චිත්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

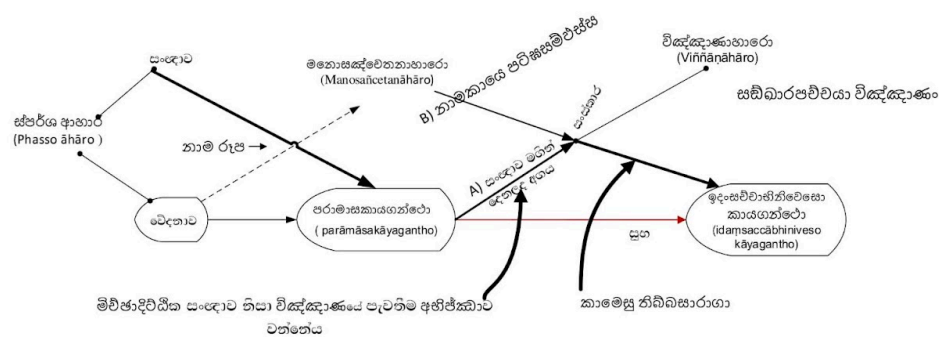
පෙර ගන්නාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මීය යයි, දැන් පවත්වන්නාවූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය සිඳී යයි, නවතී. ඉදංසච්චය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සාප්තවය (kāyujukatā) නම්වේ.



S Skilled_sates_of_mind_p4.pdf - Slide 4

අධික ලොභ (අභිජ්ඣාලු) කාමයන්හි නියුණු රාග (කාමෙසු නිබ්බසාරාගා)

- ඇස, කණ ආදි වූ ඉදංසච්චයන් මගින් රූප ස්පර්ශ වූ විට සංඥාව අවිද්‍යා අනුසය මගින් ඉස්සච්ච කරනු ලබයි. මෙම දුර්වල වූ සංඥාව මිච්ඡාදිවයිස නිසා භටගත් දෙයකි. මෙය මගින් දුර්වල වූ විඤ්ඤාණයක් සෑදීමට තුඩුදේ. මෙම සංඥාවට, චේතනාව හරහා ගලන්නාවූ අගයන් රුකුල් දෙය යුතුය. මෙම ආධාර කිරීම නාමකායේ ප්‍රතිසසංස්පර්ශය (නාමකායෙ පටිසසම්චස්ස) මගින් කරනු ලබයි.

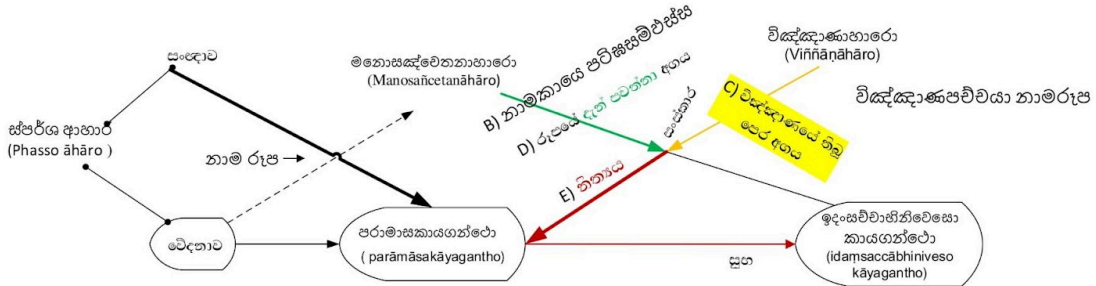


- පළමුවැනි රවුමේදී, A) දුර්වල වූ සංඥාව B) නාමකායේ ප්‍රතිසසංස්පර්ශය මගින් ඉදංසච්චාභිනිවේසකායගන්ථයට තල්ලු කරන්නේ, සුග යැයි ගැනීම සිදුවේ.
- කාමයන්හි නියුණු රාගය මෙයට හේතුය.

S BhayabheravaDiagrams.pdf - Slide 3

නිත්‍යය සැසි ගැනීම කෙසේ ඇතිවන්නේද?

- නිත්‍යය සැසි ගැනීම කෙසේ ඇති වන්නේද? දෙවැනි උවුමේදී, විඤ්ඤාණය තුළ යම් අගයක් විද පිය නාමකායේ ප්‍රතිසංසංචර්ගය සමග සසඳයි. විඤ්ඤාණයේ තිබූ අගය පෙර අගය මෙන් සිතිය යුතුය. නාමකාය මගින් දෙන අගය ජපයේ ඇති අගය මෙන් සිතිය යුතුය.
- මෙම අගයන් දෙක සැසඳීමෙන් පසුව විඤ්ඤාණය දහරාවක් මෙන් ගලන්නේ නම් නිත්‍යය සංඥාව ඇතිවේ. අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොමැති නම්, සංස්කාර පරාමාස ගත නොවේ.



- C) සහ D) සසඳයි, මෙම අගයන් දෙක සැසඳීමෙන් පසුව විඤ්ඤාණය දහරාවක් මෙන් ගලන්නේ නම්, නිත්‍යය සංඥාව ඇතිවේ.

06/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන, පළමු වෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, පණ්ඩිත වූ බුදුපියාණන් වහන්සේ. එම බුදුපියාණන් වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා.

ඉතින් මෙතන තියෙන්නේ අර චේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය අත්තා කියලා ලියන්නේ. පැවතිය හැකි ය. ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය පවතිනවා කියන එක. අර නිත්‍ය ස්වභාවය. මෙන්න මේ සතිය. මෙසේ සතිමත් වූයේ ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන්, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කළා. ඒකට අනතුරුව හත් නමයි දාහතර නමයි සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව මම නැවතත් කරගෙන ගියා. අර පළවෙනි සතිය සිහි කළා. අර රූපයයි රූපයත් එක්ක ඉන්න බැහැයි කියන එක. වේදනාවයි, වේදනාවත් එක්ක පවතින්න බැහැයි කියන එක. සඤ්ඤාවයි, සඤ්ඤාවත් එක්ක පවතින්න බැහැ, අර 5.4 කියන එක දක්වා ඒක සිහි කළා. ඒකේ මැරෙන අවස්ථාවත් සිහි කරගෙන. එතකොට අත්තයි අත්තත් එක්ක ඉන්න බැහැයි කියලා සිහි කළා. ඊට පස්සේ මම ආවා අර දෙවෙනියට සතිය, 3 සතිය කියලා අපි ලකුණු කරන්නේ. වේදනාව, චේතනාව කපන එතන සතිය. සඤ්ඤාවෙන් මේ පැත්තට එනවා චේතනාවට. පරාමාසයෙන් අත්තට එනවා. Lines 3 ම බලන්න කිව්වා නේ.

එතකොට මේක මම සිහි කරනකොට ම මට මේ කායුච්ඡුකතාවය කියන එක මට ඇති වුණා. හේතුව කුමක් ද? භාවනාවට පෙර ම අර ඊයේ ලියාගත්ත වාක්‍යය මම හොඳින් සිහි කළා. සටහන් වෙලා තිබුණා. මම ඒක හොඳට මතකයේ තියාගෙන හිටියා. ඒ කියන්නේ අට වෙනි රවුමෙන් පස්සේ ඊත සහගත ස්වභාවය හටගන්නා බව දන්නේ, තවදුරටත් කර්ම රැස් නොකරන්නේ, එසේ කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යනවා. පෙර ගත්තා වූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය ගියා. අර 47°ක් නොවන නිසා. දැන් පවතින්නා වූ අලුත් සංස්කාර කිරීමට නාමරූපවල pressure එකක් නෑ. නාමරූපවලින් ආවා නම් නේ 47°ට එන්නේ. ඒ නිසා අත්ත ස්වභාවය කියන එක සිඳිලා යනවා. මෙතෙක්දී මට තේරුණා අර උඩ සංස්කාරයත් අර පහළ සංස්කාරයත් සමාන නොවන බව. අවුපසන්තචිත්තය. ඒක දැකලා මට උද්ධව්වය නොවී, ඒ නිසා ඇති වූ යම් වූ සියුම් වූ කාමරාග අනුසයක් වේ ද එය ද පහ වී විඤ්ඤාණය සෘජු බවට ම පත් වෙනවා කියලා

මම හොඳින් දැක්කා. ඒ උඩ සංස්කාරයයි යට සංස්කාරයයි කියන එක අපි දන්නවා අර අඩුපසන්තවිත්තයේදී අපි පැහැදිලි කරනවා අර උඩ cross එක තියෙනවා නේ වේතනා, ඉදංසච්ච, විඤ්ඤාණ, පරාමාස. ඊළඟට පරාමාස, මෝහ අගති, ඉදංසච්ච, භය අගති කියන එක.

ඉතින් මේ වෙලාවේදී මම හොඳට භාවිතා කරපු දේ තමයි අර අපි ඊයේ පඨයක් බැලුවා නේ, අර පඨයක් කියලා කියන්නේ, අපි පෙන්නුවා අර විඤ්ඤාණයේ කියන එක නිත්‍යයි කියලා 1 කියලා එනවා. ඊට පස්සේ අපි පෙන්නුවා 2 නිත්‍යයේ ඉඳන් දිට්ඨි ආශ්‍රවයට යනවා, පසු සඤ්ඤාව හැටියට. 3 දිට්ඨි ආශ්‍රවයේ ඉඳන් දිට්ඨි සල්ලයට. දිට්ඨි සල්ලයට ඇවිල්ලා 4 කියලා කියනවා, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේතනාවට අල්ලාගෙන ඉන්න එක. ඊට පස්සේ 5 වේතනාවෙන් පල්ලෙහාට ආපු එක අත්තා. අත්ත සඤ්ඤාවේ පසු එක 6 හැටියට ගන්නවා මේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට එන්නා වූ line එක.

අන්න ඒ පඨය මම හොඳට මතක තියාගෙන ඒ විදිහට ම අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නවු විදිහට ම ඒක ඒ විදිහට බැලුවා. මේක කැරකිලා නිත්‍ය වුණා නම් දිට්ඨි ආශ්‍රවය. දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් අර උඩට සඤ්ඤාව අල්ලාගෙන, ඔය විදිහට තමයි අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියන එක වෙන්නේ. මේක නොවෙනවා කියන එක.

ඉතින් මොකද මේ සංස්කාරයන් හදන්න බෑ. කොයි වෙලාවකවත් මුලින් හදපු සංස්කාරයයි දැන් හදපු සංස්කාරයයි සමාන වෙන්නේ නෑ නේ. ඒ හේතුව මොකද? මලකඩ කාපු යකඩ ඇණෙන් එක්ක, මුලින් සංස්කාරය. ඊළඟ පාර ආපහු මම අලුතෙන් හදනකොට අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය දිරලා ඒක නිසා අලුත් සංස්කාරය අරකට සමාන වෙන්නේ නෑ කියන එක. එතකොට මෙතන හොඳට අර විත්තුප්පුකතාවය කියන එක මගේ හොඳට ඇති වෙලා තිබුණා. මම ඒ වෙලාවේ හරි ලස්සන දෙයක් දැක්කා.

ඒ දේ තමයි ආකාසානඤ්චායතනය අපි දන්නවා නේ කලුවර, ඊට පස්සේ, විඤ්ඤාණඤ්චායතනයේ ආලෝක වී, ආලෝක වෙලා, ආලෝකය ලස්සනට තුනී වෙලා ගිහිල්ලා ආකිඤ්චඤ්චායතනය. කාරණාවෙන් කාරණාවට කොහොම ද මම දැක්කේ? මේ මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාගේ දේවල්. මේකේ එක ආයතනයක සිට අනිත් ආයතනයකට වීම “කුඩා දරුවකු පෙරළෙන අයුරින් බලා ඉන්න පියකු දකින ආකාරයට දුටුවා.” අර දැන් පෙරළෙනවා කියලා එහෙම දකින්නේ. අන්න ඒ වාගේ මම මේක හරි ලස්සනට මේ තුනෙන් වෙන් වන හැටි දැක්කා. කැල්ලෙන් කැල්ලට. මම ඉතින් එක පාරක් කරලත් බැලුවා. එහෙම වෙලා ආපහු ඒ විදිහට.

එතකොට ඉවත් කරන්නේ ඒ ඇත් වෙන ස්වභාවය. ආකිඤ්චඤ්චායතනයට යනවා. 47° ක් කැරකීමේ කියලා හිතනකොට නැවතත් අර ඇත් වෙලා ගිය එක මෙහෙම ළං වෙලා එන හැටි. ඇහට ම දැනුණා. ඒ ආකිඤ්චඤ්චායතනයේ ඉඳලා රූපය දක්වා ම

පැමිණීම. මේක body witness, body witness කියන්නේ තමන් ම මේක දකිනවා නේ. කාය සාක්ෂි කියලා මම හිතන්නේ ඕකට කියන්නේ පාලි භාෂාවෙන්. ඒක ඒ විදිහට ම දුටුවා. එතකොට මට මෙතෙක්දී ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තිය වුණා ම අර ඔළුවේ උඩ තොප්පිය දැමීමා මෙන් ඇති වෙන ශ්‍රද්ධාව කියෙන්නේ, අන්ත ඒක ම ඇති වුණා. මනස සෘජු ලෙස පැවතුණා. හරි ම straight දකුණු පැත්ත ම straight. කකුලේ ඉදන් ඔළුව දක්වා ම එතන ඒ straightness කියන එක පැවතුණා.

ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

1) අන්තා පටය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.

2) නිත්‍ය පටය රතු පාට නින් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.

3) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන පටය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.

දිවයි ආශ්‍රව -> දිවයිසල්ල -> සංඥා -> චේතනා යන කොටස හැම පටයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිවයි ආශ්‍රවයන් එයින්ම හටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ චිත්ත-සෘජුත්වය ඇතිවේ.

දිවයි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිවයි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඒනමිද්ධ හටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඒනමිද්ධ සහගත වූ චිත්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගත්තාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යයි, දැන් පවත්වන්නාවූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අන්තා ස්වභාවය සිඳී යයි, නවතී. ඉදංසච්චය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සෘජුත්වය (kāyujukatā) නම්වේ.

4

07/07/2015 - නිබ්බාන 2

Nibbāna 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු, ඊයේ මෙන්, ග්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන, ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ ලෝකයේ ඉන්න උත්තරීතර, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවෙනි ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම විත්තූප්ප්ප්කතා සහ කායූප්ප්ප්කතා වෙනස මම සිහි කළා. ඒ විත්තූප්ප්ප්කතාවයට අනතුරුව තමයි ඒ කායූප්ප්ප්කතාවය කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ. ඒකේ අර පඨය බලන්න ඕනෑ. අර අපි බැලුවා නේ, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් 1 නිත්‍යයි, 2 නිත්‍යයේ ඉඳන් දිට්ඨි ආශ්‍රවයට, 3 දිට්ඨි ආශ්‍රවයේ ඉඳන් දිට්ඨි සල්ලයට, 4 සඤ්ඤාව, 5 චේතනාවේ ඉඳන් අත්තාට එන එක, ඊට පස්සේ 6 අත්තා ඉඳන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට එන්නා වූ පඨය.

ඒ, මෙම පඨය දැකලා, නිත්‍ය ස්වභාවය නිසා හටගන්නා වූ ධර්මයෝ නිසා ඇති වන්නා වූ යම් විත්ත ස්වභාවයක් ඇත්ද, එහි යම් ඉවත් කිරීමක් අනුව විත්තූප්ප්ප්කතා වන බව වැටහීමක් තියෙනවා. මේක ඉවත් කිරීමෙන් හටගන්නා වූ විත්ත ස්වභාවය, ඒ කියන්නේ අට වෙනි රවුමෙන් පස්සේ කැරකැවීම නිසා, ඒ ඊන අවස්ථාවේදී තීරණ ගැනීමට ඉඩ නොදෙන්නේ නම්, කර්ම රැස් නොකරන්නේ නම්, කායූප්ප්ප්කතාවය වෙනවා කියන එක වටහා ගන්නා. අර flow on effect එක තියෙන්නේ. දිට්ඨි ආශ්‍රවයේ දිට්ඨි කතාව ගිහිල්ලා අපි අට වෙනි රවුමෙන් දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් පස්සේ ආපහු තවදුරටත් අපි ගමන් කිරීමක් තියෙනවා නේ මේක අයිත් කළාට, නේ ද? එතකොට ඒ කියන්නේ අපි ඕක ඉගෙන ගන්නා ඊයේ, පෙර නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යනවා. දැන් අලුත් සංස්කාරයන් නිසා වන අත්තා ස්වභාවයත් මිය යනවා. මෙන්න මේ විදිහට ගිහිල්ලයි ඒ කායූප්ප්ප්කතාවය එහෙම වෙන්නේ කියලා තේරුම් ගන්නා.

භාවනාවට පෙර ම රහතන් වහන්සේ මට පැවසුවා, 7 දා අප්‍රේල් මාසේ 2015, ඒ “විරිය, ඡන්ද, විත්ත, ඉද්ධි භාවනාව” බලන්න කියලා. ඒක විමසනකොට ම මම දැක්කා මේ දිට්ඨි අනුසය ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් නැති වෙන බව අපි එතන ඉගෙනගෙන තියෙනවා, සඳහන් කරලා තියෙන කොටසට මගේ මනස යොමු වුණා. පසු ධර්මයන්ගෙන් අපි ඉගෙන ගන්නා මේ දිට්ඨි අනුසය විමසාව මගින් නැති වෙනවා කියලා. තවදුරටත් මම විමසාගෙන යනකොට මට ජේනවා මේ ඉද්ධිපාද හතර ම නිසා තමයි මේක නැති වන්නේ කියලා.

වේදනාවේ කෙළවරක් උදාහරණ හැටියට බැලුවොත්, වේදනාව නිසා ඇති වෙන ප්‍රශ්නය අපි දෙයාකාරයකට අපි බලලා තියෙනවා. විමසාවට අමතරව. ඒ කියන්නේ විත්ත ඉද්ධිපාදයේ අර ආවිච්චි අම්මා තුවා දන් දෙන කතාව. එතැනින් වේදනාව ඉවත් වෙනවා. 4 සලකුණ, ඡන්දය මගින් අර වේදනාව ඉවත් කරනවා කියලා අර ඉන්ද්‍රිය අසංවරය නිසා, අපිට ස්පර්ශයන් ඇති වෙලා එතනින් වේදනාවන් ඇති වෙනවා නේ. අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා අපිට පෙන්වලා දුන්නේ අර ඥාන පඨය හරහා, මුලින් ම පෙන්නුවේ ඒ පාර, නේ ද?

එතකොට, ඒ වගේ ම අපිට ඡේතවා, භය අගති කෙළවර. භය අගති කෙළවරට අපිට ඡේතවා, ඡන්දයෙන් ඇවිල්ලා, ඊට පස්සේ අර pedal එක තියෙන්නේ, විත්තයෙන් ඒ දෙන්නත් එක්ක නතර කරලා, ඊළඟට විරියෙන් පරාමාසයේ ඉඳන් භය අගතියට එන එක නවත්වලා. ඊළඟට විමසාවෙන් භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට යන එක නවත්වනවා. ඒ කියන්නේ ඒ කෙළවරටත් හතර දෙනෙක් ඕනෑ. වේදනා කෙළවරටත් හතර දෙනෙක් ඕනෑ. එතකොට, සෝකය නොවීමටත් එහෙම ම යි, ඒකටත් හතර දෙනෙක් ඕනෑ. එතකොට මේ ධර්මයන් වැටහීම සඳහා අපි බැලිය යුතු දෙයක් තමයි අර නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියා රූපය ස්පර්ශ කරන පඨය.

ඒක විමසුවා ම තමයි අපිට මේක තේරෙන්නේ. දැන් පඨ දෙකක් නේ. එයාගේ පඨයේ තියෙන්නේ මොකක් ද? එයා එන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාවට, වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි ආශ්‍රවය, දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි සල්ලය, භය වෙනි කාරණයට එනවා එයා සඤ්ඤාවට යනවා කියලා. අර ලකුණු දාගන්න පුළුවන් කෙනෙකුට. වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාවට 1, වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට 2, ඒ විදිහට 3 වෙනි එක ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට, 4 වෙනි එක අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි ආශ්‍රවය. 5 ඉඳන් දිට්ඨි සල්ලය දක්වා යන එක. 6 දිට්ඨි සල්ලයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට යන එක. එයා අර 50% රූපය ස්පර්ශ කරන්න යනවා නේ මේ විදිහට.

එතකොට එයාගේ පඨය තුළ ස්වභාවිකව ගලන්නා වූ ධර්මයෝ ම පිටු පස ඔහු යනවා. යතත්, ඔහු යතත්, ඒ හැඟීම් නැතිව ම කරනවා. මේ නිසා ඇති වන දිට්ඨි ආශ්‍රව, අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඇතිව වාසය කරනවා. සංස්කාර දෙකකින් එකකට සමාන නොවන බව හැඟීම තියෙනවා. සංස්කාර දෙකක් හැඳුවාට සමාන වෙන්නේ නෑ. මේ නිසා අලුත් සංස්කාරයන්, එයා නොසාදනවා. ඔහුට ද කායුප්ප්‍රකතා ඇත. නමුත් ඒ පිළිබඳ අවබෝධයක් නැත. තවමත් මා පවතී යන හැඟීම ඇත. මෙම ධර්මයන් සිහි කරනකොට කාරණා තුන බැගින් ධර්මයන් ගැලීම මට වැටහුණා. මේ සඳහා මට උදව්වත් ලැබුණා.

පළවෙනි එක තමයි, දැන් එහෙනම් මේ වේතනා කෙළවරට එන්නා වූ දේ. සඤ්ඤාවෙන් වේතනා වෙන එක තියෙනවා. වේදනාවෙන් වේතනාවට එනවා. අත්තා ඉඳන් වේතනාවට එනවා. වේතනාවෙන්, ඊට පස්සේ අපි අත්තෙක් හදනවා. එතකොට මේකට **order** එකක් මේකට දාන්න හොඳ නෑ මේ රේඛාවල්වලට. “නොදැමිය යුතුයි කියලා පෙන්නවා.” මේ භාවනාව මෙහෙය වූයේ ධම්මගවේසි බුදුපියා. එතකොට, වම් පැත්තේ යම් ධර්මයක් තියේ ද, මේ අනුව අත්තා හැඟීම් අලුතෙන් හටගන්නවා. එතකොට අර පෙර අත්තෙක් හිටියා. දැන් අලුත් අත්තෙක් එයා හදනවා.

ඊළඟට දෙවෙනි එක හැටියට බලන්න ඕනෑ, අර විඤ්ඤාණ කෙළවර. විඤ්ඤාණ කෙළවරට ධර්මය කොහොම ද කියන එක. දැන් මෙතෙක්ට මේ වේතනා කෙළවරට නේ මේ ආවේ. විඤ්ඤාණ කෙළවරත් ඒ විදිහට බලන්න ඕනෑ. ඒක බලනකොට, අපි බලන්න ඕනෑ අර **CROSS** එක. උඩ තියෙන සංස්කාර **CROSS** එක. ඒකේ අපි දන්නවා, පරාමාසයේ ඉඳන් අර චීනය දක්වා එන්නා වූ කොටසට **1** කියලා දාගන්නවා. ඒක තමයි මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණය හටගැනීම අර අභිජ්ඣා කියලා කිව්වේ. ඊළඟට **2** කියලා දාගන්නවා කාමේසු තිබ්බසාරාගො, අර නාමරූපවල **pressure** එක නිසා තල්ලු වෙනවා කියන එක. **3** කියලා දානවා, වේතනාවේ සිට විඤ්ඤාණය දක්වා එන එක. මෙතෙක්දී අපි කතා කරන්නේ, **3** කියලා කිව්වා ම, පළමුව **1** දී, අපි දැන් ටිකකට ඉස්සෙල්ලා පෙන්නවා නේ අර වේතනාවත් එක්ක ඇවිල්ලා පස්සේ ආපහු අත්තෙක් හැදෙනවා කියලා එතකොට, ඒකේ සෑදුණ අත්තා විඤ්ඤාණගත වීම තමයි මෙතන පෙන්න්නේ. එතකොට මෙතන නම් මේ **order** එකට ඒ බුදුපියා මට උදව් කළා. එතකොට හරියට අර **TT** අකුර වගේ නේ හැදෙන්නේ. මෙසේ අත්තවාද උපාදානය නොවන්නේ නම්, පමණක් නිර්වාණය සාක්ෂාත් කළ හැකියි.

ඒක තමයි භාවනාව.

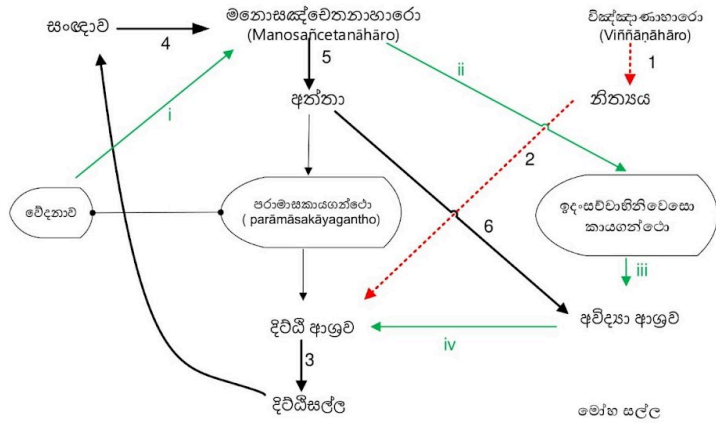
- 1) අත්තා පඨය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 - 2) නිත්‍ය පඨය රතු පාට තිත් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 - 3) නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන පඨය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.
- දිවයි ආශ්‍රව -> දිවයිසල්ල -> සංඥා -> චේතනා යන කොටස හැම පඨයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිවයි ආශ්‍රවයන් එයින්ම භටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ වින්ත-සාප්පත්වය ඇතිවේ.

දිවයි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිවයි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඊතලිද්ධ භටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඊතලිද්ධ සහගත වූ වින්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගත්තාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යයි, දැන් පවත්වන්නාවූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය සිඳී යයි, නවතී. ඉදංසච්චය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සාප්පත්වය (kāyujukatā) නම්වේ.



08/07/2015 - නිබ්බාන 3

Nibbāna 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ. ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි, කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. ඒ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව මම බලද්දී ම මම කායුඡ්ඡුකතාව කියන දේ මම සිහි කළා. එතන ඉඳන් විත්තුඡ්ඡුකතාවයට පසුව කුමන හේතුවක් නිසා ධර්මය ගලන්නේ ද කියන එකට අවධානය යොමු කළා. කායුඡ්ඡුකතාවයෙන් විත්තුඡ්ඡුකතාවය ඇති වෙලා තවදුරටත් දුවන්නේ? ඉතින් එතෙක්දී මට තේරුණා අර අත්තා කියලා විඤ්ඤාණයට අපි එනවා, අපි දන්නවා. පහළ විඤ්ඤාණයේ සිට නිත්‍ය කියලා යනවා. අත්තා නිත්‍ය නොවුණත් විත්තුඡ්ඡුකතාවයට එතකොට ඒක අයිත් කරනවා නේ. එහෙම නැත්නම් එළියෙන් තටාකයක කරකැවීම නොවුණත්, ඇතුළත පිහිටි පාත්‍රයේ කරකැවීම නිසා ඒක මගින් ඔය අට වෙනි රවුමෙන් පසු කරකැවීම හෝ කරකැවීමට තුඩු දීමක් හෝ ඇති නම්, ඒ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගැනීමට ප්‍රමාණවත් වෙන බව මට වැටහුණා. මේක නිසා දුවා වි කියලා හැඟීමක් තියෙනවා.

ඉතින් ඔතෙන්ට මගේ මනස point වෙන්නේ අර ඊයේ අත්තිමට බලපු ධර්මය තියෙන්නේ, ඒකත් එක්කයි සම්බන්ධතාවය තියෙන්නේ. එතකොට විඤ්ඤාණය දකිනවා, මේ පරාමාසය, මේ පාත්තරය කරකැවෙනවා කියන එක. ඒකේ ඇතිවන ආස්වාදය. මෙසේ ඇතුළේ පාත්‍රය මගින් අර line 7 හරහා එකතු කිරීම, විත්තුඡ්ඡුකතාවයේ සිට කායුඡ්ඡුකතාවයට පැමිණීම වළක්වන බව මට වැටහුණා. මේක හරියට යමෙක් මේ රූපය ජරා වෙලා තියෙන්නේ. Make-up දාලා පාට කරනවා. අන් අය යම් සේ රවටා ද, යමෙක් ඉල්ලාගෙන සැරසී කඩ පිළට යත් ද, මෙසේ සිතිය යුතුයි. එනම් නින්දාරොස line එක නිසා පවතින්නා වූ ධර්මයක් ලෙස සැලකිය යුතුයි. මේ නිසා අහං සහ මමං යම් සේ එකට සිටියා ද, එයින් ඇති වූ මාන ස්වභාවය ම බලපානවා. ඒක ම උදව් උපකාර කරනවා. එතකොට අපිට එනවා වේදනාවේ ඉඳන් නින්දාරොසය, පරාමාසය, පරාමාසයෙන් පල්ලෙහා අර මානය, අර line 7 එකෙන් අර පරිදේව වෙච්ච සංස්කාර.

මෙතෙක්දී මාන වෙලා තියෙන්නේ පෙර තිබුණා වූ ආස්වාදය, ඒ කියන්නේ කැරකවීම නිසා ඇති වෙන්නා වූ ආස්වාදය, නැවතත් ලබා ගනිමිසි යන අදහස මගින් තුඩු දෙන්නා වූ විඤ්ඤාණ ස්වභාවය ම යි. මෙසේ අත්ත සඤ්ඤාව සෑදීම දැන් අපිට තේරුම් ගන්න මේ වෙලාව වෙනකොට දැන් අපි අර පඨයක් පෙන්නුවා නේ. ඒ පඨයේ අපි පෙන්නුවා විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් නිත්‍ය කියලා එහෙම ඇවිල්ලා කියන එක. ඒ කතාවෙ උඩ කැල්ල දැන් කතා කරන්නේ නෑ. ඒකෙදි අර නිත්‍ය කියලා අපි කිව්වේ 1 යි, ඊට පස්සේ එතැන ඉඳලා දිට්ඨි ආශ්‍රවයට එන එකයි නෑ. කතා කරන්නේ නෑ. දැන් අපි කතා කරන්නේ කෙළින් ම මේ පරාමාසයේ ඉඳන් පල්ලෙහාට දිට්ඨි ආශ්‍රවය. එතකොට එහෙම නම් දිට්ඨි ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කලින් පඨයේ, දැන් 3 කියන එක. දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි සල්ලය. දිට්ඨි සල්ලය නිසා සඤ්ඤාව අල්ලා ගන්නවා. සඤ්ඤාව ඉඳලා වේතනාවට එන එක 4. එතැනින් පස්සේ අත්තා. 5. පහේ ඉඳන් 6 අවිද්‍යා ආශ්‍රවය, ඔන්න ඔය පඨය දැන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. අත්ත ඒක මගින් විඤ්ඤාණ ධාරාව පවත්වනවා.

මේක මට දැනගන්න උදව් උපකාර වුණේ මම අර ඉස්සෙල්ලා කිව්වා වගේ ම අර භාවනා කරලා අවසානයට පෙන්නුවා නේ, පරාමාසයේ ඉඳන් ජීවිත ඉන්ද්‍රියට යන එක. ජීවිත ඉන්ද්‍රියේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට. ඊට පස්සේ අර උඩ වේතනාවෙ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට II අකුරේ හැටියට යන ධර්මය තියෙන්නේ. අත්ත ඒක සිහි කිරීම නිසා කැරකැවීමේ ආස්වාදය මෙතෙහි කිරීමෙන් තමයි මම මේක දැනගත්තේ. මේකක් නිසා හෝ කරකවන්නේ නම් හොඳයි කියලා අපි හිතනවා.

ඉද්ධිපාද හතර සිහි කරන්නේ, දිට්ඨි අනුසය පාරට පහර වදින්නේ, නිරෝධය කරා ගමන් කරන බව මට දැනුණා. මේ වෙලාවෙදි බුදුපියාණන් වහන්සේ “ඔබ නිරෝධයට යන්නේ ය” කියලා මට කිව්වා ම “ධර්මය අමතක කිරීමට තුඩු දෙන්නේ ය” යන්න පැවසුවා ම, භාවනාව මම ඉතින් නැවැත්වුවා. ඒකට යන්නේ නැතිව. ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

කාය-සාප්තවය මෙතෙහි කරන්න. චිත්ත-සාප්තවය ඇතිවීමෙන් පසුව කුමක් නිසා විඤ්ඤාණ දහරාව ගලයිද?

චිත්ත-සාප්තවය ඇත්තේ අත්තා සිට නිත්‍ය දක්වා යෑම නොවුවත්, එනම් පිටතින් තටාකයක කරකැවීම නොවුවත්, ඇතුළත පිහිටි පාත්‍රය කරකැවීම හෝ කරකැවීමට තුඩුදීමක් හෝ ඇතිනම්, එය විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගැනීමට ප්‍රමාණවත්වේ. මෙසේ ඇතුළත පාත්‍රය මගින් 7 රේඛාව හරහා එකතු කිරීමෙන් චිත්ත-සාප්තවය සිට කාය-සාප්තවය දක්වා පැමිණීම වලක්වයි.

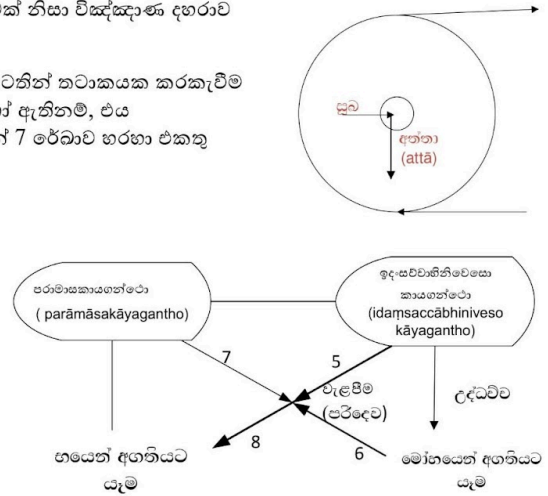
මෙය, යමෙක් රූපය ජරාවී ඇත්තේ, අලංකාරයෙන් සැරසෙන්නේ පාට කරගෙන යම්සේ අන් අය රවටාද, යමක් ඉල්ලාගෙන පැළඳ ගෙන කඩපිලට යාද, එසේ සිතිය යුතුය. පොතලිය සුත්‍රයේ, නින්දා කිරීමෙන් ගැටීම විමසීමේදී, රූපය ගැන සතුවුවන්නේ මානය විසින් සිත ඉස්සවීම ඉගෙන ගත්තෙමු.



මෙහිදී කුමකට මාන වී ඇතිදී?

පෙර තිබුණා වූ ආශ්වාදය, එනම් කරකැවීම නිසා වන ආශ්වාදය, නැවතත් ලබාගනිමි යන අදහස මගින් තුඩුදෙන්නාවූ විඤ්ඤාණ ස්වභාවයටම මාන වී ඇත්තේය.

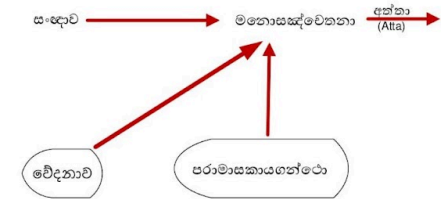
මෙසේ අත්ත සංඥාව සෑදීම මගින් විඤ්ඤාණ දහරාව පවත්වයි.



s_DukkaNirodhaDiagrams.pdf - Slide 2

අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඇතිවන 6 වන ඊතලය දක්වා 3 වන ඊතලයේ සිට ලකුණුකර ඇති ධර්ම ක්‍රියාරම්භ කිරීම මානය විසින් කරනු ලබයි.

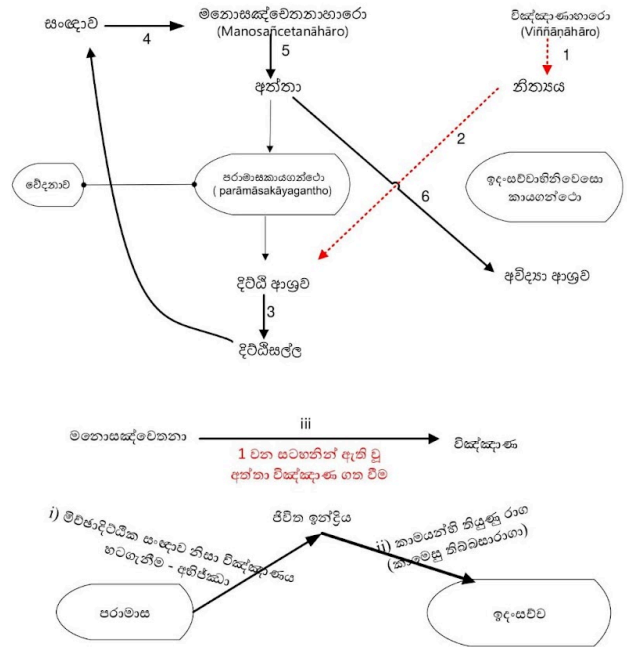
මෙම ධර්මතාවය වටහා ගැනීමට කුමක් උදව් උපකාර කරයිද?



සටහන I: ඉහත ධර්මයන්ගේ ගැලීම මගින් 'අත්තා' යන්න සෑදීම.

අත්තවාද්‍ය උපදානය ඇතිවීම පහළ 2 වන සටහන මගින් පෙන්වාදී ඇත. එය ඇතිවන අනුපිළිවෙල i), ii) සහ iii) මගින් දක්වා ඇත.

අත්තවාද්‍ය උපදාන වූයේ, තවදුරටත් කරකැවීමට ආශ්වාදය පවතී. සංසාරය ඉක්මවා නොයන්නේය.



s_DukkaNirodhaDiagrams.pdf - Slide 3

09/07/2015 - විත්තප්‍රාගුණ්‍යතාව

Proficiency of Mind

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ඒ උතුම් බුදුපියාණන් වහන්සේ, මේ ලෝකයේ සිටින උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන් වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව නැවතත් සිහි කළා. එතන දී වේදනා පරාමාස, පරාමාස පරිදේව අර මානය කියලා ලීවේ පරාමාසයේ ඉඳන් පරිදේවයට යන එක. ඒකට සිත යොමු කළා. විත්තජ්ජුකතා ඇති වීමෙන් පස්සේ කායුජ්ජුකතා ඇති වන අවස්ථාව හොඳින් නැවතත් සිහි කළා.

මෙහි දී අර මම පටන් ගත්තා, පළවෙනි සතිය සිහි කළා. රූපය, රූපය නිසා පැවතිය නොහැක. රූපය මැරී ඇත. 4.4. වේදනාව, වේදනාව නිසා පැවතිය නොහැක. සුඛ වේදනාව 5.4 දී මිය ගියා. සඤ්ඤාවයි, සඤ්ඤාව නිසා පැවතිය නොහැක. 6.4 දී සඤ්ඤාව ව්‍යාධියට පත් වුණා.

නමුත් තවමත්, කරකැවීම කියන එක සිදු වෙනවා. මෙසේ රවුම් වශයෙන් බලනකොට ඔය 7.1 ධම්මමච්ඡරිය ඉතා තදින් බලපාන බව මම සිහි කළා. මේක හයේදී නතර වෙන්නේ නෑ නේ. යනවා, හයේදී නවත්වන්න බෑ. කෙසේ ද? ශරීරයේ අවලක්ෂණය, ඇඳුම්වලින් කොටසක් වහගන්නවා. මිනිස්සු ඇඳුම් අඳින්නේ මොකට ද? අවලක්ෂණය මේක වහගන්න. අර ලජ්ජා තියෙන කොටස් වහනවා කියලා බුදුහාමුදුරුවෝ කියන්නේ නේ ද? බැලුවහම මේකෙ, ඒ රෙදිවල තියෙන ලස්සන ය මිසක් ශරීරයේ ලස්සනක් ඇත්ද? වසා නැති කොටස්වල අවලක්ෂණ ස්වභාවය, යමක් ආලේප කර හෝ, යමක් ඉල්ලාගෙන හෝ, පවත්වන ක්‍රමය ඇත. මෙය බලපානවා. මෙසේ පිරිසිදු වූයේ මනස අනංගණ ස්වභාවයට පත් විය. මාදු ස්වභාවයට ම පත් වුණා.

දෙවෙනි සතිය මම සිහි කළා. කායුජ්ජුකතා දක්වා ම මම බලාගෙන ගියා. ඉදංසච්චය ගලවා දැමුවත්, පරාමාසය නිසා ඇති වන ක්‍රියාවලිය ඊයේ විමසූ බව මට සිහි වුණා. භාවනාවට පෙර ම මේක විමසද්දී 23/03/2015 විමුක්ති ඤාණදස්සන භාවනාව සිහි වුණා. අපි Sydney වල ඉන්නකොට වෙච්ච එකක්. යමෙක් අසනීප වෙච්ච අවස්ථාවෙදී, එහි දී පරාමාසය තුළ විවිධාකාර රෝග නිසා ඇති වන දේ, පෙර පරාමාස

වූ සඤ්ඤා, චේතනා ඇත. මේවා පරාමාස සෝක **line** එක දිගේ පැමිණේ. මේවාට ද ප්‍රතිචාර නොකර සිටිය යුතුයි. නැති නම් සැලෙනවා. ඉඤ්ජිතය වෙනවා. ආනෙඤ්ජ නොවෙනවා.

මෙය දැනීමත් සමඟ පරාමාස අභිනිවේස අවිද්‍යා ආශ්‍රව, ධර්මය හොඳට වැටහුණා. ඒකේ පඨය අපි ඊයේ බලලා තියෙනවා. මොකක් ද ඒ පඨය? අපි දන්නවා, අපිට පටන් ගන්නේ කොහෙන්ද? පරාමාසය දෙපැත්තේ ඉන්නවා මමංනුයි, අභංනුයි. එතකොට ඒ මමංනුයි, අභංනුයි එතන දිට්ඨි ආශ්‍රවය. දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් ඔන්න අපි එනවා දිට්ඨි සල්ලයට. දිට්ඨි සල්ලයෙන් එනවා සඤ්ඤාව අල්ලා ගත්තා, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාව. චේතනාවේ ඉඳන් අත්තා. අත්තා වුණයින් පස්සේ 5 වෙනි කාරණය. 6 වෙනි කාරණයට එනවා අවිද්‍යා ආශ්‍රවය දක්වා. එහෙම නම් අපි 3 වෙනි ධර්මයේ ඉඳන් 6 වෙනි ධර්මය දක්වා ඔය අභං සහ මමං නිසා සිදු වන ක්‍රියාවලිය ලෙස මට වැටහුණා. මේක තමයි අපි පරාමාස අභිනිවේස අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියලා ගන්නේ.

එතකොට දැන් මේ ක්‍රියාවලිය දැනගෙන සෝක නොවන්නේ, පෙර පරාමාස වූ ධර්මයන්ට නොසැලී සිටින්නේ නම්, ඒ විත්තපාගුඤ්ඤතා **proficiency of mind**. ඒක තමයි පාගුඤ්ඤතාවය කියලා කියන්නේ. තවමත් ප්‍රශ්නය ඉවර වෙන්නේ නෑ කියලා මට වැටහුණා. ඒ කියන්නේ පාරවල් තුනක් අපි දැන් දක්ෂයි, මේ අවස්ථාව වෙනකොට ස්පර්ශයේ ඉඳන් දෝස අගතියට යන එක. චේතනාවේ ඉඳන් භය අගතියට යන එක. විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් මෝහ අගතියට යන එක. අගති පාරවල් තුන හොඳින් නිපුණ ස්වභාවයට පත්ව සිටියත්, ධම්මමච්ඡරියට තුඩු දෙන්නා වූ, අපි දන්නවා ජාතියෙන් වේදනාව, වේදනාවෙන් චේතනාව. ජාති වේදනා **line** එක නිසා ඇති වන බලපෑම ඇත. සිත සෞමාය, ස්ථාවරය. දෝස නැත, අංගන නැත. තවමත්, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය මගින් ජාතිය ඉපැද්දීම අවසන් නොවේ. ඉතින් මෙහෙම කිව්වාට, මේකෙ අර රූපකායේ, බලවත්භාවය කියන එක මට වැටහුණා. නමුත් මරණින් මත්තේ, ඒ සිත කොහේවත් නොපිහිට වන්නේ නිර්වාණය ම වෙන බවත්, ඒක සිහි වුණා. මෙතන මේ කය තියෙන හින්දා නේ මේක තියෙන්නේ. කය නැති වුණා ම, ඔන්න කය පවත්වන්නේ නැත්නම් ඒක හරි යනවා කියන එකත් හරි.

ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

චිත්තප්‍රාගුණාකාර- Cittapāguṇātā

කාය-සාප්‍රත්වය මෙතෙහි කරන්න. චිත්ත-සාප්‍රත්වය ඇතිවීමෙන් පසුව කුමක් නිසා විඤ්ඤාණ දහරාව ගලයිද?

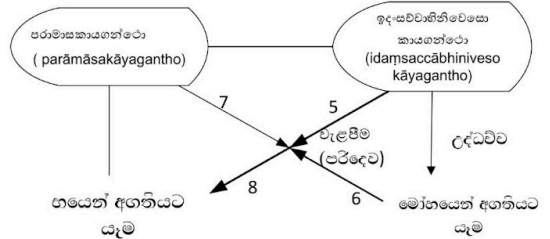
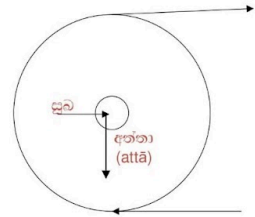
චිත්ත-සාප්‍රත්වය ඇත්තේ අත්තා සිට නිත්‍ය දක්වා යෑම නොවුවත්, එනම් පිටතින් තරාකයක කරකැවීම නොවුවත්, ඇතුළත පිහිටි පාත්‍රය කරකැවීම හෝ කරකැවීමට තුඩුදීමක් හෝ ඇතිනම්, එය විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගැනීමට ප්‍රමාණවත්වේ. මෙසේ ඇතුළත පාත්‍රය මගින් 7 රේඛාව හරහා එකතු කිරීමෙන් චිත්ත-සාප්‍රත්වය සිට කාය-සාප්‍රත්වය දක්වා පැමිණීම වලක්වයි.

මෙය, යමෙක් රූපය ජරාවී ඇත්තේ, අලංකාරයෙන් සැරසෙන්නේ පාට කරගෙන යම්සේ අන් අය රවටාද, යමක් ඉල්ලාගෙන පැළඳ ගෙන කඩපිලට යාද, එසේ සිතිය යුතුය. පොතලිය සුත්‍රයේ, නින්දා කිරීමෙන් ගැටීම විමසීමේදී, රූපය ගැන සතුවුවන්නේ මානය විසින් සිත ඉස්සවීම ඉගෙන ගන්නෙමු.



මෙහිදී කුමකට මාන වී ඇතිද?

පෙර තිබුණා වූ ආශ්වාදය, එනම් කරකැවීම නිසා වන ආශ්වාදය, නැවතත් ලබාගනිමි යන අදහස මගින් තුඩුදෙන්නාවූ විඤ්ඤාණ ස්වභාවයටම මාන වී ඇත්තේය..

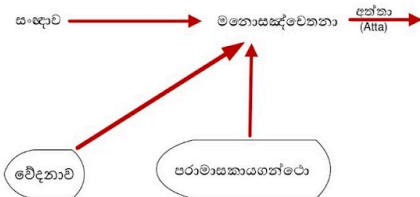


s Skilled_states_of_mind_p5.pdf - Slide 2

මෙසේ අත්ත සංඥාව සෑදීම මගින් විඤ්ඤාණ දහරාව පවත්වයි.

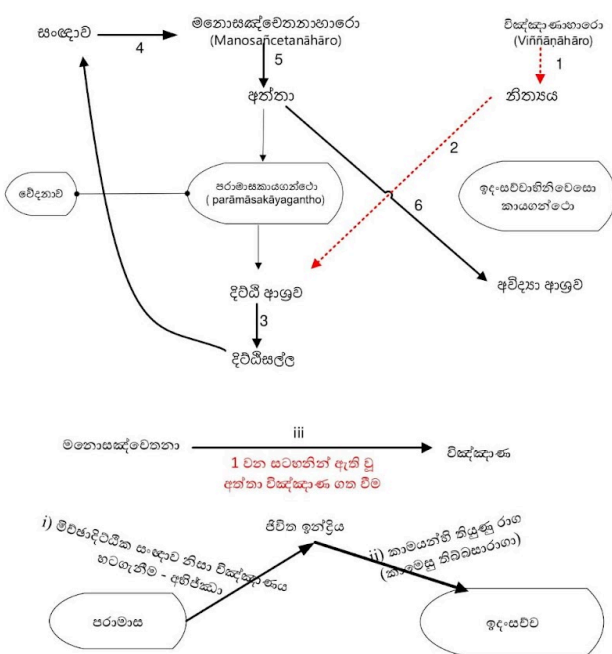
අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඇතිවන 6 වන ඊතලය දක්වා 3 වන ඊතලයේ සිට ලකුණුකර ඇති ධර්ම ක්‍රියාරම්භ කිරීම මානය විසින් කරනු ලබයි.

මෙම ධර්මතාවය වටහා ගැනීමට කුමක් උදව් උපකාර කරයිද?



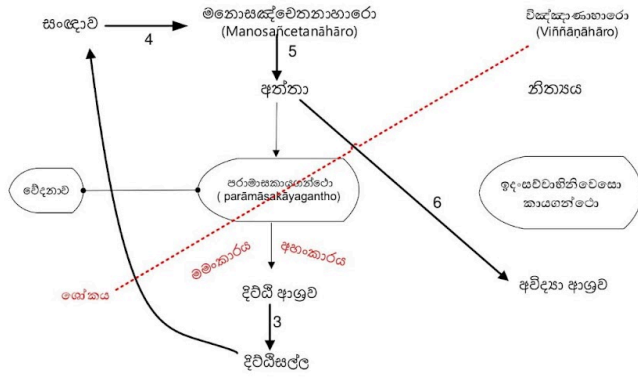
සටහන 1: ඉහත ධර්මයන්ගේ ගැලීම මගින් 'අත්තා' යන්න සෑදීම.

අත්තවාද්‍ය උපාදානය ඇතිවීම පහළ 2 වන සටහන මගින් පෙන්වාදී ඇත. එය ඇතිවන අනුපිළිවෙල i), ii) සහ iii) මගින් දක්වා ඇත.



s Skilled_states_of_mind_p5.pdf - Slide 3

අත්තවාද්‍ය උපාදාන වූයේ, තවදුරටත් කරකැවීමට ආශ්වාදය පවතී. සංසාරය ඉක්මවා නොයන්නේය.



වේතනා සිට විඤ්ඤාණය දක්වා යම් ගිනි පුපුරක් (spark) වීමක් වන්නේද (3 වන පිටුව 2 වන සටහන බලන්න) එය සංසාරය ඉක්මවා නොයෑමට ප්‍රමාණවත්ය. එය ඉවත්විය යුතුය. ඒ සඳහා, අභංකාරය සහ මමංකාරය ඉවත්විය යුතුය. පරාමාස වී ඇති නිත්‍යය න අදහස ඉවත්වී, ශෝක නොවන්නේ නම් චිත්තප්‍රාගුණාකාරය ඇතිවේ.

10/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ. ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අර ඊයේ හදපු විමුක්ති ඤාණදස්සන diagram එක අනුව භාවනාව කරගෙන ගියා. එතෙක් අර රූපයේ ඇති ජරා ස්වභාවය හොදින් ම වැටහිලා ඒ ධර්මය නිසා ඇති වූ නාම කොටස සහිතව ජීවත් වීම ඊට වඩා ඉතා උතුම් කියලා හොදින් මෙනෙහි කළා. එනම් රූපයට වඩා ධ්‍යානයේ හොදයි කියලා.

ඉතින් මම ඊයේ භාවනාව නැවතත් කරගෙන ගියා. එතෙක් මම ආවා දිගට ම ඔය මේ දක්වා කිව්ව කාරණා. ඒ විත්තුප්පුකතාවය, අර අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට ගිහිල්ලා හැදෙන්නා වූ එක, ඊට පස්සේ අර කායුප්පුකතාවය කියන එක. අර 47° කායුප්පුකතාවය. කායපාගුඤ්ඤතා කියන එක. මේ විදිහට අර ඵම්භය එහෙම අයිත් කරලා තියෙන ස්වභාවය කායපාගුඤ්ඤතා. ඊට පස්සේ ඒ විත්තපාගුඤ්ඤතා. ඒවායේ වෙනස දකිමින් මම ඒවා මෙනෙහි කළා. කාරණාවෙන් කාරණාවට. එතකොට ඒ අත්තා diagram එක භාවිතා කරමින් තමයි සිහි කළේ. මෙහෙම කරගෙන ආවා ම නාම කොටස කියන එක හොදට දැනගත්තා.

ඒ කියන්නේ වේදනාව. අපි ඊයේ ආවා නේ ඔය ජාති, වේදනා ප්‍රශ්නය කියන එක. ඉතින් දැන් මෙතෙක්ට ආවට පස්සේ දැන් ජේනවා තනිකර මේක වට්ට නියෙන්නේ මච්ඡරි ටික විතරයි. තනිකර ම මච්ඡරිය තමයි තියෙන්නේ. නාම කොටස් හොදින් දැනගත්තා. රූප කොටසත් හොදින් දැනගෙන, ඒක භාවනාවේ මුල දී ම යි, මේකේ කිසිවක් වැඩක් නෑ. වේදනාවට ඇති මච්ඡරිය පමණක් ම යි, කියලා ආවා. මේ කරකැවීම නිසා ඇති වෙන්නා වූ ආස්වාදය පමණයි කියලා දැනගත්තා. ඉතින් “Excellent” කියලා ඇසුණා ඒ වෙලාවේ.

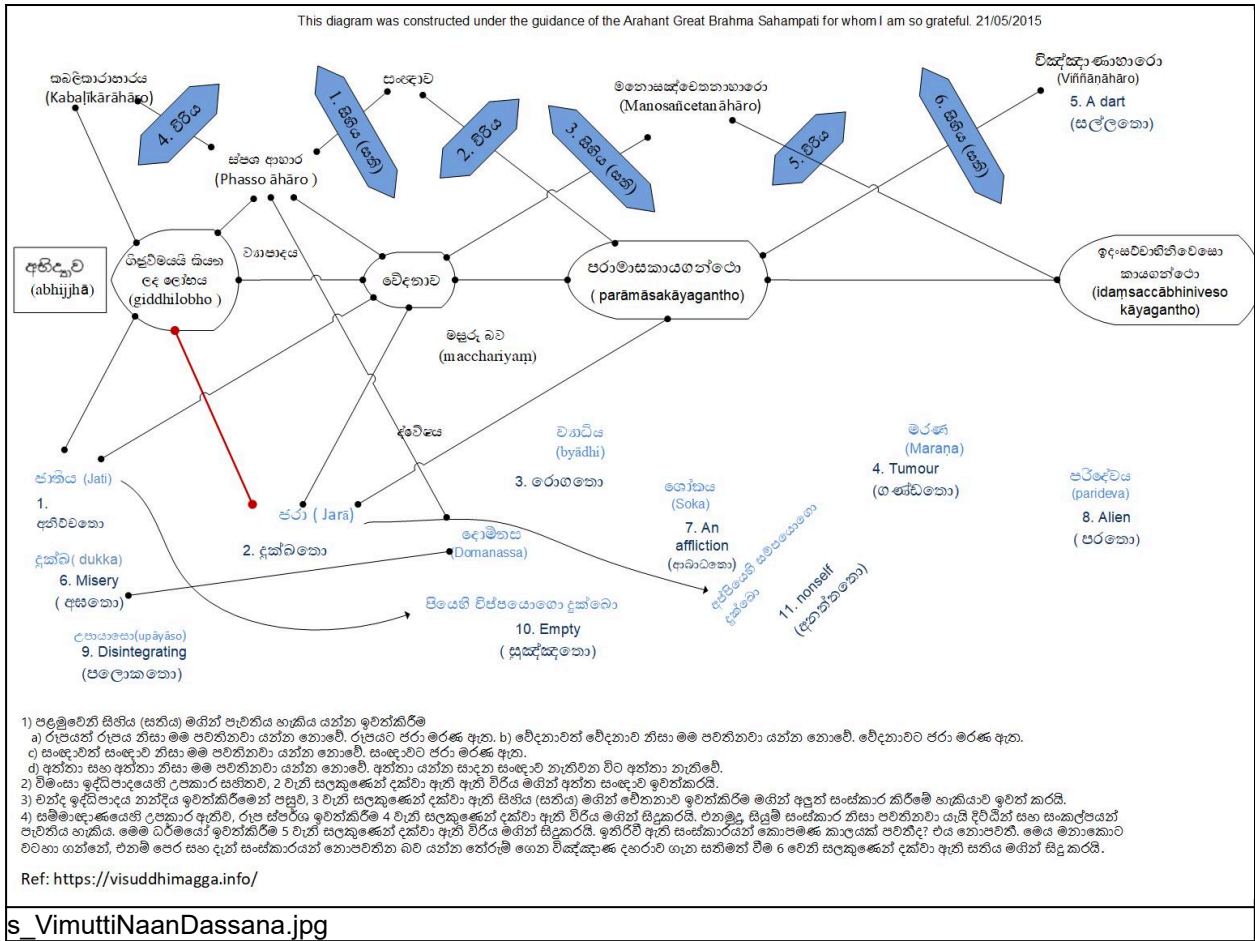
නැවතත් අත්තා diagram එකට මගේ මනස යොමු වුණා. ඒ මනස යොමු වුණා ම එතන ජේනවා අපි ඊයේ මේක බැලුවා. අර විඤ්ඤාණ පරාමාස දෝෂ අගති කියන රේඛාවට. ඒ කියන්නේ දැන් පෙන්නුවා නේ මේ විඤ්ඤාණය කියන එකේ එතන

පැවැත්මක් ඔය විදිහට තියෙන්නේ නෑ. අනිත් පැත්තෙන් ගත්තහම පරාමාසයේ ආස්වාදය ම තමයි එතන මේ ගලන්නේ. සෝකය හරහා.

ඉතින් අපි ඒවා අයිත් කරනවා කිව්වා නේ. දැන් ඉතින් ඉදංසව්වයේ කතාවත් අයිත් කරලා, පරාමාස කතාවත් අයිත් කරලා. එතකොට ඒ රේඛාවට සිත යොමු වුණාට පස්සේ වේදනාව නිසා ඇති වූ ව්‍යාපාද කායග්‍රන්ථය ඉවත් කළ යුතුයි කියන තැනට සිත පැමිණිලා තියෙන බව මම දැක්කා. එතකොට මෙහි දී මට කැමති දෙයක් කළ හැකි කියලා දැන් ගත්තා. අවශ්‍ය නම් ධර්මය දීම සඳහා තවදුරටත් මෙතෙහි කරන්න පුළුවන්. රූප කොටස, නාම කොටස හොඳින් දන්නවා. නිරෝධයටත් යා හැක කියලා මට තේරුණා. ඉතින් මට ආවේ භාවනාවේදී අර අභිජ්ඣා කාය ග්‍රන්ථය තමයි දැන් අයිත් කරන්න තියෙන්නේ. ග්‍රන්ථ ටික අයිත් කරගෙන, අයිත් කරගෙන ආවා නේ. ඉදංසව්වයේ තියෙන්නා වූ එක බොරු කියලා එතැනින් ඒක අයිත් කළා. පරාමාසකායග්‍රන්ථයේ පෙන්නුවා, අට වෙනි රවුමෙන් පස්සේ, අත්තා **diagram** එකේ පෙන්නනවා නේ. 10 වීම ඒ **hub** එක මගින් ඒක සිද්ධ වෙන්නේ. මේක නොකරන්නේ නම් සෝක නොවන්නේ ය. කළොත් මොකද වෙන්නේ? සෝකය ම තමයි ඇති වෙන්නේ. දැන් මෙතන ව්‍යාපාද කාය ග්‍රන්ථය දක්වා මෙතන ඇවිල්ලා තියෙනවා. මේක කැරකැවීමෙන් අපිට මෙන්න මේ ප්‍රශ්නය වෙනවා.

ඉතින් කොහොම කැරකුණත් ඔන්න ඔය දුක්ඛය ම යි තියෙන්නේ, එහෙම නම් මේකට අභිජ්ඣාවට ම තමයි යන්න තියෙන්නේ. එතකොට රහතන් වහන්සේ කිව්වා, “අපි ඒක පස්සේ බලමු” කියන එක. ඉතින් එහෙනම් දැන් මට තියෙන්නේ **choice** එක නිරෝධයට යන එක. මම නිරෝධයට ගියා. දැනගෙන ම මම නිරෝධයට ගිහිල්ලා මිනිත්තු පහළොවක් විතර ඉඳල ආවා.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.



1) අන්තා පටය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 2) නිත්‍ය පටය රතු පාට නින් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 3) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන පටය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.
 දිව්ගී ආශ්‍රව -> දිව්ගීසල්ල -> සංඥා -> වේදනා යන කොටස හැම පටයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිව්ගී ආශ්‍රවයන් එයින්ම හටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ වින්ත-සාප්‍රත්වය ඇතිවේ.

දිව්ගී සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිව්ගී ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඕනෑම භටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඕනෑම සහගත වූ වින්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගන්නාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යයි, දැන් පවත්වන්නාවූ අප්‍රත් සංස්කාර නිසා වන අන්තා ස්වභාවය සිඳී යයි, නවතී. ඉදංසව්වය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සාප්‍රත්වය (kāyujukatā) නම්වේ.

4

11/07/2015 - ඤාණදස්සන විසුද්ධි 2

Nāṇadassana Visuddhi 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්ම රත්නයක්, සංසරත්නයක් ලෙස ඒ උත්තරීතර මණ්ඩලය මම සිහි කළා. බුද්ධ රත්නය කියන වචනය තරාගතයන් වහන්සේට පමණක් ම කිව යුතුයි කියලා මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ පැවසුවා.

මෙසේ පවසන්න හේතු වුණේ මට භාවනාවට පෙර ම මහානිදාන සූත්‍රයේ සඳහන් වෙනවා නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය, රූපකායේ අධිවචන සම්ඵස්සය. ඔවා අපිට තේරුම් ගන්න බොහොම අමාරුවෙන් හිටියේ. එය මනා කොට මට වැටහුණා. ඒ මහානිදාන සූත්‍රයේ සඳහන් වෙන ස්පර්ශය මනා කොට වැහුණා. ඉතින් ඒක නිසා තමයි මේ ඒ අකනිට්ඨ මණ්ඩලයේ **Great Seers of Dhamma** කියලා ඔය සූත්‍ර පිටකයේ එහෙම තියෙන්නේ. ඒ ගැන හැඟීම් සහගතව ඔය බුදුපියවරු දාහතර නම ම මම සිහි කරලා, වැද නමස්කාර කළා.

ඒ භාවනාවට පෙර ම, සබ්බාසව සූත්‍රයේ ඒ තුන් වෙනි diagram එක, diagram තුන් වෙනි එකේ හත් වෙනි slide එක, අපි ලකුණු කරලා තියෙනවා, අර රූපකායේ අධිවචන සම්ඵස්සය, නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන එක. මේක මට හොඳට වැටහුණා. ඒකෙ වැටහීම දැන් දවස් ගානක් තිස්සේ මට ඕක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ ඔය නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය අපි අර **advanced** එකේදීත් කිව්වා ඔය පටිසසම්ඵස්සය කියලා කියන්නේ **broken views**. දිට්ඨි බිදීම නිසයි ඕක ඇති වුණේ. පටිස වෙන්වේ දිට්ඨි බිදීම නිසයි. එහෙනම් රූපයත්, රූපය නිසා මම පවතිනවා යන දිට්ඨිය, වේදනාවත් වේදනාව නිසා මම පවතිනවා යන දිට්ඨිය, සඤ්ඤාවත් සඤ්ඤාව නිසා මම පවතිනවා යන දිට්ඨිය බිදීම, අත්තාත් අත්තා නිසා මම පවතිනවා යන දිට්ඨිය බිදීම තමයි නාමකායේ පටිසය කියලා කියන්නේ. රූපයේ ඇති දෙයක් නෑ. ඒකට අපි සුඛ යැයි කියලා අධිවචනයෝ ඒ සංස්කාර කොටස නිසා පවසනවා. අර්ථ නිරූපණයක් කරනවා. මේ දෙදෙනා නිසා ඇති වෙන්නේ, එකතු වෙන තැන, ඒ කියන්නේ අපි දන්නවා රූපකායේ අධිවචනය අපි ලියන්නේ ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට එන රේඛාව. ඒක යනවා චේතනාවට. අර නාමරූප තැන ඉඳන් පල්ලෙහාට පරාමාසය දක්වා යන්නා වූ රේඛාවේ නාමකායේ පටිසය කියලා අපි ලියනවා. එතකොට මේ එකතු වෙන තැන තමයි නාමරූප වෙන්නේ. මේකට පහළින් පිටුපසින් සිටින්නේ, මෙය ස්ථාවර කරන්නේ, සෝකය කියලා අද භාවනාවේදී මට වැටහුණා. ඕක පල්ලෙහායින් තියෙන්නේ අර සෝකය නේ. වේදනාවේ ඉඳන් අපි භය අගතියට යන එකයි, දෝස අගතියේ ඉඳන් පරාමාසයට. එතන තියෙන්නේ සෝකය.

එතකොට කොහොම ද මට වැටහුණේ, “බුද්ධි සරණ ගවිණි. ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත.” මම ඔතනින් පටන් ගත්තා. අර ඉහත නාමරූප කොටස පිළිබඳ අවබෝධය හා සම්බන්ධ වුණා. බුදුපියවරු මට V shape එකට පෙන්වුවා V shape එකේ තියෙන්නේ අර පල්ලෙහා තියෙන්නේ සෝකය තමයි අර V එක හැටියට එතන තියෙන්නේ. එතකොට යමෙක් රූපය ගැන අධිවචන ප්‍රකාශ කරන්නේ අර සෝකයේ ඉඳන් වේදනාවට යන්නා වූ කැල්ල තියෙනවා නේ V එකේ. ඒ දිවයි අනුසය පාර හරහා ගමන් කිරීම. දැන් සෝකය වන්නේ, පද්ධියමනසච්ඡාය හරහා සෝකයට පැමිණීම, කියන එක. V එකේ එහෙනම් අනිත් පැත්ත ඡේතවා. අපිට මේක නිවැරදිව දන්නවා නම් “රූප කොටස ගැන අධිවචන හරි, ඉහළ ම වූ, ඒ කියන්නේ විත්තපාගුඤ්ඤතා proficiency of mind, නාම කොටස ඉහළ ම, ඒකට හෝ නිසා වෙන නාමරූප ස්වභාවයට හෝ යටත් නොවේ,” ඔන්න බුදු පියාණන්ගේ වචනය.

මෙය විශ්වයට සාධාරණ ධර්මයක් ලෙස දුටුවා. එය තේරුම් ගැනීමට උදව් උපකාර කළ තථාගතයන් වහන්සේලාටත්, අකනිට්ඨ බුදු පියවුරුන්ටත්, ඒ සඳහා උපකාර කළා වූ, මාව රැක බලාගත්තා වූ, හැදූ වැඩුවා වූ මව් දෙමවුපියන්ටත් වැද නමස්කාර කළා එක ම හිතකින්. One thought.

එතකොට මෙතන මේ ධර්මය නැවතත් ගැඹුරට දුටුවා. කෙනෙක් ඇදගන්න ඕනේ අර පල්ලෙහා කොටස. ගිද්ධිලෝභ, වේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච. පල්ලෙහායින් ලියාගන්න ඡන්ද අගති, දෝස අගති, භය අගති, මෝහ අගති. උඩ රූප සඤ්ඤා සඳහා පොඩ්ඩක් ඉඩකුත් ඉතුරු කරගන්න ඕනෙ. එතකොට දැන් අපිට පල්ලෙහා කතිර ටික ගහගෙන එන්න පුළුවන්. පරාමාසයේ ඉඳන් මෝහයට, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් භය අගතියට, එතන අපි ලියනවා පරිදේවය කියලා. පරාමාසයේ ඉඳන් දෝස අගතියට, වේදනාවේ ඉඳන් භය අගතියට. අපි ඒකෙ දකුණ පැත්තෙ ලියනවා සෝකය කියලා. ඊළඟට ගිද්ධිලෝභයේ ඉඳන් දෝස අගතියට, වේදනාවේ ඉඳන් ඡන්ද අගතියට ලියනවා දකුණු අත පැත්තෙන් දෝමනස්සය කියලා. එතකොට දැන් පරිදේවයයි, සෝකයයි අතර තියෙන්නේ මොකක් ද, අත්තා. එතකොට මේක ලස්සනට මම මෙනෙහි කළා. “පරිදේවය හරහා තමයි අපි සෝකයට යන්නේ. සඤ්ඤා ඇති කරගන්නේ. සෝකය තමයි මෙය රූපයට stamp කළේ. නිශ්චයක් ඇති කළේ. Stamp කළා කියලා කියන්නේ permanent. සැකයෙන් තොරව. කඩිබි කියන එක නැතුව.” ඒකයි මේ පෙන්න්නේ. මේ මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාණන්ගේ වචන. මේ පරිදේවය සහ සෝකය අතර ඇත්තේ අත්තා යන පුහු සංකල්පය පමණයි. අත්ත එතන දී එහෙනම් අර අත්තා diagram එකට මනස යොමු වෙන්න ඕනේ. මෙය බිදීම නිසා නාමකායේ පටිසය කියන එක ඇති වේ. සෝකය නිසා ඇති වූ යම් දහමක් වී ද ඒ ඡන්ද අගතිය දක්වා

ගමන් කිරීම මගින් නන්දිය කියන එක ඇති වෙනවා. ආන්ත ඒක අර diagram එකේ ම ලකුණු කර ගත්ත හැකි ඒ පටය.

ඒ කියන්නේ අපි අර සෝකයේ ඉඳන් එන V shape එකේ ලකුණ දික් කළහම අපි යන්නේ රූපයට නේ. එතකොට අපි හිතමු වේදනාවේ ඉඳන් රූපයට අපි එකයි කියලා දැමීමොතින් රූපයේ ඉඳන් පල්ලෙනා curve කරලා ඡන්ද අගතිය දක්වා දැමීමොත් දෙකයි කියලා, ඡන්ද අගතියේ ඉඳන් අර වේදනා හරහා යන්නා වූ අපි පටිසසම්ඵස්සය කියලා ලියන්නේ, ආන්ත ඒක තුනයි කියලා ගත හැකියි. අන්ත ඒ පටය කියන එක. එතකොට මෙතන පෙන්නනවා සෝකය නිසා ඇති වූ යම් දහමක් වේ ද එය ඡන්ද අගතිය දක්වා ගමන් කිරීම මගින් නන්දිය කියන එක ඇති වේ. මෙසේ නැවතත්, බිඳුණා වූ රූප අලලා අලුත් සංස්කාරයේ සඳහා වේතනා කිරීම රූපකායේ අධිවචන සම්ඵස්සය මගින් සිදු කරයි. සෝකයත් දෝමනස්සයත් අතර ඇත්තේ පෙර ගත්තා වූ, ඇති වුණා වූ, අත්තා නිසා වුණ පසු සඤ්ඤාවෝ ම ය.

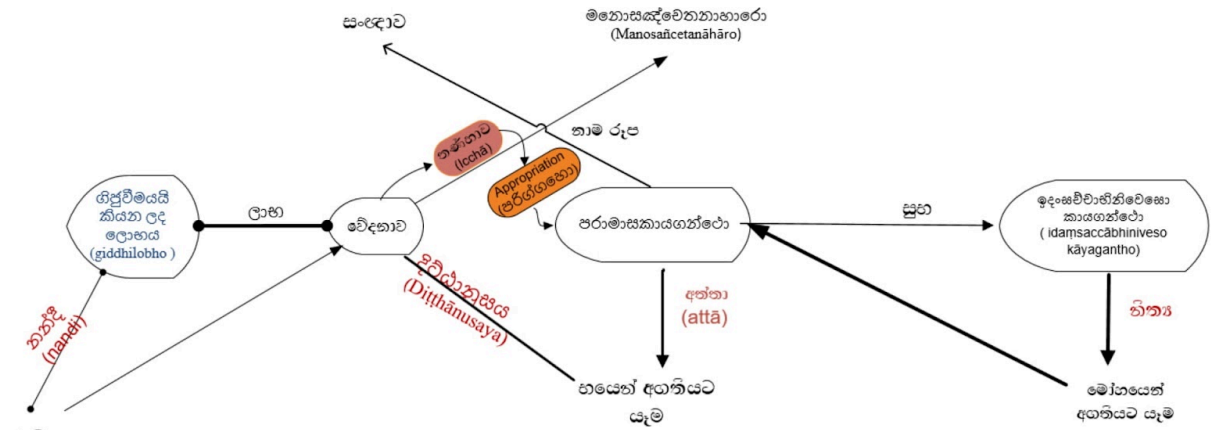
මෙතන මොකක් දැ යි කියලා මම අහනකොට බුදුපියාණන් කීවා, “ඔබ දන්නවා කියලා.” මේක ම යි කියලා ඒපාර මට එතනදි වැටහුණා. එනම් හව ආශ්‍රවය. ඉස්සර වෙලා අත්තා, දැන් අත්තා නිසා ඇති වෙන්නා වූ හව ආශ්‍රව තමයි මේ සෝකයයි දෝමනස්සයයි අතර ඉන්නේ. යමෙක් මෙය මනා කොට වටහා ගන්නේ නම් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය නිසා හෝ රූපකායේ අධිවචන සම්ඵස්සය නිසා හෝ ඇති වෙන්නා වූ ස්පර්ශයක් නොකරන බව මනා කොට වැටහුණා. මෙහි නිරෝධය, ස්පර්ශ නිරෝධයයි.

ඔය මහානිදාන සූත්‍රයේ බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරනවා නේ. මේ කැලි වෙන වෙනම අරගෙන පෙන්නනවා. නාමකායේ පටිසය, රූපකායේ අධිවචනය, මේ දෙක නැත්නම් වෙන වෙනම අහනවා ස්පර්ශය ඇති වෙනවා ද කියලා. ඊට පස්සේ බුදුහාමුදුරුවෝ අහනවා මේ දෙක ම එක්කහු කරලා, ඒ දෙක නැත්නම් ස්පර්ශයක් ඇති වෙනවා ද කියලා. ඔය කැලි තුනකට බුදුහාමුදුරුවෝ පෙන්නනවා. එතකොට ස්පර්ශය නිරෝධ වෙනවා. හව නිරෝධයෙන් ජාතිය නිරෝධ වෙනවා. මෙතන අත්තා කතාවත් එක්ක තියෙන කතාවෙන්, ඒක නිරෝධයෙන් ජාතිය කියන එක නිරෝධ වෙනවා.

මෙසේ ස්පර්ශ නිරෝධයක්, ජාති නිරෝධයක් ඇති වන්නේ නම් සලායතන හෝ රූප හෝ නොවන්නේ ය. තණ්හාව නොවන්නේ ය කියන එක ආවා. ඉතින් මම ඒක එහෙම කියපු වෙලාවේ “ඔබ පෙරත් ඕක කීවා” කියලා බුදුපියා මට පැවසුවා. ඉතින් ඒ අවස්ථාව මම සිහි කළා. ඉතින් සාධු බුදු පියවරුනි කියලා මම ඒක අවසන් කළා.

නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච ඵස්සො, ඉච්ඡානිදානානි පරිත්භහානි;
 ඉච්ඡාසන්තයා න මමන්තමන්ථී, රූපෙ චිභුතෙ න ඵුසන්ති ඵස්සා.
 රෝගී සංඤාව (සුභ) මගේ යැයි ගැනීමෙන් මෝහය ඇති වන බවත්, එමගින් පහළ දකුණු ත්‍රිකෝණය සෑදෙන බවත්,
 එමගින් පහළ වම් ත්‍රිකෝණය සෑදෙන බවත් කලහවිවාද සූත්‍ර 2 දී ඉගෙන ගනිමු. විඤ්ඤාණය දහරාවක් මෙන් පවත්වා
 තණ්හාව ඇතිවිය. තණ්හාව නිසා අල්ලාගැනීම (පරිත්භහානි).

- අල්ලාගැනීම (පරිත්භහානි) නිසා මමන්චය (මමන්තමන්ථී), මගේ යැයි බැඳෙනවා, ඇස මගේ, කකුළ මගේ.
- තණ්හාව නිසා අල්ලාගැනීම (පරිත්භහානි).
- වේදනාව නිසා තණ්හාව විය.
- මෙම වේදනාව තුළ, රූපයේ ජරා ධර්මයත්, එම ජරාව නිසා ඇතිවූ සංඤාවේ ජරා ධර්මයත්, පවතිනවා යන දිවයින බිඳීම නිසා ඇතිවූ අවිඵවාසයත් ඇත.



12/07/2015 - ඤාණදස්සන විසුද්ධි 3

Nāṇadassana Visuddhi 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඊයේ වගේ ම වැද නමස්කාර කළා. ඒ භාවනාවට පෙර ම පළවන සතිය මගින් ඒ කියන්නේ ඔය විමුක්ති ඤාණදස්සන diagram එකේ බැලුවොත් අන්න ඒකේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් අර යමක් පරාමාසගත වීමට කෙසේ උදව් උපකාර කරන්නේ ද? ගත වීම, වළක්වනවා නේ. එතකොට ඒ වගේ ම තුන් වන සතිය මගින් චේතනාව ගළවා දැමීමට උදව් උපකාර කරන්නේ ද? යන්න කියන එක විමසුවා.

එතකොට මෙතනදී ඊයේ භාවනාවේදී ඉගෙන ගන්නා අර “පරිදේවය හරහා අපි සුඛ සඤ්ඤාව ඇති කරගන්නවා” කියන එකත්, “සෝකය තමයි මෙය රූපයට stamp කළේ, නිශ්චය ඇති කළේ” කියන වාක්‍යයට මගේ සිත යොමු කළා. 1 සතිය මගින්, දිට්ඨිය බිඳීම සිදු වන්නේ නාමකායේ පටිස, නොවන බව පැහැදිලියි. මේක දෙවෙනි විරිය මගින් අත්තා සඤ්ඤාව ඉවත් කිරීමෙන් පසුව ම සිදු වන්නේ ය. මේ වන විට ඡන්ද සමාධිය මගින් නන්දිය ඉවත් කිරීම නිසා සිහිය පවතින්නේ, විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින්, වේදනාවේ සිට නාමරූප දක්වා යාම කියන එක වළක්වනවා.

එතකොට අර ඡන්ද සමාධියේ දී අපි ඉවත් කරනවා කියන අත්තාව අපි කල්පනා කරන්න ඕනෙ අර ඊයේ අපි පෙන්වුවා නේ සෝකයේ ඉඳන් රූපය. ඊට පස්සේ 2 කියලා දැමීමා රූපයේ ඉඳන් ඡන්ද අගතියට. ඡන්ද අගතියේ ඉඳන් 3 යන්නා වූ ඒ රේඛාව මේ ධම්මමච්ඡරිය දක්වා ගමන් කරන රේඛාව. එතකොට ඒක ඉවත් කිරීම කියන එක කළා කියන එක. එතකොට දැන් අපි එහෙනම් වේදනාවේ ඉඳන් ඒ නාමරූප දක්වා යන එක විමංසාවෙන් වළක්වනවා කියන එක කල්පනා කරනවා. නාමරූපය දක්වා පරිදේවයේ සිට එන්නා වූ කොටස කෙසේ නවතින්නේ ද? කියන එකයි කල්පනා කළේ. පරිදේවයේ ඉඳනුත් එනවා නේ පරාමාසය හරහා නාමරූපය දක්වා. මේ එන්නා වූ කොටසත් නතර වෙන්න ඕනේ.

එතකොට කායපාගුඤ්ඤතාවය බව සිහි කළ යුතුයි. මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් කළ බව කලින් පැවසුවා. අර සතිය ගැන කල්පනා කරනකොට කිව්වා. විරිය මගින් අත්ත සඤ්ඤාව. ඒ කියන්නේ පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට දක්වා එන අර 5A කියලා එහෙම ලකුණු කරන අන්න ඒ අත්තා කතාව ඉවත් කළා. ඒක තමයි 2 විරිය. දැන් සම්මා ඥාන ඇති වෙලා තියෙන්නේ. මෙය ම විමංසාව වේ. ඒ කියන්නේ අපි ටිකකට ඉස්සෙල්ලා කිව්ව නේ විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් වේදනාවේ සිට නාමරූපය දක්වා යන එක වළක්වනවා කියලා. ඒක තමයි අපි මේ කතා කරන්නේ. ඒක ම තමයි විමංසාව

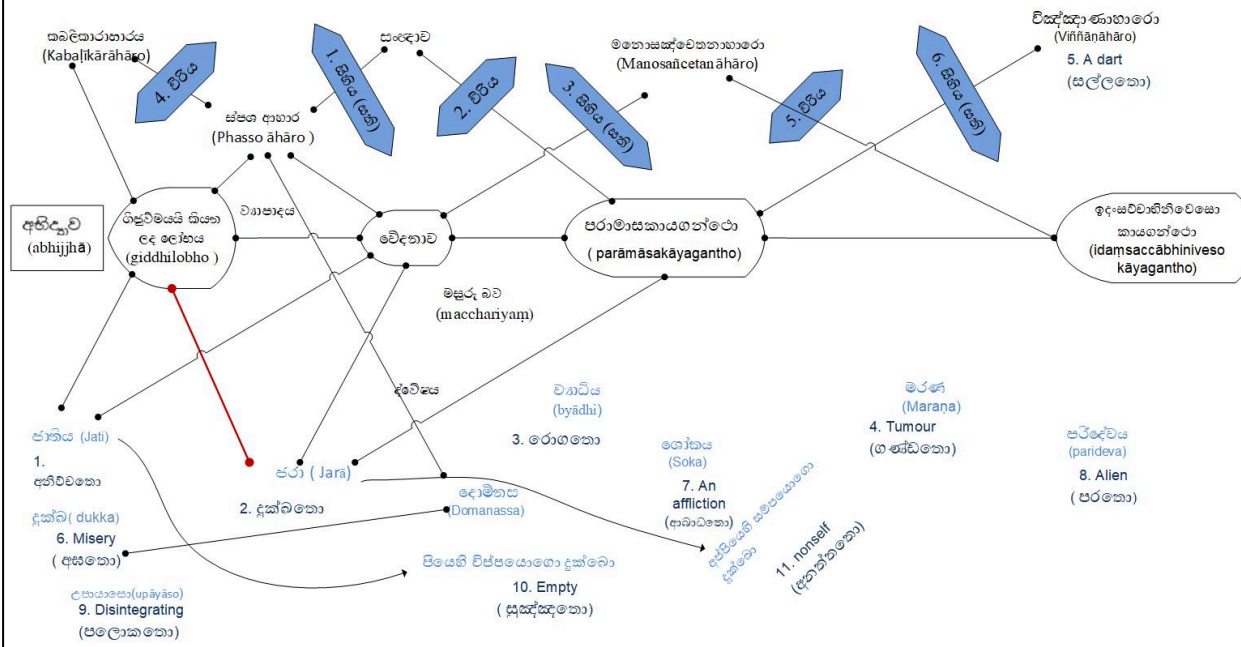
කියන්නේ. ඒ සම්මා ඥානය. සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය නොපවතින බව දැන ඡන්ද සමාධිය මගින් සංස්කාරය ඉවත් කිරීමත් රළ පහර පෙරළීම, බිඳුණා වූ රළ පහර මතට ම වැටී නැවතත් කුඩු වී යන බව විත්තමුදුතා, කායමුදුතා, කායපාගුඤ්ඤතා භාවනාවල දී වටහා ගත්තා බව සිහි වුණා. කායපාගුඤ්ඤතා භාවනාවට වැඩි අවධානයක් යොමු වුණා. ඒකෙදි අර සාරම්භය නිසා නැවත සංස්කාර කිරීමට ඇති හැකියාව ඉවත් කිරීම සිහි වුණා. එසේ නම් පරිදේව වූ සංස්කාරයෝ නැවත සෑදිය නොහැකි බව දන්නේ ය. සැකයක් නැත්තේ ය. නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය නොවන්නේ ය. අන්න ඒ වෙලාවේදී “Excellent” කියලා මට ඇහුණා.

ඒ කියන්නේ අපි මේ කතා කරන්නේ නාමරූප කියන point එකට එන්නා වූ පාරවල් තුනක් ගැනයි අපි මේ කතා කරන්නේ. සඤ්ඤාවෙන් එන්නා වූ එකක් තියෙනවා. ඒක නේ අපි විරියෙන් කපනවා කිව්වේ. ඊළඟට වෙදනාවේ ඉඳන් එන්නා වූ එක තියෙනවා, නාමරූපයට. අන්න ඒක සම්මා ඥානය මගින් අයිත් කරනවා. ඒක තමයි අර විමංසාව කියලා කිව්වේ. ඊළඟට අර පරාමාසයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක තියෙනවා නේ, නාමරූපයට. ආන්න ඒක තමයි කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් අයිත් කරනවා කියන්නේ. අර මෝහ අගතියේ ඉඳන් ම එන්නා වූ රේඛාව. මෙසේ කායපාගුඤ්ඤතාවය විශේෂ වශයෙන් පවතින්නේ චේතනා නොවන්නේ ය. මෝහ ද නොවන්නේ ය. ඇයි එතනින් නේ යන්නේ නාමරූපයෙන් කෙළින් ම පල්ලෙහාට යනවා නේ මෝහය දක්වා ගමන් කරනවා නේ.

මෙන්න මේ අවස්ථාවේ දී ඔය 3 සතිය කියන එක තුළ, අපි ලකුණු කරනවා නේ 3 සතිය, ආන්න ඒක ඇතුළේ තමයි ඔය නාමරූප point එක, ලකුණු කරගන්නේ. ඒ කියන්නේ ඒක ගලෝලා එතනින් එන්නේ නෑ කියන තත්වය තියෙනවා. මෙසේ නාම ධර්මයෝ ද, රූප ධර්මයෝ ද බැස යති. අභාවයට යති. අර ප්‍රභාණ සඤ්ඤාවේ එහෙම පෙනන්නේ බුදුහාමුදුරුවෝ ගිරිමානන්ද සූත්‍රයේ. මෙසේ නිර්වාණය සිදු වේ. කියන එක තමයි කිව්වේ. ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

මේකේ පරාමාසේ ඉඳන් චේතනාවට දක්වා එන්නා වූ එක විත්තූජ්ජකතාවයෙන් තමයි ඒක අයිත් කරන්නේ. එතකොට අර චේතනාවට එන්නා වූ lines තුන ම එතන කපා ගත්තා කියන එක තියෙනවා.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 21/05/2015



- 1) පදම්මවේනී සිහිය (සතිය) මගින් පැවතිය හැකිය යන්න ඉවත්කිරීම
 - a) රූපයත් රූපය නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. රූපයට ජරා මරණ ඇත. b) වේදනාවත් වේදනාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. වේදනාවට ජරා මරණ ඇත.
 - c) සංඥාවත් සංඥාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. සංඥාවට ජරා මරණ ඇත.
 - d) අත්තා සහ අත්තා නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. අත්තා යන්න සෘජු සංඥාව නැතිවන විට අත්තා නැතිවේ.
- 2) විමංසා ඉදිරිපාදයෙහි උපකාර සහිතව, 2 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් අත්ත සංඥාව ඉවත්කරයි.
- 3) එන්ද්‍ර ඉදිරිපාදය නන්දිය ඉවත්කිරීමෙන් පසුව, 3 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සිහිය (සතිය) මගින් වේදනාව ඉවත්කිරීම මගින් අප්‍රත් සංස්කාර කිරීමේ හැකියාව ඉවත් කරයි.
- 4) සම්මාදාණයෙහි උපකාර ඇතිව, රූප ස්පර්ශ ඉවත්කිරීම 4 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් සිදුකරයි. එනමුදු සියුම් සංස්කාර නිසා පවතිනවා යැයි දිවිහිත් සහ සංකල්පයන් පැවතිය හැකිය. මෙම ධර්මයේ ඉවත්කිරීම 5 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් සිදුකරයි. ඉතිරිව ඇති සංස්කාරයන් කොපමණ කාලයක් පවතිද? එය නොපවතී. මෙය මනාකොට වටහා ගන්නේ, එනම් පෙර සහ දැන් සංස්කාරයන් නොපවතින බව යන්න තේරුම් ගෙන විඤ්ඤාණ දහරුව ගැන සතිමත් වීම 6 වෙනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සතිය මගින් සිදු කරයි.

Ref: <https://visuddhimagga.info/>

s_VimuttiNaanDassana.jpg

13/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. කියලා වැඳ නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

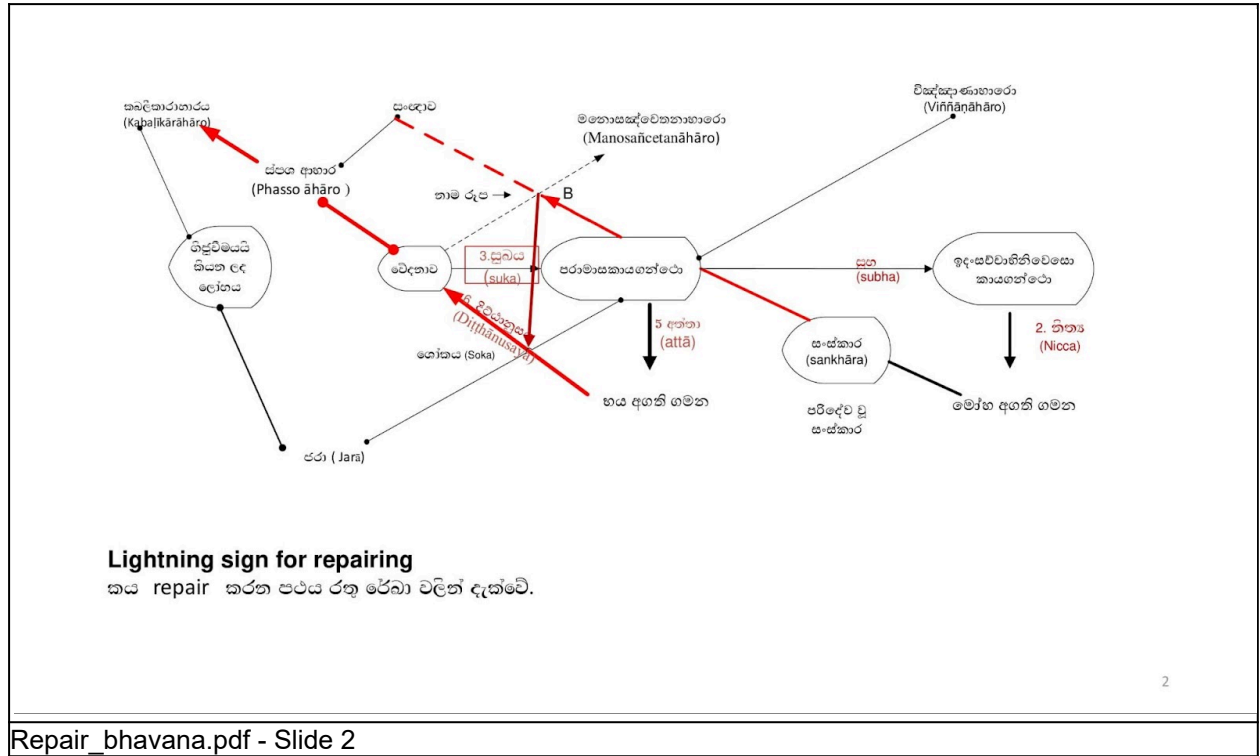
ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් යම්කිසි පුද්ගලයෙක් ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධියටයි, මරණයටයි කැමති වෙන්න ඕනෙ. මෙසේ ජාතිය සකසා ගන්නේ නම් දුක්ඛය ම හටගන්නවා. එයට ම කැමති වෙනවා කියන එක හිතන්න ඕනෙ. අන්න එතනදි මම මේ විදිහට diagram එකක් දැක්කා. ඒ diagram එක තමයි අර රූපයේ ඉඳන් ජරාවට, දැන් අපි කැමති වෙලා තියෙන්නේ එතන කාමච්ඡන්දය තියෙනවා. ගිද්ධිලෝභයෙන් එන එක. එතනින් යනවා විඤ්ඤාණයට.

ඒ වාගේ ම එකක් අපිට ජේනවා ඊළඟට, අර ඒ රූපයේ ඉඳන් අපි curved විදිහට ලිව්වොත් එහෙම ජාතියට එනවා කියලා පල්ලෙහාට ඊළඟට ඒ ගිද්ධිලෝභය වට්ට. එතනින් අපි ආපහු වේතනා කරන තැනට යනවා. එතකොට එතන තියෙනවා සතිය. අර 3 වෙනියට ලකුණු කරන සතිය. භාවනාවට පෙර ම ඊයේ භාවනාව මම සිහි කරනකොට “පරිදේව වූ සංස්කාර නැවත සෑදිය නොහැකි බව දන්නේ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය නොවන්නේ ය” යන වාක්‍යය මම සිහි කරද්දි මේකෙන් අදහස් වෙන්නේ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සයට සංකල්පයත්, ඒ නිසා පැවතිය හැක යන අදහස බිදීම, දිට්ඨිය බිදීමට අමතරව ඇතුළත් වෙලා තියෙනවා කියලා.

අපි පෙන්නුවේ මේ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය මේ දිට්ඨිය බිදිලයි එන්නේ කියලා, නමුත් මේ දිට්ඨිය බිදීම, ඒකට අමතරව අර සංකල්පයේ කතාවත් තියෙනවා. ඊයේ භාවනාවෙදි පෙන්නනවා නේ කායපාගුඤ්ඤතාව කොටසුත් කරනකොට අපි මේ සංස්කාරය ගැන කතා කරා නේ. එතකොට, මේ ඇතුළත් වෙලා තියෙනවා, සංකල්පයට ඇතුළත් වන්නේ පරිදේව වූ සංස්කාර නිසා, නාමරූප වීම ඉවත් විය යුතුයි. මෙය 50% පාර හරහා සිදු වන බවත් ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව, කාම ආශ්‍රව, රාග සල්ල රූප. මේ නිසා රූප ස්පර්ශය සිදුවීම සියුම් ආකාරයකට සිදු වෙනවා. කොහොම ද ඒක සිද්ධ වෙන්නේ.

මෙතන එනවා lightning sign එකක්. ඒ lightning sign එක තමයි අපි මේ ඊයේ ඉගෙන ගත්තේ අර පරිදේව වූ සංස්කාර. ඒකෙන් නාමරූප. නාමරූපවලින් කෙළින් ම

පල්ලෙනා තියෙන්තේ සෝකය. එතකොට එතනින් පල්ලෙනාට ඉරක් වගේ ආවා. සෝකයේ ඉඳන් අපි අර **stamp** කරනවා රූපයට, පෙර සුඛය කියන එක. එතකොට එතනින් මොකද වෙන්තේ. එතෙන්ට ආවා නම් අපි හිතමු පෙර සුඛය කියන එක අපි ලියාගත්තොත් ඒ දිට්ඨි අනුසය පාරෙන් උඩ රූපය ළඟ 1 පෙර සුඛය, 2 රූපයේ ඉඳන් ජාතියට එන එක, 3 අර 50% පාර. ඒ රූපයට සුඛය යන අර්ථය සෝකය මගින් නිශ්චය කළ බව ඉගෙන ගනිමු. අපි ඉගෙන ගත්තේ ඒක 11 වෙනිදා ජූලි මාසේ ඤාණදස්සන විසුද්ධි භාවනාවේ. මෙය පරිදේව වූ සංස්කාර නිසා සිදු වේ. මෙම, පෙර ගත්තා වූ විදින ලද සුඛ වේදනාවෝ මගින් දැන් අර පෙන්නපු 1, 2, 3, පටය ඔස්සේ ගැලීම, සංකල්පය නිසා විඤ්ඤාණය නොපවතින බව වටහා ගැනීමෙන්, නවතී. මෙසේ ද නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සයත්, රූපකායේ අධිවචන සම්ඵස්සයත් නොවිය යුතුයි. ඉතින් ඒ භාවනාවේ හුඟක් ම අද මම හිටියේ නිරෝධයේ.



14/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ඒ කියන්නේ අර විඤ්ඤාණයට අපි එහා පැත්තෙන් නිත්‍යයි කියලා ඉදංසච්චයේ ඉඳන් උඩට යන එක. ඒක පවතිනවා. වම් අත පැත්තේ චේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා තියෙන රේඛාව පැවතිය හැකි ය කියන රේඛාව. අපි ඕක ඔය අත්තා කියලා මේ පැත්තෙන්, අනිත් එක නිත්‍යයි කියලා අපි බලලා තියෙනවා. එතකොට ඒ බුදුපියා ඒ විදිහට ම කිව්වා “අනිත් බුදු පියවරුත් බලන්නයි” කියන එක.

ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියා සිහි කරනකොට මේක අනිත් පැත්තට බැලුවා. වම් අත පැත්තේ ධර්මය. සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන එක පැවතිය හැකි ය. ඊළඟට පරාමාසේ ඉඳන් චේතනාවට දක්වා කියන එක අත්තා. පවතිනවා කියන එක. දැන් ඊට පස්සේ එම අදහස වම් පැත්තේ ධර්මයන්ට යොමු කළා.

තුන් වෙනි බුදුපියා සිහි කරනකොට ඒ භාවනාවේදී තමන්ට ජේතවා දකුණු අත පැත්තට එහෙනම් අපි diagram එක ඇඳගන්න ඕනෙ නාමරූප. එතකොට පල්ලෙහායින් වේදනාව. උඩ සඤ්ඤාව. වම් අත පැත්තේ ස්පර්ශය කියන තැන. එතකොට අන්න ඒ ස්පර්ශය කියන තැනට තමයි පැවතිය හැකි ය කියන අදහස. දකුණු අත පැත්ත පවතිනවා යන අදහස එතකොට ඉතින් මේක ම සම්බන්ධ වෙන්න ඕනේ අර 1, 2, 3 කියලා ලියාගත්තේ, ඒ කියන්නේ ස්පර්ශයේ ඉඳන් රූපයට 1 අර පෙර සුඛය කියන එක, ඊට පස්සේ රූපයේ ඉඳන් අපි ජාතිය දක්වා යන එක 2 ඊට පස්සේ එතන ඉඳන් 3 අර වේදනාව දක්වා යන්නා වූ ඒ ධම්මමච්ඡරිය කියන රේඛාවට අපි වේදනාව දක්වා යන එක 3 කියලා දාගත්තා.

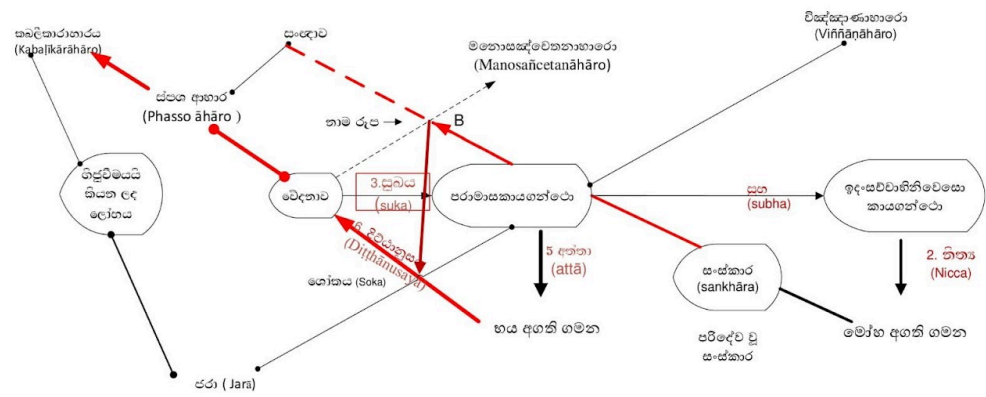
ඊයේ භාවනාව මෙම අදහස සහිතව සිහි කළා. ඊයේ කරපු භාවනාව හොඳට සිහි කරගෙන යන්න ඕනෙ ඒ විදිහට ම අර lightning sign එකත් එක්ක. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියාගේ පඨය මට සිහි වුණා. ඔහුත් වේදනාව මුල් කරගෙන ඇති වූ චේතනා නිසා එම පඨයේ දී ගමන් කරන බවත්. ජේතවද? ඒ පඨය පටන් ගත්තේ වේදනාවේ ඉඳන්. රහතන් වහන්සේ ලකුණු කරලා තියෙන්නේ වේදනාවේ ඉඳන්. අර 1, 2, 3, කියලා අපි දැන් කිව්වේ ඒ පඨය ඔස්සේ 1 කිව්වහම පෙර සුඛය. 2 කිව්වහම ඒ නිසා ජාතිය. 3 කිව්වහම මේ නිසා චේතනාව වන බවත් හොඳින් දුටුවා.

එතකොට ඒ රූපය ඔය රූපය ම අපිට ලකුණු කරගන්න පුළුවන්කම තියෙනවා, දැන් අපි කිව්ව නේ පවතිනවා කියන අදහස, නාමරූපයට. ආත්ත ඒක ලියාගන්නවා දරුවා, කියලා එතන. අර පැවතිය හැකි ය යන අදහසට කියනවා මව, කියලා. මවයි දරුවයි වාගේ. එතකොට මවගේ ස්පර්ශය නිසා ජීවත් විය හැකියයි යමෙක් සිතනවා. නමුත් දරුවා කුඩා කාලයේ දී ම මවගෙන් වෙන් වීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. නොපවතිනවා. මම කියන්නේ අර අවුරුදු හතරේ දරුවා ඉඳන් වෙන් වෙනවා කියලා ස්පර්ශය කියන එක. සමහර මව්වරු මුල දී ම මිය යනවා.

මෙසේ සිතන්නේ නම් පැවතිය හැකි යන අදහස, මව නිසා, කියන එක මිය යනවා. මවගෙන් වෙන් වීම සිදු වූ දරුවා කුඩා කාලයේ මවගේ ස්පර්ශය නිසා යම් සතුටක් සොම්නසක් විදියි ද, මව මිය ගිය පසු වෙන් වූ පසු පරිදේව වූ චිත්තයන් සමඟ ම, නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය සහිතව, අර තමන්ගේ දිට්ඨීන් බිඳිලා, අර සංකල්පයන් කියන ඒවා බිඳිලා, එම ධර්මයෝ සිහි කරනවා. අරවා බිඳිලා සිහි කරනවා. අම්මා හිටපු කාලේ මෙහෙමයි කියලා එහෙම සිහි කරනවා. මෙසේ සුඛ යැයි ගැනීම රූපය කරා එළඹ කරනවා. මෙසේ පවතිනවා කියන සඤ්ඤා මනසිකාරය රූපය කරා එළඹ කරනවා කිව්වේ අර 1 කියලා අපි කිව්වේ. සඤ්ඤා මනසිකාරයෝ ඔහු වෙත එළඹීම මනසේ සැරිසරයි. **Assail the mind** කියන එක. සෝකය හරහා සුඛය යන මතය රූපයට එකතු කරන ලදී. නිශ්චය කරන ලදී. මෙසේ වේදනාවෝ නිසා ස්පර්ශය සිදු වේවි. මව මිය යන්නේ එනම් ස්පර්ශය නිරෝධ වන්නේ නම් සුඛ යන පුහු මතයට තුඩු දුන්නා වූ මනසිකාරයෝ ද මිය යයි.

මෙය නොවීමට, මතක ද අපි ඔතන ඉගෙන ගත්තා සාසුච ස්පර්ශ අනුපගමන ලක්ඛණා, සුඛ සඤ්ඤා කියලා. දැන් ජේතවද ඒක ලස්සනට එන හැටි. සුඛ යන සඤ්ඤාව මිය යා යුතුයි. අත්ත ඒක තමයි දැන් හතර වෙනි කාරණය වෙන්නේ. අර 1, 2, 3 කියලා ලිව්වා නේ. දැන් 4 හැටියට ලියාගන්නවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් ස්පර්ශය දක්වා එන්නා වූ එක, මේක මැරෙන්නේ නෑ. මෙන්න මේ සුඛ සඤ්ඤාව මිය ගියා නම් තමයි මේක මැරෙනවා කියන එක තියෙන්නේ. මෙසේ ස්පර්ශයත් ඒ නිසා හටගන්නා වූ නාමරූපයෝත් දෙක මිය යන්නේ නම් අත්ත සඤ්ඤාව ගිලිහී ගොස් හව නිරෝධයත්, ජාති නිරෝධයත් වී නිර්වාණය ම පමණක් වන්නේ ය.

ආත්ත ඒක තමයි භාවනාව.



Lightning sign for repairing
 කස repair කරන පටය රතු රේඛා චලිත දැක්වේ.

15/07/2015 - ශ්‍රද්ධා

Saddhā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඊයේ වගේ ම. ඊයේ මතකයි, ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ එහෙම මෙනෙහි කරනකොට සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවැතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. එතෙතදී අර දකුණු අත පැත්තේ තියෙන පවතිනවා කියන විඤ්ඤාණයේ නිත්‍ය කතාව. අර අත්තා, පැවැතිය හැකියි කියන එක.

දෙවෙනි බුදුපියා සිහි කරනකොට චේතනා දක්වා තිබෙන අත්තා පරාමාසයේ ඉඳන්, අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන්, එන එක පැවැතිය හැකි ය. මේ විදිහට මේ තුන් නමට ම යොමු කළා. ඊයේ විදිහට ම කළා.

ඊළඟට තියෙන්නේ අර වම් අත පැත්තේ ස්පර්ශය. දකුණු අත පැත්තේ නාමරූප. නාමරූප තියන එකට පවතිනවා කියන අදහස. ස්පර්ශය තියන තැන පැවැතිය හැකියි කියන අදහස. මේ විදිහට ඒ තුන් නම ම සිහි කරනකොට ම සිත ඉතා ම පිරිසිදු වුණා. ඉතින් ඒ විදිහට ම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. පදුට්ඨමනසඛිකප්පය ගොඩනැගිලා තියෙන්නේ මෙන්න මේ මතය උඩ. ඉතින් මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධියටයි මරණයටයි මම කැමති වෙලා තියෙන්නේ. මේක නිසා තවත් පුද්ගලයකුට දොස් නොකිය යුතුයි. මෙත්තාව පවතින්න ඕනෑ. තමන්ට ඒ නිසා ඇති වෙන ව්‍යාපාද ස්වභාවයක් තියෙනවා නේ. ඒක මමයි ඇති කරගෙන තියෙන්නේ. ඒකට කාටවත් දොස් කියන්න හොඳ නෑ. ඉතින් ඒ මෙත්තාව එන්න ඕනෑ එතෙන්නට.

ඉතින් ඊට පස්සේ අර lightning sign එක මම මෙනෙහි කළා. ඊයේ භාවනාවේ අපි බලපු කොටසක් තියෙනවා නේ. ඒ කියන්නේ මවගෙන් වෙන් වීම සිදු වූ දරුවා කුඩා කාලයේ මවගේ ස්පර්ශය නිසා යම් සතුටක් සොම්නසක් විදිනවා ද, මව මිය ගිය පසු, වෙන් වූ පසු, පරිදේව වූ පසු, ඒ පරිදේව වූ චිත්තයන් සමඟ ම නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය සහිතව ම, ඒ කියන්නේ broken views, broken thoughts, තිබිලා නේ. එම ධර්මයෝ සිහි කරනවා කියලා.

මෙසේ සුඛ යයි ගැනීම රූපය කරා එළඹ කරනවා. මෙසේ “පවතිනවා කියන සඤ්ඤා මනසිකාරයෝ ඔහු වෙත එළඹෙයි. මනසේ සැරිසරයි” කියන ඒ වාක්‍යය, ඒක මම නැවතත් හොඳට මෙනෙහි කළා. යමක් අපි රූපය කරා එළඹ කරන්නේ ද? පරිදේව වූ

සංස්කාරයේ සහ බිඳුණා වූ දිට්ඨියේ සහිතව නේ ද මේක අපි එළඹ කරන්නේ? මෙම සංස්කාරයේ නොපවතී. ඒක ඉවත් කරන්නයි විඤ්ඤාණයට අණ කළා. අණ කරන්නේ විත්තමුද්දතා කියන එක ඇති වුණා. සාරම්භය නිසාවත් මෙය නොපැවැත්විය හැකි බව සිහි කරන්නේ කායපාගුඤ්ඤතාවය කියන එක ඇති වුණා.

ඊයේ සිහි කරන ලද මව සහ දරුවා යන සංකල්පය සිහි කරන්නේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියාගේ පටයත් සිහි කරන්නේ මෙයටවත් අත්තා නොවිය යුතු බව. ඒ කියන්නේ අර අත්තා diagram එකේ, අර්ථය ඇතිව සිහි කරන්නට ඕනේ. විත්තපාගුඤ්ඤතාව වී පරාමාසකාය ගැලවිලා ගියා. සිත තැන්පත් වුණා මෘදු වුණා. “Excellent” කියලා රහතන් වහන්සේ ඒ වෙලාවේ කිව්වා.

ඉතින් මේ අවස්ථාව වෙනකොට මම බලලා තියෙන්නේ අර රළ පහර පෙරළිලා එනවා වාගේ, සඤ්ඤාවේ ඉඳන්, අර සුබ සඤ්ඤාව 5.4, එතන වේතනා, අර අත්තා කියන jack එකෙන් දකුණු පැත්තට මේක යවන හැටි, රැල්ල. වේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට. එතන අර නිත්‍ය කියලා ආපහු පෙරළෙන එක. ඒ කොටස මං හොඳට පෙරළෙන රැල පහර මෙන් දැන, ගැලවීමත් එසේ ම සිදු වන බවත් දුටුවා.

2 වෙනි විරිය මගින් අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරනවා. විමංසාව මගින් අත්ත සඤ්ඤාව අයිත් කළාට පස්සේ අර පරාමාසයේ සිට එනවා නේ පහළ හය අගතියට. එතන ඉඳන් විමංසාවෙන් නේ පෙන්නන්නේ මේක පවතින්නේ නෑ කියලා. රූපය අයිත් කරන්න කියලා. රූපය නොපවතින බවත්, ඒ නිසා නොපැවතිය හැකි බවත් හොඳින් දුටුවා.

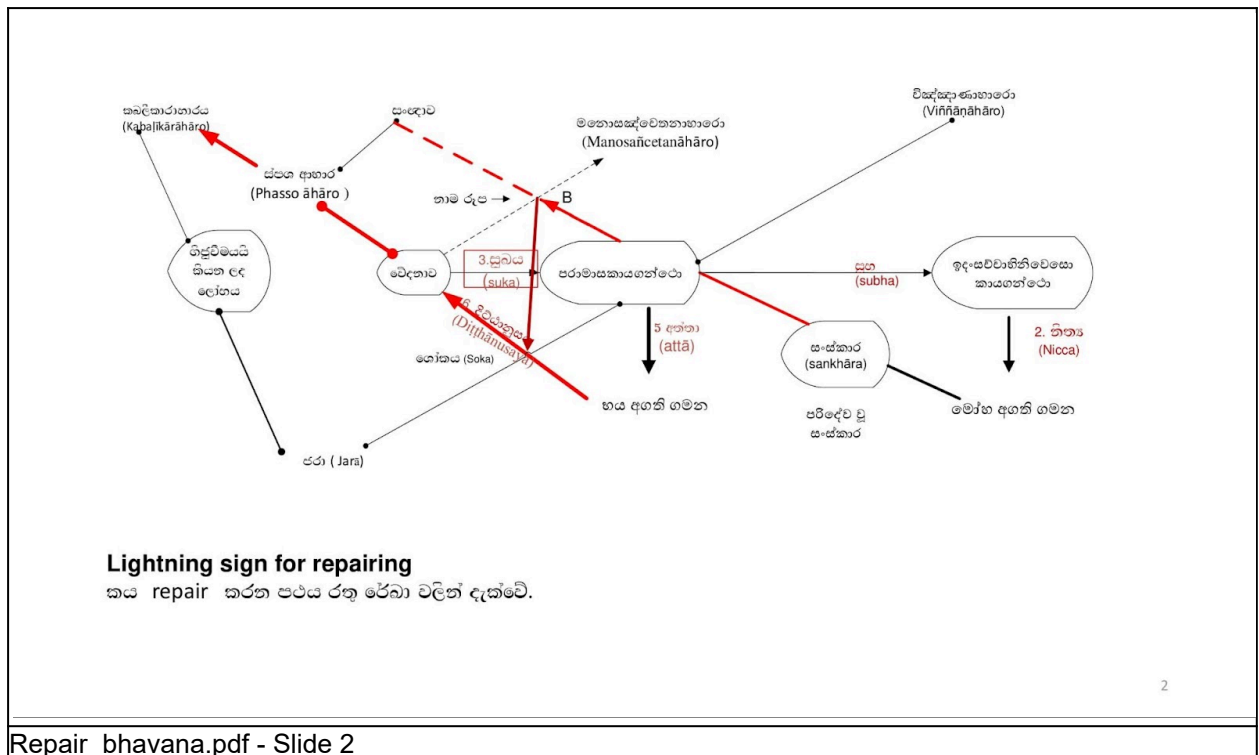
“රූපයේ විභූතෙ න චුසන්ති එස්සා.” අන්න එතනදි “න සඤ්ඤ සඤ්ඤී න විසඤ්ඤ සඤ්ඤී” කියන ගාථාව මට හොඳට මතක් වුණා. අර අත්තා diagram එකත් එක්ක පෙන්නුවේ. අර අටෙන් පස්සේ අපි ආපහු මොකට ද යන්නේ? යන්න ඕනේ නෑ නේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට. ඒක නේ අර විත්තපාගුඤ්ඤතාවයේ ඒක පෙන්නන්නේ, ඒක හොඳට මතකයේ තියෙන්න ඕනෑ. නැත්නම් මේ භාවනාව කරන්න බෑ. එතකොට ඒ ගාථාව මෙනෙහි වුණා. ඒ වගේ ම මට අර h1, h2 කියන එක, ඒකත් මම හොඳට analysis එක කරගත්තා. ඒ විඤ්ඤාණ ධාරාව දුවන්නේ මේ විදිහටයි කියලා.

මව මිය යන්නේ ඇහේ ශරීරයෙන් එන්නා වූ sperms, ශුක්‍රාණු ද, එසේ ම මිය යන්නේ ය. දැන් අම්මා මිය ගියා. දැන් ඒක අල්ලාගෙන නේ, මම අල්ලාගෙන ඉන්නේ. රූපය හදාගෙන තියෙන්නේ. අත්තා කියන එක හැදිලා තියෙන්නේ ඒ sperms අල්ලාගෙන. එතකොට ඒකත් ඒ sperms මිය යෑමට පෙර වෙන කෙනෙකුට දීලා තම පරම්පරාව පැවැත්වීම හොඳින් වැටහෙනවා. තේරෙනවා ද? දැන් අම්මගෙන් එනවා sperm එක. ඒක තමා අල්ලනවා. මෙයා මැරෙනවා. Sperm එක ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මම දැන් මෙතැනින් තව කෙනෙකුට දුන්නා. එතකොට ඒ

sperm එක ඒ විදිහට යනවා. ඒ විදිහට පරම්පරාවෝ හරි ලස්සනට මම දැක්කා ඒක. කැල්ලෙන් කැල්ලට යනවා කියන එක.

විඤ්ඤාණය එක ධාරාවක්. මේ sperms මගින් මිය යන රූප පැවැත්වීම තවත් ධාරාවක්. ධාරාවල් දෙකයි. මේ දෙකේ යම් එකතු වීමක් ඇත්ද මෙය පරම්පරාව යයි පවසයි. ලෝකයේ පරම්පරා 108 ක් ඇත.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.



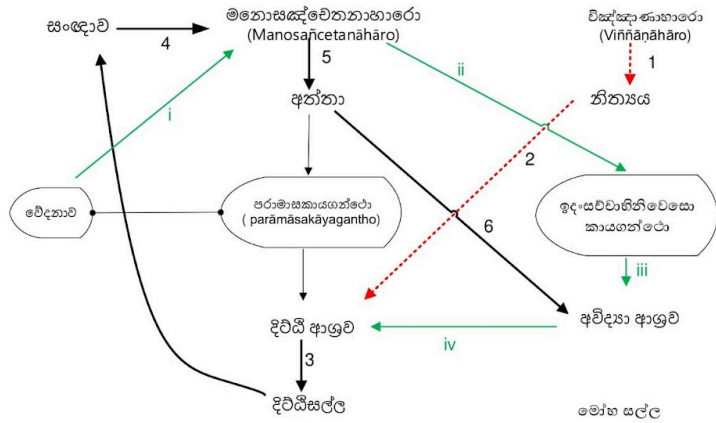
- 1) අත්තා පඨය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 - 2) නිත්‍ය පඨය රතු පාට තිත් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 - 3) නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන පඨය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.
- දිවයි ආශ්‍රව -> දිවයිසල්ල -> සංඥා -> චේතනා යන කොටස හැම පඨයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිවයි ආශ්‍රවයන් එයින්ම හටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ වින්ත-සෘජුත්වය ඇතිවේ.

දිවයි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිවයි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඊතලින්ද භටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඊතලින්ද සහගත වූ වින්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගත්තාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිඤ්ඤය, දැන් පවත්වන්නාවූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය සිඳී යයි, නවතී. ඉදංසච්චය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සෘජුත්වය (kāyujukatā) නම්වේ.



16/07/2015 - සුඛභාගිය ධම්ම

Sukhabhāgiya Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ඊයේ මෙන් ම ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ සිහි කළේ අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. ඒ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියා බලනකොට මං ආවා අර අත්තා, සුඛයයි අත්තායි, පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන කතාවත් එක්ක. ඔය විදිහට ධම්මාධිපති බුදුපියා දක්වා එනකොට, තුන් වෙනි බුදුපියා එනකොට අර මව සහ දරුවා කියන තත්වෙට එනකල් ම ඇවිල්ලා. එනකොට මෙතනදි ඉතින් සිත ඉතාමත් ම පිරිසිදු වෙලා තිබුණේ. ඒ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අර ඊයේ සහ පෙරේදා භාවනාව බලද්දිම මට වැටහීමක් ඇති වුණා. ඒක අපි මේ විදිහට සඳහන් කරමු. පළමුව, වේදනාව නිසා ස්පර්ශ වීම, සෝකය හරහා සිදු වන බව අපි 14/07/2015 නිබ්බාන භාවනාවෙදි ඉගෙන ගත්තා. ඊයේ ඉද්ධි පට diagram එකක් ඇන්දා නේ. ඒක එකතු කළා අර ආශ්වර්ය අද්භූත ධර්ම 4 කියන එකට එකතු කළා. ඒකේ පළමුවෙන් ලකුණු කර ඇති diagram එක වේදනාව නිසා ස්පර්ශ වීම වළකයි කියන එක මට වැටහුණා. ඒ පළවෙනි එකෙන් පෙන්නන්නේ ඒකයි.

එනකොට ඊළඟට දෙවනුව අපි ඉගෙන ගත්තා නේ අර මවගෙන් වෙන් වෙච්ච දරුවා, ඒ කුඩා කාලයක් මවගේ ස්පර්ශය නිසා යම් සතුටක් සොම්නසක් වින්දා ද, මව මිය ගිය පසු, වෙන් වූ පසු, පරිදේව වූ පසු ඒ විත්තයන් සමඟ ම, නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය සහිතව ම එම ධර්මයෝ සිහි කරනවා. මෙසේ සුඛ යැයි ගැනීම රූපය කරා එළඹ කරනවා. මෙසේ පවතිනවා යන සඤ්ඤා මනසිකාරයෝ ඔහු වෙත එළඹ මනසේ සැරිසරනවා කියලා ඉගෙන ගත්තා නේ. ආන්න එතෙන්නේදි අර මෙහි දී පවතිනවා කියලා ඒ විදිහට සැරිසරනවා කිව්ව කතාවෙදි මට තේරුණා මේක තමයි මේ දෙවනි diagram එක, සඳහන් වන පටය මගින් තමයි මේක නවතින්නේ කියන එක. ඒ කියන්නේ අර අත්තා නිසා ස්පර්ශ වීම තමයි මේ දෙවනි diagram එකෙන් වළක්වන්නේ කියන එක හොඳට ආවා. ඒ කියන්නේ අර සෝකයට පැමිණීම, වළකනවා. ඉස්සෙල්ලා සෝකයට ඇවිල්ලා එතන ඉඳන් කරන්නා වූ දේ තමයි මුලින් පෙන්නුවේ. දැන් පෙන්නනවා මේ සෝකයට පැමිණීම, කියන එක අර විමංසාවෙන් එහෙම වළක්වලා කරන්නා වූ දේ කියන එක.

එතකොට මේ කාරණා දෙක මම සිහි කළහම ඉතාමත් ම සුබය සහිතව වාසය කළ හැකි බවක් මට ඇති වුණා. එම සතුට ඉවත් නොවී පැවතුණා. මිනිත්තු දහයක් විතර. පුදුම සුබයක්. මේ ප්‍රීතිය ගලනවා නෙමේ. සුබය. සුබය දිගට ම පවතිනවා. යන්නේ නෑ. ඒ පාර ඒ ඇස් ඇරියත් ඒක යන්නේ නෑ. ඊට පස්සේ, ඒ පහ වෙන්නේ නෑ. අකැමැති දෙයක් හිතුවා කියලා හිතන්න. ඒත් ඒක යන්නේ නෑ. අකැමැති දෙයක් හිතන්නත් පුළුවන්. ඒ හිතුවායි කියලා මේ සුබය එහෙමම ම පවතිනවා. ඉතින් මට මේක කල්පනා වුණේ අර වතුර ගොඩකට ලුණු දැම්මට, කැටයක් දැම්මට මොකුත් වෙන්නේ නෑ නේ. ආන්න ඒ වගේ අර සුබය ම පවතිනවා. ඉතා ම අපහසුවෙන් තමයි ඒ බුදු පියවරුන්ගේ උදව්වෙන් තමයි ම. මේකේ ඉවතට පැමිණියේ. ඒ කියන්නේ අර **diagram** දෙක සිහියේ තියෙනතාක් කල්, මේ කාරණාව දකිනතාක් කල් තමන්ගේ මනසේ මේක පවතිනවා.

මෙන්න මේක තමයි තථාගතයන් වහන්සේ කිව්වේ අර කොසොල් රජපුරුවන්ට, ඇසි පියවත් හෙලන්නැතුව, ඇහ හොලවන්නේවත් නැතුව, දවස් හතක් සතුටින් හිටිය හැකි දැ යි කියලා ඇහුවේ. ආන්න මෙන්න මේ සුබය. මේ ධර්මය තමයි ඒ බුදුහාමුදුරුවෝ කියලා තියෙන්නේ. එතෙන්දී ඒ විදිහට පුදුම සතුටක්, වෙන කිසිම දෙයක් නැතුව, ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. මේ සතුටට එන්න ඉස්සෙල්ලා මට තේරුණා අර පාගුඤ්ඤතාවය කියන එක එහෙම මට කලින් ඇති වුණා. ඇති වෙලා තිබුණේ. ඉතින් ඊට පස්සේ අර සතුට ම යි පවතින්නේ. එතකොට දැන් ඔය උඩ **diagram** එක කියන එක, මේ ඉද්ධි පඨ කියන එකේ ම. මේ කතා කරන්නේ. ඒ උඩ **diagram** එක මවගේ කතාව මෙන් සිහි කළ යුතු ය. පහළ **diagram** එක දරුවාගේ කතාව මෙන් සිතිය යුතු ය. මව කියන්නේ අහං. දරුවා කියන්නේ මම. ආන්න ඒ විදිහට තමයි ඒකේ, ඒක බලන්න ඕනෙ. ඒ දෙක මට හොඳ ලස්සනට ඒක වැටහීම කියන එක වුණා අර “සාසුච ස්පර්ශ අනුපගමන ලක්ඛණා සුඛ සඤ්ඤා” කියලා ඒ විදිහට තියෙන්නේ. අන්න ඒ ඒවා අර්ථය ඇතුව බලන්න ඕනෙ.

ඒක තමයි ම. කරපු භාවනාව.

13/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය

විරිය -> ඡන්ද -> චිත්ත -> විමංසා

මෙහි විශේෂත්වය කුමක්ද?

- චිත්ත සමාධිය මගින් පරිදේව වූ සංස්කාර පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීම.
- වේදනාව සුඛ වශයෙන් පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීමට විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් චිත්ත ඉද්ධිපාදයට උදව් කිරීම.

15/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය. (පහත දැක්වෙන සටහන)

ඡන්ද -> චිත්ත -> විරිය -> විමංසා

සංස්කාර නිත්‍ය නොවන නිසා ඡන්ද සමාධිය සංස්කාර ඉවත් කිරීම සිදු කරයි.

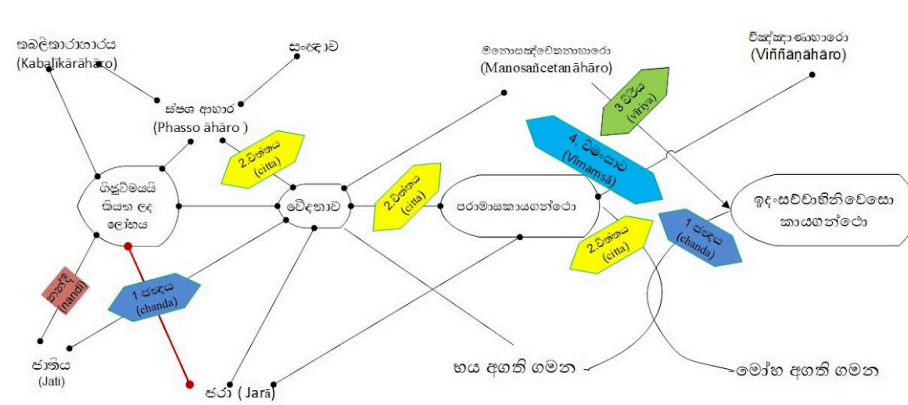
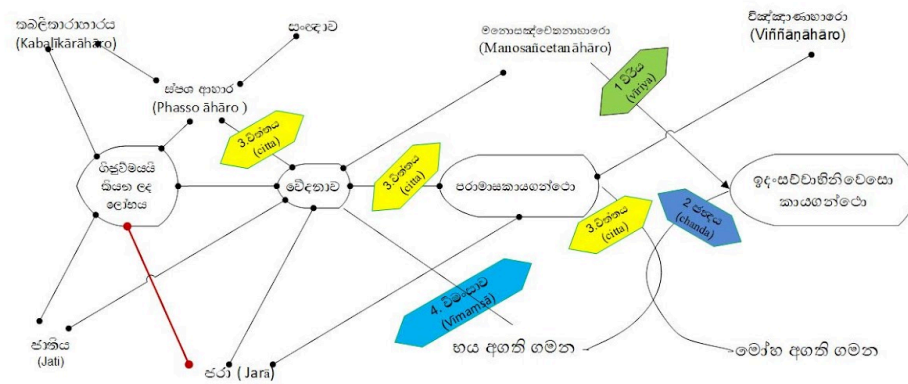
- සංස්කාරයන්ගේ නිත්‍ය භාවයක් නොවන්නේ චිත්තසමාධිය මගින්, සංස්කාරයන්ගෙන් පෙර ඇතිවුනාවූ ගම්මක් ඇතිද එය පහකරයි. පරාමාස නොවීමට වග බලා ගනී.

- ආවේ අමමාගේ කුඩා දන්දීම මෙන් සිතන්නේ, රූපය නිසාවූ යම් ආශ්වාදයක් වෙත්ද, එය නැති බව දීර දීරා යන රූපයට ඇඟිල්ල දිගුකර පෙනෙනා දෙන්නාක් මෙන් පරාව සිහිකර දෙන්නේ තන්ද්‍රිය බැස යයි. එම පැත්තේ ලියා ඇති ඡන්ද සමාධිය මෙවිට ක්‍රියාත්මකවේ.

- විරිය මගින් අලුත් සංස්කාරයන් ඉවත්කරයි. මෙවිට විරිය ඉද්ධිපාදය අනුෂ්ඨිත වන්නේය.

- Hub එක කරකැවීමෙන් නිත්‍ය භාවයක් ඇති නොවන්නේය යන වැටහීම සහිතව විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් පද්ධමනසධකප්පයන්ගේ ආශ්වාදය ඉවත්කරයි.

Ref: <https://www.vissuddhimagga.info/>



s Paths_of_Iddhi.jpg

18/07/2015 - ශ්‍රද්ධා

Saddhā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

එතකොට ඒ මං බලන්නේ අර අත්තා කියලා නිත්‍යභාවයක් ඇවිල්ලා ඊට පස්සේ ඒක නිසා ආපහු අනෙක් පැත්තට පෙර නිත්‍ය නිසා තල්ලු වෙනවා කියන එක. අපි කලින් පෙන්වුවා ඕක. ඒ කියන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා තියෙන රේඛාව. එතකොට ඊළඟට දෙවන බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට ආපහු අර අත්තා. චේතනාව දක්වා එන අත්තා සුඛය කියන එක තල්ලු කරනවා. තුන් වෙනි එකට ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට අර අම්මාගෙයි දරුවාගෙයි කතාව. නාමරූපය කියන එක දරුවා. ස්පර්ශය අම්මා. එතකොට මේක පවතින්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය ඒ සම්මා දිට්ඨිය පවතිනවා ය කියන එක. ඒ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා මම වැඳ නමස්කාර කළා.

එහෙම කළාට පස්සේ ඒ භාවනාවෙදි පටන් ගත්තේ කෙළින් ම ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධියයි මරණයයි කියන එකට මම කැමති වෙනවා. තෙහෙට්ටුව කියන එකට කැමති වෙනවා. ධර්මය දීම සඳහා හරි ඒකට කැමති වෙනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට දැන් මේ විදිහට මම කැමති වෙනවා නම් මොකද වෙන්නේ? අර ඒ තමන් ඒ විඤ්ඤාණ ධාරාව ඒක නිසා ඇති වෙනවා කියන එක තියෙනවා. කවුරු හරි කෙනෙක් මේක වටහා ගන්නවා නම් ඒ පුද්ගලයා මේ ධර්මයට තියෙන මච්ඡරියන්, ඒකත් අයිත් කරලා දානවා. ඒක නිසා හරි මේක වෙනවා කියන එක. එහෙම නම් අපිට ජේතවා වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන්නා වූ කියන කොටස. ඒක කැපිලා යනවා ධම්මමච්ඡරිය කතාව.

ඒක අපි හිතමු බුද්ධත්වයට පත් වෙන්න බලාපොරොත්තු වෙන ඒ බෝසතාණන් වහන්සේ නමක්, පෙර අපි හිතමු දීපංකර බුදු භාමුදුරුවන්ගේ කාලේ හරි බලාගෙන ඉඳලා මේ බුදුභාමුදුරුවෝ මේ කරන වැඩේ හොඳයි කියලා කල්පනා කරලා එයා අනාගත භවය කොයි වෙලාවක හරි දැඩිව ගත්තා නම්, මමත් ඉස්සරහට මෙහෙම වෙනවා කියලා. අන්න ඒක නිසා ඇති වෙන්නා වූ සඤ්ඤාව කියන එක නිසා අපිට

වේගනාවන් ඒ විදිහට ඇති වෙනවා. එතකොට මේ පුද්ගලයා මේකත් තේරුම් ගන්නවා මේක නිසාත් මේ දේ සිද්ධ වෙනවා. ඒ සඤ්ඤාව තමයි මේ තාම දුවන්නේ කියන එක. ඒක තේරුම් ගන්නවා. ඒක තේරුම් ගත්තායිත් පස්සේ දැන් එහෙම නම් සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේගනාවට එන්නා වූ කියන එකත් කැපිලා යනවා. දැන් වේදනාවේ ඉඳන් වේගනාවට එන එකත් කැපිලා යනවා.

එතකොට ඔතෙන්ට එතකත් රහතන් වහන්සේලා මාව ගෙනිහිල්ලා ඊළඟට කිව්වා “තුන් වෙනි කාරණය ඔබ ම කියන්න” යි කියලා. ඒ තුන් වෙනි කාරණය තමයි අර පරාමාසයේ ඉඳන් වේගනාවට එන්නා වූ කියන එක. අත්තා කියන එක. ඒක ඊයේ plane එකේ එතකොට ම අර සබ්බාසව සූත්‍රය 3 වෙනියට තියෙන diagram set එකේ ඒක ලස්සනට රහතන් වහන්සේ මට පෙන්නලා දුන්නා. ඒකේ අර slide 4 එකේ ඉඳන් ඔය කතාව ලස්සනට ජේනවා. ඒකේ පෙන්නන්නේ මොකද්ද? අපි දන්නවා භය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව කියන එක. ඒකේ පෙන්නන්නේ අර 45° දක්වා එන්නා වූ එක. ඊට පස්සේ ආපහු ඊළඟට තියෙනවා වේදනා, තණ්හා, දිට්ඨි ආශ්‍රව කියන එක. ඒකෙන් පෙන්නන්නේ අර 47° . 47° ක් ගියා නම් ඒක ඇතියි කියලා කිව්වේ. ආන්න ඒ කැල්ල.

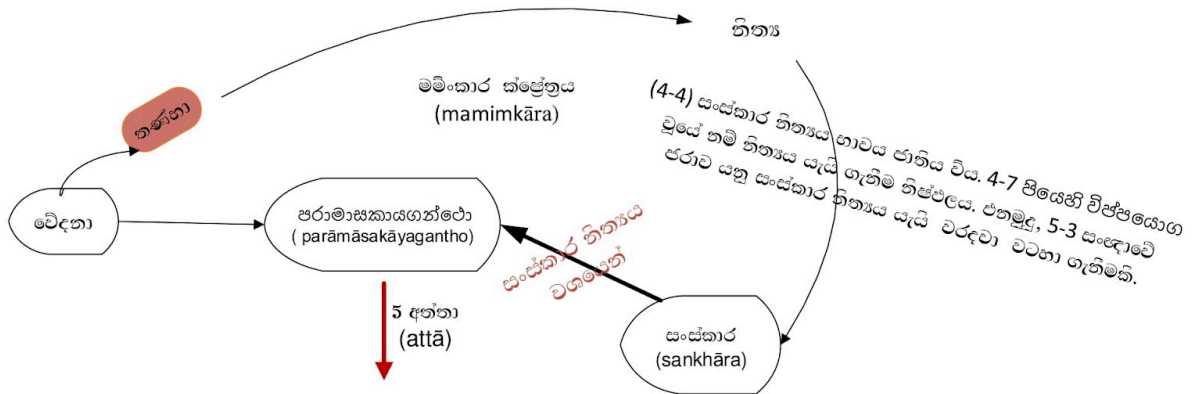
එතකොට ඕක ඔය 5 වෙනි slide එකට විතර එහෙම යනකොට ඒකේ ලස්සනට පෙන්නනවා 270° යි 360° යි කියන එක කැරකිලා, මං මේ කෙටියෙන් කියන්නේ, එතකොට ඒ දක්වා ඒක කැරකිලා එතකොට අපි දන්නවා අර 4.4, ඒ කියන්නේ රූපයන් කියන එක මැරිලා. රූපයන් මැරිලා. වේදනාව කියන ඒවත් ජරාවට පත් වෙලා. ඒත් මේ මනුස්සයා කල්පනා කරනවා තාමත් ඉන්න පුළුවන්. පවතින්න පුළුවන්. ඒක හරියට මේ හොරෙක් අල්ලලා පොලීසියෙන් හරි, රජ්ජුරුවන්ගේ හටයෝ හරි, ගහනවා. ඇට කැඩෙනකන් ගහනවා. ඒ මනුස්සයා අර හොරකම අතහරින්නේ නෑ.

ඒ මනුස්සයා කල්පනා කරන්නේ මේ වෙලාවෙදී, කොහොම හරි මං ඊට පස්සේ හොරකම් කරනවා මුත්ට අහුවෙන්නේ නැතුව හරි. ආන්න එහෙම එකක් එයා කල්පනා කරන්නේ. එතකොට අන්න ඒ වාගේ මේ ඔක්කෝම ජරාවට පත් වෙලා. රූපය මැරිලා. ඒත් මෙයා ඉන්න පුළුවන් යයි කියලා කියනවා. වේදනාව ජරාවට පත් වෙලා. ඒත් ඉන්න පුළුවන්කම කියනවා. සඤ්ඤාව නිසා හරි ඉන්න පුළුවන් කියලා එයාට ඒ හැඟීම කියන එක එනවා. මෙන්න මේක පුද්ගලයෙක් හරියට තේරුම් ගත්තා නම් අන්න ඒ පුද්ගලයා ඒ වෙලාවේ බුදු කෙනෙකුට බුද්ධත්වය, අනිත් පුද්ගලයෙකුට රහත් වෙන පුද්ගලයෙකුට අරිහත්වය කියන එක, ඒක ඇති වෙනවා. ඔන්න ඕකයි ඒකේ ධර්මය.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

වේදනා -> නෂ්ණා -> දිවියි ආශ්‍රව.

දිවියි ආශ්‍රව යනු නිත්‍යය යැයි ගත් පසු ඇතිවන පසු සංඥාව බව සිහි කරන්න.



සංස්කාර නිත්‍යය යැයි **ආරාමාසකායගන්ථ** ගතවීමෙන් පසුව **මමිංකාරය (mamimkāra)** සම්පූර්ණ විය.

5-4 දී සංස්කාර නිත්‍යය යැයි ආරාමාසගත වීම සමග මමිංකාරය මගින් අත්තා සෑදින. 5-5 අත්තා (atta) යැයි ලකුණු කිරීම නිවැරදි බව වැටහේ.

8 වන රචුමෙන් පසුව දිවියි ආශ්‍රව විය. 10 වන රචුමෙන් පසුව අවිද්‍යා ආශ්‍රව විය. 11 වන රචුමෙන් පසුව, සංස්කාර නිසා අත්තසංඥා (attasaññā) ඇතිවේ.

19/07/2015 - ශ්‍රද්ධා

Saddhā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. අර පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මෙනෙහි කරනකොට එතෙන්දීත් අර චේතනාවත් එක්ක තිබෙන්නා වූ පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මෙනෙහි කරනකොට අර අම්මා සහ දරුවා එක්ක තිබෙන්නා වූ ඒ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවත කරගෙන ගියා. ඒකේ තියෙන්නේ ඒ ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් අනිවාර්යයෙන් ම මට ව්‍යාධියයි මරණයටයි කියන එකටත් මම කැමති වෙනවා කියන එක තියෙනවා. ඊයේ වගේ ම අර තෙහෙට්ටුවට කැමති වෙනවා කියන එක ධර්මය දෙන්න හරි තෙහෙට්ටුවකට කැමති වෙනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට මේක තේරුම් ගත්තා නම් අපි ඊයේ පෙන්වුවා අර ධම්මච්ඡරිය කියන එක අපි අයිත් කරනවා කියලා, තේරුම් ගත්ත පුද්ගලයා. එතකොට ඊළඟට ආපහු අර සඤ්ඤාවන් නිසා, ඒ කියන්නේ දීපංකර බුදු භාමුදුරුවන් ඉන්න කාලෙක හරි ඒ ගෞතම බුදු භාමුදුරුවන්ට එහෙම ඇති වුණා නම් මමත් මේ විදිහට ජීවත් වෙනවා. ඉස්සරහට මමත් මේ විදිහට ධර්මය දෙනවා කියලා එකක් ඇති වුණා නම් ඒක. ඒ අවස්ථාව කියන එක. ඒ සඤ්ඤාවන් පවතිනවා කියලා තේරුම් අරගෙන ඒක අයිත් කරනවා කියන එක එතෙන්දී සිද්ධ වෙනවා. එහෙනම් සඤ්ඤාව නිසා චේතනා වෙන්තෙන් නෑ. වේදනාව නිසා චේතනාවට එන්නෙන් නැහැයි කියන එක තියෙනවා.

එතකොට දැන් මේ ඊළඟට බලන්න තියෙන්නේ අර අත්තා නිසා සිදුවෙන්නා වූ එක. එතකොට ඒක අපි පෙන්වුවා නේ අර plane එකේ එතකොට රහතත් වහන්සේ පෙන්නලා දුන්නා කියලා සබ්බාසව diagram එකේ තුන් වෙනි එක, 4 වෙනි slide එකේ පෙන්නනවා වේදනා, තණ්හා, දිට්ඨි ආශ්‍රව. මේක තමයි 47° කියන එක. එතකොට මේක සිදු වෙනවා නම් අත්තා. ඉතින් මෙතෙන්දී අර 4.4 වෙලා ඒ කියන්නේ රූපය කියන එක මිය ගිහිල්ලා තියෙනවා. ඉතින් අර ඉදංසච්ච රේඛාව අංශක, කැරකවීම කියන එක අපිට ඡේතවා. මෙතෙන්දී අපි 3 වෙනි slide එකේ අපි තේරුම් ගත්තා මේ හය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව කියලා කිව්වහම ඒක 45°, තව අංශක දෙකක් ගියා නම් තමයි මේ අපි තණ්හාවෙන් කරන්නා වූ එක.

ඒ කියන්නේ ඕක තේරුම් ගන්න ඕනෙ පරාමාසකායගන්ථයේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා එන්නා වූ දේ අපි පෙන්නවා අර සුභ යයි කියන එක කැලී දෙකකට කඩලා. එතකොට මේකේ එක කැල්ලක්, පරාමාසයේ ඉඳන් උඩ තිබෙන්නා වූ ඒ ජීනය කියන තැනට එන්නා වූ කොටස අපි පෙන්නවා අර, ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රයෙන් පෙන්නවා, භය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව. ඉතුරු කැල්ල තමයි අර වේදනා, තණ්හා, දිට්ඨි ආශ්‍රව කියලා ඒ යන්නා වූ කොටස.

එතකොට මෙන් මේ කැල්ල මේ කල්පනා කරලා, ඉතින් ඔය උද්ධච්චය කියන එක ගැනත් ඒ හැඟීම තියෙනවා එතන, උද්ධච්චය කියන එක ඇති වෙන්නේ අපි ඊයෙන් පැහැදිලි කළා. අර රූපය මළා වුණත් අපි මේක තාම පවතිනවා කියන හැඟීම, දිවීම කියන එක තියෙනවා කියන එක. ඉතින් රූපය. මං කිව්වෙ අර මනුස්සයෙකුට භොරකම් කරලා ඒ මනුස්සයාට ගහනවා. ඇට කඩනවා. ඒත් මේ මනුස්සයා හිතනවා මං අතඅරින්නෑ භොරකම් කරනවා කියන එක. මම අතින් අයට නොදැනෙන්න හරි මං මීට පස්සේ භොරකම් කරනවා, කියන එක අර්ථය තියෙනවා. අන්න ඒ වගේ මේ රූපය මළත් තාම මේක කැරකෙනවා කියන එක තියෙනවා. **Rotation** එක කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් දැන් මේක බලාගෙන ගියහම, දැන් ඔතෙන්දී මං ඒවා ඔක්කොම අයිත් කරනවා කියන එක කිව්වට, ඒ අත්ත සඤ්ඤාව ඔය විදිහට ගලවලා යනවා. ඒ පෙන්නවා නේ බුදු කෙනෙකුට බුද්ධත්වය, රහත් වෙන කෙනෙකුට අරිහත්වය කියන එක තියෙනවා. යනකොට තවත් ඒත් මට තේරෙනවා මෙතන සිංහල දන්නේ නැති අය ඉන්නවා නේ. එතකොට ඒ අයටත් මං මේක කියන්න ඕනෙයි කියන එක, හැඟීම තියෙන එක නිසා, මට ජේනවා මේ කරුණාව නිසා, කරුණාව නිසා අත්තා කියන එක තියෙනවා කියන එක. කරුණාව නිසා අත්තා කියන එක තියෙනවා කියන එක හොඳට ආවා. එතකොට ඒ **point** එක මං හොඳට තේරුම් ගත්තහම මට තේරුණා එහෙම නම් මේ කායපාගුඤ්ඤා, චිත්තපාගුඤ්ඤා මේ වගේ ඉහළ වූ ධර්මයන් නිසාත් මෙතන මේ අත්තා කියන කතාව තාම පවතිනවා කියන එක.

එතකොට අන්න ඒක, මම ඒකත් අයිත් කළාට පස්සේ, ඒක නිසාවත් තිබෙන්නා වූ ඒ කතාව ඒක තේරුම් ගත්තහම ඒක නැති වෙලා ගියා. ඒ නැති වෙලා ගියායින් පස්සේ, දැන් මං මේ කතා කරන්නේ මගේ මනස තියෙන්නේ අර නාමරූප කියන **point** එකේ **name and form**. ඔන්න එතන තියෙන්නේ. එතකොට එතෙන්දී මට තේරුණා කිසිම **fear** එකක් නෑ කියලා. බයක් නෑ. බයක් නැහැයි කියලා කියන්නේ ධර්මය දෙන්න හරි, මේක හරියට කියන්න හරි කියලා යම්කිසි එකක් තියෙනවා නේ. තේරෙන්නැති කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා ඉංග්‍රීසියෙන් කොහොම ද මේක කියන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනුයි සිංහලෙනුයි දෙකෙන් ම මේක කියන්න වෙනවා නේ. ආන්න ඒ අර්ථය, ඒ කතාවක්

මොකක්වත් නෑ. ඒ පුදුමාකාර state එකක්. ඒ කියන්නේ fearless state එක කියන එක මං හොඳට experience කළා ඒ අවස්ථාවේ දී.

එතකොට ඒ තත්වයට ආවාට පස්සේ ඉතින් මම ටිකක් ඉඳලා මම ඇහුවා රහතන් වහන්සේගෙන් ඇයි මේ fear එක නැත්තේ මෙනෙ. ඒ පාර රහතන් වහන්සේ කීවා “ඒ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සයක්වත්, රූපකායේ අධිවචන සම්ඵස්සයක්වත් ඒක නැහැයි කියලා.” ආන්න එතනදී මට හොඳට තේරුණා. ඒකේ වෙලා තියෙන්නේ මොකද? ඔය නාමරූප කියන point එකට එනවා කිව්වහම, ඉරි දෙකක් තියෙනවා නේ. ධම්මච්ඡරියෙ ඉඳන් එන්නා වූ එක මේ පැත්තෙන්. මේක තමයි පැවතිය හැකි ය කියන රේඛාව මේ එන්නේ. උඩින් එනවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් එන්නා වූ එක. ඒක තමයි පවතිනවා කියන්නා වූ රේඛාව කියන එක. ආන්න ඒ දෙක නෑ. පවතිනවා කියන එකයි පැවතිය හැකි ය කියන එකයි. අපි වෙන වෙනම නේ බැලුවේ. දැන් අද මේ point එකේදී දෙක එකට. දෙක එකට ජේනවා. මේ දෙක ම නැති වෙනවා නම් ඒ වෙලාවේදී, කැලී වශයෙන් නැතුව, ආන්න ඒ වෙලාවේදී ඒ fear එකක් නෑ. ඒක මේ පුදුමාකාරයි.

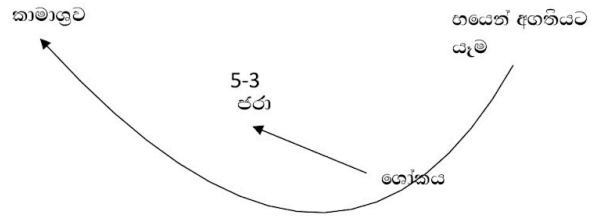
එතකොට මට තේරුණා මේකේ මට තියෙන්නේ ශ්‍රද්ධාව. තනිකර තියෙන්නේ ශ්‍රද්ධාව. ඕක රහතන් වහන්සේගෙන් ඕක අහන්න ඉස්සෙල්ලා මට තේරුණා මට තනිකර මේ වෙලාවේ තියෙන්නේ ශ්‍රද්ධාවයි කියන එක. අර කරුණාව ගැන මම කතා කරනකොට මට තේරුණා එහෙම නම් මේකේ කරුණාව නිසා මේක ඇති වෙනවා කියන එක. අත්තා කියන එක තියෙනවා කියන එක. එතකොට මේක නැති වෙන්න නම් උපෙක්ඛාව දක්වා ම යන්න වෙනවා වෙනවා තමයි. ඒක ඇර වෙන ක්‍රමයක් ඇත්තේ නැහැයි කියන එකත් මට තේරුණා. ඒ කියන්නේ මුදිතාව තිබිලා හරියන්නෙත් නෑ. උපෙක්ඛාව කියන එකට එන්න ම ඕනෙයි කියන එක. ඒක ආවා. ඊට පස්සේ තමයි ඔය මං ශ්‍රද්ධාව දැනගෙන රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවේ මේක කොහොම ද කියන එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

පළමුව, හයෙන් අගතියට යෑම-> ශෝකය -> කාමාශ්‍රව සලකා බලමු.

කාමාශ්‍රව යනු සුඛ යැයි ගත් පසු ඇතිවන පසු සංඥාවයි.

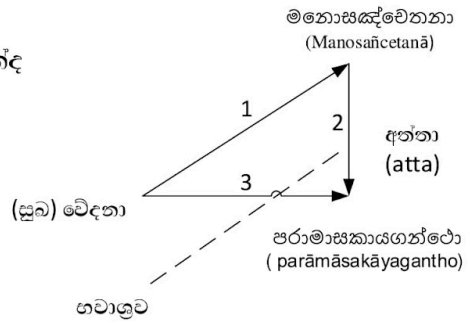
- නවද, ශෝකය සිට ජරාවට යෑම ඇත. එනම්, සංඥාවේ ජරා වීම 5-3, ශෝකය හරහා සිදුවී ඇත.
- එසේ නම්, සුඛ යනු සංඥාවේ ජරා ධර්මයයි.



සීලබ්ධි උපාදානය රේඛා දෙකක් මගින් නිරූපනය කළ හැක;

1. වේදනාව --> මනෝසඤ්චෙනා
2. මනෝසඤ්චෙනා -> පරාමාසකායගන්ථ මේ නිසා 3 වන රේඛාවේ යම් තුඩු දීමක්, පැවතිමක් සිදුවන්නේද මෙය සීලබ්ධි උපාදානයයි.

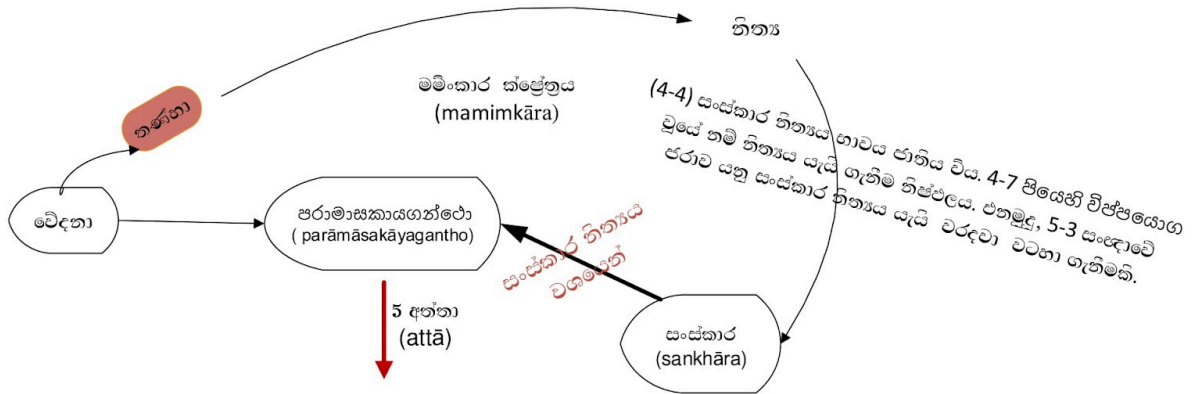
- මෙසේ අනාගත හවය දැඩිව ගනී. මෙය සිදුවීමට තණ්හාව තිබිය යුතුය.
- 3 වන රේඛාව, තණ්හාව වීමට ඇති කැමැත්ත (නිකාමයමානා) බව සිහි කරන්න.
- 3 වන රේඛාවේ පැවතිම දිට්ඨි අනුසය මගින් සිදුවේ.



මෙසේ අත්තා (atta) යැයි ගත් දෙයහි පසු සංඥාව ලෙස හවාශ්‍රව වීම පෙනේ. ශෝකය හරහා පැමිණි සංඥාවේ ජරා ධර්මය සුඛ යැයි ගන්නා යන්න පැහැදිලි නම් ද්වේෂයෙන් අගතියට යෑම පැහැදිලි විය යුතුය.

වේදනා -> තණ්හා -> දිට්ඨි ආශ්‍රව.

දිට්ඨි ආශ්‍රව යනු නිත්‍යය යැයි ගත් පසු ඇතිවන පසු සංඥාව බව සිහි කරන්න.



සංස්කාර නිත්‍යය යැයි පරාමාසකායගන්ථ ගතවීමෙන් පසුව මමිංකාරය (mamimkāra) සම්පූර්ණ විය.

5-4 දී සංස්කාර නිත්‍යය යැයි පරාමාසගත වීම සමග මමිංකාරය මගින් අත්තා සෑදින. 5-5 අත්තා (atta) යැයි ලකුණු කිරීම නිවැරදි බව වැටහේ.

8 වන රචුමෙන් පසුව දිට්ඨි ආශ්‍රව විය. 10 වන රචුමෙන් පසුව අවිද්‍යා ආශ්‍රව විය. 11 වන රචුමෙන් පසුව, සංස්කාර නිසා අත්තසංඥා (attasaññā) ඇතිවේ.

20/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. අර ඊයේ වගේ ම පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන දෙක බලලා තමයි වැද නමස්කාර කළේ. මේ විදිහට ඒ ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඉඳන් ඒ මුළු බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම මට ආවා අදහසක්. ඊයේ භාවනාව බලද්දී, අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසය දක්වා ගමන් කරන්නා වූ දේ. ඒක තමයි පවතිනවා කියන අදහස එන්නේ. ධම්මමච්ඡරිය පාර පැවතිය හැකි ය. ඕක මුල ඉඳන් ම ඔය විදිහටයි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඒ **pattern** එක ම තමයි යන්නේ. එතකොට පැවතිය හැකි ය. අරකෙන් එනවා පවතිනවා කියන එක. ඒක හොඳට මට වැටහුණා ඒ සඤ්ඤාව මගින් තමයි ඒ පවතිනවා කියන කතාව ඇවිල්ලා තියෙන්නේ කියන එක.

එතකොට මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒ කාමච්ඡන්දය. ඒ ජරාවට ඇති කැමැත්ත. පද්ධියමනසඛිකප්පය. ඒකේ ගොඩනැගිලා තියෙන්නේ මේක මත ම තමයි කියන එක බලාගෙන ගියා. එහෙම නම් කල්පනා කළා මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධියටයි මරණයටයි කැමති වෙනවා. ධර්මය දීම සඳහා හරි තෙහෙට්ටුව කියන එක ඒකට කැමති වෙනවා කියන එක.

එහෙම නම් මේක තේරුම් ගත්ත මනුස්සයා ඒ ධම්මමච්ඡරිය කියන එක අතහරිනවා. එතකොට එහෙම නම් වේදනාවේ ඉඳන් ඒ චේතනාව දක්වා එන්නා වූ ඒ ධම්මමච්ඡරිය එක කැපිලා යනවා. ඒ වගේ ම අර ගෞතම බුදුහාමුදුරුවෝ, දීපංකර බුදුහාමුදුරුවෝ ඒ අවස්ථාව දැකලා ඒ ගෞතම බුදු හාමුදුරුවන්ගේ පෙර හවයෙදී, එතෙක්දී යම්කිසි සඤ්ඤාවක් ඇති වුණා ද මමත් අනාගතේ මේ විදිහට ධර්මය දෙනවා කියලා ඒ සඤ්ඤාව ම තමයි තවම පවතින්නේ කියලා තේරුම් අරගෙන, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාව වෙනවා කියන එකත් අතහරිනවා.

ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ අර පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා එන්නා වූ එක. ආන්න ඒක ගැන තමයි අපි ඊයේත් සාකච්ඡා කළේ. සබ්බාසව සූත්‍රයේ **slide** එක 4යි, ඒ **slide** එක 5යි ඒක හොඳට බලන්න ඕනෙ. ඒකේ පෙන්නන්නේ පරාමාසයේ ඉඳන් ටීනය කියන තැනට එනවා කියන එකයි, ඒක තමයි අර හය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව කියලා එන එක. 45°හේ කතාව. ඊළඟට ටීනයේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා ගමන් කරන්නා වූ එක. අන්න ඒක තමයි අපි 47°හේ කතාවත් එක්ක කියන්නේ. අරක, ඒක

90°ක් කරකෙනකොට මේක 45° කට වඩා ආවා නම් තමයි දුවන්නේ. මේ දෙක එක්කම වෙලා, ඒ කියන්නේ ටීනයේ ඉඳන් ඉදංසව්වයට යන්නා වූ එක තමයි අපි කතා කරන්නේ වේදනා, තණ්හා, දිට්ඨි ආශ්‍රව කියන line එක. ඒක අපි කලින් බලලා තියෙනවා. එතකොට මේක 47° තේ කතාව, මේක 45° හේ කතාව. එතකොට මේක වෙනවා නම් තමයි මේ මනුස්සයෙකුට හැඟීමක් ඇති වෙන්නේ දුවනවා, පවතිනවා කියන හැඟීමක් එයාට ඇති වෙන්නේ. ඕක නිසා උද්ධව්වය හිටන් ඇති වෙනවා. එහෙම නම් ඒ මම කීව්වේ අර හොරෙකුට එහෙම ගහනකොට ඒ මනුස්සයා ඒ විදිහට හිතනවායි කියන එක. වැඩේ දුවනවා. වැඩේ කෙරෙනවා.

එතකොට එහෙම නම් දැන් අපිට ජේනවා පල්ලෙහා සංස්කාර කොටුවේ, අර උද්ධව්වයත් එක්ක ගිහිල්ලා මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඒ පරිදේව වූ සංස්කාර කොටසට එන එකේ තියෙන්නේ ඒ පවතිනවා කියන අර්ථය. අර උද්ධව්වයත් එක්ක ඒ ආවේ line 6. පවතිනවා. වැඩේ කෙරෙනවා. අර මනුස්සයෝ හිතා වෙලාත් ඉන්නේ මොකක් හරි එකක් වෙනකොට, කැඩුණත් වැඩේ දුවනවා නම් හිතා වෙලා ලස්සනට බලාගෙන ඉන්නවා. තාම දුවනවා නේ, කියලා. ආන්න ඒ වගේ තමයි උද්ධව්වයත් එක්ක පවතිනවා කියන එක. අපි ඉස්සෙල්ලා ම කීව්වා ඒ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එකේ එන්නේ පවතිනවා කියන එක. ඒක ම දික් කළහම line 7, පවතිනවා කියන එකයි එයාට තියෙන්නේ. එහෙනම් පවතින ඒවා දෙකක් එනවා, දෙපැත්තකින්.

දැන් ඊළඟට එන්න තියෙන්නේ line 5 එක. Line 5 එකේ එන්නේ පැවතිය හැකි ය. ඇයි අර ධම්මමච්ඡරිය, කෙළින් ම ඉදංසව්වය, ජරා වෙච්චි එක ම තමයි ඒකෙන් එන්නේ. මේ තුනෙන් එන්නේ, දැන් තුනක් තියෙනවා. පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා කියලා දෙකක් එනවා. එහෙම නම් line 8 වලට එන්නේ මොකද්ද? දෙකේ mixture එක. පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය. හරි ලස්සනට තේරෙනවා දැන්. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන එක්කෙනාගෙ පඨයත් එක්ක එහෙම බැලුවහම, එයාට නෑ අර ඉදංසව්වයේ ඉඳන් හය අගතියට එන්නා වූ line එක ගැන, මාන පාර ගැන එයාට හැඟීම් නෑ. පැවතිය හැකි ය කියන කතාව ගැන එයාට හැඟීමක් නෑ, අර ඇතුළේ hub එකෙන් එන එකත් එක්ක නේ තියෙන්නේ. එයා ඒ පාරෙන් එනවා, හැබැයි අරක සියුම්ව සිද්ධ වෙනවා. එයාට හැඟීම් නැතුව එයා ඒක කරන්නේ.

ඔන්න ඔතෙන්ට ආවට පස්සේ මට තේරුණා හොඳට ම දැන් මගේ හිතත් නතර වෙගෙන යන්නේ. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට යන්න තමයි යන්නේ. එතකොට දැන් මම කල්පනා කළා මේක දෙන්න මම මතක තියාගන්න ඕනෙ. ඒක නිසා, ඒ කියන්නේ මට එතන ඒක ඕනෙ නැහැයි කියන එක. තව ධර්මය බලන්න මට තියෙනවා. අර මුල මං පටන් ගත්ත එක, භාවනාවට පෙර ගත්ත එක මට බලන්න ඕනෙකම කියන එක තියෙනවා. නමුත් ඒක බලන්න මේවා එකක් නෑ මනසේ.

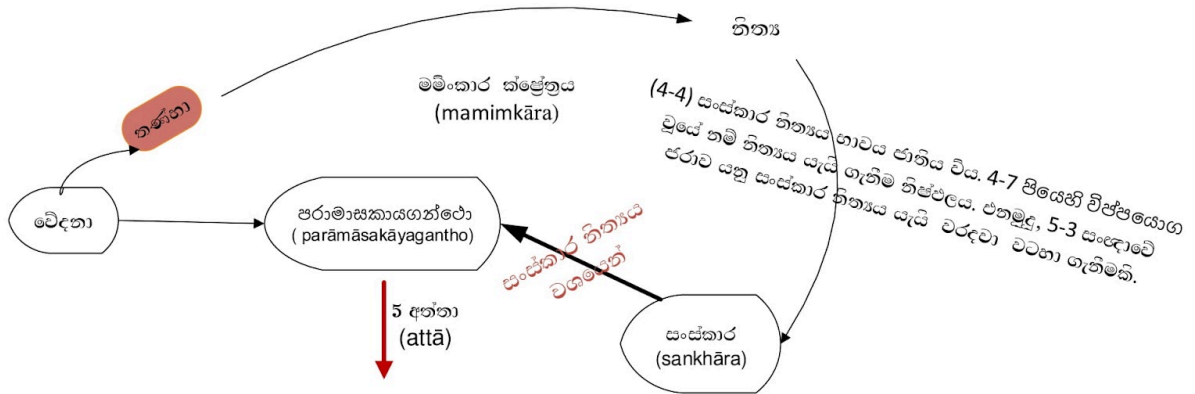
එතකොට මම ඔහොම ටිකක් වෙලා හිටියා. ඒ ටිකක් වෙලා හිටියාට පස්සේ මට හොඳට තේරුණා, දැන් අර දිවියේ අනුසය පාරේ තියෙන්නේ පවතිනවා, පැවතිය හැකිය කියන එක තමයි දැන් දෙක එකට ඇවිල්ලා දිවියේ අනුසයෙන් එන්නේ. මෙන්න මෙතෙක් මගේ මනස ආවහම මට තේරුණා මෙතෙක්දී කැමති එකක් කරන්න පුළුවන්. ඒ කියන්නේ නිරෝධයට යන ආසන්න අවස්ථාව මේ තියෙන්නේ. ඉතින් පෙර යම්කිසි හැඟීමක් ඇති වුණා නම්, යම්කිසි කෘතෘයක් කළා නම්, මම මේ විදිහට ගිහිල්ලා නිරෝධයට යනවා කියන එක, අන්න ඒ point එකයි මේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ කියන එක මට හොඳට තේරුණා. ඉතින් රහතන් වහන්සේ “Excellent” කියලා කීවා එතන ඒ අවස්ථාව.

ඒ කියන්නේ තමන්ට, අර දැනගෙන තමන් නිරෝධයට යන්න ඒ කරන්න පුළුවන් තත්වය තමයි එතන තියෙන්නේ. මනස පුදුමයි ඒ අවස්ථාවේ දී ගත්තහම. එතකොට ඒ තත්වයට මනස පත් වුණහම මට දැන්, හොඳට ඉතින් ධර්ම කාරණා වැටහෙනවා. මට සද්දයක් ඇහුණයි කියලා මෙනත, ඇති ප්‍රශ්නයක් නෑ. බඩේ, බඩගින්නක් හරි මොනවා හරි ජරාස් ගාලා ගියා කියලා ප්‍රශ්නයක් නෑ. ඒ කියන්නේ mind එක detached. ඒ කියන්නේ කයේ යමක් සිද්ධ වෙනවා ද? මනසේ ඒකේ reaction එකක් නෑ. මනස වෙනම දුවන එකක් හැටියට ඒක තියෙන්නේ. ඉතින් ඒක නේ. මරණ මොහොතක කය සම්පූර්ණයෙන් කැඩීලා ගියත්, මේ වාගේ මනසක් තියෙනවා නම් ඒ මනුස්සයාට විඤ්ඤාණයේ පිහිටීමක් කරන්න අවශ්‍ය නෑ. කරන්න ඕනේ නැති කමට, තමන්ගේ හැකියාව කියන එක තමන්ට තියෙනවා. ඉතින් ඒක, මේ භාවනාවත් ඉතින් නිබ්බාන කියන එක තමයි ඒ, ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

වේදනා -> තණ්හා -> දිට්ඨි ආශ්‍රව.

දිට්ඨි ආශ්‍රව යනු නිත්‍යය යැයි ගත් පසු ඇතිවන පසු සංඥාව බව සිහි කරන්න.



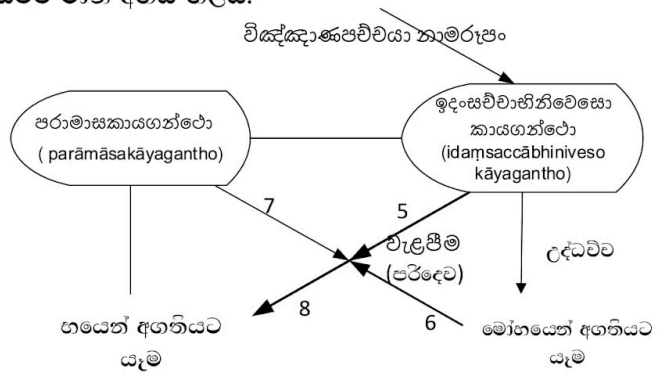
සංස්කාර නිත්‍යය යැයි පරාමාසකායගන්ථ ගතවීමෙන් පසුව මමිංකාරය (mamimkāra) සම්පූර්ණ විය.

5-4 දී සංස්කාර නිත්‍යය යැයි පරාමාසගත වීම සමග මමිංකාරය මගින් අත්තා සෑදින. 5-5 අත්තා (atta) යැයි ලකුණු කිරීම නිවැරදි බව වැටහේ.

8 වන රචුමෙන් පසුව දිට්ඨි ආශ්‍රව විය. 10 වන රචුමෙන් පසුව අවිද්‍යා ආශ්‍රව විය. 11 වන රචුමෙන් පසුව, සංස්කාර නිසා අත්තසංඥා (attasaññā) ඇතිවේ.

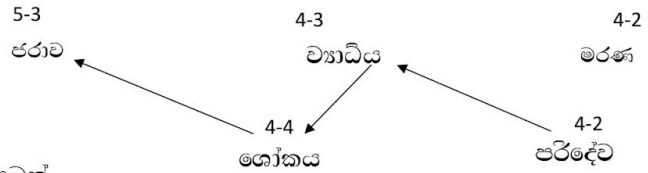
6 රේඛාව හරහා මිච්ඡාදිට්ඨිය මගින් ඇතිවූ උද්ධව්ව මාන අගය ගලයි.

- මමංකාරයට මිච්ඡාදිට්ඨි අගය එකතු වීමෙන් අහංකාරවි (ahimkāra) අන්තා (attā) සම්පූර්ණ වී ඇත.



හය අගති ගමනේ සිට ශෝකයට පැමිණීම පමණක් නොව පරිදේව සිට ශෝකය දක්වා එන පාරකුත් ඇත. එසේනම්, ව්‍යාධිය -> ශෝකය -> ජරාව (පරිදේව -> 8 රේඛාව හරහා හය අගති -> ව්‍යාධිය -> ශෝකය -> ජරාව)

- දැන් සංඥාවේ ජරා ධර්මයට අමතරව වේදනාවේ ජරා ධර්මයක් එකතුවී ඇත. සුඛ යැයි ගෙන ඇත්තේ සංඥාවේ ජරා ධර්මයත්, වේදනාවේ ජරා ධර්මයත් යන දෙකයි.



මෙපමණකින් අවසන් නොවේ.

මිච්ඡාදිට්ඨි අගය 6 රේඛාව හරහා පරිදේවයටත්

8 රේඛාව හරහා හය අගති -> ව්‍යාධිය -> ශෝකය -> ජරාව දක්වා එන පාරකුත් ඇත.

21/07/2015 - ඡන්ද විරිය චිත්ත විමංසා පරිචිතා

Chanda Viriya Citta Vimamsā Paricitā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල, සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. එතකොට මේ විදිහට මම පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ, දෙවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ, තුන් වෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කරගෙන යනකොට ම, අර ඊයේ භාවනාවේ අර්ථයත් ඇතිව, අර පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා කියන දෙකේ එකතුව නැති වෙන එක ගැන තමයි මම මෙනෙහි කරමින් වැද නමස්කාර කළේ. මේ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට භාවනාවට පෙර ම මට කල්පනා වුණා අපි ඊයේ භාවනාවේ අර පවතිනවා, පැවැතිය හැකි ය කියන mixture එක දිට්ඨි අනුසය පාරේ තියෙනවා කියන එකට එනවා. ඒක නැති කිරීම කියන එක විමංසාවෙන් සිද්ධ වෙනවා කියන එක. අර අපි diagram එකක දැම්මා නේ. මේ ඉද්ධි පඨයන් තියෙන diagram එක. ඒ ඉද්ධි පඨයන් තියෙන diagram එකේ පළවෙනි එකේ පෙන්නනවා, ඒකේ අර විමංසාවෙන් තමයි ඒක කපාගෙන යන්නේ, හය අගතියේ සිට වේදනාව දක්වා එන එක. දිට්ඨි අනුසය, පවතිනවා පැවැතිය හැකි ය කියන එක. ඉතින් ඔන්න ඔය අදහස ඇතුව මම භාවනාව පවත්වාගෙන ගියා.

එතකොට අපි ඊයේ භාවනාව නැවතත් සිහි කරනවා නම්, ඒකේ තියෙන්නේ මම පටන් ගන්නේ කොහොම ද? ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියන එක. එතකොට ඒක ඇති වෙලා තියෙන්නේ අර පද්ධිමනසඛිකප්පය තුළත් ඒ ගුණය ම තමයි එකතු වෙලා තියෙන්නේ. ඉතින් මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ව්‍යාධියටයි මරණයටයි කියන එකට කැමති වෙනවා. එතකොට ඒවට කැමති වෙනවා නම්, ඒ වගේ ම ධර්මය දීම සඳහා හරි, යම්කිසි තෙහෙට්ටුවක් තියෙනවා ද, ඒකටත් මම කැමති වෙලා තියෙනවා. එහෙම නම් මේක දැන ගත්ත පුද්ගලයා ඒ ධම්මච්ඡරිය කියන එක අයිත් කරනවා. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන්නා වූ දේ.

ඊළඟට ආපහු යම්කිසි පුද්ගලයෙක්, එහෙම නැත්නම් අපි උදාහරණයක් හැටියට ගත්තොතින්, ගෞතම බුදුහාමුදුරුවෝ අතීත භවයේ දීපංකර බුදුහාමුදුරුවෝ බණ කියනවා දැකලා, යම්කිසි සඤ්ඤාවක් ඇති වුණා ද, මම මේ විදිහට පත් වෙලා ධර්මය දේශනා කරනවා හරි කියලා, එම සඤ්ඤාව තවමත් පවතිනවා කියලා දැනගෙන,

එහෙම නම් ඒකත් අයිත් කළොතින් එහෙම නම් සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේතනාවට එන්නා වූ පාර ගැලවිලා යනවා. දැන් එහෙම නම් වේතනාවට එන්න තියෙන්නේ අර පරාමාසකායගන්ථයේ ඉඳන් වේතනාව දක්වා තිබෙන්නා වූ උඩ අතට යන අත්තා කියන එකයි.

ඉතින් අපි ඕක දීර්ඝ වශයෙන් බැලුවා. ඕක නිසා flow වෙන හැටි. ඊයේ පෙරේදා ධර්මයන් තුළ අප ඉගෙන ගත්තා, අර ජිනය දක්වා පරාමාසයේ ඉඳන් එන රේඛා කැල්ලයි, කියන්නේ මොකක් ද? භය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව කියන එක. එතකොට ඒක තමයි අපි කතා කරන්නේ. අර 45°කින් කරකැවීම කියන එක. ඊළඟට. 45°කින් කරකැණාට ඒ කියන්නේ මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා තියෙන රේඛාව, 90°කින් දකුණු අත පැත්තට කරකැණාට, ඔය අත්තා කියලා පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාව දක්වා ලකුණු කරන රේඛාව 45°කින් කරකැණෙත්, මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්වුවා, මේ විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලන්නේ නෑ කියලා. 47°ක් වෙනවා නම් තමයි ගලන්නේ. එතකොට එහෙම නම් 47°යි කියලා කියන්නේ ජිනයේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා ගමන් කරන්නා වූ රේඛාවේ ලකුණු කරනවා අපි, වේදනා තණ්හා දිට්ඨි ආශ්‍රව කියන එක.

එතකොට, දැන් අපි තේරුම් ගත්තා, ඊයේ භාවනාවෙදි, උඩින් සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසය දක්වා එන්නේ පවතිනවා කියන අදහස. ඊළඟට ධම්මමච්ඡරිය පාර දිගේ එන්නේ පැවතිය හැකි ය කියන අදහස. එහෙම නම් දැන් ඔන්න පැවතිය හැකි ය කියන, දැන් 47°ක් වුණා කියලා කියන්නේ ධාරාව ගලනවා. ඒ පැවතිය හැකි ය කියන කතාව නිසා, අපිට විඤ්ඤාණය පවතිනවා කියලා හැඟීමක් එනවා.

මෙතන හුඟක් ම බලන්න ඕනෑ සබ්බාසව diagram 3 එකේ slide 4 එකයි slide 5 එකයි කියන එකේ අවබෝධය ඇතුළති මේ කතා කරන්න ඕනෑ. මේ ධර්මය, අර උපාදාන වෙලා, සීලබ්බත උපාදාන වෙලා ඒ උපාදානය ටිකෙන් ටික යන හැටි ඒ පෙන්වන්නේ ඒකේ.

එතකොට මේක දැන් මේ තත්වයට මනස ආවා ම, දැන් මට හොඳට ඡේනවා, අපි උද්ධච්චයක් ඇති වුණා නම් විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා කියලා, පවතිනවා කියලා. එහෙම නම් ඕක තමයි අර line 6 එකේ එන්නේ. මිච්ඡාදිට්ඨික අගය කියන එක. උද්ධච්ච මාන අගය. එතකොට අපි ඒක ඊයේ ඉගෙන ගත්තා, ඒක පවතිනවා කියන line එක. පරාමාසයේ ඉඳන් පරිදේව වූ සංස්කාරවලට එන කැල්ල පවතිනවා කියන එක. ඒ කියන්නේ, 7 වෙනි line එක, 6 වෙනි line එක, යන දෙක ම පවතිනවා කියන එක. 5 වෙනි line එක හරහා එන්නේ පැවතිය හැකි ය කියන එක.

එතකොට දැන් ඔය 6 වෙනි line එකේ එන්නා වූ පවතිනවා කියන අදහස ඇති වුණේ කොහොම ද? ධාරාව ගැලීම නිසා. ධාරාව ගැලුවේ 47° වෙච්ච නිසා. එහෙම නම්

පැවතිය හැකි ය කියන එක නිසා තමයි පවතිනවා කියන එක ඇති වුණේ. අන්න ඒක තමයි key point එක. පැවතිය හැකි ය කියන එක උඩ පවතිනවා කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. අන්න ඒක තේරුම් ගත්තහම දැන් එහෙනම් මේක තමයි අර විමසාවෙන් එහෙම අයින් කරන්නේ පවතින්නේ නෑ. රූපයට ඇඹිල්ල දික් කරලා පෙන්නවා. දෙපැත්තට පෙන්නවා නේ. පෙර පැවතුනේත් නෑ. මේ හය අගති පැත්තෙන් පෙන්නවා දැන් පවතින්නේත් නෑ. දෙපැත්ත ම පෙන්නවා.

ඒක නිසා මේ diagram එකේ පෙන්නවා විරිය, ඡන්ද, චිත්ත, විමසා කියන එක ආශ්වර්ය අද්භූත ධර්මය. 13 දා මැයි මාසේ කරපු එක. ඒ diagram එකේ පෙන්න්නේ, විමසාව, ඒක උදව් උපකාර කළා චිත්ත ඉද්ධිපාදයට. වේදනාව කියන එක පරාමාසගත වෙන එක. එතකොට ඒ වගේ ම ඒකේ පෙන්නවා මේ චිත්ත සමාධිය, පරිදේව වූ සංස්කාරයන් පරාමාසයට ඇතුල් වෙන්න දෙන්නේ නැහැයි කියන එක. එතකොට ඒකෙන් නවතිනවා කියන එක තමයි මගේ මුලින් ම මේක ආවේ. ඉතින් දැන් අද භාවනාවත් එක්ක, දැන් පෙන්නවා නේ line 6 එක හොඳට බලන්න. Line 6 එකේ මට මේ අදහස පවතිනවා කියන එක ඇති වුණේ, අර අනිත් පැත්තෙන් එන, ඒ කියන්නේ උද්ධව්වය හරහා එන්නා වූ පැවතිය හැකි ය කියන එක උඩයි.

එතකොට ඉතින් මෙන්න මේ තත්වයට ආවායින් පස්සේ මට තේරුණා තවමත් මේකේ තියෙනවා පොඩි ප්‍රශ්නයක්. පොඩි කහටක්, පොඩි දෙයක් ඉතුරු වෙලා තියෙනවා. මොකක් ද ඒ ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ? අපි තවමත් නතර කරලා නැති, සංස්කාරයන් නිසා, ඇති වෙන්නා වූ, රූපයන් ස්පර්ශ කිරීමට ඇති වන බල පෑම, කියන එක. ඒක නැති වෙලා නෑ. ඒ කියන්නේ, කෙනෙක් රැකියාවට යනවා නම්, අදත්තාදානය නිසා, ඇති වෙන්නා වූ ප්‍රශ්නය. කෙනෙක් කාමයේ වරදවා හැසිරීම නිසා, ඇති වෙන්නා වූ ප්‍රශ්නය. කෙනෙක් පාණාතිපාතය කරන්නා වූ දේ නිසා, ඇති වෙන්නා වූ ප්‍රශ්නය. දස අකුසලය. දස අකුසලය නිසා මෙතන මේ බලපෑම තියෙනවා. නතර වෙලා නෑ. දස කුසලය අවශ්‍යයි. හොඳ ලස්සනට පැහැදිලිව ජේනවා. දස කුසලය නැත්නම් මෙතන ඒකේ නතර වීමක් කියන එක. මොකද? පැවතිය හැකි ය. ඇයි රස්සාවට යන්නේ කෙනෙක්? රස්සාවට යන්නේ මෙතන මේක පවත්වන්න පුළුවන් මේ job එක කරලා. ඔන්න ඔය අර්ථය. එහෙනම් පැවතිය හැකි ය කියන එක එන තාක් කල් පවතිනවා කියන එක තියෙනවා. පවතිනවා කියන එක එන තාක් කල්, කාමරාග අනුසය හරහා, සම්බන්ධ වෙනවා. ඒක තියෙනවා. නතර වෙන්නේ නෑ. හොඳ ලස්සනට පැහැදිලියි. එහෙම නම් දස කුසලය ම ඕනෑ. දස කුසලය නැතිව මේක බැහැයි කියන එක, එහෙම නම් අරූප ධ්‍යාන ඒ පැත්තට ඉතින් අර සුඛාපටිපදා බිජ්ජාභිඤ්ඤාව. ඒ පැත්ත, ඒක ආවා.

දැන් එහෙම නම් මට මේ භාවනාවේදී හොඳට තේරුණා ඊළඟට අපි භාවිතා කරන්න ඕනෑ අර ආශ්වර්ය අද්භූත ධර්ම. ඒකේ අපි පෙන්නවා 2015 මැයි 15 වෙනිදා කරපු

එක. දෙවෙනියට දාලා තියෙන diagram එක. ඒ diagram එකේ පෙන්නනවා අපි ඡන්දය මගින් අයිත් කරනවා. මොකක් ද අයිත් කරන්නේ? අර line 6 එකේ එන්නා වූ එක. පැවැතිය හැකි කියන කතාව තියෙනවා නේ. අර උඩින් ම අයිත් කරනවා. විඤ්ඤාණය දක්වා එන්නා වූ එක. විඤ්ඤාණය පවතින්නේ නැති නිසා. කලින් පැවතුනේත් නෑ. අර h1 ප්‍රමාණයකටවත් මේක පැවතුනේ නෑ කියලා කලින් කිව්වේ bell shaped curve එකේ h ප්‍රමාණයටවත්. ඒ කුඩා කාලයක් ම තමයි පවතින්නේ. පවතින්නේ නැහැ කියන එක. එතකොට මෙන්න මේක ගත්තට පස්සේ, ඒ ඉද්ධි පථය මට සිහි කරන්න ඕනෑ වුණේ නෑ. ඒ කියන්නේ ඒ diagram එක සිහි කරනකොට ම ඒකෙන් අර ගැමිම අඩු වෙනවා. විත්ත සමාධියේ ගැමිම අඩු වෙනවා කියන අර්ථය තමන් දන්නවා නම්, ඒක නිසා අලුතෙන් සංස්කාර කරන්නේ නෑ කියන එක ඒ විදිහට එනවා නම් විරියෙන්, අන්න ඒ තත්වයට සිත පත් වුණාහම මට තේරුණා ලොකුවට වෙනසක්.

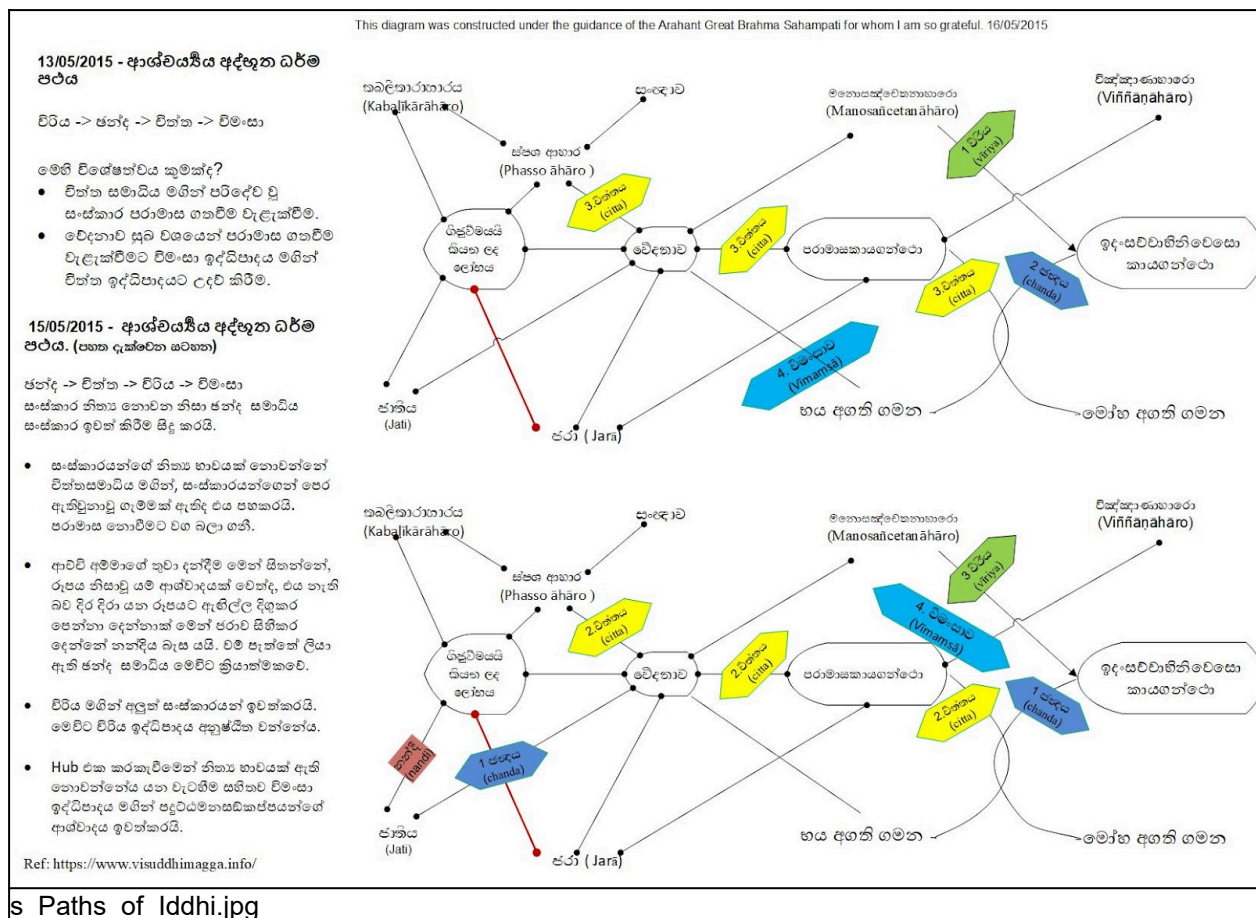
ඒ වෙනස තමයි ඔය භාවනාව කරනකොට, මට තේරුණා මුල ඉදන් ම මගේ මේ නළලේ මැද්ද පත්තු වෙලා තියෙනවා. අනිත් හරියත් යම් යම් ප්‍රමාණයකට මට දැනෙනවා කියන එක තියෙනවා. මොකද විමසාව නේ අතන තියෙන්නේ. ඉහළ ම එල විත්තයන් එහෙම නැංවිලා. එතකොට අර මම පටන් ගත්තේ කොහොම ද? විමසා ඉද්ධිපාදයෙන් කියනවා කියලා. අර 13 වෙනිදා, මැයි මාසේ 2015 කරපු ධර්මයේ පවතිනවා, පැවැතිය හැකි ය කියන mixture එක, එයා කපන හැටි. එතකොට ඒක නිසා හොඳට විමසාව මුල ඉදන් ම ඒක තිබුණා. එතකොට දැන් මේක මේ තත්වයට ආවයිත් පස්සේ, ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේලා පැවසුවා, “ඡන්ද, විත්ත, විරිය, විමසා පරිච්ඡා” කියලා. ඔක්කොම තියෙනවා.

මට මුණේ වම් අත පැත්ත දැනෙනවා, මේ කම්මුල මේ හරිය සැපයි. දකුණු අත පැත්තත් දැනෙනවා. මේ පැත්ත කම්මුල ඒ හරිය සැපයි. එතකොට මට තේරුණා මේ කතා කරන්නේ ඡන්ද සමාධිය නිසා, ඡන්ද ඉද්ධිපාදය නිසා ඇති වෙන එක වම් අත පැත්තේ. ඔඵව නළල මැද්දෙන් තියෙන්නේ විමසාව කියන එක. දකුණු අත පැත්තෙන් තියෙන්නේ අර විරිය නිසා ඇති වන, ඇයි කිව්වා නේ දස අකුසලය එපා. දස කුසලය තියෙන්න ඕනෑ. විරිය මගින් ඒ සංස්කාරයන් නවත්වනවා මේ පැත්තේ මේ මුණ සුබයි. කම්මුල් දෙක සුබයි. නළල මැද්ද ඒක හොඳට තමන්ට දැනෙනවා. එතකොට මම බැලුවා කොහෙන්ද විත්තය. මට සැරින් සැරේ නිකට දැනෙනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට විත්ත ඉද්ධිපාදය? එතකොට රහතන් වහන්සේලා මට කිව්වා ඒ වෙලාවේදී, “ඒක මගින් අනිත් තුන coordinate කරනවා” කියලා. එකතු කරලා නේ තියෙන්නේ. එතකොට මට ඉන්න පුළුවන් එකින් එකට. මේ පැත්ත, ඒ ඡන්ද ඉද්ධිපාදය. මම ඒ පැත්තට මනස යොමු කළා නම් මම ඒකෙන් ඉන්නවා. මෙතන නළල මැද්දට යොමු කළා නම් මට විමසාවෙන් ඉන්නවා. දකුණු අත පැත්ත

මෙතන ගත්තහම, විරිය ඉද්ධිපාදයෙන් ඉන්නවා. මෙතන නිකට දැන ගත්තහම විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් ඉන්නවා.

මේක මේ 4෧෪ සලකුණ නේ. මේ 4෧෪ සලකුණ. මේ පැත්ත ඡන්දය. මේ පැත්ත විරිය. උඩ විමංසාව. මේ පැත්ත විත්තය. හොඳ ලස්සනට 4෧෪ සලකුණ මේ මුණේ ම ශ්‍රී කියෙන්නේ. මුණේ ම ඇති වෙලා කියෙන්නේ.

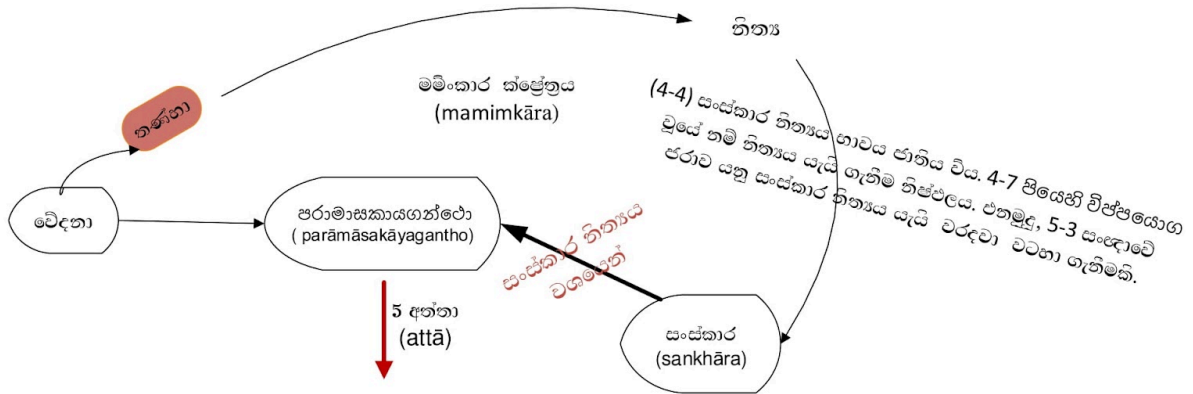
ඉතින් ඒක තමයි කරපු භාවනාව.



s Paths of Iddhi.jpg

වේදනා -> තණ්හා -> දිට්ඨි ආශ්‍රව.

දිට්ඨි ආශ්‍රව යනු නිත්‍යය යැයි ගත් පසු ඇතිවන පසු සංඥාව බව සිහි කරන්න.



සංස්කාර නිත්‍යය යැයි පරාමාසකායගන්ථ ගතවීමෙන් පසුව මමිංකාරය (mamimkāra) සම්පූර්ණ විය.

5-4 දී සංස්කාර නිත්‍යය යැයි පරාමාසගත වීම සමග මමිංකාරය මගින් අත්තා සෑදින. 5-5 අත්තා (atta) යැයි ලකුණු කිරීම නිවැරදි බව වැටහේ.

8 වන රචුමෙන් පසුව දිට්ඨි ආශ්‍රව විය. 10 වන රචුමෙන් පසුව අවිද්‍යා ආශ්‍රව විය. 11 වන රචුමෙන් පසුව, සංස්කාර නිසා අත්තසංඥා (attasaññā) ඇතිවේ.

S_SabbasavaSuttadiagrams3.pdf - Slide 4

2) ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ඡන්දය (අනිපග්ගිනො ඡන්දො)

- උද්ධවිචය -> දෝමනස්ස (බොජ්ඣංග පිටුව 3, 4)
- මානස -> අසුද්ධාව
- රෝගී සංඥාව නිසා ඇතිවන ප්‍රතිඵලයට අභිජ්ජා නොවීම සඳහා ඡන්ද සමාධිය භාවිතා කර ඉන්ද්‍රිය සංචර කර ගත යුතුය.

B. යට යම්සේ නම් උඩින් එසේ ව, උඩ යම් සේ නම් යටින් එසේ ව වෙසේ (යථා අධො තථා උද්ධං, යථා උද්ධං තථා අධො)

- පාදතලයෙන් උඩ කෙසේමතුයෙන් තත් වැදැරුම් අසුචියෙන් පිරුණු මේ කය ම ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කෙරෙයි (අසුභ භාවනා - 5 වෙනි පිටුවෙහි, 1 - ගැන සිතන්න).

3) ඇතුළත හැකුළුණු ඡන්දය (අජ්ඣන්තං සඬ්ඛිත්තො ඡන්දො)

- රෝගී සංඥාව මගේ යැයි ගැනීමෙන් සිදුවූයේය. වින්ත සංස්කාර මගේ නොවීමට වින්ත සමාධිය භාවිතා කරන්න.

C. දහවල් යම් බඳු නම් රැන් එසේ ව, රැ යම් බඳු නම් දහවලින් එසේ ව වෙසේ (යථා දිවා තථා රත්තී, යථා රත්තීං තථා දිවා විහරති)

- අනිත අනාගත චරිතමාන තුන් කාලයේදීම පවිච්ච සමුප්පන්නව සිදුවන බව දත යුතුය. 5 වෙනි පිටුවෙහි, 3 සහ 5 - ගැන සිතන්න. සුඛ වේදනාව සහ වින්ත සංස්කාර මගින් පවිච්ච සමුප්පාද ඇතිවන බව.

4) පිටත විසුරුණු ඡන්දය (බභිද්ධා විකිඛිත්තො ඡන්දො)

- සංස්කාර වල අස්මිති මාන ඇත.
- සම්මා සමාධියේ සංස්කාර ඇත.
- වින්ත සංස්කාර මගේ යැයි නොගැනීමට විමංසා සමාධිය භාවිතා කරන්න (සංස්කාර -> සංස්කාර).

D. ආලෝකසක්ඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවාසක්ඤ්ඤාව මැනවින් තබන ලද්දී වෙ (ආලෝකසක්ඤ්ඤා සුග්ගිතා භොති දිවාසක්ඤ්ඤා ස්වාධිට්ඨිතා).

- විනම්ද්ධ නොවීමට ආලෝකසක්ඤ්ඤාව භාවිතා කරන්න.
- විචිකිච්චාවේ සමුදය දැන නිවනින් පිටත වූ දෙයක් මගේ යැයි නොගනී. 5 වෙනි පිටුවෙහි සියල්ල ගැන සිතන්න.

1) ඉතා සැහැටුණු ඡන්දය (අනිලිනො ඡන්දො)

- රූප ජ්ඣේඤ වීමෙන් කුසිතවන බව (කොසජ්ජ) දැන විවිස භාවිතා කල යුතුය.

A) පෙර සංඥා යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු සංඥා යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. .

- කාමරාගානුසය මගින් සංඥාවට යමක් එකතු නොකළ යුතුය (5 වෙනි පිටුවෙහි, 2 - නිත්‍ය ගැන සිතන්න.)

s_Vimamsiddipada.pdf - Slide 8

22/07/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම

Acchariya Abbhuta Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා, ඒ පූජාවට පස්සේ. අර පවතිනවා, පැවතිය හැකියි කියන අදහස සිහිපත් කළා. ඒ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නමට වැඳ නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවට පෙර ම මම උදේ ඊයේ භාවනාව බලද්දී ඕගොල්ලො දන්නවා, ස්පර්ශ තියෙන කෙළවර පැවතිය හැකි ය. නාමරූප තියෙන කෙළවර පවතිනවා කියන එක. එතකොට මට තේරුණා නාමරූප කෙළවර හරහා තමයි අර පැවතිය හැකි ය කියන එක යන්නේ. විඤ්ඤාණ ධාරාව යන්නේ මේක මත. මොකක් හරි එකක් උඩින් තව එකක් යනවා කියන අර්ථය තියෙන්නේ. දැන් බෝලයක් තියෙනවා නම් බොලේ උඩින් වතුර යනවා නේ ද? අන්න ඒ වගේ. දිය ධාරාවක තියෙනවා නම් ඒක උඩ තමයි අතින් එක ගමන් කරන්නේ.

එතකොට දැන් බලන්න. අපි නාමරූපයෙන් ආවට පස්සේ ඊළඟට අපි දන්නවා ඕකේ අර ජීනය කියන කෙළවර. ඒ ජීනය කියන කෙළවරදීත් ආපහු අපිට ජේනවා ඔය විදිහට ම ධර්මය. කොහොම ද? ඒ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසය දක්වා ආවේ පවතිනවා කියන එක. ඒක තමයි අරකේ අර පෙන්න්නේ ජීනය දක්වා එන එක පරාමාසයෙන්, හය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව කියන line එක.

ඊට පස්සේ මෙන්ම මේක උඩ තමයි අර නාමරූපයෙන් එන එක. දැන් උඩ වේදනාවෙන් අපි එනවා නේ වේතනාවට. ඒක පැවතිය හැකි ය. අන්න ඒක ගලනවා එහෙම නම් ඉදංසච්චය තියෙන තැනට. එහෙම නම් මේක මතයි, මේක solid කියලා හිතන්න. පවතිනවා කිව්වා ම, මොකක් හරි solid එකක්. ඒක උඩ liquid එක යනවා වගේ. ඒක එහා පැත්තට ගියා. ඉදංසච්චයට. ඉතින් ඕගොල්ලෝ දන්නවා ඉදංසච්චය කියන්නේ පෙර කර්මය කියන එක. දැන් 47°ක්, 45°ක් ගියා නම් හරියන්නේ නෑ, 47°ක් ගියා නම් විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා. නිත්‍ය කියන සංකල්පයන් එහෙම ඇති වෙනවා.

එහෙම නම් ඊළඟට බලන්න මෝහය කියන කෙළවර. දැන් මෝහය කියන එකත් ආපහු හිතන්න මොකක් හරි අර වගේ වස්තුවක් කියලා. එහෙම නම් එහා පැත්තෙන් එන්නේ, අර උද්ධව්ව කතාවත් එක්ක එන්නේ, පැවතිය හැකි ය කියන එක. ඒක මේ මෝහය මත තමයි ගලන්නේ. ගිහිල්ලා පවතිනවා කියන හැඟීම කියන එක ඇති වෙනවා. ඉතින් හොඳ ප්‍රඥාවෙන් යුතුව බලන කෙනෙකුට මෙතන ජේනවා. දැන් ඉතින් මේ සංස්කාරයන් ගිහිල්ලා මැරිලා වැටෙනවා නේ. ඉතින්, මැරිලා

වැටෙනකොට කියන්නේ මොකක් ද? “ඇයි ඉතින් අර කලින් කරපු එක තිබුණේ, ඊයේ හදපු එක වැඩ කළේ.” ඒ සංස්කාරයන් ඒක වෙනවා කියලා ඒක මෝහයේ තියෙනවා. එතකොට ඉතින් ඔතෙන්ට එතකොට කෙනෙකුට හරියට ජේනවා මේ මෝහය නිසා තමයි මේ පැවතිය හැකි ය කියන එක පවතිනවා කියන එකට යන්නේ.

දැන් ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රය තේරෙනවා නේ ද? පෙර මෝහය. පාණාතිපාතය. දෝස සහිතව ජීවත් වීම, පාණාතිපාතය. ඊයේ භාවනාවේ පෙන්නුවේ මේ දස අකුසලය. මේක උඩයි නේ මේක ඇති වෙලා තියෙන්නේ? ඒක නිසා තමයි මේක කෙරෙන්නේ කියන එක. ඉතින් මට හොඳ ලස්සනට ඒක වැටහුණා. හරි ලස්සනට ඒක පැහැදිලි කරන්න පුළුවන්. පොඩි එකකුටත් තේරෙන විදිහට. කොහොම ද?

උඩ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් එන්නා වූ කියන එක තියෙනවා නේ. සඤ්ඤාවෙන් එන එක. පවතිනවා කියන එක. හිතන්න පොළොවේ උල්පතක් **opening** එකක් තියෙනවා. එතකොට පල්ලෙහායින් වතුර පාර එනවා. දිය බුබුලක් වගේ එනවා. අර වේදනාවෙන් එන එක දිය බුබුලක් වගේ හිතන්න. දැන් ඔන්න වතුර පාර ආවා. පරාමාසකායගන්ථය හිතන්න මහා ජලාශයක් කියලා. ඇවිල්ලා, ඇවිල්ලා එකතු වෙලා, එකතු වෙලා තියෙන ජලාශයක්. දැන් මෙතන තියෙනවා මහ විශාල ගලක්, පර්වතයක්. දැන් මේ ජලාශයේ වතුර පාර ගලාගෙන යන්න බැරි වෙන්න තියෙන්නේ මොකක් ද? මහා පර්වතයක්. පර්වතයෙන් තමයි මේක **block** කරලා තියෙන්නේ. මොකක් ද මේ පර්වතය? ඉදංසච්චාහිනිවෙසකායගන්ථය.

පරාමාසකායගන්ථය මහා ජලාශයකට ගන්නා. ඉදංසච්චාහිනිවෙසකායගන්ථය මහා පර්වතයක්. එක පුද්ගලයකුට මේ පර්වතය මහා විශාලයි. තව පුද්ගලයකුට මේ පර්වතය ඉතාමත් ම කුඩායි. ඕකට අර සිංදුවක් තියෙන්නේ. “කවාලා විළඳ ජාති ඇති කළත් රන් කුඩුවේ ගිරවා, දමාලා යන්නේ ඉගිලී” එහෙම කියලා තියෙනවා නේ ද? එතකොට එක් පුද්ගලයෙක් හිතනවා, මේ ගිරවාට හොඳට කන්න දීලා මේවා කළොත් එහෙම උෟ යන්නේ නෑ. ඕක නාථ දෙවියෝ කියලා තියෙන්නේ. ඒ අදහස දීලා තියෙන්නේ. එතකොට පෙලක් එක්කෙනෙක් හිතනවා මම හොඳට **sense pleasures**, කාම ඒවා හුඟක් දාන්න, දාන්න, දාන්න මේක පවතිනවා. එයාගේ මේ ඉදංසච්චය කියන පර්වතය මහා විශාලයි. එයා හිතනවා මේකා යන්නේ නෑ. මේ කුරුල්ලා, මේකා ඉන්නවා කියන එක. තේරුණා ද?

ඒක එහෙම වෙන්නේ නැහැයි කියලා තේරුම් ගත්ත මනුස්සයට තමයි මේ මහා පර්වතය කියන එක ඉතාමත් ම කුඩා වෙන්නේ. පොඩි **stone** එකක් වෙන්න පුළුවන් තත්වයට. අර වතුර වැක්කෙරෙන්නේ නැත්නම්, ජේනවා ද කුඩා වුණාට, වතුර වැක්කෙරෙන්නේ නැත්නම්, ඕක උඩින් යන්නේ නෑ නේ. දැන් ඊට පස්සේ මොකක් ද හිතන්න තියෙන්නේ?

මෝහය කියන එක. දිය ඇල්ල. විශාල දිය ඇල්ලක්. අතනින්, අර පර්වතය උඩින් ගියා ම මේක කඩාගෙන වැටෙනවා. එතකොට මේ පුද්ගලයා හිතනවා, ඒක පවතිනවා. “මේ ඊයේ බැලුවා, මේ දිය ඇල්ල ඡෝක් එකට තිබුණේ. අදත් මේක පවතිනවා.” කියන අර්ථය එයාට තියෙනවා. දිය ඇල්ලත් එක්ක.

එතකොට ඔතෙන්ට ආවට පස්සේ, කෙනෙකුට එනවා තවත් සිංදුවක්. මෝහය කියන point එකට නේ මේ ආවේ. මොකක් ද ඒ සිංදුව? ඒක තමයි, “ගිරි හෙල් මුදුනේ මානෙල් නොපිපේ, හිරු නොනැගේ අවර ගිරේ,” කියලා තියෙනවා නේ. අන්න ඒක. ඒක කියන්නේ ගිරි හෙල් එකක් ගත්තහම ඒක උඩ වතුර නෑ නේ. නේ ද? ඒකේ මානෙල් පිපෙන්නේ නෑ. එතකොට තේරුණා ද මේ කියන එක? අර පල්ලෙහායින් වතුර පාර ගැලුවා කියලා කියන්නේ, හවය. දිය ඇල්ල පල්ලෙහාට වැටුණා නම්, හවය. දැන් මේ හවය තමයි මේ ගලාගෙන, ගලාගෙන යන්නේ. එක හවයක් එක level එකකට වතුර වැටුණා. නිකම් හිතන්නකෝ අර වතුර වැටුණාට පස්සේ මොකද වෙන්නේ? වතුර ගලාගෙන යනවා. මේ හරියේ පොඩ්ඩක් තියෙනවා ආපහු, මේවා තමයි මේ හව කියන්නේ. මේවා වෙච්චි යනවා. වතුර නැත්නම්? මානෙල් පිපෙන්නේ නෑ. නැවත ඉපදීමක් කියන එක නෑ.

එහෙම නම් ආවේ කොහොම ද දැන්? මෝහය කියන එක ඇති වුණේ මොකෙන් ද? තණ්හාව කියන වතුර ධාරාව ගැලීම නිසා. තණ්හාව නැත්නම් මෝහ කතාවක් නෑ. මෝහයේ තියෙන්නේ පවතිනවා කියන එකයි, පැවතිය හැකි ය කියන එකයි, අතර. ඒකෙන් තමයි මේක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට ඒක නැති වුණා නම් මේක නෑ. දැන් අපිට උත්තරේ තියෙනවා. මෝහය. අර සංස්කාර නිසා ඇති වුණා වූ ඒ මෝහය කියන එක තියෙනවා. මෝහය නැත්නම්, වැඩේ ඉවරයි. වතුර ගලන්න දෙන්නේ නැති වෙන්න ඕනෑ. තණ්හාව කියන ජලය ගලන්න දෙන්නේ නැති වෙන්න ඕනෑ. නැත්නම් දිය ඇල්ල ආවා ම අපි හිතනවා permanent. ආස්වාදයත් එක්ක අරක permanent කියලා ඇවිල්ලා ඒක තියෙනවා කියන එක. ඒක මට නම් හොඳට තේරුණා. පුදුමාකාරයි.

24/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා පූජාවට පස්සේ. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. එතකොට මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේත් සිහි කළා. ඒ සිහි කරනකොට අර පෙරේදා කරපු භාවනාව වාගේ අර චේතනාව තියන තැන තමයි එතන කල්පනා කරන්නේ පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියලා. ආපහු අර මව සහ දරුවා කියන විදිහට අර ස්පර්ශයයි නාමරූපයයි. එතෙත්දි කල්පනා කරනවා මේ මව තියෙන පැත්ත, පැවතිය හැකි ය. නාමරූපය, පවතිනවා කියන එක. ඉතින් මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ඒ මම කලින් කරපු භාවනාව ම නැවතත් මම කරගෙන ගියා. ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ ඒ කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට කවුරු හරි පුද්ගලයෙක් ඒ ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, කාමච්ඡන්ද. අපි දන්නවා ඒ රේඛාව දික් කළහම ජරාවට එන්නේ. අතින් පැත්තෙන් ගත්තහම පද්ධිමනසඬකප්පය. ඒකත් ගොඩනැංවිලා තියෙන්නේ ඔය ජරාව කියන කතාවත් මත ම තමයි.

ඉතින් මං ජරාවට කැමති වෙනවා නම් මං ව්‍යාධියට කැමති වෙන්න ඕනෙ. ඒ වගේ ම මම මරණය කියන එකටත් කැමති වෙන්න ඕනෙ. ඒක නිසා ඇති වෙන්නා වූ යම්කිසි තෙහෙට්ටුවක්, ධර්මය දීමට හරි ඇති වෙන්නා වූ තෙහෙට්ටුවක් තියෙනවා ද ඒකටත් කැමති වෙන්න ඕනෙයි කියන එක තියෙනවා. ඉතින් මේක කෙනෙක් හොඳට තේරුම් ගන්නවා නම් එයා ඒ ධම්මච්ඡරිය කියන එක අතහැරලා දානවා. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා එන්නා වූ line එක. ඊළඟට ආපහු අපිට ජේනවා දැන් ගෞතම බුදුහාමුදුරුවෝ පෙර හවයක ඒ දීපංකර බුදුහාමුදුරුවෝ ධර්මය දේශනා කරනවා දැකලා සිතක් පහළ වුණා නම් මමත් මේ වගේ වෙනවා කියලා, ඒ ගෞතම බුදුහාමුදුරුවෝ ඒ බුද්ධත්වය පත් වෙන අවස්ථාවක කල්පනා කරනවා අර කලින් ගන්නා වූ සඤ්ඤාව ම තමයි මේ තාමත් දුවන්නේ කියලා. එහෙම නම් අන්න ඒ සඤ්ඤාවත් අයින් කරනවා නම් සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට එනවා කියන එකත් නැති වෙනවා.

ඊට පස්සේ ආපහු අපිට තියෙනවා මේ පරාමාසකායගන්ථයේ ඉඳන් චේතනාවට තිබෙන්නා වූ එක. ඒක අත්තා කියලා අර ඇති වෙන්නේ පෙර පරාමාස වෙච්ච දේවල්

උඩ. එතකොට අන්න ඒකත් අපි අයිත් කරන්න ඕනෙ. එතකොට ඒක අයිත් කරන එක ඉතින් අපි දිගට පෙර භාවනාවෙදි පෙන්නලා දීලා තියෙනවා. දැන් අපි මේ විදිහට බැලුවහම අපිට ජේන්නේ මොකද්ද? මේක හරියට මේ වතුර පහරක් ගලාගෙන යනවා. බෝලයක් වාගේ එකක් තියෙනවා නම්, බෝලයෙන් ඒක වතුර පහර **block** වෙනවා නම් ඒක උඩින් ටිකක් එකතු වෙලා එකතු වෙලා ඊට පස්සේ උඩට යනවා. ආන්න ඒ වගේ මේ ධර්මයන්ගෙන් පෙන්නන්නේ වම් අත පැත්තේ ඉඳන්, ස්පර්ශය පැත්තේ ඉඳන් ම ඇවිල්ලා එන්න එන්න, එකතු වෙලා එකතු වෙලා ඉතින් අර **block** වෙච් **block** වෙච් තියෙනවා. **Ponds** වාගේ ඒවා හැදෙනවා. ඉතින් ඒකෙන් වතුර පිරිලා ඊට පස්සේ එහා පැත්තට, බෝලෙන් එහා පැත්තට යනවා කියන එක.

ඉතින් මේකෙන් අපි තේරුම් ගත්තා. ඔය පරාමාසයේ ඉඳන් උඩ වේතනාව දක්වා තිබෙන රේඛාව ඒක **47°** කින් දකුණු අත පැත්තට **rotate** වෙලා යනවා නම්, එහෙම නම් විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා. ඒ කියන්නේ මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට තියෙන රේඛාව **90°** කින් දකුණු අත පැත්තට කැරකෙනකොට, පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාව දක්වා තියෙන රේඛාව **47°** කින් වාගේ කැරකෙනවා නම් විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා කියලා මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා කලින් භාවනාවක පෙන්නා දුන්නා. එහෙම ගලනවා නම් ඒ මනුස්සයෙකුට ඇති වෙනවා දැන් පවතිනවා කියන හැඟීමක් එයාට ඇති වෙනවා. ඒ කියන්නේ **fan** එකක් හරි වැඩ කරනවා. අන්න ඒ වාගේ හැඟීමක් ඇති වෙනවා. එහෙම ඇති වුණහම ඒකට අපි උද්ධච්ච වෙනවා. මාන වෙනවා. එහෙම වුණහම, ඒ කියන්නේ විඤ්ඤාණයේ ධාරාව ගැලීම. ඉතින් එයාට නිත්‍යයි. ගලනවා කියන හැඟීමක් ඇති වෙනවා. ඉතින් ඕක එනවා කැරකිලා ගිහිල්ලා අන්තිමට මෝහය කියන තැනට එනවා. ඉතින් අපි මේ පෙරේදා භාවනාවෙන් ඉගෙන ගත්තා මේ මෝහය කියන එකෙන්, ඒ පැත්තෙන් ඒ පැවතිය හැකි ය කියන කතාව එනවා. මෝහය කියන එකත් දැන් හිතන්න පර්වතයක් වගේ කියලා. එතකොට ඒක උඩ **base** වෙලා තමයි අපි ඒ මෝහයේ ඉඳන් අපි යන්නේ පරාමාසකායගන්ථය කියන එකට. ඉතින් අපි ඕක පෙන්නලා දීලා තියෙනවා මේ **lines 5**, ඒ කියන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරිදේවයට එන්නා වූ එක. **Line 6** එක කියන එක මෝහ අගතියේ ඉඳන් පරිදේවයට එන්නා වූ එක. ඊළඟට පරාමාසයේ ඉඳන් ඔය පරිදේවයට එන එක **line 7** කියලා. ඉතින් මේ තුන ම එක්කහු වෙලා, වතුර පාරවල් තුනක් ම එක්කහු වෙලා **8** වෙනි එක හය අගතියට යනවා කියන එක. දැන් අපි කල්පනා කරමු මෙතෙන්නට ආවාට පස්සේ එහෙම නම්, ඒ කියන්නේ පරිදේවය කියන තැනට ආවාට පස්සේ, අපිට පවතිනවා කියන හැඟීමක්, මෝහය නිසා ඇති වෙලා තියෙනවා. ඉතින් අර දිය පහර ගැන කියපු අයට තේරෙනවා මේක ඇත්තට ම කියනවා නම් කඩාගෙන වැටෙනවා. ඒක තමයි අපි මේ අරගෙන තියෙන්නේ ඉතින් නිත්‍යයි කියන කතාවක් එහෙම ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

මෙතෙක්ට ආවහම එහෙම නම් අපිට කාරණා දෙකක් පෙන්නවා. පරාමාසයට, පෙර පරාමාස වූ ධර්මයන් නිසා සෝකයට යන්නා වූ එක පාරක් ජේනවා. අනිත් පැත්තට, පරාමාසයට පරිදේවයේ ඉඳන් එන්නා වූ line එකත් එක්ක කතාවක් ජේනවා. ඉතින් අපි දන්නවා අපි අර භාවනාවන් කළා, එතෙක්දී ඉගෙන ගත්තා අර විත්තපාගුඤ්ඤතා කියලා කලින් භාවනාවක්. ඒකෙදී අපි ඉගෙන ගත්තා ඒ proficiency of mind කියන එකේදී, අර “සෝක නොවන්නේ පෙර පරාමාස වූ ධර්මයන්ට නොසැලී සිටින්නේ ය.” ඒ කියන්නේ අපි ඔක්කෝම දේවල් ඔය 5, 6, 7 වාගේ කඩාගෙන ගියාට මොකද, අපිට ජේනවා අපි පෙලක් වෙලාවට මේ ඔය කෙනෙක් අසනීප වුණහම එහෙම ඔක්කෝම අපි භාවනාවන් එහෙම නවත්තලා මේ මනුස්සයාව ගොඩ ගන්නෙයි කියලා දුවනවා වගේ අර්ථයන් තියෙනවා නේ. එතකොට එහෙම නම් ඒ පෙර පරාමාස වූ දේවල් තමයි අපේ ගලාගෙන එන්නේ සෝකයට. අන්න ඒක නවත්තන්නට ඕනෙ කියන එක. විත්තපාගුඤ්ඤතාවයෙන් ඒක තමයි කරන්නේ. ඒක ගලන්න දෙන්නේ නෑ. ඒවා නොසැලී සිටිනවා. ඒ කියන්නේ දැන් බෙහෙත් කළා ය කියන කතාවක්වත්, මේක අසනීප වුණා ය කියලා, දැන් අපි භාවනා කරනකොටත් පපුවේ අමාරුවක් එනවායි කියලා හිතන්න. මැරුණා වුණත් සලකන්නේ නැති වෙන තත්වට විත්තපාගුඤ්ඤතාවය එතන තියෙනවා. සෝකයට යන්නේ නෑ කියන එක.

ආපහු අපි ඉගෙන ගත්තා කායපාගුඤ්ඤතා කියන එක. Proficiency of mental states කියන එක. එතෙක්දී, ඒ භාවනාව වෙනම බලන්න ඕනෙ වෙනම මේ වෙලාවේ කියන්න බැහැ. එතෙක්දී අපි බැලුවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට. චේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට. පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට. එතෙක්දී පෙන්නුවා සාරම්භය කියන එක ඉවත් කර පසුව, මේ තුන් ධර්මයන් නිසාවත් අලුත් සංස්කාර කළ නොහැකි බව දැනගන්නේ නම්, හඳුනා ගන්නවා නම් ආන්න එතනදී ඒ කායපාගුඤ්ඤතාවය වෙනවා කියලා. දැන් එහෙම නම් ඔය කාරණා දෙක අර අපි කිව්වේ අර ගෞතම බුදු භාමුදුරුවන්ගේ ඉඳන් ම ඒ කතාව. මෙතෙක්ට එන එක නේ ද? ඒ චේතනාවට එන්නා වූ කාරණා තුන. මෙන්න මේ දෙක ගළපන්න. ඔය කිව්ව ධර්මයත් එක්ක. අපි මුලින් කිව්ව කතාවයි දැන් ධර්මයයි එක්ක ගළපලා බලන්න. හරි ලස්සනට ජේනවා.

හරි ලස්සනට ජේනවා කියන්නේ අපි පරිදේවය කියන තැනට ආවහම අපි සබ්බාසව සූත්‍රයේ දී ඉගෙන ගත්තා කොහොම ද ධර්මය ගලන්නේ කියලා. කාරණා තුනකින් ගලනවා. පළවෙනි කාරණාව තමයි අර line 6 එකේ එන එක. විඤ්ඤාණ ධාරාව ගැලීම නිසා අර උද්ධව්වය වෙලා කිව්වා මේක කෙරෙනවා කියලා. එයා මොකද කරන්නේ එයාගේ ඇඟිල්ල දික් කරලා පෙන්නන්නේ සඤ්ඤාවට. කාමරාග අනුසය හරහා සඤ්ඤාවට එයාගේ අර්ථයක් දෙනවා පවතිනවා කියන එක. ඇයි? උද්ධව්ව පැත්තෙන් ආවා මෝහය කියන මහා පර්වතයට පැවතිය හැකි ය කියන එක. දැන්

මෙයා කියන්නේ පවතිනවා. ඒ පවතිනවා කියන එක සකස්කොට එයා ගෙනියනවා. ඒක එකක්. ආයෙත් අපි ඉගෙන ගන්නා ඒ සබ්බාසව සූත්‍රයේ ඒ **diagram 3** වලදී අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉදන් කාම ආශ්‍රවයට එන නිසා මේක සිද්ධ වෙනවා කියලා. අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉදන් කාම ආශ්‍රවයට ආවායින් පස්සේ එතන අපිට තියෙනවා අර 50% පාර කතාව.

එහෙම නම් අපිට ආපහු ජේනවා වේදනාවේ ඉදන් වේතනාවට එන කතාවත් එනවා කියන එක. අනිත් අතට ගත්තහම එයා කාම ආශ්‍රවයෙන් රාග සල්ලය, රූපය කියලා එනවා. රූපය ස්පර්ශ කරලා ස්පර්ශයෙන් සකස්කොට. එතන ස්පර්ශයේ ඉදන් සකස්කොට එනකොට “අම්මා”, පැවතිය හැකි ය කියන එක. මේ පැත්තෙන් ආවේ, පවතිනවා කියන එක. ඔන්න ඔය **point** එක තමයි හොඳට බලන්න ඕනෙ. සකස්කොට ආවා අපි දෙපැත්තකින්. රූපය ස්පර්ශ කරනකොට පැවතිය හැකි ය කියන එක එහෙනම් ආවා ඒ නෙවසකස්කොතාසකස්කොයතන කතාව එතන. මේ පැත්තෙන් ආවා, පරිදේවය හරහා ආවා, පවතිනවා කියන එක, විකස්කොණ ධාරාව පැවතීම නිසා. ඔන්න ඔතන තමයි ලොකුවට ම අර අත්තා කතාව මුදුන්පත් වෙලා එතන ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඒවා තමයි අර පල්ලෙහාට ගිහින් තියෙන්නේ. මෙතනින් තමයි මේ වැඩේ යන්නේ. ඒ සකස්කොවෙන් කියන එකෙන්.

ඉතින් දැන් අපි, තවත් පාරක් තියෙනවා නේ. ඊළඟට පෙන්නන්නේ **line 8** එක, දිට්ඨි අනුසය. වේදනාව සුබය කියන එක, පරාමාස වුණා. ආන්ත එතනින් අත්තා. ඒ කියන්නේ ආපහු අපි පෙන්නනවා පරාමාසයේ ඉදන් වේතනාවට. දැන් අපි මුලින් සාකච්ඡාවේදී කිව්වා නේ කාරණා තුනකින්. මේ වේතනාවට එන්න දෙන්නේ, අර ගෞතම බුදුහාමුදුරුවෝ අතහරිනවා, වෙහෙස නිසා අතහරිනවා කියලා ඒ කැලී තුන නේ ද? දැන් මෙතන පල්ලෙහා එක නිසා ආපහු ඔන්න ඔය කැලී තුනට තමයි අපි කොහොම හරි එන්නේ. එතකොට විත්තපාගුඤ්ඤතාවයයි, කායපාගුඤ්ඤතාවයයි කියන එක භාවිතා කරලා මේකේ කොයි පැත්තකටවත් යන්නේ නෑ. අර උඩින්, ඒ කියන්නේ පරාමාසයට යම්කිසි දෙයක් ඇතුල් වෙලා තියෙනවා ද, පෙර පරාමාස වෙලා තියෙනවා ද, ඒක නිසා සෝක නොවනවා කියන එක විත්තපාගුඤ්ඤතාවයෙන් අපි අයිත් කරනවා. කායපාගුඤ්ඤතාවයෙන් අපි ඉගෙන ගන්නා අර සාරම්භය නිසාවත් ආදී වශයෙන් අපි තේරුම් ගන්නා නේ ද? එතකොට ඒක එන්න දෙන්නේත් නෑ.

ඉතින් මෙතෙක්දී ධර්මය සියුම්. ධර්මය අමාරුයි. ඒ කියන්නේ අපේ, අපිට ජේනවා මේ, ඒ **proficiency** එක කොච්චර දුරට තියෙන්න ඕනෙ ද? දැන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉදන් කාම ආශ්‍රවයට යනවා කිව්වහම කෙනෙක් කල්පනා කරන්න ඕනෙ, මම රූපේ කෙළවර එක පැත්තක්, නෙවසකස්කොතාසකස්කොයතනය තව පැත්තක්. අන්ත ඒ තරම් දුරකට ඒකේ තියෙනවා නේ. ඒ දක්වා ම මම මේ කිසිම **range** එකකට ම. මේක කරන්නේ නෑ, මේක සකස්කොවන් ඇති කරගන්නේ නැහැයි කියන එක. මේ පවතිනවා

කියන එකත් බොරු. පැවතිය හැකි ය කියන එකත් එතන බොරු ය කියන එක ඒක හොඳට ම වැටහෙනවා නම් ඉතින් අර සත්‍ය කියන එක ඒ පුද්ගලයාට වැටහෙනවා කියන එක තියෙනවා. භාවනාව අමාරුයි. හැබැයි ඉතින් බොහොම හොඳ භාවනාවක්. ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

දැන් ඕක තේරුම් ගත්ත මනුස්සයාට දැන් එහෙනම් ජේනවා මේ වතුර ටැංකියේ ප්‍රශ්නේ. වතුර තටාකයේ. වතුර තටාකයේ වතුර යනකොට අපි මොකද කරන්නේ? අපි උස්සනවා. එන්න එන්න බැම්ම උස්සනවා. බැම්ම උස්සන්න උස්සන්න තව වතුර එනවා නම් මොකද වෙන්නේ? තාමත් වතුර අරක හරහා උඩින් ගලනවා. තේරෙනවා නේ. මේක කරන්න බැහැයි කියලා කෙනෙකුට තේරෙන්න ඕනෙ නේ. මං වතුර එක්කහු කරනවා නම්, එක්කහු කරන්න කරන්න වතුර පිරිලා, දැන් මේ ඉදංසව්වය තමන් උඩ වෙන්න උඩ වෙන්න එයත් උඩට යනවා, මේ පැත්තෙන් එකතු කරන ඒවත් එනවා, ඉතින් මේක ගලනවා කියන එක ඒක සිද්ධ වෙනවා. ඒක තේරුම් ගත්ත මනුස්සයා වතුර pond එක flat වෙන්න අරිනවා. හදන්නේ නෑ. ආන්න එතකොට අර තමන්ට ජේනවා මේ, එයා තේරුම් ගන්නවා. අර කවාලා විලද ජාති කියන කතාව හොඳට තේරෙනවා නේ. මේක කොච්චර කළත් මේක පවත්වන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නෑ. ඒක ගැලවිලා යනවා. එතකොට වතුර ටික ගිහිල්ලා ඉතින් pond එකක් නෑ. ඉදංසව්වය උඩ ගැනිල්ලකුත් නෑ. මොකක්වත් නැහැයි කියන එකයි. තණ්හාව සම්පූර්ණයෙන් එතන ගිහිල්ලා.

25/07/2015 - පාගුඤ්ඤතා

Pāguññatā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

එතකොට එතෙත්දී මම කල්පනා කරන්නේ අර මෙතන තියෙනවා නේ නිත්‍යභාවයක්. මෙහෙත් අත්තා කියලා එනවා විඤ්ඤාණයට, මෙතන තියෙනවා නිත්‍යභාවය. එතකොට මෙතන තියෙනවා පවතිනවා කියන එක, මේ පැත්තේ තියෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන එක. ඊළඟට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කරනකොට මම කල්පනා කළා මෙතන අත්තා, මේක උඩ පැත්තටයි ඒක ගන්න ඕන. මේ පැත්තෙන් අර සුඛය කියන එක එනවා. ඒක නිසා ඇති වෙන්නා වූ දේ මේක, මෙතන පැවතිය හැකි ය, මෙතන පවතිනවා කියන එක ඒකත් සිද්ධ වෙන්නේ නෑ. ඊළඟට ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට මේ පැත්තේ තියෙනවා නාමරූප. අන්න ඒක තමයි පවතිනවා කියන එක. වම් අත පැත්තේ ස්පර්ශය. එතකොට මේ විදිහට මේක වෙන්නේ නැහැයි කියන එක සහගතව ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊට පස්සේ ඒ භාවනාව මම කළේ ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට පද්ධිමනසඛිකප්පයෙන් තියෙන්නේ මෙන්න මේ ගුණය ම යි. එතකොට අපි ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි, මරණයන්ට කියන ඒවාට කැමති වෙනවා. ධර්මය දීමට හරි තෙහෙට්ටුවට කියන එකටත් කැමති වෙනවා. මේක තේරුම් ගත්තා නම් මේ ධම්මමච්ඡරිය කියන එක වේදනාවේ ඉඳන් මනෝසඤ්ඤාවෙන් යන එක, ඒක කපාගෙන යනවා. ඊට පස්සේ අපිට ආයෙන් ජේනවා ගෞතම බුදුහාමුදුරුවෝ පෙර භවයක අර දීපංකර බුදුහාමුදුරුවෝ බණ කියනවා දැකලා බුද්ධත්වයට පත් වෙන්න මමත් මෙහෙම කරනවා කියලා ඇති වුණා නම් අන්න ඒ සඤ්ඤාව නිසා මෙතන චේතනා වෙනවා කියන එක, ඒකත් අයිත් කරලා දානවා. ඒ සඤ්ඤාව ම තමයි තාමත් පවතින්නේ කියලා. දැන් ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ මේ පරාමාසකායගන්ථයේ ඉඳන් උඩට, චේතනාව දක්වා, ඒ අත්තා කියලා එන්නා වූ එක. ඉතින් ඒක අපි ඉගෙන ගත්තා අර 47°ක් කැරකිලා ඒ විඤ්ඤාණ ධාරාව ගැලීම හේතු කොටගෙන අපිට ඇති වෙන්නා වූ දේ. අපි තේරුම් ගත්තා මේක ගැඹුරට ඒක බලන්න ඕනෙ කියන එක.

එතකොට මේක මෙහෙම කරගෙන ආවාට පස්සේ, මම ආවේ විත්තුප්පුකතා කියන භාවනාවට ඔය point එකේදී. ඒ අවස්ථාවේ දී අපි දන්නවා මේ මෙතන සඤ්ඤාවෙන් මේ පැත්තට ඇතුල් වෙනවා කිව්වට මෙතන තියෙන්නේ අර සුබ යයි කියන එක. “5.4, සුබය මැරිලා. ඒ කියන්නේ අත්තා කියන එක මැරිලා.” මේ වෙලාවේදී කල්පනා කරන්න ඕනෙ ඔන්න ඔක. අපි හිතමු ඔක 1 යි කියලා ඔය අපි කියපු ඔය වාක්‍යය. ඒක arising of atta. අත්තාගේ හටගැනීම කියන එකයි අපි මේ කතා කරන්නේ. එතකොට ඒ කියන්නේ මේ පැත්තේ සුබය ඇවිල්ලා තමයි අපි මේ අත්තා කියන කතාව තියෙන්නේ.

ආපහු අපිට දෙවනි වාක්‍යය හැටියට හිතාගන්න පුළුවන් “සුබය නිසා හටගත්තා වූ අත්තාත් මැරී ඇත.” රහතන් වහන්සේ මේක කිව්වා නේ කලින්. එතකොට ඒ සුබය නිසා හටගත්තා වූ අත්තාත් මැරී කියලා කිව්වහම මේක කල්පනා කරන්න ඕනෙ මේ already arisen atta කියන එක. දැන්, ඇති වෙලා තිබෙන අත්තා, තියෙනවා නේ. අන්න ඒක. ඒ කියන්නේ ඕගොල්ලන්ට ජේනවා මේ මෝහ සල්ලයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට තිබෙන්නා වූ රේඛාව අපි ඔක X කියලා කිව්වොතින් උඩ පැත්තට ආපු එක නිත්‍යයි, පෙර නිත්‍යයි කියලා අපි මෙතනින් ලකුණු කළා. එතකොට ඒක 90°ක් මෙහෙම කැරකෙනවා. දකුණු අත පැත්තට ගියා. 180° යි, ඔහොම ගිහිල්ලා මෙතන්ට එනවා.

එහෙම නම් මෙතන අපි දන්නවා තියෙනවා කියලා පරිදේවය. එතකොට ඒ පරිදේවය මේක අස්සට ගිහිල්ලා ඉවරයි. ආන්න ඒක තමන් තේරුම් ගන්නවා ඒ පෙර අත්තා වූ කියන දේ පරිදේව වෙලා ඉන්නවා කියන එක. ඉතින් අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී කෙනෙකුට වැටහෙනවා අර අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට යනවා කියන එක තියෙනවා නේ. මොකද මේ මෙතනින් ආපහු ආපු අත්තා කියන කතාව තමයි මෙතනින් එන්නේ. මෙතන පල්ලෙහා පෙර නිත්‍යයි කියන එක අපි මෙතනින් ලියාගත්තොතින් කෙනෙකුට ඒක වැටහෙනවා. මේක දිගට ම යනවා නේ උඩ අතට කිව්වහම. එතකොට ඒක තමයි දැන් ගිහිල්ලා තියෙන්නේ.

දැන් එතකොට අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී ඒ තමන්ට ඔය, මෙන්න මේ පටය තමන්ට ජේනවා මෙතන 1, ඔතන විඤ්ඤාණය ධාරාව ගැලුවා. ඒක නිසා නිත්‍යයි. ඒකෙන් ආවා පල්ලෙහාට දිට්ඨි ආශ්‍රවය. දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි සල්ලය. දිට්ඨි සල්ලයෙන් අපි ගියා උඩට. එතනින් ආවා 4 මනොසඤ්ඤාවෙනවා. 5 අත්තා. එතනින් එනවා අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එකට. එතකොට මේ පුද්ගලයාගේ මේ විත්තුප්පුකතාවය කියන එක ඇති වෙනවා මෙන්න මේ නිත්‍යභාවය මේක නැතෙයි කියන එක උඩ. මෙතන නිත්‍යභාවය ආවේ කොහොම ද, මේක අර පෙරළිලා පෙරළිලා ඇවිල්ලා. ඒ කතාව නැතෙයි කියලා ගත්තහම අන්න විත්තුප්පුකතාවය කියන එක එනවා.

ඉතින් මතක තියාගන්න මෙතන මේ නිත්‍ය කතාව ම තමයි මෙතන යම්කිසි ආකාරයකට හැඟීම් සහගතව තියෙන්නේ. එහෙනම් අපි මේක යම් ආකාරයකට ඉවත් කළා කියන එක තමන්ට තේරෙන්න ඕනෙ. එතකොට ඔය විත්තූප්ප්ප්කතාවයේදී රහතන් වහන්සේ පෙන්නවා අර “නිත්‍ය වීමට තුඩු දෙන්නා වූ එන්නා වූ ගැමීම” කියන එක තමයි ඉවත් කරන්නේ කියලා. නිත්‍ය වීමට තුඩු දෙන්නා වූ එන්නා වූ ගැමීම. මෙතන්ට ආවා නම් ඒ නිත්‍යභාවයක් කියන එක අපිට ආවා නම් ඉතින් ආපහු මේ කතාව ක්‍රියාත්මක වෙනවා නේ. ජේනවා ද මෙහෙන් ආවා. පහළට ගිහිල්ලා මෙහෙන් ඇවිල්ලා ආපහු නිත්‍ය කතාවකට අපි. ධාරාව ගලනවා. ඒ කොටින් ම කියනවා නම් ඉතින් ඔතන හය වෙනි ධ්‍යානයේ ඉදන් හත් වෙනි ධ්‍යානය දක්වා අතර මැද කතාවක් තමයි මේ විත්තූප්ප්ප්කතාවය කියන එකේ තියෙන්නේ. ඒකෙදි හත් වෙනි ධ්‍යානයත් ඒක ඇතුළත් වෙනවා. ඒක දක්වා ම ඒ කාරණාවන් තියෙනවා කියන එක තියෙනවා.

දැන් ඊළඟට මං බැලුවේ කායුප්ප්ප්කතාවය කියන එක. ඒක **straightness of the body** කියන එක අපි දන්නවා නේ නේ ද? ඉතින් ඒකෙදි මම අර අපි කලින් අපි සඳහන් කරලා තියෙන දේ මම නැවතත් කියවන්නම් මතක් වෙන්න. එතෙන්දි අපි පෙන්නවා ඔය 5.4 සුඛ වේදනාව මළා. ඊට පස්සේ අලුත් අත්තා හැදුවා. කොහොම ද අලුත් අත්තාව කියන එක හැදුවේ? ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය. දැන් මෙතන මේ සුඛය මළාට පස්සේ එයා කියනවා දැන් එහෙනම් මං සඤ්ඤාව අල්ලගෙන ඉන්නම්. නේ ද? ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ඒ වාගේ එහෙම නැත්තන් ඒකට වඩා වැඩි දෙයක්. ඒක භාවිතා කරනවා.

ඉතින් අපි විත්තූප්ප්ප්කතාවය කියන එක භාවිතා කරලා දැන් ඉස්සෙල්ලා කිව්ව විත්තූප්ප්ප්කතාවය කියන එක භාවිතා කරලා නිත්‍යභාවයක් නැති නිසා අපි අයිත් කරනවා නම්, අපි අට වෙනි රවුමට එනවා නේ. අට වෙනි රවුමේ දී අපි දන්නවා ටීනම්ද්ධය කියන එක ටීනය කියන එක අපිට සකස් වෙලා තියෙනවා. එතකොට ඒ ටීනය බව හටගන්නා බව දන්නේ තවදුරටත් කැරකැවීම නොකරන්නේ ය. අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ කියලා අපි කලින් ඉගෙන ගත්තා. ඒ කියන්නේ මම ආවා දිට්ඨි ආශ්‍රව කතාවට එතනින් එහා පැත්තට මං අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යන්නේ නැහැයි කියන එකයි එයා කියන්නේ. මෙසේ නොවන්නේ නම් ටීන සහගත වූ විත්තය කර්ම රැස් නොකරයි. අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය නවතියි කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඉදංසව්වය කියන එක උදුරා දමනවා කියලා අපි කලින් ඉගෙන ගත්තා.

මෙතෙන්දි මේ කතා කරන්නේ නිත්‍යභාවය ම ඉවත් කරනවා. මතක ද අපි සාකච්ඡා කළා අර **second opinion** එක එහෙම භාවිතා කරලා තමයි දුවන්නේ. මේක අර ගිය අවුරුද්දේ අර නෙලුම්ලාගේ ගෙදර වැඩසටහන කරනකොට අවබෝධ කරගත්තා වූ ඒ

ධර්මය. එතෙන්දී පෙන්නුවා නේ මෙනන මේ ජීනමිද්ධ අවස්ථාවේ දීත් මේ විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා. අවිද්‍යාව කියන එක එතන ඒ විදිහට තියෙනවා කියලා. අන්න ඒ අර්ථයයි ඔය අපි මෙතෙන්දී කතා කරන්නේ.

දැන් එහෙම නම් ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කරලා බලන්න.

මේ පැත්තෙන් ආවේ මොකද්ද? උද්ධව්ව කතාව. ඒ කියන්නේ පැවතිය හැකි ය. ඒ කියන්නේ වතුර ධාරාව ගලනවා. එහෙමත් නැත්තත් තණ්හාව කියන කතාව තමයි ඒ ආවේ. මෙනන තියෙන්නේ මෝහය. දැන් හිතාගන්න බලන්න මේ ඉදංසච්චයේ ඉදන් පල්ලෙහාට තියෙනවා කියලා යම්කිසි එකක් හැදිලා තියෙනවා. අපිට නිතර ම අපි නිතර ම හිතනකොට අපි හිතන්නේ මොකක් හරි එකක් උඩින් යනවා කිව්වහම අර යට පැත්තට ගත්තහම හිතාගන්න අමාරුයි මනුස්සයින්ට. එතකොට මෝහය කියන එක දැන් අපි හිතමු ගලක් වාගේ ලොකුවට තියෙනවා කියලා. කොහොම ද ඒක ඇති වෙලා තියෙන්නේ? අර පෙර අවිද්‍යාවත් නිසා. දැන් අපි කිව්වා නේ චිත්තූප්ප්‍රකතාවය එතකොට මෙනන මේක ගැලෙව්වා කියලා යම්කිසි ආකාරයට. නමුත් මේකේ **post effect** එක තියෙනවා නේ. අතන අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නම් මේක මෝහයෙන්. තේරුණා ද? අරක නිසා මේක ගැලෙව්වා වුණත් අර කලින් ආපු එක නිසා ඇති වුණා වූ ගැමිම වාගේ එක තියෙනවා. දැන් ඒක ගලක් වගේ නම් දැන් මෙහෙන් ආපු වතුර පාර තණ්හාවෙන් ආපු එක මේකට උඩින් යනවා කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් ඒකෙන් ගිහිල්ලා තමයි අපිට අර, මේක යන්නේ කොහොට ද? කෙළින් ම අර සඤ්ඤාව දක්වා නේ. පැවතිය හැකි ය කියන කතාවට. ඉතින් ඔන්න ඔතෙන්දී තියෙන්නේ අර නිත්‍යභාවය ම ඉවත් කරලා වුණා වූ දේ ගැන තමයි එතන අපි බලන්නේ. මෙනනදී අපේ තමන්ගේ මනස අර කායූප්ප්‍රකතාවය කියන එකට තමන්ට ඇති වෙනවා. ඒ කායූප්ප්‍රකතාවය ඇති වුණායින් පස්සේ ඉතින් මගේ නම් මනසේ මේ පුදුමයි. පුදුමාකාර විදිහට ඒක පවතිනවා. ඉතින් රහතත් වහන්සේ කිව්වා මෙතෙන්දී තියෙනවායි කියලා මේ “චිත්තපාගුඤ්ඤතාවයයි, කායපාගුඤ්ඤතාවයයි” අර ඊයේ කරපු භාවනාවේ එක තියෙනවා. මොකද ඒ හේතුව? ඊයේ අරක කරපු නිසා ඒකේ බලපෑම. මෙනනින් නතර වෙන්නේ නෑ. ඒ **straightness** එකෙන් ඒක පැවතිලා ඒ තමන්ගේ තියෙනවා කියන එක තියෙනවා. තමන්ට කැමති කාලයක් ඉන්න පුළුවන් කියන එක හොඳට වැටහෙනවා ඒකෙදී. මොකද මෙතෙන්ට ආවා නම් අපි මේ පථය ක්‍රියාත්මක කරනවා නේ. දැන් මේක අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එක මගේ ඒක තියෙනවා නම්, මෙනන අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් මෙනන දිට්ඨි ආශ්‍රවයට ඇවිල්ලා මේකේ යන්නා වූ එක. දැන් මෙනනදී ජේනවා නේ ද හරි ලස්සනට මේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියාගේ පථය. අපි දැනගෙන හිටියා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියා මේ ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථයේ ඉදන් මෙතෙන්ට අපි කෙළින් ම මේ බය අගතිය දක්වා එනවා කියලා.

ඒක කොහොම ද වෙලා තියෙන්නේ? දැන් හරි ලස්සනට ජේනවා. එයා මෙතන කැල්ල ගැන, මේ පරිදේවයට එන කැල්ල ගැන රහතත් වහන්සේ කීව්වේ, එයාට සක්කදා නැතෙයි කියලා. එයා ඇවිල්ලා තියෙන්නේ මෙහෙත් නේ. තේරෙනවා ද? අර තණ්හාවෙන් එන්නා වූ මෙතන කැල්ල තියෙනවා. උද්ධව්වය පැත්තෙන් එන්නා වූ එක. මෙයා මෙතනින් ආවා නේ මේ අත්තා කියලා මෙතන දිට්ඨි ආශ්‍රවයට ආවා නම් දැන් එහෙනම් එයා දිට්ඨි ආශ්‍රවයෙන් මෙතන දිට්ඨි සල්ලයට. අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි සල්ලයට ඇවිල්ලා මේ ගමන යනවා. ඒ කියන්නේ පරිදේව කියන තැනට එයා **line 5** එකේ එන්නේ නෑ. **Line 6** එක හරහා ඇවිල්ලයි මෙතනට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එයා **skip** කරනවා අර කැල්ල. **5** එක එපා. රෝගී සක්කදාව. මේකේ එන්නේ රෝගී සක්කදාව. ඒක අයිත් කරනවා කියන එක තියෙනවා. ඒක හරි ලස්සනයි. ඒ කැල්ල අයිත් කරා. එයා මේ පැත්තෙන් එයා **short cut** එකක් හදාගෙන තියෙනවා මේක හරහා ඇවිල්ලා එයාගේ වැඩේ කරගන්න. නෙවසක්කදානාසක්කදායතන. මෙතන ලියලා තියෙනවා නේ මේ නෙවසක්කදානාසක්කදායතන ලාභියාගේ පඨය. මේ **green arrow** එකෙන් තමයි තියෙන්නේ කියන එක. මේ **green** පාටින්. **1, 2, 3, 4** කියලා.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

1) අත්තා පඨය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 2) නිත්‍ය පඨය රතු පාට නින් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 3) නෙවසක්කදානාසක්කදායතන පඨය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.

දිට්ඨි ආශ්‍රව -> දිට්ඨිසල්ල -> සංඥා -> චේතනා යන කොටස හැම පඨයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිට්ඨි ආශ්‍රවයන් එයින්ම හටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ චිත්ත-සාප්තවය ඇතිවේ.

දිට්ඨි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිට්ඨි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දැනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඊතලීද්ධ හටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඊතලීද්ධ සහගත වූ චිත්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගත්තාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මීය යයි, දැන් පවත්වන්නාවූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය සිඳී යයි, නවනි. ඉදංසව්වය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය **කාය-සාප්තවය (kāyujukatā)** නම්වේ.

```

graph TD
    A[අත්තා] -- 5 --> B[මනෝසක්කදේවෙනනාහාරො  
(Manosañcetanāhāro)]
    A -- 6 --> C[දිට්ඨි ආශ්‍රව]
    A -- 6 --> D[දිට්ඨිසල්ල]
    B -- ii --> E[ඉදංසව්වාහිනිවේසො  
කායගන්තො]
    C -- 3 --> D
    E -- iii --> F[අවිද්‍යා ආශ්‍රව]
    F -- iv --> D
    G[විඤ්ඤාණාහාරො  
(Viññāṇāhāro)] -- 1 --> H[නිත්‍යය]
    H -- 2 --> C
    I[මේභ සල්ල] --> D
    
```

4

s_Skilled_sates_of_mind_p4.pdf - Slide 4

89

26/07/2015 - අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 2

Anupādisesa Nibbāna Dhātu 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. ඒ විදිහට ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට භාවනාවට පෙර ම ඊයේ භාවනාව මං බලනකොට මට හැඟීමක් ආවා. ඒ කියන්නේ අර උද්ධව්වය ගැන අපි කතා කළා නේ. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියාගේ පඨය. එතෙන්දී පෙන්නුවා අපි අර දකුණු අත පැත්තෙන් උද්ධව්වය එනවා. එයා අර line 5 කියන එක එයා skip කරනවා. එතකොට අතන අත්තා diagram එකේ එයා එනවා අර 6 කියලා ලකුණු කරලා තියෙන්නේ. ආන්න ඒක දක්වා එනවා. ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන තැනට එනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඉතින් මේ විදිහට එයාගේ අර මෝහය කියන එක. උද්ධව්වයෙන් මෝහයට ආවා මෙතන අර අවිද්‍යා ආශ්‍රවය එතන නිත්‍ය කතාවත් එක්ක සිදුවෙන්නා වූ ක්‍රියාවලිය. ඉතින් මේකෙන් ඇති වෙනවා අර දික් කළහම පරිදේවය හරහා සඤ්ඤාවට නිත්‍යයි කියන එක යනවා.

ඉතින් මේක හරි ලස්සනයි ඒ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියා අලුත් සංස්කාරයන් කියන ඒවා කරන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ අර චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා එයා එන්නේ නැහැයි කියන එක තියෙනවා. එතකොට, ඒ කියන්නේ රෝගී සඤ්ඤාව එයා ගන්නේ නැහැ කියන එක. ඉතින් ඔතන අපි ලකුණු කරා අර 5 විරිය කියලා ලකුණු කරා නේ. ඒ 5 විරියෙන් පෙන්නන්නේ මොකද්ද, ඒ සියුම් සංස්කාරයෝ, ඒ කියන්නේ හත් වෙනි ධ්‍යානය නිසා වන සංස්කාරයන් කියන ඒවා එහෙම ඉවත් කරනවා කියලා. එතකොට එයා ඒ පාර දිගේ එන්නේ නෑ එයා short cut එකක් ගන්නේ. අතනින් ආවා. අත්තා කියන තැනට ආවා. එතනින් අර line 6 එක නිත්‍යයි කියලා එයා එනවා කියන එක. ඉතින් එහෙම නම් අපිට පේනවා දැන් මෙයාට මේ උද්ධව්වය කියන එක එයාට කොහොම ද ඇති වෙලා තියෙන්නේ? අර අපි අර පැත්තෙන් එන්නා වූ උද්ධව්වය නෙමෙයි මේ කතා කරන්නේ. ඉදංසච්චය එහා පැත්තෙන් අපි ලකුණු කළාට එතන ඒ පඨයේ නෙමේ නේ එයා එන්නේ. එහෙම නම් මේ උද්ධව්වය වෙන්නේ කොහොම ද? මේ පෙර පරාමාස වූ ධර්මයන් නිසා. Hub එක නිසා. Hub එක කැරකවීම නිසා ඒ line 7 තියෙන්නේ. Line 7 එක හරහා ගැලීම නිසා තමයි එයා උද්ධව්ව වෙන්නේ කියන එක මට ඒක ආවා ඉතින් ඒක හොඳට පැහැදිලියි දැන්.

ඉතින් මං අද භාවනාවේදී කළේ අර ඊයේ වගේ ම ඒ බලාගෙන ගියා. ඒ කියන්නේ කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඒක උඩ තමයි පද්ධියමනසඬිකප්පය කියන එක ගොඩනැගිලා තියෙන්නේ. එතකොට දෙපැත්තට ම ජේනවා. ඉතින් කවුරු හරි ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධියට, මරණයට කැමති වෙනවා. තෙහෙට්ටුවටත් කැමති වෙනවා. ධර්මය දීම සඳහා හරි තෙහෙට්ටුවට කැමති වෙනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට මට ඔය අවස්ථාවේ දී ආවා, ඒ කෙනෙක් ඔය ධම්මච්ඡරිය කියන එක අතහරිනවා. ඔය වාගේ කෙනෙක් තේරුම් ගත්තා නම් එයා ධම්මච්ඡරිය කියන එක අතහරිනවා.

නමුත් මට තේරුණා මගේ තියෙනවා කියලා ඔය ධම්මච්ඡරියට වඩා ඒ අකනිට්ඨා බුන්ම ලෝකයේ ඉන්න ඒ රහතන් වහන්සේලාට මගේ ශ්‍රද්ධාව, ගරු කිරීම කියන එක ඊට වඩා තියෙනවා කියන එක. ධර්මයට වඩා මං ඒකට සලකනවා කියන එක තියෙනවා. මං හොඳට තේරුම් අරගෙන තියෙන දෙයක් මේ වෙලාවේදීත් මතු වුණා. ඉතින් ඒ සඳහා මවෙක්, කවුරු හරි කෙනෙක්, දෙමවුපියෝ උදව් උපකාර කරා ද පෙර, ඉතින් ඒක සඳහා ම තමයි මං මේ සංසාරේ ඒ ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. ඒ වාගේ අම්මලා හොයාගෙන ම යනවා. එතකොට ඒ වාගේ පියවරුන්ගේ ඇසුර මට ලැබෙනවා කියලා ඒ අයව හොයාගෙන යනවා කියන අර්ථයක් තියෙනවා. ඉතින් එතනදී ඒ එහෙම නම් දැන් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා ඒ බුදුපියවරු දාහතර නම ම ඇසුරු කරන්න ඕනේ නම් එහෙම නම් මට ඒ සඳහා ආවාසයක් ඕනෙ. ඔන්න ආවාසමච්ඡරිය කියන එක. ධම්මච්ඡරිය පැත්තකින් තියන්න. ආවාසමච්ඡරිය ඒක තියෙනවා.

එතකොට ඒ අය, මෙන්න මේ අය, මෙහෙමයි කියලා මේ සත්වයන්ව මේ ලෝකයෙන් ගලවා ගන්නා වූ, ඒ බුදු පිරිසක් කියලා, අන්න එහෙම කුලයක් තමන් ගත්තහම එහෙම නම් කුලමච්ඡරිය එතන තියෙනවා. එහෙම නම් දැන් ලස්සනට ජේනවා ආවාසමච්ඡරියත් කුලමච්ඡරියත් නිසා අපි චේතනා වෙන්නා වූ අර ධම්මච්ඡරි කොටසක් කියන එක තමන්ට හැදෙනවා කියන එක. ඉතින් ඔතන හරි ලස්සනයි මතක ද අපි බැලුවා ඔය special වැඩසටහනේ මනුස්සයෙක් ඉන්නවා. එයාගේ කකුල් දෙක ආවාසමච්ඡරියයි කුලමච්ඡරියයි. ධම්මච්ඡරිය දිගේ ගිහිල්ලා චේතනාවට තමයි එයාගේ ඔඵව තියෙන්නේ. එයා වැටෙනවා. වැටෙන එක නවත්තන්නේ උද්ධච්චයෙන්. දැන් ජේනවා ද අපේ මේ උද්ධච්ච කතාව. Hub එක කරකවලා හරි ඒ උද්ධච්චය. ඒ උද්ධච්චයට රහතන් වහන්සේ ඒ diagram එකේ ම පෙන්නුවා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් මෝහයට යන්නා වූ එකෙන් තමයි ඒක තමයි parallel line එක. ඒකෙන් තමයි මේකට support කරන්නේ කියලා මෙයා වැටෙන්නේ නැතුව තියෙනවා කියන එක. දැන් ඉතින් ඔය දැන් කියපු කතාවත් එක්ක හොඳට සම්බන්ධ වෙලා ජේනවා ඇතුළේ hub එකෙන් හරි, පරාමාසය මැද්දේ මේකෙන් හරි මේක

සිද්ධ වෙනවා. ඉදංසව්වය පැත්තකට ගියත්, වේදනාවන් කියන ඒවා පැත්තකට ගියා වුණත් මෙතන තියෙනවා කියන එක ජේනවා.

අන්න එතෙන්නට ඒ තත්වට සිත පත් වුණාට පස්සේ, ඉතින් ඒක “Excellent” කියලා මට කිව්වා. මම මේ, මට මතක් වුණා මේක නැති වෙන්නේ කොහොම ද, “සබ්බසඛාරසමථා සඤ්ඤා උපරෝධනා.” ද්වයතානුපස්සනා සුත්‍රයේ තියෙන ගාථාව. ඉතින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියා සංස්කාර දෙකක් හදන්න බැහැයි කියලා, එකකට එකක් සමාන වෙන්නේ නැහැයි කියලා එයා හදන්නේ නෑ. සංස්කාර සමථා එහෙනම් එයාට තියෙනවා.

දැන් තියෙන්න ඕනෙ සඤ්ඤා උපරෝධනා. ඉතින් මේ සඤ්ඤාව කියන එක දැන් එනවා අපිට අර විදිහට අර වතුර පාර කඩාගෙන වැටිලා, මෝහය කියන ගලට වැටිලා, ඒකෙන් අපි පරිදේවය. කුඩු වෙලා ගිහිල්ලා. ඒක හරහා ගිහිල්ලා අන්න යන්නේ අපි පවතිනවා කියන එක තමයි ඇති වෙලා තියෙන්නේ. අපි ඕක බැලුවා නේ. සඤ්ඤාවට පරිදේවය හරහා අර දෙක ආවා නම් මෝහය හරහා දැන් තියෙන්නේ පවතිනවා. උද්ධව්වයෙන් පැවතිය හැකි ය, මේකේ පවතිනවා කියන එක තියෙනවා. අර hub එක කැරකුණා නම් ඉතින් එහෙනම් එයාට, අලුතෙන් එයා එකතු කරේ නැති වුණාට එයාට ජේනවා මේ අතන කැරකීම නිසා හරි පවතිනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඒ වෙලාවේදී ඉතින් මං කිව්වා ඉතින් මේක කැඩිලා කුඩු වෙලා ගිහිල්ලා. අර ඉදංසව්වය කියන rock එකෙන් වැටුණා වූ වතුර පහර, කැඩිලා වැදිලා ගලේ වැදිලා කුඩු වෙලා ගිහිල්ලා. ඒත් මේ මෝඩකම මේක පවතිනවා කියලා හැඟීමක් මේ මනුස්සයාට ඇවිල්ලා තියෙනවා. මොකද අර උඩ ඉඳන් ඇදගෙන වැටුණාට අර පල්ලෙහාට වැටිලා විසි වෙලා විසිරිලා හරි වතුර ටික තියෙනවා. ඒක ආපහු එකතු වෙනවා කියන අර්ථය තියෙනවා.

ඉතින් ඔය වෙලාවේදී මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා ඇහුවා “ඒකේ ඒ මොකද්ද නිසා ද? මේක තියෙන්නේ කියන අර්ථය.” ඉතින් මම කිව්වා ඒ මෙතන මේ කැඩිලා කුඩු වෙලා ගියාට එයාට, මෙතන මොන ධර්මය කියන එක තමයි ඇහුවේ. මේ පුද්ගලයාට අර හැඟීම තියෙනවා නේ මේක පවතිනවා කියන එක. අතෙන්නට අර සඤ්ඤාව දක්වා යන්නා වූ එක. එතකොට මෙතන මේ අත්තා සඤ්ඤාව. තාමත් කැඩිලා ගියා, කුඩු වෙලා ගියා, ඒත් තාමත් තියෙනවා කියලා අත්තා සඤ්ඤාවක් එතන තියෙනවා ඉතින් ඒ “ධම්මෙසු උපගමනලක්ඛණා අත්ත සඤ්ඤා” කියලා කියනවා. එතකොට අත්ත සඤ්ඤාවෙන් ධම්මය කියලා කිව්වහම සඤ්ඤාවන් වේතනාවන් තමයි ධර්මය කියන්නේ. ඉතින් එහෙම නම් අත්ත සඤ්ඤාව ඇති වුණහම ආපහු අපි ධර්මයට යනවා. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවට යනවා කියන එක.

ඉතින් එහෙම නම් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා අර කුලමච්ඡරිය තියෙන්නා වූ රේඛාව ඕගොල්ලෝ දික් කළොතින් කෙළින් ම අර සඤ්ඤාවයි වේතනාවයි අතරට මෙයා එනවා කියන එක තියෙනවා. ඒක නිසා නේ ආපහු දුවන්නේ. “ධම්මෙසු උපගමනලක්ඛණා” කිව්වේ ඒකයි එතන ඒ සඤ්ඤාවට එයා යනවා ඒ මැද්දේ කැල්ලට. එතකොට මගේ ඔපව නම් ඒ වෙලාවේ පුදුමාකාරයි. ඉතින් මේක කරන්නේ නැත්තන් අන්න ඒ සඤ්ඤාව, ඔය මැද්දේ තියෙන සඤ්ඤාව. මතක ද ඒක? අපි ඔය **special** එකේදී පෙන්නනවා. රූපයක් දැක්කහම අවිද්‍යා අනුසයෙන් උස්සනවා කිව්වේ. ඒක උස්සන්නේ නැහැයි කියන එක නේ මේ කියන්නේ. කුලමච්ඡරිය රේඛාව දික් කළහම ඕක තමයි අපි පෙන්නපු රේඛාව. අවිද්‍යා අනුසය **special** වැඩසටහනේ පෙන්නන්නේ ඕක නේ. අර වට කරකවනකොට. පළවෙනියෙන් උස්සන්නේ අවිද්‍යා අනුසය කියන එක. එතකොට ඒක එන්නේ නෑ මෙතන්ට. වෙන්වේ නැත්තන් කවුරු හරි පුද්ගලයෙක් අර මළහම, කුඩු වෙලා ගියහම අර විදිහට ඇට කැබලි වැටුණා වාගේ තමයි අර වතුර පාරත් එක්ක ඇදගෙන වැටුණා මෝහය තියෙන තැනට. ඒ පුද්ගලයා ඔය දේ කරන්නේ නැත්තන් ඒ පුද්ගලයා එතනින් අවසානයයි. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාව නතර වුණා කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් ඒක ඒ සිතක් ඒ නතර වෙන ස්වභාවය ඒවා ඔක්කෝම තියෙනවා. ඉතින් අර මේක “නැවතත් කියන්න බලන්නෙයි” කියන එක කිව්වා. ඉතින් මට තේරුණා බොහොම අමාරුයි ඒකට එතෙත්ට එන්න. නමුත් ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා කිව්වා “පුළුවන්” කියලා. ඉතින් ඒ පාර මං ආපහු අරක බැලුවා. ඒක නැවතත් මේක කියන්න මෙනෙහි කළා. ඉතින් හිමින් හිමින් සිතුවිලි ආවා. ඊට පස්සේ ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නුවේ එතන අරක වැටිලා කුඩු වෙලා ගියා කිව්වේ පයවිය කඩලා ගියේ. වතුර පහර ඉදංසව්වයේ ඉඳන් ඇදගෙන වැටුණා කිව්වේ පයවිය. එතකොට පයවිය එතන කුඩු වෙලා ගියාට, තද ගතිය කුඩු වෙලා ගියාට, ආපෝ ධාතුව තියෙනවා. ආපෝ ධාතුවේ තියෙන්නේ ඇලෙන ස්වභාවය නේ. වැගිරෙන ස්වභාවය කියලා කියන්නේ, **element of cohesion** කියන්නේ. මේක වතුර ටික මෙතනින් කුඩු වෙලා ගලකට වැදිලා ගියාට අතින් වතුරත් එක්ක එයා එකතු වෙනවා නේ. ඒ ගතිය තියෙනවා. වලනය තියෙනවා. **Motion** කියන එක, ඒක තියෙනවා. වායෝ ධාතුව කියන එක තියෙනවා. ඒ වතුරේ යම්කිසි රස්නයක් තිබුණා ද ඒකත් ඒක පවතිනවා. අන්න ඒ තුන් ධර්මයෝ කියන එක බලපානවා. ඒක නිසා තමයි අර පුද්ගලයා ආපහු අරක හඳුන්වේ.

ඊට පස්සේ අර තද ගතියයි අරවායි මේවායි ඔක්කෝම හදා ගන්නවා කියන එක තියෙනවා. අරක නැතෙයි කියන එක නෙමෙයි. නමුත් හිතන්න අර ලී භාණ්ඩයක් කඩාගෙන වැටුණා වාගේ අර දිය ඇල්ල ආපු එක කඩාගෙන වැටුණා වස්ථු වෙලා ගියා. ඉතින් ඒත් එයාගේ අර ගතීන් තියෙනවා ඒකත් එක්ක මේක කරනවා කියන එක, සඤ්ඤාවන් ආපහු හදාගෙන ඒ මනුස්සයා ඉපදෙනවා කියන එක තියෙනවා.

අරක කරන්නේ නැත්තන් එතනින් ඒක ඉවරයි. අර මැද්දේ තියෙන සඤ්ඤාවට. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤා ලකුණු කරලා තියෙන තැනයි, චේතනාව ලකුණු කරලා තියෙන තැනයි දෙකයි, මෙතන ජරාවේ ඉඳන් උඩට වේදනාව හරහා රේඛාව දික් කළහම, ඕක නේ අවිද්‍යා අනුසය රේඛාව. අන්න ඒක දික් කළහම අන්න ඒ මැද්ද ගැන තමයි මේ කතා කරන්නේ. අන්න ඒක අයිත් වෙනවා නම් එයා ඉපදෙන්නේ නෑ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

1) අන්නා පටය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 2) නිත්‍ය පටය රතු පාට තිත් රේඛා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 3) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන පටය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.
 දිවයි ආශ්‍රව -> දිවයිසල්ල -> සංඥා -> චේතනා යන කොටස හැම පටයකටම පොදු බව සලකන්න.

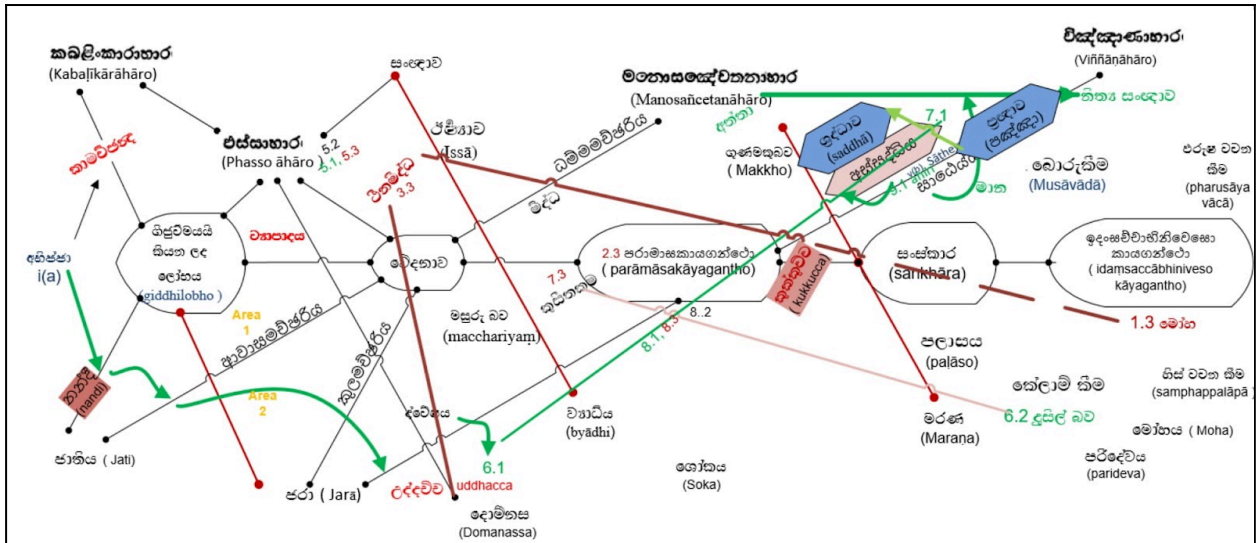
මෙසේ දිවයි ආශ්‍රවයන් එයින්ම හටගන්නා වූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ චිත්ත-සෘජුත්වය ඇතිවේ.

දිවයි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිවයි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දැනුව. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඒනමිද්ධ හටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඒනමිද්ධ සහගත වූ චිත්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගත්තා වූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යයි, දැන් පවත්වන්නා වූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අන්නා ස්වභාවය සිදී යයි, නවතී. ඉදංසච්චය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සෘජුත්වය (kāyujukatā) නම්වේ.

4



ධම්මමච්ඡරිය, ආවාසමච්ඡරිය, කුලමච්ඡරිය. අප නොයෙක් කුලයන් සාදා ගන්නවා.

- ලාභමච්ඡරිය නිසා රූප කුලය හට ගනී.
- ධම්මමච්ඡරිය නිසා සමාධි කුලය හට ගනී.
- අප කුලයේ ඇලි හටවා සාදාගනී. මෙහි අධ්‍යයන හැරුණ කොට අන් කිසිවක් නැත.
 - ඉහත සඳහන් විවිධ ක්‍රම මගින් වේදනාව උපදවනවා. එම වේදනාවේ සතුට සොයනවා. ප්‍රකාශ කරනවා. අල්ලාගෙන සිටිනවා (අභිනන්දනී අභිවදනී අපේක්ඛාසාය නිවිදනී).
 - වේදනා-> නශ්භා -> උපාදාන. සටහන : අපේක්ඛාසාය නිවිදනී යනු උපාදාන යයි.
- වාගාධිවිධානය මතක් විමෙන් ඉහත සටහනේ සංඥාව මැකී ගියා. මෙහිදී හට ඔසයට පහර වදි. ආකාසඤ්ඤායතනය වැනි අරූප ධ්‍යානයන්ට ඇති ඇල්ම සමුද්ඝාතනය නොකිරීම අවිද්‍යා අනුසය බව අමතක නොකළ යුතුය.
- මෙසේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ අධ්‍යයන සමග සම්බන්ධ වේ.

27/07/2015 - අනුපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 3

Anupādisesa Nibbāna Dhātu 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊට පස්සේ මම ඊයේ භාවනාව විදිහට ම කරගෙන ගියා. ඉතින් ඊයේ භාවනාවේ මතකයි නේ අපි පෙන්නුවා කොහොම ද මේ අත්තා diagram එකත් එක්ක අපිට අර ඇතුළෙන් යමක් එනවා කිව්වා නේ. ඒ කියන්නේ උද්ධව්වය කියන එක ඇති වෙන්නේ පරාමාසය ඇතුළෙන් hub එක කැරකවීම නිසා එන්නා වූ එක. ඒක අර මෝහය කියන එක කියන ගලට වැදිලා දැන් මේ විඤ්ඤාණ ධාරාව ආවා. මේක කඩලා වැටෙනවා. ඉතින් මෙයා මේ අලුතෙන් පාරක් හොයාගෙන තියෙනවා නේ මේක මේ 6 වෙනි එක හරහා ඇවිල්ලා එතනින් ඇති වෙන්නා වූ මෝහය. එතකොට ඒ දෙක එක්කහු වෙලා දැන් එයාට ඇති වෙනවා පවතිනවා කියන එක. එතකොට ඒක මේ කාමරාග අනුසය පාර දිගේ ගිහිල්ලා ඔතන අපි යනවා කෙළින් ම සඤ්ඤාවට. එතකොට පවතිනවා කියන හැඟීම එයාට ඇවිල්ලා තියෙනවා. නාමරූපය දක්වා එතන තියෙන කොටස තමයි ඒකෙන් කල්පනා කරන්නේ.

එතකොට දැන් අපි ඒ අදහස ඇතුළු බැලුවහම මතක ද අපි ඊයේ බැලුවා අර ධම්මමච්ඡරිය. මෙතනින් ඇති වෙනවා ආවාසමච්ඡරියයි කුලමච්ඡරියයි. එතනින් අපි ඉගෙන ගත්තා මේ කුලමච්ඡරිය රේඛාව අපි දික් කළහම අපිට එනවා මේ සඤ්ඤාව කියන තැනකට එනවා. ඒකෙදි කියනවා, ඒ කියන්නේ මෙතන අපි සාමාන්‍යයෙන් ලකුණු කරන සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි අතරට තමයි ඒක වැටෙන්නේ. එතකොට ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා අනුසයෙන් අපි සඤ්ඤාව උස්සනවා කියන එක ගත්තා.

ඉතින් දැන් ඔය ඊයේ ධර්මය ඔහොම පැහැදිලි නම් ඒ රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා භාවනාවට පෙර අර “22/06/2015 ආකිඤ්චඤ්ඤායනන සමාපත්ති ඥාන භාවනාව.” ඒක බලන්නෙයි කියලා. ඉතින් ඒ භාවනාවේදි අපි භාවිතා කරලා තියෙන්නේ මෙන්න මේ diagram එක. ඒ diagram එකේ අපි පෙන්නනවා මේ මෙතන තියෙන්නේ සෝකය කියන එක 4.4. ඒ කියන්නේ මේ රූපය මැරිලා. ඊළඟට ගත්තහම 4.6. 4.6 කියලා කියන්නේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය. වේදනාව ව්‍යාධි වූණේ කොහොම ද? වතුර පාර වැදිලා වැටුණා. කැඩිලා කුඩු වෙලා ගියා. ඒ කියන්නේ සංකප්පය කියන එක මැරිලා ගිහිල්ලා. අන්න ඒක නිසා තමයි වේදනාවේ ව්‍යාධිය. දැන් ඒ පාර ආපහු අපිට ජේනවා

5.4. මේ කියන්නේ සුබ වේදනාවේ මරණය. රූපය මළා, වේදනාව අර වතුර පහර කැඩ්ලා ගිහිල්ලා වේදනාව ව්‍යාධිය, දැන් වේදනාවේ මරණය කියන එක ඇති වෙලා තියෙනවා. ඉතින් ඒ, ඒ තත්වට තමන්ගේ ඒ මනස පත් වුණාට, එතෙක්දී ඔය මේ කෙනෙකුට ජේනවා ඔතන ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තිය කියන එකට ඔතන්ට එන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා කියලා.

ඉතින් ඒ එතන ටික වෙලාවක් හිටියහම ඒ 22/06/2015 භාවනාවෙදි ඒක පෙන්නවා, මෙතෙක්දී මේ ඔය භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව, ඒ කියන්නේ දිට්ඨි අනුසය පාර කියන එක, මෙතනින් එන්නා වූ පාර ඒක කැපෙනවා. එතකොට අන්න එහෙම වෙනකොට එතන ම පෙන්නලා දීලා තියෙනවා මේ අත්තවාද උපාදාන line දෙකෙන් එකක් මිය යනවා. මොනවද අත්තවාද උපාදාන line දෙක කියලා කියන්නේ? දිට්ඨි අනුසයෙන් මෙතන එනවා නේ වේදනාවට. ඒ එන්නා වූ පාරයි, වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට යනවායි කියන එක තමයි අත්තවාද උපාදාන ඒ represent කරන line දෙක. ඉතින් දැන් එහෙම නම් දැන් වේදනාව මැරිලා තියෙන්නේ. නමුත් මේ වේදනාව සියුම්ව මේ පැත්තට ඇතුල් වෙනවා කියන එක තාම ඉතුරු වෙලා තියෙනවා. මොකද ඒ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය නිසා යම්කිසි වේදනාවක් සියුම් ලෙස පවතී ද, ඒක නිසා ජීවිත පැවැත්ම. මළේ කවුද? වේදනාව. වේදනාවයි මළේ. හැබැයි දැන් රූපය මළායි කියලා අපි අතහැරියේ නෑ නේ. වේදනාවත් එක්ක ඉන්නවා. වේදනාව මළායි කියලා එයා අතහරින්නෙන් නෑ සඤ්ඤාව අල්ලගෙන එයා ඉන්නවා අර සියුම්ව. හැබැයි මතක තියාගන්න අර වේදනාවත් එක්ක සම්බන්ධයි. දැන් රූපය කවදාවත් නොවුණා නම්, අපි මේ කට්ටි ආභාරයක් අරගෙන රසයක්වත් ඒක දන්නේ නැත්තන් ඉතින් අපි ඔය වේදනාවක් කතා කරන්න දෙයක් නෑ. නාම කොටසක් නෑ. වේදනාව කියන එක එතන නැත්තන් එයාට ඒක ගැන හැඟීමක් නැත්තන් මොකද්ද සඤ්ඤාවක් කියන එක. ඒක ඊට වඩා පුහු දෙයක් නේ. එතකොට අර සියුම්ව ඒක තියෙනවා.

ඉතින් ඔය ඒ භාවනාවෙදි පෙන්නවා ඒක නොවන්නේ නම්, ඒ ජීවිත පැවැත්ම සඳහා මනස යොමු වෙන්න පුළුවන්. මේක නොවන්නේ නම් කුමක් වන්නේ ද? කියන ප්‍රශ්නය. ඉතින් එතෙක්දී පෙන්නවා ඔය මේ වේදනා සඤ්ඤා නිරෝධය සිද්ධ වෙනවා කියන එක. වේදනාව දැන් මැරිලා තියෙන්නේ. දැන් ඉතින් සඤ්ඤාව, නිරෝධය කිව්වා ම සඤ්ඤාව දැන් මැරෙන්නයි තියෙන්නේ නේ ද? දැන් එතකොට ඕගොල්ලන්ට ජේනවා අර උඩ අපි ඉස්සෙල්ලා කතා කරපු diagram එකේ දැන් මෙතන මේ සඤ්ඤා කතාවක් තියෙනවා. මෙතෙක්ට එතකොට ඔන්න එහෙම නම් දැන් මේ 5.4 කියලා ගත්තොතින් එහෙම සඤ්ඤාව, සුබ සඤ්ඤාව මළා. 5.3 කිව්වා නම් සඤ්ඤාවේ ජරාව. ජරා සඤ්ඤාව. එතකොට මේ පැත්තෙන් 6.4 වෙනකොට අපි දැක්කා සඤ්ඤාවේ ව්‍යාධිය කියන එක ඇති වෙලා තියෙනවා කියලා. දැන් තියෙන්නේ

ඊළඟට සකස්කොට මැරෙන්න. ඒ කියන්නේ මේ පැත්තෙන් එන්නා වූ ධර්මය තියෙනවා නේ. ඒක අපිට ඡේතවා අර මේ **diagram** එකත් එක්ක මේකේ ඡේතවා දැන් මෙතන මැරුණා වූ, මෙතන තියෙන්නේ මොකද්ද? අපිට ඡේතවා **hub** එකෙන් කැරකුණා නම් ආස්වාදයක් තියෙනවා. ඔය ආස්වාදය පද්ධතියමනසඬකප්පය තුළයි තියෙන්නේ. ඒ පද්ධතියමනසඬකප්පයෙන් වෙන්නා වූ එක විමසාව මගින් අපි අයිත් කරලා දානවා. එයා කරන්නේ අන්න ඒක. විමසාව මගින් මේක කපලා දානවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට එහෙනම් මෙතන හරි ලස්සන ධර්මයක් ඡේතවා. දැන් ඡේතවා ද, මෙතන තියෙනවා වේදනාව. මෙතනින් අපේ ආවා මේ වේතනාව කියන තැනට. දැන් මෙයා විරියෙන් කපනවා. අලුත් සංස්කාරයන් එහෙම හදන්නේ නැතුව. විමසාවෙන් මේක මෙහාට ඇතුල් වෙන්න දෙන්නේ නෑ පද්ධතියමනසඬකප්පයේ කැරකවීමෙන් තියෙන ආස්වාදය ඒක එයා අයිත් කළා. දැන් ඕගොල්ලෝ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ මෙන්න මේ සෝකය කියන ඒ කෙළවරට එනවා කියන එක නේ. දැන් ඔන්න ඕක නේ මේ විමසාවෙන් නවත්තන්නේ. ඉතින් නිකන් ම නෙමෙයි පරාමාසයේ ඉතින් ඇතුළෙන් ඉදන් එන එකත් නැවතෙන්නට ඕනේ. ඉතින් මේ කැල්ල කොහොම ද නැවතෙන්නේ? දැන් මෙතන විමසාව කියන එක දන්නවා ඕගොල්ලෝ. ඉතින් මෙතන ඉදන් ආපහු උඩට යන්නා වූ කැලි දෙකට අපි එනවා නේ. එක කොටසක් විමසාව, මේ කැල්ලට එතකොට විමසාව, මේ හරියේ අර සතිය, එහෙම භාවිතා කරන්නේ නේ ද?

ඉතින් දැන් එහෙම නම් මේක සම්බන්ධ වෙන්නේ අපි අර ඉද්ධි **diagram** එකට. ඉද්ධි පට **diagram** එකේ ඕගොල්ලන්ට ඡේතවා මෙතන මේවා පවතින්නේ නැතෙයි කියන එක තේරුම් ගත්තා ඡන්ද සමාධියේ ඉතින් ඒ සංස්කාරයන් ඒවා අයිත් කරා, ගැමිම අයිත් කළා ඔන්න විත්ත සමාධිය කියන එක මෙහෙම ආවා. දැන් මෙතනින් මේ සෝකයට එන්නා වූ කොටස තියෙනවා නේ. දැන් මෙතන විමසාවෙන් ආස්වාදය අයිත් කරා පද්ධතියමනසඬකප්පයෙන්, හැබැයි සෝකය කියන තැනට එන්නා වූ කොටස මෙන්න මේ විත්තය මගින් අයිත් කිරීමක් තියෙනවා. හැබැයි එක වෙලාවකට බැලුවහම විත්තය කියලා ඡේතවා. තව වෙලාවකට බැලුවහම ඡන්දය කියලා ඡේතවා. අර **N** අකුරේ අනිත් පැත්තට තිබුණේ. ආන්න ඒක එන්නේ මෙතනින් නේ. සංස්කාර නිසාත් ඉන්න බෑ රූපයත් එක්ක ඉන්නත් බෑ කියලා මෙයා අයිත් කිරීමක් මෙතන කරනවා.

එතකොට එහෙම නම් රහතන් වහන්සේ පෙන්නනවා “මේ දෙක ම යි” කියලා. ඒ කියන්නේ ඒ ඡන්දයයි විත්තයයි දෙක ම. ඡන්දයේ මුලින් ගත්තා වූ අදහස ඒ විත්තය තුළට එළඹිලා තියෙනවා. එතකොට එයා ඒවා **coordinate** කරනවා. මේ අනිත් ඒවාත් **coordinate** කරනවා නේ විරියයි විමසාවයි නේ ද? එතකොට අන්න එහෙම

කරලා තමයි දැන් මෙතනින් ආපහු විමංසාව. ඉතින් දැන් අර diagram එකත් එක්ක ජේනවා අර, අර කොටුව අපිට හැදිලා තියෙනවා කියන එක. ඒ කියන්නේ මෙතන මෙන්න මේ කැල්ල අපි කතා කරන්නේ දැන්. මේ ඊතයේ ඉඳන් මෙතන මේ සෝකය කියන තැන නේ ද. එතකොට එයා ලස්සනට කැලී දෙකට කපලා තියෙනවා. විරියයි විමංසාවයි මේ පැත්තෙන් කැපුවා. ඡන්දයයි චිත්තයයි මෙතනින්, ඒක වට තුනක් යනවා කියනවා ඒකෙන් එතන කපලා තියෙනවා. විමංසාවෙන් ආපහු වේදනාවට යන එක අයිත් කරලා තියෙනවා.

ඊට පස්සේ ආපහු විමංසාවෙන් තමයි අපිට මෙහේ යන එක තියෙන්නේ. ඉතින් අපි නවත්තන්න හදන්නේ මේ වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසකායගන්ථය වෙනවා කියන එක අත්තවාද උපාදානයේ ඉතුරු කැල්ල. ඒක තමයි ඒකෙන් නතර වෙන්නේ. ඉතින් බොහෝ ම සියුම් මේ විදිහට ගත්තහම.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

1) අත්තා පඨය 3 න් පටන්ගෙන 6 දක්වා කළු පාටින් ලකුණු කරන ලද ඊතල වලින් දක්වා ඇත.
 2) නිත්‍ය පඨය රතු පාට තිත් ඊටබා සහිත ඊතල මගින් දැක්වෙන අතර, එය රතු පාට ඊතල 1 සමඟ ආරම්භ වේ.
 3) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන පඨය කොළ පාට ඊතල මගින් දක්වා ඇත.
 දිවයි ආශ්‍රව -> දිවයිසල්ල -> සංඥා -> වේතනා යන කොටස හැම පඨයකටම පොදු බව සලකන්න.

මෙසේ දිවයි ආශ්‍රවයන් එයින්ම හටගන්නාවූ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇතිවන්නේය.

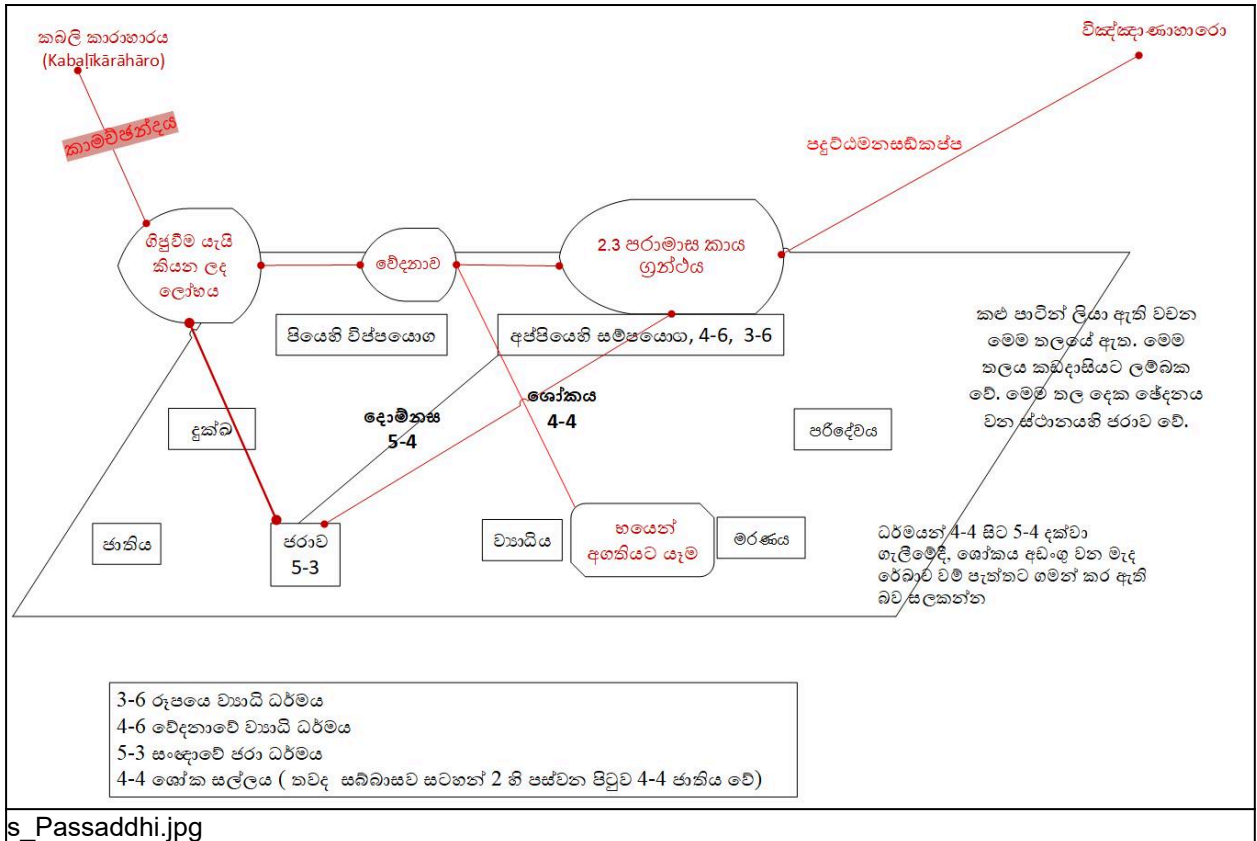
මෙහිදී යමෙක් නිත්‍ය ස්වභාවයක් නැති බව (රතු පාට ඊතල 1 නැත) සිහි කරන්නේ චිත්ත-සාප්‍රත්වය ඇතිවේ.

දිවයි සල්ලයට පැමිණීමට තුඩුදෙන දිවයි ආශ්‍රවය 8 වන රවුමෙන් පසුව සිදුවන බව අපි දැනිමු. යමෙක් 8 වන රවුමෙන් පසුව ඊතලීද්ධ හටගන්නා බව දන්නේ, තව දුරටත් කරකැවීම නොකරන්නේ, 10 වන රවුමෙන් පසුව වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවන්නේ නම්, ඊතලීද්ධ සහගත වූ චිත්තයක් තවදුරටත් කර්ම රැස්කිරීමට ඇති හැකියාව බිඳී යයි.

පෙර ගත්තාවූ නිත්‍ය ස්වභාවය මිය යයි, දැන් පවත්වන්නාවූ අලුත් සංස්කාර නිසා වන අත්තා ස්වභාවය සිදී යයි, නවතී. ඉදංසච්චය මුළුමනින්ම උදුරාදමයි. මෙය කාය-සාප්‍රත්වය (kāyujukatā) නම්වේ.

s_Skilled_sates_of_mind_p4.pdf - Slide 4

99



s Passaddhi.jpg

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 16/05/2015

13/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය
 විරිය -> ඡන්ද -> චිත්ත -> විමංසා
 මෙහි විශේෂත්වය කුමක්ද?
 • චිත්ත සමාධිය මගින් පරිදේව වූ සංස්කාර පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීම.
 • වේදනාව සුඛ වශයෙන් පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීමට විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් චිත්ත ඉද්ධිපාදයට උදව් කිරීම.

15/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය. (පහත දැක්වෙන සටහන)
 ඡන්ද -> චිත්ත -> විරිය -> විමංසා
 සංස්කාර නිත්‍ය නොවන නිසා ඡන්ද සමාධිය සංස්කාර ඉවත් කිරීම සිදු කරයි.
 • සංස්කාරයන්ගේ නිත්‍ය භාවයක් නොවන්නේ චිත්තසමාධිය මගින්, සංස්කාරයන්ගෙන් පෙර ඇතිවුනාවූ ගැඹුමක් ඇතිද එය පහතකරයි. පරාමාස නොවීමට වග බලා ගනී.
 • ආවේ අම්මාගේ කුඩා දන්දීම මෙන් සිතන්නේ, රූපය නිසාවූ යම් ආශ්වාදයක් වෙතද, එය නැති බව දීර්ඝ යන රූපයට ඇඟිල්ල දිගුකර පෙනෙනා දෙන්නාක් මෙන් ජරාව සිහිකර දෙන්නේ නන්දිය බැස යයි. වම් පැත්තේ ලියා ඇති ඡන්ද සමාධිය මෙවිට ක්‍රියාත්මකවේ.
 • විරිය මගින් අලුත් සංස්කාරයන් ඉවත්කරයි. මෙවිට විරිය ඉද්ධිපාදය අක්‍රමික වන්නේය.
 • Hub එක කරකැවීමෙන් නිත්‍ය භාවයක් ඇති නොවන්නේය යන වැටහීම සහිතව විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් පද්ධමනසඛිකජපයන්ගේ ආශ්වාදය ඉවත්කරයි.

Ref: <https://www.visuddhimagga.info/>

s Paths of Iddhi.jpg

28/07/2015 - දුක්ඛාපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා

Dukkhaṭṭipadā Dandhābhiññā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම බාගයක් දුර කරගෙන ගියා. කොහොම ද කරගෙන ගියේ? එතෙන්දී බැලුවා බුද්ධි සරණං ගච්ඡාමි. ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට මේ ජරාවට ඇති කැමැත්ත උඩ තමයි අපේ මේ පදුට්ඨමනසඬකප්පය ගොඩ නැංවිලා තියෙන්නේ. ඉතින් ඒ පදුට්ඨමනසඬකප්පය බිඳිබිඳි යනවා. නමුත් අපි හිතනවා ඒක පවතිනවා කියන අර්ථයන් ඒක නිසාත් අපිට ඇති වෙනවා. එතකොට මම ඊයේ භාවනාවේ විදිහට බැලුවා මේ සංකල්පය අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් කඩාගෙන ඇදගෙන වැටෙනවා. ගලට. මෝභය කියන ගලට වැටිලා කුඩු වෙලා යනවා. කුඩු වෙලා ගියත් එයා අර කාමරාග අනුසය පාර හරහා එයා සඤ්ඤාවට පවතිනවා කියන අර්ථය දෙනවා කියන තැනට එතකල් ම බැලුවා.

එතකොට එතෙන්ට ආවාට පස්සේ මම ඊයේත් කිව්වා භාවනාවේ අන්තිමට අර triangle එකක් වාගේ එකක් මම දැක්කා කියලා මං ඒක කිව්වේ නෑ ඊයේ. ඉතින් ඒක අද උදේ මං ඒ මේ භාවනාව කියවනකොට මට ඒ අදහස යම් යම් ප්‍රමාණයකට දැනෙන්න ගත්තා. ඒ කියන්නේ මට තේරුණා මේ එතකොට සංකල්ප දෙකක් සමාන නොවීම දෝමනස්සයක් වෙනවා. ඊළඟට ආපහු ජේනවා මේ, ඒ කියන්නේ දිට්ඨිය බිඳිලා ජරා වෙනවා. සංකල්ප දෙකක් සමාන නොවුණහම අපිට දෝමනස්සය. කාමච්ඡන්දය ඇති වෙන්නෙත් එහෙම නේ. සුඛ වේදනාවේ මරණය. එතකොට එතන එනවා මේ 4.4 එතනින් 5.4 දෝමනස්සය. දැන් මේක, අපිට මේක සිද්ධ වෙන්නේ කොහොම ද, සුඛ වේදනාවේ මරණය සිද්ධ වෙන්නේ 5.3. සඤ්ඤාව නිසා පැවතිය හැකි ය යන දිට්ඨිය බිඳීමෙන් අනතුරුව තමයි මේ සුඛ වේදනාවේ මරණය සිද්ධ වෙන්නේ. එතකොට ඔන්න ඔය කාරණාත් එක්ක බැලුවහම එහෙම නම් අපිට එනවා දැන් diagram එකක්, අපි කුඩු වෙලා ගියා, ජල පහර ඇදගෙන වැටුණා, නමුත් අපි පෙන්නුවා සඤ්ඤාවට පවතිනවා කියන එකට ආවා. අපි ඕක පෙන්නුවා නේ මේ අපි ලඟ තියෙනවා මේ අවිද්‍යා අනුසය පාර. එහෙමත් නැත්තන් අපි මේ කතා කරන්නේ “අර මනුස්සයාගේ”, කුලමච්ඡරිය පාරයි ඒ ආවාසමච්ඡරියෙන් ධම්මමච්ඡරිය ඇති වෙනවා කියන එක.

එතකොට දැන් අපි ඉගෙන ගන්නා නේ අපි මේ සඤ්ඤාව උස්සනවා කියලා අවිද්‍යා අනුසයෙන්. අන්න ඒ රේඛාව ඕගොල්ලෝ දික් කරන්න උඩට. උඩට දික් කලා ම අපි කිව්වා අර සඤ්ඤාවයි වේතනාවයි අතරට තමයි එයා එන්නේ. එතකොට දැන් බලන්න අපි දැන් ටිකකට ඉස්සෙල්ලා කිව්වේ මේ සංකල්පයන් මේ විදිහට බිඳිලා අර වේදනාව අර තත්වට පත් වුණහම, මලා කියන ඒවා එහෙම ඇති වුණහම ඉතින් ඔය නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ ඒ සුබ වේදනාව මිය යෑම නිසා, ඒ කියන්නේ 5.4, වේදනාව හරහා මේ රූපය ඉස්සවීමේ දී සිද්ධ වෙනවා. තේරුණා ද ඒ කියන මේවා එක? අපි රූපයක් උස්සනවා තමයි. නමුත් ඕක වේදනාව හරහා නේ ඕක එන්නේ. අවිද්‍යා අනුසය.

දැන් මේ වේදනාව කියන එක දැන් බලන්න අර ඉස්සෙල්ලා කිව්ව අර්ථයන් එක්ක. ඒකේ පෙන්න්නේ මොකද්ද? ඒ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන එක ඕගොල්ලෝ දන්නවා අනිත් line එකේ ඒක තියෙන්නේ. නමුත් එම අගයෝ මේක ධාරාව ගලාගෙන යනකොට වේදනාව හරහා උඩට එනවා නේ ද? එහෙම නම් මං අවිද්‍යා අනුසයෙන් උස්සනවා කියලා කිව්වහම අර ඒ ගතියත් ඒකේ ඇවිල්ලා තියෙනවා. මොකද්ද ගතිය? ඒ සුබ වේදනාව මිය යෑම නිසා, අර වේදනාව හරහා රූපය ඉස්සවීමේ දී, අර ඒ ගතියත් ඇති වෙලා තියෙනවා. උඩට ඇවිල්ලා තියෙනවා. මං උස්සනවා තමයි රූපයක්. හැබැයි අර වේදනාව මිය ගිහිල්ලා ඇති වුණා වූ තත්වයන් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය ඇවිල්ලා තියෙනවා. ඇයි දන්නවා නේ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය අර දකුණු අත පැත්තේ area 6 එකට ගියහම මේ පැත්තෙන් වම් අත පැත්තට එනවා. වම් අත පැත්තේ ඇවිල්ලා එයා එවනවා ඒ අගයන්. එතකොට මේ සංකල්පය අපි හිතුවේ නෑ කලින්. වේදනාව හරහා මේක එනවා කියන එක, මේ අගයන් කියන ඒවා.

දැන් එතකොට දැන් අපිට හැඟීම තියෙනවා දැන් මෙතනදී මේ ප්‍රශ්නය තියෙන්නේ දැන් දිටියී දෙකක් සමාන නොවන්නේ නම් කුමක් වන්නේ ද? ඔන්න ඕක තමයි රහතන් වහන්සේ මට විමසන්නෙයි කියන එක කිව්වේ. සංකල්ප දෙකක් සමාන නොවුණහම ඕගොල්ලෝ දන්නවා දෝමනස්සය. දිටියී දෙකක් සමාන නොවුණොත් මොකද්ද වෙන්නේ? කියන එක තමන් විමසලා බලනවා. ඉතින් දැන් මෙතන, දැන් අපි පෙන්නවා රූප කෙළවර. ඊළඟට අපි පෙන්නවා සඤ්ඤාව. පවතිනවා යයි කියලා ආපු සඤ්ඤාව. ඊළඟට නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයන් එක්ක අවිද්‍යා අනුසයෙන් උස්සපු තැන. ඊළඟ තැන තියෙන්නේ වේතනාව. අන්න ඒ line එක පොඩ්ඩක් අල්ලගන්න. දැන් කල්පනාවක් වෙනවා මේ වේදනාව කියන එක දැන් මලා නම්, දැන් රූපය කියන එක 4.4 මැටිලා. සඤ්ඤාව 5.3 ඒක ජරා වෙලා. දැන් මෙතන තියෙනවා මේ වේදනාව මලා කියලා. අන්න ඒ වෙලාව lost නේ ද?

ඒ කියන්නේ මනුස්සයෙක් අතර මං වෙලා. මැරීව්ව මොහොතක හිතන්න බලන්න. රූපෙන් බිඳිලා, මැරිලා වැටිලා. ඒ පාර වේදනාව කියන එකත්, සුබය මේකත් එක්ක අල්ලගෙන ඉන්නවා කියන සුබයත් මැරිලා. එතකොට දැන් මට යන්න තැනක් නෑ නේ. තේරුණා ද? කොහෙද යන්න තියෙන්නේ? හැබැයි අපි තාමත් මොකක් නිසා ද පවතින්නේ?

දැන් මෙතනට එනවා අන්න අර තණ්හාවේ අර්ථය. තණ්හාව අර ඇතුළෙන් ඇවිල්ලා කරන වැඩේ එනවා අර hub එක කරකවලා හරි එන්නා වූ එක එනවා. ඒක තේරුම් ගන්න අපි බලන්න ඕනෙ අර බොජ්කඩඩගයේ පෙන්නන 1 යි 2 යි 3 යි කියන එක. අපිට කොහොම ද නිත්‍ය කියන සංකල්පය ඇති වුණේ? අත්තා හින්දා. හරි නේ. අත්තා කියන සංකල්පය ඇති වුණේ කොහොම ද? රූපෙ හින්දා. ඔය විදිහටයි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට දැන් මේ මනුස්සයා කල්පනා කරනවා මේ තත්වෙට ආවායිත් පස්සේ, දැන් අපිට ඔතන පේනවා මේ තණ්හාව නිසායි තමයි මේ කතාව.

දැන් ඊයේ භාවනාවන් එක්ක තියෙනවා නේ මේ තණ්හාවෙන් කරන්නා වූ වැඩේ. දැන් ඉතින් කල්පනා වෙනවා මේ මනුස්සයාගේ මේ රූප කෙළවර බිඳිලා නම්, වේදනාව කියන එකත් මැරිලා නම්, රූපයත් මැරිලා නම් වේදනාවත් මැරිලා නම් මම අතර මං වෙව්ව අවස්ථාව මරණ මොහොතේ, දැන් බලන්න අර අතීත හවයක එහෙම බලලා දැන් කල්පනා කරනවා ඉතින් මොකද්ද වැඩේ? මේ රූපයත් එක්ක හිටියා, මේක මැරිලා වැටුණා, දැන් මේක නෑ. මොකක් හරි ක්‍රමයක් තියෙනවා. දැන් මෙයා කල්පනා කරනවා මේ මැද්දේ මේ කතාව බිඳෙන එක නේ තියෙන්නේ. සඤ්ඤාව කියලා කියන එක තියෙනවා නේ ජරා වුණා නම් දිට්ඨිය බිඳිලා නේ. දිට්ඨිය බිඳෙන්නේ නැති එකක් හොයාගන්න පුළුවන් ද? දෙපැත්ත ගියා, මැද්දේ තියෙන එක මේක බිඳෙන්නේ නැති එකක්, මේකයි දෙක සම්බන්ධ වෙලා තියෙන්නේ. දැන් මේ කතා කරන්නේ අර වේදනාවේ, නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සයත් එක්ක ඇවිල්ලා අර සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි අතර තියෙන ඒ point එක තමන් අල්ලගන්න ඕනෙ. දැන් මැද්දේ තියෙන්නේ දිට්ඨිය බිඳුණා කියන එක. දිට්ඨිය බිඳෙන්නේ නැති එකක් හොයාගන්න පුළුවන් ද? දැන් ඒක තමයි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට ගියේ. එයා හිතුවා මේකෙන් කරගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා.

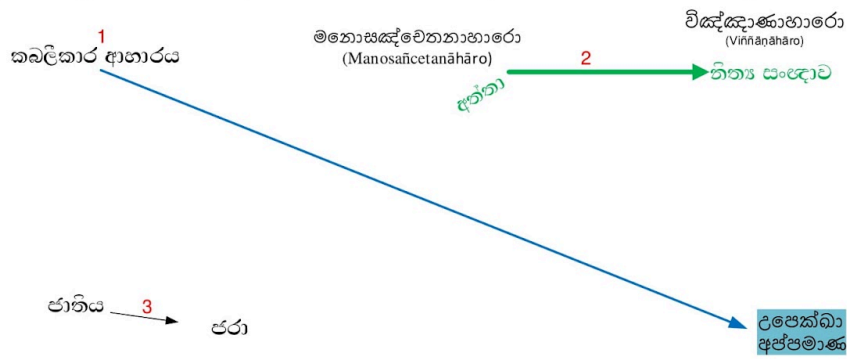
එතකොට, දැන් අන්තිමට ඒකෙහුත් කරගන්න බෑ නේ. කරගන්න බැරි ය කියලා එතන තේරුණාට පස්සේ දැන් ඔන්න එයාට කාරණා තුන ම තියෙනවා. රූපයයි අතන සඤ්ඤාවයි, අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය හරහා වේදනාව මලා කියන එකයි එයාට ඒක ඇවිල්ලා තියෙනවා. ඉතින් මෙයාට පෙනුණා මේ තණ්හාව නිසා තමයි මේ කතාව සිද්ධ වෙන්නේ කියන එක. ඒ කියන්නේ මැරීව්ව රූපයක් මලායිත් පස්සේ ආපහු තමන් උපද්දවන්න මේක තියෙන්නේ මේ තණ්හාව හින්දා. නැත්තන් මං lost. මට

කරන්න දෙයක් නෑ මං අතර මං වෙලා ඉන්නේ. ඉතින් ඕක රහතන් වහන්සේලා “Excellent” කිව්වා මං ඔන්න ඔහොම කිව්වහම ඔය අතර මං වෙලායි කියන එක.

ඉතින් දැන්, අන්න ඒ තත්වට පත් වුණාට පස්සේ ඉතින් තමන්ට ජේනවා රූපයේ අනිත්‍යභාවය. ඒ කියන්නේ කිසිම තැනක මට පුළුවන්කමක් නැතෙයි කියන එක එයා තේරුම් ගන්නවා මේ කිසිම රූපයක් නැහැ. නිත්‍ය වන රූපයක් නැත. “ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්ථඛිගමො.” තේරුණා ද? ඒක තේරුම් ගන්නා. ඊට පස්සේ සච්චාධිට්ඨානය. මේවා ඔක්කෝම මුසා මොස ධර්මයන් තමයි තියෙන්නේ. ඡන්ද සමාධිය. මෙත්තාවෙන් අප්‍රමාණය. ඉතින් දුක්ඛාපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤාව මේ කිව්වේ මෙච්චර වෙලා. ජේනවා නේ ද කොච්චර ගැඹුරු ද කියලා ධර්මය. කෙනෙක් දුක්ඛාපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤාවෙන් ආශ්‍රව නසන්නේ ඔන්න ඔය ක්‍රමයට. පොඩි ධර්මයක් නෙවේ.

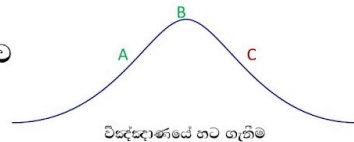
ඒ කියන්නේ අපිට අපේ, අපි දන්නවා මේක රෝල් වෙලා යනකොට තමයි අපිට එන්නේ. දැන් මම ආවේ කොහොම ද, මම මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා බලනකොට මම කිව්වේ අර නිත්‍යභාවය. පෙර නිත්‍යයි. එතකොට විඤ්ඤාණ ධාරාව, විඤ්ඤාණ ආභාරය කියන තැනට එනවා කොහොම ද අත්තා නිසා නිත්‍ය. ඊට ඉස්සෙල්ලා තියෙන්නේ වේතනාව තියෙන තැන, අත්තා, මේ පැත්තෙන් එනවා සුඛයි කියන කතාව නේ ද. ඊට පස්සේ අර අම්මාගෙයි පුතාගෙයි කතාව. පවතිනවා, නාමරූප කොටස පවතිනවා, මේ පැත්තේ පැවතිය හැකි ය. ඔන්න ඔහොම නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා නිත්‍ය කතාව ඇති වුණේ අත්තා නිසා. එතකොට අත්තා කතාව ඇති වුණේ රූපය නිසා. අර බොජ්ඣංග diagram එක. ඒක තමයි මං ඒකෙන් කියලා මම නැවැත්තුවේ. අන්න ඒක නිසායි flow on effect එකකින් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඒක වැටහෙන්න ඕනේ. ඒ අවසානට මට තේරුණා මෙතන මේ කම්මුලේ මෙහේ ඔක්කෝම මේවා සහගතව අර සුභ කියන විමුක්තිය තමයි එතන තියෙන්නේ කියලා මෙත්තාවෙන් අප්‍රමාණයට ගිහිල්ලා.

සමමාදිට්ඨිය ඇති නම් මිච්ඡාදිට්ඨිය පහවේ. සමමාදිට්ඨියෙන් සමමාසතිය ඇතිවේ.



සමමාසතිය ඇත්තේ, ජාති -> ජරා වන බව දන්නේ නම් 3-3 රූපයේ ජරා ධර්මය, 4-3 වේදනාවේ ජරා ධර්මය, 5-3 සංඤාවේ ජරා ධර්මය, 7-7 සංස්කාර ජරා ධර්මය දකී. මෙසේ ජරා ස්වභාවය ඇත්තේ නම්, සංස්කාර වලින් විඤ්ඤාණයේ පැවත්මක් නැත. උපෙක්ඛා ඉන්ද්‍රිය ඇතිවේ.

- සංස්කාර වලින් විඤ්ඤාණයේ පැවත්මක් නැතිනම් 5 රේඛාව හරහා ගැලීම නවතී.
- සංස්කාරවල නිත්‍යය භාවයක් නැත. එවිට ප්‍රඥාව ඇතිවේ. එයින් ශ්‍රද්ධාව ඇතිවේ. ශ්‍රද්ධාව ඇතිනම් උද්ධව ව නොවේ. එවිට 6 රේඛාව හරහා ගැලීම නවතී.
- මෙපමණකින් ගැලීම අවසන් නොවේ. තණ්හාව නිසා 7 රේඛාව හරහා ගැලීම පවතී. පෙර කලා, 5 සහ 6 යන රේඛා මගින් කලින් පැවත්වූවා යන්න සමග සැසඳීම ඇත. නමුත් මෙය පැවැත්විය නොහැක. සැප සහිතවූ ධ්‍යාන (අස්සාදියාකිත්ථිය) මගින්වත් පැවැත්විය නොගැත. අත්තා යැයි ගැනීම පහවේ.
- සති ඉන්ද්‍රිය මගින් A සෑදීම නවත්වයි. මිච්ඡාදිට්ඨික සංඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ හටගැනීම නවතී.



dukkhā paṭipadā dandhābhiññā	
The painful way with sluggish acquaintanceship	
දුක් වූ පිළිවෙත් ඇති ලැසි අභිඤා	

paṭhamam jhānam	
The first meditation	
පළමු ධ්‍යානය	

Kayanupassana	
The first foundation of mindfulness	
කායානුපස්සනා	

Dibba Vihara	
The first abiding	
දිව්‍යවිහාර	සතර ධ්‍යානයේ දිව්‍යවිහාර යැ

paṭhamam sammappadhānam	
The first right endeavour	
නූපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නූපදනා පිණිස කුශලඡන්දය උපදවයි, වෑයම් කෙරෙයි, විශාරම්භ කෙරෙයි, සිත දැඩිවගනී.	නූපන් ලාමක අකුශලධර්මයේ කවරහ : කාමච්ඡර්ක යැ, ව්‍යාපාදච්ඡර්ක යැ, විනිංසාච්ඡර්ක යැ

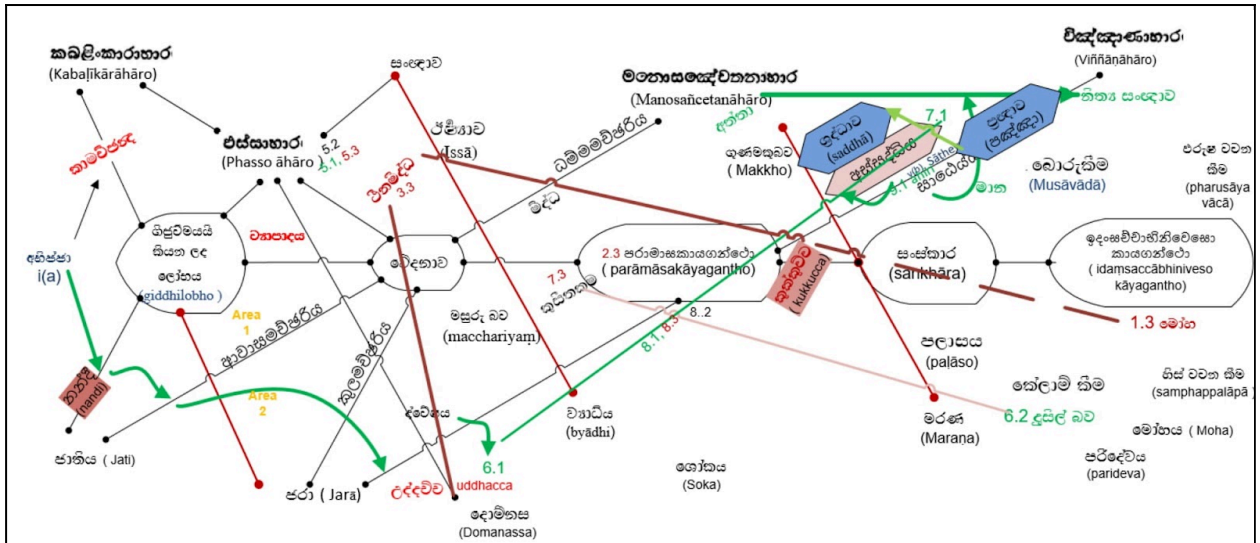
dukkha ariyasacca	
The first wonderful and marvellous idea	
දුඃඛායභිසත්‍යය	

saccādhitṭhāno	
සත්‍යාධිෂ්ඨාන	මුසා යං මොසධමමං තං සචං, යං අමොසධමමං නිබ්බානං.

chandasaṃvādi	
ඡන්දසමාධිය	

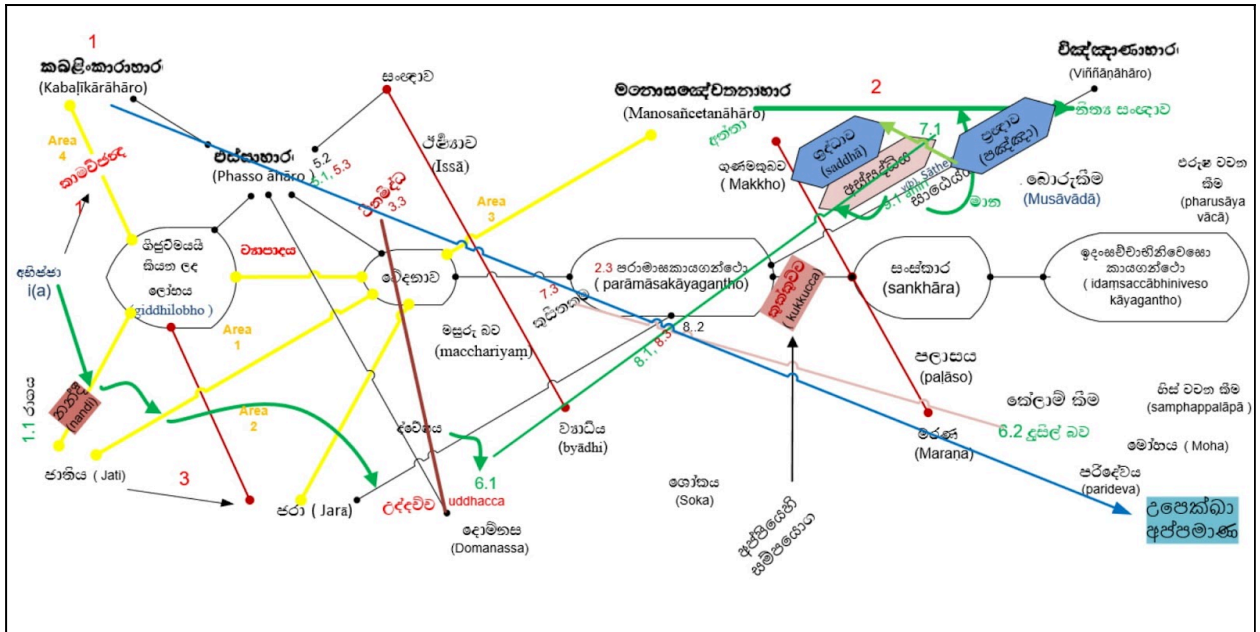
indriyaṣaṃvaro	
ඉන්ද්‍රියසංචරය	

paṭhamam mettāppamāṇam	
ප්‍රථම මෛත්‍රී අප්‍රාමාණ්‍යය	



ධම්මච්ඡරිය, ආචාරිකම්මච්ඡරිය, කුලමච්ඡරිය. අප නොයෙක් කුලයන් සාදා ගන්නවා.

- ලාභමච්ඡරිය නිසා රූප කුලය හට ගනී.
- ධම්මච්ඡරිය නිසා සමාධි කුලය හට ගනී.
- අප කුලයේ ඇලි හටවා සාදාගනී. මෙහි අධ්‍යයන හැරුණ කොට අන් කිසිවක් නැත.
 - ඉහත සඳහන් විවිධ ක්‍රම මගින් වේදනාව උපදවනවා. එම වේදනාවේ සතුට සොයනවා. ප්‍රකාශ කරනවා. අල්ලාගෙන සිටිනවා (අභිනන්දනී අභිවදනී අපේක්ෂාසාය නිවිදනී).
 - වේදනා-> නශ්නා -> උපාදාන. සටහන : අපේක්ෂාසාය නිවිදනී යනු උපාදාන යයි.
- වාගාධිවිදානය මතක් වීමෙන් ඉහත සටහනේ සංඥාව මැකී ගියා. මෙහිදී හට ඔසයට පහර වදි. ආකාසඤ්ඤායනනය වැනි අරූප ධ්‍යානයන්ට ඇති ඇල්ම සමුද්ඝාතනය නොකිරීම අවිද්‍යා අනුසය බව අමතක නොකළ යුතුය.
- මෙසේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ අධ්‍යයන සමග සම්බන්ධ වේ.



- ව්‍යාපාදය ඇතිවූ බව දන්නේ නම් පහලට ලිස්සන බව දන යුතුය. ව්‍යාපාදය නොවෙන්න නම් අභිජජා නොවිය යුතුය, මෙහිදී රූපය විචාරයි.
- 2 සහ 3 ඇතිවන්නේ 1 කබලිකාරාහාරය නිසාය. මෙය දැකීම සමග අප්පණිහිත විමුක්තිය ඇතිවිය. මෙය සිදු වීමට, a) අභිජජා නොවිය යුතුය, b) අභිත්‍යය බව දන යුතුය, c) ජාති -> ජරා -> ව්‍යාධි -> මරණ සෑම දෙනාටම සාධාරණ බව දන යුතුය.

29/07/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

සුඡාවට පස්සේ ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට මෙතනදි මම අර ඒ පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන එක අර අම්මා දරුවා දක්වා ම ආවා ඒ විදිහට. එතෙන්ට ඇවිල්ලා දැන් ඊයේ භාවනාවේ මැද කොටසක් දක්වා ආවා. අපි දන්නවා නේ අර විඤ්ඤාණ ධාරාව කඩාගෙන වැටිලා, ඊට පස්සේ අපි පවතිනවා කියන එක ඇවිල්ලා, අර සඤ්ඤා කියන තැනට ඇවිල්ලා තියෙනවා අර කුඩේ වාගේ අපි කල්පනා කළා. එතකොට දැන් එහෙම නම් අපි ඊයේ බැලුවේ ඔය රූප කෙළවරයි, අර නාමකායේ අපි පෙන්නුවා පටිසසම්ඵස්සය අගයෝ කියන ඒවා ඇති වුණා කියලා. අවිද්‍යා අනුසය හරහා විඤ්ඤාණයේ වේදනාව කියන එක මැරුණාට පස්සේ ඒ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ ඇවිල්ලා තියෙනවා කියන ඒ point එකට ආවා. එතකොට අන්න එතන ඉදන් බැලුවේ එතනින් එහා පැත්තට තිබෙන්නා වූ flow on effect එක කියන එක තමයි අද භාවනාවේදි බැලුවේ.

එතකොට මෙන්න මේ තත්වෙට පත් වෙච්ච මනුස්සයාගේ ධර්මය ඉස්සරහට අපි බැලුවොත්, දැන් අපිට ජේනවා දැන් සඤ්ඤාව කියන එක ජරාවට පත් වෙලා නම් තියෙන්නේ ඒ කියන්නේ 5.3 නම්, අපි දන්නවා මේ 6.4 කියලා කියන්නේ සඤ්ඤාවේ රෝගය කියන එක. ඉතින් ජරාවට පත් වුණා නම් ව්‍යාධි වෙනවා කියන එක අහන්න දෙයක් නෑ නේ. ඒනය කියන point එකේදි ඉතින් රෝගීභාවය කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඔන්න ඔය කෙළවර දෙක සහිතව තමයි මං බැලුවේ. මෙතෙන්ට ආවාට පස්සේ මට කල්පනා වුණේ ඔය, මීට පෙර භාවනාවක් තියෙනවා.

මේ භාවනාවට ම පෙර මේක බලනකොට ම ඇති වුණා නිබ්බාන 2 කියන භාවනාව 07/07/2015 තමයි මේක කරගෙන ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. ඒකේ අපි පෙන්නනවා මේ diagram එකක්, දැන් අපි දන්නවා චේතනාවට එන්නා වූ අගයන් තුනක් තියෙනවා. එකක් තමයි ඔය සඤ්ඤාවන් එකක් එන්නා වූ එක. අනිත් එක අර වේදනාවෙන් චේතනාවට එන එක. අනිත් එක තමයි අර අත්තා කියලා එන එක. ඉතින් ඒකෙන් ඇවිල්ලා අපිට චේතනාවෙන් එහා පැත්තට අත්තා කියන කතාවක් ඇති වෙනවා. ඊට පස්සේ පෙන්නනවා අර TT අකුර හැඩට තිබෙන්නා වූ එක. එතන කාරණා තුනයි, ඉරි

කැලි තුනයි. ඒ කියන්නේ පරාමාසයේ ඉඳන් ඒනය. ඒනයේ ඉඳන් ඉදංසව්වය. එතකොට පරාමාසයේ ඉඳන් ඒනයට 1 කිව්වොත්, එතන ඉඳන් ඒනයේ ඉඳන් ඉදංසව්වයට යන එක 2 කිව්වොත්, ඊට පස්සේ උඩ වේතනාවේ ඉඳන් මේ විඤ්ඤාණයට යන එක 3 වෙනි කාරණය හැටියට. එතකොට දැන් අර ඒන point එක ගැන හිතන්න. ඒ ඒන point එක ගැන හිතනකොට මතක ද මැරුණාහම මොහොතක ඉන්නා වූ ඒ අර බෝක්කුව කැඩිලා තිබෙන්නා වූ diagram එක, දැන් ඒකත් එක්ක මේක fit වෙනවා.

එතකොට දැන් අපිට එනවා මෙන්න මෙහෙම එකක්. අර පරාමාස කැල්ල එයාගේ ගිහිල්ලා වගේ නේ. ඒකට සම්බන්ධතාවයන් කියන ඒවා නැතුව වාගේ තියෙන්නේ. දැන් ඊළඟට තමන්ට ජේනවා මැරෙන්න පෙර මනුස්සයෙක් හිතනවා නම් මං අලුතෙන් ආයේ සංස්කාර හදන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ මොකද්ද? විරිය මගින් අර වේතනාවේ ඉඳන් ඒනය කියන point එකට එන්න දෙන්නේ නෑ කියන එක තියෙනවා. එතකොට, රහතන් වහන්සේ කිව්වා “මට ම කියන්නෙයි” කියලා ඊළඟ කාරණය. එතකොට මම කිව්වා අර පවතිනවා කියන එක එයාට නැත්තන්, දැන් අපි පවතිනවා කියන එක අපි ගැඹුරු ලෙස බලලා තියෙනවා නේ අර සඤ්ඤාව වෙනකන් ඇවිල්ලා, කුඩු වෙලා ගිහිල්ලත් මේ මනුස්සයා පවතිනවා කියන අදහස. එතකොට ඒක නැත්තන් එහෙනම් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා අර අභිජ්ඣා, මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීමට ඇති කැමැත්ත කියන එක, ඒක නැති වෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි අර පරාමාසයේ ඉඳන් අර මැද්දේ point එකට එන්නා වූ එක කියන එක නැති වෙනවා. දැන් උඩින් එන එකත් මෙතනින් එයාගේ නැති වෙලා තියෙන්නේ.

අන්න ඒ වෙලාවේදී එයාට අර පාගුඤ්ඤතාවය කියන එක තියෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ පරාමාස ඇතුළේ කතාවත් නෑ, ඉදංසව්වයේ තියෙන සත්‍ය කතාවත් ඒ ඔක්කොම ගිහිල්ලා තියෙනවා නම් ඒ පුද්ගලයා ඉපදීමක් කියන එක ඇති වෙන්නේ නෑ. මොකද අර, ඔය බෝක්කුව කැඩිව්ව වෙලාවේදී අපි දන්නවා වේතනාවේ ඉඳන් ආවා ඒනය, ඒනයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය. දැන් මේක කැලි දෙක තියෙන්නේ. එතකොට ඒ කැලි දෙකත් එක්ක කෙනෙක් කල්පනා කළහම ජේනවා මෙයා හදන්නේ නෑ. හරි හොඳයි මනස ඒ වෙලාවේ පුද්ගලාකාරයි ඒ තත්වට මනස ගියායින් පස්සේ.

ඉතින් ඒකේ ටිකක් වෙලා ඉඳලා මේක භාවනාව කියන විදිහ නැවතත් කල්පනා කරලා බැලුවහම ඉතින් ඒ මණ්ඩලාධිපති බුද්ධියා පෙන්නුවේ ඒ අවස්ථාවේ දී ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක නෑ. ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක නැති වෙලා. ඒ කියන්නේ අර වතුර තටාකේ වතුර ටික ඔක්කෝම හිඳිලා ගිහිල්ලා ඒක නිසා සුළියක් නෑ. සුළියක් හැදෙන්න යම්කිසි දෙයක් තියෙනවා ද, මේ පැත්තෙන් එන්නා වූ කියන දේ තියෙනවා ද, ඒකත් නෑ. ඉතින් ඒක ඔය, ඔය නිබ්බාන 2 භාවනාවේදී ඒකෙදි පෙන්නනවා නේ. ඒ කියන්නේ අර උඩ වේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යන්න නම් අපේ එන්න ඕනේ අර

පළවෙනි එකට අපි කිව්වේ දැන් ධර්මයක් වේනනාවට එන්නා වූ කාරණා තුන. ආන්න ඒක නිසා නොවෙනවා කියන එක තියෙන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ මේ පැත්තෙන් අපි වතුර එවන්නෙ නැති වෙන්නත් ඕනෙ, ඒ විදිහට. බොහෝ ම ලස්සනයි ඒ තැන. ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

මෙසේ අන්ත සංඥාව සෑදීම මගින් විඤ්ඤාණ දහරාව පවත්වයි.
 අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඇතිවන 6 වන ඊතලය දක්වා 3 වන ඊතලයේ සිට ලකුණුකර ඇති ධර්ම ක්‍රියාරම්භ කිරීම මානය විසින් කරනු ලබයි.

මෙම ධර්මතාවය වටහා ගැනීමට කුමක් උදව් උපකාර කරයිද?

සංඥාව → මනොසංකල්පවේදනා → අන්තා (Antā)

වේදනාව → පරාමාසකායගන්තො

සටහන 1: ඉහත ධර්මයන්ගේ ගැලීම මගින් 'අන්තා' යන්න සෑදීම.

අන්තවාද්‍ය උපාදානය ඇතිවීම පහළ 2 වන සටහන මගින් පෙන්වාදී ඇත. එය ඇතිවන අනුපිළිවෙල i), ii) සහ iii) මගින් දක්වා ඇත.

i) මිච්ඡාදිව්ඪික සංඥාව නිසා විඤ්ඤාණය ගතවීම - අභිජ්ඣා

පිරිත ඉන්ද්‍රිය

ii) කාමයන්හි කියුණු රාශි (කුමුදු කිබ්බසාරාගා)

ඉදංසම්චාරිනිවේදනා කායගන්තො

3

31/07/2015 - පාගුඤ්ඤතා

Pāguññatā

ඒ පූජාවෙන් පස්සේ ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඒ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට මම පටන් ගත්තේ ඒ ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් මං ව්‍යාධිය මරණය කියන දේවල්වලටත් මම කැමති වෙනවා. ඒ වගේ ම දුක්ඛය දෝමනස්සය ඒවාට ඔක්කෝට ම කැමති වෙනවා. ඉතින් ජේනවා එහෙම නම් අපි මේ මුළු දුක්ඛස්කන්ධයට ම තමයි අපි කැමති වෙලා තියෙන්නේ. එතකොට එතනින් ජේනවා අපේ පදුට්ඨමනසච්ඡායය තුළ තියෙන්නේ ඔන්න ඔය දේ. එතකොට පදුට්ඨමනසච්ඡායයෙන් අපිට ජේනවා ජරාව කියන තැනට ම තමයි එන්නේ. ඉතින් මෙතන මේ භාවනාව කරනකොට ම මේ අර අපි පන්සිල් ගත්ත ක්‍රමය නිසා මගේ සිත බොහෝ ම ශාන්ත ස්වභාවයට පත් වෙලා ඒ තිබුණ තත්වයක් තිබුණේ.

ඉතින් ඔය තත්වයේ තියාගෙන ම පෙරේදා භාවනාව නැවතත් සිහි කරගෙන ගියා. ඒ පෙරේදා භාවනාව කරනකොට ඉතින් ඒකේ, නැවතත් යන්තම් මතක් කරනවා නම් ඒකේ පෙන්නුවේ මේ මරණ මොහොතක තිබුණා වූ ස්වභාවය කියන එක. ඒ කියන්නේ අපේ විඤ්ඤාණ ධාරාව කඩාගෙන වැටෙනවා. ඉදංසච්චය කියන ගලේ ඉඳන් උඩින් වැක් කෙරිලා ඊට පස්සේ මෝභය කියන ගලේ වැදිලා කුඩු වෙලා යනවා. ගිහිල්ලා අර විසිරුණා වූ, දැන් වතුර පාරක් වැටුණා නම් වතුර පාරේ තියෙනවා නේ, වතුර තැන් තැන්වල තියෙනවා නේ. අන්න ඒවා හිතන්න වේදනාවන් කියලා. අන්න ඒ වේදනාවන් කොටස් නිසා නැවතත් ඉතින් මේක එකතු වීමක් කියන එක තියෙනවා නේ වතුර. කොහෙන් හරි කැරකිලා ගිහිල්ලා අර ගොඩට මේ ගොඩ එකතු වෙනවා වාගේ. එතකොට මෙතන මේක නිසා මේ පවතිනවා කියන හැඟීමක් ඇති වෙලා තියෙනවා. එතකොට ඒ පවතිනවා කියන එක එනවා කාමරාග අනුසය ඒ පාර තියෙනවා නේ. ඒක දිගේ උඩට ම ඇවිල්ලා අපි එනවා සඤ්ඤාව කියන තැනට. ඉතින් ඒ සඤ්ඤාව කියන තැනට ආවා නම් අපිට දැන් තියෙන්නේ පවතිනවා කියන හැඟීම. ඉතින් මරණ මොහොතක කෙනෙක් හිතලා බලන්න. වම් පැත්තෙන් බැලුවොතින් එතෙත්දි ජේනවා කබලිංකාර ආභාරය, මේ රූපය. මැරිලා වැටිලා ඉවරයි.

ඊළඟට ගත්තහම අපි ඉගෙන ගත්තා අර නාමකායේ පටිසම්ප්ප්ප අගය. ඉතින් එතනින් එනවා කියලා අර වේදනාව හරහා ම අපි අර රූපයක් දැක්කහම අපි උස්සන්නේ, අවිද්‍යා අනුසයෙන්. අන්න ඒ **point** එක අපි සාකච්ඡා කළා නේ. ඉතින් මේකෙදි තියෙන්නේ වේදනාව තිබ්ව එකක් මැරිලා කුඩු වෙලා ඔක්කොම ගිහිල්ලා ඉවරයි. නමුත් මේ මැද්දෙන් එන්නා වූ අර සඤ්ඤාව හරියට නිකන් කුඩේ වාගේ. දෙපැත්තේ කැලී දෙක, මැද්දෙන් නිකන් කුඩේ තියෙනවා නේ අපේ අර නණය සහිත උඩ කැල්ල. ඒ වාගේ එකක් තමයි පවතිනවා කියන හැඟීමකට අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඉතින් අපි ඕක පෙන්නුවා මේ අවස්ථාවේ දී මේ මනුස්සයා ඉන්නේ මහ අසරණ වෙලා. මොකද එයාගේ දිට්ඨිත් ඔක්කොම බිදිලා කැඩිලා ගිහිල්ලා. වේදනාවන් පැවතුනේ නෑ, රූපයත් කැඩිලා ගිහිල්ලා. හැබැයි තාමත් පවතිනවා කියන හැඟීම. අර වතුර ටික දිහා බලලා ඇති වෙන්නා වූ දෙයක් තමයි මේ තියෙන්නේ. අර පෙර තිබුණා වූ වේදනා කොටස් ගැන තිබෙන්නා වූ දෙයක් තමයි තියෙන්නේ.

ඉතින් එතකොට ඔය ඊයේ මම **plane** එකේ එතකොට ම ඒ රහතන් වහන්සේත් එක්ක මම සාකච්ඡාවක ඉද්දී මට පෙන්නලා දුන්නා රහතන් වහන්සේ. ඒ කියන්නේ අර අපි කියනවා නේ මේක ඔක්කොම කැඩිලා ගියාට පස්සේ අර අන්තිම හරියේදි පෙන්නනවා අපේ උද්ධව්වය කියන එක වෙන්නේ කොහොම ද? ඉද්දින් භාවිතා කරලා දිගට දිගට ම ගිහිල්ලා පෙන්නනවා **hub** එකෙන් කැරකවීමක් කියන එක තියෙනවා. ඒ **hub** එකෙන් කැරකෙනවා, ඒ කියන්නේ පරාමාසය තියෙන තැනින් වෙන දේ නේ. ඒකෙන් අර ඇවිල්ලා තමයි අර අපි දන්නවා නේ **line 7** කියලා නේ ද? ඒකෙන් එකතු වෙන එක නිසා තමයි අපිට උද්ධව්වය. අන්න ඒ උද්ධව්වය තමයි අර මෝහය කියන ගලේ වදින්නේ කියන එක තියෙනවා. ඉතින් යම්කිසි කෙනෙක් මේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එක එතන ඒ ගැන නිත්‍යභාවයක් නැතෙයි කියන එක ඒ ඇවිල්ලා, අපි පෙන්නුවා නේ ඉතින් ඔවායේ ඇති වෙනවායි කියලා ඉතින් ඔය විදිහට ගිහිල්ලා පරාමාසයෙන් එන එකට සෝක නොවෙනවා නම් ඒ විත්තපාගුඤ්ඤතා කියලා කිව්වා. විත්තපාගුඤ්ඤතාව කියන එක නිතර ම හිතන්න විඤ්ඤාණය, පරාමාසය, සෝකය, අන්න ඒ **line** එක ගැන හිතන්න ඕනේ. එතකොට පරාමාසයේ ඉඳන් එන එකකට අපි කලබල නොවෙන්න ඕනේ.

අපි හිතමු කවුරු හරි මනුස්සයෙක්, මේ භාවනා වැඩ සටහනට ඇවිල්ලා හරි කමක් නෑ එයා අසනීප වෙලා ඉතින් කට්ටිය කලබල වෙලා තියෙනවා ඒක ගැන, එයා ගැන නේ ද? ඒ කියන්නේ අපි ඒවාටවත් **reaction** එකක් නැති වෙන්න ඕනේ. අපි මෙතනදි **react** කරනවා නම් කලබල වෙනවා නම් කවුරු හරි මලා කියලා, එහෙම නම් අපි මළහම කොච්චර කලබලයක් තියෙනවා ද? තේරුණා ද? අරකටත් සෝක නොවන්න ඕනේ. මොකද අපි මුල දී කිව්වේ මොකද්ද? ජාති ජරා ව්‍යාධි මරණ. මං මේවාට කැමති වෙලා නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඉතින් එහෙම නම් අරකත් ඉතින් දැන්,

කැමක් කවුරු හරි ගෙනත් තිබ්බා කියලා මනුස්සයෙක්, ඒ කැමට කැමති වෙච්ච මනුස්සයා මේ භාවනාවත් දාලා දුවන්නේ නෑ නේ ද? එහෙම නම් මේ කවුරු හරි කෙනෙක් මලා කියලා, එහෙම නැත්තන් අසනීප වුණා කියලා ඒකටත් අපි කලබලයක් නොවෙන්න ඕනෙ. තේරුණා ද? අපි කැමති වෙච්ච දේ නේ. ඔන්න ඔය අර්ථයයි ඕකේ තියෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් ඒ කියන්නේ තමා මලා කියලාවත් අනිත් කෙනෙක් මලා කියලාවත්, ඒ කියන්නේ පරාමාසය හරහා එන එකට තමන්ගේ මොකක්වත් කලබලයක් මොකක්වත් නැති වෙන්න ඕනෙ. සෝක නොවනවා කියන එක තියෙන්න ඕනෙ. එහෙම නුණොත් අපි කරකවනවා. පරාමාසයේ ඉඳන් එන ඒක සිද්ධ වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් ඔන්න ඔය **point** එකේදි තමන්ට ජේනවා එහෙම නම් මේක කෙනෙක් නතර වෙනවා කියන එක අපිට හොඳට ජේනවා මේ පරාමාස, අභිනිවේස, අවිද්‍යා ආශ්‍රව. පරාමාසයේ තියෙන එකට අපි ඇලෙන්නේ නෑ. අභිනිවේස වෙන්නේ නෑ. දැන් අපි කිව්වා අර නිත්‍ය කතාව කියන එකත් අපි ගලවලා දානවා. නිත්‍යයි කියන එක අයිත් කරලා තමයි ඔය විත්තපාගුඤ්ඤතාවලට එන්න විදිහක් නෑ නේ. එතකොට ඒ විත්තපාගුඤ්ඤතාවයට, එයිට ඉස්සර විත්තූජ්ජකතාවය ඒවා ඇති වෙලා තියෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් අර අවිද්‍යා ආශ්‍රව කෙළවරටත් එතන වැදිලා තියෙනවා.

එහෙම නම් අපිට ජේනවා පාගුඤ්ඤතාවය, විත්තපාගුඤ්ඤතාවය කිව්වහම එයා කරනවා මෙන්න මෙහෙම වැඩක්. චේතනාවට එන්න පාරවල් තුනක් තියෙනවා නේ. සඤ්ඤාවේ ඉඳන් එන එකක් තියෙනවා. පරාමාසයේ ඉඳන් එන එකක් තියෙනවා. ඔන්න ඔය විත්තපාගුඤ්ඤතාවයෙන් තුන් කෙළවරක් කරනවා. පරාමාසයෙන් එන්න දෙන්නෙත් නෑ. ඒ වගේ ම ගත්තහම සඤ්ඤාවෙන් එන්න දෙන්නෙත් නෑ ඒ පවතිනවා කියන කතාව. අනිත් එහා කෙළවරේ, ඒ කියන්නේ අර මෝහය තියෙන තැන ගලේ වැදිලා කුඩු වෙනවා කිව්වා නේ. කාමරාග අනුසය ඒ **line** එකේ. ඒකේ ඒ කෙළවර තුන ම එයා බොහෝ ම **proficiency** එකක් එයාට තියෙනවා.

අන්න එතනදි එහෙම නම් අපිට පෙරේදා භාවනාවත් එක්ක ජේනවා දැන් ඔය චේතනාවට එන්න තියෙන තුන් පොළෙන් දෙකක් ගියා. සඤ්ඤා පරාමාස කියන එක. කායපාගුඤ්ඤතාවය කියන එක අපිට ඕනි වෙනවා, සාරම්භය කියන එක අපි අයිත් කළාට පස්සේ, මතක ද කායපාගුඤ්ඤතාවයේ අර්ථ දැක්වීම. සාරම්භය අයිත් කළාට පස්සේ, ඊට පස්සේ මෙයා අලුත් සංස්කාරයන් හදන්න යන්නේ නෑ නේ. එතකොට වේදනාවේ ඉඳන් අර එන්නා වූ මැද්දේ **line** එක දැන් චේතනාවට එන එක කැපෙනවා. දැන් **line** තුනක් ම ගියා නේ ද?

එතකොට ඊට පස්සේ අපිට ඕනෙ වෙනවා අර කායූජ්ජකතාවය කියන එක. මොකද අපිට ටීනම්ද්ධ. දැන් අපි දන්නවා නම් ඇති වෙන්නේ ටීනම්ද්ධයයි කියලා මතක ද

ඒකෙදි පැහැදිලි කළා අට වෙනි ඒ, දැන් අට වෙනි රවුමේ එහෙම ගිහිල්ලා එතනින් එහා පැත්තට කරකවන්න මෙයා හිතන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ ඇති වෙන්නේ ඊතයයි කියලා දැනගෙන එයා ඉදංසව්වය ගලවලා දානවා. ඒ අලුත් සංස්කාරයන් කරන්නේ නැහැයි කියන එක කිව්වා නේ.

එතකොට එතෙන්නේදි එනවා ඒ කායුජ්ජුකතාවය කියන එක. එතකොට මෙන්න මේ ධර්මයෝ, ඒ කියන්නේ චිත්තයේ පාගුඤ්ඤතාවය තියෙන්න ඕනෙ. කායේ පාගුඤ්ඤතාවය තියෙන්න ඕනෙ. ඊළඟට කායුජ්ජුකතාවය කියන එක තියෙන්න ඕනෙ. එතනත් නිකන් හරියට අර ඉස්සෙල්ලා කිව්ව කුඩේ වගේ නේ මේ. වේතනාව තියෙන තැනට, දැන් මෙතන අමුතු කුඩයක් මේ තියෙන්නේ. අර පරාමාසයේ ඉඳන් එන කතාවත් නැති වෙන්න ඕනෙ. මේ පැත්තෙ වේදනාව පැත්තෙන්. මෙතනින් ආපහු නොයන්නත් ඕනෙ. ඉතින් ඔන්න ඔය තත්වෙ බොහෝ ම හොඳ තත්වයක් ඉතින් තමන් නිරෝධයටත් යනවා එතෙන්නට ගියා ම. ඒ වගේ ම විවිධාකාර වූ දේවල් දැකීමකුත් තියෙනවා. ඔය, දැන් මේ ගෙදර වුණත් ඒ පුටුවක මේ මුල්ලක් අස්සක් ආදී දේවල් තියෙනවා නේ. ඒ වාගේ දේවල් හිටත්, මේ ගැන හැඟීම් හිටත්මත් තියෙනවා. තිබ්ලා මේ තමයි අර නිරෝධය කියන එක වෙන්නේ අර බොහෝ ම හොඳයි ඒ තත්වය. කෙනෙක් ඉතින් උත්පත්තියක් ඇති කරගන්නේ නැතුව ඉන්න පුළුවන්, ඒ විදිහට ඉන්නවා නම් ඒ අවස්ථාවේ දී.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

01/08/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කරා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කරගෙන ආවා. එතැන දී අර අම්මා සහ පුතා, පැවතිය හැකි ය පවතිනවා කියන එක, මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට භාවනාව පටන් ගත්තා ඊයේ වගේ ම, හැබැයි භාවනාවට පෙර, මට ඊයේ භාවනාව බලනකොට අදහසක් ඇති උණා මේ මිච්ඡා දිට්ඨිය දෙපාරක් සඳහන් වෙනවා. එතකොට අන්න ඒක තමා මම මේ හොඳට කල්පනා කළේ. ඒ කියන්නේ මිච්ඡා දිට්ඨියෙන් පටන් අරගෙන මිච්ඡා දිට්ඨිය ම තමා අන්තිමට අයිත් කරන්නේ.

එතකොට මම කරගෙන ගියේ කොහොම ද, අර ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත, ඉතින් මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධිය, මරණය, දුක්ඛ දෝමනස්සය ඔක්කොට ම කැමති වෙනවා. මුළු දුක්ඛස්කන්ධයට ම තමයි මම කැමති වෙලා තියෙන්නේ කියන එක බලනවා.

ඊට පස්සේ දැන් තමන්ට ජේනවා මේ මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීමක් අභිජ්ඣා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. රූපයක් දැක්කහම ඒ සඤ්ඤාව නිසා අපිට එනවා අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසය දක්වා ඇවිල්ලා එතනින් එන්නා වූ එක අපි ඔය හයහෙරව සූත්‍රයේ වත්ථුපම සූත්‍රයේ එහෙම සාකච්ඡා කරනකොට ඕක පෙන්නලා දීල තියෙනවා.

එතකොට ඔය සඤ්ඤාවත් එක්ක තමයි අපි ගමන් කරන්නේ. ඉතින් එතකොට කෙනෙකුට තේරෙනවා මේක හරියට මේ නිශ්චලව වතුර තටාකයක කට්ටියක් බැහැගෙන ඉන්නකොට වතුර හෙල්ලෙන්නේ නැති අවස්ථාවක ඔය ළමයෙක් හරි කවුරු හරි ජබු ගහලා හරි වතුර කලත්තනවා. ඒක කැලැත්තුවයිත් පස්සේ අර වතුර ටික කැලතෙනවා.

මේක තේරුම් ගත්තහම ඒ පුද්ගලයා ඔය සංස්කාරයන්, ඕවට කැමති නැති වෙලා, ඒ සංස්කාරයන් කියන ඒවා අයිත් කරනවා. ඒ පාණාතිපාත අදත්තාදාන වගේ ඒ සංස්කාරයන් කියන ඒවා අතහරිනවා. එතකොට සංස්කාර නිසා අත්තා වීම කියන එක

අයිත් කළහම අපි ඉගෙන ගත්තා අර විත්ත මුද්‍රතා කියන එක ඇති වෙනවා කියලා. ඒ කියන්නේ පවතින්නේ නැහැ කියලා තේරුම් අරගෙන ඒක අයිත් කලා. ඒ විත්ත මුද්‍රතාව වුණයින් පස්සේ, ඒක නිසා ටම්භය ගැලවිලා යනවා.

ඒ වගේ ම ඔය පවතින්නේ නැහැයි කියන හැඟීම නිසා මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක අයිත් වෙනවා. එතකොට ටම්භය කියන එක, හේතු වෙනවා සාරම්භයට, ප්‍රත්‍ය වෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය. දැන් හේතුවයි ප්‍රත්‍යයි අයිත් කරා, ඒක නිසා අපි දන්නවා ඒකෙන් අපිට පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා පවත්වන්න, ඒ කියන්නේ කායපාගුඤ්ඤතා කියන එක. කායපාගුඤ්ඤතාවය, අපි දන්නවා වේදනාවේ ඉඳන් එන්නා වූ එක, වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා එන්නා වූ එක, සිද්ධ වෙන්නේ නැහැයි කියන එකයි.

එතකොට ඊළඟට ගත්තහම ඒ පාගුඤ්ඤතාවය කියන එක භාවිතා කලා, ආපහු විත්තපාගුඤ්ඤතාවය කියන එක අපි භාවිතා කලා, ඊයේ අපි ඉගෙන ගත්තා නේ ද? විත්තපාගුඤ්ඤතාවය කියන එක තියෙනවා නම් අර කෙළවරවල් තුනක්, ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන එක. ඒ වගේ ම පරාමාසකායේ ඉඳන් චේතනාවට එන්නා වූ එක, ඒ වගේ ම අර අවිද්‍යා ආශ්‍රව කෙළවර, අර නිත්‍යභාවය අයිත් කිරීම නිසා, මෝභයට තුඩු දෙන්නා වූ දේ අයිත් කිරීම කියන එක එතන සිද්ධ වෙනවා කියලා. එතකොට මේ තත්වට ආවාහම තමන්ට ජේනවා, එහෙම නම් චේතනාවට එන්නා වූ පාරවල් තුන ම අපි දැන් කපලා තියෙනවා කියලා කියන එක. ඉතින් ඒ චේතනාවට එන පාරවල් තුන ම කැපුවට පස්සේ අපි එනවා අර **diagram** එකකට. ඒ කියන්නේ දැන් අපිට ජේනවා චේතනාවේ ඉඳන් ටීනය, ඊළඟට ටීනයෙන් පරාමාස සෝක, සෝකයෙන් වේදනාව, වේදනාවෙන් චේතනාව. අපි මේක කලින් බලලා තියෙනවා. කලින් භාවනාවක පෙන්වුවා. එතකොට දැන් අපිට ජේනවා අපි උච්ඡ්‍රකතාවය, කායුච්ඡ්‍රකතාවය කියන එක භාවිතා කරනකොට චේතනාවේ ඉඳන් ටීනයට එන්නා වූ එක අපි කපනවා, මොකද අපි කල්පනා කරනවා ඔය හත් වෙනි ධ්‍යානය, එතනින් එහා පැත්තට අපිට ඇති වෙන්නේ ටීනයයි කියලා තේරුම් අරගෙන ඒ වට අට කැරකුණාට පස්සේ, කෙනෙක් කල්පනා කරනවා ආපහු මම අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යන්නේ නැහැයි කියන එක තියෙනවා. ඉදංසච්චය ගලවා දමනවා කියලා එහෙම ඔය අවස්ථාවේ දී කිව්වා.

එතකොට දැන් අපි මුලින් ගත්තහම සංස්කාර අයිත් කලාට පස්සේ අපිට සම්මා ප්‍රඥා කියන එක ඇති උණා. ඊට පස්සේ දැන් අපි කිව්ව නේ මේ කාරණා තුනකින් අර චේතනාවට එන්නේ නැතෙයි කියන එක. අන්න ඒ තත්වයට ආවට පස්සේ තමන්ට ඇති වෙලා තියෙනවා සම්මා ඥානය කියන එක. ඒ කියන්නේ අත්තා කතාව, අත්තා නිසා වෙන්නා වූ එක තමන් ගලවනවා. ඔන්න ඔය අවස්ථාව වෙනකොට ඔයගොල්ලොන්ට ඉතුරු වෙන්නේ අර සෝකය ඉඳන් වේදනාව, ඒ කියන්නේ දිට්ඨි අනුසය පාර කතාව තමයි ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ. ඉතින් අපි දන්නවා ඕක

විමංසාවෙන් තමයි ඕක කරන්නේ කියලා. අර ඇඟිල්ල දික් කරනවා රූපයට නේ ද? රූපයට ඇඟිල්ල දික් කරලා එයා කියනවා ඒක අයිත් කරන්නයි කියලා.

එතකොට දැන් අපේ මේ භාවනාවේ දී බලන්න, මෙතන දෙකක් සිද්ධ වෙනවා. දැන් ආපහු අපිට මිච්ඡාදිටියික සඤ්ඤාව නිසා ඇති වෙනවා කියන එක. දැන් මතක තියාගන්න අර වතුර පාර වැදිලා, කුඩු වෙලා ගිහිල්ලා, ඒ අවස්ථාවේ දීත් අපි හිතනවා මේක පවතිනවා කියලා. ඇයි එහෙම හිතන්නේ? අත්තානුදිටියි නිසා.

අර පෙර පැවතිලා, අත්තා පැවතිලා ඇති වෙච්ච අත්තානුදිටියිය. එතකොට ඔන්න ඔය අත්තානුදිටියිය, ඒ කියන්නේ විමංසාවෙන් දැන් පෙන්නවා නේ මේක එපා, මේක පවතින්නේ නෑ. එතකොට එහෙම නම් ඒ භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා තියෙන line එකෙන්, අනෙක් පැත්තට, ඒ කියන්නේ අර මෝහය පැත්තට, කැඩිලා කුඩු වෙලා ගියා කියන අවස්ථාවේ. ඒක නිසා ඇති වෙන්නා වූ සඤ්ඤාව, පවතිනවා කියන සඤ්ඤාව, එතකොට අත්තානුදිටියිය අයිත් කරායිත් පස්සේ අන්න ඒ කැල්ල යනවා.

ඊළඟට විමංසාවෙන් ඇඟිල්ල දික් කරලා පෙන්නනවා අර රූපයට. එතකොට එයා නිකන් ම නෙමෙයි, රූපය ස්පර්ශ කරන්න එපා, රූපය අයිත් කරන්නයි කියලා කියනවා. ඒ වගේ ම අර විරිය, දැන් අපි චේතනාවේ ඉඳන් ඒනය දක්වා එන්නා වූ එක තියෙනවා නේ, උප්ප්ප්කතාවය කියන එක. කායුප්ප්කතාවය, එතකොට අන්න ඒ උප්ප්කතාවය උදව් වෙනවා ඒ දේට. මොකද මේක **parallel** ධර්මයක් මේ යන්නේ. චේතනාවේ ඉඳන් ඒනයට යන එකයි, අපි හිතමු සෝකයේ ඉඳන් වේදනාවට යන එකයි. ඒ දෙක **parallel**. එතකොට දිටියි අනුසය පාරේ අපි අර අත්තානු දිටියි කතාව කියන එක නිකන් ම කැපෙන්නේ නෑ. පෙර තිබුණට, කුඩු වෙලා ගියා, අත්තානුදිටියිය නිසා අර සඤ්ඤාව කියන එක පවත්වන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ පවතිනවා කියන සඤ්ඤාව බොරුයි කියන එක කරා. අනිත් අතට අලුත් සංස්කාරයන් නිසාවත් අපි කරන්නේ නැහැ කියන එක කායුප්ප්කතාවයෙන් එනවා. අන්න ඒකත් එක්ක තමයි අර රූපය කියන එකට වෙන්නේ, රූපය අයිත් කරන්නයි කියන එක. එතකොට දෙකක් කරනවා ඔතන විමංසාව විසින්.

ඉතින් මේ අවස්ථාව බොහොම හොඳ අවස්ථාවක්. මොකද අත්තානු දිටියියක් කෙනෙකුට අයිත් කරන්න පුළුවන් අවස්ථාවක්, ඒ තත්වයට මනස තියෙනවා කියන එක. මේ අදහස මුලින් ම මට අර ඇති වෙච්ච වෙලාවේ, මේ දිටියි දෙකක් නේ, මිච්ඡා දිටියියෙන් පටන් ගත්තේ, මිච්ඡා දිටියිය පස්සේ දීත් අයිත් කරන්නේ. මිච්ඡා දිටියියේ ඉඳන් මිච්ඡා දිටියියට නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඔන්න ඔය කැල්ල තමයි අපි මේ අයිත් කරන්නේ. ඉතින් ඒක අර නිකන් බලපු ගමන් ම, අර වත්ථුපම සුත්‍රයේත් මතක ද, මිච්ඡා දිටියියේ ඉඳන් මිච්ඡා දිටියියට එනවා කියලා කෙනෙකුට තේරුම් ගත්ත ගමන් ඒ මනුස්සයගේ මනස පුද්ගලාකාර විදිහට වෙනස් වෙනව නේ. අන්න එහෙම

තත්වයක් මගේ මුළු ඉඳන් ම තිබුණා. තිබ්ලා තමයි මම මේක බැලුවේ. ඉතින් ඒක පුදුමාකාර භාවනාවක් කියන්න පුළුවන්.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

02/08/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කළා. ඒ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට දැන් ඒ පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන එක අර අම්මා සහ දරුවා දක්වා ම තමයි තුන් නම සිහි කරනකොට සිහි කළේ.

ඉතින් මම ඊයේ භාවනාව ම කරගෙන ගියේ, ඉතින් ඒක කරන්න ඉස්සෙල්ලා මම ලස්සනට මේ මිච්ඡා දිට්ඨියේ ඉඳන් මිච්ඡා දිට්ඨියට එනවා කියන එක හොඳට දැක්කා. ඒ භාවනාවට පෙර ම මම ඒක දැකලා තමයි ඒ දේ කරගෙන ගියේ. ඉතින් මේකේ පෙන්නන්නේ අපි මුලින් ම, අර සංස්කාරයන් කියන ඒවා නිසා විඤ්ඤාණය පවතින්නේ නැහැයි කියලා, ඉතා ම කුඩා කාලයක් තමා පවතින්නේ කියන අදහස නිසා අපි සංස්කාර ඉවත් කරන විත්තමුද්‍රතා කියන කොටස. ඉතින් ඒ විත්තමුද්‍රතාව ඇති වුණහම අපි දන්නවා මේ සංස්කාර ඉවත් කළා නම්, අපිට සංස්කාර නිසා අත්තා වීම කියන එක අයිත් වෙලා සම්මා ප්‍රඥාව කියන එක ඇති වෙනවා. අනිත් අතට ඔයගොල්ලන්ට ජේනවා විත්තමුද්‍රතාව කියන එක තියෙනවා නම් ඵම්භය කියන එක ගැලවිලා යනවා. මුදිතාවේ තියෙන්නේ pliancy කියන එක නේ. නැමෙන ස්වභාවයයි ඒකේ තියෙන්නේ.

එතකොට ඵම්භය හේතුවක් වෙනව නේ සාරම්භයට, අන්න ඒ ගතිය නැති වෙලා යනවා. අනිත් අතට ගත්තහම අර මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක නැති වීම නිසා අපිට, එතනින් ඒක ප්‍රත්‍යක් වෙනවා සාරම්භයට, අන්න ඒ ප්‍රත්‍ය කියන එක නැති වෙලා යනවා. එතකොට මෙතනදි බලන්න ඕනෙ මිච්ඡා දිට්ඨිය කියලා කිව්වහම ඒ පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන දෙක ම, නිසා ඇති වන මිච්ඡා දිට්ඨිය. අර බුදුපියවරු තුන් නම සිහි කරනකොට ම අපි ආවා නේ එතෙන්නට. පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන එක, මේක ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියන එක. අන්න ඒ අර්ථය එන්න ඕනෙ. ඒක ආවට පස්සේ ඔයගොල්ලන්ට ජේනවා දැන් අපිට සාරම්භය ගැලවිලා යනවා, ඒක අයිත් කළාට පස්සේ විශේෂ වශයෙන් ම අර වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන්නා වූ කියන කොටස අපේ අයිත් වෙනවා, ඒ පාර. එතකොට ඒක තමයි අපි පෙන්නුවා, කායපාගුඤ්ඤා කියන එක ඇති වෙනවා කියලා.

ඉතින් අපි ඊළඟට ඊයේ බැලුවා මේ විත්තපාගුඤ්ඤතා, ඒකේදි පෙන්නුවා අර විඤ්ඤාණ ධාරාව කැඩිලා කුඩු වෙලා ගියා නම්, ඉතින් ඒක පවතින්නේ නැහැයි කියන එක, පැවතිය හැකි ය කියල නේ හැඟීමක් ඇති වෙලා තියෙන්නේ අර විසිරුණා වූ වතුර එහෙම තියෙන නිසා. ඉතින් මේක පවතින්නේ නැතෙයි කියන එක කෙනෙකුට තේරිලා අපි කිව්වා තුන් පොළකින් ඒක අයින් කරනවා කියලා. මොකක් ද, අර සඤ්ඤාව කියන කෙළවර, පවතිනවා කියන එක බොරුවක් කියලා අයින් වෙනවා. පරාමාසකායේ ඉඳන් යමක් සෝකයට එන්නා වූ ඒ දේ තියෙනවා, ඒකත් අයින් වෙනවා. එතකොට එහෙම නම් චේතනාව දක්වා එන්නා වූ කැලි තුන, පරාමාසයේ ඉඳන් එන එකයි, වේදනාවේ ඉඳන් එන එකයි, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් එන එකයි. කැලි තුන ම අයින් උණා. ඒ කැලි තුන අයින් උණාට පස්සේ අපිට අපි චේතනාවේ ඉඳන් ඒනය දක්වා යන්නේ නැහැ. ඒ තුන් ධර්මයෝ නිසා චේතනාවේ ඉඳන් ඒනය දක්වා යන්නේ නැහැයි කියන එක ආවා.

එතකොට දැන් ඔතනදි අපට ජේනවා මේ පාගුඤ්ඤතා දෙකයි, චේතනාවේ ඉඳන් ඒනයට යන්නේ නැත්නම් අන්න කායුප්පුකතාවය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. ඉතින් ඒ අවස්ථාවේ දී නිතර ම හිතන්න අර තුන් ධර්මයෝ නිසා අපිට අත්තා කියන එක නේ ඇති වෙන්නේ. එතකොට ඒ අත්තා කියන සංකල්පය එතන ගැලවිලා ගියා නම් ඉතින් සම්මා ඥානයෝ කියන එක ඇති වෙනවා. එතකොට ඒ සම්මා ඥානයෝ ඇති උණාට පස්සේ, අර අත්තානුදිට්ඨිය කියන එක, එයා කල්පනා කරනවා අර මෝහය ළඟ කුඩු වෙන කැල්ල. කුඩු වෙලා ගියාට පස්සේත් මොකක් හරි පවතිනවා කියන හැඟීමක්, මොකක් නිසා ද අපිට තියෙන්නේ? අත්තානුදිට්ඨිය නිසා.

එතකොට මෙන්න මේකේ අයින් කිරීම කියන එක තියෙනවා. ඉතින් ඔය පාරේ ඔයගොල්ලන්ට ජේනවා ඔය මෝහයේ ඉඳන් කුඩු වෙලා ඉතින් සඤ්ඤාවට පවතිනවා කියන අදහස නේ තිබුණේ. ඉතින් ඕක මිච්ඡාදිට්ඨික අගය නේ. මේක තමයි අර පෙර අගය. මිච්ඡා දිට්ඨියේ පෙර අගය කියලා අපි කියන්නේ, මතක ද හයහෙරව සූත්‍රයේ එහෙම පෙන්නනවා, එක නිසා තමයි මේක වෙන්නේ කියලා තියෙනවා.

ඊට පස්සේ දැන් ඊළඟට අපිට තියෙන දේ තමයි අර රූපය කියන එක ස්පර්ශ වෙලා, දැන් බලන්න ඕක කුඩු වෙලා පෙර අගය යනවා කිව්වහම 40% පාරයි, 50% පාරයි දෙක ම ගිහිල්ලා දැන්. ඒ දෙක නැහැ නේ. ඇයි ඉතින් මුදිතාවෙන් ගිහිල්ලා ඔය විදිහට අපි ආවා නේ උප්පුකතාවය දක්වා. එතෙතේදි ඒ කියන්නේ අපි ආවා, පාගුඤ්ඤතාවයෙන් කිව්වා චේතනාවට එන්න දෙන්නේ නැහැයි කියලා වේදනාව පැත්තෙන් නේ ද? එතකොට එයා කිසිම ආකාරයකින් එන්න දෙන්නේ නැ. ඉතින් ඊළඟට ඒ දෙකෙළවර අල්ලාගෙන ඉන්නවා අර සඤ්ඤාවයි පරාමාසයයි කියන

කෙළවරවල් දෙක විත්තපාගුඤ්ඤතාවයෙන් ඒක යන්න දෙන්නේ නැතිකම කියන එක. ඉතින් 50% පාරයි 40% පාරයි දැන් ගිහිල්ලා තියෙන්නේ.

දැන් එතකොට 10% පාර විතර නේ ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ. අලුත් සංස්කාර, කොහොම ද අපි අලුත් සංස්කාර කරන්නේ? රූපය, ස්පර්ශය, සඤ්ඤා, චේතනා, ජීන. ඕක නේ යන්න තියෙන්නේ. එතකොට දැන් අපි ඔය පාර දිගේ යන්නෙත් නෑ. අපි එතැන ඒ පාර කපාගෙන යනවා, අලුතින් සංස්කාරයන් කියන ඒවා කරන්නේ නෑ. කායුප්ප්ප්කතාවය කියන එක තියෙනවා. ජීනය දක්වා එන්නා වූ අලුත් සංස්කාරයන් කියන එක කරන්නේ නැහැයි කියන එක. එතකොට දැන් මේක තමයි දැන් අගය. රූපයක් දැක්කහම දැන් අගය. දැන් මිච්ඡාදිට්ඨික අගයක් මේ.

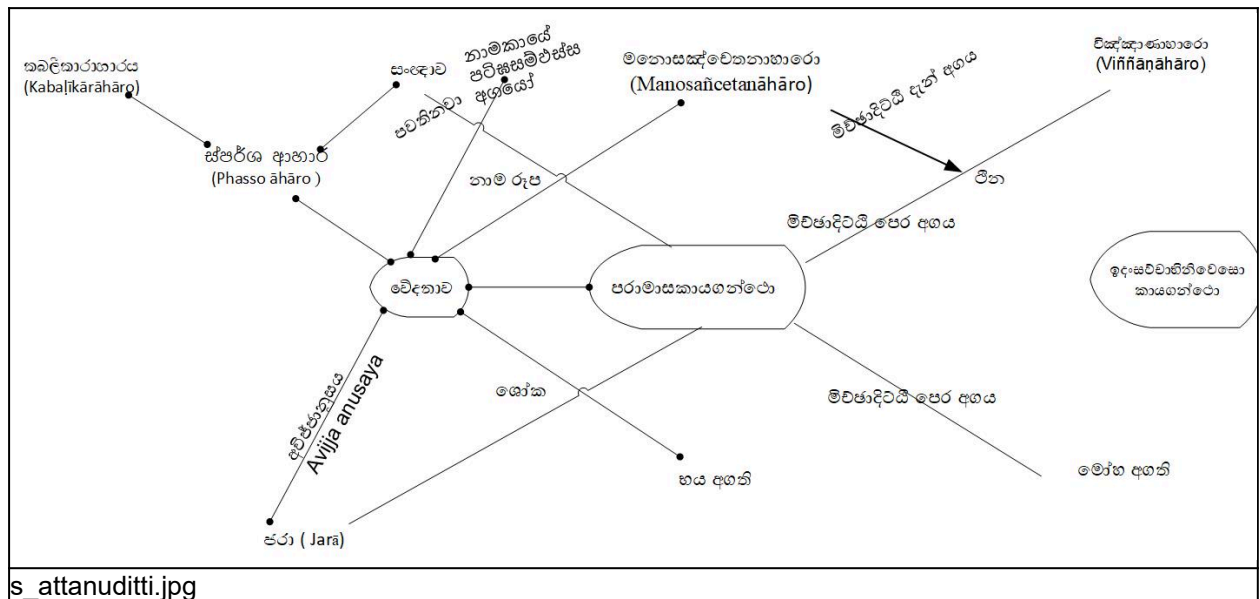
අර ඉස්සෙල්ලා කතා කළේ පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, එක ම සඤ්ඤාව. එක ම රේඛාවේ, දැන් අපිට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසය, පරාමාසයේ ඉඳන් ජීනය පැත්තට එන්නා වූ එක පෙර අගය. අර උඩින් එන එක දැන් මිච්ඡාදිට්ඨික අගය නේ ද? එතකොට දැන් මෙන්න මේ අවස්ථාව, ඒ කියන්නේ මේ රේඛා දෙක හොඳ ලස්සනට කෙනෙක් දැක්කයින් පස්සේ, නිරෝධය ම තමයි. ඒ පුදුමාකාරයි ඒක. ඒ කියන්නේ කිසිම කලබලේකුත් නෑ. නිරෝධය කියන එක හරියට තියෙනවා.

ඉතින් ඕක මම උදේ භාවනාවට මං බලනකොට ම මට ඕක අහු වුණා. ඔය line දෙකේ මිච්ඡාදිට්ඨික අගයෝ, පෙර අගයෝ දැන් අගයෝ කියන ගැන ඉතින් ඒක හරි ම enjoy කරන්න පුළුවන් point එකක් ඕක. ඔය රේඛා දෙක බලන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ අපිට එනවා, අර කුඩු වෙලා ගිය තැන ඉඳන් සඤ්ඤාව දක්වා. ඒක ඇවිල්ලා පෙර අගය කියන එක, මිච්ඡාදිට්ඨික පෙර අගය. ඊට පස්සේ චේතනාවේ ඉඳන් ජීනයට දක්වා එන එක, දැන් මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, අලුතෙන් රූපයක් ස්පර්ශ කරලා 10% පාරෙන් ඇති වෙන දේ.

මේක බලන්න බලන්න ලස්සනයි. ජේන්න ජේන්න ලස්සනයි. ඉතින් රහතන් වහන්සේගෙන් මම ඇහුවහම අලුත් ධර්මයක් කියලා රහතන් වහන්සේ කීවා මේ “දැන් ඉතින් අල්ලා ගත්තා නේ, දැන් තමන්ට තේරුණා නේ” කියන එක මේවා වෙලා, ඊට පස්සේ රහතන් වහන්සේ කීව්ව මේ භාවනාවක් තියෙනවා, අපි කරලා තියෙන්නේ 20/06/2015 ආනෙඤ්ජ විහාරය කියන එක. ඕකේ පෙන්නනවා, සෝකයයි දෝමනස්සයයි කියන එක අතර තමයි අපි ඉන්නේ කියලා කියන. දෝමනස්සයයි සෝකයයි අතර තමයි ඉන්නේ කියලා පෙන්නනවා. ඉතින් ඒකෙ අර සුඛ වේදනාව මැරෙනවා කියන එක එහෙම ඉගෙන ගත්ත භාවනාව. 5.4 සුඛ වේදනාව. දැන් බලන්න අපි අර කීව්ව කතාවේ, උඩ දැන් අපි සඤ්ඤාව පොඩ්ඩක් මෙහාට ආවහම අපි පෙන්නනව නේ අපි අවිද්‍යා අනුසයෙන් උස්සනව නේ ද, එතන තියෙන්නේ

මොකක්ද, සුඛ වේදනාව මළා කියන එක. පල්ලෙහා දිට්ඨි අනුසය පාරේ තියෙන්නේ සෝකය කියන එක. තේරුණා ද? මිච්ඡා දිට්ඨියකට තුඩු දුන්නා වූ අර අත්තානුදිට්ඨිය කියන එකේ තියෙන්නේ සෝකය. එහෙම නම් මම යමක් හදන්න පෙර ම මට තියෙන්නේ අර සුඛය කියන එක මළා, දෝමනස්ස සහගත ප්‍රමාණය, විදිහ තමයි තියෙන්නේ. හැදූවට පස්සේ තමන්ට තියෙන්නේ සෝකය. ඔව්වර නේ තියෙන්නේ ජීවිතේ. දෝමනස්සයයි සෝකයයි. ඔන්න ඔය දෙක අතර තමයි අපි ඉන්නේ. අර මිච්ඡා දිට්ඨි දෙකත් එක්ක දැන් ජේනවා මේ කැලි දෙක කියන එක. නිරෝධය ම තමයි. ඒ වගේ ම ඉතින් මේ ස්ථානයේ එක එක දේවල් මම දැක්කා, පරණ කාලේ එකක්. ඉතින් ඒ වගේ දේවල් තමයි ඒ භාවනාවෙන් සිද්ධ වෙන්නේ. අර මිච්ඡා දිට්ඨි දෙක අල්ලගන්නවා කියන එක හරි ම වටිනවා.

ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.



03/08/2015 - දුක්ඛ නිරෝධ භාවනා

Dukkha Nirodha Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ඉතින් මේ විදිහට තුන් නමක් සිහි කරලා අර මව සහ පුතා කියන තැනට වෙනකන් ඇවිල්ලා, ඊට පස්සේ ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේ දී මම කල්පනා කළේ, භාවනාවට පෙර ම මට තිබුණ අදහස, අර මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව කියන එක. එහෙම නම් අපි එතන ඒ සඤ්ඤාව කියන තැනට අපි ආවා, පවතිනවා කියන සඤ්ඤාව. ඊළඟට අපි දන්නවා ඔය වේතනාවයි ඔය සඤ්ඤාවයි අතරට එනවා අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය. ඒ අගයේ තියෙන්නේ ඉතින් මේක මැරිලා, වේදනාව එහෙම මැරිලා, සුඛ වේදනාව මැරිලා, සංකල්පයන් දෙකක් සමාන වෙන්නේ නැතුව දෝමනස්සය කියන එක ඇති වෙලා, උඩට, ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය කියන එකත් ඇති වෙලා, සඤ්ඤා සංකල්පයන් කියන ඒවා බිඳුණට පස්සේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය. ඉතින් මෙන්න මේ තුන් අගයන් ම ඇවිල්ලා තියෙනවා, අතන නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයේ වේදනාව හරහා රූපයක් උස්සනකොට ඇවිල්ලා තියෙනවා.

එතකොට මට, ඔන්න ඔය, පළවෙනි line එකේ අපි කතා කරන්නේ පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය. දැන් ඔය ඊළඟට කතා කරන්නේ දැන් එන්නා වූ මිච්ඡාදිට්ඨික අගය. ඉතින් මෙන්න මේ අර්ථය තිබ්ද්දී මම, ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත, ඉතින් ජරාවට විතරක් නොවෙයි අපි ව්‍යාධිය, මරණය, දුක්ඛ, දෝමනස්ස, සෝක, පරිදේව, උපායාසා, ප්‍රියේහි විප්පයොග, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝග, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං කියන මේ මුළු දුක්ඛයට ම අපි කැමති වෙලා තියෙනවා. ඕක තමයි අපේ කාමච්ඡන්දය කියන එකේ තියෙන්නේ.

එතකොට ඉතින් මේකට කැමති වුණා නම් ඉතින් එහෙම නම් අපිට ජේනවා මේක තමයි දුක්ඛ සමුදය. කාමච්ඡන්දය කියන එක දුක්ඛයයි, මේ දුක්ඛයට අපේ කාමච්ඡන්දය ඇති වෙලා තියෙනවා. එහෙම නම් මේක බුදුහාමුදුරුවෝ පෙන්නනවා මේ කාම තණ්හා, හව තණ්හා, විහව තණ්හා කියලා ඉතින් ඕක අපිට වැටහෙනවා නේ, කියන දේ.

ඒ හොඳට ඒ දුක්ඛ සමුදය ආර්ය සත්‍යය පුදුමාකාර විදිහට එතන ආවා. ඒක ඇවිල්ලා දැන් මම කල්පනා කළා එහෙම නම් අපි මේ රූපයක් දැකලා අපි ඉස්සවීමක් කරනව

ද? අපි කරන්නේ පළමුවෙන් ම අපිට තියෙනවා පවතිනවා කියන මිච්ඡාදිට්ඨික අගය අර සඤ්ඤාවක් කියන එකේ ඇවිල්ලා තියෙනවා. එතකොට ඒක ආවේ අර අත්තානු දිට්ඨියත් එක්ක ආපු එක.

ඊළඟට කල්පනා කළා මෙන්න මේ අත්තානු දිට්ඨියත් එක්ක මේ ආපු ඒක තියනකොට අපි හරියට මේ පොළවේ අපි හිතමු දිය උල්පතක් පාදලා දෙනවා වගේ අන්න ඒක ඇරිමක් කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඒක තමයි අර වේදනාව හරහා එන්නා වූ ඒ උල්පත, ගලන්නේ තණ්හාව. මේකේ ඇතුළේ තියන තණ්හාව තමයි මෙන්න මේ උල්පත හරහා ගලන්නේ.

එතකොට දැන් ජේනවා එහෙම නම් මේ අවිද්‍යාවයි මෙතන මේ තණ්හාවයි කරන්නා වූ ක්‍රියාවලිය. අර උල්පත දිගේ ඇවිල්ලා ඉතින් අපි යන්නේ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයට යන්නේ.

එතකොට එහෙම නම් දැන් ජේනවා මේ තියෙන්නේ අවිද්‍යාව. පෙර පැවතුණා වූ මිච්ඡාදිට්ඨික අගය කියන්නේ අවිද්‍යාව. ඉතින් තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ අවිද්‍යාව කියන එක ඇති වෙන්නේ පංචනීවරණයන් නිසා. ඉතින් අපිට ඒක ජේනවා, මේකෙන්, සඤ්ඤාව කියන තැනට අපි එන්නේ, මේ පැත්තෙන් එන්නේ පැවතිය හැකියි කියලා. ස්පර්ශ වෙලා එන්නා වූ එක. පැවතිය හැකි ය. ඉතින් ඒ පැවතිය හැකි ය කියන කතාව තමයි අපි අර කාමච්ඡන්දය කියන කතාවෙන් ආපු එක නේ. ස්පර්ශ කරලා අපි කරනවා, ජරාවට කැමති වෙලා එන්නා වූ එක.

දැන් එහෙම නම් අපිට අර අවිද්‍යා සුත්‍රයේ බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කළා. මහණෙනි මේ අවිද්‍යාව කියන එක මේ පංචනීවරණයන් නිසයි හටගන්නේ කියන එක හොඳට පැහැදිලි වෙනවා.

ඉතින් අවිද්‍යාව නිසා කරන්නා වූ සංස්කාරයෝ කියන එක තමයි ඊළඟට ඕගොල්ලන්ට ජේන්නේ අර උල්පත අරිනවා කිව්වේ. අර සඤ්ඤාව ඉතින් අර දිය උල්පත අපි අරිනවා, ඇතුළේ තියන එක එන්න. එතකොට ඒ හොඳ ලස්සනට පෙන්නනවා. මේක අවිද්‍යාව නිසා තමයි අපේ මේ, අපි තණ්හාවන් කියන ඒවා මේ විදිහට ඇති කරගන්නේ. අර ඇතුළේ තියන තණ්හාව ඔහේ තියෙන්න ඉඩ දෙන්නේ නැතුව අපි ඇරලා ඒක එලියට ගන්නවා මේ අවිද්‍යාව කියන එකෙන්. ඉතින් ඒක ඇති වෙන්නේ මේ පැත්තෙන් පැවතිය හැකියි කියන එක.

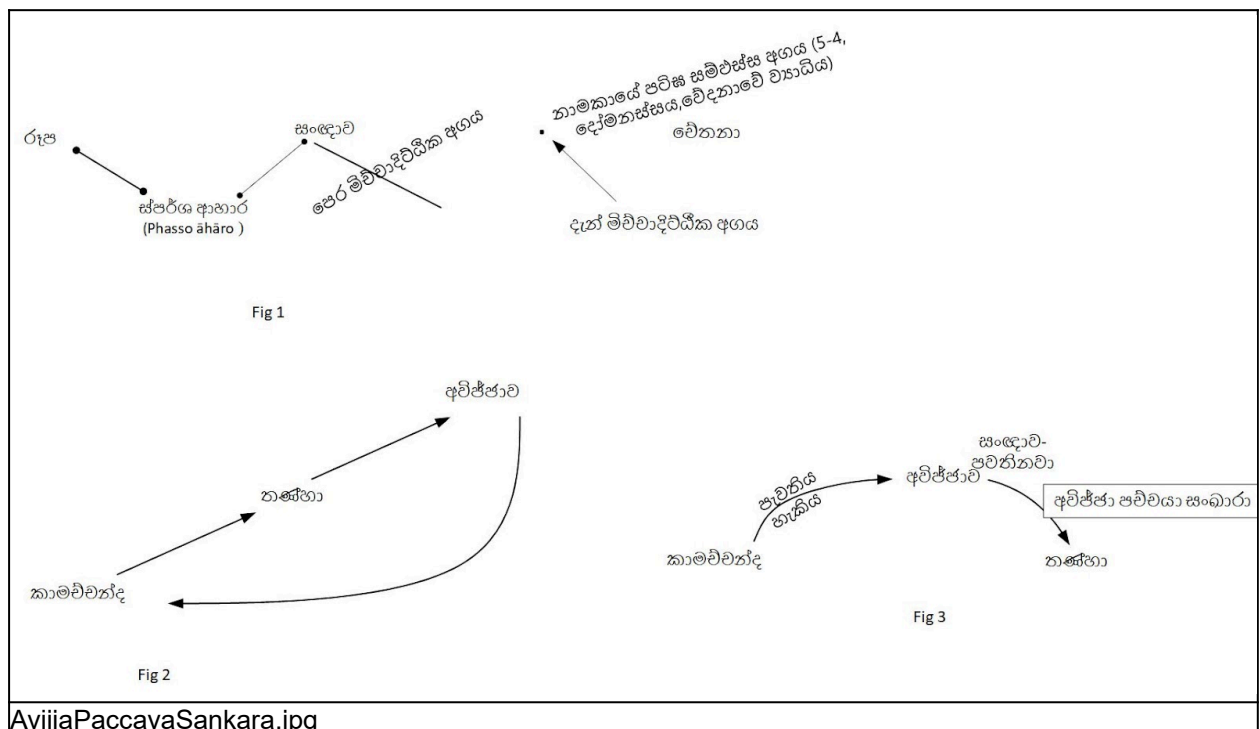
දැන් එතකොට ඕගොල්ලන්ට ජේනවා ඊයේ භාවනාවේ අර පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගයයි, දැන් මිච්ඡාදිට්ඨික අගයයි, මේවා ඔක්කොම තියෙන්නේ එක line එකකට. රූප, ස්පර්ශ, සඤ්ඤා, ඊළඟට ගන්න ඕනේ අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය කියලා අපි කිව්වේ දැන් උස්සනවා කියලා රූපයක් දැක්කහම අවිද්‍යා අනුසය මගින්. එතෙත්ට

එන්නේ අන්න ඒ අගය. ඒක කලින් භාවනාවේ පෙන්වුවා නේ. ඒකෙන් තමයි වේතනා වෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් මේ එක ම line එකේ තමයි අර පවතිනවා කියන කතාව. ඉතින් මේ උල්පත ඇරලා පැවතිය හැකි ය කියලා එතනින්, තමන්ට අර පැවතිය හැකි ය කියන එක නිසා, තමයි මෙතනින් අපි උල්පත සඤ්ඤාවෙන් අරක අරින්නේ. එතකොට අවිද්‍යාව නිසා අපේ තණ්හාව කියන කතාව. අවිද්‍යාව කියන එක හැදූණේ අපේ පෙර තණ්හාව, කාමච්ඡන්දය කියන එක නිසා, පැවතිය හැකි ය කියන එක.

ඉතින් ලස්සනට ඒ ධර්මය තේරෙනවා. ඉතින් මේක හරි ම හිමිත් කළ යුතු භාවනාවක් මොකද මේක මේ ඒ නිරෝධයට ම තමන් යනවා ඒක බලනකොට, අවබෝධ වෙන්න වෙන්න යනවා. මේක ආපහු කියන්න උණත් හිතන්න හරි අමාරුයි. ඒ නිරෝධයට යනවා කියන එක හරියට තියෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

ඉතින් මේක තේරුම් ගත්ත මනුස්සයා, “විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මේ” කියලා ඔය විදිහට යනවා. ගිහිල්ලා ඊට පස්සේ අර නොබිඳෙන දිට්ඨිත් හොයනවා කියලා කිව්වේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන. ඔය විදිහට ගිහිල්ලා ඔක්කොම අතහරිනවා කියන එක තමයි ගන්න තියෙන්නේ.



AvijjaPaccayaSankara.jpg

බණවර කාණ්ඩ හතෙන් තුනක් මෙයින් නිමාවට පත්වෙනවා.

04/08/2015 - සුඛභාගීය ධම්ම

Sukhabhāgiya Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා, ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. කෙනෙක් ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි, මරණ, දුක්ඛ, දෝමනස්ස, සෝක, පරිදේව, මුළු දුක්ඛස්ත්තයට ම කැමති වෙනවා. එතකොට එහෙම නම් අපිට ඡේතවා කාමච්ඡන්දය නිසා කාම තණ්හාව, කාම තණ්හාවෙන් හව තණ්හා, විහව තණ්හා. එතකොට, එහෙම නම් දුක්ඛ සමුදය ආර්ය සත්‍යය තේරෙනවා. මේ දුක්ඛයට කැමති වුණා. ඉතින් එතකොට අපි කාමච්ඡන්දය වෙලා තියෙන්නේ, මේ දුක්ඛයට ම යි. ඒ කියන්නේ තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ දුක්ඛයට ම තමයි.

එතකොට ඒක ඊයේ වගේ ම ඔය විදිහට බලාගෙන ආවා. ඇවිල්ලා මම බැලුවා, අර සඤ්ඤාව තියෙන තැන ඔයගොල්ලෝ දන්නවා අර පවතිනවා කියන එක. එතකොට ඒ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, එතනින් අපි අර වේදනාවේ ඉඳන් එන්නා වූ දිය උල්පත, එයා ඇරලා දෙනවා. ඉතින් ඒ විදිහට ඕගොල්ලන්ට ඡේතවා, අවිද්‍යාවෙන් තණ්හාව, ඇයි ඉතින් දිය උල්පත ඇරලා දුන්නා කියන්නේ වේදනා, තණ්හා කියන ඒවා ඇති වෙනවා. ඒ කියන්නේ ගැලුවා නම් ඉතින් තණ්හාව කියන එක එනවා. අවිද්‍යාවෙන් තණ්හාව කියන එක. ඒ වගේ ම තමයි අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා කාමච්ඡන්දය කියන එක. ඒක නිසා අවිද්‍යාව කියන එක ඇති වෙනවා. එතකොට ඒ සඤ්ඤාවට වම් අත පැත්තෙන් අර ස්පර්ශය හරහා එන්නා වූ එක.

ඉතින් ඊයේ අපි සාකච්ඡා කළා ඉතින් අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන එක අර වේදනාවේ සංකප්ප දෙකක් සමාන වෙන්නේ නැති නිසා දොමනස්සය. ඒ වගේ ම ව්‍යාධිය කියන එක වේදනාවේ. ඊළඟට ඉතින් වේදනාවේ මරණය, 5.4, එතන ඒ point එකේ තියෙනවා කියන එක.

දැන් මෙතන, අද භාවනාවේ විශේෂය වුණේ, අර අවිද්‍යා පච්චයා සච්චාරා, කියලා අපි භාවනාවක් කරලා තියෙනවා නේ, 24/03/2015. අන්න ඒ භාවනාවේදී, ඉතින් පෙනෙනවා මේ බුදුපියවරු වාසය කරන ප්‍රදේශවල, ඒ සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මේ ලෝකයේ මනුස්සයෝ මොකක් හරි එකක් පවතිනවා එහෙම කියලා කියනවා. ඒ

බුද්ධියවරු ගිහිල්ලා කැලෑවට යනවා. ඒ කියන්නේ අරවා ගැන අහන්නේ නැතිව, ඒ අය දැනගෙන, ඉතින් ඒ අයගෙ කතාව ඒ අයට කරගන්න දීලා, කැලෑවේ ඇතුළට, ඇතුළට ම යනවා වගේ ඒවායින් අයිත් වෙනවා, මේ ලෝකයේ මනුස්සයෝ කියන දේවල්වලින්.

ඉතින්, එවැනි සම්මා දිට්ඨියකින් සම්මා සංකප්පය ඇති වෙනවා. ඉතින් එතන නෙක්බම්ම, අව්‍යාපාද, අවිහිංසා කියන එක ඇති වෙනවා. ඉතින් අමෝභ පාරේ යනවා කියන එක. ඉතින් ඔය භාවනාවේ අපි පෙන්නලා දීලා තියෙනවා, අපි ද්වේෂ අගතියට ආවා නම්, එතැනින් අභිජ්ඣාව, ඒකට **parallel** ධර්මය තමයි, මේ ප්‍රියේභි විජ්ජයොගයේ ඉදන් ජාතියට යනවා කියන එක. එතකොට ඔය ප්‍රියේභි විජ්ජයොගය තුළ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඇත කියලා අපි එතන ලිව්වා. ජාතියට ආවා නම්, ඉතින් ඕගොල්ලෝ දන්නවා, එතැනින් අර රාග සල්ලය අපි අල්ලනවා. ඒ කියන්නේ, ජාතියේ ඉදන්, **6.4** සල්ලයට එනවා. ඒ සල්ලයෙන්, මතක ද සෝක සල්ලය. **Pump** වෙච්ච, **pump** වෙච්ච යනවා නේ, **4.4, 5.4, 6.4** කියන **point** එකට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඉතින් ඒක හරහා කබලිංකාර ආභාරයෙන් නාමරූපය දක්වා ම ගමන් කරනවා.

දැන් අපේ මේ කතාවේ පටන් ගන්න තැනට ඔන්න මේ පැත්තෙන්, **push** වෙලා, එන හැටියි මේකේ තියෙන්නේ. එතකොට, මෙතන මේ රහතන් වහන්සේ කිව්වා මට, ඕක බලනකොට ම, “දැන් ඔය විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලන්නේ, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය **line 5** එක හරහා එනවා” කියලා. **Line 5** එක හරහා පැවතිය හැකි ය කියන එක අපි කලිනුත් බැලුවා. පැවතිය හැකි ය කියන, මිච්ඡා දිට්ඨිය එනවා කියන එක තමයි කිව්වේ. මතක ද ඒක අපි බැලුවා, අර ජරාව කියන එක තමයි ඉදංසච්චයට එන්නේ. ඒ ආපු ජරාව තමයි පරිදේවය කියන තැනට එන්නේ **line 5** එකෙන් මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක. එතකොට, අපි දන්නවා, ඉස්සෙල්ලා බැලුවේ ඔය ජරා අගය කියන එක, ව්‍යාධිය දක්වා ඇවිල්ලා, එයා වතුර ටික බැහැලා යනවා වගේ, අප්‍රියේභි සම්ප්‍රයෝගයට බොහොම ඉක්මනින් එනවා කියලා.

Line 6, එකෙන් එන්නා වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඒක අපි දන්නවා දැන් පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, එයා එනවා ඔය ව්‍යාධි **point** එකට, ඇවිල්ලා එයා ඉක්මන් වෙනවා, අතන අර සෝකය තියන තැනට එන්න. මතක ද, ඒක? එයා ඉක්මනින් එනවා කියන එක පෙන්නුවා. ඉතින් එයා එනකොට, දැන් එයත් එක්ක **match** කරන්න එන්නේ, අප්‍රියේභි සම්ප්‍රයෝගයට ආවා නේ දැන් අර **line 5** එකෙන් එන එක. දැන් එයා එන්නේ, පැවතිය හැකි ය කියන එක නේ. අතනින් එනවා, පවතිනවා කියන එක. මෙතනින් එනවා, පැවතිය හැකි ය කියන එක. කියලා ඒක තමයි යන්නේ අර ප්‍රියේභි විජ්ජයොගයට මිච්ඡා දිට්ඨිය වශයෙන් යනවා. ඉතින් එයාගේ අර්ථය තියෙන්නේ, රහතන් වහන්සේ පෙන්නන්නේ, අර පවතිනවා කියන එක මත, පැවතිය හැකි ය.

අන්න ඒ මිනිසා දිටිය තමයි, දැන් අර සල්ලය හරහා ගිහිල්ලා උඩට යන්නේ, ජේනවද? ඒ පැත්ත පැවතිය හැකි ය කියන කතාව. ඒකත් අර හිතන්න අර මුලින් අතන උල්පත ඇරලා, සඤ්ඤාව තියෙන තැන, පවතිනවා කියන එක මගින් මේක ඇරියා කියන එක නේ තියෙන්නේ. එතන ඕකට නේ අපි කිව්වේ අවිද්‍යා පව්වයා සඬබාරා කියලා.

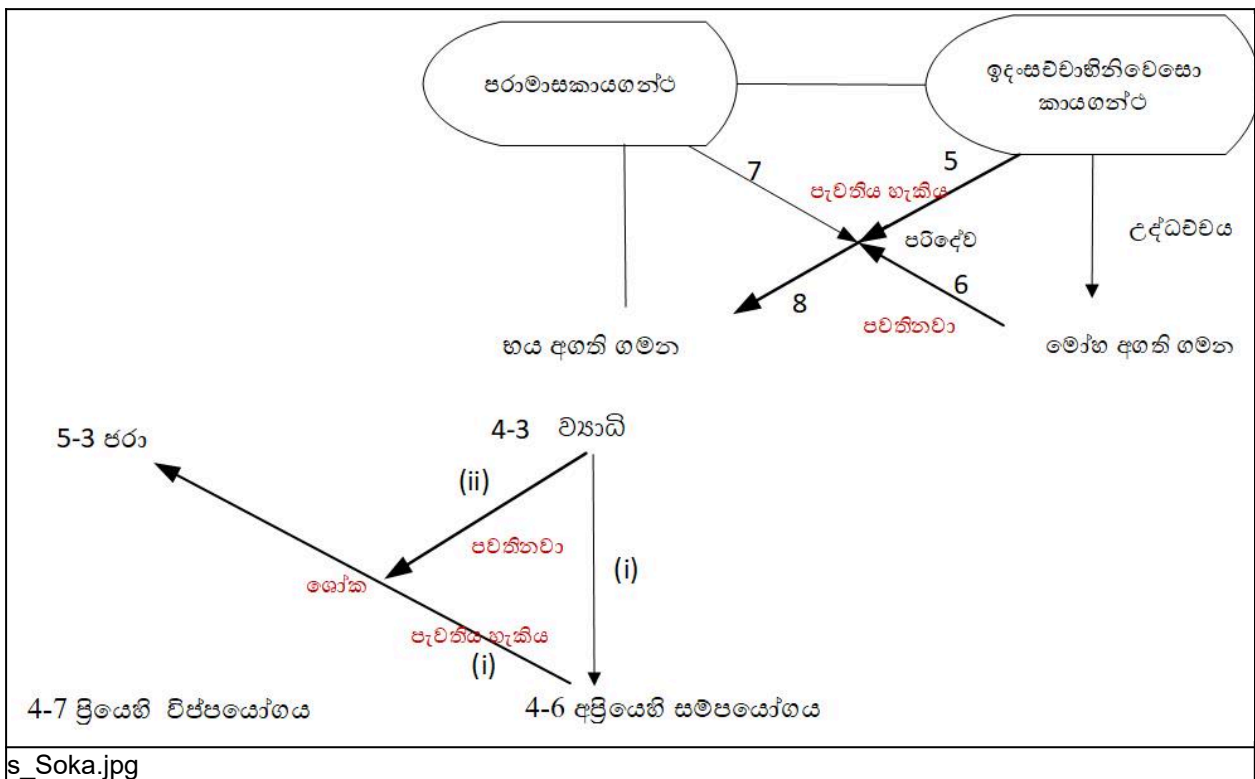
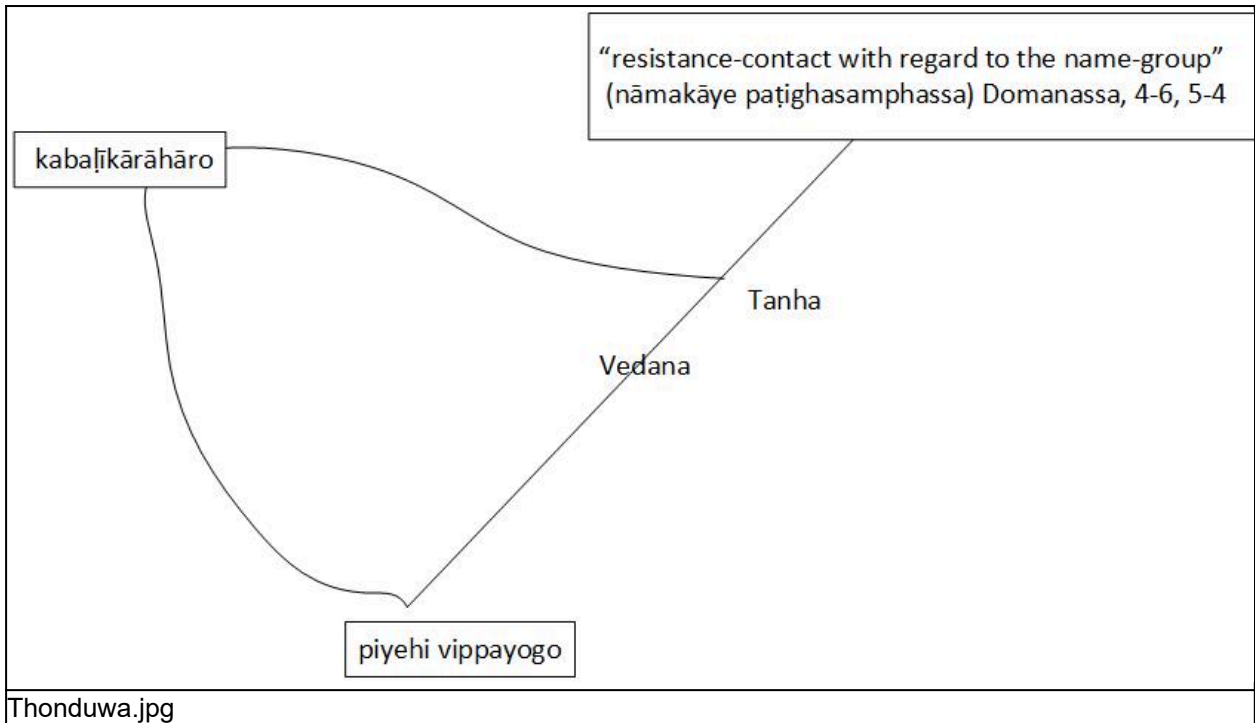
එතකොට ඒ වගේ ම ධර්මයක් ම තමයි මෙතනත් තියෙන්නේ. මෙතන ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, අවිද්‍යා පව්වයා සඬබාරා. මෙතනත් අර වගේ යමක් පොළොව යටට බහින්න හරි කොහොම හරි, හදලා තියෙනවා. එතකොට මෙහා පැත්තෙන් අපි දන්නවා අර සඬබාරා පව්වයා විඤ්ඤාණං කියන එක තමයි අර 5, 6 හරියේ අපි කිව්වේ ඒකනේ. 5, 6, 7 වලින්. අවිද්‍යා පව්වයා සඬබාරා උඩ, සඬබාරා පව්වයා විඤ්ඤාණං, කියන එක. ඉතින් මේකේ awareness එක කියන එක.

කෙනෙක් ඔය සෝකය කියන තැනට ආවා ම, ඔය විදිහට ඔය අවබෝධය ඇතිව, මේ picture එක පෙනිලා නේ, පුදුම සැපක් තියෙනවා. පුදුම සැපක් තියෙනවා කියන්නේ, බඩ කෑ ගැහැව්වයි කියලා, reaction එකක් නෑ, කවුරු හරි කැස්සායි කියලා reaction එකක් නෑ ඒවා ඔක්කොම aware. ඉන්න නම් පුළුවන් ඕන තරම් වෙලා. පුදුමයි.

මේක කියන්නේ සුබහාගීය ධර්මය කියලා. රහතන් වහන්සේ කියන්නේ අවුරුද්දක් වුණත් ඉන්න පුළුවන් එහෙම. ඒ කියන්නේ අර කන්න ප්‍රශ්නය, ඒක වෙන කතාවක්. නමුත් ඒ සමාධිය නම්, පුදුමාකාර සමාධියක්. ඔහොම ඉඳලා නෑ මම. ඔය දිගින් දිගට ම මට කියන්න පුළුවන්, මෙහෙම නම් ඉඳලා නෑ. ලෝකේ මොනවා වුණත් තමන් සෙලවීමක් නෑ. තමන්ගේ ඇහේ මොකක් හරි වුණත්, මොකද සෝකය කියන point එකට ඇවිල්ලා.

ඉතින් මම ටිකක් වෙලා කල්පනා කරනකොට, මම කල්පනා කළා ඉතින් එහෙම නම් ඔය ධර්මයේ වෙන හිතන්න දෙයකුත් නෑ. දැන් picture එක පැහැදිලියි නේ. මෙහෙත් ගිහිල්ලා අර නාමරූපය කියන තැනට එනකල් ම අර ස්පර්ශය වෙලා, ඉතින් පැවතිය හැකි ය කියන කතාවට මේක දැන් join වෙලා තියෙනවා. ඉතින් මට කල්පනා වුණේ මේක අර lightning sign එකේ කතාව නේ මේ, සෝකයට නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. උඩ නාමරූප, මෙතන සෝකය. දැන් අර රූපයට සුබ කතාවක් මෙයා කියන්නේ නෑ නේ. තේරුණා ද? ඒක නිසා වෙන්න ඇති අර බඩ කෑ ගැහැව්වයි, බඩ ගින්නයි, අරවායි, මේවායි, සද්ද ආවායි කියලා එයාගේ ධාරාවේ මොකුත් නෑ. අන්න එතෙත්ට ගිහිල්ලා බලන්න, හරි සැපයි.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



05/08/2015 - සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං

Saṅkhārapaccayā Viññāṇaṃ

ඒ පුජාවට පස්සේ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා මේ විදිහට දාහතර නම ම ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කරලා, වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. අපි ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි, මරණ, දුක්ඛ, දෝමනස්ස, සෝක, පරිදේව, මුළු දුක්ඛස්ඛන්ධයට ම කැමති වෙනවා. ඉතින් එහෙම නම්, කාමච්ඡන්දය කියන එක ආවා නම්, අපිට ඇති වෙන්නේ ඒ කාම තණ්හා, ඒකෙන් හව තණ්හා, විභව තණ්හා. දැන් අපිට ජේනවා එහෙම නම් අපි මේ දුක්ඛයට ම තමයි තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ. මේ විදිහට තණ්හාව නිසා අපිට ඇති වෙලා තියෙන්නේ දුක්ඛයක් කියන එක.

එතකොට අපි කලින් ඉගෙන ගත්තා, අර සඤ්ඤාව තියෙන තැන, මේක පවතිනවා කියලා අදහස ඇති වෙනවා. වතුර පාර කඩාගෙන වැටිලා, ඒ සංකල්පය බිඳිලා, හැබැයි අපි තාමත් පවතිනවා කියන කතාව සඤ්ඤාවට කියනවා. ඒ වගේ ම දැන් එතන දී අපි ඉගෙන ගත්තා, මේ විදිහට පවතිනවා කියලා කිව්වා ම, එතනින් අපි හදනවා, ඒ අවිද්‍යාව නිසා අර උල්පත කියන එක අපි ඇරලා දෙනවා. යටින් වතුර එන්න ඉඩ දෙනවා. උල්පත පාදනවා කියන එක නේ. එතකොට මෙන්න මේ අවිද්‍යාවෙන් තමයි මේ උල්පත කියන එක අපි පෑදුවේ. මෙතන තමයි මේ අවිද්‍යා පච්චයා සඛ්ඛාරා, කියන එක අපිට ඇති වුණේ.

ඉතින් අපි ඊට ඉස්සෙල්ලා ඉගෙන ගත්තා, මේ අවිද්‍යාව කියන එක ඇති වෙන්නේ කාමච්ඡන්දය, පංචනීවරණ නිසා. එතකොට, වම් අත පැත්තෙන් ඔන්න ධාරාව ගලනවා කියන එක. ඉතින් ඒ වගේ ම ඊයේ භාවනාවේදී අපි ඉගෙන ගත්තා, ඔය ජරාවේ ඉඳන් අපි උස්සනවා කියන එක, නාමරූප කියන කොටසට. ඉතින් ජරාව වෙනුවට අපි ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ම පටන් ගත්තා, වට්ට ම එනවා කියලා, ඔය රාග සල්ලයේ ඉඳන්, ඒ කියන්නේ ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයෙන් ජාතිය, ජාතියෙන් එතන රාග සල්ලයෙන් අපි උස්සනවා උඩට රූපය දක්වා. එහෙම කරලා ඉතින් රූපය ස්පර්ශ වෙලා ඉතින් කාමච්ඡන්දය එතැනින් ඇති වෙනවා. ඇති වෙලා, වම් අත පැත්තෙන් සම්ඛන්ධතාවය.

එතකොට ඕක බලනකොට, මට ඊයේ භාවනාවෙදි රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවා, දැන් මෙතන අපි නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය ඇති වෙනවා කිව්වා ම අපිට අදහස් තුනක් තියෙනවා නේ. සංකල්පය බිඳීම කියන එක, සංකල්පය බිඳුණා නම් අපිට තියෙන්නේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය. සංකල්ප දෙකක් සමාන නොවීම නිසා දොමනස්සය. ඊළඟට අපිට ඡේතවා 5.4, සුබ සඤ්ඤාවේ මිය යෑම කියන එක. මෙන්න මේ අගයෝ නේ අතෙන්නට එනවා කිව්වේ, නේ ද? දැන් ඕක පොඩ්ඩක් මතක තියාගන්න.

ඊට පස්සේ අපි ඔය විදිහට ඔය භාවනාව බලාගෙන ගිහිල්ලා, අපිට පෙනුණා, ඔය නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කිව්වා ම, නිකම් දැන් loop එකක් වගේ එන්නේ. ඔය විදිහට නාමකායට උස්සනවා, මේ පැත්තෙන් ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය, අර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය තමයි එන්නේ, එයා උඩට ගිහිල්ලා ආපහු අර තණ්හාව කියන point එකට සම්බන්ධ වෙනවා. අර මිනිස්සු තොණ්ඩුව දාන්නේ, ලී කැල්ලකුත් එක්ක. නාමකායේ එතන ඉඳන් බැලුවා නම්, උඩ කෙළවරේ ඉඳන් තොණ්ඩුවක් දාගන්නා වගේ තමයි ඒක තියෙන්නේ.

ඉතින් අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනකොට, අර line 5 එකේ කියන එකේ අර පැවතිය හැකි ය කියලා ඉදංසච්චය ඉඳන් එන්නා වූ එක. ඒක මිච්ඡාදිට්ඨික අගය තමයි අපි එතන එන්නේ කියලා, පැවතිය හැකි ය කියලා. Line 6, එකේ එනවා පවතිනවා කියලා, මෝහය හරහා එන්නා වූ, ඒ අගය. ඉතින් ඒකත් ඇති වුණේ අර දකුණු අත පැත්තෙන් අපි පෙන්නුවානේ උද්ධච්චය, අර විඤ්ඤාණය ධාරාව ගැලීම නිසා, අර අපි තමන්ගේ පෙර ඇති වුණා වූ මෝහ ගතිය කියන ගල නිසා නේ, අතන පවතිනවා කියන එක ඇති වෙලා තියෙන්නේ. එතෙන්නේදී ආපහු අපි ඉගෙන ගත්තා, දැන් ඔය ධර්මය ගලාගෙන එනවා, අපිට ව්‍යාධිය කියන තැනට එනවා අර මිච්ඡාදිට්ඨික ජරා අගය. ඒ කියන්නේ පැවතිය හැකි ය කියලා ඒක ඉක්මනට එනවා අප්‍රියේහි සම්පයොගයට. අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයට ඇවිල්ලා එයා එනවා සෝකය කියන point එකට. එතකොට ඒකෙන් ආවේ පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡාදිට්ඨික අගය. ඊළඟට ආපහු, අපි පෙන්නුවා, අර හයවෙනි line එකේ ඉඳන් එන්නේ, මෝහයේ ඉඳන් එන එක, ඒක එනවා සෝකය කියන තැනට, ව්‍යාධිය හරහා. අන්න ඒකේ අර පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය තමයි එතනින් එන්නේ.

දැන් ඔන්න මිච්ඡා දිට්ඨින් ඒවා දෙකයි. පවතිනවා කියන එකයි. පැවතිය හැකි ය කියන එකයි. දැන් ඔන්න පොඩ්ඩක් බලන්න, ඔය වත්ථුපම සූත්‍රයේත් තියෙනවා, ඔය 4 වෙනි slide එකේ එහෙම තියෙන්නේ, අර ඒ ධාරාව ගලාගෙන ආවා ම, එතන පෙන්නනවා නේ, මේ සංස්කාරවල උපනාහය ගැන පෙන්වනකොට, අර හදපු සංස්කාරය මේකට සමාන නෑ. සමාන නැහැයි කියන එක තමන්ට ඔන්න තේරුණා. ඒ

කියන්නේ සංකල්ප දෙකක් සමාන නෑ කියන එක තේරුම් ගන්නා, නේ ද? අපි ඕක තේරුම් ගන්නේ ඔන්න ඔය සෝකය කියන point එකේදී.

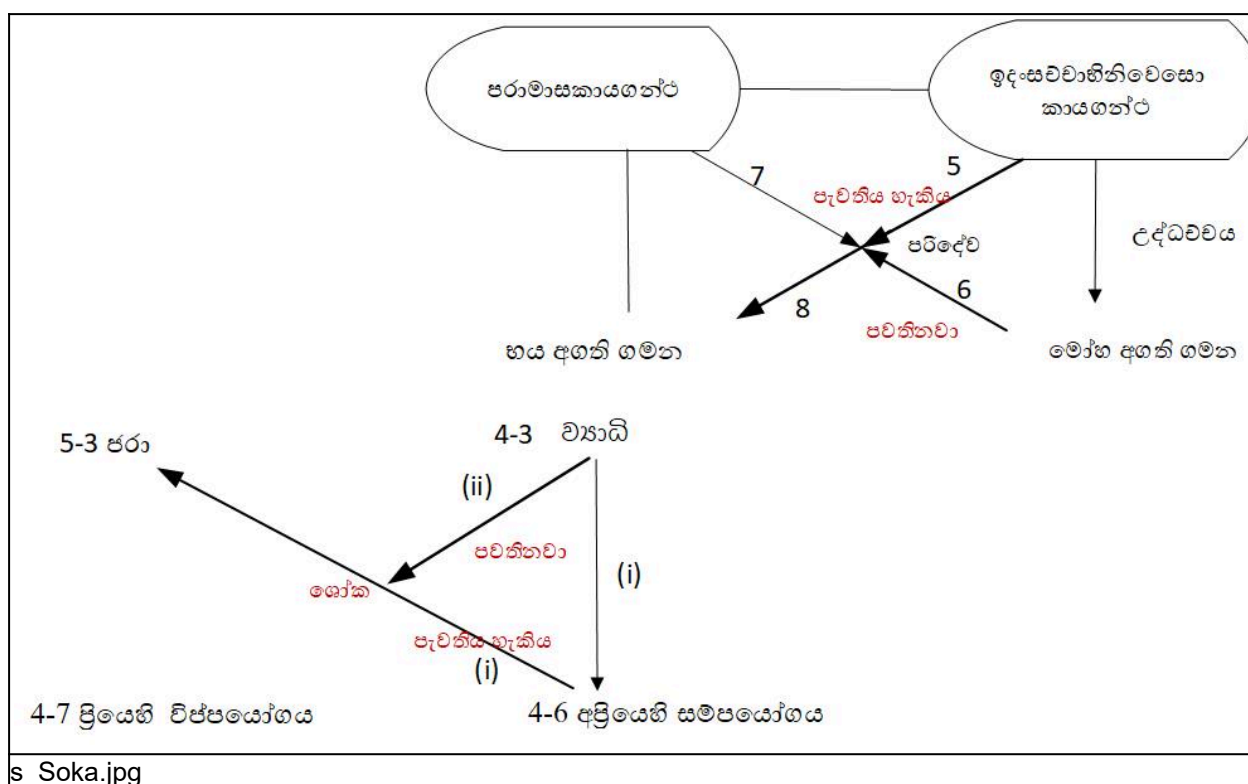
ඊයේ රහතන් වහන්සේ, මට මේක ලියනකොට කිව්වා, අර දෙක මිච්ඡා දිට්ඨිය තැනට ආවාට පස්සේ, එතැනින් පෙනෙනවා, “මෙසේ සඤ්ඤාවෙන් උල්පත හැර තණ්හාව විමට යම් සේ ඉඩ දුන්නා ද, එසේ ම සංස්කාරය මගින් අලුත් සංස්කාරයක් ඉඩ දීමෙන් තුඩු දීමක් ලෙස සැලකිය යුතු ය” කියලා. ඒ කියන්නේ උඩ වතුර එක ඇරියා වාගේ අවිද්‍යාවෙන්, පල්ලෙහා, අර සෝකය කියන තැනට ආවාට පස්සේ, ඔන්න අපි ඉඩ දීමක් කියන එක දුන්නා අලුත් සංස්කාරයක් කියන එකට. එතකොට මෙතන මේ පෙනෙනවා මෙය “සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණං,” වෙනවා කියලා. සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණං, වෙනවා කියලා කියන්නේ එහෙම නම් අර මිච්ඡා දිට්ඨි දෙකක වෙනස දැක්කා. පැවතිය හැකි ය, පවතිනවායි කියන දෙකේ වෙනස, සෝකයේ දී තමයි දැක්කේ. **Aware.** තේරුණා ද? අන්න විඤ්ඤාණය **aware.** ඒක නේ කියන්නේ, සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය දැනගන්නා ඒක. අන්න ඒක තමයි මේ සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණං, කියලා කියන්නේ. එතකොට මොකක් ද දැනගන්නේ? ඉතින් මේ දිට්ඨි දෙක සමාන නෑ කියලා දැනගන්නා. සංස්කාර දෙක සමාන නැති වුණා, සංකල්පයන්ගේ වෙනස තිබුණා. ඒක නිසා මෙයා දැනගන්නා.

ඇයි එයා මෙච්චර පරක්කු වෙලා දැනගන්නේ? ඒ කියන්නේ එයාට තිබුණ නේ අපේ මුලින් ම **line 5 and line 6** ඒ හරියෙදී දැනගන්න පුළුවන්කම තිබුණ නේ. ඇයි මෙච්චර දුරක් ගියේ? බලන්න මේකේ කාරණා, ව්‍යාධිය කියන එකට ඇවිල්ලා තියෙනවා. වේදනාව ජරා වෙලා. ඊළඟට පල්ලෙහා තියෙන්නේ අප්‍රියේභි සම්පයොගය. වේදනාව ව්‍යාධියට පත් වෙලා. අන්න වේදනාව ජරා වෙලා, වේදනාව ව්‍යාධියට පත් වෙලා, අන්න දිට්ඨි දෙක සමාන වෙන්නේ නැතිකොට තමයි, මෙයාට ඔන්න තේරෙන්නේ, අර විඤ්ඤාණය දැනගන්නා ඒක. අන්න ඒක තමයි සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණං, කියලා කියන්නේ. අන්න එතෙන්නට ආවා ම කෙනෙකුට ආකිඤ්චන විමුක්තිය කියන එක තියෙනවා.

ඊයේ භාවනාවට වඩා වෙනස්. අර සුඛය මට කලින් ඇති වුණා. ආකිඤ්චන විමුක්තිය මේ ඔළුවේ උඩට පත්තු වෙලා, ඒක හොඳට තියෙනවා. එතකොට මම කල්පනා කලා කෝ ආකිඤ්චන සමාපත්තිය? අන්න ආකිඤ්චන සමාපත්තිය වෙන්නේ අර සෝකයේ ඉඳන් දොමනස්සය දක්වා දැන් ධාරාව ගලනවා නේ. එතකොට අපි දන්නවා මේක, දොමනස්සය එතකොට අරක මැරිලා කියලා. ජරා වුණා වේදනාව, ව්‍යාධිය කියන එක තිබුණා, ආකිඤ්චන විමුක්තිය කියන එක තිබුණා. ඊළඟට වේදනාව මලා කියන එක ආවාට පස්සේ තමයි ආකිඤ්චන සමාපත්තිය කියන එක එන්නේ. ඉතින් එතකොට ඒ විදිහට පුදුමාකාර විදිහට ඒ තමන්ගේ ඔළුවේ ඒක පවතිනවා ඒ අවස්ථාව වෙනකොට. ඒ සමාපත්තියෙන් තමාට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

දැන් මෙතන සෝකය කියන තැනින් විඤ්ඤාණය කියන එක, ඒක දැනගැනීමක් වුණා නම්, ඉතින් ඊට පස්සේ දැන් අපි ප්‍රියේභි විජ්ජයෝගයෙන් ජාතිය. දැන් අපි කියන්නේ අපි ආපහු ගෙනලො සකස් කරනවා, නේ ද? නාමරූපයන් කියන ඒවා ඇති වෙනවා. එතකොට, එතෙක්දී තමයි, මම කිව්වේ අර තොණ්ඩුව වගේ හැදෙනවා කියලා. ඒක තමයි, ඉතින් “විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපං,” විඤ්ඤාණයෙන් මේක දැන් ගත්තහම එයා ඉතින් හොඳ එකක් හදන්න මේ කල්පනා කරනවා නේ ද? මොකක් හරි, වෙන රූපයක් අල්ලාගෙන හරි, ඒක කරන්න එයා උත්සාහ කරනවා. ඉතින් ඒකෙන් නාමරූපය. ඇහූ හොඳට හදන්න, ආදී වශයෙන් දේවල් තියෙනවා.



s_Soka.jpg

උපනාහො (බද්ධවෙර) - මෙය බද්ධ සංඥාවකි.

භයහෙරව සටහන පිටුව 7 මෙනෙහි කරන්න. සාදන ලද සංස්කාර පෙර හා සමානව නොපවතින නිසා අඩුපසන්න විත්තය ඇතිවේ. රූපය ස්පර්ශ කරන ලද්දාවූ විත්තයක පැරැව් නිසා ඇතිවූ විශාධි සවගාවය ඇත.

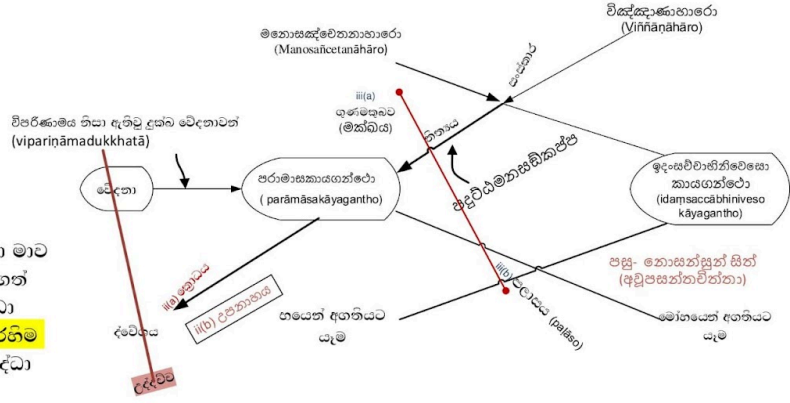
- සංස්කාර බිඳෙන නමුත් අපි නිත්‍යය යැයි ගන්නවා. පුද්ගලයන් වෙතයි නොවෙනවා යැයි සිතනවා. මෙසේ බද්ධ සංඥා (උපනාහය) ඇතිවේ.
- උද්දව්වය 11 වන රටුමේදි සිතට ඇතුල්වේ. ක්‍රොධය 13 වන රටුමේදි සිතට ඇතුල්වේ. උපනාහය 14 වන රටුමේදි සිතට ඇතුල්වේ.

මක්ඛය (ගුණමකුඛව)

- මක්ඛය ඇතිවීමට නම් ක්‍රොධය තිබිය යුතුය.
- ක්‍රොධය ඇතිවන්නේ නිත්‍යය ගාවය සහිත වූ පද්ධියමනසඛිකප්පය නිසාය.

ගුණය මකන්නේ, කුමක් මකන්නේද?

- කාර්යාලයේ උදාහරණය; ආයතනයේ ප්‍රධානියා මාව නෝරාගත් පුද්ගලයා විය හැකිය. මාව නෝරාගත් අවස්ථාවේ ඔහු කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව විය. එම ශ්‍රද්ධා ගුණය නිත්‍යය ගාවයක් නොවන විට, මා කෙරෙහිම විඤ්ඤාණ දහරාව නොගලන විට නැතිවිය. ශ්‍රද්ධා ගුණය මැඟින.
- අශ්‍රද්ධාවට යෑම ප්‍රඥාව නැති නිසාය. ප්‍රඥාව නැතිවීම නිත්‍යය ගාවය නිසාය.
- මහණ සිවුරු හරින උදාහරණය; ශ්‍රද්ධා, චිරිය, සති, සමාධි, ප්‍රඥා ගුණ මැඟින.



06/08/2015 - ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්ති

Ākiñcañña Samāpatti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා, වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට මම කළේ, ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒ ඊයේ භාවනාවේදී, ඕගොල්ලෝ දන්නවා, මුලින් ම අපි තේරුම් ගත්තා, අර කාමච්ඡන්දය, ඒ ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් අපි ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි, මරණ, දුක්ඛ, දෝමනස්ස, ඔක්කෝට ම කැමති වෙනවා, කියලා. එතැනින් බැලුවා, ඒ කාමච්ඡන්දය කියලා කිව්වා ම, එතකොට ඒක නිසා කාම තණ්හා, භව තණ්හා, විභව තණ්හා. එතකොට එහෙම නම්, අපි මේ තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ දුක්ඛස්ඛන්ධයට ම යි කියන එක බැලුවා, නේ ද? ඊට පස්සේ, එතනින් අපි තේරුම් ගත්තා, ඉතින් මේ මරණයට එහෙම කැමති වුණා කිව්ව නම්, එහෙනම් අපි අර ගලේ ඉඳන් කඩාගෙන වැටෙනවා වතුර පාර. එතකොට ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෝහය කියන ගලේ වැදිලා කුඩු වෙලා ගිහිල්ලා, ඊට පස්සේ, ඒත් අපි පවතිනවා කියලා, අර සඤ්ඤාව තියන තැනට ඒ පවතිනවා කියන හැඟීම ඇති වෙලා තියෙනවා.

ඒ වගේ ම අපි බැලුවා, ඔය නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය කියන එක, ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ම උඩට උස්සනවා කියන එක. එතකොට ඒ කාරණා දෙක බැලුවාට පස්සේ, ඉතින් අපි තේරුම් ගත්ත නේ අපි උල්පත එහෙම ඇරලා ඒ වතුර එන්න ඉඩ දෙනවා කියන අර්ථය.

ඉතින් ඕකෙදී බැලුවේ අර පල්ලෙහා triangle එක, මතක ද? සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණං, කියනකොට, අර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය සෝකය කියන තැනට එනවා කියන එක තමන් තේරුම් ගත්තා line 5 එකෙන් එන්නා වූ පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය අප්‍රියේහි සම්පයොග කියන තැනට ඇවිල්ලා එතනින් එනවා සෝකය තියෙන තැනට. අනිත් එක, line 6 එකෙන් එන්නා වූ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, එයා එනවා ඔය සෝකය කියන තැනට. ඉතින් මෙතෙක්දී තමයි මෙයාට තේරෙන්නේ මේ දිට්ඨිවල වෙනසක් තියෙනවායි, ඒ වගේ ම දෙපැත්තේ ඉන්නා වූ වේදනාවන් ගත්තහම, එකක තියෙනවා වේදනාවේ ජරාව, අනිත් එකේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය කියන එක ඇති වෙලා තියෙනවා. ඉතින් මේ සංකල්පයන්ගේ වෙනස එහෙම දැකලා තමයි

එයාට ඒ සංස්කාර පව්වයා විඤ්ඤාණං කියලා, සංස්කාරයන් නිසා විඤ්ඤාණය දැනගැනීමක් කියන එක තියෙනවා.

අපි එතනින් බැලුවයින් පස්සේ, අපි දන්නවා ඉතින්, ඊළඟට සිද්ධ වෙන්නා වූ දේ මොකක් ද? දැන් ඔතනින් අපි ආවා නම් ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයට, ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය අර ගිහිල්ලා අර තොණ්ඩුව වාගේ නේ ද? තොණ්ඩුවක් වාගේ එකක් හැදෙනවා කියලා කිව්වේ මොකද අපි යනවා අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන එක දක්වා ඉස්සීමක් කියන එක තියෙනවා. මේ පැත්තෙන්, අර තණ්හාව කියන තැනට **branch** වෙනවා නේ, කබලිංකාර ආභාරයත් එක්ක. එතකොට, එතනින් අපිට ඇති වෙනවා තොණ්ඩුව වාගේ, තොණ්ඩුවක් දාගත්තා වාගේ තමයි. තමන් ඇති කරගත්තා කියන එක.

ඉතින් ඔතන හොඳයි තමන්ට තියෙනවා ආකිඤ්ඤාණයතනය, ආකිඤ්ඤාණය විමුක්තිය කියන එක එහෙම තියෙනවා. ඉතින් ඊයෙන් බැලුවා, අර ආකිඤ්ඤාණය සමාපත්තිය කියන එක අපි දැක්කා, වේදනාව මලා කියන එක දැක්කහම. ඒ කියන්නේ, අර දොමනස්සය කියන **point** එකට ආපු එක.

ඉතින් ඔය අවස්ථාවේ දී, ඔය ඊට පෙර කරා වූ භාවනාවක් එක්ක රහතන් වහන්සේ මට සම්බන්ධ කලා, අර **21/06/2015** ආකිඤ්ඤාණයතන භාවනාව කියන එක. ඉතින් ඒකේ හුඟාක් ම කල්පනා කරලා තියෙන්නේ මේ ද්වේෂයේ අගතියට කියන එකට අපි යන්නේ මොකද කියලා? දැන් **5.4** කියන එක දොමනස්සය, ඒ සුඛ වේදනාව මලා. ඉතින් අපි ඕක ම නැවත නැවතත් ඉල්ලනවා නේ, දෝස සල්ලයෙන් නේ ද? ඉතින් ඔය විදිහට දෝෂයෙන් අගතියට යනවා කියන එක බැලුවා.

ඉතින් ඒ බලපු භාවනාවේ, දැන් අපිට ඡේතනා ඉතින්, මේ විදිහට ගියා ම, ඊළඟට අපි කරන්නේ මොකක් ද? ඒකේ විඤ්ඤාණ ධාරාව කියන එක අපි **generate** කරගන්නවා. ඉතින් එතෙන්නේදී අපි අර **diagram** එකක් එහෙම පෙන්නුවා, අර සුඛය කියන එක, එතන මැරිලා, ඒකෙන් වේතනාවට එනවා, අර අත්තාවලින්, මේ පැත්තට, කරකෝ කරකෝ යනවා කියලා කිව්වේ, මතකයි නේ ද?

ඒ කියන්නේ එතන අවස්ථාවන් තුනක් තියෙනවා නේ. එකක් තමයි, එතන පෙන්නුවා, සුඛය මැරී ඇත. ඊළඟට, පෙන්නනවා සුඛය නිසා හටගත්තා වූ යම් දහමක් වී ද, මෙය පෙර නිත්‍ය, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයයි ගත්තා වූ දේ, දැන් පරිදේව වී අවසානය. මෙය ඉදංසච්චයට පැමිණීම සිදු විය. අර ඉදංසච්චයේ කෙළවර. **360°** කැරකීම කියන එක. ඊළඟට ආපහු තියෙනවා, සුඛය නිසා හටගන්නා වූ දැන් විදින්නා වූ යම් වේදයිතයක් වේ ද, එය ද පරිදේව වී පරාමාසගත වීම සිදු විය, අර **270°**, **4.4** වෙලා නේ **5.4** වෙනවා කියන්නේ. **4.4** වෙලා. රූපය මැරිලා තියෙනවා කියන එක. ඉතින් එතෙන්නේදී අපි පෙන්නුවා, ඉතින් මේ විදිහට ඒ රූපයත් මැරිලා, සුඛ වේදනාවත් මැරිලා, ඒක

සඳහා හදන විත්ත සංස්කාරයන් මැරලා, සිදු වී ඇත්තේ, විඤ්ඤාණය මලානික බවට පත් වීම නිසා, ජීන ස්වභාවය ඇති වෙනවා කියලා. ඉතින් මෙතෙන්දී හත් වෙනි ධ්‍යානය වෙනවා කියන එක.

ඉතින් මෙතන, මට ඔය අවස්ථාවේ දී ඉතින් ආකිඤ්ඤාණය සමාපත්තියෙම තමයි මට ඒක තිබුණේ. ඒ කියන්නේ, අර ඊයේ භාවනාව, අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය තියෙන කෙළවර එනකල් ම අපි ගමන් කලා. අර දේවල් එක්ක අරගෙන. එතකොට, ඒ තත්වයට පත් වුණායින් පස්සේ, ඉතින් ඒ රහතන් වහන්සේ පෙන්වුවේ මොකක් ද? මෙතන මේ පරාමාසය කියන එකට ගත්තහම, හතරමං හන්දියක් වාගේ නේ ද?

වේදනාවෙන් පරාමාසයට එන එක, දැන් ඔය මේ භාවනාවේදී පෙන්වුවා ඉතින් අත්තවාද උපාදාන කතාව නිසා මේක ඉවරයක් වෙන්නේ නෑ තාමත් කියන එක. ඒකේ පෙන්වුවා, එතකොට, මේ උපෙක්ඛා සහගත වේදනාව අල්ලාගෙන පවතිනවා කියන එක. ඉතින් දැන් මෙතෙන්දී කල්පනා කරන්න දැන් ඉතින් සුඛ වේදනාව මලා, නමුත් උපෙක්ඛා වේදනාවෙන් අර පරාමාසයට එන්නා වූ එක.

ඊළඟට, ගත්තහම වේතනාවෙන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක. ඊළඟට ඉදංසච්චයට යමක් ඇදුණා නම් ඒකෙන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක. දැන් හතරමං හන්දියේ පාරවල් තුනක් නේ ද? ඊට පස්සේ ඉතින් හය අගතියෙන් එන එක. හැබැයි එයා කරන්නේ, අර දිට්ඨි අනුසය හරහා තමයි එයා පරාමාසගත වීම කියන එක කරන්නේ.

ඉතින් එතන, ඒ හතරමං හන්දියේ මොකක්වත් එන්න දෙන්නේ නැතිව ඉන්නවා නම්, අන්න ඉතින් ඒක තමයි අර ඒ සමාපත්තිය හැටියට ඒක තියෙන්නේ. මේ ආකිඤ්ඤාණ සමාපත්තිය කිසිම එකකට එන්න දෙන්නේ නැතිව තමන් ඉන්නවා නම්, තමන්ට එතන පවතින්න පුළුවන්, ආකිඤ්ඤාණ සමාපත්තියේ. ඉතින් මොන ප්‍රශ්න තිබුණත් තමන්ට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. ඒක අර **stability** එක. තමන්ට **stable** ව එතන ඉන්න පුළුවන් කියන එක තමයි මම මේ භාවනාවේදී බැලුවේ.

ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

07/08/2015 - නාමරූපපච්චයා සලායතනං

Nāmarūpapaccayā Saḷāyatanam

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම අර ඊයේ වගේ ම භාවනාව කරගෙන ආවා. එතෙන්දි අර සෝකය කියන තැනට එන අවස්ථාව තියෙනවා නේ. අන්න ඒ වෙලාවේ දී ධර්මය මෙනෙහි කරන තැන ඉඳන් තමයි මං අද භාවනාව පටන් ගත්තේ.

ඒ භාවනාවට පෙර ම මට ඔය 14/01/2015 විඤ්ඤාණ ධාරාව කියන භාවනාව, අන්න ඒ භාවනාව මට බලන්න කියන එක හිතූණා. හිතූණා කියන්නේ අර යම්කිසි දෙයක් හොයාගෙන යනකොට මට ඒක කල්පනා වුණා.

එතකොට ඒකෙ තියෙන්නේ අර, අපි දැන් පටයක් පෙන්නනවා නේ. ඒ කියන්නේ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඕක අපි පෙන්නනවා ඔය, ඔතන දාල තියෙන්නේ line එක 9 කියලා. භය අගතියේ ඉඳන් එතෙන්ට එන්නා වූ එක. ඒ සෝකය තියන තැනට වාගේ.

ඊට පස්සේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක 10 කියලා දාල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. ඊට පස්සේ 11 කියලා දාල තියෙනවා ප්‍රියේහි විජ්ජයෝගය දක්වා ඒක යනවා කියන එක. එතකොට ප්‍රියේහි විජ්ජයෝගය දක්වා ඒ මිච්ඡාදිට්ඨික අගය ආවා නම්, ඒ මිච්ඡාදිට්ඨික අගයෝ අර ජාතිය කරා ගමන් කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා.

එතෙන්දි පෙන්නනවා මිච්ඡාදිට්ඨික අගය ජාතිය දක්වා පැමිණීම පළමුව සිදු වේ කියලා කියනවා. එතකොට අර ජරාවට එනවා කියන එක ගත්තහම, අපි ඕක දාන්නේ අර, ඒ සෝකයේ ඉඳන් ජරාවට 12 වෙනි line එක හැටියට සඳහන් කරන්නේ. එතකොට ඕකෙන් ගිහිල්ලා තමයි අපි උපායාසයට එහෙම යන්නේ.

එතකොට දැන් බැරි වෙලාවක් සඤ්ඤාව ජරා කියලා අපිට ඇවිල්ලා තියෙනවා නම්, අපි මොකට ද අතෙන්නේ අර උඩ කෙළවරදි විවෘත කරන්නේ? උල්පත විවෘත කරන්නේ කියන ප්‍රශ්නේ එනවා නේ ද?

එතකොට, මේක, විවෘත කරන්න ඉස්සෙල්ලා එහෙම නම් මේක, සිද්ධ වෙන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයෙන් ජාතිය. ජාතියෙන් රූපයන් ස්පර්ශ කරලා, වේදනා වෙලා එන්නා වූ එක කලින් සිද්ධ වෙන්න ඕනෙ, කියන අර්ථය තියෙනවා.

හැබැයි ඉතින් numbers එක්ක ගත්තහම අපිට ඒක පැටලෙනවා. මොකද මෙතන 5.4, අරක යනකොට 6.4, 7.4 ඕවගේ වෙලා නේ මේක සිද්ධ වෙන්නේ.

එතකොට දැන් මෙතන තියෙන්නේ මොකද, අපි කල්පනා කරන්න ඕනෙ අර කලින් තිබුණා වූ රූපයන් නිසා ඇති වෙන්නා වූ අගයෝ කියන එක. රූප, වේදනා, සඤ්ඤා ඒ පිළිවෙලට නේ බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරන්නේ.

එතකොට දැන් එහෙම නම් විඤ්ඤාණයේ ධාරාව කියන එක, නිතර ම මේක ගලනවා. ගල ගලා තියෙන්නේ. ගල ගලා තිබෙන්නා වූ එක තමයි අර සඤ්ඤාවෙන් අපි විවෘත කරලා දෙන්නේ.

කොහොම ද විවෘත කරලා දෙන්නේ? ඒ කියන්නේ ඕගොල්ලෝ හරියට, කෑම භොයාගෙන තමයි යන්නේ ඕන වෙලාවක. කුස්සියට යන්නේ ආදී වගයෙන් කෑම භොයාගෙන යන්නේ. ඒක භොයාගෙන ගියහම ඔන්න අපි දකිනවා, යම්කිසි දෙයක් දකිනවා. අන්න සඤ්ඤාවක් ඇති වෙනවා. ආහ් මේක භොදයි. මේක කෑවට කමක් නෑ, අන්න සඤ්ඤාවෙන් විවෘත කළා.

මොකද්ද මෙතෙක්දි වුණේ? මෙතෙක්දි වුණේ මොකද්ද? අර පවතින්නා වූ ධාරාව ම එයා ඇරියා. එක එක දේවල් සම්බන්ධයෙන්. පෙලක් ඒවාට අරින්නේ නෑ. පෙලක් ඒවාට තමන් අරිනවා. මොකද්ද මේ ධර්මය? “නාමරූප පච්චයා සළායතනං.”

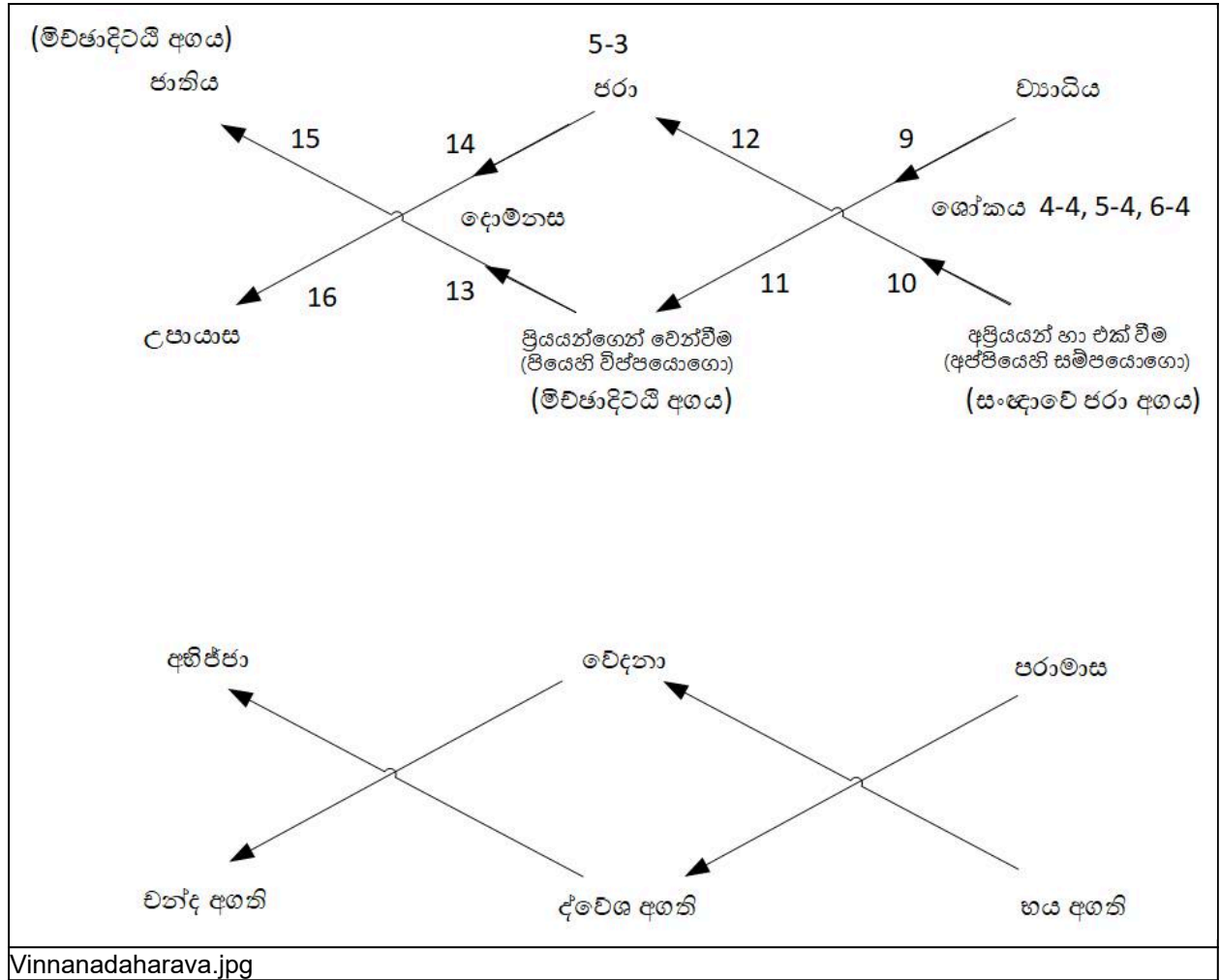
අතෙත්ට ආවා අර නාමරූප කෙළවරට. එහෙම නම් අපි කල්පනා කරනවා සඤ්ඤාව අර පවතිනවා කියන එක, මේ ධාරාව පැවතිය හැකි ය කියලා මේක ගලනවා. ඉතින් ඒක ඒ පාර නාමරූප point එකෙන් දැන් ඔන්න ඇහූ ඇරියා, කට ඇරියා. අර කෑම දැක්කා කියන එක තියෙනවා. සඤ්ඤාව ඇති වුණා. අන්න කට ඇරියා ඒකට.

පෙලක් ඒවාට කට අරින්නේ නෑ නේ. ධාරාව ගැලුවා ආහ් මේක මට නෙවෙයි, මේක හරි නෑ. මං භොයාගෙන යන්නේ පාන් පෙත්තක්. මේ ටොපියක් හම්බවුණා කියලා මං, ඒක හරියන්නෑ මේ වෙලාවේ. තේරුණා ද? අන්න ඒ වගේ නාමරූපයෙන් මේ සළායතනය කියන එක තමයි මේ මේවා වුණේ.

ඉතින් ඕක මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා මගෙන් ඇහුවේ ඔය ප්‍රශ්නය. අර විදිහට ජරා වෙනවා නම් කොහොම ද අපි අතෙත්දි අරින්නේ? ඒ කියන්නේ දැන් 5.3 ජරා වෙලා නම්, අපි අරක open කරන්නේ නෑ නේ. අර ධාරාව ගලන්න ඕනෙ. ධාරාව ගලාගෙන යනවා. ගලාගෙන යන්නා වූ ධාරාව තමයි අර එක එක වෙලාවට සඤ්ඤාවෙන් open

කරලා මේ ගන්නේ. හරි ලස්සනයි. හරි ම ලස්සනයි ඒ විදිහට බැලුවහම. ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

ඒකේ තියෙන්නේ අර සකද්දාව වෙච්ච ගමන් සකද්දාවෙන් වේතනා, වේතනා ඉදංසච්ච. මේක හොඳයි කියලා එයා එකපාරට ම approve කරලා ගන්නවා. බොහොම ඉක්මනින් ඒක සිද්ධ වෙනවා.



08/08/2015 - සලායකනපච්චයා එස්සො

Salāyatanapaccayā Phasso

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවලත්, සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවලත්, සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා, වැඳ නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ පෙරේදා කරපු ඒ භාවනාවන් දිගට ම කරගෙන ආවා, එක කැල්ලක්වත් හලන්තේ නැතිව. ඒ කියන්නේ, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් මම ජරාවට කැමති වෙනවා නම් මම ව්‍යාධිය, මරණය, දුක්ඛ, දෝමනස්ස, සෝක, පරිදේව, ඔක්කොට ම කැමති වෙන්න ඕනෑ. එහෙම නම්, මම දුක්ඛයට ම යි තමයි කැමති වෙලා තියෙන්නේ. එහෙම නම්, අපිට ජේනවා, කාමච්ඡන්දය කිව්වා ම කාම තණ්හාවට එනවා. ඒකෙන්, හව තණ්හා, විභව තණ්හා කියන එක අපි හදාගත්තා. ඉතින් අපි දුක්ඛයට ම තමයි තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ කියන එක එනවා.

එතකොට අපි දැන් මරණයට කැමති වෙනවා නම්, එහෙම නම්, අපිට ජේනවා අර මෝහය තියන ගලේ වැදිලා, කුඩු වෙලා යනවා කියන එක වතුර පාර. විසිරුණා වූ වතුර නැවතත් එකතු වෙනවා කියන අර්ථයක් දැකීමෙන් තමයි මෙයාට අර පවතිනවා කියන එක ඇති වුණේ, ඒ පාර අර සඤ්ඤාව තියෙන තැනට පවතිනවා කියන අර්ථයට ආවා.

එතකොට මෙතෙන්ට ආවා නම්, දැන් අපි අර සෝකය කියන තැන අපි භාවනාව කළා නේ. එතනදී ඊයේ අපි පෙන්නවා නේ ඒ පථය කියන එක. දැන් අපි දන්නවා line 5 එකේ එකක් එනවා. Line 6 එකේ එකක් එනවා. ඒ line 5 එකේ එන්නේ පැවතිය හැකි ය කියන එක. Line 6 එකේ එනවා පවතිනවා කියන එක. ඉතින් ඊට පස්සේ ඔය line 6 එක ඇවිල්ලා, වැටෙනවා අපේ අර odd numbers තියෙන පථයට. ඒ කියන්නේ අපේ ව්‍යාධිය කියන තැනට ආවා නම්, ව්‍යාධිය ඉඳලා අපි දාලා තියෙන්නේ

සෝකය කියන තැනට 9 කියලා නේ. දැන් ඕක 9, ඊළඟට 11 වෙනවා, ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය. ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයෙන් ඊට පස්සේ අර දොමනස්සය නියන තැනට 13, 13 වලින් එහා පැත්ත 15 කියලා දාලා තියෙනවා, ජාතිය කියන තැනට. ඉතින් ඕක නේ කලින් වෙනවා කියලා කිව්වේ. ඒ පටය ඉක්මන් වෙනවා කිව්වා. එතකොට මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, ඒ පවතිනවා කියන මිච්ඡාදිට්ඨික අගය එතෙත්ට එනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

ඉතින් ඊට පස්සේ, දැන් ඔය අවස්ථාවෙදි අපි කල්පනා කළා ඉතින් ජරාව කියන එක වෙනවා නම්, අපි උල්පත අරින්තේ මොකද කියන එක, නේ ද? එතකොට දැන් බලන්න, දැන් ඔය ජාතිය දක්වා ආවා කිව්ව එක, දැන් අර even පටය තියෙනවා නේ ඊළඟට, ඔය වගේ ම දැන් 10, 12, 14, 16 උපායාසය දක්වා එන්නා වූ even පටයක් තියෙනවා. ඒක තමයි පරක්කු වෙනවා කිව්වේ. එතකොට ඒකේ අර පැවතිය හැකි ය කියන කතාව තමයි ඒකෙන් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට දැන් මේක මෙතනින් ආවට නතර වෙන්නේ නෑ නේ. මෙතනින් ඇවිල්ලා බලන්න 6.4, 7.4 අර සෝක සල්ලයේ කැරකීම, ඒකේ 7.4 න් 8.4. රාග සල්ලය. අර උපායාස පාර තමයි එයා එන්නේ. පැවතිය හැකි ය කියන එක, ඔන්න උඩට ආවා.

එතකොට බලන්න අට වෙනකොට, වට අටක් ගියා කියන්නේ ඔයගොල්ලන්ට අර රූපයත් එක්ක ටීනමිද්ධ ස්වභාවයක් ඇති වෙලා තියෙන්නේ. හැබැයි අපි මෙතෙත්දි මොකක් ද කරන්නේ? අර 4.4 දි රූපය මැරෙනවා නේ. අපි වෙන රූපයක් අල්ලගන්නවා.

අපි කියන්නේ අර, මේ ටොපිය නෙමේ, පාන් කැල්ල. විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලාගෙන යනවා. අපි එකක් අල්ලා ගත්තා. අර ධාරාව හැබැයි ක්‍රියාත්මක වෙනවා. රූපය මළාට ධාරාව නතර වෙන්නේ නෑ නේ. වේදනාව නිසා හරි, සඤ්ඤාව නිසා හරි මේක ගමන් කරනවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට එහෙම නම්, දැන් අපිට ඡේනවා මේ සඤ්ඤාව කියන උල්පතෙන්, මෙතන සඤ්ඤාවෙන් ඒ කියන්නේ අවිද්‍යාව නේ අපේ තියෙන්නේ. අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා. සඬ්ඛාරා කිව්වේ අර වේදනාවෙන් එන්නා වූ උල්පත, අපි ඇරියා. ඒ කියන්නේ ගලන්නා වූ උල්පත විවෘත කළා කියන කතාව ඊයේ පෙන්වුවා. විවෘත කළා කියලා කියන්නේ පාන් කැල්ල, ටොපිය නෙමේ පාන් කැල්ල. එහෙම නම් ඔන්න අපි සලායතනය කියන එක අපේ ඇති වෙනවා. ඉතින් නාමරූප පච්චයෙන් සලායතන කියන එක අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා. සලායතනයත් පස්සේ, ඔතෙත්ට ආවට පස්සේ, දැන් එහෙම නම් අපිට කල්පනා කරන්න තියෙන්නේ, ඊළඟට තියෙන්නේ සලායතන පච්චයෙන් ඇති වෙන්නා වූ ස්පර්ශය කියන එක.

දැන් බලන්න අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා අර වේතනාව කියන තැනට ආවයින් පස්සේ, ඒ වේතනාවෙන් එකපාරට ම **approve** කරනවා. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤා වෙච්ච ගමන්, අරක ඇරිය ගමන්, අර උල්පතට ඉඩ දීපු ගමන්, තමන්ට ජේනවා සඤ්ඤා වේතනා ඉදංසච්ච **approval** කියන එක **on the spot, quick approval** එකක් ඒක ලැබ්ලා තියෙනවා. මොකද අර පවතිනවා කියන අදහස එයාගේ තියෙනවා නේ, නේ ද? එතකොට ඔය වෙලාවේදී ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, මේ පැත්තෙන් තියෙන්නේ උඩ සඤ්ඤාව. මෙතනින් වේදනාව. අර නාමරූප **point** එකට සඤ්ඤාවෙන් **join** වුණා පවතිනවා කියලා, මේ පැත්තෙන් පැවතිය හැකි ය කියලා වේතනාවට කෙළින් ම ඇවිල්ලා තියෙනවා.

එතකොට එහෙම නම් ඔය වේතනාවට ආවට පස්සේ දැන් රහතන් වහන්සේ, සලායතන පච්චයා ස්පර්ශ, කියලා කියනවා නම් ඕගොල්ලො ඉන්න ඕනෑ මොකක් ද? කලහ විවාද සුත්‍ර 2, කලහ විවාද සුත්‍ර දෙකේ නේ පෙන්නන්නේ නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච එස්සො, ගාථාව. ඉතින් ඔය 3 වෙනි **slide** එක එහෙම බැලුවහම ඒකේ පෙන්නනවා, මෝහය ඇති වෙන්නේ කොහොම ද කියන එක. එතෙක්දී පෙන්නනවා අපි අර සුභයි කියන එක ඇදීම කියන එක, නිත්‍යභාවය කියන එක. ඉතින් නිත්‍යභාවය කියන එක අපි දන්නවා නේ, අපිට ඇති වන්නේ, අර රූපය නැවත නැවතත් ස්පර්ශ කරලා. ඒක ලස්සනට පෙන්නනවා.

එහෙම නම්, ඉතින් ඔය තණ්හාව කියන එක සුභයි කියන එකත් එක්ක සම්බන්ධයි. මෝහය කියන එක අවිද්‍යාවත් එක්ක සම්බන්ධයි කියලා ඒකේ ලස්සනට පෙන්නනවා. ඉතින් එතෙක්දී තමයි කියන්නේ බුදුහාමුදුරුවෝ පෙන්නපු ඒ පළවෙනි සත්‍යයි දෙවෙනි සත්‍යයි කියන එක පුදුම විදිහට තේරෙනවා කියන එක. ඉතින් දැන් මෙතෙක්ට ආවට පස්සේ, දැන් මෙතන දී හරි ලස්සනයි. ලස්සනයි කියලා කියන්නේ දැන් එහෙනම් අපිට ජේනවා අපේ මේ වේතනාව කියන තැන සලායතනය කියන එක තමන් ලියාගන්න ඕනෑ. එතෙක්දී දැන් ඇහූ ඇරියා කියන එක නේ. ඇරලා තියෙනවා කියන එක. ඉතින් එතෙක්ට ආවා නම්, ඔතෙක්ට එන්නා වූ කාරණා නිසා දැන් වේතනාවොත් දුවනවා. මොන වගේ අදහස් ද තියෙන්නේ?

එයා කියනවා පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන අදහස් ඔක්කොම ටික තියෙනවා නේ ද? දැන් ඔතනින් ආපහු අපි අර **belt** එක කැරකිලා ස්පර්ශයට යනවා කියන එක නේ ඔතන තියෙන්නේ. නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච එස්සො, නේ ද? ඇහූ කියන එක තමයි දැන් නාමරූපය ඇතුළේ තියෙන්නේ, වේතනාව කියන එක අපි කල්පනා කරනවා. එහෙම නම් දැන් බලන්න ඔතෙක්දී, ඔය වම් අත පැත්තෙන් තියෙන සඤ්ඤාව. දැන් ඕක තුළ ස්පර්ශය කියන කතාව තියෙනවා, නාමරූපය තුළ. එතකොට ස්පර්ශය තුළ

තියෙනවා අර පැවතිය හැකි ය කියලා අර පල්ලෙහායිත් ආපු කතාව. ඊට පස්සේ එහෙම කියල නේ අර වේදනාවටත් ඉඩ දුන්නේ.

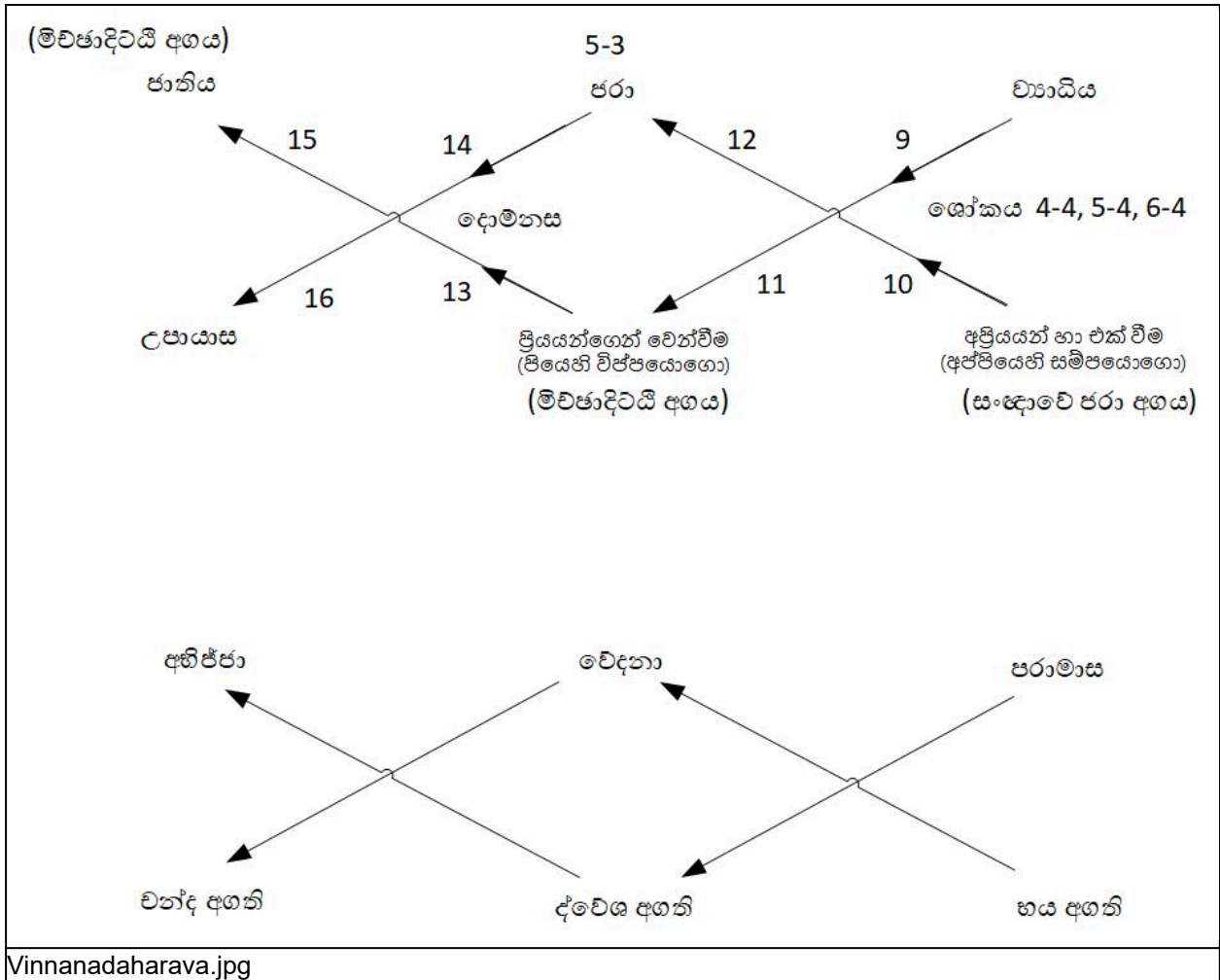
උඩ පැත්තට තියෙනවා සඤ්ඤාවේ පවතිනවා කියලා. ඔය දෙක අතර තියෙනවා අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය. එතෙන්දිත් එයාගේ පැවතිය හැකි ය. එතන දී අපි කල්පනා කරන්න ඕනෙ අර ජරාව, කියන එක ඉඳන් ආවා පටිසසම්ඵස්සයට, එතන පැවතිය හැකි ය. දැන් එතකොට එහෙම නම් මේක නිසා තමයි අපේ මේ ස්පර්ශය කියන එක ඇති වෙන්නේ.

ඉතින් දැන් බලන්න ඔය වේතනාවේ අර්ථ දැක්වීම. දැන් නේ අපිට තේරෙන්නේ. “කාමෙසු සංයුක්තො විහරති භාවිතො අජ්ඣොසන්නා අයං වේතනා,” මොකක් ද ඒ කියන්නේ. කාමෙසු සංයුක්තො කියලා කිව්වා ම, අර ස්පර්ශය තියෙන තැන, අන්න එනවා අර පල්ලෙහා ඉඳන් ඇවිල්ලා කාමච්ඡන්දයෙන් ඇති වෙන්නා වූ එක. කාමෙහි සංයුක්තො විහරති, හරි නේ.

ඊළඟට අපිට ජේතවා මෙනන, භාවිතො කියලා කිව්වා, අර වේදනාව කියන එක තමයි අපි, ඒ කියන්නේ දිය ධාරාව වාගේ එක භාවිතා කලා. ඉතින් ඕවා නේ අපි දියුණු කරනවා කිව්වේ. මතක ද? **Develop** කරනවා කියලා කිව්වේ. අජ්ඣොසන්නා **remain holding**. පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය. දෙක ම එයාගේ තියෙනවා ඉතින් අජ්ඣොසන්නා නේ, අත හරින්නේ නෑ නේ, පවතිනවා පැවතිය හැකි ය, **remain holding**. එතකොට ඒක නිසා අපිට දැන් වේතනාවේ අර්ථ දැක්වීමත් තේරෙනවා කොහොම ද හැදුණේ කියන එක.

දැන් ඉතින් හැමෝට ම පැහැදිලියි ඉතින් මෙතෙන්දි ආපහු ස්පර්ශයට යනවා. වේතනාව කියන්නේ “ඇහැ” නම්, එතන ඉඳන් ස්පර්ශයට. එතකොට නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච එස්සො. ඕකතේ නාමරූපයෙන් ස්පර්ශය. මහානිදාන සූත්‍රයේ එහෙම පෙන්න්නේ නේ ද. ඒක නේ ඔය කලහ විවාද සූත්‍රයේ ගාථාවේ එතන ඒක පෙන්න්නේ නේ ද? ඉතින් ඒක හරි ලස්සනට පැහැදිලි වෙනවා. ඒ දක්වා එනවා කියන එක. ඉතින් මේ භාවනාව කරනකොට ඒ මුල ඒ ඉඳන් ම තමන් කරගෙන යන්න ඕනෑ. ඒ සම්පූර්ණ කියපු කතාව ම මෙනතට ආවා නම් හරි ලස්සනට පැහැදිලි වෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



මෝහය කෙසේ ඇතිවන්නේද?

- රෝගී සංඥාව මගේ යැයි ගැනීමෙන් මෝහය ඇතිවේ.
- රූපය පුන පුනා ස්පර්ශ කිරීමෙන් නිත්‍ය භාවය සාදා ගනියි.

කබලි කාරාහාරය (Kaballikārahāro)

කාමාශ්‍රව

අවිද්‍යාශ්‍රව

රාග සල්ලය

පරාමාසකායගන්ථො (parāmasakāyagantho)

ඉදංසච්චාභිනිවෙසො කායගන්ථො (idamsaccābhivieso kāyagantho)

2. ඛිඤා (Nicca)

මෝහයෙන් අගතියට යෑම

යම් මෝහයේ නැතිවීමක් ඇත්ද එය සඳහා තණ්හාවන් අවිද්‍යාවන් යන දෙකම නැතිකළ යුතුය.

- තණ්හාව පුහුණු යන්න සමග සම්බන්ධ වන අතර අවිද්‍යාවෙන් මෝහය ඇතිවේ.
- මෙහිදී නිවැරදිව වචනවේදනා කළ පළමුවන සහ දෙවන චතුරාර්ය සත්‍යයේ ආශ්චර්ය භාවය වැටහේ.
- අවිද්‍යාවට ඉඩදීම මගින්, තණ්හාව නිසා පටිච්ච සමුප්පන්නය ඇතිවේ.

3

09/08/2015 - එස්සපච්චයා වේදනා

Phassapaccayā Vedanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නමක් සිහි කළා. ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට අද භාවනාවේ කරගෙන ගියේ ඊයේ භාවනාවේ කෙළවර. ඊයේ භාවනාවේ බොහෝ ම ගැඹුරට ඇවිල්ලා තිබුණා, ඒ අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා, සඬ්ඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපං, නාමරූප පච්චයා සලායතනං, සලායතන පච්චයා එස්සො, කියන එක දක්වා බොහෝ ම ගැඹුරට ඇවිල්ලා තිබුණා.

එතකොට ඒක මං ආපහු කියන්න යන්නේ නෑ. එතකොට ඒ රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා, මීට ඉස්සෙල්ලා සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතුව 2 කියන එක බලන්න කියලා. ඒක කරලා තියෙන්නේ 27 ජූනි 2015. ඉතින් ඒකෙ මම යම්කිසි දෙයක් පෙන්නා දෙනවා නම් කෙටියෙන්, ඒකේ එනවා, අපිට පොඩි triangle එකක් තියෙනවා, පල්ලෙහායිනි. ඒ පොඩි triangle එකේ, මේක පෙන්නන්නේ නිබ්බාන ධාතු 1 දි තමයි.

ඒකේ පෙන්නනවා ඔය ජරාවයි, ඊළඟට අපිට තියෙනවා දෝමනස්සයයි, අප්‍රියේහි සම්පයොගය කියන එක. ඒ අප්‍රියේහි සම්පයොගය කියන එකේ තියෙන්නේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය 4.6. ඊළඟට වේදනාව අපි දන්නවා 4.3, ඒ වේදනාවේ ජරාව. වේදනාව තියෙන තැන ම අපි ඒක ලියාගන්නොත් වේදනාවේ ජරාව, ඕක ඔය භය අගතියේ ඉඳන් සම්බන්ධ වන්නා වූ රේඛාවක්. එතකොට අනිත් පැත්තට ගත්තහම අපි දන්නවා, දෝමනස්සය කියලා කියන්නේ 5.4, සබ්බාසව සුත්‍රයේ ඒවත් එක්කයි මේ refer කරන්නේ. ඒවායේ තියෙනවා, දෝමනස්සය, සුඛ වේදනාවේ මරණය කියන එක. ආපහු ජරාව, 5.3 සඤ්ඤාවේ ජරාව. එතකොට ඔය ජරා line එක, ඒ කියන්නේ 5.3, 5.4 අප්‍රියේහි සම්පයොග ඕක දික් කළා ම ආවේ වේතනාව කියන එකට.

එතකොට අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා නේ අර වේතනාව තියන තැන සලායතනයයි කියන එක. එතකොට ඒකේ වම් අත පැත්තට නාමරූපයෙන් එන්නා වූ කොටසේ තියෙනවා අර පැවතිය හැකි ය කියන කතාව. ඊට පස්සේ අපි පවතිනවා කියලා යන්නේ අර මිද්ධිය තියෙන තැන. එතෙත්ට ආවයිනි පස්සේ, අපිට තේරෙනවා එතන ඒ කියන්නේ අලුත් සංස්කාර නිසා පැවතිය හැකි ය කියන එකක් තමයි එතනින්

යන්නේ. එතනින් පෙන්නනවා අපිට 6.4 වෙලා සඤ්ඤාව කියන එක ව්‍යාධියට පත් වෙලා. 5.4 වෙනකොට සඤ්ඤාව ජරා වෙලා. එහෙම නම් සඤ්ඤාවෙන් වේතනාව, වේතනාවෙන් ඇවිල්ලා තියෙනවා අර ජීනය කියන තැනට.

එතකොට මේ වෙලාව වෙනකොට කෙනෙකුට තේරෙනවා නේ ද, රූපය 4.4 වෙනකොට ම නැති වුණා, ජරා වුණා, නැති වෙලා ගියා. ඊළඟට ගත්තහම ඉතින් වේදනාව ජරා වෙලා. වේදනාවේ ව්‍යාධිය ඇති වෙලා. සඤ්ඤාවේ ජරාව ඇති වෙලා. සඤ්ඤාවේ ව්‍යාධිය ඇති වෙලා. මේ දක්වා තමන්ගේ දිටියින් බිඳුණා කියන එක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට මෙන්න මේක මනසේ තියෙන්න ඕනෙ.

මෙන්න මේක සහගතව මම මෙනෙහි කළා. බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ඒ කියන්නේ ජරාවට ඇති කැමැත්ත. යම්කිසි පුද්ගලයෙක් ඉතින් ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ඒ මනුස්සයා ව්‍යාධියටයි මරණයටයි කැමති වෙනවා. ඉතින් මේ ව්‍යාධි මරණවලට කැමති වෙනවා කියන්නේ, දුක්ඛ, දෝමනස්ස, සෝක, පරිදේව ඔක්කෝට ම අපි කැමති වෙනවා. කාමච්ඡන්දය වුණා නම් අපිට කාම තණ්හා, කාම තණ්හා නිසා හව තණ්හා, හව තණ්හාවෙන් විභව තණ්හා. තණ්හාව කියන එක. එහෙම නම් අපි මුළු සම්පූර්ණයෙන් ම තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ මොකකට ද? දුක්ඛයටයි. දුක්ඛයට තමයි අපි මනාප වෙලා තියෙන්නේ. දුක්ඛයට තමයි අපි තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ.

මෙන්න මේක දැකපු ගමන්, අර ඊයේ භාවනාවේ ඒ අර්ථය සම්පූර්ණයෙන් දැකීමත්, ඒ සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු කියන triangle එකේ අර්ථයත් නිසා එකපාරට ම, ඒ සිත නතර වෙන තත්වයට පත් වුණා. මේක තමයි මේ දුක්ඛය, මේක තමයි මේ දුක්ඛ සමුදය කියලා. නමුත් මෙතනින් ජේනවා මේක මේ විදිහට වටහා ගත්ත මනුස්සයාට, මේ ප්‍රමාණයට වටහා ගත්ත මනුස්සයාට, මේ දුක්ඛයේ කොටස් එකොළහක් නිරෝධ වෙනවා. එකක් ඉතුරු වෙනවා. ඒ ඉතුරු වෙන්නේ, අපිට තියෙනවා, අවසානයට දොළහට ලියලා තිබෙන්නා වූ, කාරණය. අන්න ඒක ඉතුරු වෙනවා.

ඒ කියන්නේ අපි දන්නවා ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, දුක්ඛ, දොමනස්ස, සෝක, පරිදේව, උපායාස, පියෙහි විජ්ජයොග, අජ්ජියෙහි සම්පයොග කියන එක තියෙනවා. යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛය කියන එක, එතන ඉතුරු වෙනවා. ඇයි ඒක ඉතුරු වෙන්නේ? ඒක ඉතුරු වෙන්නේ මේ පුද්ගලයා තවමත් හිතනවා, ඒක තුළ අපි ඉගෙන ගත්තා, ඔය සබ්බාසව සූත්‍රය කරපු වෙලාවේ, අත්තා කියන එක ඒක තුළ තියෙනවා කියලා. මතක ද අපි පෙන්නවා නේ අර මුලින් ආවා, සබ්බාසව එකේ අත්තා කියන එකෙන් අපි ආවා නම් පල්ලෙහා, අර 1-3 මෝභය කියන එකට, එතන අත්තා කියන එක එතෙන්නට ආවා, එහෙම නම් ව්‍යාධියේ ඉදන් අපි සමාන්තර රේඛාවක් ඇන්දා

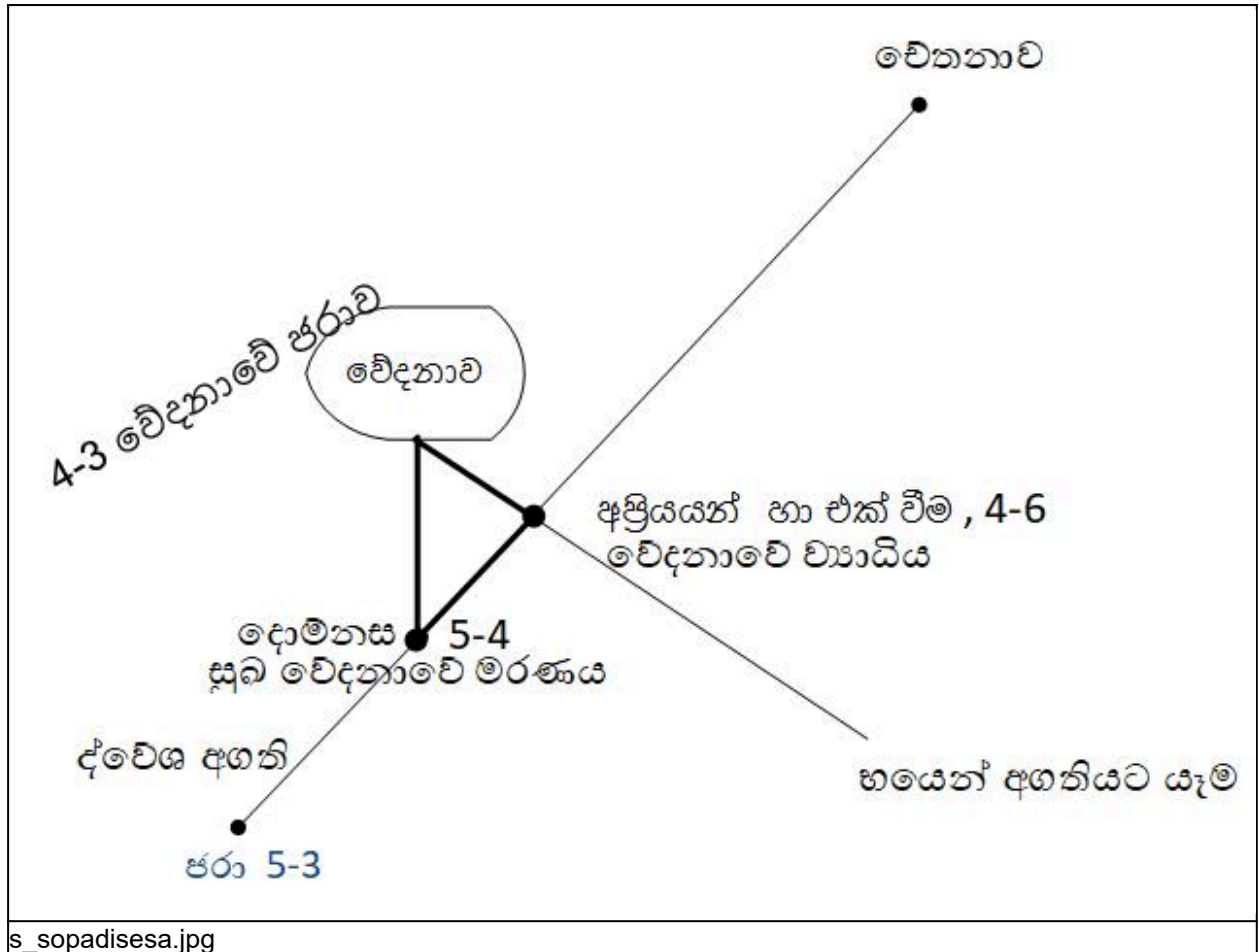
යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයං. එතකොට එහෙම නම් යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛය තුළ අර අත්තා කතාව තියෙනවා කියලා ඉගෙන ගත්තා.

දැන් බලන්න මේ වෙලාව වෙනකොට, මිය යන ධර්මයෝ ගොඩාක් මිය ගිහිල්ලා. රූපය මිය ගියා, වේදනාව, සුඛ වේදනාවක් මිය ගියා. 5.4, 6.4 වෙනකොට සඤ්ඤාවත් ජරා වෙලා ව්‍යාධි තත්වයට පත් වෙලා තිබෙන්නා වූ ස්වභාවය. නමුත් මේ පුද්ගලයාට තවමත් තියෙනවා සියුම්ව, අර අත්තා කියන එක නිසා වෙන්නා වූ දේ. පෙර පැවතියා වූ අත්තා නිසා යම් වූ සියුම් වූ ස්වභාවයක් තියෙනවා. මොකද අපි බැලුවා නේ අර **flow on effect** එක. රූපය නැති වුණාට හරි යන්නේ නෑ අපි වේදනාව අල්ලගන්නවා. වේදනාව නැති වුණාට හරි යන්නේ නෑ අපි සඤ්ඤාව අල්ලගන්නවා. සඤ්ඤාව නැති වුණාට සංස්කාරය අල්ලා ගන්නවා. අන්න ඒ විදිහට අර පෙර පැවතුණා වූ දේ නිසා අර අත්තා කියන එක අරකේ තවමත් ඉතිරි වෙලා තියෙනවා. අන්න එතෙත්ට ආවායින් පස්සේ ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, අර මතක ද අර Z අකුර වගේ එකේ, අනිත් පැත්තට බැලුවා, **hourglass** එකක් එහෙම බැලුවේ එතන කෙළවරේ, ඒ කියන්නේ අපි මරණයේ ඉඳන් ව්‍යාධියට යනවා. ඒ පාර අනිත් පැත්තට යනවා මැද්දෙන්. මෙතන තියෙන්නේ ඊළඟට, දැන් පරිදේවයේ ඉඳන් සෝකයට යන එක, ඒක නිකම් කැරකෙන්නා වූ එකක් එතන, **hourglass** එක වගේ මැද්දෙන් එතන තුනී තැන තියෙනවා නේ. ඊළඟට අපි එනවා යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ ඉඳන් අප්‍රියේහි සම්පයොගය කියන තැනට එනවා.

එතකොට එතෙත්ට ආවා නම්, දැන් එහෙම නම් තමන්ට ජේනවා යමක්, ඒ කියන්නේ, මට යම්කිසි දෙයක් අප්‍රිය වෙන්න නම්, මට පෙර යමක් ප්‍රිය වෙලා තියෙන්නට ඕනෑ. අන්න ඒ ගැඹුරු අර්ථය. ඉතින් ඒ නිසා තමයි අපි අර ස්පර්ශයෙන් වේදනාවට යන්නේ. ඔන්න ඕක තමයි, ස්පර්ශ පච්චයා වේදනා, කියලා කියන්නේ. මට යමක් ප්‍රිය වෙලා තියෙන්න ඕනේ. මම අප්‍රිය තැනටයි ආවේ, දැන් අපි පෙන්නුවා නේ අප්‍රියේහි සම්පයොගයෙන් අපි අන්තිමට දික් කළා ම යන්නේ වේතනාවට. අර **triangle** එකක් ගැන මම කතා කළේ. අන්න ඒ **triangle** එක හොඳට මතක තියෙන්න ඕනෑ. මොකක් ද? අර අප්‍රියේහි සම්පයොගය, ජරාව, සුඛ වේදනාව මැරීම, අප්‍රියේහි සම්පයොගය තමන් **direct** කළොතින්, දික් කළොතින් වේතනාවට තමයි **point** වෙන්නේ කියන එක තියෙනවා. එතකොට මේක වටේට ම තියෙන්නේ ජරාවට පත් වෙච්ච වේදනාවක්, ව්‍යාධියට පත් වෙච්ච වේදනාවක්, මැරිච්ච වේදනාවක්, තාමත් මෙයා හිතනවා මට යමක් ප්‍රිය වෙලා තිබ්ලා තියෙන්න ඕනෑ. අන්න ඒක සඳහා වේතනා කරනවා. අර අත්තා කියන කතාව තියෙනවා නේ.

එතකොට මේක තමයි ඔය පෙන්නන්නේ බුදුහාමුදුරුවෝ, එස්ස පච්චයා වේදනා කියලා. පොඩි ධර්මයක් නෙමේ. නිකම් සාමාන්‍යයෙන් හිතන්නා වූ එකත් අයිතියි. නමුත් ගිහිල්ලා ගිහිල්ලා අන්තිමට ඔන්න ඔය තත්වයට මනස යන්න ඕන.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



මරණ ධර්මය (මරණධම්ම)

3 වන රචුමේ 3 වන පියවරේදී (3-3), රූපයේ ජරා ධර්මයට යටත් විය. 4 වන රචුමේ 3 වන පියවරේදී (4-3), වේදනාවේ ජරා ධර්මය වේ. මෙහිදී අප රෝගී වී ඇත (3-6 රූපය නිසා ව්‍යාධි වූ බව සිහි කරන්න). යමක් කැඩුණ විට, මම හොඳ එකක් හදමි යැයි සිතයි. පළාසය භාවිතා කර නැවත විඤ්ඤාණය සාදයි.

මේ ආකාරයට 4 වන රචුමේ 4 වන පියවරේදී (4-4) ජාතිය ඇතිවේ.

- (4-3) වේදනාවේ ජරා ධර්මය, (4-4) ජාතිය. එසේ නම්, මරණය කුමන රචුමේ දී සිදුවෙයිද?
- (4-2) දී මරණය. එසේ නම් අපි නිත්‍යය යැයි ගෙන ඇත්තේ විඤ්ඤාණයේ මරණය හේද?
- 2 වන රචමේදීත් මරණය සිදුවේ. එය රූපය නිසා වන මරණයයි.
- (4-3) වේදනාවේ ජරා ධර්මය, (4-4) නැවත ඉපදවීම. (4-6) වේදනාවේ ව්‍යාධිය. මෙය 'අකමැති දෙය හා එක්වීම වන්නේය' (අප්පියෙහි සම්පයොග).

4-4
ජාති

5-3
ජරා

4-3
ව්‍යාධි

4-2
මරණ

7-7
උපායාසි

4-7
පියෙහි
විජ්ජයොගො

4-6
අප්පියෙහි සම්පයොග

4-5
යම්පිච්ඡං න ලහති නම්පි
දුක්ඛං

10/08/2015 - වේදනාපච්චයා තණ්හා

Vedanāpaccayā Taṇhā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නම, දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම භාවනාව කළේ ඊයේ භාවනාව ම තමයි. ඒ ඊයේ භාවනාවේ කෙළවර ඕගොල්ලන්ට මතකයි. අපි ඉගෙන ගත්තා අපිට අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එක සිද්ධ වෙලා, ඊට පස්සේ ඒ ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගය, ඒ කියන්නේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය වුණා නම් මට යම්කිසි දෙයක් ප්‍රිය වෙලා තියෙන්න ඕනෙයි කියන එක. මේක නිසා තමයි අපි මේ ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව කියන එක. ඉතින් අද තියෙන්නේ වේදනා පච්චයා තණ්හා කියන එක.

එතකොට ඊයේ ඒ භාවනාවේදී තේරිවිච්ච එක කෙනෙක් ලියනවා නම්, ඒ ලියන අවස්ථාවේ දී ඒ රහතන් වහන්සේ මට උදව් කළා. එතනදී පෙන්නන්නේ, දැන් අපි අර triangle එකක් දකිනවා නේ. 4.3 වේදනාව, 4.6 අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය, එතන අපි පෙන්නනවා වේදනාවේ ව්‍යාධිය කියන එක, 5.4 වේදනාවේ මරණය කියන එක. එතකොට ඒක හොඳට අවබෝධ වෙලා තියෙනවා නම් ඉතින්, පෙර තිබුණා වූ ප්‍රිය දෙය ම නැවත නැවතත් සොයනවා. ඒක පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨියක් එයාට තියෙනවා. එතකොට අපි අර odd පථයක් ඉගෙන ගත්තා නේ. ඒ odd පථයෙන් නේ අපි එනවා කිව්වේ ඔය මිච්ඡා දිට්ඨියට. අන්න ඒ odd පථය දිගේ ගිහිල්ලා තමයි අපි ඔය even පථය කියන එක භාවිතා කරලා එයා එන්නේ ඔය අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය හරහා නේ. උපායාසය දක්වා එන්නා වූ එක. එතකොට එතන තියෙන්නේ පැවතිය හැකි ය කියන අර්ථය. ඉතින් ඒ විදිහට විඤ්ඤාණයේ ධාරාව ගැලීමට සලස්වනවා කියන එකයි මේ අපි ඉගෙන ගත්තේ.

එතකොට දැන් මං ඔතන ඉඳන් තමයි ඉතුරු කැල්ල මං භාවනාවට ගත්තේ. මෙතෙක්දී දැන් ජේනවා මෙහෙම දෙයක්. මේක හරි පුදුමයි මේ භාවනාව. ඒ කියන්නේ ඕක බලාගෙන යනකොට සිත නතර වෙනවා. නතර වෙන හින්දා ඒ තණ්හාව ගැන හිතන්න ම බෑ. භාවනාව කරගන්න ම බෑ. මොකද දැන් ඔය කාරණා දෙක, දැන් කිව්ව කාරණා දෙකට ආවාට පස්සේ ඉතුරු, තමන්ට හිතන්න මොකක්වත් විදිහක් නෑ. කරකවන්න ම බැහැ. ඒකේ වුණේ මොකද්ද, මම දැක්ක දේ තමයි, රහතන්

වහන්සේලා කිව්වා ඒ විදිහට numbers දාගන්න කියලා පස්සේ මට, මම යමක් දැකලා නතර උණාට පස්සේ, මේක පැහැදිලි කරගන්න රහතන් වහන්සේලා තමයි මට කිව්වේ ඒක numbers දාගන්න කියලා.

පළවෙනි එක මේ කල්පනා කරන්න, දැන් අපි අවිද්‍යාව කියන එක නිසා මෝහය කියන එක අපි ඉගෙන ගත්තා නේ. අවිද්‍යාවෙන් මෝහය වෙනවා කියලා. ඒ වාගේ ම අපි කිව්වා සුභය කියන එක තණ්හාවට සම්බන්ධ වෙනවා කියලා. අර කලහවිවාද සූත්‍ර 2, පිටුව 3, 4 ඒ හරියේ ඒක තියෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් දැන් බැලුවා, පළවෙනි එක හැටියට ඔන්න අපි දාගන්නවා අවිද්‍යාව කියන තැනින්.

දෙවනි කාරණේ හැටියට ඕගොල්ලෝ දාගන්නවා අර සඤ්ඤාව පවතිනවා කියලා කිව්වේ. ඒක තමයි 2ක. උඩට. අර විඤ්ඤාණ ධාරාව කැඩිලා කුඩු වෙලා ගියා, තාමත් පවතිනවා කියන එක, 2ක.

ඒ තුන් වෙනි එක හැටියට ඕගොල්ලෝ දාගන්නවා අර odd පටයේ ගිහිල්ලා අපි එනවා මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, ඒ කියන්නේ අර ජාතිය කියන තැනට එනවා. ඕක 3න.

ආපහු ඕගොල්ලෝ දාගන්නවා, දැන් අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එක තියෙනවා නේ. ආන්න ඒක even පටයෙ නේ. එතකොට i, Roman i කියලා අපි දාගම්මු ඒකට.

ඊට පස්සේ අපි ii කියන එක දාගම්මු සුභයි කියන එකට. ඇයි සුභය නිසා තමයි තණ්හාව ඇති වෙන්නේ. ඕගොල්ලන්ට අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයක් වුණා නම් ඉතින් සුභයි කතාවක් තියෙනවා ද? ඔන්න ඔය point එක තමන්ට touch වෙන්න ඕනෙ. මට අප්‍රිය නම් කොහොම ද සුභ වෙන්නේ? ඕක ii ක.

තුන් වෙනි එකට එනවා අර උපායාසය තියෙන තැන, even පටය, උපායාසය කියන තැනට අපි එනවා මේ තුන් වෙනි කාරණය. Roman iii කියන එක.

දැන් අපි කියන්නේ මොකද්ද, ඔය ජාතිය කියන තැන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පවතිනවා කියන එක. ඒක මත තමයි අර උපායාසය ළඟ පැවතිය හැකි ය කියන එක ගලන්නේ. දැන් බලන්න ඔන්න ඔය sequence එකේ අපි කලින් ඉගෙන ගත්තා නේ ද, දැන් අර 1, 2, 3 කියලා කිව්වේ. අන්න ඒක ඉක්මන් වෙනවා කියලා නේ කිව්වේ. ඒක ඉක්මන් වෙනවා නම් මේක ගලනවා. දැන් ඕකේ අනිත් පැත්ත හිතන්න. Roman i, ii, iii ඉක්මන් වෙනවා. මොකද වෙන්නේ? යන්නේ නෑ. කැරකිල්ලක් නෑ. කැරකෙනවා නම් තමයි තණ්හාව කියන එක තියෙන්නේ. කැරකිල්ලක් සිද්ධ වෙන්නේ නෑ.

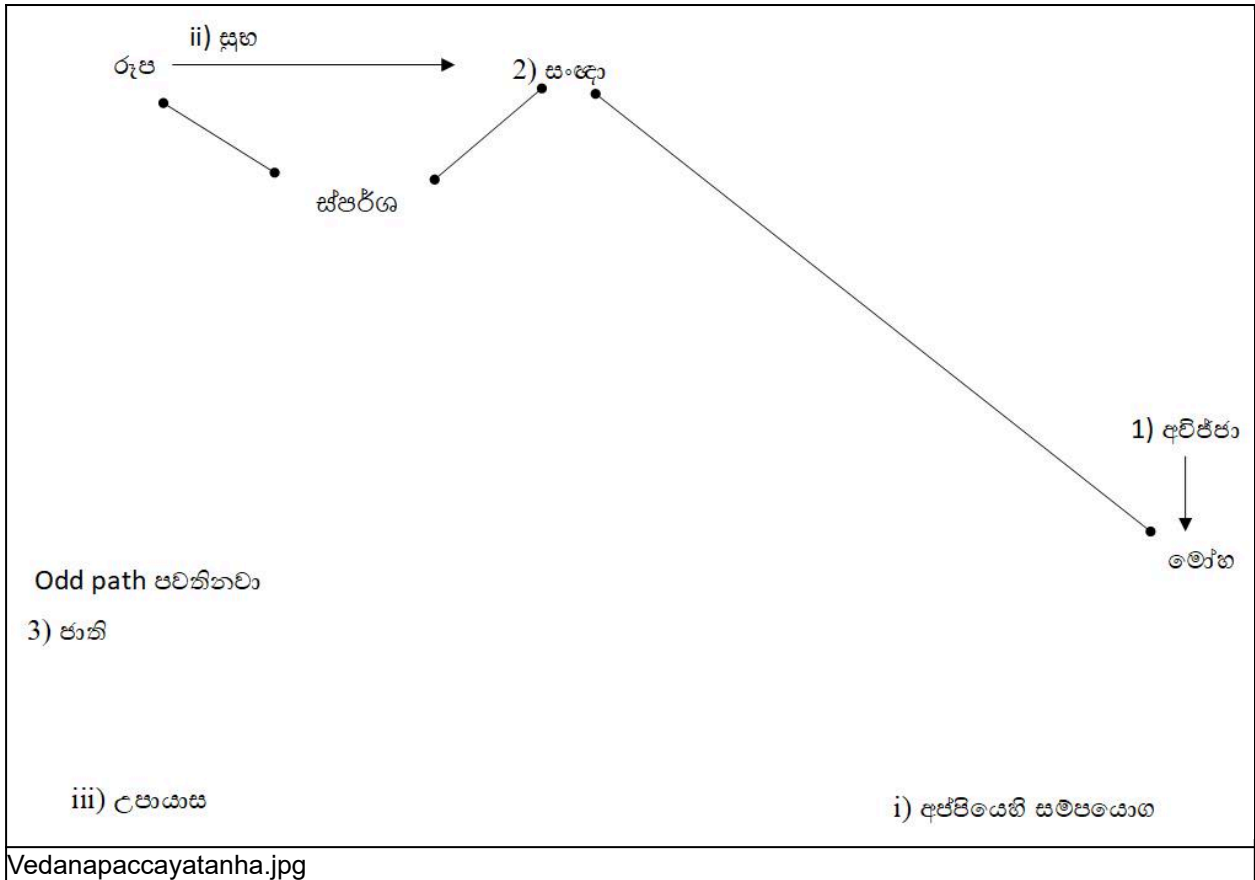
හරි ම පුදුමයි. හරි ම පුදුමයි කියලා කියන්නේ මොන උත්සාහය දැරුවත් මෙතනින් ධර්මය එතනින් එහා පැත්තට හිතන්න බෑ. හිත ඔහේ තියෙනවා. ධර්ම කාරණා දන්නවා. නමුත් සිත නම් දුවන්නේ නෑ. සැහෙන struggle එකක් කළා මේකේ ඒ

ධර්මය මොකදේද කියන එක, ඒක අල්ලගන්න. අර විදිහට නතර වෙලා ම තියෙනවා. ඕන දෙයකට තමන්ට පුළුවන්. ඔය මොකකටත් කිසිම reaction එකක් නෑ, දුවන්නේ නැතුව මනස ඔහේ ඉන්නවා. මොකද අපි දන්නවා අට වෙනි රවුමෙන් පස්සෙන් මේක කරකුණා නම් තමයි තණ්හාව කියලා කියන්නේ. ඉතින් දැන් මේ අට වෙනි රවුම කතාවට ඇවිල්ලා නේ අර, අපි කිව්වේ අවිද්‍යා ආශ්‍රව කතාව. දැන් රූපයයි, රූපය නිසා පවතින්න බෑ. වේදනාව, වේදනාව නිසා ඔහොම ගිහිල්ලා අන්තිමට මෙයා මේ සඤ්ඤාවක් එහෙම අල්ලගෙන යන කතාවක් නේ තියෙන්නේ. ඉතින් එතෙන්දි අපි ජේනවා අර නිත්‍ය කතාවට එයා එනවා අර අත්තා කියලා අරගෙන ඒකේ පසු සඤ්ඤාව හැටියට, අත්තා කියලා ගත්තා, ඒකෙන් අපි අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නේ ද? එතන ඒ, එතෙන්ට ඇවිල්ලා නේ ඒ පටය අපි අත්තා diagram එකේ ඉගෙන ගත්තා නේ ඒක. එතකොට දැන් මෙන්න මේක තේරුම් ගත්තා නම් ඉතින් තමන්ගේ අවිද්‍යාව නිසා වෙන්නා වූ දේත් නතර වෙලා, ඒ තණ්හාව නිසා වෙන්නා වූ දේත් නතර වෙලා. මේක ආපහු දුවන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නෑ. කැමති කැමති විදිහට තමන්ට එතන නතර වෙලා ඉන්න පුළුවන්. ඔන්න ඕක තමයි ඒ භාවනාව.

ඉතින් මට ඔය භාවනාවෙදි මට මුලින් ආවේ මොකදේද අර, අපි කිව්වා නේ දැන්, මං පටන් ගත්තේ ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය. ජරාවට ඇති කැමැත්ත. මේකට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි, මරණයන් ඔක්කොට ම කැමති වෙනවා. ඉතින් ඕකෙ බලාගෙන ගිහිල්ලා එහෙම නම් අපිට කාමය නිසා කාම තණ්හාව, ඉතින් කාම තණ්හා වුණා නම් හව තණ්හා, විභව තණ්හා. එතකොට අපි මේ කැමති වෙලා තියෙන්නේ මේකටයි. අපි ඊයේ භාවනාවෙදි ඉගෙන ගත්තා මෙයා කාරණා එකොළහක් අයිත් කලා, ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛය විතරයි.

දැන් ඔන්න ඔය කාරණාව කියන එක තමයි අපි මේ අද කල්පනාවට ගත්තේ. ඉතින් මේ ඉතුරු වෙලා තියෙන කාරණාව, ඒ අත්තා කියන කතාව තියෙනවා, පෙර තිබුණා වූ දේ උඩ. ඉතින් දැන් අර අපි අවිද්‍යා කතාවත් එක්ක පෙන්නුවා නේ නේ ද? ඕකෙන් නේ අපි අත්තා කියලා ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. නිත්‍යභාවය වෙලා ඒක. දැන් ඉතින් එයාගේ ගැමිමත් නෑ, අර i, ii, iii කියලා ගත්ත Roman numbers වලින් දාපු ඒ ගැමිමත් නෑ. ඉතින් ඒ කියන්නේ මේක ඒ, සුභයි කියන එක තමන්ට touch වෙන්නේ නැති නිසා, මෙතනින් එහා පැත්තට යන්නේ නෑ. මට අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය වුණා නම් මොන සුභයක් ද? සුභයක් කියන එක නැත්තන් ඉතින් උපායාසයක් නෑ, ඒක ඉක්මන් වෙනවා. ඒ අදහස ඉක්මන් වෙනවා. අර අවිද්‍යාවෙන් තිබිවිච අදහස මැරෙනවා. ඒක නේ එයා පරක්කු වෙන්නේ. Odd පටයේ එන එක මැරෙනවා. එතනින් ඉවරයි.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



මෝහය කෙසේ ඇතිවන්නේද?

- රෝගී සංඥාව මගේ යැයි ගැනීමෙන් මෝහය ඇතිවේ.
- රූපය පුන පුනා ස්පර්ශ කිරීමෙන් නිත්‍ය භාවය සාදා ගනියි.

පරාමාසකායගන්ථො (parāmasākāyagantho)

සූහ

ඉදංගිවිච්චිවෙකො කායගන්ථො (idhaṅgavivichivēko kāyagantho)

2. ඛිත්‍ය (Nicca)

මෝහයෙන් අගතියට යෑම

කබ්ඳි කාරාහාරය (Kabaḷkārahāro)

කාමාශ්‍රව

අවිද්‍යාශ්‍රව

රාග සල්ලය

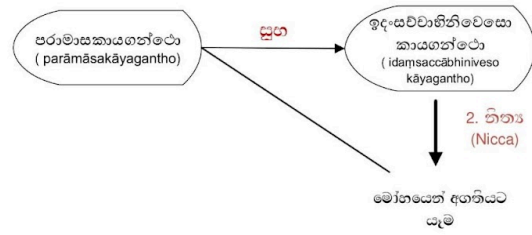
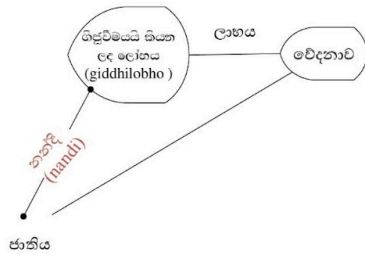
යම් මෝහයේ නැතිවීමක් ඇතිද එය සඳහා තණ්හාවක් අවිද්‍යාවක් යන දෙකම නැතිකළ යුතුය.

- තණ්හාව සූහය යන්න සමග සම්බන්ධ වන අතර අවිද්‍යාවෙන් මෝහය ඇතිවේ.
- මෙහිදී තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කළ පළමුවන සහ දෙවන චතුරාර්ය සත්‍යයේ ආශ්චර්ය භාවය වැටහේ.
- අවිද්‍යාවට ඉඩදීම මගින්, තණ්හාව නිසා පටිච්ච සමුප්පත්තිය ඇතිවේ.

3

s_KalahaVivivadhaSutta_Diagrams2.pdf - Slide 3

දැන් ත්‍රිකෝණ දෙකක් පෙන්වා.



දිවයි අනුසය ඇතිවූ පසු ලාභය සහ නන්දිය ඇතිවේ. මෙහි වෙනස කුමක්ද?

- දිවයි අනුසය වීමෙන් පසුව රූපයට සුඛ යැයි භාවිතා කිරීම මගින් රූපය ලාභ වශයෙන් ගනී, නන්දිය වේදනාව නිසා ඇතිවේ. වෙනස වන්නේ ලාභය රූප කොටස නිසාය. නන්දිය වේදනා කොටස නිසාය..
- දැන් ත්‍රිකෝණ දෙක දික් කරන්න;
- මෙම ත්‍රිකෝණ දෙක හමුවෙන කැන නාමරූප බව සැලකිල්ලට ගන්න.

11/08/2015 - තණ්හාපච්චයා උපාදානං

Taṇhāpaccayā Upādānaṃ

උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ සිටින උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ. ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මං පටන් ගත්තා භාවනාව ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් අපි ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධිය, මරණය කියන ඒවාට කැමති වෙනවා. ඉතින් මේ විදිහට අපි මුළු දුක්ඛස්කන්ධයකට ම කැමති වෙනවා. එතකොට එහෙනම් අපේ මේ තණ්හාව කියන එක, දැන් කාමච්ඡන්දය තියෙනවා නම් ඉතින් කාම තණ්හාව කියන එක ඇති වෙනවා. කාම තණ්හාව, භව තණ්හාව, විභව තණ්හා මේ විදිහට ඇති වෙනවා.

එහෙම නම් අපි තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ මේ දුක්ඛයට ම යි කියන එක ගත්තා. ඉතින් අපි ඊයේ පෙරේදා භාවනාවල ඉගෙන ගත්තා නේ, ඉතින් මේ, ඒ වෙලාවේ මගේ ආපහු සිත නතර වුණා. ඊයේ වගේ ම සිත නතර වුණා. නතර වෙලා මම ටිකක් වෙලා ඉඳලා ඊට පස්සේ ආපහු සිතන්න ගත්තා, අර ඊයේ පෙරේදා පෙන්නුවා නේ භාවනාවල මේ කාරණා එකොළහක් මේ වෙනකොට ගිහිල්ලා. යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛය කියන එක විතරයි එතන ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ කියලා මේ අවබෝධය වෙනකොට. ඉතින් එතනින් අපි තේරුම් ගත්තා යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයට ආවා නම් එතනින් අපිට එනවා අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය. ඔන්න ඔතෙන්ට ආපු ගමන් ආපහු සිත නතර වුණා. ඒ නතර වෙන්න හේතුව තමයි අපි අර i, ii, iii කියලා පෙන්නුවා නේ. එතකොට අපි එතනදී i යි කියලා අපි දාගත්තා අර, Roman i මේ පෙන්න්නේ, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය i, ii කියන එක අපි දැම්මා සුභය කියන තැන, iii කියලා දැම්මා උපායාසය කියන එක.

ඉතින්, මෙතනත් ඉතින් හිත නතර වෙන්න හේතුව තමයි අර අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එක කෙනෙක් කල්පනා කළා නම් එතෙන්නේදී කියනවා නේ ඉතින් ඒක සිද්ධ වුණා නම් සුභ යැයි කියලා කතාවක් තියෙනවා ද කියන එක. ඉතින් මීට පෙර එකපාරට ම අර තණ්හාව කියන තැන නතර වෙන්න හේතුව තමයි අර අතින් 1, 2, 3 කියන එක. ඒකේ මොකද කෙනෙකුට ජේනවා නේ එතන අවිද්‍යාව එතන 1, ඉතින්

එතනින් මෝහය ඇති වෙලා 2, ඒ සඤ්ඤාව කියන එක පවතිනවා කියන එක. එතකොට මේ පවතින්නැති දේකට ම නේ මේ පවතිනවා කියලා කතාවක් කියන්නේ. ඉතින් ඒකෙන් අපි ඇවිල්ලා තියෙනවා මේ ජාතිය කියන එක තුන් වෙනි කාරණාවට. ඉතින් එතකොට එතෙන්නේදීත් පවතිනවා කියන අර්ථයක් තමයි ඒකේ තියෙන්නේ. ඉතින් ඕක දැකීමත් එක්ක තමයි අර සිත නතර වීම කියන එක පළවෙනි පාර තියෙන්නේ. දෙවෙනි පාර අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයට නතර වෙන්නේ මේ Roman i, ii, iii කියන එක දැකීම නිසා. එතනත් නතර වෙලා මම ටිකක් වෙලා හිටියා.

ඒ හිටියාට පස්සේ මේ භාවනාව ලියනකොට ඒ රහතන් වහන්සේ ඒකේ පෙන්වුවා, ඒ අපි ලියාගත්තා ඕක මුලින් ම, තණ්හාව නිසා වෙන දෙයක් කියලා, ඔය සුභ කියන එකත් එක්ක තණ්හාව සම්බන්ධයි කියලා, අපි මුලින් ම කලහවිවාද සූත්‍රය 1 දිත් පෙන්නලා දීලා තියෙනවා. එතකොට මෙතෙන්නේදී පෙන්වුවා තණ්හාව නිසා වෙන දේත් නතර වෙලා තියෙනවා. ඒ වගේ ම සඤ්ඤාවට තුඩු දුන්නා වූ අවිද්‍යාව කියන එකත් වැනසිලා. ඒ කියන්නේ අතන 1, අවිද්‍යාව කියන එක, වැනසුනා නම් අතන පවතිනවා කියන කතාව සඤ්ඤාව ළඟ ඒක වැනසෙනවා කියන එක තියෙනවා. ඊළඟට අපිට ජේනවා, දෙවෙනි වාක්‍යයට පෙන්වුවා, “සුභයට තුඩු දුන්නා වූ, ප්‍රිය දෙයක් ඇති යැයි සිතුවා වූ, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය අගයෝත් වැනසිලා තියෙනවා.” දැන් අපි අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය වුණා නම් ඉතින් මොකද්ද අපි සුභයි කියන්නේ? ඒකේ කිසිම තේරුමක් නෑ නේ. අන්න ඒකත් වැනසිලා තියෙනවා. “මෙසේ චේතනාවත්,” අන්න එතනදී අපි වරහනක් ඇතුළේ දාගන්න ඕනෙ චේතනාවත් කිව්වහම, අන්නා අගය. “චේතනාවට තුඩු දුන් අගයෝ,” ඒ කියන්නේ, “සුභ යන පුහු මතය,” තමයි ඒකේ වරහනක් ඇතුළේ දාන්න තියෙන්නේ, “විනාස වීම නිසා තණ්හා නොවේ” කියලා ඒ භාවනාවේදී ඒ අවසන් කරනකොට මම ලිව්වා.

එතකොට, දැන් එතෙන්නේදී ඕගොල්ලන්ට මතකයි උපය කියන එක. තණ්හාවයි, දිට්ඨියයි කියන එක උපය. දැන් කිව්වේ චේතනාවත් කිව්වහම, අන්නා. උඩ ලකුණු කරන අන්නා. අන්න දිට්ඨිය එතන. ඊළඟට තණ්හාව කියන එක උපයක්. චේතනාවට එන්නා වූ එකයි චේතනාවෙන් පල්ලෙහාට බහින්නා වූ එකයි. Lines දෙක. දැන් ජේනවා ද? මෙන්න උපාදානය. ඕක නේ අපි කියන්නේ සිලබ්බත උපාදානය කියලා. සිලබ්බත උපාදානය පෙන්නන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට, චේතනාවේ ඉඳන් පරාමාස line එක. මෙන්න මේක නිසා, වේදනාව යම්කිසි ආකාරයකට පරාමාසගත වීමක් තියෙනවා ද, ඇදීමක් තියෙනවා ද, අන්න ඒක අපි පෙන්වුවා කාම තණ්හාව කියලා. අරක උඩ, සිලබ්බත උපාදානය.

එතකොට මෙතෙන්නේදී ආවාට පස්සේ ඉතින් දැන් මට ජේනවා, එහෙම නම් ඉතින් සිලබ්බත උපාදානය වුණහම ඉතින් ඊළඟට පල්ලෙහා, ඔය තණ්හාව line එකේ පහළට ගියහම ඔතන අපි ලකුණු කරනවා, ඒ කියන්නේ පරාමාසයයි, පල්ලෙහා තියන

භය අගතියයි. ඔන්ත ඔතෙන්ට අපි ලකුණු කරනවා, භව තණ්හා කියන එකත් ලකුණු කරනවා. ඒ වගේ ම කාම උපාදානය කියන එකත් අපි ලකුණු කරනවා. දැන් අපි ඉස්සෙල්ලා කිව්වේ සිලබ්බත උපාදානය සහ කාම තණ්හාව. දැන් පල්ලෙහාට වෙනවා ඔය දෙක ම. ඉතින් ඕක අපි කලින් සාකච්ඡා කරලා තියෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි ඔතන කාම උපාදානය කිව්වා නම් ඒක represent කරන්නේ කොහෙන්ද? අතන වේදනාව ඉඳන් අපේ ගිද්ධිලෝභය, ගිද්ධිලෝභයේ ඉඳන් උඩ කබලිංකාර ආභාරය, ඔන්ත ඔය line දෙකෙන් නේ ඒ කාම උපාදානය කියන එක ලකුණු කරන්නේ.

ඉතින් ඊළඟට අපි දන්නවා, දැන් ඔතෙන්දි මට ආව තව දෙයක් තමයි, මෙතන මේ අත්තා කියන එක පහළට ආවා නම්, අර අහංනුයි මමංනුයි පල්ලෙහා ඉන්න තැනක් තියෙනවා නේ. අර ඡම්භී භීරුකජාතිකා කියලා එහෙම අපි එතන පෙන්නුවේ ඒ diagram එකේ නේ ද? එතෙන්ට ආවා නම්, ඉතින් ආපහු ඉවරයි. ඒ කියන්නේ එතනින් ඒ අත්තා නිසා අර අවිද්‍යාව කියන කතාව ඇති වෙලා, ඒ කියන්නේ අත්තා diagram එකේ අපි ඕක පෙන්නනවා නේ දැන්. එතෙන්ට ආවා නම් අපි ආපහු උඩින් ආවා, අවිද්‍යාව කියන තැනට එනවා. මෙතෙන්ට ආවා නම් විනාසයි කියන එක ආපහු තියෙනවා. “Excellent” කියලා රහතන් වහන්සේ කිව්වා. එතකොට මෙතන මේ කාම උපාදාන line එකට තමයි අපි ඔය කතා කරන්නේ.

ඊට පස්සේ දැන් දිට්ඨි උපාදානය ඕගොල්ලෝ දන්නවා. එතන පෙන්නන්නේ අපි චේතනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට, භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට. දිට්ඨි අනුසය පාර. ඔය දෙක තමයි දිට්ඨි උපාදානය.

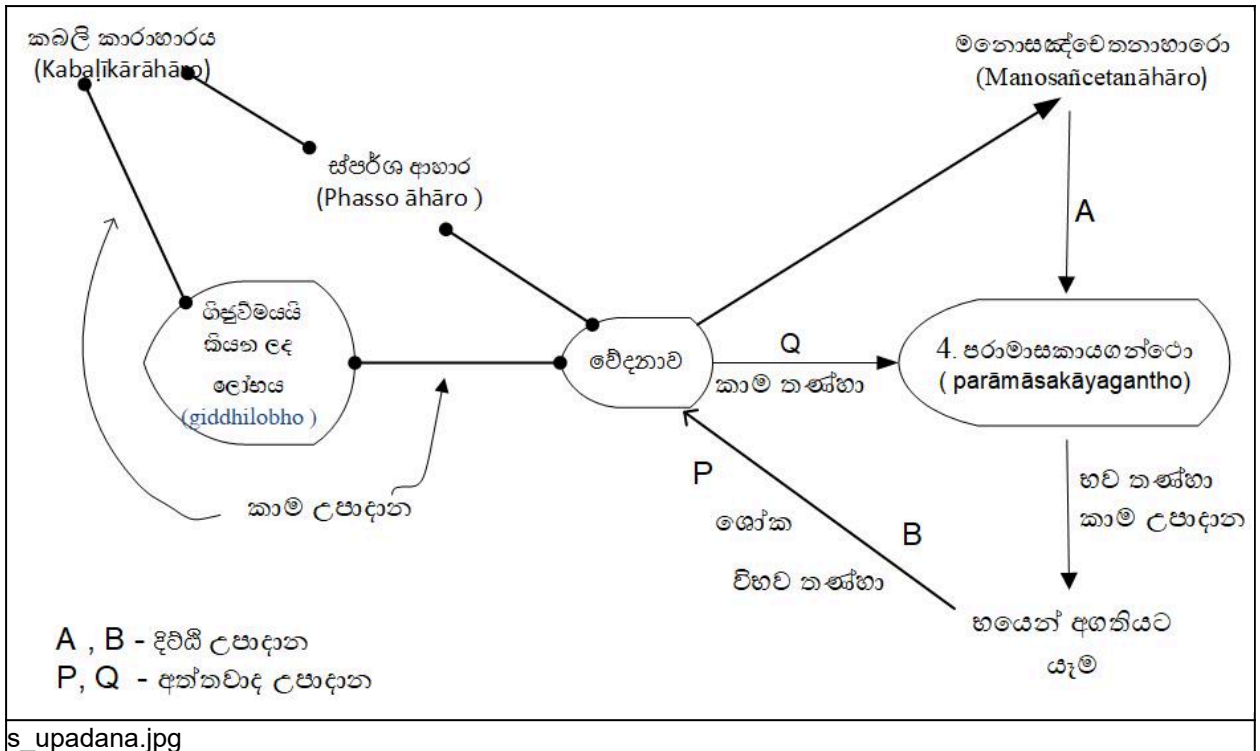
ඊළඟට ආපහු ඕගොල්ලෝ දන්නවා අපිට තියෙනවා අත්තවාද උපාදානය. ඒක represent කරන්නේ අර සෝකයේ ඉඳන් වේදනාව, වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක.

ඉතින් මං ඔය කාරණා ටික බැලුවා විතරයි. ඒ කියන්නේ උපාදාන මේ විදිහට අර, උපයත් එක්ක තමයි මේක සම්බන්ධ වෙලා මේක එක, එතෙන්ට ආවා නම් ඉතින්, දිව්වා කිව්වා නම් තමන්ට ඉතින්, අපි උපාදාන සම්බන්ධයෙන් කරපු භාවනාවන් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා තමන්ට ඡේනවා ඉතින් ඉතුරු කතාව සම්පූර්ණයෙන් ම හැදෙනවා කියන එක. ඉතින් මේක, අද භාවනාවේ තියෙන්නේ තණ්හා පච්චයා උපාදාන කියන එක නේ ඉතින්. අර කැලි දෙක අල්ලගන්න එක විතරයි තියෙන්නේ.

මේ භාවනාව ඉතින් හරි ම පුද්ගලාකාරයි. මං කියන්නේ අර, තණ්හාව නිසා මේක ඇති වෙනවා කියන එක දැන ගත්ත ගමන් මේ විදිහට, නතර වෙනවා. අප්‍රියේභි සම්ප්‍රයෝගය කියන තැනට ආවහම ආපහු නතර වෙනවා. ඉතින් අර උඩ කාරණා දෙක බැලුවත්, ඒ කියන්නේ සිලබ්බත උපාදානයේ කාරණා දෙකත් ඔය අර්ථයෙන්, දැන් උපය කියන්නේ මේ දෙකේ එකතුවක් හැටියට නේ මේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඒක

බැලුවත් නතර වෙනවා. බොහෝ ම අමාරුයි භාවනාව, ඒ කියන්නේ මෙනෙහි කරගෙන යන්න. ඒ නතර වෙලා ඉන්නවා කියන එක නම් පුදුමාකාර විදිහට ඒක තියෙනවා. ඒ තුන් පොළේදීම ඕක නතර වෙලා තමයි මං පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ ඉතින් ඒක බැලුවේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



12/08/2015 - උපාදානපච්චයා භවො

Upādānapaccayā Bhavo

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ වගේ ම භාවනාව පටන් ගත්තා. ඒ කාමච්ඡන්දය කියන්නේ, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි මරණයන්ට කියන එකට කැමති වෙනවා. ඉතින් එහෙම නම් මුළු දුක්ඛස්ඛන්ධයට ම කැමති වෙනවා කියන එක කල්පනා කළා. එතකොට, එහෙම නම් අපි කාමච්ඡන්දය නිසා තණ්හා වෙලා තියෙනවා. ඉතින් ඒකෙන්, කාම තණ්හා, භව තණ්හා, විභව තණ්හා, ඒ තුන ඇති වෙනවා. එහෙනම් අපි තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ මේ මුළු දුක්ඛයට ම යි කියන එක එනවා.

ඉතින් මම ඊයේ කරපු භාවනාව දක්වා ම ඔය පඨය දිගේ, දිගට ගියා. එතෙත්ට ගියාට පස්සේ, ඊයේ මතකයි ඕගොල්ලන්ට අපි කිව්වා, ඔය වේදනා, පරාමාස, භය අගති කියන triangle එකට එතකම් ආවා. ඒකෙන් පෙන්නුවා, අර සීලබ්බත උපාදානය, ඒකෙන් කාම තණ්හාව. පරාමාසයේ ඉඳන් භය අගතියට එන්නා වූ එක. එතන තියෙනවා අපිට භව තණ්හාව, කාම උපාදානය. ඊට පස්සේ, භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා, එතන විභව තණ්හාව වෙනවා. ඉතින්, ඒ වගේ ම අපි ඉගෙන ගත්තා, අර දිට්ඨි උපාදානයයි අත්තවාද උපාදානයයි කියන එක.

ඉතින්, අද තියෙන්නේ, උපාදාන පච්චයා භවො, කියන එක බලන එකයි. එතකොට මෙතන තියෙන්නේ මොකක් ද? ඔය triangle එක. ඒ කියන්නේ, වේදනා පරාමාස භය අගති කියන ඒ hub ඒකේ කැරකැවීම. ඒක තමයි මේ අපි භවය කියලා කතා කරන්නේ. එතකොට මෙතෙත්දී කල්පනා වෙන්න ඕනෑ, අර සබ්බාසව එකේ, 3 වෙනි diagram එකේ, අර මැද්දේ තියන hub එක. ඒක පෙන්නන්නේ වේදනා පරාමාස භය අගති කියන ඇතුළේ තිබෙන්නා වූ එක, ඊට පස්සේ, ඒක වටේට අපිට තියෙනවා අර ආශ්‍රවයන් තුන. ඉතින් ඒක බලන්නේ නැතිව කෙනෙකුට අමාරුයි මේක තේරුම් ගන්න.

ඉතින් අපි දන්නවා, ඔය hub එක පොඩ්ඩක් ඉස්සරහට ගියා ම, එහෙනම් පිටි පස්සෙන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවය, එතනින් ඊළඟට යන්නේ භය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව,

කියන එකට. එතකොට, අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ, අර සඤ්ඤාව කියන තැන, අපේ යම්කිසි ඇරීමක්, අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නිසා ඒ සඤ්ඤාවේ ඇරීමක් කියන එක, අර දිය උල්පතේ ඇරීම කියන එකට, ඒක සම්බන්ධ වෙනවා කියන එක. ඒ කියන්නේ පවතිනවා කියන අදහස. ඊට පස්සේ ඔය කාම ආශ්‍රව කියන තැනට ආවා නම් කල්පනා කරන්න ඕනෙ තමන් ඇවිල්ලා තියෙනවා කියලා, අපි දන්නවා නේ ජාතිය, ඒ ජාතිය, පවතිනවා කියන මිච්ඡාදිට්ඨික දෙය මත, උපායාසය, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, ඒක ගලලා, කාම ආශ්‍රවයට ආවා නම් එතනට එතකම් ගලලා, කියන එක ගන්න තියෙන්නේ.

දැන් එතෙන්නට ආවා නම් ඊළඟට තියෙන්නේ මොකක් ද? වේදනා තණ්හා දිට්ඨි ආශ්‍රව. එතකොට, එහෙම නම් මේක පිටි පස්සේ ඉන්නේ කාම ආශ්‍රවය කියන එක. එතකොට වේදනා තණ්හා දිට්ඨි ආශ්‍රව නම්, ඒ වෙලාවේදී අපි කල්පනා කරන්න ඕනෙ අර නාමරූප පච්චයා සලායතන කියලා කිව්ව නේ, ඒ භාවනාව. අන්න ඒ භාවනාවේ අර්ථය එතෙන්නට එන්න ඕන. ඒ කියන්නේ චේතනාව කියන තැන අපි “ඇස” ගත්තා, මම කිව්වේ අර අපි නිතර ම විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා, අපි ආහාර සොයාගෙන යනවා. යනකොට ටොපියක් දැක්කා, ඒක ගන්නේ නෑ, පාන් කෑල්ලක් දැක්කා, ආ මේකයි කියලා ගන්නවා. අර නයා ගියා, මේක නෙමෙයි, මේකයි, කියලා ගත්තා වගේ. වතුර පාරත් එක්ක ඒක සිද්ධ වෙනවා.

ඉතින් අපි එතන ඉගෙන ගත්තා, ඔය විදිහට, නාමරූප පච්චයෙන් සලායතනය කියන එක. එහෙම නම් ඒ සලායතනය කියන තැන, චේතනාව කියන තැන, අපි ලියා ගත්තොතින් ඇස, කණ කියන එක නේ එතන එන්නේ. දැන් එහෙම නම් අපි කල්පනා කරන්න ඕනෙ වේදනා, තණ්හා, දිට්ඨි ආශ්‍රව කියනකොට, අන්න ඒ ඇස නිසා, දැන් අපි දන්නවා, පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා අපි උඩ පැත්තට ලියනවා නේ “අත්තා.” ඒක උඩ මේ පැත්තෙන් එන්නා වූ, සුබ්බි කියලා එන්නා වූ එක, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන එක, ඒක ගලනවා කියන එක. එතකොට මෙතනින් එනවා තමන්ට, මේ ඇස කියන එක පවතින නිසා, මට මේ ධාරාව ගලනවා කියන එක. මේ hub එකේ කැරකීම, තනිකර කියන්නේ. එතකොට ඒ දෙකෙන් ඒ කාරණාව සිද්ධ වෙනවා නම්, ඔතන තිබුණා වූ කැරකවීම නිසා ඇති වෙන ආස්වාදය අපේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එකට යනවා.

ඊළඟට මේක පවතිනවා කියන එක, ඇස පවතිනවා කියන එක, පරාමාසගත වෙනවා. වරදවා වටහා ගන්නවා. ඒක හිතන්න අර අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නිසා, අපි පවතිනවා කියන කතාව ආවා, අර සඤ්ඤාව දෙසට යනවා කියලා අපි මුලිනුත් පටන් ගත්තේ, ඒක දැන් පරාමාසයට ආවා, පවතිනවා කියන එක, මෝහයේ ඉඳන් එන්නා වූ කොටස.

පැවතිය හැකි ය කියන එක අලුත් සංස්කාරයන් නිසා, වේතනාව තියෙන තැන ඇහැයී, ඇහෙන් අපි ආවා ඔන්න ඉදංසව්වයට. ඉදංසව්වයට ආපු එක එනවා පරාමාසයට. ආන්න එතෙත්දි අපිට තියෙනවා අර පැවතිය හැකි ය කියන අදහස. දැන් එහෙම නම් මෙතන තියෙන්නේ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන එක තමයි අපේ පරාමාසගත වෙලා වැරදියට තියෙන්නේ. දැන් ඊළඟට තියෙන්නේ මොකක් ද? පරාමාස අභිනිවේස අවිද්‍යා ආශ්‍රව.

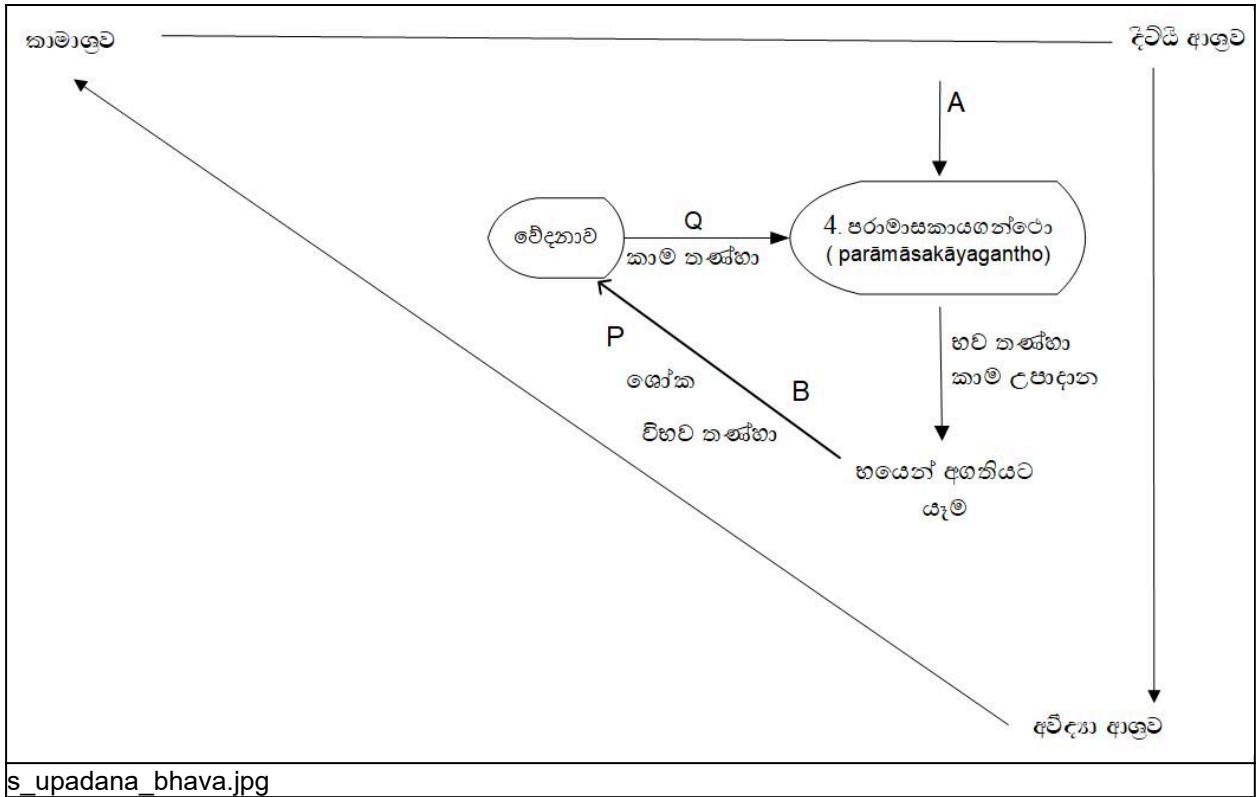
එතකොට, මෙන්න මේ ක්‍රමයට, දැන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ අපි කිව්වා නේ කරකැවීම නිසා තියෙන ආස්වාදය. පරාමාසයේ වැරදියට අරන් තියෙනවා අපි පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන එක. අර ඇස නිසා ඇති වෙලා තියෙන එක.

ඉතින් මේ විදිහට ඔන්න ඔය තුන් ධර්මයෝ, තුන් ධර්මයෝ කියලා කියන්නේ, මේ hub එකේ කරකැවීම නේ පෙන්නන්නේ, ඒ කියන්නේ වේදනා පරාමාස භය අගති. එතකොට, භය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව කියලා එක ධර්මයක්. ඊළඟට වේදනා තණ්හා දිට්ඨි ආශ්‍රව කියලා තව ධර්මයක්. පරාමාස අභිනිවේස අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියලා තව ධර්මයක්.

අන්න ඒ තුන් ධර්මයෝ නිසා, මෙන්න මේ hub එකේ කරකැවීම කියන එක තියෙනවා ද, භ්‍රමණයක් තියෙනවා ද, ආන්න ඒක තමයි භවය. භවය කිව්වා ම නිකම් අර භ්‍රමණය වාගේ තමන්ට ජේනවා, ඒකේ කරකැවීමක් තියෙනවා ද, අන්න ඒක තමයි භවය කියන එක.

ඒ කියන්නේ මේ දක්වා කරපු ඒ ඔක්කෝම ටික මෙතෙත්ට සම්බන්ධ වෙලා තියෙනවා, අර සබ්බාසව එක, ඒක අපි කලින් කළේ නැත්නම්, මේක වැටහෙන්නේ නෑ, මොකක් ද මේ කියන්නේ කියන එක. ඉතින් ඒ විදිහට භවය කියන එක, උපාදාන පච්චයෙන් භවය, කියන එක. ඒක හරි ගැඹුරුයි.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

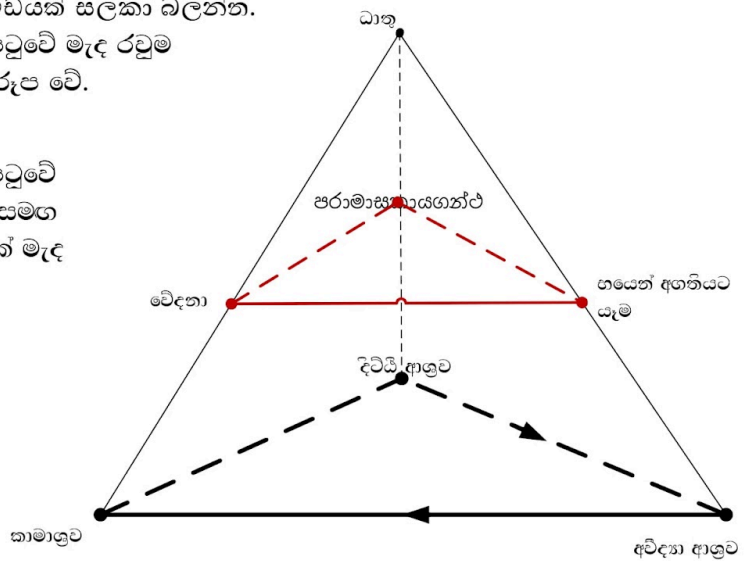


s_upadana_bhava.jpg

සටහනෙහි දැක්වෙන ආකාරයේ පිරමීඩයක් සලකා බලන්න.

- සබ්බාසච සටහන් 2 හි 12 වන පිටුවේ මැද රවුම පිරමීඩයේ රතු පෙත්ත සමග අනුරූප වේ.
- සබ්බාසච සටහන් 2 හි 12 වන පිටුවේ පිටත වූ රවුම පිරමීඩයේ පදනම සමග අනුරූප වේ. මෙය රවුමේ නටාකයක් මැද පාවෙන පාත්‍රයක් මෙන් සිතන්න.

වතුර වෘත්තාකාරව චලිත කරන්නේ නම්, එහි බලපෑම, ගලායෑම සිදුවේ. ඉන් පසුව චලිත කිරීම නැවත් වූවත්, පාත්‍රය කැරකැවෙයි.



චලිත කිරීම නවතා ඇති නමුත් පාත්‍රය කැරකැවේ නම්, රතු ත්‍රිකෝණයේ ශීර්ෂ නවත් ඉදිරියට යයි. මෙය මගින් ධර්මය ගැලීම සිදුවේ.

- භයෙන් අගතියට යෑම -> ශෝකය -> කාමාශ්‍රව.
- වේදනා -> නිශ්චය -> දිට්ඨි ආශ්‍රව.
- පරාමාසකායගන්ථ -> අභිනිවේස -> අවිද්‍යා ආශ්‍රව.

S_SabbasavaSuttadiagrams3.pdf - Slide 2

13/08/2015 - භවපච්චයා ජාති

Bhavapaccayā Jāti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවලත් සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ඒ ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවලත් ඒ විදිහට ම පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

ඊළඟට මම ගත්තේ, පරාමාසකායගන්ථය. අන්ත එතෙන්දී, විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කරනකොට පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ඉතින් ඕකේ අර්ථය තමයි, ඒ පෙන්නුවේ, නාමරූප කියන තැන, අර අම්මා සහ පුතා කියලා අපි කිව්වේ, ඒ දක්වා අපි මිච්ඡා දිට්ඨි කතාව කිව්වා. දැන් ඊයේ භාවනාවෙදි අපි ආවා නේ පරාමාසය තුළට පවතිනවා පැවතිය හැකි ය, අන්ත විනයාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට මම ඒ කෙළවර එතන ගත්තේ. එතකොට ඉතින් ඔය hub එක කැරකෙනවා කියන එක නේ කිව්වේ. ඉතින් අද තියෙන්නේ, භව පච්චයා ජාති, කියන එක බලන එක නේ.

එතකොට ඔය, රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා, මේක බලන්න ඉස්සෙල්ලා ම, අපි කරලා තියෙනවා භාවනාවක් 20 ජුනි 2015. ආනෙඤ්ජ විහාරය කියලා. ඉතින් ඒකේ පෙන්නන්නේ අපි මේ සෝකය ඉඳන් දෝමනස්සයට අපි යනවා. එතන සෝකය 4.4, ඊට පස්සේ 5.4. “ධාරාව ගලන්නේ අපි දෝමනස්සය සහ සෝකය අතර පවතී,” කියන එක. ඒකේ පෙන්නලා දීලා තියෙන්නේ, අර වේදනාව, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝග, භය අගති කියන line එක. අතින් අතට ගත්තහම ජරාව ඉඳන් උඩ පරාමාසය දක්වා ලකුණු කරලා තිබෙන්නා වූ line එක. ඒකේ පෙන්නනවා නේ අපිට මෙතන මේ, මෙතන තියෙනවා 4.4. සෝකය කියන එක තියෙනවා භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා තියෙන එකේ. ඊළඟට දෝමනස්සය 5.4 කියලා, ඒ diagram එක ඕගොල්ලන්ට පුරුදුයි එතනින් තියෙනවා අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය.

ඉතින් මේකෙදි අපි කතා කරනවා, මේ 4.4 දි රූපය මැරිලා තියෙනවා, එතකොට එහෙම නම් අත්තා කියලා ගත්තේ, මොකක් ද කියන එක තමයි ඒකේ කල්පනා කරලා තියෙන්නේ. ඉතින් මේ වෙලාවෙදි අර සිත නොසැල් වී පැවතුණා. ඉතින් ඊට පස්සේ පෙන්නවා, අපි 4.4 කියන්නේ ජාතිය, එතකොට ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් අපි ජාතිය දක්වා යනවා කියන එක. අර අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං, කියලා කිව්වේ නේ ද.

එතකොට, එක රූපයක් මැරිලා තියෙනවා. ඉතින් මේ වෙනකොට තව රූපයක් සමඟ මේ සිදු කරමිනි කියලා අර පද්ධියමනසඛිකප්පයෙන් ඇති වුණා වූ දේ, ඒකේ බලපෑම මගින් අපි අර මේ රූපය වෙනුවට වෙන රූපයක් භාග්‍යනවා කියන එක තියෙනවා. අර පෙර රූපය නිසා ඇති වුණ සංකල්පයට වෙන ආරෝපණයක්, substitution එකක් කරනවා කියන එකයි එතන තිබුණේ.

එතකොට, ඔන්න ඔය කල්පනාව ඇතිව දැන් අපි කල්පනා කරන්න ඕනෙ දැන් අපි කතා කරපු hub එකේ කතාව. දැන් hub එකේදි අපි ඉගෙන ගත්ත නේ තුන් ධර්මයක් කියන එක. ඒ කියන්නේ භය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව කියන එක. ඊළඟට වේදනා තණ්හා දිට්ඨි ආශ්‍රව. ඊළඟට ආපහු, පරාමාස අභිනිවේස අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියලා ඇවිල්ලා තියෙනවා.

ඉතින්, එහෙම නම් බලන්න, අර වතුර පාර, අර ඉදංසච්චයේ තියෙන ගලේ ඉඳලා ඇවිල්ලා පර්වතයෙන් ඇදගෙන වැටිලා, මෝහයේ තියෙන ගලේ වැදිලා කුඩු වෙලා යනවා. ඒ කුඩු වෙලා යනකොට හිතන්න බලන්න, ඉතින් ඕක පවතිනවා කියලා නේ අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ අන්තිමට, නේ ද? ඕක නේ අර සඤ්ඤාවට අපි පවතිනවා කියන්නේ.

මාළුවෙකුත් ඔතනින් වැටුණා කියලා හිතන්න කෝ. ඔය ගලේ උඩින් අර වතුර පාරත් එක්ක මාළුවෙක් වැටුණා. මාළුවෙක් වැටුණා ම දැන් මොකද වෙන්නේ? දැන් මේකා වැටිලා දඟලනවා. එහාට මෙහාට දඟලනවා. ඉතින් ටිකක් දඟලලා ඉවර වෙලා, ඉතින් මරණ මොහොත නේ ඔය කියන්නේ, ටිකක් දඟලලා ඉවර වෙලා ටිකක් වෙලා ගියාට පස්සේ, අර කලන්තේ දාලා වගේ මාළුවා ඉන්නවා. ඔය කොයි වෙලාවක හරි, තව වතුර පාරක් කොහොම හරි එකතු වුණා නම්, අන්න මාළුවා පොඩ්ඩක් තල්ලු වෙලා ගිහිල්ලා, වතුර පාරට වැටෙනවා කියන එක තියෙනවා.

ඔන්න ඔය වගේ අර්ථයක් මෙතනත් තියෙන්නේ. අර මාළුවා මේ පැත්තට, මේ පැත්තට, යනවා නේ පොඩ්ඩක් මේ පැත්තට ගියා, පොඩ්ඩක් මේ පැත්තට යනවා. ඔන්න ඔය වගේ හිතන්න. වෙන්නේ මොකක් ද? අපි අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම

ආශ්‍රවයට යනවා කියන එකයි ඔතෙන්දි සිද්ධ වෙන්නේ, ඔය අවස්ථාවේ දී. එතකොට හව ආශ්‍රවය කියන එක, සෝකය කියන තැන අපි ලකුණු කරනවා.

එතකොට දැන් ඔන්න එහෙනම්, ඔය අවිද්‍යා ආශ්‍රව, හව ආශ්‍රව, කාම ආශ්‍රව කියන line එකක් ගැන තමයි එහෙනම්, අපි මේ කතා කරන්නේ. එතකොට, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් කරන්නේ මොකක් ද? අන්න පවතිනවා කියලා, අතන සඤ්ඤාව කියන තැන ඔන්න ඇරලා තියෙනවා, වතුර ධාරාව ගලන්න ඉඩ සලස්වලා. අන්න එහෙම නම් අර පරාමාසකායගන්ථයේ අපේ තිබුණා නේ ද රවුමක්, අපි එතන කතා කලා, hub එක වාගේ. අපි එතකොට පවතිනවා කියලා කිව්වා ම, දැන් අන්න මාළුවා එක පැත්තකට හැරුණා. මොකද අතෙන්ට යනවා අපි උඩට සඤ්ඤාවට, මේක ඇරෙනවායි කියන එක. දැන් ඊට පස්සේ ආපහු, අපි ඕකේ පැවතිය හැකියි කියලා කතාවක් තියෙනවා නේ. අන්න එහෙම නම් මේ hub එක අනිත් පැත්තට කැරකෙනවා. අර මාළුවා අනිත් පැත්තට කැරකෙන්නේ. අන්න ඒ වාගේ. දැන් එතැනින් යන්නේ මොකක් ද? අන්න කාම ආශ්‍රව පැත්තට, පැවතිය හැකි ය කියන එක.

කාම ආශ්‍රවයට ආවහම, දැන් හිතන්න, අර ජාතිය කියන තැනත් රෝදයක් තියෙනවා කියලා. ඔන්න අපි දන්නවා ඔය කබලිංකාර ආහාර පාර දිගේ ආවා, කාම ආශ්‍රවය ඇති වුණා නම්, අන්න අර ඒ රෝදයේ දකුණු අත පැත්තට වතුර ටිකක් වැටුණා වාගේ. කාම ආශ්‍රවයෙන් අපි ආවා ජාතිය කියන එක, රාග සල්ලය, සතර ආහාර දුක්ඛයේ පළවෙනි පාර. ඔන්න මේක දිගේ ආවා. දැන් මේක පොඩ්ඩක් කැරකෙනවා නේ ද? එතකොට, ඒකට තුඩු දෙන්න මොකක් ද තියෙන්නේ? දැන් අපි දන්නවා, අර අත්තා මලා වුණාට, එතැනින් අපි වෙන එකක් substitute කරනවා කියලා, මේ දැන් කිව්වේ, අර සංකල්පයට වෙන ආරෝපණයක් දෙනවා කියලා. ඉතින් දැන් මොකද වෙන්නේ? යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ ඉඳන් අප්‍රියේහි සම්පයොගය. අප්‍රියේහි සම්පයොගය වුණා නම්, මට ප්‍රිය වූ දෙයක් තියෙනවා. දැන් එහෙනම් අප්‍රියේහි සම්පයොගයෙන් අපි යනවා එක පාරකට. ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය වෙලා අපි අර odd පාරේ ගිහිල්ලා පවතිනවා කියලා අර ජාතිය තියෙන තැනට එනවා. එතකොට දැන් එයා එහෙනම් යටින් නිකම් වතුර විදිනවා වගේ. නේ ද? එක පැත්තකින් යටින් වතුර විදිනවා.

දැන් කාම ආශ්‍රවයෙන් ආපු එක අනිත් පැත්තට දානවා. ඉතින් මේ දෙක මතට අර යමක් තියෙනවා කියලා කියනවා නේ නේ ද? අර උපායාසය හරහා, පැවතිය හැකි ය කියන කතාවක් එක්ක, තව වතුර පාරක් ඒකෙ එකතු වෙනවා. ඉතින් මේ තුන් දෙනා එකතු වුණා ම දැන් ඉතින් රූපයට ආපහු අපේ ඇඟිල්ල දික් වෙනවා. මෙතනත් මේ රෝදය කැරකෙනවා කියන එක තමයි බලන්න තියෙන්නේ.

එතකොට, දැන් හව ආශ්‍රවය මොකද කරන්නේ? හව ආශ්‍රවය කරන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට support කරනවා. අර දිය උල්පත, අරක ඇරලා තියාගන්න කියලා. දිට්ඨි

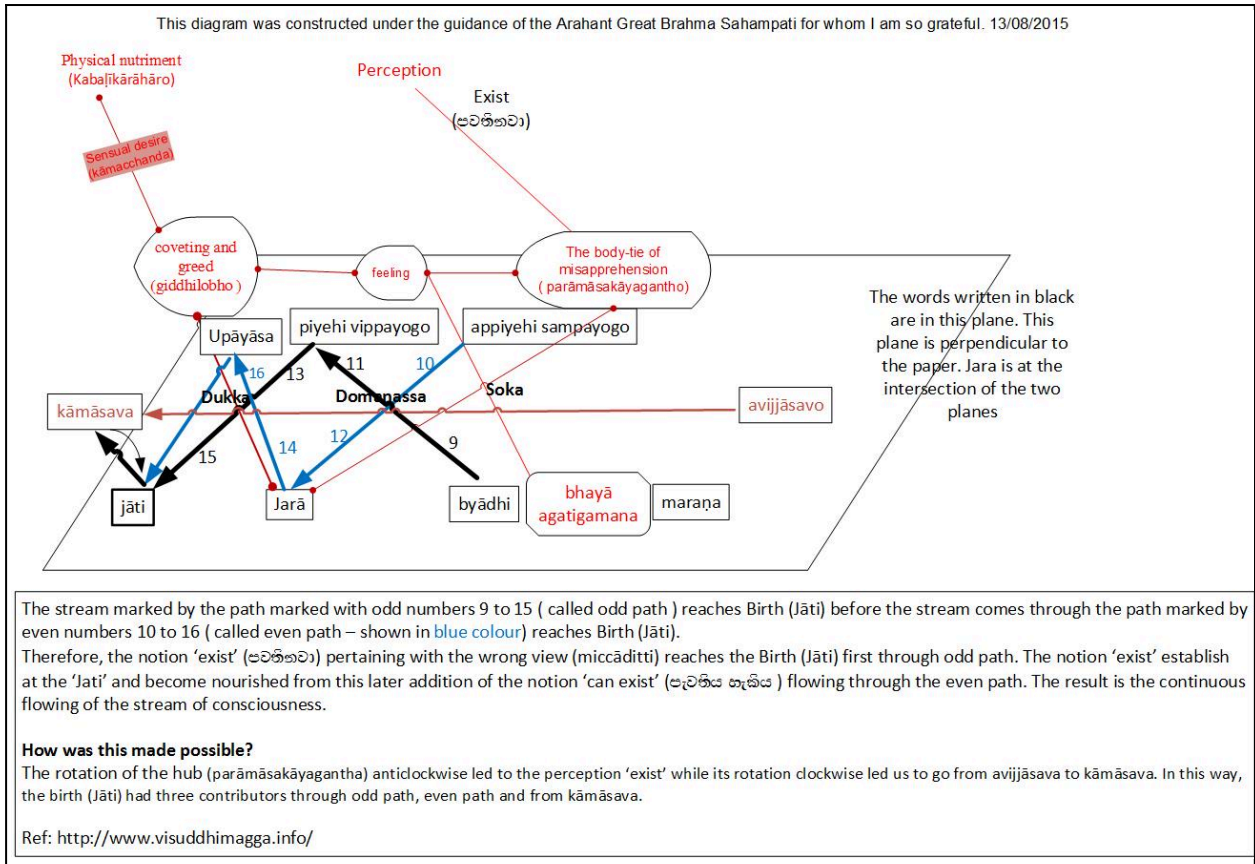
ආශ්‍රවය මොකද කරන්නේ? දිටියි ආශ්‍රවය දෙපැත්තට යනවා නේ. දිටියි ආශ්‍රවය තියෙනවා නම් අවිද්‍යා ආශ්‍රව වෙනවා. ඇරලා තියාගන්න. මේ පැත්තෙන් කාම ආශ්‍රවයට.

එයා ඒ දෙක join කරලා තියෙනවා. එතකොට, මෙන්ම මේ විදිහට තමයි, ඒ පුද්ගලයාගේ මේ හවය නිසා මේ ජාතිය කියන එක ඇති වෙන්නේ. අරක ලස්සනට මට මවලා පෙනේනුවා, මාළුවා දහලන හැටි, දහලලා, දහලලා settle වෙලා, ඒ කියන්නේ එක පැත්තක්, ඒ කියන්නේ මොකක් ද, ඒ හව ආශ්‍රවය තුළ තිබෙන්නා වූ දේ උඩ, දැන් හවය කියන එක අපි ආවා නේ, hub එක කැරකෙනවා කියන එක. මේක උඩ අර මාළුවා එක පැත්තකට දහලනවා වාගේ අන්න සඤ්ඤාවෙන් අරක ඇරිමක් කියන එක තියෙනවා.

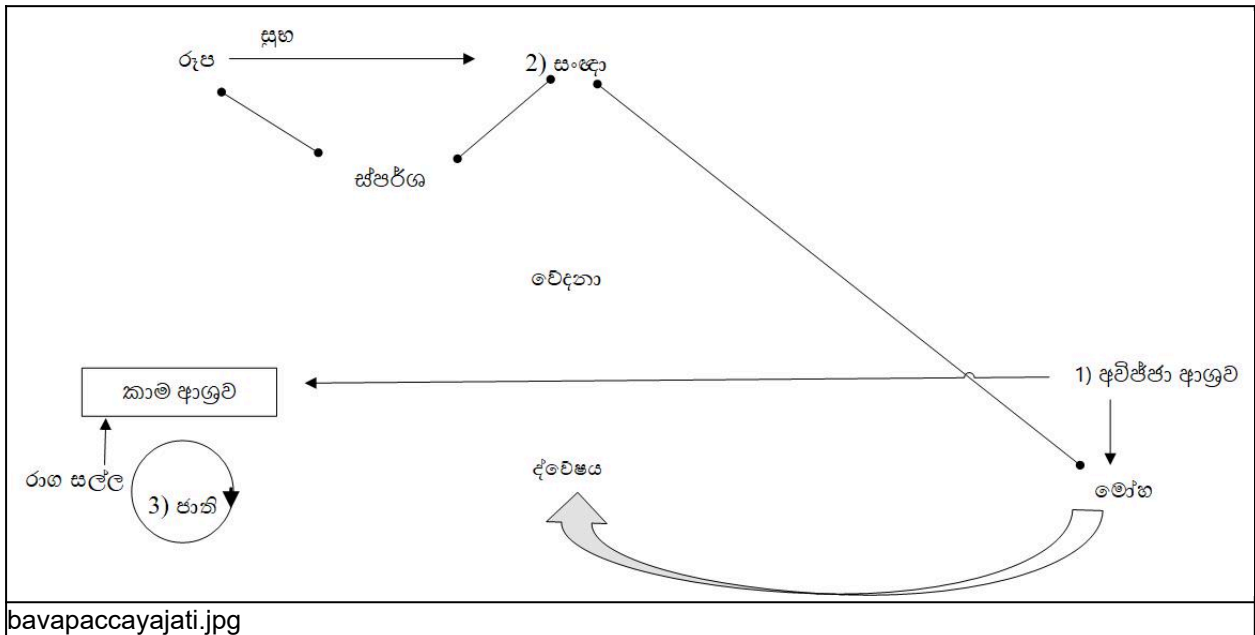
අනිත් පැත්තෙන්, දිය උල්පත මතු කරන්න ඕනෑ. එතකොට, පරාමාසයේ තිබ්විච එක තමයි ටැංකිය, වතුර ටැංකිය. පොළොව යටට වතුර දාලා, අතනින් උඩට මතු වෙන්න එපායෑ. ආන්න ඒ දෙක. එතකොට, වේදනාවෙන් එන්නා වූ එක. ඒක තමයි එයා කරන්නේ. අර මේ පැත්තට ඒ පැත්තට නලියනවා ගහනවා වාගේ ඒක තියෙනවා. එතකොට ඒ විදිහට අර දෙක කොහොම හරි join කරගන්නවා. රූපයන් ස්පර්ශ කරලා කියන එකයි.

අර අපි හිතනවාට වඩා ටිකක් complicated ඒක බැලුවා ම. නමුත් ඉතින් ඕක ම තමයි කෙනෙක් බලාගෙන ගියා ම, අර අහිනන්දති, අහිවදති, අජ්ඣාසාය තිට්ඨති කියලා, හව පව්වයා ජාති කියලා අපි ගන්නෙත් ඒක නේ. අර කිව්වේ, ආප්පයක් කාලා අපි ඩොලර් පහක් දානවා කියලා. දැන් දාගත්ත එක නේ මේ එළියට ගන්න හදන්නේ, එතකොට අර කාම ආශ්‍රව කතාව නිසා තමයි මේක සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. හැබැයි ඒක අර යටින් සිද්ධ වෙන්නේ. අරවා එකතු වෙලා එකතු වෙලා අර විදිහට.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



Jati.jpg



bavapaccayajati.jpg

14/08/2015 - ජාතිපච්චයා ජරාමරණ

සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති

Jātipaccayā Jarāmaṇaṃ Sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā Sambhavanti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට, මම භාවනාව කළේ, ඊයේ භාවනාවේ කෙළවරින් මම පටන් ගත්තා. එතකොට, අද තියෙන්නේ ජාති පච්චයා ජරා මරණ කියන ඒවා නේ. එතකොට හව පච්චයා ජාති, කියන එක ඊයේ ඉගෙන ගත්තා. ඉතින් ඒ හව පච්චයා ජාති කියන එක ඉගෙන ගන්නකොට, ඒකේදි අපි අවසාන හරියට කිව්ව එක නැවතත් මතක් කරනවා නම්, ඉතින් අපි කිව්වා නේ අර මාඵවා අරකින් වැටිලා දෙපැත්තට දඟලනවා වගේ කියලා. පරාමාසකායගන්ථය වරක් මේ පැත්තට, clockwise, anticlockwise කැරකෙනවා.

ඉතින් එතෙතේදි පෙන්නුවා ඒ කියන්නේ අත්තා කියන එකේ, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ, ඒ තුළ ඇත්තා වූ ධර්මයෝ, අර අප්‍රියේහි සම්පයොගය දක්වා ගලාගෙන even පථය ඔස්සේ, ජාතියට පැමිණෙනවා කියලා. එතකොට මේ වෙලාවේදී, අර පවතිනවා යන අදහස, ජාතියට පැමිණ අවසානයි. Odd පථය ඔස්සේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. මේකට හේතුව අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට, දිට්ඨි ආශ්‍රවය බලපාලා තියෙනවා. ඒ කියන්නේ, “දිට්ඨි ආශ්‍රවය මෙසේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට එක වරකුත්, කාම ආශ්‍රවයට තව වරකුත් ධර්මය ගැලීම අත්ත සඤ්ඤාව නිසා ම සිදු කරනවා” කියලා, රහතන් වහන්සේ මේක ලියනකොට, පෙන්නුවා.

ඒ කියන්නේ, දිට්ඨි ආශ්‍රවය මැද්දේ ඉඳගෙන එක වෙලාවක් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට දෙනවා. ඒ පාර එයා සඤ්ඤාව අරිනවා, අතන උල්පත වාගේ අරිනවා. ඊට පස්සේ එයා දිට්ඨි ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට යවනවා. ආන්ත වතුර යවන්න කියලා කියනවා වගේ. එතන කාම ආශ්‍රවයට ආවා නම්, ඉතින් එතනින් ඒ පාර උල්පත දිගේ වතුර එනවා. ඉතින් ඕක තමයි ඇතුළේ තිබ්ව්ව ඒවා තමයි, දැන් මාඵවා ගසනකොට මාඵවාගේ ඇහේ තියෙන වතුර හරි විසි වෙනවා නේ. ආන්ත ඒ වගේ තමයි.

එතකොට, මෙතෙතේට ආවාට පස්සේ දැන් කල්පනා කරන්න ඕනෑ, මේ ධර්මය බුදුහාමුදුරුවෝ කිව්වා නේ, ජාතිය කියනකොට “ස්කන්ධානං පාතුභාවො.” ආන්ත ඒක

තමයි ඔය කතා කළේ. ඒකෙම තියෙනවා නේ “ආයතනානං පටිලාභො.” එහෙම නම් දැන් හිතන්න, ඒ ජාතිය තියෙන තැන ඉඳන් අපි දන්නවා වේදනාව හරහා, අපි කෙළින් ම යනවා වේතනාවට. ආයතනය, එතන ඒ වේතනාව කියන තැන, තමන්ට පැහැදිලි වෙනවා. එතන අපි කිව්වේ සළායතන නේ ද?

එතකොට, දැන් මෙතෙක්දී හිතන්න බලන්න හරියට, දැන් ඔය විශ්ව විද්‍යාලයකට හරි කොහේ හරි ළමයෙක් ගියා ම දැන් අලුතෙන් පංතියකට ගිහාම ඒ ළමයට, දැන් **lecturer** හරි **teacher** හරි කිව්වා ම, **desk** එකක් භොයාගන්න කියලා, ඉක්මනට එක් කෙනෙක් අල්ලා ගන්නවා. ඉතින් තව කට්ටියකට **desk** හරි පුටු හරි නැතිව ඒ අය භොයනවා. මෙයාට ලැබිලා. ඉතින් එයා සන්නෝසයෙන් අර **desk** එකේ වාඩි වෙලා ඉතින් බලාගෙන ඉන්නවා අනිත් අයටත් හම්බවෙව් කියලා. මට හම්බවුණා කියන එක තියෙනවා නේ, ආන්න ඒ වගේ තමයි මෙතනත්.

දැන් ඉතින් එයාට ඔන්න අර තමන්ට ඒ අර ජාතිය. එතන ඒකත් එක්ක දැන් ආයතනය. එතකොට, ඔය දුක්බය කියන එක අපිට තියෙන්නේ, ඉතුරුවා අපි දැන් දන්නවා, අපේ ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, දුක්බ, දෝමනස්ස, සෝක ඔක්කෝම ටික ඔන්න ඔය “ආයතනානං පටිලාභො” කියන එකත් එක්ක තමයි මෙතන මේ දුක්බය කියන එක තියෙන්නේ. බලන්න හරි සියුම් බුදු භාමුදුරුවන්ගේ ඒ ධර්මය එතන. එතකොට, ඒ කියන්නේ දැන් මම පෙන්නන්නේ, මගේ පියාගේ අවුරුදු 82ක් වෙනකොට ඉතින් ඇස් පෙනෙන්නේ නැතිව ගියා. කන් ඇහෙන්නේ නැතිව ගියා, ඒ කියන්නේ අනිත්‍ය වූ ඇහැක්, අනිත්‍ය වූ කණක්, අනිත්‍ය වූ නාසයක්, ඔය විදිහට පහළ වෙනවා කියලා නේ නේ ද?

ඉතින් ඒවා පහළ වෙනවා කියලා කියන්නේ ඉතින් අපි දන්නවා අර සබ්බාසව එකේ එහෙම අපි ඉගෙනගෙන තියෙනවා, එකක් විතරක් නෙවෙයි නේ තියෙන්නේ. අර 4.2 මරණය කියන එක, අපි නිත්‍යයි කියලා ගන්නා වූ එක. අනිත් පැත්තෙන් ගත්තහම, 5.3 සඤ්ඤාවේ ජරා, එතකොට ඔය ඔක්කෝම ටික යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්බය දක්වා ම ඔය ටික ඔක්කෝම සිද්ධ වෙනවා කියන එක. අපි රූපය විතරක් නෙවේ, අපි දැකලා තියෙනවා නේ වේදනාවේ ජරා, සඤ්ඤාවේ ජරා, සංස්කාරයේ ජරා, මේවා ටික ඔක්කෝම එනවා. එතකොට, මෙන්න මේ තත්වයට ආවයිත් පස්සේ, ඉතින් කෙනෙක් ඔය දේ තේරෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ ආයතනය කියන **point** එකේදියි මේක හිතන්න ඕන.

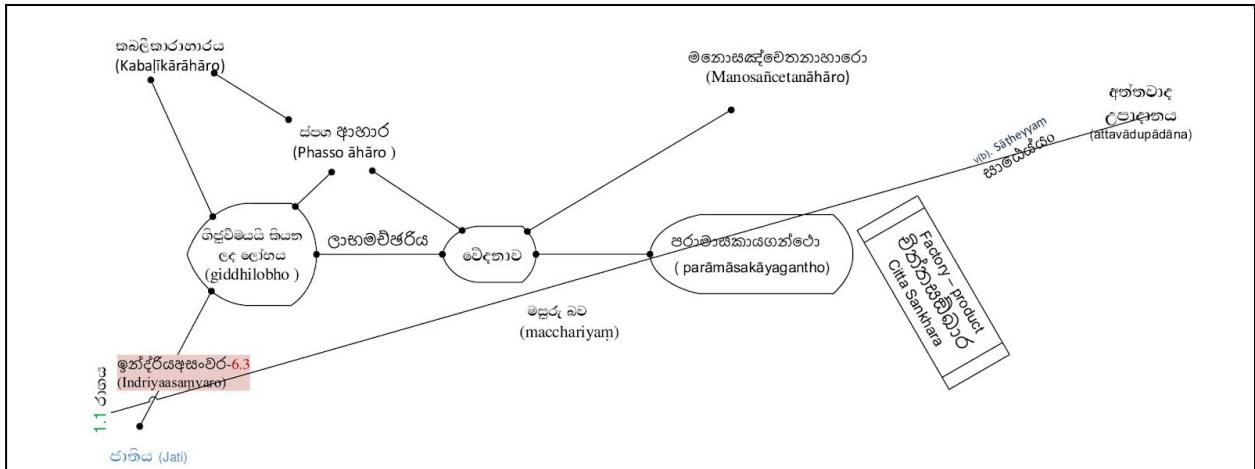
අපි ඊයේ පෙන්නුවා නේ අර **diagram** එකකින්, කාය මුදුනා, කායපාගුඤ්ඤනා, ඔන්න ඔය දෙක නැතිකම. වේතනාව තැන නේ ඔය කතාව තියෙන්නේ තනිකර ම. එතකොට, ඒ වේතනාවේ අපි අලුත් සංස්කාරයන් හදනවා. ඇහැ හදනවා, ඒ කියන්නේ අර “අත්ත බ්බෙයි, පය බුරුලෙන් තබා වරෙන්” කියලා කිව්වේ. ආන්න ඒ වගේ තමයි.

එතකොට, ඇහැ තනනවා අලුත් සංස්කාරයන්, හොඳ ඇහැක්, දැන් ඒක බිඳිලා නේ තියෙන්නේ.

ඒ කාය මුදුනා භාවනාවේ ලස්සනට පෙන්නනවා නේ, එකක් බිඳුණා, දැන් මම හොඳ එකක් හදනවා. අරක ඇතුළේ ඉඳන් හොඳ ඇහැක්, හොඳ කණක්, හොඳ නාසයක් ආදී වශයෙන් එයාගේ ඔක්කෝම, පාගුඤ්ඤතාවයක්, මුදුනාවක් නැහැ. ඒක නිසා මේ වැඩේ ඒ කරනවා කියන එක තමයි එතන තියෙන්නේ. ඉතින් එතකොට ඔහොම ඔතන බලාගෙන හිටියහම, මේ භාවනාව හරි ම ශාන්තයි. පුදුමාකාර විදිහට සැනසීම් සහගතයි. කලබලයක් මොකුත් නෑ. එහෙම ගිහිල්ලා, ඉතින් හරියට ම නිරෝධයට යනවා, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය වෙලා නිරෝධ වෙනවා. ඒකේ බොහොම අමාරුයි ඒක නවත්වාගන්න. එහෙම ගිහිල්ලා එනවා තමන්. ගිහිල්ලා ඇවිල්ලා ඉතින් ඊට පස්සේ ඉතින් මට කල්පනා වුණේ එහෙනම් දැන් යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ අත්තා කියන කතාව උඩ නේ මේක ඔක්කොම දුවන්නේ දැන්. ඊයේ අපි පෙන්නවා නේ ඉතින්, හව පව්වයා ජාති කියනකොට, එයා නේ මේ වැඩේ, අන්තිමට මේ අත්තා නිසා නේ මේක කරන්නේ.

එතකොට, මෙතන මේ අන්තිමට කිව්වෙන් රහතන් වහන්සේ, “කාම ආශ්‍රවයට තව වරකුත් ධර්මය ගැලීම අත්ත සඤ්ඤාව නිසා ම සිදු කරයි.” එයා තමයි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ ඉඳගෙන එතන ඒක සිද්ධ වෙන්නේ නේ ද? එතකොට ඉතින් එහෙනම් මට, අවබෝධ වුණේ මේ “අත්තභාව පටිලාභයට ම” තමයි අපි කැමති වෙලා තියෙන්නේ. ජාතිය තියෙන තැන අපි ලකුණු කරන්නේ. අත්තභාව පටිලාභයට ම තමයි අන්තිමට අපි කැමති වෙලා තියෙන්නේ overall. ඉතින් ඒක නිසා ම දුක්ඛය. ඉතින් දැන් ඉද්ධි පඨය දන්න එක්කෙනාට ජේනවා නේ, ඉද්ධි diagram එකේ අත්තවාද උපාදානයෙන් අත්තභාව පටිලාභය. ඉතින් ඒ ගමන දිගට ම ඔය විදිහට වෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



භවාසවයේ ලක්ෂණය (bhavāsavassa lakkhaṇa)

- 1) Patthana – ප්‍රාර්ථනාව – හොඳ නිෂ්පාදනය.
- 2) ganthana – ගැටය – ලාභමච්ඡරිය හරහා ව්‍යාපාදය ගැටගැසේ.
- 3) abhisāṅkhārakāyasaṅkhāraṇaṃ – සංස්කාර - උපදවන ලද දෙයට උපාදානය.



15/08/2015 - ජාතිනිරෝධා ජරාමරණනිරෝධො

Jātinirodhā Jarāmarañanirodho

ඒ පූජාවෙන් පස්සේ, ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ඒ දෙවෙනි, තුන් වෙනි, හතර වෙනි නම දක්වා පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා සිහි කරලා, ඊට පස්සේ ඒ දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව මුලින් බැලුවා. ඒ මුලින් බලපු වෙලාවේ ඒකේ තියෙනවා, ඔය යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ, කියන එක අපි, ඒකේ අත්තා නිසා මේ සියල්ල සිද්ධ වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. ඉතින් ඒකේ තියෙන්නේ, අපිට තේරුණා, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයෙන්, අපි අප්‍රියේහි සම්පයොගයට ඇවිල්ලා, ඒ අප්‍රියේහි සම්පයොගයෙන් අර even path එක තියෙනවා නේ. ඒකෙන් අපි අර උපායාසයට ඇවිල්ලා එතැනින් ජාතියට එනවා කියන එක.

ඊළඟට අපි ආපහු ඉගෙන ගත්තා, අප්‍රිය දෙයක් වෙනවා කියලා කියන්නේ ප්‍රිය දෙයක් තිබ්ලා තියෙන්න ඕන. එහෙම නම් ඉතින් ප්‍රියේහි විප්පයොගයේ ඉඳන් අපි අර ඒ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, ජාතිය, ඒක දක්වා එනවා කියන එක. එතකොට කාරණා දෙකයි.

තවත් කාරණාවක් තියෙනවා. මොකද රහතන් වහන්සේ කීවා නේ අත්තා නිසා ම යි මේක සිද්ධ වෙන්නේ කියලා. තවත් පාරක් තියෙනවා. ඒක තමයි ඒ කියන්නේ, පරාමාසයේ ඉඳන් අත්තා නොවුණා නම්, 1-3 අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියන එක නොවේ නම්, අපිට ජේනවා අර චේතනාවෙන් 1-3 මෝහයට කියන කතාවට එන්නේ නෑ. එහෙම වුණේ නැත්නම්, අවිද්‍යා ආශ්‍රව කතාව නැත්නම් ඉතින් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට ගිහිල්ලා වෙන්නා වූ එක නෑ. එහෙනම්. පාරවල් තුනක් ම මේක මගින් සිද්ධ වෙනවා. එතකොට ඉතින්, අපි එතෙත්දි කීවා අත්තභාව පටිලාභයට ම තමයි අපි කැමති වෙලා තියෙන්නේ කියලා. ඔය තත්වයේ මනස තියෙන්න ඕනෑ. ඊට පස්සේ, රහතන් වහන්සේ පැවසුවා මට මේ ඔය ඡන්ද, චිත්ත, පරිචිතා භාවනාව බලන්න කියලා.

එතකොට ඒ භාවනාවේ, ඉතින් ඕගොල්ලෝ මේක දැකලා තියෙනවා, මේකේ පෙන්නන්නේ, සෝකය කියන එක අපිට ඇති වුණා නම්, අර දිට්ඨිය කියන එක බිඳිලා, ඒකෙන් ඕගොල්ලෝ සෝකයේ ඉඳන් වේදනාවට යනවා කියන එක තියෙනවා.

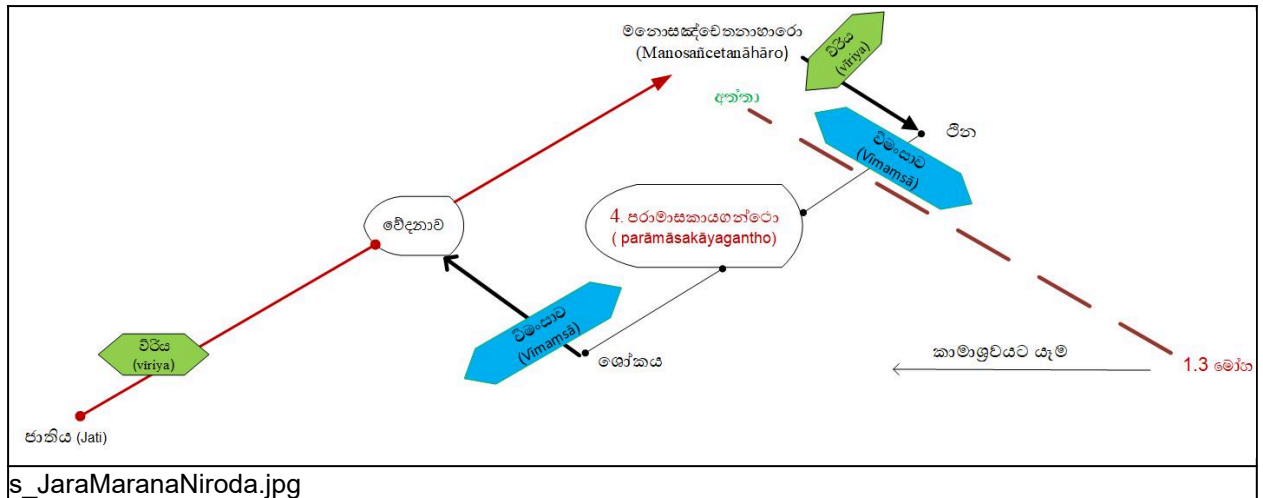
ඒ වාගේ ම මේ වේතනාවේ ඉඳන් අපි එනවා මේ මෙතන රෝගී වෙන ජීනය කියන තැනට. ඉතින් මේකේ ඉගෙන ගත්තා මේ සෝකයේ ඉඳන් මේ දිට්ඨිය බිඳිලා ඇති වන ප්‍රශ්නය, මේක විමංසාවෙන් තමයි ඒක කපන්නේ කියලා. ඊට පස්සේ, ආපහු මනෝසාක්ෂේපවේතනාවේ ඉඳන් ජීනයට යන එක විරිය මගින් නැති කරනවා කියලා. එතකොට මෙතෙක්ට ආවා නම් ජීනය, ජීනයේ ඉඳන් ඒ විමංසාවෙන් අර පද්ධිමනසඛිකප්පයෙ එන්නා වූ එක නැති කරනවා, පරාමාසගත වෙනවා කියන එක. මේ පැත්තටත් තියෙනවා මේ වගේ ම **parallel**, දැන් වේදනාවට ආවා නම් වේතනාවට යනවා. එතකොට මේ පැත්තට මේ වේදනාවට එන එක, ආපහු අපි නැති කරනවා විරියෙන්. එතකොට, මෙතන මේ විරියෙන් කතා කරන්නේ අර අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං, කියලා ඒ ගන්නා වූ එක. ඒ අනුව තමයි මේක නැති වෙන්නේ කියන එක.

එතකොට මේක බැලුවාට පස්සේ, තමන්ගේ මනස ඒ තත්වයට ඉස්සුණාට පස්සේ, ඉතින් මම කල්පනා කලා, මේකයි අරකයි අතර සම්බන්ධතාවය මොකක් ද? ඊයේ කරපු භාවනාවයි මේකයි අතර සම්බන්ධතාවය මොකක් දැ යි කියන එක මම මෙතෙහි කලා. ඒ මෙතෙහි කලා ම දැන් අපි යන්නේ, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛය. අපි කොහොම ද යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයට ආවේ? ව්‍යාධිය හරහා. ව්‍යාධිය වූණා නම් තමයි අර අපි Z අකුරේ අනිත් පැත්තට වගේ නේ ඕක බලන්නේ. අපි දන්නවා අපේ මරණය, මරණයෙන් ව්‍යාධිය, එතනින් එනවා යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛය, ඒකෙන් තමයි අප්පියෙහි සම්පයොගයට කියන එකට එන්නේ. එතකොට යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයට ආවේ ව්‍යාධිය නිසා. එතකොට දැන් එහෙනම්, ව්‍යාධිය කියලා කියන්නේ මේ ජීනය, නේ ද? මෙතන ජීන ස්වභාවයට පත් වීම. මෙතන ඉඳන්, මෙතෙක්ට ආවා නම්, ඒ කියන්නේ ඉතින් මට අත්තා කියන එක යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛය කියන එකට ගමන් කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. දැන් ජේනවා ද මොකක් ද මේ කියන්නේ කියලා.

මේකේ පෙන්නන්නේ, ජාති නිරොධො ජරා, මරණ, දුක්ඛ, දොමනස්ස, ඒවා ඔක්කොම නිරොධො. ඒ කියන්නේ ජාතිය නිරෝධ වෙනවා නම්, සම්පූර්ණයෙන් ම දුක්ඛය නිරෝධ වෙනවා. ඒ කියන්නේ අතන පෙන්නනවා නේ අත්තා කියන එකට ගියා නම්, පාරවල් තුනකින් අපිට ජේනවා, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ ඉඳන්, දැන් අපි ඉස්සෙල්ලා කිව්වා, ඊයේ භාවනාවේ අර්ථය මොකක් ද, අර පාරවල් තුනකින් ගිහිල්ලා අපි ජාතිය කියන එක හදා ගන්නවා. එතෙක්දී ඊට පස්සේ අපි වේතනා කරනවා. ඒ වේතනාවෙන් මෙතන මේ ආයතනානං පටිලාභො කියලා ඉතින් මේ ආයතනයන් හදනවා කියන කතාව තියෙනවා. ඒක හැදූවා නම් පස්සේ, ඉතින් තමන්ට ජේනවා ඉතින් මේ සම්පූර්ණ දුක්ඛය කියන එක තියෙනවා. මේක කරන්නේ නැත්නම් ජාති නිරෝධ වෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ අත්තා කතාවක් නෑ. ඒ මුළු දුක්ඛස්කන්ධය ම

නිරෝධ වෙනවා කියන එක මෙතැනින් පෙනවා. මං දන්නේ නෑ ඕගොල්ලන්ට තේරුණා ද කියලා. අන්න ඒක තමයි, ගැඹුරු අදහසක් තියෙන්නෙ. පුද්ගලාකාර ගැඹුරු අදහසක්.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



16/08/2015 - භවනිරොධා ජාතීනිරොධො

Bhavanirodhā Jātinirodho

ඒ උතුම් බුදු පියවරුන් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කළා. ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කළා. විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කළා. එතෙන්ට එතකොට අර පරාමාසකායගන්ථයේ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන තත්වය දක්වා ම ආවා. මේ විදිහට හතර නමට වැඳ නමස්කාර කළා. ඊට පස්සේ ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ඉතින් අපි ඊයේ කරපු භාවනාව, ඒකේ මතකයි අපි බැලුවා, කොහොම ද අපිට ජාති පච්චයා ජරා මරණ කියන එකේ නැති වීම, කියන එක නේ සාකච්ඡා කළේ. එතකොට ජාති නිරොධො ජරා මරණ නිරොධො කියන එක අපි බැලුවා. එතකොට ජරා මරණ නිරෝධය කියන එකේදී අපි තේරුම් ගත්තා, මෙහෙම දෙයක්, ඊනම්ද්ධිය කියන තැනට ආවා නම් එහෙම, දැන් අපි, ඊයේ භාවනාවේදී බැලුවා නේ ඡන්ද විත්ත පරිච්ඡා, ඒකත් එක්ක බැලුවේ.

එතකොට එතෙන්දී අපි ඉගෙන ගත්තා අපි ජාති වේදනා චේතනා කියන line එකට මනස තියා ගත්තොතින්, තමන්ට ජේතවා චේතනාව කියන තැන සලායතන. එතකොට දැන් සලායතන කියන එක ඇති වුණා නම්, ඊනය කියන එකට එනවා. ඊනය කියන තැනට ආවා නම්, එතැනින් අත්තා කියන එක අපි ඉගෙන ගත්තා. යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයට ඒක ඇතුළත් වෙනවා. එහෙම වුණා නම් අපිට ජේතවා ආපහු, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ ඉඳන් අර පාරවල් තුනකින් අපි එනවා කියලා කිව්වා ජාතියට. ඉතින් ජාතියට ආවොතින් ආපහු අර චේතනා, අනිත් පැත්තට ඊනයට ගිහින් සම්බන්ධ වෙනවා කියන එක ඉගෙන ගත්තා. ඉතින් එහෙම නම්, ඒකේ නිරෝධය කියන එක අපි දැන් කල්පනා කරනවා නම්, දැන් අද බලන්න තියෙන්නේ, භව නිරොධො ජාති නිරොධො කියන එක.

එහෙම නම් ජාතිය කියන කතාව නිරෝධ වෙන්න නම්, අර ජාතිය දක්වා පාරවල් තුනෙන් එන්නා වූ එක නැති වෙන්න ඕනෑ. ඒ පාරවල් තුනයි කිව්වේ මොකක් ද?

අප්‍රියේහි සම්පයොගයේ ඉඳන් even පාරෙ, උපායාසය හරහා ජාතියට එන එක. අප්‍රියේහි සම්පයොගය ඇති වුණා නම්, ඉතින් අපි අර ප්‍රිය වූ දෙයක් තියෙනවා කියලා හිතාගෙන නේ යන්නේ. එතකොට එහෙම නම් ඒ odd පථයේ එන්නා වූ එකත් නැති

වෙනත් ඕන. අනිත් එක, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවය දක්වා එන්නා වූ එකක් නැති වෙනත් ඕන.

එතකොට දැන් ඔන්න ඔය නිරෝධය, ඕක සිද්ධ වෙනත් නම්, මට කල්පනා වුණේ, වැට්ට්ට මාළුවා, අර උඩ ඉඳන් පල්ලෙහාට ඇදගෙන වැටුණහම, ඒ මාළුවා දඟලන්තේ නැතිව ඉන්න ඕන. ආන්න එතෙන්නේදී අර ආනෙඤ්ජ විහාරය කියන භාවනාව අපි කළා නේ. ආන්න ආනෙඤ්ජ විහාර භාවනාවේදී පෙන්නනවා නේ, triangle එකකට එනවා නේ. ඒ කියන්නේ, ඒකේ තියෙන්නේ මොකක් ද? සෝකය. ඒ සෝකය කියන තැන ඕගොල්ලො දන්නවා අර හතරැස් කතිරය නේ ද? සෝකය ලකුණු කරන කතිරය දන්නව නේ. සෝකය කියන්නේ 4.4. 4.4 කියන්නේ රූපය මැරිලා.

ඊළඟට ඔතනින් පෙන්නන්නේ, අපි දොමනස්සයයි සෝකයයි අතර ඉන්නවා කියන එක නේ. දොමනස්සය කියලා කිව්වා ම වේදනාව මළා කියන එකයි. සුඛ වේදනාවේ මරණය. එතකොට, දැන් එහෙම නම්, තමන්ට ජේනවා, මම මාළුවා වාගේ උඩ ඉඳන් ඇදගෙන වැටිලා තිබුණා නම්, මාළුවා දඟලන්තේ නැති වෙනත් ඕන.

රූපය මළා. මැරුණයි කියලා, මේක නිසා, ආපහු රූපයක් උපද්දවන්න නැති වෙනත් ඕන. සුඛ වේදනාව මළා. මේක මළා කියලා, ආපහු වේදනාවක් උපද්දවන්න, නැති වෙනත් ඕන. ඔය විදිහට බලාගෙන ගියා ම ජේනවා නේ ද ආපහු මාළුවා දැහලුවොතින් මොකද වෙන්නේ? එක පාරක්, වරල ගහලා හරි පොඩ්ඩක් මෙව්වා කළොතින් අපි පෙන්නුවා අර සඤ්ඤාව අරිනවා. ආන්න ඒ සඤ්ඤාව අරිනවා කියන එක, නොවෙනත් ඕන.

අනිත් පැත්තට ගැහුවහම, එයා යනවා අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට. ඒකක් නැති වෙනත් ඕන. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා, අර පරාමාසකායගන්ථයේ ඉඳන්, අර විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා ම ආවා ම මම කිව්වේ, පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක නැති වෙනවා. එතකොට දැන් මෙතන ජේනවා, මේ මිච්ඡා දිට්ඨිය කිව්වා ම විසිවස්තුක මිච්ඡා දිට්ඨිය මේ කතා කරන්නේ, අර සක්කාය දිට්ඨියක් ඇති වෙනවා නේ විසිවස්තුකව.

රූපය, වේදනා, සඤ්ඤා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ කිව්වා ම, පහයි. ඉතින් ඕක පෙන්නලා දීලා තියෙනවා නේ සුත්‍ර පිටකයේ, “එසො මෙ අත්තාති” ආදී වගයෙන් ඔය පෙන්නලා දීලා තියෙනවා නේ. එතකොට ඒ හතර ආකාරයට ආවා ම 20 යි. එතකොට මේක නැති වෙනත් ඕන. දැන් මෙතෙන්නට වෙනකම් ආවා ම, ඉතින් මට “Excellent” කියලත් ඇහුණා.

ඊට පස්සේ, මම කල්පනා කරනවා, මේක මෙහෙම නැති වෙනත් නම්, එහෙම නම් මොකක් ද වෙනත් ඕන? ඒ කියන්නේ, දැන් බැරි වෙලාවත් මේකා හෙල්ලුවා නම්,

අපි කිව්වේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවය. දැන් අපි හුභාක් බැලුවේ, අප්පියෙහි සම්පයොගය, පියෙහි විජ්ජයොගයෙන් ජාතියට එන්නා වූ එක. අනන්ත එකතු වෙන්නේ නැහැයි කියලා කියන්න නම්, භව ආශ්‍රවයෙන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නොවෙන්න ඕනෙ. ඇයි ඉතින් සෝකය කියන තැන අපි ලියාගන්නවා නේ භව ආශ්‍රවයයි කියලා. එතකොට එහෙම නම් භව ආශ්‍රවයෙන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එක නොවෙන්න ඕනෑ.

ඉතින් දැන් ජේනවා, එහෙම නම්, අනන්ත ආශ්‍රවයේ ඔක්කොමත් නැති වෙන්න ඕනෑ. සියලු ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය වීම කියන එක තියෙන්න ඕනෑ. ආන්ත එහෙම වුණා නම්, ඉතින් භව නිරොධො ජාති නිරොධො කියන එක සිද්ධ වෙනවා. නැත්නම් පවතිනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

18/08/2015 - උපාදානනිරොධා භවනිරොධො

Upādānanirodhā Bhavanirodho

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ඒ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි යයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. එතකොට ඒ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදු පියාත් සිහි කළා. ධම්මාධිපති බුදු පියාත් සිහි කළා. විනයාධිපති බුදු පියාත් සිහි කළා. එතෙන්ට එතකොට, අර පරාමාසකායගන්ථයේ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන කොටස දක්වා ම ආවා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට, අද භාවනාවේ තියෙන්නේ, උපාදාන නිරොධො භව නිරොධො කියන එකයි. එතකොට මේක මේ **sequence** එකක් හැටියට අපි ඇවිල්ලා තියෙන එකක්. එතකොට, ඒ භාවනාවට පෙර ම මට ඒක වැටහුණා, අපිට අර භවය කියන එක නිරෝධ වෙනවා නම්, අර ජාතියට එන්නා වූ කාරණා තුන කියන එක, නිරෝධ වෙන්න ඕන. ඒ කියන්නේ අපි පාරවල තුනක් කිව්වා නේ.

යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ ඉඳන් අපි එනවා, අර අප්‍රියේහි සම්පයොගයට. ඒකෙන් ආවා නම්, අර **even** පථයේ උපායාසය හරහා අපි එනවා ජාතියට. අනිත් අතට ගත්තහම, අපි ආවොතින් එහෙම, අපිට අප්‍රියේහි සම්පයොගය ඇති වුණා නම්, ඒ කියන්නේ, අපිට ප්‍රිය දෙයක් තිබ්ලා තියෙන්න ඕනෑ. එහෙම නම් අපිට ජේනවා, ප්‍රිය දෙයකින් වෙන් වුණා කියලා, ඒ පාර ඒක හොයාගෙන යනවා අර **odd** පථයෙන් අපි එනවා ඒ ජාතිය කියන තැනට. ඊළඟට අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් කාම ආශ්‍රවයට එන එක.

මෙන්න මේ තුන් ධර්මයන්වලින් පැමිණීමක් සිද්ධ වුණා නම්, ඉතින් එහෙම නම් අපිට, භවයේ නිරෝධයක් නෑ. ඇයි හේතුව? අපි මෙතෙන්ට ආවා නම්, අපි එතනින් යනවා, ජාතියේ ඉඳන් වේදනා, එතනින් චේතනා, සලායතන කියන එක දක්වා යනවා. එහෙම නම් භවය කියන එක නිරෝධ වෙන්නේ නෑ. එතකොට ඊළඟට ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, ඉතින් වේදනා චේතනා කතාව ආවා කියලා කියන්නේ, ඔතන අපේ තණ්හාව නේ ඔය හැදෙන්නේ. එහෙම නම් ඒ තණ්හාව, සීලබ්බත උපාදානයේ එක **line** එකක් අල්ලා ගන්නවා. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා එන්නා වූ **line** එක. ඒක තමයි මෙතන මේ ජාති කතාවත් එක්ක නැති වෙනවා කියන එක.

ඊළඟට තවත් කතාවක් තියෙනවා. උපය කිව්වා ම, තණ්හාවයි දිට්ඨියයි. එතකොට දිට්ඨිය කියලා කිව්වා ම චේතනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එනවා කියන එක. මොකෙන් ද මේක නැති වෙන්නේ? මේක නැති වෙන්න නම් අපේ අර භවය කියන එකේ

නිරෝධය කියන එක තියෙන්න ඕන. මොකද නැත්නම් මෙයා කියනවා, පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන දිවිය තියෙනවා. පරාමාසය තුළ තිබෙන්නා වූ. ඒකෙන් අර අත්තා කියලා උඩට ගන්නේ. ඒක නේ පල්ලෙහාට එන්නේ. එතකොට මේක තමයි මේ “උපාදාන නිරොධො භව නිරොධො” කියලා කියන්නේ. පොඩ් දෙයක් නෙමෙයි. උපාදානය නිරෝධ වෙන්න නම්, ඔය කාරණා දෙක ම ඔතන නිරෝධ වෙන්න ඕන. ඉතින් ඔය දෙක ම නිරෝධ වෙනවා කියලා කියන්නේ, අර ජාතියට එන පාරවල් තුන නොවෙන්නට ඕන. අනිත් අතට ගත්තහම, ඒ කැරකෙනවා කියලා හවය කියන එකේ කතාව තියෙන්නේ, භ්‍රමණය නේ, කැරකෙනවා කියන එක, ඒක නැති වෙන්න ඕන.

එතකොට එහෙම නම්, පටිච්චසමුප්පාදය හරි ගැඹුරුයි. පුදුමාකාර ගැඹුරුයි කියලා කියන්නේ, දැන් අපි මුලින් කිව්වොතින් අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා, සඬ්ඛාරා පච්චයා විඤ්ඤාණං කියලා, කවුරු හරි කෙනෙක් ඕකේ එකක් විතරක් ගත්තොතින්, සඬ්ඛාරා පච්චයෙන් විඤ්ඤාණ වෙනවා කියලා, ඒක හරි යන්නේ නෑ. අවිද්‍යා පච්චයෙන් සඬ්ඛාර, සඬ්ඛාර පච්චයෙන් විඤ්ඤාණ. කැලි දෙක ම කියන එක තියෙන්න ඕන.

ඒ වගේ ම තමයි අනිත් පැත්ත. නිරෝධයටත්. උපාදාන නිරෝධ වෙන්නේ නිකම් නොවෙයි. අර ජාතියට එන්නා වූ ධර්මයෝ නිරෝධය කියන එක තියෙන්න ඕන. භ්‍රමණය වීමෙන් ඇති වෙන්නා වූ අර පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන ඒ දේ කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන. එතකොට ඒ විදිහට උඩින් ආපුවා වගේ ම අනිත් පැත්තටත් යන්න ඕන.

ඉතින් දැන් තේරෙනවා, අර තණ්හාව නිසා මේක ඇති වෙනවා කියන එක බුදුහාමුදුරුවෝ කිව්ව එක, ඒ පැත්තෙන් පැත්තට ඇවිල්ලා මැද්දේ point එකකට ඇවිල්ලා නේ ඔය එන්නේ. එතකොට ඉතින් අද භාවනාවේ තියෙන්නේ නම්, ඉතින් උපාදාන නිරොධො භව නිරොධො කියන එකයි. ඒකේ ගැඹුර කියන එක නම් පුදුමාකාරයි කියන එක ජේනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

19/08/2015 - තණ්හානිරොධා උපාදානනිරොධො

Taṇhānīrodhā Upādānānīrodho

ඒ උතුම් බුදු පියවරුන් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේ තියෙන්නේ, “තණ්හා නිරොධො උපාදාන නිරොධො” කියන භාවනාවයි. එතකොට, මම භාවනාව පටන් ගත්තා, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. යම්කිසි කෙනෙක් ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ව්‍යාධිය, මරණය කියන එකට කැමති වෙනවා. මේ විදිහට මේ මුළු දුක්ඛස්ඛන්ධයට ම කෙනෙක් කැමති වෙනවා. එතකොට එහෙම නම්, අපි දන්නවා, කාමච්ඡන්දය කියන එක තියෙනවා නම් කාම තණ්හා, භව තණ්හා, විභව තණ්හා, ඔය විදිහට තණ්හාවන් කියන ඒවා ඇති වෙනවා. එහෙම නම්, අපි කැමති වෙලා තියෙන්නේ, තණ්හා වෙලා තියෙන්නේ මේ දුක්ඛයට ම තමයි කියන එක කෙනෙකුට ජේනවා.

එතකොට, මේක නොදන්නා වූ පුද්ගලයාට අවිද්‍යාව කියන එක ඇති වෙනවා. ඇයි තණ්හාව නිසා මේක වෙනවා කියන එක දන්නේ නෑ. දුක්ඛ සත්‍යය, පළමු වෙනි සත්‍යයි, දෙවෙනි සත්‍යයි දන්නේ නෑ. ඒ වගේ ම තමයි, ඒක නිසා එයාට පවතිනවා කියලා අර නිත්‍ය වූ කතාවක් ඇති වෙනවා. ඉතින් ඒ වගේ ම මේකේ නැති වීමක් කියන එක දන්නේ නෑ. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයක් දන්නේ නෑ. නිරෝධයක් දන්නේ නෑ. ඒක නිසාත් එයාට අවිද්‍යාව කියන එක තියෙනවා. එහෙනම් සමුදය අස්තංගමය දන්නේ නැති නිසා, මේ විදිහට අවිද්‍යාව තියෙනවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට කවුරු හරි ඒ නිරෝධයට, නැති වීම කියන එකට යනවා නම්, එයාට තේරෙනවා මේ අවිද්‍යාව කියන එක නිරෝධ වෙනවා නම්, මේ සංස්කාරයන් කියන ඒවා නිරෝධ වෙනවා කියන එක. සංස්කාරයන් නිරෝධ වෙනවා නම්, කෙනෙකුට ජේනවා, අර මාළුවා වැටිලා අර ඉන්න වෙලාවේ දී, එයා මෙහෙම කරලා ගහලා, අර අවිද්‍යා නිරෝධයෙන්, අර උඩ සංස්කාරය කියන්නේ අන්න ඒකයි, උඩ අරින්තේ නෑ සඤ්ඤාව කියන එක, අරින්තේ නැති වෙන්න ඕන. එතකොට පළවෙනි එකට අපි තේරුම් ගන්නවා අවිද්‍යාව කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන. ඒක නිසා අර සඤ්ඤාව

නිරෝධ වෙනවා කියන එක, අරින්තේ නෑ කියන එක, වතුර පාර ගලන්න අරින්තේ නෑ කියන එක.

ඒ විතරක් නොවේ. ඒ අවිද්‍යාව සඳහා යම්කිසි දෙයක් තුඩු දුන්නා ද, ඒකත් නිරෝධ වෙන්න ඕන. එතකොට, අවිද්‍යාව සඳහා තුඩු දීම කියන එක සිද්ධ වුණේ කොහොම ද? ඔය සඤ්ඤාව තියන තැන ම අපි මෙහා පැත්තෙන් ලකුණු කළා, මේ කාමච්ඡන්දය. පෙන්නනවා නේ බුදුහාමුදුරුවෝ ඔය අවිද්‍යාව කියන එක ඇති වෙන්නේ කාමච්ඡන්දය නිසා, පංචනීවරණයන් නිසා කියලා. එහෙම නම් ඒ කාමච්ඡන්දය කියන ඒවා එතැනින් නැති වෙන්න ඕනෙයි කියන එක තියෙනවා. එතකොට එහෙම නම් දැන් ඉතින් අපිට ජේනවා ඕක නැති වෙන්න නම්, අපි දන්නවා, තණ්හාව කියන එක සුභයි කියන එකත් එක්ක සම්බන්ධයි. එතකොට එහෙම නම් අර සුභයි කියන කතාව, නැති වෙන්න ඕනෑ.

එතකොට, ඊළඟට ගත්තහම ඒක දක්වා එන්නා වූ දේ තියෙනවා නේ, ඒ කියන්නේ නාමරූප ධර්මයන් ඇති වෙන කොහොම ද? ජාතියට තුන් පාරකින් එනවා. ජාතියට එන්නා වූ තුන් පාර කියන එක, අර odd පාර, even පාර, ඒ විදිහට පෙන්නුවේ නේ ද අන්න ඒ පාරවල් කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕනෑ.

ඉතින් එහෙම වුණේ නැති නම් මොකද වෙන්නේ? ජාතියේ ඉඳන් වේදනා, වේදනාවෙන් චේතනාව කියන තැනට එනවා. එතකොට ආන්න ඒ දේ ඒ නතර වෙන්න ඕනෙයි කියන එක තමන්ට ජේනවා. එතෙක්දී, ඒ තණ්හාව කියන එක ඒ විදිහට නැති වෙලා යනවා. එතකොට මෙතෙක්දී කෙනෙකුට ජේනවා, මෙතන තණ්හා නිරෝධයෙන් උපාදාන නිරෝධය කියලා කිව්වා ම, දැන් ඔතන ජේනවා නේ **virtue and duty clinging** සිලබ්බත උපාදානය කියන එකේ කැල්ල නේ මෙතන ආවේ, එතකොට අනිත් ඒවත් ඒ නැති වෙන්න ඕන. කොහොම ද නැති වෙන්නේ? ඇයි අපි කිව්වා සඤ්ඤාව කියන එක නිරෝධය කියන එක වෙනවා කියලා.

එතකොට, සඤ්ඤාවෙන් තමයි අපි අල්ලාගෙන ඉන්නේ අත්තා පඨය. අත්තා **diagram** එකේ පෙන්නනවා නේ. අත්තා පඨය, අත්තවාද උපාදාන ඒවා දක්වා ඔක්කොම යන ඒවා සඤ්ඤාව නිරෝධ වීම නිසා, එතන නිරෝධ වීම කියන එක තියෙනවා. එතකොට මේ විදිහට නාමරූප ධර්මයන්ගෙන් නිරෝධයක් කියන එකත් තියෙනවා. එතකොට තණ්හා නිරොධො උපාදාන නිරොධො, කියලා කිව්වා ම, හරි විශාල ධර්මයක් එතනදී පෙන්නනවා. ඒ කියන්නේ විශේෂයෙන් ම තුන් පොළක් මතක තියාගන්න ඕන, ඒ කල්පනා කරන එක්කෙනා. එකක් තමයි, අවිද්‍යාව නිසා සඤ්ඤාව කියන එක අර අරිනවා කියන එක. ඊළඟට ගත්තහම ඒ සුභයි කියන කතාව. එතැනින් ආවා නම් අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් උඩින් එනවා කියන කැල්ල තියෙනවා.

අනිත් අතට ගත්තහම, ජාතියට එන්නා වූ පාරවල් තුන ම කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන. එතකොට ඒක නිරෝධ වෙනවා නම් අර වේදනාව හරහා ඒ නාමරූප

ධර්මයන්ගෙන් එන්නා වූ දේ කියන එකක් නැති වෙනවා කියන එක. ඉතින් ඒ විදිහට තමයි ඒ තණ්හා නිරොධො උපාදාන නිරොධො කියන එක. විශාල ගැඹුරු ධර්මයක් බැලුවා ම, ඒක නැති වුණා නම් ඉතින් ඔක්කොම නිරෝධයි කියන එක බුදුහාමුදුරුවෝ කිව්වෙ ඒක නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

20/08/2015 - වේදනානිරෝධා තණ්හානිරෝධො

Vedanānirodhā Taṇhānirodho

ඒ උතුම් බුදු පියවරුන් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, දක්වා සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ අපි ඉගෙන ගත්තා, ඒ තණ්හා නිරෝධො උපාදාන නිරෝධො කියන භාවනාව. ඒ භාවනාව ඉගෙන ගත්ත වෙලාවේ අපි ඉගෙන ගත්තා, කාරණා තුනක්, ඒ කියන්නේ අවිද්‍යාව කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන, කෙනෙක් සඤ්ඤාවෙන් අර ඇරීම කියන එක සිද්ධ කරනවා නේ. ඒක නැති වෙන්න ඕන.

ඊළඟට කිව්වා සුභයි කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන කියලා. ඊළඟට කිව්වා අර ජාතියට එන්නා වූ පාරවල් තුන ම නිරෝධ වෙන්න ඕන, ඉතින් එතෙක්දී පැවසුවා, මේ විදිහට මේ තුන් ධර්මයන්ගෙන් නිරෝධ වීමෙන් නාමරූප නිරෝධ වෙලා, තණ්හා නිරෝධ වී උපාදාන නිරෝධ වන්නේ ය කියලා කිව්වා.

එතකොට අද බලන්න තියෙන්නේ අපිට මේ “වේදනා නිරෝධො තණ්හා නිරෝධො” කියන එකයි. එහෙම නම් වේදනාවට එන්නා වූ පාරවල් තුනක් තියෙනවා. ඒ පාරවල් තුන තමයි, අර ස්පර්ශය නිසා වේදනාවට එන්නා වූ එක එකක්. ඊළඟට අපි දන්නවා, ඔය ජාතියට ආවා නම් 50% පාර, වේදනාවට එන පාර, නිරෝධ වෙන්න ඕන. ඊළඟට අනිත් පාර තමයි භය අගතියේ ඉඳන් දිට්ඨි අනුසය හරහා වේදනාවට එන පාරක් නිරෝධ වෙන්න ඕන.

එතකොට, දැන් එහෙම නම්, අපිට ඕකේ ටිකක් මහන්සි වෙලා බලන්න තියෙන පාරක් තමයි අර පල්ලෙභායින් එන්නා වූ පාරවල් දෙක. ඉතිරි දෙක සාමාන්‍යයෙන් තේරෙනවා. ස්පර්ශය නිරෝධ උණා ම එතනින් නිරෝධ වෙනවා කියන එක. එහෙම නම් ඔය ජාතියේ ඉඳන් එන්නා වූ පාර අපි ඉගෙන ගත්තා ඔය වේදනා පච්චයා තණ්හා කියන වෙලාවේ අපි පාරවල් තුනක් ඉගෙන ගත්තා. ඒ කියන්නේ 1ක කියලා අපි ලකුණු කළා අර ධාරාව කඩාගෙන වැටිලා මෝහය කියන ගලේ වැදිලා අර සඤ්ඤාවට, පවතිනවා කියලා එකකට යන එක.

දෙවෙනි එක තමයි මේ ස්පර්ශයෙන් සඤ්ඤාවට එන එක. 2ක කියලා ලකුණු කළා. තුන කියලා ලකුණු කළා, 3 ජාතිය, අර odd path එකේ පවතිනවා කියලා එන්නා වූ එක එතන.

ඊළඟට ආපහු අපි Roman ඉලක්කම්වලින් දාගත්තා, i කියලා අප්‍රියෝහි සම්ප්‍රයෝගය, ii කියලා දාගත්තා සුභයි කියන එක, iii කියලා දාගත්තා උපායාසය කියන එක. Roman i, ii, iii.

මෙකෙදි ඉගෙන ගත්තා අපි, ඒ කියන්නේ ඔය සුභය නිසා තණ්හාව ඇති වෙනවා, අප්‍රියෝහි සම්ප්‍රයෝගය සිදු වුණා නම් සුභ යන කතාවක් ඇද්ද? කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. ඒක කල්පනා කරලා අපි පෙන්වුවා, මුලින් ජාතිය කියන තැනට අර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය එනවා කියලා, එයා ඉක්මන් වෙනවා කියලා.

එතකොට බැරි වෙලාවත් අනිත් පාර Roman i, ii, iiiන් කියන්නා වූ එක ඉක්මන් වුණා නම්, ධාරාව ගලන්නේ නැහැයි කියලා ඉගෙන ගත්තා.

දැන් එහෙම නම් ඔය කතාව ම ගෙනියන්න, දැන් භය අගතිය කියන තැනට. දැන් අපිට ජාතියේ කතාව, එතන තේරෙනවා, එතනින් ගලන්නේ නැහැයි කියන එක, ඔය විදිහට සිද්ධ වෙනවා නම්. දැන් එහෙම නම් අපි භය අගතියේ ඉඳන් අර දිට්ඨි අනුසය පාර කියන එක බලමු. එහෙම නම් අපිට ජේනවා මෙතනදිත් වෙන්තේ, හරියට භය අගතිය නිකම් අර මෝහය වාගේ ගලක් නම්, ඒ කියන්නේ අර line 8 හරහා එනවා, පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන mixture එක. එතකොට ඒ mixture එක කියන එක, ඔතෙන්ට එතකොට අර line 6 හරහා අපි කිව්වා නේ අර උද්ධව්වයේ අගය එනවා කියලා. අන්න ඒක පවතිනවා කියලා තමයි එන්නේ.

ඉතින් ඔතෙන්දි එහෙම නම් අපිට ජේනවා, දැන් අර ජාතිය දක්වා ගැලීම කියන එකත් කෙනෙකුට සිද්ධ නොවෙන්න නම්, නිකම්ම නෙවෙයි සිද්ධ නොවෙන්නේ, ඒ මනුස්සයට අර ඒ කියන්නේ, අප්‍රියෝහි සම්ප්‍රයෝග, සුභ, උපායාස කියන ඒවා අපි කිව්වා ඉක්මන් වෙන්න ඕනෙ කියලා.

ඉක්මන් වෙන්න නම්, දැන් අපි උදාහරණයකට ගම්මු, කවුරු හරි එක්කෙනෙක්ව හිරේ දාලා තියෙනවා නම්, ඒ මනුස්සයා හිතාගෙන ඉන්නේ මේ හිරේට ගිහිල්ලා පැවතිය හැකි ය කියලා නේ. ඉතින් එතෙන් දී දෙන්නා වූ කැමත් හොඳ නැත්නම්, ජරාව නම් හම්බවෙන්නෙ කෑම හැටියට, ඉන්න මිනිස්සුන්ගෙනුත් හරියට කරදර නම්, ඉතින් ඒ වගේ ම ඒ තමන්ට ජේනවා එතන තියෙන්නේ දැඩි වෙහෙසක් කියන එක. ඉතින් මෙන්න මේ වගේ අර්ථයන් නිසා එයාට පැවතිය හැකි ය කියන එක, බිඳීමක් කියන එක, ඒ කියන්නේ ඉක්මනින් ඒක සිද්ධ වෙලා.

සාමාන්‍යයෙන් පවතිනවා කියන හැඟීමට වඩා, පැවතිය හැකි ය කියන එක ඉක්මන් වෙලා නේ ඒක සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. ඉක්මන් වෙලා තියෙනවා එතන තියෙන්නා වූ කරුණු කාරණා අනුව. ඉතින් එහෙම නම් ඔන්න ඔහොම අර්ථයක්.

දැන් ඕක පටන් ගත්තේ, අර ඉදංසව්වයේ ඉඳන් පැවතිය හැකි ය කියලා එන්නා වූ එක, ඒක ඇවිල්ලා ඒකෙන් එන අගයයි, ඒ වගේ ම පරාමාසයේ ඉඳන් එන්නා වූ line 7 වලින් එන එකයි, ඊළඟට line 6 වලින් එන එකයි, ඕවා ඔක්කොම එකතු වෙලයි ඔය අගය ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට අපි කියන්නේ මෙතන මේ පවතිනවා කියන එක උඩ, line 8 වල තියෙන්නේ පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා කියන දෙක මිශ්‍ර වෙලා, පවතිනවා කියන කතාව.

දැන් ඔය prison එකේ උදාහරණයත් එක්ක වගේ බැලුවම කෙනෙකුට ජේනවා, අර පැවතිය හැකි ය කියන කතාව බොරු, ජීවත් වෙන්න බැහැ. දැන් prisons වල මිනිස්සු මැරෙනවා, අතින් අයගේ අතින් හරි මැරෙනවා, ඒ වගේ දේවලුත් සිද්ධ වෙනවා. එතකොට ඒ වගේ අපිට ජේනවා පැවතිය හැකි ය කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ නැත්නම්, අර බොරුවට නිකම් පැවතිය හැකි ය පවතිනවා කියන අදහස් දෙක මත ගලන්නා වූ line 8 පවතිනවා කියන අදහසක් විතරයි ඒකෙ තියෙන්නේ.

එතකොට එහෙම නම් ඔන්න ඔය පවතිනවා කියන අදහස නැති වෙන්න ඕනෙ. ඒක නැති වෙනවා කියලා කියන්නේ මොකක් ද? පරාමාසය හිඳෙන්න ඕනෙ, ඉදංසව්වය හිඳෙන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ අර නිත්‍යයි කියන අදහස එතන හිඳිලා යන්න ඕනෙ. ආන්න එහෙම වෙනවා නම්, ආන්න ගැලීමක්, හය අගතියට ඒමක් සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. එතකොට එහෙම නම් බලන්න ඔය දෙකෙන් ම නේ, හරි ලස්සනට දැන් එක ම line එකට ඇවිල්ලා ඉන්නවා. වේදනා, පරාමාස, ඉදංසව්ව. වේදනාවෙන් ආපු පරාමාසයයි, ඒ කියන්නේ පුරෝපු වතුර ටැංකි දෙකක් වගේ නේ ද, එතකොට මේක හිඳෙනවා නම්, ඔය කතාව සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ.

වේදනාවෙන් ම නේ ඕක ඇවිල්ලා පිරිලා තියෙන්නේ, ඒක සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. ඒ කියන්නේ පරාමාසයයි ඉදංසව්වයයි කියන එක හිඳිලා යන්න ඕන. ඒක හිඳෙනවා කියලා කියන්නේ ඉතින් නිත්‍යභාවය කියන එක, හිඳෙනවා කියන එක තමන් දැනගන්නවා කියන්නේ පවතින්නේ නැහැයි කියන එක නේ. එතකොට නිත්‍යභාවය කියන එක එතනින් යන්න ඕනෙ.

අන්න එහෙම වෙනවා නම් මේකේ මේ වේදනාව කියන එක නිරෝධ වෙලා, ඒකෙන් ඔය තණ්හාව කියන එක නිරෝධ වෙනවා.

ඉතින් ඕක පළවෙනි පාරට ඕක ඔහොම බලලා, ආපහු කියන්න තමන් බලනවා නම් කාරණාව, අන්න එතනදි අර ජාතිය තැනට ආපහු තමන් සිහි කරනකොට ම ඔය

කාරණාව සහගතව එතෙන්දී අර ඒක නිරෝධ වෙනවා, සිත නතර වෙනවා, ඊට පස්සේ dementia වගේ, ඊට පස්සේ හිතා ගන්න බැරි වෙනවා. අන්න ඒ විදිහට භාවනාවක් තමයි මෙතන තියෙන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

එතන ඒ භාවනාවේදී බැලිය යුතු දේ තමයි, දැන් පරාමාසයේ ඉඳන් අත්තා කියලා පල්ලෙහාට එන එක, එතකොට ඒක එකක්, කැරකැවීම, හුමණය නිසා වතුර විසි කරනවා වගේ line 7 එකෙන් එකතු කරන්නා වූ එක, ඒ කැල්ල නැති වෙන්න ඕන. ඊළඟට ගත්තහම ඉදංසව්වයේ ඉඳන් line 5 කියන එක, ඒ පරිදේවය තියෙන තැනට, අන්න ඒක නැති වෙන්න ඕන.

එතකොට ඉතින් මේක නැති වෙන්න නම්, ඔය තුන නැති වෙන්න නම්, අර නිත්‍යභාවය කියන එක තමන්ගේ නැති වෙන්න ඕන.

21/08/2015 - එස්සනිරොධා වේදනානිරොධො

Phassanirodhā Vedanānirodho

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නම හතර නම දක්වා මම ආවා, විනයාධිපති බුදුපියාණන් දක්වා එනකොට අර පරාමාසකායගන්ථය ඇතුළේ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන එක, ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියන එක දක්වා බලාගෙන ආවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඉතින් අද මම භාවනාව පටන් ගත්තේ, අර කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත, ඉතින් ජරාවට කෙනෙක් කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධිය මරණය කියන එකට කැමති වෙනවා. මුළු දුක්ඛයට ම කැමති වෙනවා. ඉතින් අපි ඕක ඉගෙන ගත්තා නේ ඉතින් මේ ප්‍රමාණයට තේරෙනවා නම් එයාට දුක්ඛයේ කාරණා එකොළහක් වැටහෙනවා ය, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛයේ කියන එකේ වැටහීම නැතෙයි, අර අත්තා කියන එක ඉතින් තියෙනවා කියන එක. එතකොට අත්තා වුණා නම්, අපි දන්නවා අර පාරවල් තුනකින් ජාතිය දක්වා එහෙම එනවා කියන එක.

දැන් අපි ඊයේ කරපු භාවනාවේ තියෙන්නේ වේදනා නිරොධො තණ්හා නිරොධො කියන එක. අද තියෙන්නේ “ස්පර්ශ නිරොධො වේදනා නිරොධො” කියන එක. එතකොට අපි වේදනා නිරෝධය සඳහා අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා කාරණා තුනකින්, ඒ කියන්නේ අර රූපය ස්පර්ශ වෙලා එන්නා වූ එතන වේදනාව නිරෝධ වෙන්න ඕනේ. ඊළඟට, ජාතිය දක්වා පාරවල් තුනකින් අපි පැමිණෙනවා නම්, ඒ පාරවල් තුන ම අර odd පඨය, even පඨය, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවය දක්වා එන එක, ඒකත් නතර වෙන්න ඕන ය කියන එක අපි බැලුවා.

ඊළඟට ආපහු, ඒ විතරක් නෙමෙයි, අර 40% පාර, භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා එන එක නතර වෙන්න ඕනේ. ඒක නතර වෙන්න නම් අපි කල්පනා කළා, අර අත්තා කියලා තියෙනවා නේ දැන් පරාමාසය තුළ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියලා අත්තා කියලා එන්නා වූ එකක් තියෙනවා. එතකොට ඔය එන්නා වූ එක, ඒ අත්තා කියලා 5A කියලා ලකුණු කරන එක, ඒක නතර වෙන්න ඕන. අනිත් එක තමයි, පැවතිය හැකි ය කියන අර්ථයක් නේ අර ඇතුළෙන් කරකවලා hub එකෙන් දෙන්නේ, line 7 එකෙන්, ආන්න ඒකත් නැති වෙන්න ඕන. ඊළඟට ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අර line 5 එක දිගේ එන්නා වූ එකත් නතර වෙන්න ඕනෙයි කියන එක. එතකොට, මෙන්න මේ විදිහට

වෙනවා නම්, අපි ඉගෙන ගත්තා ඉතින් ඒ වේදනා නිරෝධයෙන් ඒ තණ්හා නිරෝධය කියන එක සිද්ධ වෙනවා කියන එක.

දැන් අපි මේකත් එක්ක කල්පනා කරන්න ඕනේ, අපි භාවනාවක් කරලා තියෙනවා 26/06/2015 සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතුව 1ක කියන එක. අන්න ඒකේදීත් ඔය භාවනාව, ඔය කාමච්ඡන්දය, ඔය ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියලා ඔහොම බලලා, ඒකේ පෙන්නනවා මේ කබලිංකාර ආභාරයේ ඉඳන් අපි කෙළින් ම ජරාවට එක රේඛාවක්, ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා මට මතකයි පෙන්නනවා, භය අගතිය දක්වා තව රේඛාවක්. ඒ රේඛා දෙක දැක්කා. දැකලා “ජරාවට කැමති වෙලා, ජීවිතය සකස් කර ගත්ත පුද්ගලයා එම රූපය වෙනස් වී දුක් වන්නේ ය. එනමුත් මෙම රූපය නිසා ඇති වූ දිට්ඨි පවතින්නේ, එම දිට්ඨි නිසා පවතී යැයි සිතයි. එම දිට්ඨින් බිඳීම හේතු කොටගෙන වේදනාව වෙනස් වී, භය අගති වීම සිදු වේ. දැන් ඔහුගේ දිට්ඨි වෙනස් වීම රූපය නිසා ම සිදු වූවක් ලෙස සැලකිය යුතු ය. මෙය රූප ධ්‍යාන සමාපත්ති ලාභියාට ද සාධාරණය” කියලා කිව්වා.

එහෙම නම් අපිට ඡේතවා, මේ දිට්ඨිය කියන එක බිඳුනයිත් පස්සේ ඒ මනුස්සයා මෙතෙක්දී react කරනවා. ඒ react කරලා ඉවර වෙලා, අර තමන් කොහොම හරි වෙන රූපයක් භොයනවා, වෙන රූපයක් ඇතියි කියන අදහසක් එයාගේ තියෙනවා. එහෙම නම් රූප ස්පර්ශයට එයා යනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට එහෙම නම් ඔය අවස්ථාව වෙනකොට තමන්ට ඡේතවා අර 4රෙ සලකුණ කියන එක. ඒ කියන්නේ දෙවෙනි 4රෙ සලකුණ, වේදනාව තියන තැන එකක්, පරාමාසය මෙතන මැද්දට එනවා, උඩ වේතනාව, එතන නේ අපි සලායතන කියන එක ලකුණු කරන්නේ, ඊළඟට දකුණු අත පැත්තෙන් ඉදංසච්චය, පහළ අපි යනවා භය අගතියට යන්නා වූ එක, කියන එක. ඉතින් අපි ඕකේ ඉගෙන ගත්තා, ඔය ඉද්ධිපාද හතර ම ඕනේ කියලා ඔය පල්ලෙහාට ඕක නොයනවා නම්, නොගිහින් ඉන්න කියන එක.

දැන් එතකොට, දැන් එහෙම කෙතෙකුට පැහැදිලිව ඡේතවා, මේ දිට්ඨින් කියන ඒවා බිඳුනහම අපි භොයනවා, තව රූපයන් භොයනවා. එහෙම නම් ඔය එක දිට්ඨියක් හරි තමන්ට ඉතුරු වෙලා තියෙනවා නම්, ආන්න ඒ පුද්ගලයා, ඒ සෙවීම කියන එක කරනවා. එක දිට්ඨියක් හරි, ඒ කියන්නේ මෙතෙක්දී අර විසිවස්තුක සක්කාය දිට්ඨිය මෙතන සම්පූර්ණයෙන් අයිත් වෙලා යනවා නම් තමයි, ඒ පුද්ගලයාට ආපහු සෙවීමක් කියන එක එහෙම කරන්නේ නැති වෙනවා කියන එක තියෙන්නේ.

එතකොට දැන් එහෙම නම් අපිට ඡේතවා, බැරි වෙලාවක් එක දිට්ඨියක් හරි ඉතුරු වෙලා තියෙනවා නම්, මොකද වෙන්නේ? අපි එනවා, අන්න අර 4රෙ සලකුණේ පල්ලෙහාට ආවා. ව්‍යාධිය, එතනින් අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එකට ආවා, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයට ආවා නම් ඉතින් ප්‍රිය වූ දෙයක් ඇතියි කියලා එයා කල්පනා කරනවා. ඒ

යමක් පෙර තිබුණා කියලා. මේ නිසා තමයි අපි අර, අපි එතෙන්දි ඉගෙන ගත්තා ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව දක්වා යනවා කියලා. අපි ඉගෙන ගත්තා නේ භාවනාව, එස්ස පච්චයා වේදනා, කියන එක. ආන්ත ඒක, එතකොට එස්ස පච්චයෙන් වේදනා කියලා කියන්නේ, අප්‍රිය වුණා නම්, ප්‍රිය වු දෙයක් ඇත, කියලා අපි හිතනවා. ඒක හිතලා තමයි අපි බලන්නේ, මනුස්සයෙක් දිහා බලන්නේ, රූපයක් දිහා බලන්නේ, මට ප්‍රිය වු දෙයක් ඇතියි කියලා හිතාගෙන. තමන් නිතර ම භොයනවා, සෙවීමක් කියන එක තියෙනවා. එතකොට මෙන්න මේක නිසා තමයි ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව කියන එක අපිට සිද්ධ වෙන්නේ.

එහෙම නම්, අර සම්පූර්ණයෙන් ඉද්ධිපාද හතර භාවිතා කරලා, ඒ පුද්ගලයෙක් අර භය අගතිය පල්ලෙහාට යන්නේ නැත්නම් ඒ අර 4රෙ සලකුණේ, අන්ත ඒකෙන් කෙනෙකුට පුළුවන්කම තියෙනවා ඒ ස්පර්ශ නිරෝධයෙන් අර වේදනා කියන එක නිරෝධ කරන්න. ඒ කියන්නේ වේදනාවට අපි react කරන්නේ නැහැයි කියන එක තියෙන්න ඕනේ. වේදනාවේ නිරෝධය වුණේ නැත්නම්, ඉතින් අපි අර කතාව ආපහු සිද්ධ වෙනවා නේ. නැවතත් අර සිද්ධියට ම දිගට ම ගමන් කරනවා, ඒ කියන්නේ දිට්ඨි පාර දිගේ පල්ලෙහාට භය අගතියට ගිහිල්ලා වෙන්නා වූ දේ සිද්ධ වෙනවා. ඉතින් ඒක තමයි ස්පර්ශ නිරෝධයෙන් වේදනා නිරෝධය කියලා කියන්නේ.

ඉතින් විශේෂයෙන් මතක තියාගන්න ඕනේ, අර 4රෙ සලකුණ දක්වා බලලා, පල්ලෙහායින් අප්‍රියේහි සම්පයොගයෙන් ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය, ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය නිසා අපි අර odd path එක දිගේ දුවලා, කොහොම හරි අපි රූපයන් නැවත සොයන්නේ නැති වෙන්න ඕන. ඉතින් එහෙම වෙන්නේ නැත්නම්, ආවා වූ වේදනාවන්ට සැලෙන්නේ නැතිව ඉන්නවා නම්, ඉතින් අර අත්තා කියන ඒවා ටික නැත්නම්, ආන්ත ඒ පුද්ගලයාට පුළුවන්කම තියෙනවා ඒ ස්පර්ශ නිරෝධයෙන් වේදනා නිරෝධය කියන එක කරන්න.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

22/08/2015 - සලායතනනිරෝධා එස්සනිරෝධො

Saḷāyatananirodhā Phassanirodho

ඒ උතුම් බුදුපියවරු, පූජාවෙන් පස්සේ ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ඒ විනයාධිපති බුදුපියා දක්වා සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. අර පරාමාසය තුළ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය යන ඒ අදහස, ඒක නැති වෙනවා කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට ඊයේ භාවනාවේ දී අපි ඉගෙන ගත්තා. එස්ස නිරෝධො වේදනා නිරෝධො කියලා ඉගෙන ගත්තා. ඒකේදි මතකයි නේ අපි මේ වේදනාවට එන්නා වූ ඒ පාරවල් ටික බලාගෙන ආවේ. පාරවල් තුනක් තියෙනවා කියලා කිව්වා නේ.

ඒ පාරවල් තුන තමයි, එකක් අර රූපය පැත්තෙන් ඇවිල්ලා ස්පර්ශ වෙලා එන්නා වූ එක වේදනාවට. ඊළඟට අර 50% පාර, ඒ කියන්නේ අපි ඕක කියන්න පුළුවන්, ජාතියේ ඉඳන් වේදනාව හරහා එන්නා වූ එක කියලා. ඉතින් ඕක ම තමයි අපි ඔය අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට එනවා කියන්නෙන් ඕක ම තමයි. එතකොට, ඊළඟට තුන් වෙනි පාර තමයි භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට එන්නා වූ එක. ඒක නැති වෙන්න නම් අපි ඉගෙන ගත්තා අර තුන් ධර්මයක් නැති වෙන්න ඕනේ කියලා.

එතකොට ඒ තුන් ධර්මයේ දී අපිට මතකයි, ඒ පරාමාසයේ ඉඳන්, ඒ භය අගතියට එන්නා වූ ඒ අත්තා කියලා එන එක. ඊළඟට ආපහු අර hub එක කරකැවීමෙන් line 7 ඉඳන් එකතු කරනවා කියන කැල්ල ඒක, නැති වෙන්න ඕන. ඊළඟට අර line 5ක දිගේ එන්නා වූ, පරිදේවයට එන්නා වූ ඒකත් නැති වෙන්න ඕනෙයි කියන එක.

ඉතින් ඔන්න ඕක මම මෙනෙහි කරපු වෙලාවේ දී, මට පෙනුණේ, ඉතින් එහෙම නම් අපිට ජේනවා වේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච, ඔය තුන නේ තියෙන්නේ. ඔය තුනෙන් නේ පල්ලෙහාට එන්නේ, අර දෙකෙන් පල්ලෙහාට එනවා, වේදනාවෙන් ආපහු supply කරනවා. එහෙම නම් අන්න ඒක නැති වෙන්න ඕනේ කියන එක. එතකොට මේක උඩ නේ දැන් මේ වේතනාව, දැන් 4රෙ සලකුණ, වේතනාව කියන එක දැන් තියෙන්නේ ඕක උඩ. ඔතන නේ අපි සලායතනය කියන එක ලියාගන්නේ. ඉතින් එහෙම නම් එතෙත්දී ජේනවා, ඒ diagram එක විමසුවහම, වේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච යන තුන් ධර්මය නිසා වේදනාවට react නොකළ යුතුයි, ප්‍රතිචාර නොදැක්විය යුතුයි කියන අදහස, මට ඒක ඇති වුණා.

එතකොට ඒක තමයි මෙතෙක්දී මේ පෙන්වන්නේ, ඒ කියන්නේ ඔය පාන් කැල්ලක් හොයාගෙන යන පුද්ගලයෙක්, අර ටොපියක් දැකලා නතර වීම නොකරන්නේ යම් සේ ද, විවෘත කරන ලද විඤ්ඤාණ ධාරාව නොකඩවා ගැලීමට සලායතනය උදව් උපකාර කරනවා. ඒක තමයි එයා කරන්නේ. එතකොට, අර 4.4 දී අපි දන්නවා රූපය මිය ගියා. එතකොට අලුත් රූපයක් අල්ලාගෙන අර සඤ්ඤාව මගින් උල්පත විවෘත කර පවත්වනවා. ඒ කියන්නේ පාන් කැල්ලක් හොයාගෙන අපි යන්නේ බඩගිනියි කියාගෙන, ටොපියක් දැක්කට අපි ඒකත් එක්ක මේ නතර වෙන්නේ නෑ, එතකොට ටොපිය කියන කතාව මලාට අපි දිගට යනවා, ආන්න ඒ වගේ අර්ථයක්.

එතකොට සලායතන පව්වයා එස්සො කියන භාවනාවේ දී අපි ඔන්න ඔය දේ ඉගෙන ගන්නා. ඉතින් ඔතෙක්දී දැන් තේරුම් ගන්න ඕනේ දේ තමයි, එතෙක්දී අපි වටහා ගන්නා නේ අර වේතනාවේ අර්ථ දැක්වීම.

ඒ වේතනාවේ අර්ථ දැක්වීමට එන්න ඉස්සෙල්ලා, අපිට තේරුණා අර මාළුවා කට ඇරියා වගේ අර සඤ්ඤාව කියන තැන, එතන විවෘත වෙලා තියෙන්න ඕනේ. වතුර පාර වේදනාවේ ඉඳන් එන්න ඕනේ. ඔය දෙකේ ආවහම නාමරූපය කියන තැනට අපි එනවා.

අනෙක් අතට ගත්තහම, අර අපි දන්නවා නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය, අර ජරාව වුණා කියලා, ඒක නිසා අපි උඩ මේ වේදනාව හරහා අවිද්‍යා අනුසය තියෙන්නේ, ආන්න ඒ අවිද්‍යා අනුසයෙන් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය, මෙතන තියෙනවා අර පැවතිය හැකි ය කියන කතාව. අර මේ දිට්ඨිත් එහෙම බිඳිලා, මේව වෙලා නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ එතෙක්දී.

එතකොට ඊළඟට ගත්තහම අර උඩ සඤ්ඤාව, එතන පවතිනවා කියන කතාව, ආන්න ඒක උඩ තමයි මේ ආයතනය කියන කතාව අපේ තියෙන්නේ.

එතකොට, මෙන්න මේ කැල්ල අමතක කරන්න හොඳ නැහැ. අමතක කරන්න හොඳ නැහැයි කියලා කියන්නේ, බලන්න අපි ඔය වේදනාවේ කතාවේ දී, අපි ඔය භය අගතියට දක්වා එන්නා වූ එක, ව්‍යාධිය හරියේ තමයි එතන කතාව තියෙන්නේ. භය අගතිය, ව්‍යාධිය. මෙතන මේ කතාවේ දී තියෙන්නේ සෝකය දක්වා ඇවිල්ලා, අරකෙ effect එක ඇවිල්ලා ඉවරයි. දැන් එතකොට, එහෙම නම්, ඒ කියන්නේ අර හව පැත්තේ ඉඳන් කතා කරගෙන එන්න ඕනේ අනෙක් පැත්තට, එන්නා වූ ධර්මයෝ තමයි මේ එන්නේ. දැන් ඊළඟට තමන්ට ජේනවා, එහෙම නම් දැන් සෝකයට ඇවිල්ලා අර දිට්ඨි දෙකේ වෙනසක් උඩ තමයි අපි මේ react කරගෙන මේ දේ කරන්නේ කියන එක. ඉතින් එතෙක්දී අපි ඔය සලායතන පව්වයා එස්සො කියන භාවනාවේ දී අපි වටහා ගන්නා නේ වේතනාවේ අර්ථ දැක්වීම.

“කාමේසු සංයුක්තො,” අර රූපය ස්පර්ශය මගින් පැවතිය හැකි ය යන මතය. දිට්ඨිය බිඳුණා, ඉතුරු වෙලා තියෙන්නා වූ මොනවා හරි දිට්ඨියක් භාවිතා කරලා එයා රූප ස්පර්ශ කරමින් ඒක පවතිනවා කියන මතය. ඊළඟට, ඇති වෙන්නා වූ වේදනා අගයෝ වැඩිදියුණු කිරීම, සඤ්ඤාව මගින් ම සිදු කරනවා. “භාවිතො” කියන එක. ඊළඟට, “අප්ඤ්ඤාසන්නා” කියලා කියන්නේ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය යන දෙක නිසා වන විඤ්ඤාණ ධාරාව සඳහා, පැවතුණා වූ, චිත්තය අත්තොහැර අල්ලා ගැනීම කියන එක වෙනවා, කියලා අපි ඒකෙදි ඉගෙන ගන්නා.

ඉතින් එහෙම නම් දැන් අපිට ජේනවා, ඔන්න ඔය තුන් ධර්මයෝ ම නැති වීම කියන එක තමයි මෙතන මේ අපි කතා කරන්නේ අද භාවනාවේදී. ඒ කියන්නේ සලායතන නිරොධො එස්ස නිරොධො කියලා කියන්නේ ඔන්න ඔය වේතනාවේ, එතන තියෙන්නා වූ කතාව සම්පූර්ණයෙන් නැති වෙන්නට ඕනේ. “ඒක නැති වුණොත්” සිද්ධ වෙනවා. ඉතින් ඕක අපිට ජේනවා දැන් නාමරූපය කියන එක ඕක මැද්දෙන් නේ සම්බන්ධ වෙලා තියෙන්නේ.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

ඒ භාවනාවේදී මුල දී ම, මට මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නපු දේ තමයි, අර දැන් ඔය වේදනාවේ අපි කියන්නේ පැවතිය හැකි ය. දැන් පරාමාසය තුළ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය. ඉදංසච්චය අනෙක් පැත්තේ ආපහු එයාගෙන් තියෙන්නේ පැවතිය හැකි ය. පැවතිය හැකි ය කියන කතාව. අර දෙකෙන් ගිහිල්ලා පරාමාසයට ඔය පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන දිට්ඨින් කියන එක තමයි ඇති වෙලා තියෙන්නේ. ඉතින් ඔතන අර වේතනාවේ ඉදන් ඉදංසච්චයට යන එක අර සඤ්ඤාවේ ව්‍යාධිය 6.4, මොකද මෙතන පෙන්නුවා නේ 4.4 දී රූපය මලාට අපි තවත් කරකවාගෙන යනවා. සඤ්ඤාවත් මලා ඒත් අපි අතහරින්නේ නැහැ. අර පවතිනවා කියන අදහස කියන එක දුවනවා කියන එක තියෙනවා අර විඤ්ඤාණ ධාරාව.

23/08/2015 - නාමරූපනිරොධා සලායතනනිරොධො

Nāmarūpanirodhā Saḷāyatananirodho

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට තුන් නම මෙනෙහි කළා, අර මව සහ පුතා කියන තැන දක්වා, ඒ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේ දී තියෙන්නේ, “නාමරූප නිරොධො සලායතන නිරොධො” කියන භාවනාව කරන්න තියෙන්නේ. ඉතින් ඒ ඊයේ භාවනාවේ කෙළවරට ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්වලා දුන්න නේ අර වේදනාව පැවතිය හැකි ය, පරාමාස පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය, ඉදංසච්චය පැවතිය හැකි ය කියලා. එතකොට අන්න ඒවා නිරෝධ වෙනවා නම් තමයි මෙනෙ මේ වේදනාවේ නිරෝධය කියන එක. එතකොට වේදනාව නිරෝධ වෙන්න අර අනෙක් කාරණා දෙකේත් නිරෝධය කියන එක තියෙන්න ඕනෙ. පරාමාසය ඉදංසච්චය කියන එකේ.

එතකොට එහෙම නම් දැන්, අපිට ජේනවා වේදනා නිරෝධ වෙනවා නම් අපි දන්නවා තණ්හාව කියන එක නිරෝධ වෙනවා. එතකොට තණ්හාව නිරෝධ වෙනවා නම් අපි ඉතින් අර කැරකැවීමක් කියන එක අපි යන්නේ නැහැ. විඤ්ඤාණ ධාරාවක් එහෙම අල්ලාගෙන ඉන්නවා කියන එක එහෙම සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ, කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් එහෙම නම් ඊයේ භාවනාවේ දී පෙන්වුවා, සලායතන නිරෝධ වෙන්න නම් තුන් ධර්මයක් නිරෝධ වෙන්න ඕනේ කියලා. එකක් තමයි, අලුත් රූප සෙවීම කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන, ඒක තමයි අර “කාමේසු සංයුක්තො විහරති” කියන චේතනාවේ අර්ථ දැක්වීමේ පළවෙනි එක. ඊළඟට, දෙවෙනි එකට අපිට කියන්න පුළුවන් නාමය කියන එක සිදු නොවෙන්න ඕනේ. ඒ කියන්නේ, ඇති වෙන්නා වූ වේදනා අගයෝ වැඩිදියුණු කිරීම සඤ්ඤාව මගින් ම සිදු කෙරෙනවා, අන්න ඒක, කියන එක නොවෙන්නට ඕනේ. ඊළඟට පෙන්නනවා තුන් වෙනි කාරණයට, අවිද්‍යා අනුසය හේතු කොටගෙන එන්නා වූ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ බැස යා යුතු ය. එහෙම නැත්නම්, එනම් විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා යන දිට්ඨිය නිසා, විත්තය අත්තොහැර අල්ලා ගැනීම, පහ විය යුතු ය. “අජ්ඣොසන්නා” කියන එක.

එතකොට මෙන්න මේ කාරණා තුන දැන් බැලුවහම කෙනෙකුට ජේනවා, අපි තණ්හාව කියන එක නිරෝධ නම්, වේදනා නිරෝධයෙන් තණ්හා නිරෝධය කියන

එක තියෙනවා නම්, එහෙනම් ඔය ධාරාව පවතිනවා කියලා අල්ලා ගැනීමක් කියන එක එන්නේ නැහැයි කියන එක.

ඒ එක්ක ම කෙනෙකුට කල්පනා වෙනවා, දැන් මං වේදනාවත් එක්ක නැති වුණත්, අපි අර සඤ්ඤාවත් එක්ක අල්ලගෙන ඉන්නවා කියලා කතාවක් තියෙනවා නේ. ඒකත් නැතෙයි කියලා මේ වේදනා නිරෝධයෙන් තණ්හා නිරෝධය කියනකොට, නැත්තම් අපි සඤ්ඤාවක් අල්ලාගෙන හරි ඉන්නවා කියන එක ඉතුරු වෙලා තියෙනවා නම් ඒක හරියන්නේ නැ. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා ආයතන ලාභියාත් ඔය වේදනාවේ ඉඳන් එන්නා වූ පටයේ එයා ගමන් කරනවා. එතකොට එහෙනම්, එතෙත්දී ඒ සඤ්ඤා කතාවලත් ගිහිල්ලා තියෙන්න ඕනේ.

ඊළඟට ආපහු, අපිට ජේනවා අර අලුත් රූප සෙවීම කියන එක නැති වෙන්න ඕන. අලුත් රූප සොයනවා නම් අපි ආපහු එනවා, අර මේ ස්පර්ශය කියන තැනකට එනවා කියන එක තියෙනවා. ඉතින් ස්පර්ශයේ නිරෝධය කියන එක වෙන්න ඕන නේ, වේදනාව නිරෝධය එතන සිද්ධ වෙන්න. එතකොට ඒක පළවෙනියට අර “කාමේසු සංයුක්තො” කියන අදහසත් එක්ක යන එක.

ඊළඟට ඉතින් අපි අර නාමයන් නොවෙන්න ඕනේ කියන එක, සිදු නොවිය යුතුයි කියනකොට, අපි කිව්වා නේ ඉතින් වේදනා අගයෝ වැඩිදියුණු කිරීම කියන එක කරනවා කියන එක. ඒක නොවෙනවා කියලා කියන්නේ එතෙත්දී කෙනෙක් හිතන්න ඕනේ හරියට ඔන්න වතුර පාර ගලාගෙන යනවා, ගලාගෙන යනකොට මෙන්න මේ ගල උඩින් ගියහම, එක විදිහේ සැපක් තියෙනවා. තව ගලක් උඩින් ගියහම, තව සැපක් තියෙනවා. මේ කියන්නේ මොකක් ද? දැන් ඔන්න මනුස්සයෙක් හොයාගෙන යනවා කෑම. හොයාගෙන යනකොට, ආ!, මේ කෑම කෑවහම පාන් කෑල්ල හොඳයි. එහෙම නැත්තම් බත් ටික හොඳයි. එතකොට බත් ටිකට වඩා පාන් කෑල්ල හොඳ ද නරක ද? ඒ වගේ ම ආපහු දැන් ටොපිය දැක්කහම, ආ!, ඒක එව්වර වැඩක් නැහැ. හැබැයි සමහර වෙලාවට, ඒක කාලා නම් ඉන්නේ, ආන්න ඒ අවස්ථාවේ දී එයාට ඒක හොඳයි කියන හැඟීම තියෙනවා. එතකොට අන්න ඒ වගේ අර ධාරාව මෙහෙයවාගෙන යනකොට **satisfaction** එක **maximise** වෙන විදිහට තමයි අපි ඔය පෙන්න්නේ. ඒ කියන්නේ අර අප්කොසන්නා කියන එකේ හොඳට කල්පනා කරන්න ඕනේ, අර විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා කියලා, ඒ දිට්ඨිය නිසා, විත්තය අත්නොහැර අල්ලා ගැනීම. එතකොට මේක නැති වෙන්න ඕනේ.

එතකොට මෙහෙම වෙනවා නම් ඔන්න අපිට ජේනවා, ඉතින් නාම කියන කොටසට, නාමරූප කියන එක නේ අපි කියන්නේ, දැන් රූපයේ ස්පර්ශයට නැහැ, නාම කොටස ඉතින් මේ ස්පර්ශ, වේදනා, සඤ්ඤා, චේතනා, මනසිකාර. ඉතින් මනසිකාරය තමා මං කිව්වේ අර වතුර පාර මේ මේ පැත්තට ගෙනියනවා, ඕක පෙන්නවා නේ මේ නැවක

හරියට rudder එක වගේ කියලා. ඒක මෙනෙහි කරනවා මේ ගල ද, මේ ගල උඩින් යවනවා ද? එහෙම නැත්නම් මේ පාත් කැල්ල ද නැත්නම් මේ බත් එක ද? ආත්ත ඒ වගේ තමන්ගේ ධාරාව ගලවනවා. එතකොට මෙන්න මේවා නැති වෙනවා නම්, ආත්ත එතෙත්දී ජේනවා නාමරූප නිරොධො සළායතන නිරොධො කියලා මේ කෙනෙකුට පැහැදිලි වෙනවා.

ආත්ත ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

24/08/2015 - විඤ්ඤාණනිරෝධා නාමරූපනිරෝධො

Viññāṇanirodhā Nāmarūpanirodho

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. ඒ වෙලාවේ දී අර විඤ්ඤාණයට එන්නා වූ රේඛාව පැවතිය හැකි ය, ඒ වගේ ම අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට එන්නා වූ නිත්‍යයි කියන එක, පවතිනවා කියන එක, ඒක ඇතුළත සිහි කළේ.

ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියා සිහි කරනකොට ආපහු චේතනාවට එන්නා වූ පැවතිය හැකි ය, පරාමාසයෙන් චේතනාවට එන පවතිනවා කියන එක ඇතුළු සිහි කළා, මිච්ඡා දිට්ඨීන් කියලා. ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට, ආපහු සිහි කළා අර මව සහ දරුවා, නාමරූප, ස්පර්ශයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක. ඊළඟට, විනයාධිපති බුදුපියා සිහි කරනකොට, අර පරාමාසය තුළ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන එක, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ධම්මරතන බුදුපියා සිහි කරනකොට, සිහි කළා, ඉදංසච්චයේ අර පැවතිය හැකි ය, ඒ කියන්නේ අර ධාරාව ගැලීම නිසා පැවතිය හැකි ය කියන එක. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාවේ දී අපි නාමරූප නිරෝධො කියලා ඉගෙන ගත්තා කාරණා තුනක්, අන්න ඒ කාරණා තුන සිහි කළා. **Simple a** හැටියට කියන්න පුළුවන් අලුත් රූප සෙවීම, කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕනේ කියලා. **Simple b** කියලා අපිට කියන්න පුළුවන් නාම කියන ඒවා සිදු නොවිය යුතු ය. විඤ්ඤාණ ධාරාව කැමති ස්පර්ශයන් භාවිතා කර තමාගේ සිතැහි පරිදි, ඒ කියන්නේ මේ **satisfaction** එක, වේදනා අගයෝ වැඩිදියුණු කිරීම කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕනේ. අර ධාරාව ගල් උඩින් එහෙම යවනවා කියලා කිව්වේ. ඊළඟට **simple c** කියලා කියන්න පුළුවන් අපිට, අවිද්‍යා අනුසය හේතු කොටගෙන එන්නා වූ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ මේවා බැහැරගෙන යන්න ඕනේ. එනම් විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා යන දිට්ඨිය නිසා, ඇති වුණු චිත්තය, අත්තොහැර අල්ලා ගැනීම නිරෝධ විය යුතු ය කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

එතකොට එහෙම නම්, මේ වෙනකොට කෙනෙකුට අර **diagram** එකක් වගේ ඕක ඇඳගත්තොතින් පහසු වෙනවා. දැන් අපි දන්නවා රූප, සඤ්ඤා, චේතනා, විඤ්ඤාණ, පල්ලෙභායින් තියෙනවා වේදනා පරාමාස ඉදංසච්ච, ඊටත් පල්ලෙභායින් තියෙනවා ජරාව කියන එක. ජරාවේ ඉඳන් වේදනාවට අර අවිද්‍යා අනුසය පාර, ඒක දික් කළහම

හරියට සඤ්ඤාවයි වේතනාවයි අතරට එනවා නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය, දිට්ඨිය බිඳිලා තියෙනවා, සංකල්පයන් සමාන නොවේ යයි කියලා අදහස එතන තියෙනවා.

එතකොට, දැන් ඊළඟට ඒ අපිට **diagram** එකේ ම බලන්න පුළුවන් සඤ්ඤාවෙන් පරාමාසයට, පරාමාසයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යන්නා වූ රේඛාව අපි ඔය **capital A** කියලා එහෙම ලකුණු කරනවා, ඒ කියන්නේ ඕක අභිජ්ඣාව ම කියලා කියන්නත් පුළුවන්, මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීමට ඇති කැමැත්ත කියන එක. ඊළඟට අපි පෙන්නනවා ඔය වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යන එක අපි **capital B** කියලා එහෙම ඕක ලකුණු කරගෙන තියෙනවා, අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ මගින් මේක තල්ලු කරනවා කියලා.

එතකොට, ඊළඟට අපි ආපහු ලකුණු කරගෙන තියෙනවා මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන රේඛාව **X** කියලා, පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට යන රේඛාව **y** කියලා.

ඉතින් දැන් මෙතන ජේනවා, අර විඤ්ඤාණ ධාරාව ගැලුවා නම්, එතෙක්දී අපිට සිද්ධ වෙනවා අර පද්ධියමනසච්ඡිකප්පය කියන එක. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා, මේ **a, b, c** කියන එක නිරෝධ නොවන්නේ පද්ධියමනසච්ඡිකප්පය නිසා ය, කියලා. පද්ධියමනසච්ඡිකප්පය තියෙනවා නම් ඔය අලුත් රූප සෙවීම වශයෙන් අපි දැන් පෙන්නපු **simple a, b, c** කියන ඒවා, ඒක නිරෝධ වෙන්නේ නැහැ. අලුත් රූප සොයනවා. නාමරූප කියන ඒවා, නාමයන් කියන ඒවා අපි සිද්ධ කරනවා, අර **satisfaction** එකට යනවා. ඊළඟට අර අවිද්‍යා අනුසය හේතු කොටගෙන වෙන නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ කියන ඒවා බැහැලා යන්නේ නැහැ, ඒවා පවතිනවා.

එහෙම නම් අපිට ජේනවා, අර මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම සඳහා කැමැත්ත අපි අභිජ්ඣා කියලා ඉගෙන ගත්තා නේ, මේක තමයි මේ පවතිනවා කියන මතය. ඕක තමයි ඔය **capital A** කියන්නේ, ඒකත් හරි ලස්සනට වැටෙනවා අභිජ්ඣාවට නේ ඔය කියන්නේ.

ඊළඟට නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය කියලා තමයි අපි අර **B** කියලා කිව්වේ, ඒක තල්ලු කරනවා. ඒ නිසා මේ නිත්‍ය කියන සංකල්පය හටගන්නවා කියලා අපි දන්නවා. මෙම ධර්මයන්ගේ පැවතීම අපි තවත් විදිහකට ඉගෙන ගත්තා, අර **X** රේඛාව **90°**කින් කැරකෙව්වහම, **y** රේඛාව **47°**කින් කැරකැවීම සිදු වෙනවා නම්, නිත්‍යයි කියලා අනිත්‍යයේ නිත්‍ය කියන සංකල්පය හටගැනීම වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

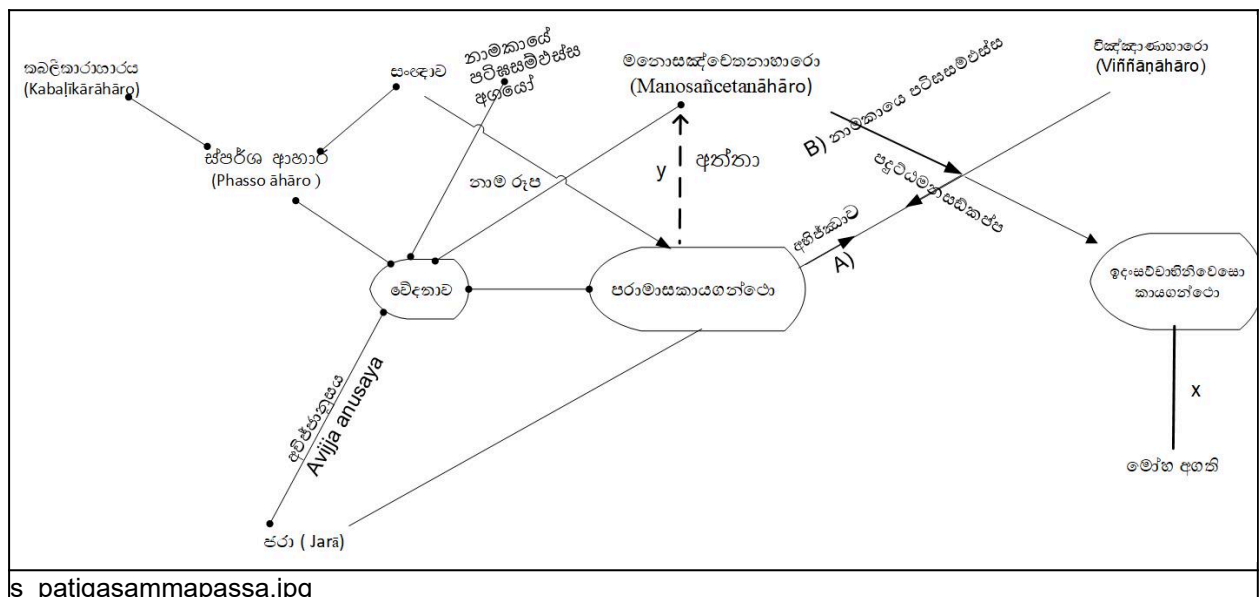
එහෙම නම් විඤ්ඤාණයේ යම්කිසි දැනගැනීමක් සිදු වූවා ද, මේක මේ විදිහට යනවා කියලා, ධාරාව ගලන්නේ යැයි කියලා හැඟීම් ඇත්තේ ද, මේ නිසා විඤ්ඤාණය කියන එක නිරෝධය, සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ.

එතකොට සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණං කියලා අපි අගෝස්තු මාසේ 5 වෙනිදා ඉගෙන ගත්තා නේ, භාවනාවෙදි වටහා ගත්තා, අර සෝක අවස්ථාවේ දී ඒ කරුණු කාරණා සලකා බලලා, ඒ කියන්නේ මිච්ඡා දිට්ඨි දෙකේ වෙනස දැනගෙන, සංස්කාර සමාන නැති නිසා, සංකල්පයන් දෙක සමාන නැති බවත් දැනගැනීම, සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං කියලා කිව්වා. එතෙක්දී අපි ඉගෙන ගත්තා අර සෝක අවස්ථාවේ දී තමයි ඕක අපි දැනගන්නේ, ඉතින් සෝකයේ ඉඳන් පරිදේවය දක්වා වුණා නම්, අපිට මතක නේ අර තොණ්ඩුව ඇති වෙලා, නාමරූපයන් කියන ඒවා ආපහු ඇති වෙනවා කියලා.

ඉතින් මේ කාරණා නිරුද්ධ වන්නේ නම් පමණක් විඤ්ඤාණය නිරෝධ වෙනවා. විඤ්ඤාණ නිරෝධ වෙලා නාමරූපයන් කියන ඒවා නිරෝධ වෙනවා කියන එක තියෙනවා. ඉතින් මේක සඳහා ඒ මිච්ඡා දිට්ඨි, මිච්ඡා සංකප්ප, මිච්ඡා වාචා, මිච්ඡා කම්මන්ත, මිච්ඡා ආජීව ඔය විදිහට මුළු කුම්මගේග පටිසේචනය ම නිරෝධ වෙනවා කියන එක සිද්ධ වෙන්න ඕනේ. ඒක වෙන්නේ නැත්නම් විඤ්ඤාණයන් නිරෝධ විමක් කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ.

ඉතින් මේ භාවනාවේ දී, ඔය කෙළවරවල් දෙකක් බලනකොට හොඳට හිත නතර වෙනවා, ඒ කෙළවර තමයි අර X රේඛාවයි Y රේඛාවයි කරකවන තැන අපි පොඩ්ඩක් බලනවා නේ, ඊළඟට අර නාමරූපයේ ඉඳන් අපි ආපහු චේතනාවට එනවා කියන තැන, ඔන්න ඔය දෙක බලනකොට හොඳට, සිත නතර වෙනවා.

ඉතින් ඒක තමා මම කරපු භාවනාව.



s_patigasammappassa.jpg

25/08/2015 - අවිජ්ජානිරොධො

Avijjānīrodho

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. ඊයේ වගේ ම භාවනාවේ මේ තුන් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම රහතන් වහන්සේ කිව්වා, 04/07/2015 කායපාගුඤ්ඤතා proficiency of the body කියන භාවනාව බලන්නෙයි කියලා සහම්පති බුදුපියාණන් වහන්සේ පැවසුවා. එතෙක්දී ඔය සාරම්භය, මිච්ඡා දිට්ඨිය නිසා ඇති වන බව අපි දැනගෙන, කායමුදුතාවෙන් මිච්ඡා දිට්ඨියත්, චිත්තමුදුතාවෙන් ඵම්භයත්, ඒ කියන්නේ හේතුවත්, ඉවත් කරනවා. එතෙක්දී අපිට ජේනවා අර සඤ්ඤාවෙන් චේතනාවට, වේදනාවෙන් චේතනාවට, පරාමාසයෙන් චේතනාවට එන්නා වූ ඒ තුන් ධර්මයෝ නිසාවත් අලුත් සංස්කාරයන් කියන ඒවා කළ නොහැකි බව සාරම්භය ඉවත් කිරීමෙන් පසුව දැනගන්නේ හැදින ගන්නේ, විඤ්ඤාණය පරිණත, පරිඤ්ඤාතා, පිරිසිඳ දැනීම වන්නේ එය කායපාගුඤ්ඤතා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

ඉතින් මේක ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කළා, ඊයේ භාවනාවේ තිබුණේ විඤ්ඤාණ නිරොධො නාමරූප නිරොධො කියන එකයි. අපි අවසානයට සඳහන් කළා මිච්ඡා දිට්ඨි, මිච්ඡා සංකප්ප මේවා ඔක්කොම නිරෝධ වෙනවා නම් විඤ්ඤාණ ධාරාවේ ගැලීමක් වෙන්නේ නැහැයි කියලා. එහෙම නම් පටිච්චසමුප්පන්න ධර්මය මේ විදිහට හොඳින් වටහා ගන්නවා නම්, ඒ කායපාගුඤ්ඤතාවය සහිතව ම ජීවත් විය හැකි ය.

මෙසේ සිත විශාලව, මහග්ගතව ටික වේලාවක් හිටියා. ආලෝකයත් දැක්කා, බොහොම ඇතින් නිකන් තරුවක් ජේනවා වාගේ, බොහොම sharp, focused, one pointed. එතකොට, ඒක සැරෙන් සැරේ මතු වෙන්න ගත්තා මේ භාවනාවේ දී. ඉතින් ඒ විදිහට දිස්වුණායින් පස්සේ, ටිකක් වෙලා ගිහිල්ලා රහතන් වහන්සේ කිව්වා “ඔබට බ්‍රහ්මකායක් ඇති බව,” බුදුපියා පැවසුවා. ඉතින් ඒ කාය සමඟ බොහෝ වේලාවක් හිටියා. ඇත තිබෙන දේත් ජේනවා. ළඟ තිබෙන දේත් ජේනවා. මේ ships අරවා මෙව්වා එතන තියන එව්වා, වැඩ කරන මිනිස්සු, ළඟ ඉඳන් බලනවා වාගේ ඒවා ජේනවා. එතකොට යම් යම්කිසි දෙයක් බැලීමට සිතක් මතු කරගත්තා ද, එම චිත්තය අර කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් ම ඉවත් වෙලා යනවා. ඒක පවතින්නේ නැහැ, මොකද

පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන කතාව ඒක ගිහිල්ලා නිසා. ඉතින් ඒ ශාන්ත මනසකින් යුතුව, පවතිනවා පැවතිය හැකි ය යන අදහස නැතිව, බොහෝ වේලාවක් මම හිටියා.

ඒක තමා මම කරපු භාවනාව.

26/08/2015 - දුක්ඛ නිරෝධ භාවනා

Dukkha Nirodha Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම ඒ 03/08/2015 දුක්ඛ නිරෝධ භාවනාව බලන්න කියලා සහම්පති බුදුපියාණන් වහන්සේ පැවසුවා. ඒ භාවනාවේ දී අපි ඔය කාමච්ඡන්ද, ඒ පැත්තෙන් එනවා නේ පැවතිය හැකි ය කියලා අවිද්‍යාවට. ඊළඟට අපි දන්නවා අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාර කියලා තණ්හාව කියන එක ඇති වෙනවා කියලා. අර අරිනවා නේ, සඤ්ඤාවෙන් ඇරලා ඉඩ දෙනවා කිව්වේ. එතකොට ඒ කියන්නේ පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූප දක්වා එන්නා වූ එක. අර අත්තානුදිට්ඨිය නිසා ඇති වෙලා තියෙනවා, සඤ්ඤාව මගින් දිය උල්පත, වතුර ගැලීමට ඉඩ දීම කියන එක සිහි කළා. යම් අයෙකු එතකොට ඔහු හෝ ඇය නිසා පැවතිය හැකි ය යන අදහසට ඉඩ දීම, ඇතින් මනුස්සයෙක් එනවා, එයා හින්දා ආ, කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා, අපි හිතමු දොරක් අරින්න යතුරක් හරි අරගෙන එනවා කෙනෙක්, ආ එයා ගේනවා ඇති කියලා හිතන්නේ, අන්න ඒ වගේ. එතකොට පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගයෝ විඤ්ඤාණ ධාරාව ගැලීමට සලස්වනවා.

භාවනාව පටන් ගත්තේ ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත, ව්‍යාධිය මරණය, මුළු දුක්ඛයට ම කැමති වුණා කියලා. මේ විදිහට මේ කාම තණ්හා හව තණ්හා විහව තණ්හා බැලුවා. මෙම තණ්හාවේ නතර විමක් තියෙනවා ද, ඒක දුක්ඛ නිරෝධයයි කියලා මෙනෙහි කළා. ඉතින් ඒකෙදි නිරෝධ ස්වභාවය ඇති වුණා. ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කළා. කායපාගුඤ්ඤතාවයේ දී අපි ඉගෙන ගන්නා අර කායමුදුතාවෙන් මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් කිරීම කියන එක සිහි කළා, ඒ දැන් ඉවත් කරන්නේ දැන් මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එකයි.

විත්තමුදුතාවෙන් ඵම්භය ඉවත් කරනවා, අර හේතුව අයිත් කරනවා. කායපාගුඤ්ඤතාව විමෙන් මෙසේ සාරම්භය ඉවත් කර, පෙර පවතින්නා වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් විම සඤ්ඤා උපරෝධනා මගින් සිදු වෙනවා කියන එක සිහි කළා. එතකොට ඒක තමයි කායපාගුඤ්ඤතාවය, මොකක් ද එයා අයිත් කරන්නේ? පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය කියන එක තමයි එයා අයිත් කරන්නේ.

එතකොට අපි දන්නවා අර අවිද්‍යා පවචයෙන් සංඛාරා ඇති වෙනවා කියලා, අර තණ්හාව ඇති වීම කියන එක. එතකොට එතෙන්නේදී අර පල්ලෙහායින් එන එක නේ සිද්ධ වෙන්නේ. එතකොට ඒ කියන්නේ දැන් මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක, කායමුද්‍රතාව මගින් ඉවත් වෙනවා. ඉතින් මේ භාවනාවේ දී අර ඊයේ වගේ ම දර්ශනයන් එහෙම දුටුවා, නිරෝධය කරා ගමන් කිරීම කියන එක සිදු වුණා.

ඉතින් මේ භාවනාවේ ඔය කිව්ව වචන දෙක ටිකක් ගැඹුරට බලන්න ඕනේ. මේක බලන්න නම්, ඒ කියන්නේ දැන් අපි මේ පෙන්නන්නේ කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් අපි ඉවත් කරනවා කියලා පෙර මිච්ඡා දිට්ඨිය. එතකොට මතක තියාගන්න ඕනේ එහෙම නම් ඒකට පෙර සංස්කාරයන් විත්තමුද්‍රතාව මගින් ඉවත් වෙලා තියෙන්න ඕනේ ඒකට.

මේක complicated, මේක බලන්න නම් 02/08/2015 නිබ්බාන භාවනාව තියෙනවා නේ. අන්න ඒ භාවනාවේ අපි diagram එකක් එහෙම ඇඳගත්තා, ඒ කියන්නේ මෝහ අගතියේ ඉඳන් පරාමාස නාමරූප සඤ්ඤාව. එතකොට එතන අත්තානුදිට්ඨිය නිසා මිච්ඡාදිට්ඨික අගයක් ඇති වෙනවා, පෙර අගය කියලා. එතැන ඒ පවතිනවා කියලා. ඔන්න ඕක තමයි ඒ සඤ්ඤාව කියන තැන පවතිනවා කියන එක කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් ඉවත් කරනවා, පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය කියන එක.

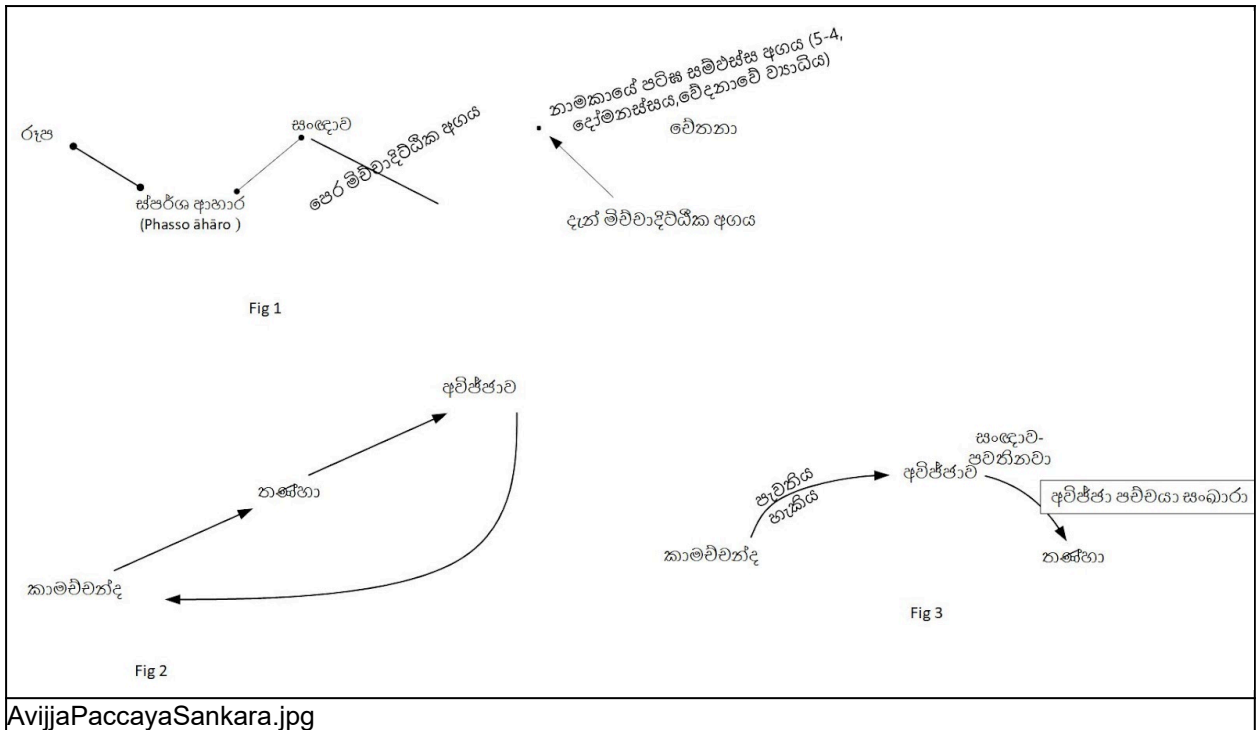
එතකොට, ඊට පස්සේ අපිට ජේනවා මේ වේදනා නාමරූප වේතනා, එතන කායමුද්‍රතාව මගින් ඉවත් කරනවා දැන් මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක, එතකොට ඒ කියන්නේ පරාමාසයේ ඉඳන් ඔය නාමරූපය දක්වා එන්නා වූ කැල්ලක් තියෙනවා නේ, ඒ කියන්නේ කාමරාග අනුසය මගින්. වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා එන්නා වූ එක තියෙනවා නේ, අන්න ඒ දෙක.

ඉතින් මේක කෙනෙකුට ලියනවා නම්, මේ කතාව දැන් හරි ම පැටලිලි වෙන්න පුළුවන්, මේක හරියට ලියාගත්තේ නැත්නම්. මේක ලියනවා නම්, කායමුද්‍රතාව මගින් සිදු වන්නේ මොකක් ද? අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය තුළ වූ පැවතිය හැකියි යන අදහස නිසා වූ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය. ඒ කියන්නේ hub එක තුළ වූ මිච්ඡා දිට්ඨි අගය.

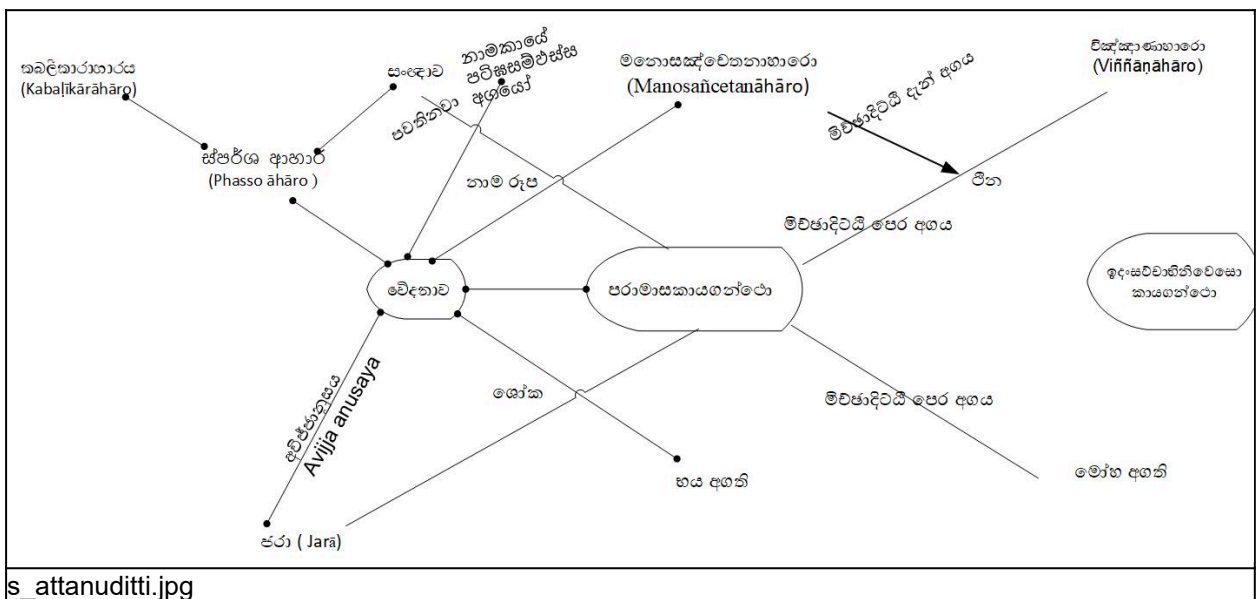
එතකොට කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් සිදු වෙන්නේ මොකක් ද? අර ඉදංසච්චය තුළට බැසගෙන තිබෙන්නා වූ අලුත් සංස්කාර නිසා පසු සඤ්ඤාවක්, අලුත් සංස්කාරයන් පවතියි යයි කියලා බැස ගැනීමක් වෙනවා ද, ආන්න ඒක තමයි ඉවත් කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ. සාරම්භය කියන එක නොවෙනවා, මොකද අලුත් සංස්කාරය හැදුවයි කියලා මේකේ competition එක මේකෙන් කරන්නත් බැහැයි කියන එක එයා තේරුම් අරගෙන තමයි, ඒකේ සංස්කාරයන්ගේ නිරෝධය කියන එක එතන සිදු

වෙන්වෙන්. ඉතින් සබ්බසච්චාරසමථා, සඤ්ඤා උපරොධනා කියන එකට ඒ විදිහට එනවා. ඒක දෙන්නා දෙවිදියකට කරන්නේ.

ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.



AvijjaPaccayaSankara.jpg



s_attanuditti.jpg

27/08/2015 - දුක්ඛ නිරෝධ භාවනා

Dukkha Nirodha Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත ශ්‍රේෂ්ඨතම වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කරා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒ භාවනාවේ දී අපි ඉගෙන ගත්තා අර කාමච්ඡන්දය, ඒක නිසා අපිට අවිද්‍යාව, පැවතිය හැකි ය කියලා ඇති වෙනවා. ඊට පස්සේ අවිද්‍යාවෙන් අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා කියලා තණ්හාව ඇති වෙනවා කියන එක, ඒ කියන්නේ පවතිනවා යන සඤ්ඤාව කියන එක අවිද්‍යාව කියන තැනට ලියාගත්තා නම්, එතනින් ජේනවා ඒකෙන් සංස්කාරයන් ඇති වෙනවා, අර මැරිලා කුඩු වෙලා ගිය අවස්ථාවේ දීත්, ඒ සඤ්ඤාවෙන් තමයි ඒක සිද්ධ වෙන්නේ.

එතකොට, ඊයේ භාවනාවේ අවසානයට අපි වටහා ගත්තා, කායමුදුතාව මගින් නාමකායේ පටිසසම්පස්සය තුළට අර පැවතිය හැකියි යන අදහස නිසා වූ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, එහෙමත් නැත්නම් අර hub එක තුළ වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් වෙනවා කියලා. මේක මේ කාමරාග අනුසය නිසා වන අවිද්‍යා අනුසය කොටසින් වන බලපෑම ඉවත් වීම ලෙස සැලකිය යුතුයි.

ඊළඟට කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් ඉදංසච්චයට ඇතුල් වෙන අලුත් සංස්කාර නිසා පසු සඤ්ඤාවත්, අලුත් සංස්කාරයන් පවතී යයි කියලා බැස ගැනීමක් වෙනවා ද, ඒක ඉවත් කරනවා. සාරම්භ නොවෙයි. සංස්කාරයේ නිරෝධය සිදු වෙනවා. සබ්බසඬ්ඛාරසමථා, සඤ්ඤා උපරොධනා, අර ගාථාව මතක් වෙනවා. මෙම ධර්ම කාරණා දෙක හොඳින් මෙනෙහි කරනකොට හිත ප්‍රභාස්වර ස්වභාවයට පැමිණෙනවා.

ඊට පස්සේ මම කල්පනා කළේ අර II අකුර තියෙනවා නේ, ඒ කියන්නේ අර සඤ්ඤාවෙන් අපිට ජේනවා චේතනාවට, වේදනාවෙන් චේතනාවට, පරාමාසයෙන් අත්තා දක්වා එන්නා වූ ඉරි තුන.

ඊට පස්සේ අපි දන්නවා චේතනාවෙන් ඒ විඤ්ඤාණය කියන එක ඇති වෙන අවස්ථාව, එතන අපි ඕක ලියාගත්තා පිළිවෙළට පරාමාසයේ ඉඳන් ජීවිත ඉන්ද්‍රියට තියෙන්නා වූ එක, i හැටියට, ඒක තමයි මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම, ii කියලා ලියාගත්තා, ජීවිත ඉන්ද්‍රියයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යන්නා වූ කොටස. ඒක

කාමේසු නිබ්බසාරාගය, iii කියන එක තමයි, ඔය වේතනාවෙ ඉඳන් විඤ්ඤාණය කියන එකට යන එක, අර අත්තා වෙනවා අර ඉස්සෙල්ලා අපි පෙන්නපු සඤ්ඤා වේතනා, වේදනා වේතනා, පරාමාස වේතනා නිසා අත්තා වීම කියන එක.

ඉතින් මේ විදිහට මේ TT අකුර කියන එක සිහි කළා. ඒ අත්තවාද උපාදානය මේ නිසා වෙන බවත්, ඒ නිසා ම අත්තභාව පටිලාභ වී සංසාරයේ සැරිසරන බවත් මෙතෙහි කළා. මෙතෙහි කළහම නිරෝධයට කීප වරක් ම ගියා. ඒ පොළොව භ්‍රමණය වන දර්ශනයන් දැක්කා හරියට මං නිකන් spaceship එකක ඉඳන් බලන් ඉන්නවා වගේ.

ඉතින් ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

කාය-සාප්තවය මෙතෙහි කරන්න. චිත්ත-සාප්තවය ඇතිවීමෙන් පසුව කුමක් නිසා විඤ්ඤාණ දහරාව ගලයිද?

චිත්ත-සාප්තවය ඇත්තේ අත්තා සිට නිත්‍ය දක්වා යෑම නොවුවත්, එනම් පිටතින් තටාකයක කරකැවීම නොවුවත්, ඇතුළත පිහිටි පාත්‍රය කරකැවීම හෝ කරකැවීමට තුඩුදීමක් හෝ ඇතිනම්, එය විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගැනීමට ප්‍රමාණවත්වේ. මෙසේ ඇතුළත පාත්‍රය මගින් 7 ඊර්ඛාව හරහා එකතු කිරීමෙන් චිත්ත-සාප්තවය සිට කාය-සාප්තවය දක්වා පැමිණීම වලක්වයි.

මෙය, යමෙක් රූපය ජරාවී ඇත්තේ, අලංකාරයෙන් සැරසෙන්නේ පාට කරගෙන යමසේ අන් අය රවටාද, යමක් ඉල්ලාගෙන පැළඳ ගෙන කඩපිලට යාද, එසේ සිතිය යුතුය. පොතලිය සුත්‍රයේ, නින්දා කිරීමෙන් ගැවීම විමසීමේදී, රූපය ගැන සතුටුවන්නේ මානය විසින් සිත ඉස්සවීම ඉගෙන ගන්නෙමු.

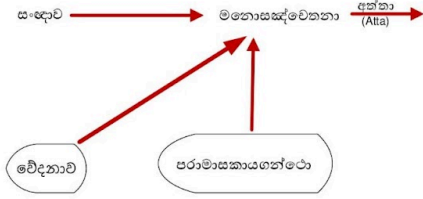
මෙහිදී කුමකට මාන වී ඇතිද?

පෙර තිබුණා වූ ආශ්වාදය, එනම් කරකැවීම නිසා වන ආශ්වාදය, නැවතත් ලබාගනිමි යන අදහස මගින් තුඩුදෙන්නා වූ විඤ්ඤාණ ස්වභාවයටම මාන වී ඇත්තේය.

මෙසේ අත්ත සංඥාව සෑදීම මගින් විඤ්ඤාණ දහරාව පවත්වයි.

අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඇතිවන 6 වන ඊතලය දක්වා 3 වන ඊතලයේ සිට ලකුණුකර ඇති ධර්ම ක්‍රියාරම්භ කිරීම මානස විසින් කරනු ලබයි.

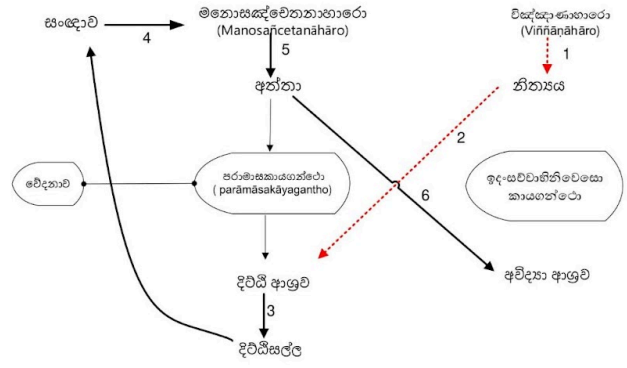
මෙම ධර්මතාවය වටහා ගැනීමට කුමක් උදව් උපකාර කරයිද?



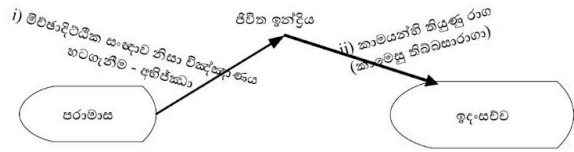
සටහන 1: ඉහත ධර්මයන්ගේ ගැලීම මගින් 'අත්තා' යන්න සෑදීම.

අත්තවාද උපදානය ඇතිවීම පහළ 2 වන සටහන මගින් පෙන්වාදී ඇත. එය ඇතිවන අනුපිළිවෙල i), ii) සහ iii) මගින් දක්වා ඇත.

අත්තවාද උපදානය වූයේ, තවදුරටත් කරකැවීමට ආශ්වාදය පවතී. සංසාරය ඉක්මවා නොයන්නේය.



මනෝසංකල්පෙනා → iii → විඤ්ඤාණ
1 වන සටහනින් ඇති වූ අත්තා විඤ්ඤාණ ගත වීම



28/08/2015 - ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනා

Āneñja Sappāya Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මරතන බුදුපියාණන් වහන්සේ, ඒ පස් නම සිහි කරනකොට අපි පෙර සඳහන් කර විදිහට, පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය, ඒ කියන්නේ අවසානයට අපි දන්නවා පරාමාසය තුළ පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය, ඉදංසච්චය තුළ පැවතිය හැකි ය. මෙන්ම මේ මිච්ඡා දිට්ඨීන් පහ වෙනවා කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාව පුදුමාකාරයි, ඒකෙ මං ගත්තේ මේ, ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට ඉතින් ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි මරණ කියන එකට කැමති වෙනවා. එතකොට දැන් ඕක මම ගත්තේ, පොඩි උදාහරණයක් ගමු අපි, උදාහරණ කීපයක් ම ගන්න පුළුවන්. අපි හිතමු මේ තමන් මොනවා හරි කැමක් තියෙනවා. අලුත් කැමක් දකිනවා. ඒ දැකලා එකපාරට ම ඕක කනකොට වෙන්න පුළුවන් එහෙම නැත්නම් තමන් දැකපු වෙලාවෙම වෙන්න පුළුවන්, ඒක ගැන තමන්ට ඇති වෙන්නා වූ හැඟීම තියෙනවා නේ, ඒක මරණවා, පෙර තිබුණා වූ දේ නිසා. දැන් ඔයගොල්ලෝ ටොපියක් දැක්කා නම්, වෙන ටොපියක් තමන් දැකලා තියන නිසා හරි කාලා තියන නිසා හරි, එහෙම නැත්නම් අර කැකිරි මාලුව ගන්නකෝ, දැන් අලුතෙන් කැකිරි මාළුවක් දකිනකොට පෙර කැකිරි මාළුව මතක් වෙනවා නම්, එයාට ජේනවා, එකපාරට ම, අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සයත් එක්ක නේ එන්නේ. මොකද අරක බිඳෙනවා. මේක අලුත් කැම කියන එකත් එක්ක පුළුවන්කමක් නැහැයි කියන එක, ඒක මරණවා. ඒක මැරුණේ මොකෙන් ද? පරණ එකෙන්. එතකොට, එතන ඒ කියන්නේ, අභිජ්ඣාව කියන එක නේ ඔය අපි කතා කළේ. අලුත් එක දැක්කා, එකපාරට ම මගේ වේවා වගේ කිව්වා. අභිජ්ඣාව. අභිජ්ඣා කියන එක ම නැති වෙලා ගියා, ඒක මැරුවා එතනින්.

ඊළඟට ගත්තහම, අනෙක් පැත්තෙන් එනවා, මේක මැරෙනවා විතරක් නෙමෙයි, පරණ එකත් එක්කත් ඉන්න බැහැ නේ. ඇයි පරණ එක මැරිලා ඉවරයි නේ. ඒ පරණ මම කාපු එක, දැන් මං අතීතයේ කාපු කැකිරි මාළුව කියන එක, ඒක දැන් මට ඒකත් එක්ක ජීවත් වෙන්න පුළුවන් ද? මගේ taste buds ත් ගිහිල්ලා ඒකත් ඉවරයි, ඒක නිකන් මතකයක් විතරයි.

එතකොට එහෙනම්, පරණ එකක් මැරිලා, අලුත් එකක් මැරිලා. ඉතින් මේ කියන්නේ මොකක් ද? අභිජ්ඣාපි, සාරම්භාපි, පරණ සංස්කාරය නිසා අර අරක නැති වෙලා ගිහිල්ලා. අලුත් එකේ තියෙන්නා වූ අගය නැති වෙලා ගිහිල්ලා. ඇති වෙන්නේ ව්‍යාපාදය නේ, බ්‍යාපාදාපි. ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රය, කෙළින් ම එනවා. ඉතින් මේක ගැඹුරු අර්ථයකින් මේ කියන්නේ, සරලව මෙහෙම පෙන්නුවාට.

දැන් එතකොට ඔක කෙනෙක් සම්බන්ධ කරන්න ඕනේ, අර ඊයේ භාවනාවත් එක්ක. මතක ද අපි ඊයේ භාවනාවේ දී අපි කිව්වා, කායමුදුතාව මගින් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය තුළ වූ පැවතිය හැකියි යන අදහස නිසා වූ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඒ කියන්නේ hub එක තුළ වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් වෙනවා. එතකොට මේක තමයි, කාමරාග අනුසය නිසා වන අවිද්‍යා අනුසය කොටසින් වන බලපෑම ඉවත් කිරීම ලෙස සැලකිය යුතුයි කියලා කිව්වා. දැන් එතන ඡේතවා ද මේ අලුත් එක ගැන නේ මේ කතා කරන්නේ. පරාමාසය තුළ වූ කතාව කියන එක, පැවතිය හැකි ය නිසා පවතිනවා කියලා කියන්නේ අර එනවත් එක්ක.

ඊළඟට ආපහු කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් ඉදංසච්චයට ඇතුල් වෙන අලුත් සංස්කාර නිසා පසු සඤ්ඤාවක්, අලුත් සංස්කාරයන් පවතී යයි බැස ගැනීමක් වේ ද, එය ඉවත් කරයි. සාරම්භ නොවෙයි. එතකොට සංස්කාර නිරෝධය එතන සිද්ධ වෙනවා.

දැන් එතකොට එහෙම නම් අපිට ඡේතවා, අභිජ්ඣාව එක පැත්තකින් ගියා, ඒ කියන්නේ කෙනෙකුට අලුත් කෑමත් එක්ක ඉන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නෑ, තමන්ගේ පරණ අදහස නිසා, අලුත් කෑමේ තියෙන්නා වූ එක මැරෙනවා. දැන් පරණ කෑමත් එක්ක, ඒක ඉවරයි, ඒක මැරිලා ඉවරයි, ඒක හින්දා ඒක ගැන හිතීමක් පමණයි. එතකොට අභිජ්ඣාවයි සාරම්භයයි කියන දෙක මෙහෙම වුණා.

දැන් එතකොට ඔය ඉදංසච්චයේ තිබුණ එකයි, පරාමාසයේ තියෙන එකයි නේ ඔය කතා කළේ. ඉතින් දැන් මතක් කරගන්න අර 270° යි 360° යි. 360°ක් කරකවලා පරිදේව වෙලා තියෙනවා. පෙර නිත්‍යයි කියලා ගත්ත එක. දැන් අලුතෙන් ගත්තා වූ එක, ඒක 270° අලුතෙන් දැන් පවතින්නා වූ සුඛ වේදනාව මැරිලා. රූපයත් මැරිලා කියලා. එතකොට මේ දෙක ගත්තහම මොකද වෙන්නේ, දැන් මෙතන පරිදේවයට අපි ඇවිල්ලා තියෙනවා එක පැත්තකින්, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරිදේවයට line එක. අනෙක් පැත්තෙන් පරාමාසයේ ඉඳන් සෝකයට, wiper එක නේ ද?

wiper එක. කාර් එකේ wiper එක තියෙන්නේ. මේ පැත්තෙන් මේ පැත්තට එව්වා, මෙතැන තියෙන්නේ පරිදේවය, මේ පැත්තට සෝකය. පරිදේවය, සෝකය, මේ පැත්තෙන් සෝකය නිසා ආපහු පරිදේවය හදනවා. ඔච්චරයි නේ, wiper එක තමයි ඔය තියෙන්නේ.

මේ භාවනාවේ පුද්ගල වැඩේ කියන්නේ, මිනිත්තුවක් යන්නේ නැහැ, අර කාරණාව දැක්ක ගමන්, තමන් දැකපු ගමන් මෙතන මේ, දැන් අලුත් එකත් එක්ක ඉන්න බැ කියන එක තේරුම් ගත්තා නේ, අලුත් එකත් එක්ක ඉන්න බැහැයි කියන එක තේරුම් ගත්තහම, ඒකත් එක්ක පවත්වන්න බැහැයි කියලා. මෙතන මේ පරණ එක ගැන හිතනකොට ම, සිත නතර වෙනවා. මොකද ඒක මැරිලා ඉවර නේ, ඒකෙ හිතන්න දෙයක් නැහැ, ඒක මැරිලා ඉවරයි. මං පස් පාරක් විතර ඔතෙන්නට ගියා. වචනයක් හිතාගන්න හම්බවෙන්නේ නැහැ, එහෙමීම නතර වෙලා හිතන්න බැරි වෙනවා.

ඇත්ත ම කියනවා නම්, ඒ බුදු පියවරුන් වචනය දුන්නා, “ඇයි දරුවා ඒක මැරිලා ඉවරයි නේ ද?” කියන එක. ඒක විතරයි ගන්න තියෙන්නේ, මට තේරෙනවා ඒකයි කියන එක, නමුත් ඒ වචනය ගන්න විදිහක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ වගේ පුද්ගලාකාර භාවනාවක්. ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රය, ඉතින් තථාගතයන් වහන්සේ මේක නේ මේ දැකලා තියෙන්නේ, මේකෙන් ඇති වෙන්නේ අභිජ්ඣාපි ඛ්‍යාපාදාපි සාරම්භාපි. අභිජ්ඣා සාරම්භ, ව්‍යාපාදය ම තමයි කෙනෙකුට ඇති වෙන්නේ. අපි පරිදේවයේ ඉඳන් සෝකයට තමයි දිගට ම යන්නේ. පොඩි ධර්මයක් නෙවෙයි.

ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

29/08/2015 - ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනා 2

Āneñja Sappāya Bhāvanā 2

ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ සිහි කළා, මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ. ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මරතන බුදුපියාණන් වහන්සේ, ඊළඟට විනයධර බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා ආවා. විනයධර බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා ආවහම අර මෝහය නියන තැන, පවතිනවා කියන ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය අයිත් වෙනවා ය කියන එක. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාව පටන් ගත්තේ, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට අපි කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධි මරණයන් කියන එකටත් අපි කැමති වෙනවා. ඉතින් අපි දන්නවා ඔය කාමය නිසා තමයි අපිට අභිජ්ඣාව කියන එක ඇති වෙන්නේ. ඔය මෙත්තා සූත්‍රයේ එහෙම අපි කරන්නේ, කාමෙසු විනෙය්‍ය ගෙඩං.

එතකොට ඒ අභිජ්ඣාව කියන එක අපි ඊයේ කළා වගේ නැවතත් සිහි කළා. ඊයේ කරපු භාවනාව. එතෙත්දී අපි ඉගෙන ගත්තා මේ අලුත් දෙයක් ගත්තහම, අලුත් රූපයක්, අලුත් කෑමක් ආදී දෙයක් නිසා, අර පරණ සංස්කාරයන් නිසා අර අලුත් දේ නසනවා කියන එක. එතකොට එතෙත්දී අපි ඉගෙන ගත්තා ඔය නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස තුළ වූ දේ කියන එක අපි කල්පනා කළා. එතෙත්දී පෙන්නුවා, කායමුදුතාව මගින් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය තුළ වූ පැවතිය හැකි ය යන අදහස නිසා වූ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඒ කියන්නේ hub එක තුළ වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඉවත් වෙනවා කියලා. ඒ වගේ ම, කාමරාග අනුසය නිසා වන අවිද්‍යා අනුසය කොටසින් වන බලපෑම ඉවත් කරනවා කියලා. ඉතින් මේ භාවනාව බලනකොට ම මට අද උදේ අදහස ආවේ, අපි අර නිත්‍යභාවයක් නැත්තන් මේක සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ නේ ද කියන එකයි. නිත්‍යභාවයක් තියෙනවා නම්, අර අවිද්‍යා අනුසය මගින් අතන උස්සලා කරන දේ නේ සිද්ධ වෙන්නේ.

ඊළඟට ආපහු, අපි නැවතත් ඊයේ කරපු භාවනාවේ කොටස මතක් කරගන්නවා නම් අර, පරණ සංස්කාරයන් කියන එව්වා අපි කිව්වා මිය ගිහිල්ලායි තියෙන්නේ කියලා. ඉතින් කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් අර ඉදංසච්චයට ඇතුල් වන අලුත් සංස්කාර නිසා පසු සඤ්ඤාවක්, අලුත් සංස්කාර පවතී යයි කියලා බැස ගැනීමක් වේ ද, ඒක ඉවත්

කරනවා. සාරම්භය නොවෙයි කියලා. ඉදංසච්චය තුළ තියන දේ තමයි අපි ඒ කතා කළේ.

දැන් ඔතන ඔය භාවනාව ලියනකොට ඊයේ අවසානයට මට රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවේ, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන්නා වූ දේ ගත්තහම, එතනින් අපි කියනවා නේ මේ ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රයේ කාම සඤ්ඤාව කියලා. කාම සඤ්ඤාව කියලා කියන්නේ සංස්කාරයන් නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීමට තියන කැමැත්ත. එතකොට එහෙනම් අපි ඊයේ භාවනාවේ දී අපි බලලා තියෙන්නේ, කාම සඤ්ඤාවයි, අනෙක් පැත්තෙන් ගත්තහම නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සයෙන් ඇති වෙන්නේ රූප සඤ්ඤාව. රූප සඤ්ඤාවයි, කාම සඤ්ඤාවයි කියන දෙකයි මේ තියෙන්නේ.

ඉතින් ඔතෙන්දී පෙන්නුවා නේ ඉතින් මේ අලුත් සංස්කාරයන් නිසයි කියලා, කායපාගුඤ්ඤතාවය විසින් අපි කරන්නේ, මේ අලුත් සංස්කාරයන් පවති යයි කියලා බැස ගැනීමක්, ඒකයි අයින් කරන්නේ. එතකොට එහෙම නම්, කොහොම ද ඒකේ, ඒ බැස ගැනීම කියන එක අපිට ජේනවා මේ කාම සඤ්ඤාව ගැනයි මේ කතා කරන්නේ, පසු සඤ්ඤාවක් වුණේ කොහොම ද? අලුත් සංස්කාරය විසින් විඤ්ඤාණය සකස් කළා. විඤ්ඤාණය සකස් කළාට පස්සේ තියෙන, පසු සඤ්ඤාව, ඒක තමයි අපි මේ කතා කරන්නේ.

එතකොට, දැන් මට ආපු ප්‍රශ්නේ තමයි, එතකොට කොහොම ද අපි, කායමුද්දතාව තියෙනවා නම්, ඒකේ පෙන්නුවා නේ අර වේතනාව තියන තැනට තුන් පැත්තකින් එන්න දෙන්නේ නැහැ. සඤ්ඤාවෙන් එන්න දෙන්නේ නැහැ, වේදනාවෙන් එන්න දෙන්නේ නැහැ, පරාමාසයෙන් එන්න දෙන්නේ නැහැ. එන්න දෙන්නේ නැත්නම් උඩින් වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන්නේ නැත්නම්, අලුත් සංස්කාරයක් කොයින් ද?

එතකොට ඒකට මට උදාහරණයක් ඕනේ වෙලා තිබුණා, මට ඒ උදාහරණය මං උදේ ඇඳුම් ඇඳගන්නකොට ම මට හම්බවුණා. මොකක් ද ඒ? අපි සාමාන්‍යයෙන් shirt එකක් අඳිනකොට බැනියම ජේන්නේ නැතිවයි අඳින්නේ. මොන හේතුවකින් හරි, හැබැයි ඉතින් මේ අඳින බැනියමත් පරණ බැනියමක්, අඳින shirt එකක් පරණ shirt එක. හැබැයි නමුත් අඳිනකොට බැනියම ජේනවා. එතකොට, පැත්ත මාරු වෙලා හරි හිතන්නකෝ ඒ ක්‍රමයකට. එහෙම නැත්නම් ඒ වෙලාවේ දී අපි වෙන බැනියමක් හරි ගන්නවා නේ ද, දැන් ඒ ජේනවා කියන එක.

දැන් මේකේ මොකක් ද තියෙන්නේ? අලුත් දෙයක් නෙමෙයි, එහෙම නම් පරණ දෙයක්. ඒ කියන්නේ පරාමාසය තුළ වූ දෙය තමයි අන්න ඉදංසච්චයට ගියේ. අන්න ඒකෙන් තමයි මේ අලුත් සංස්කාරය කියන එක අපි ඇති වුණා කියන එක එතන ජේන්නේ. එතකොට, එහෙම නම් දැන්, අපිට ජේනවා දැන් තුන් පොළක, හරි අමාරුයි

මේ භාවනාව කරන්න. හරි ම අමාරුයි. පුදුමාකාර විදිහට හිත නතර වෙනවා, මුල ඉඳන් ම නතර වෙනවා. ඒ කියන්නේ ඊයේ භාවනාවේ තියන බලගතුකම. ඒකයි මේ තියෙන්නේ. එතකොට, දැන් අර රහතන් වහන්සේලා මාව ගෙනිව්ව නේ, මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා ගෙනිව්වා මාව අතන මෝහය තියන තැනට පවතිනවා ය කියන එක අර විනයධර බුදුපියා දක්වා ඒ සිහි කරගෙන ගියේ. ඒ ගියේ, හේතුව ඒකයි, ඔතන තුන් පොළක් බලන්න ඕනේ.

පරාමාසය තුළ, පවතිනවා කියන අදහස. අපි කිව්වා නේ ඉස්සෙල්ලා ඊයේ කතාවේ දී අර පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨි කතාව ගියා, පරාමාසය තුළ. එතකොට තාම තියෙනවා පරාමාසය තුළ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. ඒකත් යන්න ඕනේ. ඊළඟට ගත්තහම ඉදංසච්චය තුළ, අලුත් සංස්කාරයන් නිසා ඒකෙන් පවතිනවා කියන කතාව, ඒකත් යන්න ඕනේ. ඊළඟට මෝහයේ, අර කුඩු වෙලා යන්නේ වතුර පාර වැදිලා, අන්න ඒක තුළ තියෙනවා නේ පවතිනවා කියන එක. අන්න ඒ තුන් ධර්මයන් ම මෙතන අයිත් වෙන්න ඕනේ.

එතකොට අන්න ඒ විදිහට පරාමාසය තුළයි, ඉදංසච්චය තුළයි, මෝහය තුළයි තිබෙන්නා වූ ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය, පවතිනවා කියන එක යනවා නම්, අන්න ඒ කායපාගුඤ්ඤතාවය විශේෂයි. ඒක බොහොම ගැඹුරට ම දියුණු වෙලා තියන කායපාගුඤ්ඤතාවයක්. එතකොට අන්න ඒ කායපාගුඤ්ඤතාවයෙන් තමයි අර, ඒ සම්පූර්ණයෙන් නතර වීම කියන එක, එතන ඒක සිද්ධ කරන්නේ.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. මේ භාවනාවේ අමාරුව තියෙන්නේ, ඒ හැමතැන ම මේක නතර වෙලා ඉන්න පුළුවන් සිත. ඒ බලන, බලන ඒ කියන කොටස්වල හැමතැන ම සිත නතර වෙනවා. ඔය අන්තිම හරිය නම් හරි ම අමාරුයි. **Dementia** කියන එක ඉහළට ම තියෙනවා. ඒ කියන්නේ සිත දුට්ඨිගන්න බොහොම අමාරු තත්වයක් තියෙන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

30/08/2015 - දුක්ඛ නිරොධ අරිය සච්ච

Dukkha Nirodha Ariya Sacca

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මරතන බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයධර බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. ඒ වෙනකොට මම අර මෝහය තියන තැනට වෙනකල් ම ඇවිල්ලා තිබුණා. ඊට පස්සේ දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාවේ අවසානයට, කොටසේ තියෙනවා අර පරාමාසය කියන තැන පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. එතකොට අපි කල්පනා කළා මේ පැවතිය හැකි ය කියන එක අපි ඉවත් කළා කියලා කායමුදුනාවෙන්. ඊළඟට ඉදංසච්චයේ තියෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. මෝහයේ තියෙනවා පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය.

දැන් බලන්න, මෙතන එහෙම නම් ඔය විදිහට ගත්තහම, ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ ඔය මෝහයේ තියෙනවා වූ පවතිනවා කියන එක විතරයි. එතකොට මේ පරාමාසයට පවතිනවා කියන අදහස එන්නේ කොහොම ද? ඒක එන්නේ ඔය මෝහයේ තියෙන්නා වූ පවතිනවා කියන එක ඒ සංස්කාරයන් වශයෙන් නිත්‍යයි කියලා, ඒ මෝහය කියන ගලේ වැදිලා අර පරාමාසගත වෙනවා නම් පමණයි. ඒක මම අද උදේ දැනගත්තා, රහතන් වහන්සේගෙන්. ඒ පරාමාසය තුළ පවතිනවා යන අදහස ඇති වෙන්නේ සංස්කාරයන් නිත්‍යයි කියලා මෝහය නමැති ගලේ වැදිලා පරාමාසගත වෙනවා නම් තමයි. අතෙත්ට, අනික් පැත්තට යන්න ඕන.

එතකොට, දැන් මම තේරුම් ගත්තා භාවනාවට පෙර ම, ඔය කායුප්ප්‍රකතාවය කියන එක ඕනේ කියලා, ඔය මෝහයේ තියෙන්නා වූ පවතිනවා කියන කතාව අයිත් වෙන්න, කායුප්ප්‍රකතාවය. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා කායමුදුනාවෙන් පරාමාසය තුළ අර පැවතිය හැකි ය කියන කතාව අයිත් කරගන්නවා. ඊට පස්සේ කායපාගුඤ්ඤතාවය අර ඉදංසච්චයේ තියෙන කතාවට.

මෝහයේ තියන එක නැති කරගන්න නම් ඒ කායුප්ප්‍රකතාවය කියන එක අවශ්‍ය වෙනවා. එතකොට මම අන්න ඒ කොටස තමයි හුඟාක් තදින් බැලුවේ.

ඉතින් මම පටන් ගත්තා, අර ඊයේ වගේ ම භාවනාව. කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධිය මරණය කියන එකට කැමති වෙනවා. එහෙම කැමති වුණා නම් ඉතින් අපිට ජේනවා මේ මුළු දුක්ඛයට ම තමයි කැමති වෙලා තියෙන්නේ. ඉතින් මේ අපිට අභිජ්ඣාව නේ ඇති වෙලා තියෙන්නේ.

කාමය කියන එක අපි කල්පනා කළා නේ අර මෙත්තා සුත්‍රයේත් අපි බැලුවේ. එතකොට “කාමෙසු විනෙය්‍ය ගෙධං” නේ ද? නැත්නම් අභිජ්ඣාව කියන එක ඇති වෙනවා, එතකොට. දැන් ඔන්න ඔය අභිජ්ඣා කියන point එකට ආවා, ඉතින් අපි ඕක ඉගෙන ගත්තා කොහොම ද අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය තුළ වූ පැවතිය හැකි ය කියන එක නිසා, පවතිනවා කියන අදහස. එහෙමත් නැත්නම් අර, කාමරාග අනුසය නිසා, අවිද්‍යා අනුසය වන්නා වූ කොටස තමයි අපි අයිත් කරන්නේ කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා අපි ඔය කායමුද්‍රතාව ය කියන එක භාවිතා කරලා.

එතකොට දැන් ඔතන එනවා, ඔය අභිජ්ඣාව කියන එකේ අර්ථ දැක්වීම ගත්තහම අපි දන්නවා මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම කියන එක, පැවතීමට ඇති කැමැත්ත කියන එක අභිජ්ඣා කියලා. එහෙම නම් මතක් කරගන්න අර II අකුර. II අකුරේ ඔන්න පල්ලෙහා පරාමාසයේ ඉදන්, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන තැනට එන්නා වූ කොටස, තමයි එතන තියෙන්නේ ඔය මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාවත් එක්ක තියෙනවා කියන්නේ. අපි Roman i කියලා අර අන්තිමට දාපු diagram එකේ එහෙම දාලා තියෙන්නේ.

එතකොට ඊළඟට, දැන් මේක අපි දන්නවා සාමාන්‍යයෙන් නම් කාමෙසු තිබ්බසාරාගය කියන කැල්ලෙන් තමයි, Roman ii කියලා දැමීමේ, එතනින් තල්ලු වෙන්නේ, ඉදංසච්චයට.

දැන් අපි ඊයේ බැලුව නේ මේ අලුත් සංස්කාරයන් උඩින් එන්නේ නැත්නම්, අලුත් අමු ද්‍රව්‍යයන් නැහැ. නමුත් පරාමාසය තුළ පරණ shirt, පරණ බැනියම් එක්ක භාවිතා කරලා අර ඉදංසච්චයට, පරාමාසයෙන් අලුත් සංස්කාරයන් එනවා කියලා.

එතකොට, මෙන්න මේ point එක මං බැලුවේ, කොහොම ද උඩින් වේතනාවෙන් තල්ලු කරලා එවන්නේ නැත්නම්, කොහොම ද අපි අර කාමෙසු තිබ්බසාරාගය line එක දිගේ එන්නේ? කියන එක. මේක හරි සියුම් අවස්ථාවක්, හරි පරෙස්සමෙන් භාවනා කරන්න ඕනේ කෙනෙක්, පරිස්සම් විය යුතු තැනක්.

එතකොට එතන වෙන්නේ මොකක් ද? ඉදංසච්චය තුළට යමක් ආවා ද, ඒ ඉදංසච්චය තුළ තිබෙන්නා වූ එක අපි දන්නවා අර line 5 දිගේ එනවා කියන එක තියෙනවා නේ, ඒක feedback වෙනවා ආපහු පරාමාසයට, line 7 එකේ අනෙක් පැත්තට යන්න. පරාමාසගත වීමක් කියන එක එයාගේ එතන සිද්ධ වෙනවා. එතකොට දැන් හරි නේ.

අර අපි කිව්වේ අලුත් සංස්කාරයන් කියලා කියන්නේ මොකක් ද? අපි කිව්වා අලුත් සංස්කාරයන් නිසා ඇති වෙන්නා වූ පසු සඤ්ඤාව, අන්ත විඤ්ඤාණය කියන එක ඇති වීම කියන එක ඊයේ ඉගෙන ගත්තා නේ, විඤ්ඤාණය සකස් වුණා කියන එක නිසා, අන්ත පසු සඤ්ඤාවක්, ඒක තමා අපි කිව්වේ.

දැන් එහෙම නම් අර line 7 එකෙන් අනෙක් පැත්තට ඇවිල්ලා දැන් අර අභිජ්ඣා අගය ම සනාථ කරලා, එයා ඒක තල්ලු කිරීම කියන එක කරනවා. දැන් වෙන්නේ මොකක් ද? මේක පුදුමාකාර loop එකක් මෙතන තියෙන්නේ, ඒක තමයි හරි පරෙස්සම් වෙන්න ඕනේ කියන්නේ, මම නම් ඉතින් අකනිට්ඨාව අල්ලා ගෙනයි ඒක කළේ. රහතන් වහන්සේ කිව්වා, මේක කියනකොට ම කියන්නෙයි කියලා පරිස්සම් විය යුතු තැනක් කියන එක. ඒ කියන්නේ පරාමාසයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරාමාසයට. අර අභිජ්ඣා කියන අදහස විතරයි.

අලුත් රූපයත් එක්ක තමන් දුවනවා කියන එක නෙමෙයි. ඒකෙන් ඇති වුණා වූ යම්කිසි තෙතමනයක් හරි මොනවා හරි ගතියක් තියෙනවා නේ ද? අන්ත ඒක විතරයි භාවිතා කරන්නේ, diamond එකක් එතන එනවා පරාමාසය, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය, ඊළඟට ඉදංසච්චය, පරිදේවය තියෙන තැන, ආපහු එතනින් එනවා පරාමාසයට. හරි ම දරුණු තැනක්, භාවනා කරන්න. එතකොට, ඒක දිගේ කැරකෙනවා. ඒක හිතන්න ගත්තොත්, ඒ විදිහට ම spin වෙනවා ඒක. පුදුමාකාර විදිහට spin වෙනවා ඒක. ඒකයි පරෙස්සම් වෙන්න ඕනේ. ඊට පස්සේ ඒක අපි නවත්තා ගන්න ඕනේ.

ඊට පස්සේ ඔන්න තමන්ට ජේනවා, මේ උඩ, Π අකුරේ ඉතුරු කැල්ල ගන්න. මතක ද අපි පෙන්වුවා. ඒ කියන්නේ උඩ, ජේනවා චේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යනවා, ඒ කියන්නේ මොකක් ද? අර කාරණා තුනක් මගින් හැදුණා වූ දේ තියෙනවා නේ චේතනාවට එන. සඤ්ඤාවෙන් එන එක, වේදනාවෙන් එන එක, පරාමාසයෙන් එන එක.

එතකොට මෙන්න මේක, අත්තා කියන එක, විඤ්ඤාණගත වීමයි කියලා කිව්වා. ඒ විදිහට අත්තවාද උපාදානය වෙනවා කියන එක, අර අන්තිම diagram එකේ Roman iii වෙනියට දාලා තියෙන්නේ ඒක.

දැන් මෙතෙක්ට ආවොත් මොකද වෙන්නේ? අත්තා කියන එක ආවොත්, අත්තා කියන එක ආවොතින් ඒ කියන්නේ, නිත්‍යයි, ඒකේ පසු සඤ්ඤාව දිට්ඨි ආශ්‍රවය, ඒකෙන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවය, අන්ත මෝහය. අන්ත ඒකෙන් ඇති වෙන්නා වූ මෝහය, අන්ත පවතිනවා කියලා එයාගේ අදහස එතනින් ඇවිල්ලා තියෙනවා. ඉතින් ඒවා ම ආපහු පරාමාසයට එනවා.

එතකොට කායුජ්ජකතාවය මගින් තමයි එතන ඒ කැල්ල නවත්වන්නේ. අර අපි කිව්වේ ඊනමිද්ධ අවස්ථාවේ දීත් අපි අර **second opinion** එක භාවිතා කරලා හරි අපි දුවවනවා කියලා. අර **shirt** එකක් ගන්න අවස්ථාවේ දී එහෙම නේ ද? අන්න ඒ වගේ සියුම් අවස්ථාවක්. ඒ කියන්නේ මේ විඤ්ඤාණයට මේ අලුතෙන් **materials** එහෙම නැතුවත්, මේකේ දුවන්න පුළුවන් තිබෙන්නා වූ ස්වභාවය. මනෝමය කායෙන් ඉන්න අවස්ථාවක කෙනෙක්ගේ, ඒකේ තියෙන්නේ අලුත් **material** එකක් නැතුව එයා ඉන්නා වූ ස්වභාවය. පුදුමාකාර දෙයක් ඔතන තියෙන්නේ.

එතකොට ඉතින් මේකෙදි අපි **aim** කළේ මොකක් ද? අර පරාමාසයේ පවතිනවා කියන එක පැවතිය හැකි ය කියන එක අපි අයිත් කලා. ඉදංසච්චය තුළ පැවතිය හැකි ය කියන කායපාගුඤ්ඤතාවයෙන් අයිත් කලා, පල්ලෙහා මෝහයේ, පවතිනවා කියන එක කායුජ්ජකතාවයෙන් අයිත් කරන්න ඕනේ. ඒක හැදෙන විදිහ තමයි අපි ඔය බැලුවේ, කොහොම ද ඔය පවතිනවා කියන එක අර උඩින් සාමාන්‍යයෙන් ඊනමිද්ධය හරහා එනවා වෙනුවට දැන් මෙයාගේ අලුත් පටයකුත් මේකේ තියෙනවා, මේක සියුම් ම පටයක්.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

හිත නම් නතර වෙනවා, ඒවා ඔක්කෝම තියෙනවා. මේකේ දරුණුකම දැක්කහම මම ඇහුවා රහතන් වහන්සේගෙන් ඒකෙ මොකක් ද ඒ එතන කියන එක. ඒ කියන්නේ මුළු චතුරාර්ය සත්‍ය ම අවබෝධය එතන තියෙන්නේ. ඒ කැලී දෙක බලනවා කියන්නේ.

කාය-සාප්තවය මෙතෙහි කරන්න. චිත්ත-සාප්තවය ඇතිවීමෙන් පසුව කුමක් නිසා විඤ්ඤාණ දහරාව ගලයිද?

චිත්ත-සාප්තවය ඇත්තේ අත්තා සිට නිත්‍ය දක්වා යෑම නොවුවත්, එනම් පිටතින් තටාකයක කරකැවීම නොවුවත්, ඇතුළත පිහිටි පාත්‍රය කරකැවීම හෝ කරකැවීමට තුඩුදීමක් හෝ ඇතිනම්, එය විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගැනීමට ප්‍රමාණවත්වේ. මෙසේ ඇතුළත පාත්‍රය මගින් 7 රේඛාව හරහා එකතු කිරීමෙන් චිත්ත-සාප්තවය සිට කාය-සාප්තවය දක්වා පැමිණීම වලක්වයි.

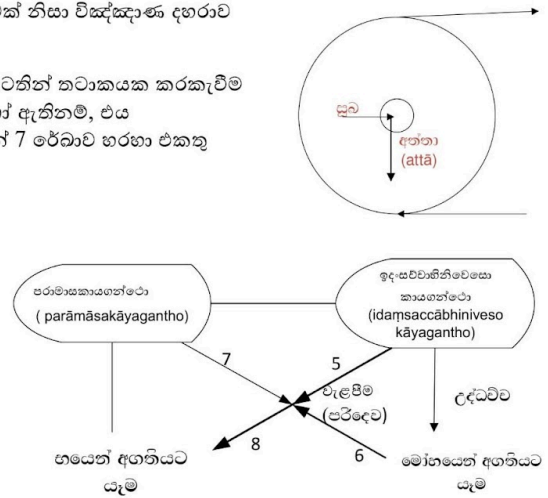
මෙය, යමෙක් රූපය ජරාවී ඇත්තේ, අලංකාරයෙන් සැරසෙන්නේ පාට කරගෙන යම්සේ අන් අය රවටාද, යමක් ඉල්ලාගෙන පැළඳ ගෙන කඩපිලට යාද, එසේ සිතිය යුතුය. පොතලිය සුත්‍රයේ, නින්දා කිරීමෙන් ගැටීම විමසීමේදී, රූපය ගැන සතුටුවන්නේ මානය විසින් සිත ඉස්සවීම ඉගෙන ගන්නෙහි.



මෙහිදී කුමකට මාන වී ඇතිද?

පෙර තිබුණා වූ ආශ්වාදය, එනම් කරකැවීම නිසා වන ආශ්වාදය, නැවතත් ලබාගනිමි යන අදහස මගින් තුඩුදෙන්නාවූ විඤ්ඤාණ ස්වභාවයටම මාන වී ඇත්තේය.

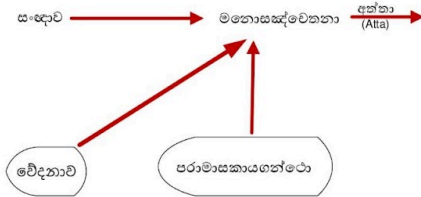
මෙසේ අත්ත සංඥාව සෑදීම මගින් විඤ්ඤාණ දහරාව පවත්වයි.



s_DukkaNirodhaDiagrams.pdf - Slide 2

අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඇතිවන 6 වන ඊතලය දක්වා 3 වන ඊතලයේ සිට ලකුණකර ඇති ධර්ම ක්‍රියාරම්භ කිරීම මානය විසින් කරනු ලබයි.

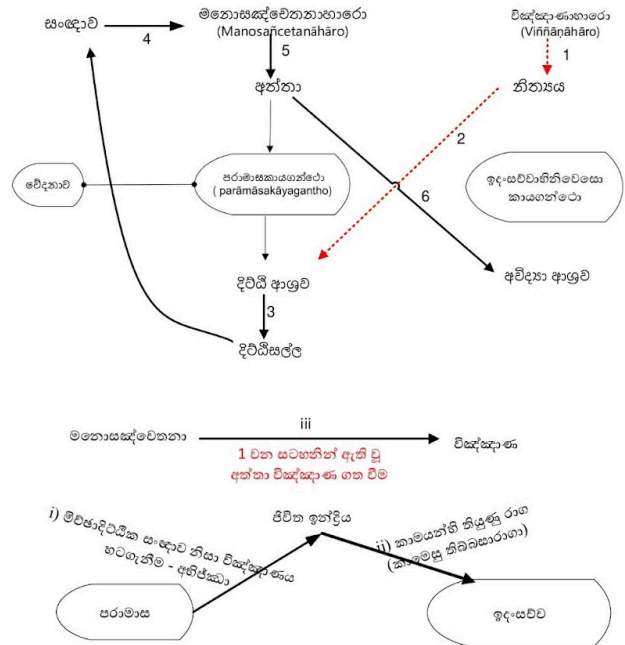
මෙම ධර්මතාවය වටහා ගැනීමට කුමක් උදව් උපකාර කරයිද?



සටහන I: ඉහත ධර්මයන්ගේ ගැලීම මගින් 'අත්තා' යන්න සෑදීම.

අත්තවාද්‍ය උපදානය ඇතිවීම පහළ 2 වන සටහන මගින් පෙන්වාදී ඇත. එය ඇතිවන අනුපිළිවෙල i), ii) සහ iii) මගින් දක්වා ඇත.

අත්තවාද්‍ය උපදාන වූයේ, තවදුරටත් කරකැවීමට ආශ්වාදය පවතී. සංසාරය ඉක්මවා නොයන්නේය.



s_DukkaNirodhaDiagrams.pdf - Slide 3

31/08/2015 - මච්ඡරිය

Macchariya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා, ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මරතන බුදුපියාණන් වහන්සේ, විනයධර බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කළා, වැද නමස්කාර කළා. ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට අද භාවනාව පටන් ගත්තා, ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් අපි ජරාවට කැමති වෙනවා නම් ව්‍යාධියට, මරණයට කැමති වෙනවා. එතකොට මේ ව්‍යාධි, මරණයන් කියන ඒවා, කැමති වෙනවා කිව්වහම ඉතින් ඔතන ජේනවා මේක සඳහා තමයි අපේ මේ ධම්මමච්ඡරිය කියන එක තියෙන්නේ.

Chemistry, physics, mathematics ඒවා මොනවා හරි ඒවා ඉගෙන ගැනීම කියන එක කරනවා, කියන්නේ තනිකර මෙන්න මේ ජරාවට ව්‍යාධියට මරණයට කැමති වීමට ම තමයි. ඒක සඳහා විවිධාකාර වූ ඒ උපායන් අපි කරනවා. උපායන් කියන එක තමයි එතන ගන්න තියෙන්නේ. එතකොට මට ආවේ, ධම්මමච්ඡරිය කියන රේඛාව කියන එක, parallel වෙනවා කියලා, අර අපි ඊයේ බැලුව නේ Roman i එක ලියාගත්තේ. ඒ කියන්න අර II අකුරේ පරාමාසයේ ඉඳන් අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන තැනට එන්නා වූ රේඛාව. ඒ කියන්නේ අභිජ්ඣා, මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීමට කැමති වෙනවා කියලා අපි ලියාගත්ත එක. ඉතින් අපි දන්නවා මේක මේ නාමකායේ පටිසසම්පස්සයන් එක්ක සම්බන්ධයි, ඒකෙන් නේ අපි ඔක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

එතකොට, එතන මම කල්පනා කළා දැන් මෙතනින්, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය දක්වා ආවා නම්, දැන් ඊළඟ කැල්ල අපි දන්නවා, දැන් මෙතනින් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, මේක parallel කියලා කියන්නේ, නාමරූප ඉඳන් අපි ආවා වේතනාවලට. ඒක තමයි ජීවිත ඉන්ද්‍රිය දක්වා පරාමාසයේ ඉඳන් ආවා කියන එක, නාමරූප ඉඳන් වේතනා කියන point දක්වා ආවා කියන එක.

එතකොට ඊළඟට, අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා පරාමාසයේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා එනවා කියන එක, මේ අලුත් සංස්කාරයන් එන්නේ ඒ පාරෙන් කියලා කිව්ව නේ, පරණ shirt පරණ බැනියම් පාවිච්චි කරලා. ඒක සිද්ධ වෙන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන්

පරිදේවය, පරිදේවයේ ඉඳන් පරාමාසය දක්වා එන එක. Line 5යි, line 7යි, හතේ අනෙක් පැත්තට ගිහිල්ලා තමයි ඒක සිද්ධ වෙන්නේ. මෙන්න මේක, correspond වෙනවා, සම්බන්ධ වෙනවා, දැන් වේතනාවට අපි ඇවිල්ලා නේ තියෙන්නේ, වේතනාවේ ඉඳන් ජීවිත ඉන්ද්‍රිය, ජීවිත ඉන්ද්‍රියයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා යනවා කියන එක. ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පහළට ඇවිල්ලා පරාමාසයට එනකොට, අරක එනවා උඩින්, විඤ්ඤාණය දක්වා, වේතනාවෙන් ජීවිත ඉන්ද්‍රිය, ජීවිත ඉන්ද්‍රියයෙන් විඤ්ඤාණය දක්වා යනවා කියන එක.

දැන් මේ විදිහට එහෙනම් මෙයා දැන් පාරක් හදාගත්තා. මතක ද ඕක තමයි, අර මැරිච්ච මනුස්සයගේ බෝක්කුව කැඩිලා තියන අවස්ථාවේ දීත් එයා හදා ගත්තේ, අර ක්‍රමයෙන් එයා පාරක් කියන එක හදාගත්තා. ඒ පාර හදා ගත්තාට පස්සේ ඉතින් එහෙම නම්, දැන් ඉතින් විඤ්ඤාණ ධාරාව ගලනවා, දැන් ඒ පාර විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ආපහු අර, පදුට්ඨමනසඛිකප්පය, ඒ කියන්නේ ජීවිත ඉන්ද්‍රිය පැත්තේ ඒක ගමන් කරනවා කියන එක, අපි දන්නවා දැන් ඉතින් එතනින් පස්සේ කතාව. ඉතින් මෙතන දැන් හිත හොඳට විශාල වෙලා එහෙම තිබුණා, මෙහෙම ටිකක් වෙලා හිටියා.

ඊට පස්සේ මට ආවේ මොකක් ද? මේක, ධම්මමච්ඡරියක් නැත්නම්, මේක සිද්ධ වෙන්නේ නෑ, ඇයි ඉතින් මේ කැඩිච්ච, බිඳිච්ච, මැරිච්ච මේක, තාමත් මේ ධම්මමච්ඡරියක් කියන එක භාවිතා කරලා තමයි, මම මුලින් ම කිව්වේ ඒක නේ, මේ ජරාවට කැමති වුණා කිව්වේ ව්‍යාධියට, මරණයට කැමති වුණා. එතකොට මේ ධම්මමච්ඡරිය කියන එක හරි පුදුමාකාරයි. තමන්ගේ මනස, අර විදිහට මේ ජරා ව්‍යාධියන්ට කරා ගමන් කිරීමක් ඒකෙ තියෙනවා මේ ධම්මමච්ඡරිය නිසා. මොකද ඉස්සෙල්ලා එක කැඩුණේ යම්කිසි විදිහකට නේ, මේක තව refine කරලා, හොඳ කරලා ගත්තා නම්, ජීවත් වෙන්න පුළුවන්. අන්න ඒ හැඟීමක් තියෙනවා. ඔය දැන් ඔය කියන්නේ ඉතින් මේ ඇහ රැලි වැටෙනවා, ඉතින් බෙහෙතක් තියෙනවා. මැරෙන එක නවත්වාගන්න ක්‍රමයක් හදාගන්න පුළුවන්, අන්න ඒ වගේ මිනිස්සුන්ගේ හැඟීම් තියෙනවා නේ නේ ද? එතකොට ධම්මමච්ඡරිය පුදුමාකාරයි.

ඒ පාර මට කල්පනා වුණා, ධම්මමච්ඡරිය නැත්නම් මේ කතාව සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ, එහෙනම් නාමරූපයේ ඉඳන් වේතනාවට යන එක සිද්ධ වෙන්නෙත් නැහැ, ධම්මමච්ඡරිය නැත්නම්.

ඉතින් ආයෙත් කල්පනා වෙනවා, මේ ධම්මමච්ඡරිය කියන එක ඇති වෙන්නේ කුලමච්ඡරිය නිසා. කුලමච්ඡරියක් නැත්නම්, ධම්මමච්ඡරියක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. ඒ පාර ජේනවා, කුලමච්ඡරියයි ධම්මමච්ඡරියයි නිසා තමයි මේ ආවාසමච්ඡරිය කියන එක. ආන්න ඔතන බොහොම ඒ සිත විශාල වූ ඒ සිත නතර වෙන්නා වූ ඒ තත්වයක්. ඉතින් මම ඒ දක්වා කරලා භාවනාව නැවැත්තුවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

01/09/2015 - මච්ඡරිය 2

Macchhariya 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා, ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා. ඉතින් අනෙක් බුදුපියවරු සිහි කරන්න හදනකොට ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේ කිව්වා “ඇතියි” කියලා. එතකොට, ඒක හරි ලස්සනයි, ඉතින් ඒ පාර නමුත් මම අවසර අරගෙන අනෙක් බුදුපියවරු දාහතර නම සිහි කළා.

ඒ පෙන්නුවේ මොකක් ද? ඊයේ භාවනාවේ අපි ඉගෙන ගත්තා නේ අර ධම්මමච්ඡරිය කියන එක නැති නම් නාමරූප වේතනා දක්වා යාම කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ නෑ කියලා. එතෙතේදී කිව්වා නැවතත් ධම්මමච්ඡරිය, කුලමච්ඡරිය නිසා ඇති වෙනවා කියලා. ඕක ලියනකොට බුදුපියාණන් පෙන්නුවා, “ඒ කුලමච්ඡරිය නැත්නම් ධම්මමච්ඡරිය සඳහා ප්‍රධාන වූ සංස්කාරයෝ නැතෙයි” කියලා.

එතකොට ප්‍රධාන වූ සංස්කාරයෝ, දැන් ජේනවද අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා ලස්සනට පෙන්නුවේ, එතකොට දැන් ඔන්න ධම්මමච්ඡරිය, ඒ බුදු පියවරුන් එක්ක ගත්තහම මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා ගත්තා. දැන් එතකොට බුදුපියවරු දාහතර නමයි කියලා ගත්තහම දැන් ඉතින් සහම්පති බුදු පියාට දැන් මගේ තියෙනවා නේ ලොකුවට දෙයක්.

මොකද සහම්පති බුදුපියා තමයි මට දුන්නේ වත්ථුපම සූත්‍රය. ජේනවා ද මේ ප්‍රධාන සංස්කාර කොටස්. ඒ කියන්නේ ධම්මමච්ඡරිය සඳහා ම වූ කොටස් තියෙනවා නේ. ඒක ම තමයි මේ කුලමච්ඡරිය තුළ ඇති වෙලා තියෙන්නේ. ඒ කියන්නේ වත්ථුපම සූත්‍රය දුන්නහම මට තිබුණා වූ සතුව, වේදනා කුලයක් නේ, නේ ද? එතකොට එහෙම නැත්නම් මේ මෙත්තා සූත්‍රය දුන්නහම ඇති වුණා වූ, ඒක හොඳට **significantly** මට තාමත් කියවෙනවා නේ, මතක් වෙනවා, ඒකෙ මෙව්වා එක කොච්චර ද කියන එක. ඒක තමයි අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නලා දුන්නේ. ඒ කොයි තරමක් අපි ඒ ධම්මමච්ඡරිය සඳහා ම අපි කොච්චර ඇලිලා ඒක තියෙනවා ද කියන එක.

එතකොට එහෙම නම් ප්‍රධාන **components** කියන ඒවා අපිට ජේනවා. ධම්මමච්ඡරිය සඳහා අපි ඒ කුලමච්ඡරියක් ඇති කරගෙන තියෙන්නේ, ඒක සඳහා. එතකොට දැන් මේක ආවහම අපිට ජේනවා, ඒක තේරුම් ගත්තහම ඒ කුලමච්ඡරිය තුළ, ඒ **line** එක ඇවිල්ලා, අවිද්‍යා අනුසය පාර. දැන් එහෙනම් මගේ අවිද්‍යා අනුසය යම් ආකාරයකට ද පෙර මේවා නිසා ඇති වෙලා තියෙන්නේ, දැන් ඉතින් ඒකේ බලපෑම කියන එක තියෙනවා. ඊළඟට ගත්තහම, මොකද ඒ **line** එක ම නේ.

රිලිභට ගත්තහම, ඉතින් මේක සඳහා වූ ප්‍රදේශය අපි තෝරා ගන්නවා, දැන් සහම්පති බුදුපියා ඉන්න ප්‍රදේශය, ගිහිල්ලා ඉපදෙන්න. ආවාස කරගන්නවා ඒකයි කියන එක නේ ද? එතකොට එහෙම නම් ආවාසමච්ඡරිය ඒ විදිහට ඇති වෙනවා. දැන් එතකොට ඔතන මිනිහෙක් නේ හැදිලා තියෙන්නේ, ධම්මමච්ඡරියේ ඉදන් අපි දන්නවා කකුල් දෙක තමයි, ආවාසමච්ඡරියයි, කුලමච්ඡරියයි.

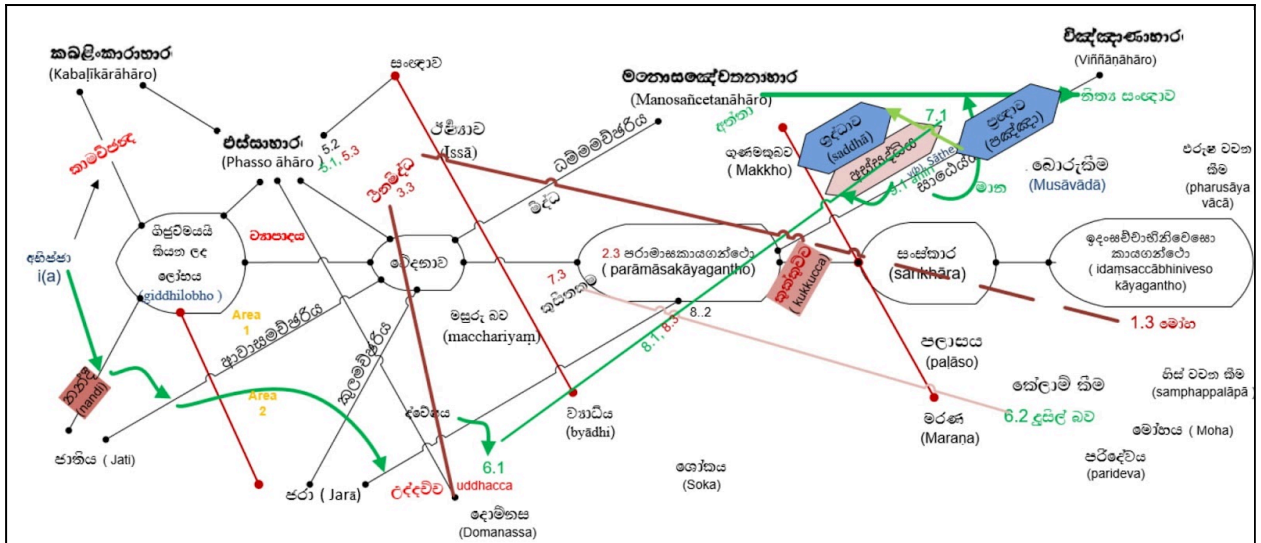
දැන් ඉතින් මෙයාට support කරන එක්කෙනා අපි දන්නවා නේ, උද්ධව්වය, එතකොට උද්ධව්වයෙන් තමයි මේකේ jack එක ගහන්නේ. මෙයා ගහනවා අර පවතිනවා, පැවතිය හැකි ය කියන එක. එතකොට උද්ධව්වයේ කැලී දෙකක් ඔතන තියෙනවා නේ, ඇලුම් කටයුතු ආලම්බනය නිසා උද්ධව්වය නම් අන්න පැවතිය හැක, රිලිභට ආස්වාද ඉන්ද්‍රිය නිසා උද්ධව්වය නම් පවතිනවා, ඔන්න ඔය දෙක ම එයා ලභ තියෙනවා. පැවතිය හැක, පවතිනවා කියන උද්ධව්වය එතන ඇවිල්ලා තියෙනවා.

ඉතින් මේක ආවයින් පස්සේ ඉතින් එහෙම නම් අපි ගන්නවා ලාභයි කියලා, රිලිභට යන්නේ ලාභමච්ඡරිය කියන එක. ලාභමච්ඡරියයි, වණ්ණමච්ඡරියයි වෙනවා. ඉතින් ලාභමච්ඡරියේ දී, දැන් අනෙත්දී දැන් අපි කිව්වේ ආවාසමච්ඡරියේ දී සහම්පති බුදුපියා ඉන්නා වූ ප්‍රදේශය, chemistry කරන එක්කෙනෙක් නම් ඒ chemistry ඉගෙන ගන්න පුළුවන්, chemistry වලින් රස්සාවක් කරන්න පුළුවන් ඒ වාගේ ප්‍රදේශයන් කියන ඒවා. ඒක තමයි එයා බලන්නේ. එතකොට ඒක සඳහා එයාට දැන් තියෙනවා ලාභයි, කොහෙද ලාභ, ආ මේ අම්මගේ තාත්තාගේ ලභ ඉපදෙන එක, ඒක ලාභයි. ඒගොල්ලොත් ඒ විෂය ම කරනවා හරි, ඒක නිසා ඒගොල්ලන්ගේ, අඩු ගානේ ගේවත් තියෙන්නේ ඒවා කිට්ටු තැනක. ඒ විදිහට තමන්ගේ ලාභය කියන එක.

එතකොට රිලිභට ඉතින් මේක ගත්තට පස්සේ ලාභයි කියන එක, අනෙක් පැත්තෙන් ඉතින් වණ්ණමච්ඡරිය කියන එක, අර අනෙක් ධර්මයන් හේතු කොටගෙන ඉතින් තමන්ට ඇති වෙනවා. ඉතින් ඒ, තමන් බලනවා නේ ඉතින් මේ reputation එක, මේගොල්ලන්ගේ reputation එක හොඳයි නේ ද? ආදී වශයෙන් ඒ විදිහට මච්ඡරි පහ කියන එක හැදෙනවා.

එතකොට ධම්මමච්ඡරිය තමයි අතන main එක බැලුවහම. ඒකේ components තමයි අර කුලමච්ඡරිය වගේ ඒවායින් වෙලා තියෙන්නේ.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.



ධම්මච්ඡරිය, ආවාසමච්ඡරිය, කුලමච්ඡරිය. අප නොයෙක් කුලයන් සාදා ගන්නවා.

- ලාභමච්ඡරිය නිසා රූප කුලය හට ගනී.
- ධම්මච්ඡරිය නිසා සමාධි කුලය හට ගනී.
- අප කුලයේ ඇලි හටවා සාදාගනී. මෙහි අධ්‍යයන හැරුණ කොට අන් කිසිවක් නැත.
 - ඉහත සඳහන් විවිධ ක්‍රම මගින් වේදනාව උපදවනවා. එම වේදනාවේ සතුට සොයනවා. ප්‍රකාශ කරනවා. අල්ලාගෙන සිටිනවා (අභිනන්දනී අභිවදනී අපේක්‍ෂාසාය නිව්දනී).
 - වේදනා-> නශ්නා -> උපාදාන. සටහන : අපේක්‍ෂාසාය නිව්දනී යනු උපාදාන යයි.
- වාගාධිවිධානය මතක් විමෙන් ඉහත සටහනේ සංඥාව මැකී ගියා. මෙහිදී හට ඔසයට පහර වදි. ආකාසඤ්ඤායනනය වැනි අරූප ධ්‍යානයන්ට ඇති ඇල්ම සමුද්ඝාතනය නොකිරීම අවිද්‍යා අනුසය බව අමතක නොකළ යුතුය.
- මෙසේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ අධ්‍යයන සමග සම්බන්ධ වේ.

02/09/2015 - මච්ඡරිය 3

Macchhariya 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා. පවතිනවා ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය යන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කරා අර මව සහ පුතා කියන එක දක්වා, ඉතින් මෙතෙන්දී හුඟාක් ම අර ධර්මය ගලාගෙන එන එක තමයි ඒ අවස්ථාවේ දී මම සිහි කළේ. ඒ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

රහතන් වහන්සේ කීවා මට භාවනාවට පෙර ම, “රියේ භාවනාව නැවතත් කරගෙන යන්න” කියලා. ඉතින් ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ව්‍යාධි මරණයට කැමති වෙනවා. එතකොට, ඉතින් යමෙක් ඔය කාමච්ඡන්දය වන්නේ නම් ඔහු පවතිනවා යන ඒ මුළාවටත්, එය සඳහා අභිඡ්ඤා වීම කියන එක සිදු වෙනවා කියන එක තියෙනවා. අභිඡ්ඤාවේ අර්ථ දැක්වීම මම ඒ අවස්ථාවේ දී සිහි කළා. ඉතින් එතෙන්දී අපිට අර diagram එක මතක් වෙනවා, අර Π අකුර සහගතව diagram එක තියෙනවා නේ. ඉතින් මෙතන අපිට ජේනවා ඉතින් අභිඡ්ඤා කිව්වහම අර පරාමාසයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා යන්නා වූ රේඛාව ගැන තමයි අපි ඔතන කතා වෙන්නේ. මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම. ඉතින් අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන එක අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක. එතකොට දැන් මේ විදිහට ඒ Π අකුරෙන් අපිට ජේනවා ඒ අත්තා විඤ්ඤාණගත වීම නිසා දිට්ඨි ආශ්‍රවය හරහා අවිද්‍යා ආශ්‍රවය, මෝභය කියන එක ඇති වෙනවා කියන එක සිහි කළා.

ඉතින් මේක නැති වෙන්නේ අර අරි අට මහ නිසා යන්න කියන එක මට සිහි වුණා. ඒ අදහස මට ඇති වුණේ අර diamond එක තියෙනවා නේ, පරාමාස ජීවිත ඉන්ද්‍රිය ඉදංසච්ච පරිදේව, ඔන්න ඕක බලන අවස්ථාවේ දී ම තමයි මට ඒක සිහි වුණේ, අර Π අකුර හැදෙන විදිහ සිහි කරන අවස්ථාව, අර මැරෙන මොහොතක පුද්ගලයෙක්ගේ අලුත් සංස්කාරයන් හැදෙන කතාව නේ අපි මේ කියන්නේ. ඉතින් සම්මා දිට්ඨිය ඇති නම් ඉතින් මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මෝභය බැස යනවා. **Subside** වෙනවා. මේ නිසා අභිඡ්ඤා නොවීමට තුඩු දෙනවා, නෙක්ඛම්මය ඇති වෙනවා, අව්‍යාපාද නොවේ, හිංසාවක් නොකරයි. ඉතින් මෙසේ සම්මා සංකප්පය වෙන බව වැටහුණා.

ව්‍යාපාද කොටස ගැන අවධානය මම යොමු කළා. අර කුලමච්ඡරිය ඉවත් වන්නේ නම් ප්‍රධාන සංස්කාරය කියන එක ඉවත් වෙනවා. එතකොට ධම්මච්ඡරිය නොවන්නේ ය. මේ සඳහා නෙක්ඛම්මය ඇති වෙනවා නම්, අර area 6 නිසා area 1 නැති වෙන බව, ඒ කියන්නේ සංස්කාර නිසා රූපයන් ලාභයි වශයෙන් ගන්නා ස්වභාවය ම පහ වෙනවා කියලා වැටහුණා. අපි දන්නවා නේ area 1 වලින් area 6 වෙනවා, area 1 වලින් area 4 වෙනවා කියලා, නේ ද?

ඉතින් එතකොට ලාභමච්ඡරිය කියන එක පහ වෙලා යනවා. අර මෙත්තා සූත්‍රයේ සඳහන් වෙනවා නේ, “න ව බුද්දං සමාවරෙ කිඤ්චි, යෙන විඤ්ඤු පරෙ” එතෙන්නේ අපිට පෙන්නනවා නේ අර කුලේ කියන කතාව කෙනෙක් අයිත් වෙලා යනවා නම්, ඉතින් ඒක නිසා අර ඒ කියන්නේ අර මච්ඡා දිට්ඨිය නේ එතන තියෙන්නේ. ඉතින් එතනින් එනවා අපි “බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤා, නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛම්ච්ඡෙය්‍යා” කියන කැල්ලට, අන්න ඒ කාරණා දෙකට මනස හොඳට යොමු වුණා.

බ්‍යාරොසනා කොටසට සිත යොමු වුණා ම, අර ක්‍රෝධය නිසා හානි කරන්නේ නැත. අර area 4 වල බලපෑම නිසා, ඒ කියන්නේ මේ වෙලාව වෙනකොට අපිට තියෙනවා, අර සම්මා ඥානයන්. මොකද area 6 වල සංස්කාරයන් ඉවත් කළා නේ. එතකොට අර area 4 වල බලපෑම නිසා ඇති වන්නා වූ කුලය අල්ලා ගැනීමට තුඩු දෙන නිත්‍ය ස්වභාවය. එහෙමත් නැත්නම්, අර අත්තා විඤ්ඤාණගත වෙනවා නේ, කොහොම ද අර දිට්ඨි ආශ්‍රව, අවිද්‍යා ආශ්‍රව, ඒ විදිහට ඇවිල්ලා අර Π අකුර, i, ii, iii වලින් වෙන එක. එතකොට ඒක පහ වෙලා ගිහිල්ලා තියෙනවා කියන එක නිසා ක්‍රෝධ නොවන්නාහු ද. මෙසේ ප්‍රධාන සංස්කාරයන් බැස යන්නාහු ය, එහි බලපෑම ඉවත් වන්නාහු ය. උද්ධච්චය තුළ පවතිනවා යන සංකල්පය බැස යාම ලෙස මෙය සැලකිය යුතු ය.

එතකොට මෙතෙන්නේ, ඒ කියන්නේ, ආස්වාද ඉන්ද්‍රිය නිසා වෙන්නා වූ කොටස තමයි මේ අපි කතා කරන්නේ. අපි දන්නවා නේ උද්ධච්චය support කරනවා කියලා. ආස්වාද ඉන්ද්‍රියෙන් එකක්, ඇලුම් කටයුතු ආලම්බනයෙන් එකක්. එතකොට ඒ බලපෑම ඉවත් වෙනවා. ආස්වාද ඉන්ද්‍රිය නිසා ඇති වන බලපෑම ඉවත් වෙනවා.

පටිසසඤ්ඤාව කොටස සිහි කළා, ව්‍යාපාදය නිසා කාටවත් හානි නොකළ යුතුයි. ඒ ජරාවට පත් නොවනවා යැයි යමෙක් හැඟීම් ඇත්නම්, ඔහුට ව්‍යාපාද සිතුවිලි පහළ වීම වැළැක්විය නොහැක. මෙය වී, වණ්ණමච්ඡරියට තුඩු දෙනවා. ඔහු ඒ සඳහා රූප පවතියි යන අදහස් ඇත්තේ, කාම සඤ්ඤා පසුපස දුවනවා. සංස්කාරයන් ඉවත් කළ පසු, මෙසේ පවතිනවා යන සංකල්පය නිසා ඇති වන වණ්ණමච්ඡරිය බැහැලා යනවා. ඇලුම් කටයුතු ආලම්බනය නිසා වන උද්ධච්ච කොටස කියන එක බැස යාම අත්ත සඤ්ඤාව පහ වීම සමඟ සිදු වෙනවා. අපි මෙතන මේ අත්ත සඤ්ඤාව කියලා කිව්වහම, අපි දන්නවා නේ අර පොඩ් triangle එක, වේදනා, පරාමාස, හය අගති, 5A

අත්තා කියලා අපි මුලින් ඉගෙන ගත්තේ, එතකොට ඉතින් ඒකෙ අපි දන්නවා ඔය වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට යන එක රහතන් වහන්සේ මෙතෙන්දී පෙන්නුවේ ව්‍යාපාදයේ බලපෑම හැටියට සලකන්න කියලා. එතකොට ඒ වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට අපි දන්නවා නේ ඒ ඊර්ධාව නේ අපි මේ වණ්ණමච්ඡරිය කියලා කියන්නේ නේ ද?

ඉතින් ඒ භාවනාව බොහෝ ම හොඳයි, මේකේ මම නැවැත්තුවේ නෑ මෙනිත්. ඒක ඉතින් අර සම්මා සතියයි, සම්මා සමාධියයි කියන එකත් සිහි කළා. දැන් සංස්කාර කොටස ගියායින් පස්සේ, සම්මා ආජීවය ඒ හරියේ ඇවිල්ලා ඉතින් සම්මා සතිය මගින් අර ජරා රූප ගැනීම ද, සම්මා සමාධිය මගින් ඉද්ධිපාදයන් සහිතව විසීම, මගින් අර ලෝභ දොස මෝහ නොවීම ද කියන එකත් සිහි කළා. මේක හිත ඉතාමත් සංවර ශාන්ත ස්වභාවයකින් මේ අවස්ථාවේ දී පැවතුණා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

04/09/2015 - මච්ඡරිය 4

Macchhariya 4

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය යන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට මම හය නමක් සිහි කළා. ඒ විනයධර බුදුපියා සිහි කරනකොට අර මෝහය, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා දක්වා ඇවිල්ලා හිටියා. ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අර සැප්තැම්බර් දෙවැනි දා භාවනාව, මච්ඡරිය 3 භාවනාව නැවත කරගෙන ගියා. ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ව්‍යාධියට මරණයට කැමති වෙනවා. ඉතින් මෙහෙම කාමච්ඡන්දය වුණාට පස්සේ අර පවතිනවා යන මුළාව, ඒකට ම අභිජ්ඣා වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. ඉතින් ඊට පස්සේ මේ භාවනාව එදා වගේ ම කරගෙන ගියා. අර සම්මා දිට්ඨිය ඇති නම් මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

අර බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤා කියන කොටසේ බ්‍යාරොසනා කියන කොටස සිහි කළා. ඒ කරන වෙලාවේ දී, සම්මා ඥානය ඇති බව මච්ඡරිය 3 භාවනාවේ දී අපි සඳහන් කළා, ඒක කෙසේ වන්නේ ද කියන එක තමයි අද මම ගැඹුරට සිහි කළේ. අපි මේ වෙනකොට බලමින් හිටියේ, අර i, ii, iii සහිත II අකුර, අත්තා විඤ්ඤාණගත වීම. එතකොට කාය මුදුනා, කායපාගුඤ්ඤනා, කායුප්පුකතා. අර පරාමාසය, ඉදංසච්චය, මෝහයේ අර පවතිනවා කියන අදහස, අනුපිළිවෙළින් අයින් කරන්නා වූ ධර්මයන් තමයි අපි සිහි කරගෙන හිටියේ. අලුත් දෙයක් නොමැතිව, විඤ්ඤාණයේ ධාරාව, පෙර මතයන්, මෝහ වූ මුළා වූ අදහස නිසා ම, පැවැත්වීමට ඇති හැකියාව විමසමින් තමයි අපි හිටියේ. අර පරාමාසයේ ඉඳන් යනවා කිව්වා නේ ඉදංසච්චයට. ආපහු ඉදංසච්චයෙන් පරාමාසයට එනවා කියලා.

එතකොට ඒ බ්‍යාරොසනා, ක්‍රෝධය නිසා හානි නොකරනවා, යන්න සිතන්නේ නම් ක්‍රෝධය තුළ වූ නිත්‍යභාවය පහ වෙලා තියෙන්න ඕනේ. මේක තමයි කායුප්පුකතාවය මගින් ඉවත් කෙරේ. එතකොට දැන් මෙතන දී මම හරි ලස්සන ධර්මයක් දුටුවා. මම පිරිමියා කියාගෙන ස්ත්‍රිය දෙස බලන දේ තමයි මෙතනින් ඉවත් කිරීම, අපි සාකච්ඡා කරන්නේ මේ අවස්ථාවේ දී. අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් කාම ආශ්‍රව, රාග සල්ලය ඒක හරහා රූප ස්පර්ශ කිරීම. එහෙමත් නැත්නම් අභංකාරය නිසා මමංකාරය කියන එක ඇති

වීම. එතකොට අපිට දැන් ජේනවා අපි මේ කතා කරන්නේ මෝහයේ ඉඳන් ජාතිය දක්වා ඇවිල්ලා ජාතියෙන් රූපය දක්වා යන්නා වූ triangle එක කතා කරන්නේ.

යමෙක් පිරිමියා කියලා කුලයක් අල්ලාගෙන ඉන්නේ, ජරා වන බව නොදන්නා නිසා. තව ටිකකින් මැරිලා, කාන්තා ස්වරූපයක් හරි වෙන රූපයක් හරි වෙනවයි කියලා එයා දන්නවා නම්, එයා අල්ලාගෙන ඉන්නේ නැහැ. අනිත්‍යභාවය නොදන්නා නිසයි එයා අල්ලාගෙන ඉන්නේ. යමෙක් පුරුෂ ස්වභාවය වෙනස් වී කාන්තා වන්නේ නම් ආවාසය ද වෙනස් වන්නේ ය, ප්‍රදේශය ද වෙනස් වන්නේ ය. කුමක් නිසා ද? ධම්මච්ඡරිය මගින් පෙර කළා වූ වඩු කර්මාන්ත වැනි ශිල්පයන් අවශ්‍ය නැත. කාන්තාවකට සුදුසු වූ ශිල්පය සුදුසු යන අර්ථයේ ඇතිව, එවැනි ප්‍රදේශයන් සොයයි. මව සොයයි, පියා එම අදහසේ දී අතහරියි. එතකොට මෙතෙක්දී අපිට ජේනවා. වේදනාව, චේතනාව ධම්මච්ඡරිය, ජරාව වේදනාව එතන කුලමච්ඡරිය, ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට ආවාසමච්ඡරිය, උද්ධච්චය මගින් වේදනාවට අර support කරනවා කියන එක.

මෙම ධර්මයේ පෙර පැවතියා වූ ධර්මයන්ගේ බලපෑම මත ඇති වූවක් ලෙස සලකන්න ඕනේ. ඉතින් අරූප ධ්‍යානයන් නිසා ඇති වූ ආස්වාද ඉන්ද්‍රිය තදින් බලපාන බව අමතක නොකළ යුතුයි. නිත්‍යභාවය අධික ලෙස ඇති වී ඇත්තේ අරූප ධ්‍යානයන් නිසා ය. ඒවා අල්ලාගෙන ඉඳලා තමයි මෙතන අපේ නිත්‍යභාවය ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, ඒ සංකල්පය ඔවු දුවලා දුවලා ගිහිල්ලා තියෙන්නේ, ඒක නම් මට කලිනුත් තේරුණා. ඒක තමයි අපි මෙතෙක්දී අපි අයිත් කරන්නේ.

ඊළඟට පටිසසඤ්ඤා කොටස සිහි කළා. මච්ඡරිය 3 භාවනාවේ වගේ ම, එහි දී සීලබ්බත උපාදාන කොටස නිසා, ජරාවට පත් වූවත් ජරාවට පත්වන්නා වූ ධර්මයේ නැවත සොයන ස්වභාවය පටිසසඤ්ඤාව තුළ බැසගෙන තියෙනවා. ජරාවට පත් වෙනවා, නමුත් ජරාවට පත්වෙන්නා වූ ධර්මයේ නැවතත් සොයනවා ඔය පටිසසඤ්ඤාවෙන්. ඉතින් එතෙක්දී අපිට අර diagram එක ආපහු ජේනවා, වේදනා, චේතනා පරාමාස, එතකොට වේදනා පරාමාස අපි කිව්වා ව්‍යාපාදයේ බලපෑම කියලා. එකේ ඒ line එකේ ම අපි ලියාගත්තා යටින් වණ්ණමච්ඡරිය කියලා. පරාමාසයේ ඉඳන් අර 5A අත්තා, හය අගතියට ගිහිල්ලා වේදනාව, ඒ triangle එක අපිට ජේනවා.

මෙහි දී අලුත් සංස්කාරයන් සකසන්නේ, මේ මොහොතේ, ඒ කියන්නේ present moment එකේ, දැන් පවතින්නා වූ රූප කොටස් අල්ලාගෙන. ඒක හරියට හදපු ගේ දැකලා, පවතිනවා යැයි හෝ පැවතිය හැකි ය යන අදහස් ඇතිව කාම සඤ්ඤා පසුපස දුවනවා. උදාහරණයක් වශයෙන් ගත්තොත්, කාන්තා රූපය පවතී යැයි කාන්තාව සිතයි. ආලේප කරයි, ආහරණ පළඳවයි කියන එක එතන තියෙනවා. ඉතින් ඒක තමා මං කරපු භාවනාව. එතන අර මමංකාරය නිසා තමයි ඒක ඇති වෙන්නේ. ඉස්සෙල්ලා

අභංකාරය නිසා මමංකාරය, දැන් මමංකාරය නිසා ඒ අභංකාරයන් ඇති වීම කියන එක තමයි පෙන්නන්නේ.

ඒක තමයි භාවනාව.

05/09/2015 - අභිජ්ඣා

Abhijjā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට මම හය නම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. ඒ හය නම සිහි කරද්දී අර මෝහය, පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් වෙනවා කියන තැනට මම පැමිණිලා හිටියා.

ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ව්‍යාධි මරණයන්ට ද කැමති වන්නේ ය. මෙසේ අභිජ්ඣා වන්නේ.

එතකොට, “අභිජ්ඣාවට සාධාරණ කාරණය කාමය වන්නේ ය” කියලා බුදුපියා පැවසුවා. මේ වෙනකොට මගේ සිත, නතර වෙන ස්වභාවයට පත් වෙලා තිබුණේ, මොකද අර මෝහය, අර හය නම සිහි කරද්දී මෝහය, පවතිනවා කියන ඒ දක්වා මම ඇවිල්ලා තිබිවිව නිසා වෙන්න ඇති. එතකොට ඒ, බුදුපියා පැවසුවා, ඒ සාධාරණ කාරණය, අභිජ්ඣාවට කාමයයි කියලා.

එතකොට, කාමය ඒක මම හොඳට විමසුවා. කාමය කියලා කියන්නේ සංකප්ප රාගො පුරිසස්ස කාමො. ඉතින් අපි කාමයට කැමති වෙනවා නම්, ජරා ව්‍යාධියටත් කැමති වෙනවා. එනම් සංකල්පය තුළ යම් අදහසක් වී ද, ඒක ම පතනවා. බැසගෙන සිටිනවා. මෙසේ අභිජ්ඣා වෙනවා කියන එක සිදු වෙනවා.

එතකොට අභිජ්ඣාවට ප්‍රත්‍ය කාමය කියලා දැනගත්තා. ඒ පාර මම හේතුව කියන එක විමසුවා. ඒක මිච්ඡා දිට්ඨිය යැයි කියලා මට ම වැටහුණා. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා මේ අභිජ්ඣා කියන එකට ප්‍රත්‍ය හැටියට අපිට තියෙන්නේ කාමය, හේතුව හැටියට තියෙන්නේ මිච්ඡා දිට්ඨිය. කාමය නැති වන්නේ නම් ඒ කියන්නේ ප්‍රත්‍ය නැති වන්නේ අර කුලමච්ඡරිය නැති වීමෙන් කියලා මට වැටහුණා.

අර බ්‍යාරොසනා, ක්‍රෝධය නිසා කාටවත් හානි නොකරමියි කියන භාවනාවේ කොටසේදී ඉගෙන ගත්ත දේ සිහි වුණා. මෝහය ඉවත් වෙනවා නම් නිත්‍යභාවය ඉවත් වන්නේ, ක්‍රෝධ නොවේ යන්න කියන එක සිහි වුණා.

පටිසසඤ්ඤා කියන කොටස විමසුවා, ඒකෙ අපි දන්නවා අර වේදනාව පරාමාස වෙලා අර අත්තා කියලා එක හැදෙන එක. ව්‍යාපාදයේ බලපෑම නිසා තමයි මේ වේදනාව

පරාමාස වෙන්නේ. එතකොට වණ්ණමච්ඡරිය අපි ලියාගන්නවා වේදනා පරාමාස line එකේ.

ඉතින් “කාමය නිසා ඇති වූ මමංකාර කොටසක් වේ ද, එය නිසා අනාගත භවය දැඩිව ගැනීම සිදුවීම හේතු කොටගෙන, අත්තා යයි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහව යන්නේ නම්, අභිජ්ඣාවට හේතුවත්, ප්‍රත්‍යයත් දෙක ම පහව යනවා” කියලා රහතන් වහන්සේ පෙන්නලා දුන්නා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

06/09/2015 - අභිජ්ඣා 2

Abhijjā 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය යන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා මේ විදිහට වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට තුන් නම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ජරාවට කැමති වෙනවා නම්, ව්‍යාධි මරණයන්ට කැමති වෙනවා. මම ඊයේ භාවනාවේ වාගේ අභිජ්ඣාවට හේතුව සහ ප්‍රත්‍යා කියන එක විමසුවා. අභිජ්ඣාවට ප්‍රත්‍යා අපි දන්නවා කාමය, හේතුව මිච්ඡා දිට්ඨිය. එතකොට කාමය කියන එක අපි දන්නවා, කුලමච්ඡරිය නැති වීමෙන් කාමය නැති වෙනවා කියලා ඊයේ අපි ඉගෙන ගත්තා.

නමුත් කුලමච්ඡරිය, ධම්මමච්ඡරියට ප්‍රධාන සංස්කාරය වුවත්, අනෙකුත් මච්ඡරියන් නිසා, ධම්මමච්ඡරිය හටගන්නේ, ඒ මගින් නැවතත් කුලමච්ඡරිය ඇති වෙන බව වැටහුණා. දෙපැත්තට යනවා, ධම්මමච්ඡරියට කුලමච්ඡරියෙන් එනවා, අනෙකුත් මච්ඡරියන් මගින් ධම්මමච්ඡරිය ඇති වුණා ම, ධම්මමච්ඡරිය මගින් ආපහු කුලමච්ඡරියට ඒ බලපෑම කියන එක කරනවා.

එතකොට කෙසේ නම් මච්ඡරියන්ගෙන් ගැලවීම කියන එක සිදු වන්නේ ද කියන එක තමයි මම භාවනාවේ දී කල්පනා කරේ. ඊයේ භාවනාවේ දී අවසානයට ඉගෙන ගත්ත කොටසක් සිහියට නැංවුවා. “කාමය නිසා ඇති වූ මමංකාර කොටසක් වේ ද, එය නිසා අනාගත භවය දැඩිව ගැනීම සිදුවීම හේතු කොටගෙන, අත්තා යයි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහව යන්නේ නම්, අභිජ්ඣාවට හේතුවත්, ප්‍රත්‍යයත් දෙක ම පහව යන්නේ ය” කියලා රහතත් වහන්සේගේ ඒ වචන.

අද භාවනාවේ දී මේකට එකතු වුණා “නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච එස්සො” කියන ගාථාව. කොහොම ද, අපි දන්නවා මේ පැත්තෙන් ස්පර්ශය තියෙනවා. එතන අපි පැවතිය හැකියි කියන තැන. ඊට පස්සේ උඩ සඤ්ඤාව. ඊළඟට නාමරූප තියෙන point එක, වේදනාවෙන් එන එක. එතකොට ධම්මමච්ඡරිය තමයි අපි ඒ නාමරූප point එකේ අපි ඒ line එකේ ලියාගන්නේ. එතකොට යමෙකුට, ධම්මමච්ඡරිය ලෙස නාමරූප කොටස සිතන්නේ නම් පහසුවෙන් මේක වටහා ගත හැකි වන්නේ ය. ඉතා අතීතයේ සිදු වූ දෙයක් ලෙස නොසිතන්නේ නම් පහසු ය. දැන් සිදු වෙන ක්‍රියාවලියක් ලෙස සිතිය යුතු ය.

“ඉච්ඡානිදානානි පරිග්ගහානි.” එතකොට අපිට වේදනාවෙන් ඉච්ඡාව, ඉච්ඡාවෙන් පරිග්ගහය. එතකොට ඉච්ඡා කියන එක අපි කල්පනා කරන්න ඕනේ එතන කුලමච්ඡරිය නිසා ඇති වුණා වූ කාමය. ඊළඟට පරිග්ගහය කියනකොට අපි ගන්නවා අනාගත භවය දැඩිව ගැනීම කියන එක. “ඉච්ඡායසන්තායා න මමත්තමත්ථී,” කාමය නිසා ඇති වූ මමංකාර කොටස. එතකොට කාමය නැති නම්, පහ වෙලා යනවා.

“රූපෙ විභූතෙ න චුසන්ති එස්සා,” රූපයේ විභූතියක් ඇති නම් අපිට ස්පර්ශයක් සිද්ධ වෙන්නේ නැහැයි කියන එකයි. ස්පර්ශය නිසායි මේ මච්ඡරිය කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ, එතකොට ඒක නැති වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් මේ භාවනාවේ දී හරියට හිත නතර වෙනවා, පුදුමාකාර විදිහට, අර උඩ කොටස බලනකොට, නාමරූප කොටස සහිත කොටස බලනකොට, නිකන් ම නතර වෙනවා, හිතාගන්නත් බැරි වෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

07/09/2015 - අභිජ්ජා 3

Abhijjā 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා, මේ විදිහට වැද නමස්කාර කළා. ඊට පස්සේ මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේ මූල දී ම, යම්කිසි සංස්කාරයක් පෙර කරන ලද්දේ නම්, ඒ නිසා ඇති වුණු ආලම්බන ස්වභාවය නිසා ඇති වූ කාම සඤ්ඤා, තම සිත මැඩගෙන සිටින ස්වභාවය දක්නේ, මේ නොකරන ලද පුද්ගලයාට, එවැනි බලපෑමක් නොවන බව වැටහීම නිසා, සිත නතර වීම අර දෙවිවරු සිහි කරනකොට ම මට සිදු වුණා.

ඊයේ භාවනාවේ කෙළවරින් අද භාවනාව පටන් ගත්තා. නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච එස්සො ගාථාවේ විස්තරේ. කලහවිවාද සූත්‍ර diagram 2, ඒකේ slide 4 වල ඒ කොටසට අවධානය යොමු වුණා. මේක මං භාවනාවට පෙර ම බැලුවා ඒ slides ටික. එහි දී ලාභ සහ නන්දි දෙක ම, දිට්ඨි අනුසයට අනතුරුව ඇති වෙන බවත්, එම දෙකේ වෙනස කුමක් ද, යන්න අපි විමසලා තියෙනවා. ඒකේ අපිට ජෙනවා අර ගිද්ධිලෝභ ලාභ වේදනා එතන. ඊළඟට ගිද්ධිලෝභය. පල්ලෙහාට නන්දිය, ජාතිය, ජාතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා ආවාසමච්ඡරිය කියන triangle එක.

රූපයට සුඛ යන අර්ථය දිට්ඨි අනුසය මගින් පැවරුවා, ඒ මගින් රූපය ලාභ වුණා. නන්දිය කියන එක ඇති වුණේ වේදනාව නිසා, මේ නිසා එකක් රූපය හා සම්බන්ධ වෙනවා, අනෙක් වේදනාව හා සම්බන්ධ වීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඒක තමයි වෙනස හැටියට තියෙන්නේ. දිට්ඨි අනුසයෙන් පස්සේ තමයි දෙක ම සිද්ධ වෙන්නේ. එහෙම නම් හය වෙනි රවුම ඇවිල්ලා. එසේ නම් ආවාසමච්ඡරිය නිසා ඇති වන බලපෑම ඉවත් වීමට නන්දිය ඉවත් වෙන්න ඕනේ. වේදනාව නිසා යම් ධර්මයක් හටගත්තා ද, එය නිරුද්ධ වෙන්න ඕනේ. මෙසේ ආවාසමච්ඡරිය ද ලාභමච්ඡරිය ද නිරුද්ධ වන්නේ නම්, ව්‍යාපාද ධර්මයේ හටගැනීම බැස යන්නාහු ය. එහි ගැමිම ඉවත් වීමෙන් වණ්ණමච්ඡරිය බැස යන්නාහු ය. පෙර සඳහන් කළ අයුරින්, අර ක්‍රෝධය ඉවත් වෙනවා, අපි බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤාවල භාවනාව පෙන්නුවේ එතෙන්නේ. අර නිත්‍ය කතාවත් එක්ක ඇති වෙලා තියෙනවා කියන එක.

මෝභය නොවන්නේ නම් සියලු මච්ඡරියන් ඉවත් වී විඤ්ඤාණයේ නිරෝධය කියන එක ඇති වෙනවා. අර බ්‍යාරොසනා භාවනා කතාව එතෙන්නේ කල්පනා කරන්න ඕනේ

නැවතත්. එතකොට මෙතෙන්දී, දැන් අපිට තියෙනවා නේ සාමාන්‍යයෙන් diagram එක. අර ස්පර්ශය, මේ පැත්තෙන් නාමරූප. දැන් ඔය නාමරූපවලට මෙතන අපි ආවාසමච්ඡරිය නිසා දික් කරලා එන්නා වූ ඒ කොටස, දැන් ඒක නැහැයි කියන අර්ථය නේ අපිට දැන් ජේන්නේ. මේක නිසා තමයි මේක ඇති වෙන්නේ. නාමරූපය නිසා තමයි ස්පර්ශය කියන එක. මෙන්න මේ, රූපයවත් නැහැ, යමෙක් ස්පර්ශ සහ නාමරූපයන් diagram එකක් ගැන සිතීමක්වත් මේකේ සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. මේ නිසා ම සිතීම කියන එක කරන්න බැහැ. අර විඤ්ඤාණයේ නිරෝධය කියන එක අර විදිහට ඇති වෙලා තියෙනවා.

මේ භාවනාවේ මම හිටියේ නතර වෙලා ම තමයි. අර මුලින් ඇති වෙච්ච අදහස ගැන, තිබ්ච්චි හැඟීම එකපාරට ම ජේනවා, මුළු picture එක ම ඔය විදිහට ඔය අර slide එක බලපු හින්දා මේ, කලහවිවාද සූත්‍ර 2කේ, ඒකත් එක්ක තමයි, හිත නතර කිරීම කියන එක තියෙනවා. අමුතුවෙන් මහන්සි වෙලා කළ යුතු දෙයක් තිබුණේ නැහැ.

ඒක තමා මම කරපු භාවනාව.

දැන් ත්‍රිකෝණ දෙකක් ජේනවා.

දිවයි අනුසය ඇතිවූ පසු ලාභය සහ නන්දිය ඇතිවේ. මෙහි වෙනස කුමක්ද?

- දිවයි අනුසය වීමෙන් පසුව රූපයට සුඛ යැයි භාවිතා කිරීම මගින් රූපය ලාභ වශයෙන් ගනී, නන්දිය වේදනාව නිසා ඇතිවේ. වෙනස වන්නේ ලාභය රූප කොටස නිසාය. නන්දිය වේදනා කොටස නිසාය..
- දැන් ත්‍රිකෝණ දෙක දික් කරන්න;
- මෙම ත්‍රිකෝණ දෙක හමුවෙන තැන නාමරූප බව සැලකිල්ලට ගන්න.

4

08/09/2015 - ධම්මකාය

Dhammakāya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ම, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැඳ නමස්කාර කරා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේ දී ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්තයි කියලා සිහි කළා. අන්න ඒ වෙනකොට මට සලකුණක් දැක්කා. ඒක නිකන් හරියට අර p අකුර වගේ සලකුණක් කියලා කියන්නත් පුළුවන්. එතන තියෙන්නේ අර රූපයයි ගිද්ධිලෝභයයි ජරාවයි. ඊළඟට දකුණු අත පැත්තට වේදනාව. එතකොට මේ සලකුණේ අපි දන්නවා වම් පැත්තට තියෙන්නේ අභිජ්ඣාව කියලා. එතකොට අපිට ජේනවා අර, අභිජ්ඣා, අතන රූපයයි ගිද්ධිලෝභයයි අතර කාමච්ඡන්දය කියන එක එතන ලකුණු වෙලා තියෙනවා. වම් අත පැත්තෙන් අපි දන්නවා අභිජ්ඣාවේ ඉඳන් රූපයට සම්බන්ධ වෙනවා ඊට පස්සේ පහළ ජාතියට කියන එකට සම්බන්ධ වෙනවා කියලා.

එතකොට ඒ භාවනාවට පළමුව අපි, මම ඊයේ භාවනාව සිහි කරන්නේ, ඒකෙ අපි එක වාක්‍යයක් ලිව්වා “ආවාසමච්ඡරිය නිසා ඇති වන බලපෑම ඉවත් වීමට නන්දිය කියන එක ඉවත් විය යුතුයි. වේදනාව නිසා යම් ධර්මයක් හටගත්තා ද, එය නිරුද්ධ විය යුතුයි” කියලා අපි වාක්‍යයක් ඉගෙන ගත්තා. අන්න ඒ වාක්‍යයට මගේ සිත කියන එක යොමු වුණා.

එතකොට මේක අර ආයතන භාවනාවේ දී slide 3 වල අපි ඉගෙන ගත්තා අර stick 2 කියලා ඉගෙන ගත්තේ. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට තිබෙන්නා වූ රේඛාව, එතන අපි ඉගෙන ගත්තා වේදනාව සඳහා හදන විත්ත සංස්කාරයන්ට ඇලීම අහිනිවේසය, ඒක දිට්ඨි ආශ්‍රවයේ ලක්ෂණයන් විමසීමේ දී අපි ඉගෙන ගත්තා. මෙවන් වූ ධර්මයක් සඤ්ඤාව හා සම්බන්ධ වෙලා තිබිය යුතුයි කියලා මට හැඟීම් ඇති වුණා. අද භාවනාවේ දී මම විමසුවේ අන්න ඒක.

ඉතින් යමෙක් විත්ත සංස්කාරයන් හදන්නේ, එහි ඇලීම් ඇත්තේ, කරකැවීමෙන් ඇති වෙන ආස්වාදය අවිද්‍යා ආශ්‍රව තුළට බැස ගත්තා කියන එක අපි කලින් ඉගෙන ගත්තා. මෙහි දී පරාමාස අහිනිවේස අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියන වාක්‍යය මතකයි නේ. ඒකට මම සිත යොමු කළා. අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ලක්ෂණය කියන එක දැන් විමසුවා.

අර ඉස්සෙල්ලා දිටියි ආශ්‍රවයේ ලක්ෂණය විමසීමක් එකක්, දැන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ලක්ෂණය කියන එක විමසුවා. එතන අසම්පජනකාරීත්වයයි අප්පට්චේධයයි කියන එක තමයි ලක්ෂණ වෙන්නේ. අසම්පජනකාරීත්වය මොකක් ද? අප්පට්චේධය කුමක් ද? යි කියන එක මම විමසුවා.

අන්න එතෙන්නේදී අපිට මතකයි අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ, ඒ කියන්නේ අර දිටියිය බිදිලා, සංකල්පයන් සමාන නොවුණා කියන එක, අර සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි අතර අපි ලියන එක, ආන්න ඒක තමයි අසම්පජනකාරීත්වය.

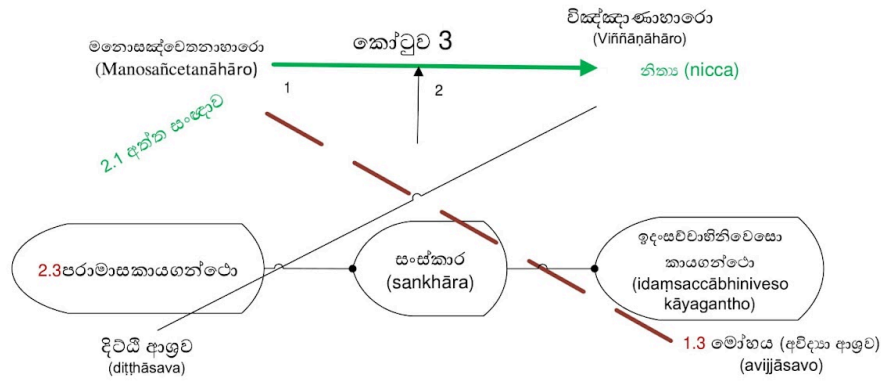
ඊළඟට අපි දන්නවා ජාතියේ ඉඳන් වේදනාව, නාමරූප කියලා අපි ලකුණු කරන තැන තියෙනවා නේ, නාමරූපය කියන තැන. ආන්න එතන තමයි අප්පට්චේධය කියන එක.

අසම්පජනකාරීත්වය නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස සලකුණ ලකුණු කරන සඤ්ඤා චේතනා අතර **point** එක විදිහට සලකන්න ඕනේ, කුමක් නිසා ද? යම් දිටියක් බිඳුණා ද, යම් සංකල්පයක් සමාන නොවුණා ද, මෙය සෝක වූ පසු දැනගත්තා වූ ධර්මයෝ ය. සෝකය තියන තැනදී නේ අපි තේරුම් ගත්තේ මේ දිටියිය බිඳුණා, සංකල්පය සමාන නොවුණා කියලා. තණ්හාව නිසා වන බව මේක නොදනී. ඉතින් එතෙන්නේදී අපිට ඡේතවා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවය පිටිපස්සේ, භය අගතිය සෝක කාම ආශ්‍රව කියන **line** එක, එකේ භය අගති සෝක ජරා, අපි සබ්බාසව සූත්‍රයේ ඉගෙන ගත්තේ, අන්න ඒ කැල්ල, එතකොට යම් **hub** එකෙහි කැරකීමක් වේ ද එය තණ්හාව නිසා සිදු වන්නකි. අවිද්‍යා ආශ්‍රවය එය පිටුපස ඇත. තණ්හාවට උදව් උපකාර කරනවා එයා. අවිද්‍යා ආශ්‍රව පිටිපස්සෙන් ඉන්නවා, තණ්හාවට උදව් උපකාර කරනවා. සෝකය හරහා ජරාව කරා එන්නේ, නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කරා දුවවයි, තුඩු දෙනවා කියන එක.

අප්පට්චේධය කුමක් ද? අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ සිට කාම ආශ්‍රවය දක්වා, දැන් අපි භය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව දක්වා යම් ධර්මයක් හටගත්තා ද, බැස ගත්තා ද, ඒ යම් නොදන්නා බවක් වී ද එයයි. එතෙන්නේදී අපිට ඡේතවා කාම ආශ්‍රව රාග සල්ල ජාති වේදනා නාමරූප කියන **line** එකට අපි එනවා.

මෙම ධර්මයන් දෙක සිහි කරන්නේ, ඉතාමත් ම සුපුරුදු පෙර දැනගත් ධර්මයන් සිහි කරන්නාක් මෙන් හැඟීම් මට ඇති වුණා. මෙය “ධර්මකාය” බව මට ම වැටහුණා. බුදුපියා, “දරුව එය එසේ යැයි” කියලා පැවසුවා. ඒ කියන්නේ ඒ අසම්පජනකාරීත්වය තියන ඒ නාමකායේ ඒ **point** එකයි, ඒ නාමරූපයයි කියන එක. ආන්න ඒක තමයි ධම්මකාය කියන එක. ඉතින් අර මට සිහි වුණේ “එවං කායො එවං ධම්මො.” එතැන හරි **comfortable** තැනක් මට, ඒ සිහි කරන්න. ඒක තමා මම කරපු භාවනාව.

ඒ අප්පට්චේධය කියන එකට මම ආවේ, මම බැලුවේ ධම්මමච්ඡරිය ඇති වෙන්නා වූ ලොකු ම **component** එක තමයි, අපි කතා කරන්නා වූ කුලමච්ඡරිය. එතකොට කුලමච්ඡරිය **point** එකට අපි අර භය අගති සෝක කතාවේ දී අපි ඇවිල්ලා. මොකද සෝකයෙන් ජරාවට ඇවිල්ලා නේ තියෙන්නේ. එයා කළින්, එතකොට එයා ඇවිල්ලා තියෙන්නේ එතෙක්දී ලොකු **component** එක දැන් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඊට පස්සේ අපි දැන් ජාතිය දක්වා ආවා කිව්වහම දැන් ඒ අනිත් ධර්මයන්ගෙන් තියෙන්නා වූ බලපෑම. ඒ අනිත් ධර්මයන් කියලා කියන්නේ ආවාසමච්ඡරිය වගේ ධර්මයන්. ඉතින් ආවාසමච්ඡරිය අපි කිව්වේ අර වෙනස් කරනවා හිටත් කියලා. දැන් පුරුෂයා කාන්තාව වෙනවා කියලා දැනගත්තා නම්, වෙනස් කරනවා කිව්වේ. එතකොට එකත් එක්ක ඉතින් ගිද්ධිලෝභය, ඉතින් ඒවායේ වණ්ණ මච්ඡරිය, ඒවා ඔක්කොම. එතකොට එහෙම නම් මෙන්න මේ දේ හැදෙන හැටි නොදන්නාකම, මේ ධම්මමච්ඡරිය නිසා මට මෙන්න මේ ප්‍රශ්නය ඇති වුණා කියලා නොදන්නාකම තමයි මෙතන අප්පට්චේධය, ඉතින් අර රහතන් වහන්සේගේ පැහැදිලි කිරීමේ වචනය තමයි අර ලස්සනට කිව්වේ, අර **line** එක, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් අර භය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව. එව්වරයි, එව්වරයි ඉතින්.



නිත්‍ය සංඤාවේ ඉපදීම (nicca saññā)

- තුන්වන කෝට්ඨුච්ච මූල, 1 අත්ත යන තැනදී, තදින් අල්ලා ගැනීම සිතන්න. කුමක් විසින් 2 යන ස්ථානයේදී උදව් කරයිද?
- “දස අකුසල්” යන්න පිළිතුරු වන්නේය. යමෙක් පාණානිපාතය කරන්නේ නම් අනෙකුත් අකුසලයන්ද කරයි. උදාහරණ වශයෙන් මත්පැන් බීම, බොරු කීම ආදියද කරයි.
- 1 සහ 2 මත යැපෙන කෝට්ඨුච්චේ අනෙක් කෙළවර ඇත්තේ විඤ්ඤාණය වේ. විඤ්ඤාණයාගේ නිරෝධයෙන් දුක්ඛ නිරෝධ වෙයි. (‘යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සබ්බං විඤ්ඤාණපච්චයා; විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන, නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවො.’)
- සංස්කාර නිරෝධයෙන් විඤ්ඤාණ නිරෝධ වේ.
 “යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සබ්බං සඨ්ඛාරපච්චයා; සඨ්ඛාරානං නිරොධෙන, නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවො.”
- “එතමාදීනවං ඤාත්වා, දුක්ඛං සඨ්ඛාරපච්චයා; සබ්බසඨ්ඛාරසමථා, සඤ්ඤානං උපරොධනා; එවං දුක්ඛක්ඛයො භොති, එතං ඤාත්වා යථාතථං.”
- යම් කිසි දුකක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වේ. සංස්කාරයන්ගේ නිරෝධ හේතුවෙන් දුඃඛයාගේ සම්භවයක් නැත.
- සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් දුඃඛ වෙයි යන තෙල ආදීනව දැන සච්චි සංස්කාරයන්ගේ ශමථයෙන් ද සංඤාදීන්ගේ උපරෝධනයෙන් ද මෙය තත්වු පරිද්දෙන් දැන මෙසේ දුක් ක්ෂය වීමවේ.

10/09/2015 - බීජ සූත්‍ර

Bija Sutta - Means of Propagation

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන පළමු වන ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියලා මම සිහි කළා. එතකොට මේක සිහි කරපු ගමන් මේ අර පෙරේදා ධම්මකාය භාවනාවේ දී ඉගෙන ගන්නා අර තණ්හාව නිසා අපි දන්නවා නේ ඔතන ඇති වන්නේ සෝකය කියන එක. “තණ්හාය ජායතී සොකො” කියන්නේ එතකොට ඒක ඇති වුණා ම අර දිට්ඨිය බිඳීම කියන එක දැනගන්නා. සංකල්පය සමාන නොවන බව දැනගන්නා. මේ නිසා සෝකයෙන් අර ජරාව, ඒකෙන් උඩ එනවා අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන තැනට එනවා. එතකොට මේක සිහි කළ පමණින් ම මගේ සිත නතර වුණා. මේකට හේතුව මොකද?

තණ්හාව නැති නම් විඤ්ඤාණ ධාරාව කියන එක ගැලීමක් කියන එක නැතෙයි කියන එකයි. මේකට හේතු වුණේ, මේ භාවනාවට පෙර මම කියෙව්වා මේ බීජ සූත්‍රය කියලා සූත්‍රයක් තියෙනවා සංයුත්ත නිකායේ ඒ තුන් වෙනි පොතේ පිටුව 95 මම ඒක බැලුවා ඊයේ. ඒක පෙන්නවා බුදුභාවුදුරුවෝ මේ බීජයෝ පස් දෙනෙක් ඉන්නවා

පළවෙනි බීජය තමා මූල බීජය කියලා කියන්නේ root propagation කියලා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියනවා මුලින් පැළ වෙනවා කියන එක.

ඊළඟට දෙවෙනියට පෙන්නවා ස්කන්ධ බීජය කියලා ඒ කියන්නේ මේ stem එකෙන් propagate වෙනවා කියන එකයි එතකොට කඳෙන් පැළ වෙනවා කියන්නේ.

ඊළඟට තුනට කියනවා මේ එළ බීජය කියලා ඒ කියන්නේ මේ joint propagation කියනවා පුරුකෙන් පැළ වෙනවා කියලා කියන්නේ.

ඊළඟට ආපහු පෙන්නවා මේ අග්‍ර බීජය කියලා cutting propagation කියලා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියනවා ඒ කියන්නේ ඔය අගින් පැළ වෙනවා කියලා.

ඊළඟට පස් වෙනි කාරණයට පෙන්නවා බීජ බීජය කියලා ඒකට කියනවා මේ seed propagation කියලා ඒ කියන්නේ ඇටයෙන් පැළ වෙනවා කියන එක.

බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරනවා මේ පංච බීජයෝ නොකැබෙනාහු, කුණු නොවන්නාහු සාරය ගෙන දෙන්නාහු ඒ සුඛසසීන කියලා කියනවා. Well buried හොඳට යටට යට කරලා තියෙනවා නම්. පොළොව ද ජලය ද ඇත්නම් මේ පංච බීජයෝ වැඩීමට වෙසෙසින් නැගීමට විපුලභාවයට පැමිණෙනවා කියලා බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරනවා. එතෙන්දී පෙන්නනවා බුදුහාමුදුරුවෝ පයවි ධාතුව යම් ආකාරයක ද අර සතර ආකාර විඤ්ඤාණස්ථිතිය කියන එක දත යුතු ය කියලා.

එතකොට මම උදාහරණයට ගත්තේ මෙම රූපය අල්ලාගෙන සිටිනවා කියන එකයි. එතනින් මම කල්පනා කළේ මේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවය දක්වා පැමිණිලා රාග සල්ලය හරහා ජාතිය, ඒ ජාතියෙන් අර අප්පට්චේධය කියන එකට එනව නේ නාමරූපය කියලා අපි බැලුවේ. අන්න ඒක. එතකොට ඔතෙන්දී අපි රූපය අල්ලා ගන්න යනවා.

ඊළඟට ආපෝ ධාතුව කියන එක යම් සේ ද, එසෙයින් නන්දිරාගය දත යුතුයි කියලා බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරනවා. ඒ කියන්නේ ජරාවට කැමති වෙලා නැවත ඉපදීමට කැමති වීම. මේ විදිහට අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. ඒක තමා ආපෝ ධාතුව. ඒක ඉතින් මතක තියාගන්න ඕන අර සෝකයෙන් ජරාවට ඇවිල්ලා එතනින් උඩ අසම්පජානකාරීත්වයට එනවා කියන එක.

ඊළඟට පංච බීජයෝ යම් සේ ද ආහාර සහිත විඤ්ඤාණය දත යුතු ය කියලා තලාගතයන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. එතකොට මේ වෙලාවෙදී මම අසම්පජානකාරීත්වයන් අප්පට්චේධයන් කියන දෙක ම මම එතෙන්දී ගත්තා. එතකොට කොහොම ද මේ පංච බීජයෝ අපි ලකුණු කරගන්නේ? අපි දන්නවා අර සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි අතර අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක තියෙනවා. නාමරූප කියන එක අප්පට්චේධය, අන්න එතෙන්ට පයවි ධාතුව කියන එකයි එතන වැටෙන්නේ. අසම්පජානකාරීත්වයට ආපෝ ධාතුව නේ එතන වැටෙන්නේ.

ඊළඟට ගත්තහම මේකේ පළවෙනි කාරණය 1 මූල බීජය හැටියට එන්නේ චේතනාව. 2 පරාමාසය කියන එක තමයි අර බන්ධ බීජය කියලා කියන්නේ. කඳෙන් පැළ වෙනවා කියලා. එතෙන්දී අපි දන්නවා අර තණ්හාව මගින් එකතු කරනවා නේ.

ඊළඟට තුන් වෙනි කාරණයට පෙන්නනවා පුරුකෙන් පැළ වෙනවා කියලා. පුරුකෙන් පැළවෙනවා කියන එක අපි ගන්න ඕන විඤ්ඤාණය කියන එක. එතකොට මතක ද අපි අර විමුක්ති ඥාන දස්සන එකේ 6 වෙනි සතිය මගින් අපි පෙන්නුවේ විඤ්ඤාණය සකස් වෙන්නේ මෙහෙමයි කියලා අන්න ඒකෙන් තමයි ඕක නතර වෙන්නේ.

ඊළඟට 4 වෙනි කාරණයට එනවා ඔය මේ cutting propagation කියන එක. ඒ කියන්නේ අගින් පැළ වෙනවා කියලා. ඒක තමා ඉදංසච්චයට ගත්තේ. මොකද,

ඉදංසව්වයේ අර මාළුවා මැරීලා වැටෙන්නේ වතුරට. එතනින් මැරී වැටෙන අවස්ථාව තමා ඒක බලන්න ඕන.

ඊළඟට 5 වෙනි කාරණයට ගත්තා මෝහය. ඒක තමයි අර ඇටය. **Seed propagation.** ඔය විදිහට ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. මේකේ අර අසම්පජානකාරීත්වය ඔය අර්ථයන් තියෙනවා. අසම්පජානකාරීත්වය බලපු ගමන් මේක කෙළින් ම මගේ නතර වෙලා හිටියා.

ඒක තමා භාවනාව.

11/09/2015 - බීජ සූත්‍ර 2

Bija Sutta 2 - Means of Propagation 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන පළමු වන ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට තුන් නම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. අර අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක සිහි කරපු ගමන් සිත නතර වුණා. මේකෙ විශේෂය මොකක් ද? අරුමය කුමක් ද? කියන ඒක මේවා කළා. රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවා මේ සම්පජානකාරීත්වය ඇති වීමයි. තණ්හාව නැති නම් මේ කිසිවක් නොවේ යන අවබෝධය ඇත්තෙකුට මෙසේ සිත නතර වීම සිදු වේ කියලා පෙන්නුවා. අද භාවනාවේදී විශේෂ වුණේ අර පංච බීජයන්ගේ නැති වීමට භාවනා කළ යුතු ධර්මයන් මං සිහි කළා.

ඒ පළවෙනියෙන් ම, අපි ඒ diagram එකේ වගේ එනවා ඉතින් අර කෙනෙක්ගේ සඤ්ඤාව, චේතනා, විඤ්ඤාණ ඊළඟට වේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච පල්ලෙහායින් මෝහය. එතකොට අපි දන්නවා අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක අර සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි අතර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය. එතකොට අර දිට්ඨිය බිඳිලා තියෙනවා සංකල්පයන් සමාන නොවුණා කියන point එක. ඊළඟට ධම්මමච්ඡරියේ පාරෙ අපි දන්නවා අර නාමරූප අන්න එතන තියෙන්නෙ අප්පට්චේධය කියන එක. එතකොට දැන් චේතනාව යටින් අපි ලියවෙන්නෙ මොකක් ද අර මූලින් පැළ වෙනවා කියන එකයි. එතකොට ඒක නැති වෙන්න කායමුදුතාවයි, කායපාගුඤ්ඤතාවයයි ඕනෙයි කියන එක මට නිකම්ම එකපාරට ම එනවා.

ඊට පස්සේ දෙවෙනි කාරණයට තියෙන්නෙ පරාමාසය තියන තැන කදෙන් පැළ වේ. මේක නැති වෙන්න නම් කායපාගුඤ්ඤතාවයයි, චිත්තපාගුඤ්ඤතාවයයි කියන එක ඕන.

ඊළඟට තුන් වෙනි කාරණයට තියෙන්නෙ මේ විඤ්ඤාණය පුරුකෙන් පැළ වෙන එක. අන්න ඒක නැති වෙන්න නම් චිත්තමුදුතාවයි, චිත්තච්ඡේදකතාවයයි කියන දෙක තියෙන්නට ඕන.

එහෙම නම් හතර වෙනි කාරණයට තියෙන්නෙ ඉදංසච්චය එතන තියෙන්නෙ අගිත් පැළවීම කියන එක. අර cutting propagation කියලා කියන්නෙ. අන්න ඒක නැති

වෙනත් නම් විත්තූප්ප්ප්කතාවයයි, කායුප්ප්ප්කතාවයයි කියන දෙක තියෙන්නට ඕන. මං ඔතෙන්නට ආප්ප්ප්ප් කෙළින් ම නිරෝධයට යෑම කියන එක සිද්ධ වුණා.

එතනින් ආප්ප්ප් ආවට පස්සෙ දැන් ඉතින් මෝහය කියන තැන තියෙන්නෙ අර ඇටයෙන් පැළවීම කියන පස් වෙනි කාරණය ඉතින් මේකට නම් සියල්ල අත්හැරීම කියන එක තියෙන්න ඕන.

අර ඉස්සෙල්ලා පෙන්නා වූ කාරණා ටික භාවිතා කරලා මේ සියල්ල අත්හැරීම කියන එක තියෙනවා නම් ඒ පුද්ගලයාට එතන ආප්ප්ප් ඒ මෝහයක් කියන එක එතන නැහැයි කියන එකයි.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

12/09/2015 - විමුක්ති

Vimutti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වෙනි ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේදි ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියලා සිහි කළා. එතකොට මේ මගින් අභිජ්ඣාව වීම කියන එක. මතකයි නේ, අපි ඉගෙන ගත්තා අභිජ්ඣාව කියන එක ප්‍රත්‍යය හැටියට තියෙනවා කාමය හේතුව හැටියට තියෙනවා මිච්ඡා දිට්ඨිය කියලා. එතකොට කාමයට අපි ගත්තා ඒ ලොකු ම එක හැටියට එන්නෙ ඒ කුලමච්ඡරිය නිසා තමයි මේ කාමය කියන එක ඇති වෙන්නේ කියලා. එතකොට එතනින් අපි බැලුවා කුලමච්ඡරිය ප්‍රධාන සංස්කාරය වෙනවා, එමගින් ධම්මච්ඡරිය ඇති වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

එතකොට ඒ කුලමච්ඡරිය, ආවාසමච්ඡරිය, ඒ ධම්මච්ඡරිය මගින් ඇති වන මිනිහා අර නොවැටී පවත්වන්නේ උද්ධච්චය මගින් කියලා. ඒ උද්ධච්චයේ ලොකු ම component එක ආස්වාද ඉන්ද්‍රිය. ඒ ඇති වෙන ධර්මතාවය. ඒකෙ විශාලතම අගය ඇති වෙලා තියෙන්නේ, අරූප ධ්‍යානයකට ඇලීම සමුද්දායනය නොකිරීම. එනම් අවිද්‍යා අනුසය ධර්මයයි, මෙනෙහි කළා. මේක මේ විදිහට ම පෙටකොපදෙසයේ සදහන් වෙන ධර්මය සමඟ සම්බන්ධ වුණා. එතන පෙන්නනවා මේ අවිද්‍යාව විඤ්ඤාණයට බීජ වෙනවා. මේක ඉවත් නොකිරීම නොසිදී පවතින හේතුවක් වෙනවා කියලා. මෙසේ ප්‍රතිසන්ධිය ඇති වෙනවා කියලා වාක්‍යයක් අපි ඉගෙන ගත්තා ආයතන භාවනාවේ ඔය slide 10 එකේදි.

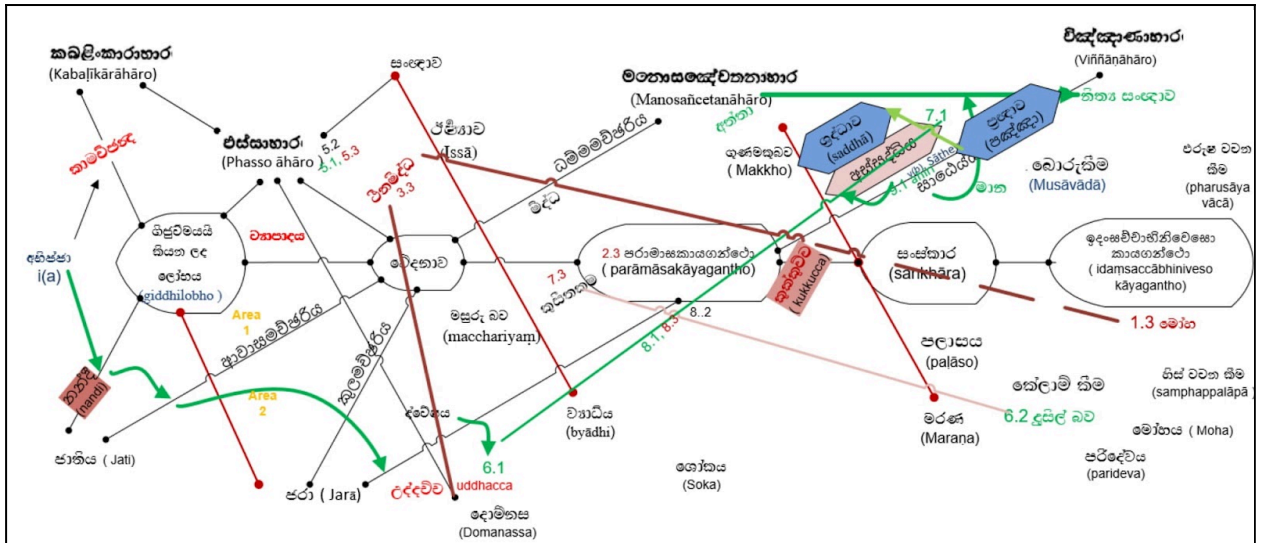
එතකොට බීජ සූත්‍රය මගින් පෙන්වා දීපු ධර්මයත් මේක ම නේදයි කියලා මට භාවනාවට පෙර ම වැටහුණා. ඒකෙදින් කියන්නෙත් ඕක ම නේ. මොකද මෝභය කියන තැන තියෙන්නෙ ඇටේ. එතකොට දැන් මෙතන මේ පෙන්නන්නෙ, දැන් අපි ආපහු අර ඒ diagram එක සිහි කරගන්නවා නම් සඤ්ඤා චේතනා විඤ්ඤාණ, වේදනා පරාමාස ඉදංසච්ච, පල්ලෙනායින් තියෙන්නෙ මෝභය. එතකොට නාමරූප කියන තැනට අපේ වැටෙනවා අප්පට්චේධිය කියන එක. අසම්පජානකාරීත්වය අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ. ඉතින් මේ දෙක මගින් තමයි අර චේතනාව එහෙම

ඇති වන්නේ. එතන නේ අපි බැලුවේ. ඒක තමයි root එක කියලා නේ ද. මුල කියන එක.

එතකොට අපි මෙතෙක්දී මම විශේෂයෙන් බැලුවේ මේ කාරණා ටික ම. මෙතෙහි කලා. ඔය පරාමාසය ළඟ අපි දන්නවා ඔය කායපාගුඤ්ඤතා චිත්තපාගුඤ්ඤතා කියන එක අපි සඳහන් කරගන්නවා. ඉදංසච්චය ළඟ චිත්තඡ්ඡකතා කායඡ්ඡකතා. ඉතින් ඒ භාවනාවට පෙර ම ම. බීජ සූත්‍රය ධර්මය සිහි කලා. ඒ ඊයේ භාවනාවේදී මෙතෙහි කරන සියල්ල නැවතත් කල්පනා කලා. මෝභය ඇති වන්නේ මේ විඤ්ඤාණ ධාරාව අර කායඡ්ඡකතාවයට පසුවත් ගැලීමට සලස්වන උ අකුර ධර්මය ඒ කියන්න නිබ්බාන 2 භාවනාවේදී 07/07/2015 දී අපි ඉගෙන ගත්තා නේ. ආන්න ඒක. මේකේ මුල මේ චේතනාව නිසා හටගන්නා බව අපිට පැහැදිලියි. එතකොට seed එක තමයි මෝභය අතන මුල චේතනාව නියන තැන “චේතනාහං හික්ඛවෙ කම්මං වදාමි.”

එතෙක්දී අපිට එනවා අර ඒ උ අකුර හැදෙනකොට අපි පෙන්නුවා නේ තුන් ධර්මයක්. සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට, වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට, පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට එහෙම අත්තා වෙනවා කියලා. ඉතින් දැන් අප්පට්චේධය කියන එක තියෙන්නේ ඔය වේදනාවයි චේතනාවයි අතර නේ. නාමරූපය කියන එක. ආන්න එතනදී අපි කල්පනා කරන්න ඕනි, අත්තා ධර්මය කියලා සලකන්න ඕන. මේකෙ මුල මොකක් ද? අත්තා ධර්මය. මුල ඒකයි. Root එක ඒකයි. ගහක් පැළ වෙනවා නම් මුලින් ලියලත්තේත් නම් පමණක් ඇට ඇති වන්නේ යම් සේ ද එසේ මෝභ ඇති වීම චිත්තපාගුඤ්ඤතා භාවනාව සිහි කරන විට වැටහුණා. ඒකෙදී පෙන්නනවා නේ අර කායඡ්ඡකතාවයත් ඇති වෙලා ආපහු තාමත් අපි දුවනවා. මොකද මේ? පරාමාසය ඇතුළේ නියන එක හරි අපි අර එකතු කරනවා කියන අර්ථය තියෙන්නේ. එතකොට මෙසේ මෝභ වන්නේ නම් නිත්‍යභාවය නිසා අප්පට්චේධය. එතකොට අපිට ඔතන පෙන්නනවා දැන් අපි කතා කළේ අප්පට්චේධය නාමරූප කියන තැන. ඉතින් නාමරූප ධර්මයන් සමඟ නැවත ලියලනවා. මේ භාවනාව ඉතාමත් ම සුබ සහිත භාවනාවක්. ඒ සියලු විමුක්තීන් මනා කොට පැහැදිලිව ඒකේ පැවතියා, ඒ භාවනාවේ දී.

ඒක තමයි ම. කරපු භාවනාව.



ධම්මමච්ඡරිය, ආවාසමච්ඡරිය, කුලමච්ඡරිය. අප නොයෙක් කුලයන් සාදා ගන්නවා.

- ලාභමච්ඡරිය නිසා රූප කුලය හට ගනී.
- ධම්මමච්ඡරිය නිසා සමාධි කුලය හට ගනී.
- අප කුලයේ ඇලි හටවා සාදාගනී. මෙහි අධ්‍යයන හැරුණ කොට අන් කිසිවක් නැත.
 - ඉහත සඳහන් විවිධ ක්‍රම මගින් වේදනාව උපදවනවා. එම වේදනාවේ සතුට සොයනවා. ප්‍රකාශ කරනවා. අල්ලාගෙන සිටිනවා (අභිනන්දනී අභිවදනී අපේක්ඛාසාය නිවිදනී).
 - වේදනා-> නශ්භා -> උපාදාන. සටහන : අපේක්ඛාසාය නිවිදනී යනු උපාදාන යයි.
- වාගාධිවිධානය මතක් විමෙන් ඉහත සටහනේ සංඥාව මැකී ගියා. මෙහිදී හට ඔසයට පහර වදි. ආකාසඤ්ඤායනනය වැනි අරූප ධ්‍යානයන්ට ඇති ඇල්ම සමුද්ඝාතනය නොකිරීම අවිද්‍යා අනුසය බව අමතක නොකළ යුතුය.
- මෙසේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ අධ්‍යයන සමග සම්බන්ධ වේ.

13/09/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කරනකොට අර චේතනාව ළඟ පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන දේ. ධම්මාධිපති බුදුපියා සිහි කරනකොට ස්පර්ශයේ ඉඳන් නාමරූප දක්වා පවතිනවා පැවතිය හැකි ය කියන දේ. ඉතින් මේ තුන් නම සිහි කරනකොට ම මගේ සිත නතර වුණා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය පහ කරමි, කියලා සිහි කළා. එතෙන්දි සාතං අසාතං යමාහු ලෝකේ, තමුපනිස්සාය පහොති ඡන්දො කියලා ඒ ගාථාව මතක් වුණා. සාත කිව්වේ ඉෂ්ට වස්තුවයි සුඛ වේදනාවයි. අසාතයි කියන්නේ අනිෂ්ට වස්තුවයි දුක වේදනාවයි. ඉතින් මේක නිසා තමයි මේ ඡන්දය කියන එක ඇති වෙන්නේ එහෙනම් මේක පහ වෙන්න ඕන. ඉතින් අර pindoliya diagram එකේ විදිහට ම භාවනාව සිද්ධ වුණා. අර නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්ච එස්සො. එතෙන්දි අපි දන්නවා අපි අර ඊයෙන් සඳහන් කරපු ධර්මය සඤ්ඤාව ඉඳන් චේතනාවට තියන රේඛාව, ඊළඟට වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන රේඛාව ඒකේ අපි ලකුණු කරනවා අර නාමරූප අප්පට්චේධය කියලා. අතන අසම්පජානකාරීත්වය තියෙනවා අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට යන එක නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස ඔය චේතනාව කියන තැන අපි සලායතන කියලා අපි ලකුණු කරගන්නවා.

ඉතින් භාවනාවට පෙර ම ඔය 22/08/2015 සලායතන නිරොධො එස්ස නිරොධො කියන භාවනාව බලන්නෙයි කියලා බුදුපියා පැවසුවා. ඒකෙ තියෙනවා අවසානයට අර චේතනාවේ අර්ථ දැක්වීම කියන එක සිහි කළා. ඒක නිරෝධ වීමට නම් ඒකෙ පෙන්නනවා ඒ කියන්නේ සලායතන නිරොධො එස්ස නිරොධො කියන එක සිද්ධ වෙන්න නම් අලුත් රූප සෙවීම කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕනේ. කාමේසු සංයුක්තො විහරති.

දෙවෙනි කාරණයට පෙන්නන්න පුළුවන් නාම කියන එක සිදු නොවිය යුතුයි. වේදනා අගයෝ සඤ්ඤාව මගින් වැඩිදියුණු කිරීම නොවිය යුතුයි භාවිතො කියන එක.

තුන් වෙනි කාරණයට එනවා විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා යන දිට්ඨිය නිසා ඇති වූ විත්තය අත් නොහැර අල්ලා ගැනීම නිරෝධ විය යුතුයි. අප්ඤ්ඤාසන්නා. එහෙමත්

නැත්නම් කියන්න පුළුවන් අවිද්‍යා අනුසය හේතු කොට එන්නා වූ නාමකායේ පටිසසම්පස්ස අගයෝ බැස යා යුතුයි. ඒ කියන්නේ අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක නැති විය යුතුයි.

ඊළඟට දෙවෙනි කාරණයෙහි අපිට ජේනවා අර නාමරූප තැන අපි අප්පට්චේධය කියන එක ලකුණු කරගන්නවා. එහෙනම් අප්පට්චේධය කියන එක නතර වෙන්න ඕන.

මේ වෙනකොට මට විවිධාකාර රූප ජේන්න ගත්තා, ලස්සන දේවල් දැක්කා. ආන්න එතනදි මට කල්පනා වුණා අර පළවෙනියට කියපු කාරණාව අලුත් රූප සෙවීම කියන එක නිරෝධ විය යුතුයි කියලා සිහි වුණා. ඒක නැත්නම් දැන් අපි දෙවෙනියටයි තුන් වෙනියටයි කිව්ව කාරණා දෙක නැවතත් ඇති වෙනවා. නාම කොටස් කියන ඒවා ඇති වෙනවා කියන එක. එතකොට මෙන්න මේ හැඟීම තියෙනවා. ඒක නිසා නිරෝධය කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඉතින් ඒ නිරෝධයෙන් බොහෝ වේලාවක් හිටියා. ඒක තමයි මගේ භාවනාව.

ඉතින් මේකේ අර විශේෂයෙන් ගන්න ඕන අපි අර අසම්පජානකාරීත්වය කියන එක නැති වෙන්න ඕන. අර ඒක තමයි මේ පෙන්වන්නේ තුන් වෙනි කාරණයෙහි ගත්තහම විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා යන දිට්ඨිය නිසා ඇති වන විත්තය. එතකොට මේ අසම්පජානයයි අප්පට්චේධය යයි නැති වෙනකොට ඉතින් අපි දන්නවා, ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ලක්ෂණ නේ. ඒක නැති වුණා ම ඉතින් නැති වෙනවා කියලා.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

14/09/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, මේ විදිහට තුන් නම දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය නැති කරමි, කියලා ඊයේ වගේ ම භාවනාව පටන් ගත්තා. අර සාතං අසාතං යමාහු ලෝකේ තමුප නිස්සයා පහොති ඡන්දො කියලා. භාවනාවට පෙර ම ඊයේ භාවනාව බලද්දි අර ජාති diagram එක භාවිතා වෙන කොටසට මනස යොමු වුණා. ජාති diagram එක ඊයේ භාවනාවට සම්බන්ධ වුණේ ආකාර දෙකකින්. මොන විදිහකට ද?

පළවෙනි එක තමයි ඒ කාම ආශ්‍රව දක්වා පැමිණියා නම් මෙය මගින් ම තමයි අලුත් රූප සෙවීම සිදු වෙන්නේ. එතකොට කාමේසු සංයුක්ත නොවීමට නම් ජාති නොවිය යුතුයි කියන අර්ථය තියෙනවා.

දෙවෙනි කාරණයට එනවා විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා යන දිට්ඨිය නිසා ඇති වූ චිත්තය අත්නොහැර අල්ලා ගැනීම නිරෝධ විය යුතු ය. ඒ කියන්නේ අසම්පජානකාරීත්වය නැති වෙන්න ඕන.

මේ කාරණා දෙක ඊයේ භාවනාවේ නිරෝධය සඳහා උදව් උපකාර වුණා. මේක ටිකක් හොඳින් විමසනකොට මම කල්පනා කළේ, අපි දන්නවා අර odd පථය. Odd පථය ඔස්සේ ජාතියට පැමිණීමට පෙර even පථය ඔස්සේ ජරාවට පැමිණීම කියන එක සිද්ධි වෙලා තියෙනවා. මේ වන විට odd පථය ප්‍රියේභි විජ්ජයොගය පසු කර ඇත. ප්‍රිය වූ දෙයක් ඇති යැයි සොයන තත්වයට මනස පත් වී ඇත. අන්න එතෙක්දී අපිට ජේනවා අර ජරාවේ ඉඳන් එහෙම නම් වේදනාවට අපේ තියෙනවා අර අවිද්‍යා අනුසය කතාව. එතකොට අන්න ඒ අවිද්‍යා අනුසය ධර්මය බලපෑම නිසා වේදනාව සුබයි කියන අර්ථය ඇති වෙලා තියෙනවා. සාත යන අදහස ඇති වී ඇත. රූපය කරා විඤ්ඤාණය විගසින් දිවීමට තුඩු දෙන්නේ මේක ම යි.

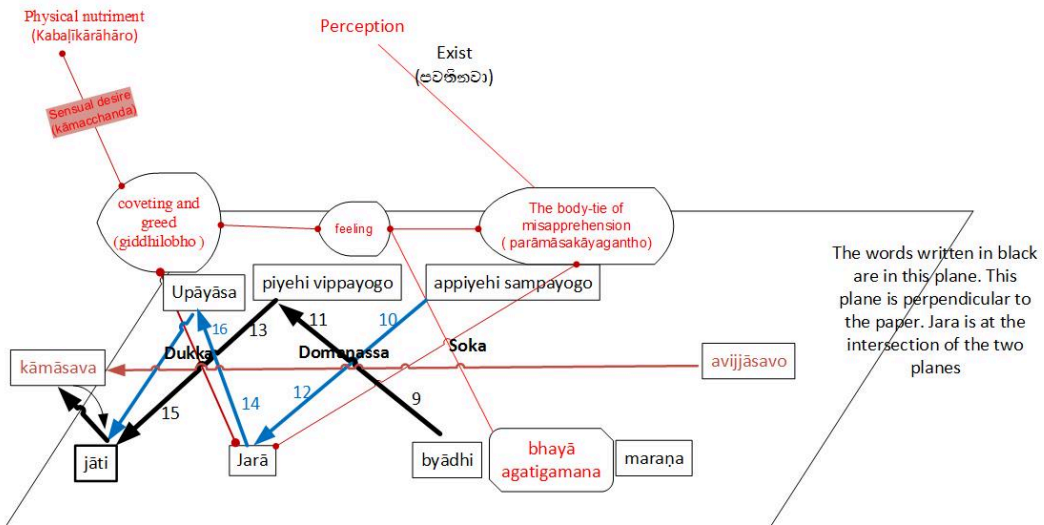
අසාත අවස්ථාව විමසුවා. මෙයට 5.4 සුඛ වේදනාවේ මරණය ගත යුතුයි. සඤ්ඤාව ජරා වෙලා 5.3 ගිහිල්ලා ඉවරයි. පෙර තිබුණා වූ රූපය හොඳ යයි සිතයි. හිර ගෙදර දමා ඇති පුද්ගලයා නිදහස හොඳ යැයි සිතන්නේ යම් සේ ද මෙය එසේ ය. පෙර

රූපයන් සමඟ යම් ක්‍රියාවලියක් සිදු කළා ද එය පතයි. මෙසේ අසාන අවස්ථාවේ දීත් ඡන්දය කියන එක ඇති වෙනවා. එයා හිතන්නේ අර කලින් තිබිවිට එක ගැන. මෙම ධර්ම කාරණා සිහි කරනකොට ඒ සිත ඉතාමත් ශාන්ත වීමත් නිරෝධ වීමත් කියන එක සිද්ධ වුණා. ටික වෙලාවක් එහෙම හිටියා. එතනින් පස්සේ දැන් අපිට ඡේනවා දැන් ඔය ජරාවේ ඉඳන් වේදනාවට අවිද්‍යා අනුසය. ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට අපිට තියෙනවා ආවාසමච්ඡරිය. ඒක දික් කළා ම ධම්මමච්ඡරිය අර නාමරූප කියන තැනට.

ඉතින් මට පෙනුණා එහෙම නම් අප්පට්චේධයත් අසම්පජානකාරීත්වයත් යන දෙක ම වේදනාව ඇති තැන ම තමයි තියෙන්නේ කියලා වැටහුණා. මේක හරහා නේ සිද්ධ වෙන්නේ අසම්පජානය අවිද්‍යා අනුසය හරහා සිදු වෙන්නේ වේදනාව හරහා. අප්පට්චේධය ආවාසමච්ඡරිය line එක හරහා ධම්මමච්ඡරියට යන්නේ වේදනාව හරහා. එතකොට මෙතන යම් නිරෝධයක් වෙනවා ද ඒක දුක්ඛයේ නිරෝධය වෙනවා. එස්ස නිරොධො වේදනා නිරොධො කියන එකට සිහි වුණා. ඊයේ භාවනාවේදී අර සලායතන නිරොධො කියන භාවනාව භාවිතා කළා නේ. අපි අර චේතනාව තියන තැන තියෙන්නේ. වේදනා නිරෝධ භාවනාවේදී ඉගෙන ගත්ත කාරණා තුන මනසට යොමු වුණා. පරාමාසයේ ඉඳන් අර භය අගතියට එනවා අත්තා කියන එක. ඊළඟට line 7 එක, ඊළඟට ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන line 5 එක ඒ හරහා ධාරාව ගැලීම කියන එක නතර වෙන්න ඕන. ඉතින් මේ විදිහට නිරෝධ වෙලා බොහෝ වෙලාවක් හිටියා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 13/08/2015



The stream marked by the path marked with odd numbers 9 to 15 (called odd path) reaches Birth (Jāti) before the stream comes through the path marked by even numbers 10 to 16 (called even path – shown in blue colour) reaches Birth (Jāti).

Therefore, the notion 'exist' (සච්ඡේදා) pertaining with the wrong view (miccāditti) reaches the Birth (Jāti) first through odd path. The notion 'exist' establish at the 'Jati' and become nourished from this later addition of the notion 'can exist' (සච්ඡේදා සැබෑ) flowing through the even path. The result is the continuous flowing of the stream of consciousness.

How was this made possible?

The rotation of the hub (parāmāsakāyagantha) anticlockwise led to the perception 'exist' while its rotation clockwise led us to go from avijjāsava to kāmāsava. In this way, the birth (Jāti) had three contributors through odd path, even path and from kāmāsava.

Ref: <http://www.visuddhimagga.info/>

Jati.jpg

15/09/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා වැඳ නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

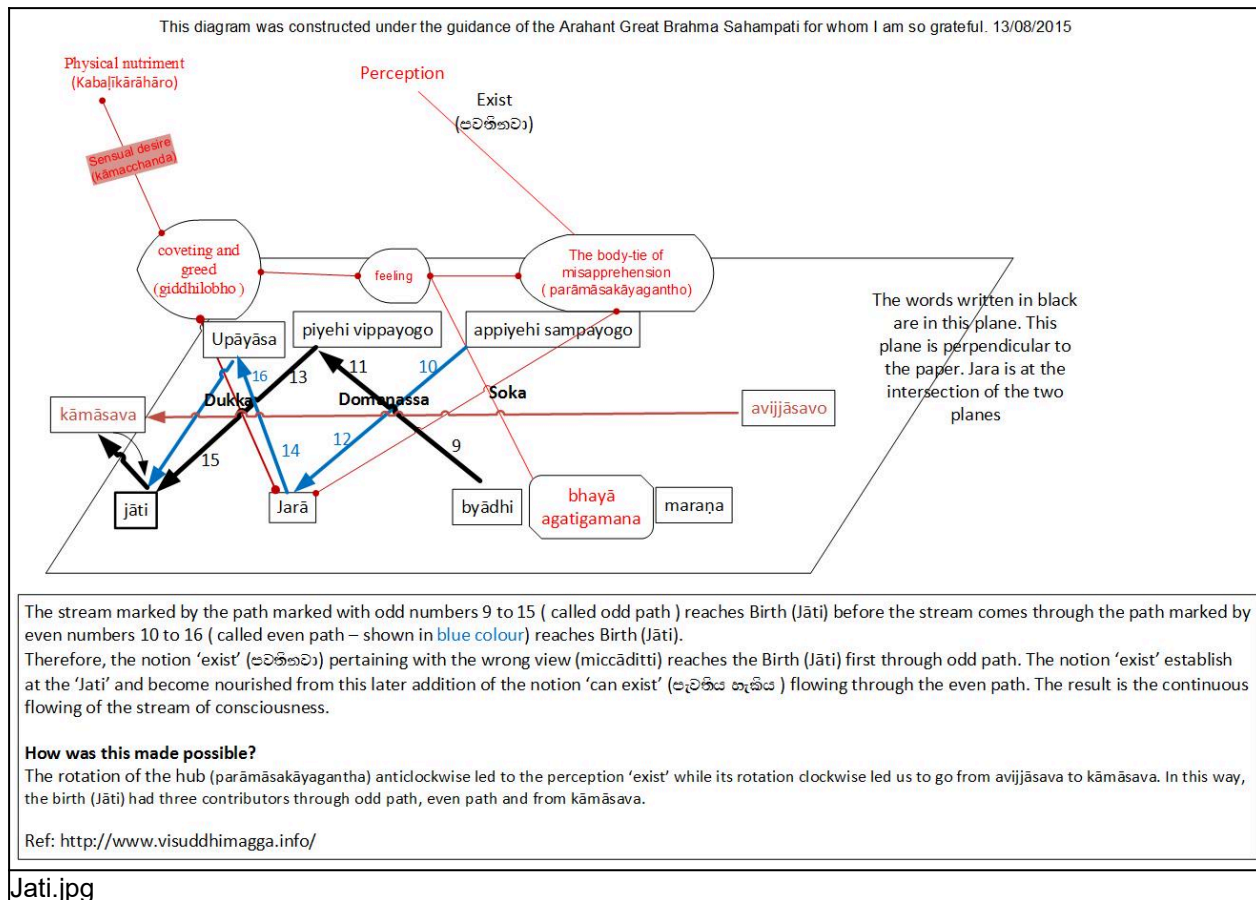
ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය පහ කරමි. ඉතින් අර සාත අසාත, සාතං අසාතං යමාහු ලෝකේ තමුප නිස්සයා පහොති ඡන්දො කියන ගාථාව ඒ විදිහට, ඊයේ විදිහට ම භාවනාව කරගෙන ගියා.

ඊයේ භාවනාවෙදි අපි ඉගෙන ගත්තා කාරණාවක්. අර කාම ආශ්‍රව දක්වා පැමිණියා නම් මේ මගින් ම අලුත් රූප සෙවීම සිදු වෙනවා කියලා. ඒ කාමේසු සංයුක්ත නොවීමට නම් ජාති නොවිය යුතු ය කියන අදහස. අන්න ඒකට මගේ සිත යොමු වුණා. ඉතින් ඒකෙ අපිට ජේනවා මේ කාම ආශ්‍රවවලට එන්න අර odd පටයේ ඇවිල්ලා ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයෙන් ජාති odd පටයේ ඇවිල්ලා ඒක උඩ අර උපායාසය හරහා අපිට ඊළඟට එනවා පැවතිය හැකි ය කියන අගය. එතකොට එතෙන්දි එහෙනම් අපිට ජේනවා කාම ආශ්‍රව වීම ජාතිය හරහා සිදු වුණා. මෙහි පවතිනවා පැවතිය හැකි ය යන මිච්ඡා දිට්ඨින්ගේ වර්ධනයක් growth එකක් එතන තියෙනවා. කාම ආශ්‍රව යනු දුක්ඛයේ සුඛන්ති විපල්ලාසයේ පසු සඤ්ඤාවයි. එහෙනම් සුඛ යැයි කියලා අරගෙන තියෙනවා. සත්‍ය වශයෙන් ම තියෙන්නේ දුක.

දැන් අපිට ජේනවා, මේ ජාතිය කියන එක දුකයි. සත්‍ය වශයෙන් ම දුකයි. අන්න ජාතියට මනස යොමු වෙන්න ඕන. ජාතිය කියන එක දුකයි. එතකොට මේක නොදන්නා වූ සත්වයා සුඛ යැයි සිතාගෙන කාම ආශ්‍රව කියන එක ඇති වෙනවා. මේ විදිහට අප්පට්චේධයත් ජාතිය නිසා ම ඇති වූ ජරාව, එතකොට ජරාව කීවීම අපි දන්නවා, ඉතින් 5.3 සඤ්ඤාවේ ජරා, ඊළඟට ඒකත් එක්ක ම 5.4 සුඛ වේදනාවේ මරණය ආදී ධර්මයන් තියෙනවා. අන්න ඒවා නිසා අසම්පජානකාරීත්වයත් ඇති වෙනවා. අපි දන්නවා, ජරාවේ ඉඳන් අර අවිද්‍යා අනුසය වේදනාව හරහා අපි අසම්පජානකාරීත්වයට යනවා. ඒක ඇති වන බව දන්නේ දක්නේ නිරෝධය කරා ගමන් කළා. මනෝමය කාය රූපයන් කරා ගමන් කරන බවත්, යම් ඡායාවක් සහිත රූපයක් දැකීමට පටන් ගත් විගසින් නිරෝධ වී රූපය නැසී යන බවත් දුටුවා. මේක හරියට නිකන් අර building එකක් හරි කොහේ හරි තැනකට මෙහෙම තමන් බොහෝ

ම යනවා කියන එක තමන්ට ජේනවා, අර රූප ඡායාවක් වගේ එනවා. ඒ රූපය තමන් දකින්න පටන් ගන්නකොට ම ඒක හඳුනා ගන්නත් පෙර ම වාගේ තමන්ගේ මනස නිරෝධයට යනවා. ළං වෙනවා නිරෝධ වෙනවා.

ඔන්න ඔය විදිහට තිබුණේ. ඉතින් මේ රහතන් වහන්සේ මේක ලියනකොට පෙන්නුවා “මෙම අවස්ථාවෙදී මනෝමය කාය රූප කරා ගමන් කිරීම නිතැනින්, ඒ කියන්නෙ effort එකක් නැතුව සිදුවීම සුපුරුදු වූ ක්‍රියාවලියක් වූවත්, එහි රූප අල්ලා ජීවත් වීමට ඇති හැකියාව සිදී ඇත.” ඒ කියන්නෙ මනෝමය කායේ තියෙනවා මේ රූපයන් කරා නිතැනින් ගමන් කරන ස්වභාවය සාමාන්‍යයෙන්. මේ අසම්පජනකාරීත්වයයි අප්පට්චේධයයි කියන එක තේරුම් ගන්න මනුස්සයාට අර ඒ රූපයන් කරා මනෝමය කාය ගියාට ඒක පැවතීමක් නෑ. නිරෝධය කරා එයා ගමන් කරනවා. ආන්න ඒක තමයි මේ කරපු භාවනාව.



16/09/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ගැන සිතනකොට ම සිත නතර වුණා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය පහ කරමි. සාතං අසාතං යමාහු ලෝකේ තමුප නිස්සයා පහොති ඡන්දො කියන ගාථාව සමඟ ඊයේ වගේ ම භාවනාව කරගෙන ගියා. භාවනාවට පෙර ම මරණ ධර්මය කුමක් දැ යි කියලා විමසීමක් සිදු වුණා. ඒ සඤ්ඤාවේ මරණය කියලා මට වැටහුණා. දිට්ඨිය බිදීම ජරා ධර්මය, සංකල්පය බිදීම ව්‍යාධි ධර්මය, සඤ්ඤාව බිදීම මරණ ධර්මය. මේක හිතේ තබාගෙන භාවනාව කරගෙන ගියා. ඉතින් මෙතෙක්දී අපිට එනවා diagram එක. අර සඤ්ඤා, චේතනා, විඤ්ඤාණ. චේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච කියන එක. ජරාවේ ඉඳන් චේදනාව හරහා අපි දන්නවා අසම්පජානකාරීත්වය අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය. ඊළඟට චේදනා, චේතනා එතන තියෙනවා අපේ නාමරූප කියන එක. ඒක අප්පට්චේධය. ඒ වගේ ම චේදනාව, නාමරූපය අතරට අපිට ඉච්ඡා කියන එක ලකුණු කරගන්න පුළුවන්.

ඊට පස්සේ අපිට ජේතවා අර Π අකුර, පරාමාස ජීවිත ඉන්ද්‍රිය, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය ඉඳන් ඉදංසච්චය. පල්ලෙහා පරිදේවය, පරිදේවයෙන් පරාමාසය, එතකොට චේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට අර Roman iii වලින් අපි ලකුණු කරනවා Π අකුරේ. ඉච්ඡානිදානානි පරිග්ගහානි. ඉච්ඡාව නිසා ඇති වන තණ්හා අගයෝ අසම්පජානකාරීත්වයට බැස ගැනීම චේදනාව හරහා සිදු වන බව වැටහුණා. මෙයත් අප්පට්චේධයත් දෙක මගින් විඤ්ඤාණ ධාරාව ගැලීමට සලස්වන්නේ නම් මේකට parallel ධර්මය ඒ කියන්නේ, දැන් අපිට ජේතවා පරාමාස ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක Roman i වලින් අපි ලකුණු කරන එක. ඒක parallel ධර්මයක්. ධම්මච්ඡරියට parallel කියලා අපි ඔක කලින් පෙන්නවා.

ඉතින් දැන් ලොකු diamond එක හරහා ඒ කියන්නේ ලොකු diamond එක කියලා අපි කියන්නේ චේදනා චේතනා ඉදංසච්ච භය අගති චේදනා කියන එක. එතකොට ඒක හරහා චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්ච වීමත්, එතකොට එහෙනම් අපිට ජේතවා ඒ Π අකුරේ අර ii කියන කාරණාව. ඉදංසච්ච පරිදේව වීම සමඟ ජීවිත ඉන්ද්‍රිය විඤ්ඤාණ

වීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඇතුළේ ඇති hub එක ඒ කියන්නේ අපි දන්නවා නේ diamond එකක් පරාමාස ජීවිත ඉන්ද්‍රිය ඉදංසව්ව පරිදේව පරාමාස කියලා පොඩි diamond එක. අන්න ඒ diamond එක මේ අවස්ථාවේදී වේගවත්. ඒ කියන්නේ පරාමාසය තුළ ඇති අගයෝ භාවිතා කර hub එක වටේ ඇති තටාකය තුළ ඇති වතුර කැලඹවීමක් මෙන් සිතන්න ඕන.

ඒක කැරකීම නිසා අරක වටේ කැරකීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. මරණ මොහොතෙන් මේක සිද්ධ වෙනවා. මෙසේ අත්තා ධර්මය විඤ්ඤාණගත වී, නිව්ව සඤ්ඤා කියන ඒවා හටගන්නවා. කායුජ්ජුකතාවයෙන් පසුවත් ධර්මය ගලන අවස්ථාව විමසනකොට, ඊට ඉස්සෙල්ලා කිව්ව ධර්මය වටහා ගත්තා. මෙසේ මුලින් පැළවීම ඒ කියන්නේ root එක වේතනාව කියන තැන මගින්, ඇටය මගින් පැළවීම seed එක. ඒ කියන්නේ මෝහය කියන තැන. මෝහයට පසුව මරණ ධර්මය. විඤ්ඤාණ ආහාර පාඨෙ සදහන් කරලා තියෙනවා. අර විදිහට අපි ඉගෙන ගත්තා, ඒ root එකේ ඉඳන් seed එක දක්වා ඒක සිද්ධ වෙනවා කියලා. ඊට පස්සේ අපි දන්නවා මෝහයට පසු මරණ ධර්මය විඤ්ඤාණ පාඨෙ සදහන් කරලා තියෙනවා කියලා. මෙම මරණ ධර්මය සඤ්ඤාවේ මරණයයි. කුමන සඤ්ඤාවේ ද? සුභ, සුඛ, අත්තා, නිත්‍ය කියන සඤ්ඤාවේ මරණයයි. අර විපල්ලාසයේ කෙළවරවල් ටික. ඒක ඇති වෙන්නේ එහෙම නේ අසුභයේ සුභයි කියලා විපල්ලාසය නේ ද?

එතකොට අන්න ඒවායේ මරණ ධර්මය කියන එක තමයි මෙතන තියෙන්නේ. සුභයි, සුඛයි, අත්තා, නිත්‍ය කියන සඤ්ඤාවේ මරණය. ඉතින් මේක දැක්කහම තමන්ගේ සිත නතර වෙනවා. නිරෝධ වීම කියන එක සිදුවීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඉතින් ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

ඉතින් මේ තත්වයේ ඉඳන් එලියට ආවහම කෙනෙකුට පුළුවන්කම තියෙනවා මේ තමන් ඉන්න ප්‍රදේශයන් එහෙම ජේනවා. මට නම් පෙනුණා. නිකම්, අර ZOOM කරලා බලනවා වගේ. තමන්ට ළං කරලා බලන්න පුළුවන්කම කියන එක. ඒක සිද්ධ වුණා.

17/09/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට විනයධර බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කර වැඳ නමස්කාර කළා. එතකොට අර මෝහය දක්වා ඇවිල්ලා තිබුණා. ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව නැවතත් කරගෙන ගියා. මරණ ධර්මය කියන එක සිහි කළා. භාවනාවට පෙර ම රහතන් වහන්සේ කිව්වා, 28/08/2015 ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනාව බලන්නෙයි කියලා. ඒ භාවනාවේදී ඉගෙන ගත්තා, අලුත් රූප මගින් පරණ රූපය මරණවා, අලුත් රූපය මගින් අභිජ්ඣා වීමක් කියන එක, ඒකෙ සඳහන් වෙනවා. ඒක සිහි කළා. ඒකත් මැරිලා යනවා. මෙසේ විඤ්ඤාණ ධාරාව අර ඊයේ භාවනාවේදී ඉගෙන ගත් ආකාරයට ලොකු diamond එක සහ කුඩා diamond එක මගින් කෙසේ හෝ පැවැත්වීම සිද්ධ වෙනවා කියන එක සිහි කළා.

ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනාවේදී, කායමුදුතාව ය මගින් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය තුළ වූ පැවතිය හැකි ය යන අදහස නිසා වූ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය hub එක තුළ වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් වෙන බවත්, මේ කාමරාග අනුසය නිසා වන අවිද්‍යා අනුසය කොටසින් වන බලපෑම ඉවත් කිරීම ලෙස සැලකිය යුතු ය, යන වාක්‍යයට මම මතස යොමු කළා. එතකොට එතෙත්දි අපිට ජේනවා ඔය මෝහයේ ඉඳන් පරාමාසයට, අර කාමරාග අනුසය පාර. ඒක ගිහිල්ලා සම්බන්ධ වෙනවා වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන්නා වූ අර නාමරූප තියන තැන අප්පට්චේධය කියලා ලකුණු කරන තැනට. එතකොට මේක කාමරාග අනුසය මගින් අවිද්‍යා අනුසයට, අපි දන්නවා එතන contribute වෙලා ඒ අවිද්‍යා අනුසය රේඛාව දික් කළා ම නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය. එතකොට මේ කොටස අයිත් වෙනවා කියලා කියන්නේ, දැන් මෙතන අසම්පජානකාරීත්වය තුළ වූ අර තණ්හා කොටස ඉවත් වීම ලෙස තමයි, මේකේදි අපි කල්පනා කරන්න ඕන, සලකන්න ඕන.

එතකොට ඒ වගේ ම කායපාශුඤ්ඤතාවය මගින් ඉදංසච්චයට ඇතුල් වන අලුත් සංස්කාර නිසා පසු සඤ්ඤාවක් අලුත් සංස්කාර පවතී යයි බැස ගැනීමක් වේ ද, ඒක ඉවත් කරනවා. කායුජ්ජකතාවය මගින් අර මෝහය ඇති තැන පවතිනවා යන අදහස ඉවත් කරන බවත් ඒක සිහි කළා. දැන් කායමුදුතාව මගින් යම් තණ්හාවක් හෝ

තණ්හාවට තුඩු දෙන ඉව්ඡා ඉවත් කළත්, අප්පට්චේධය ධර්මය නිසා තවමත් කැරකෙනවා කියන එක වැටහුණා. එනම් සුභයි, සුඛයි, අත්ත, නිත්‍ය ධර්මයන් මැරී, මරණ ධර්මය ඇති වුණත් තවමත් ඉපදීමට නන්දි ස්වභාවයක් විත්තය තුළ ඇත. මේ මගින් අප්පට්චේධය වීම කියන එක සිදු වෙනවා.

එතකොට අපිට ජේනවා මෙහෙම නන්දියෙන් අර ජරාව, වේදනා, නාමරූප එතෙත්ට එනවා කියන එක. තවදුරටත් සංස්කාර නොකරමියි යන අධිට්ඨානය ඇත්තේ නිරෝධය වීම කියන එක, ඒකෙදි සිද්ධ වුණා. ඉතින් බොහෝ වෙලාවක් අර ආනෙඤ්ජ ස්වභාවයෙන් මේකේ පැවතුණා. මේ භාවනාවේ වෙනස තියෙන්නේ අර ආනෙඤ්ජ ස්වභාවය බොහෝ කාලයක් පැවතිලා, ඊට පස්සේ නිරෝධය කියන එක වීම කියන එක තමයි.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

18/09/2015 - දුක්ඛ නිරෝධ

Dukkha Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේගෙන් පටන් අරගෙන සහම්පති බුදුපියා දක්වා පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිත් පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව මම නැවත කරගෙන ගියා. භාවනාවට පෙර ම අර 27/08/2015 දුක්ඛ නිරෝධ භාවනාව බලන්නෙයි කියලා බුදුපියා පැවසුවා. ඒකෙ අවසානයට තියෙන්නෙ අර II අකුර සිහි කරන භාවනාව. ඉතින් ඊයේ භාවනාවෙදි අසම්පජානකාරීත්වය නැති වුණත්, අප්පට්චේධය නිසා කැරකවීම සිදු වෙනවා කියන එක වටහා ගත්තා. අද භාවනාවෙදි II අකුර අවස්ථාව හොඳින් සිහි කරන්නේ, එතන සුභ, සුඛ, අත්තා, නිත්‍ය යන්න මැරීම ඒ කියන්නෙ මරණ ධර්මය සිදු වුවත්, පෙර පැවතියා වූ පුරුද්ද නිසා, මළත් ඉපදෙනවා යන අදහස නිසා, නැවතත් අභිජ්ඣා වීම සිදු වන බව මට වැටහුණා. කෙසේ ද?

30/08/2015 දුක්ඛ නිරෝධ අරිය සච්ච භාවනාවෙදි අපි ඉගෙන ගත්තා, II අකුර සෑදෙන අවස්ථාවෙදි අලුත් සංස්කාර නිසා පවතිනවා යන පසු සඤ්ඤාවක්, විඤ්ඤාණය සෑදීම නිසා ඇති වූවා ද, ඒ මගින් අභිජ්ඣාවල පැවති අගය ම තහවුරු කරනවා කියලා. ඒ කියන්නෙ ඔය II අකුරේ අපි දන්නවා පරාමාසයෙ ඉඳන් ජීවිත ඉන්ද්‍රියට අපි අර Roman i වලින් ලකුණු කරනවා. ජීවිත ඉන්ද්‍රියේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට Roman ii වලින් ලකුණු කරනවා. ඉදංසච්චයෙ ඉඳන් පල්ලෙහාට line 5 එකේ අපි පෙන්වුවා අලුත් සංස්කාර නිසා වන පසු සඤ්ඤාව කියලා. ඊළඟට පරිදේවයේ ඉඳන් පරාමාසයට එනවා අර line 7 එක හරහා අනිත් පැත්තට ගමන් කරනවා. අර මෝහයේ ඉඳන් එන්නා වූ line එක අර පවතිනවා කියන අදහස එහෙම ඇති කරන. එතකොට දැන් අපි මෙතෙක්දී ඉගෙන ගත්තා, මේක මෙහෙම තහවුරු කරනවා. ඒක නිසා i හරහා ම ii සිදු වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. එතකොට මෙසේ අප්පට්චේධ ධර්මයන්ගෙන් පටන්ගෙන නැවතත් අප්පට්චේධය කරා ම ගමන් කරනවා කියලා මට මේ භාවනාවෙදි වැටහුණා.

මොන ආකාරයට ද ඒක සිද්ධ වෙන්නෙ? කෙනෙකුට ජේනවා නාමරූප point එක අපි අප්පට්චේධය. එතනින් පරාමාසයට යනවා. පරාමාසයෙන් ආපහු අපි යනවා අර i එක දිගේ ගමන් කරන්නා වූ එක ජීවිත ඉන්ද්‍රිය දක්වා. ඉතින් ඔතන ඔය අභිජ්ඣාව නේ ඔය දෙකෙන් ම පෙන්නන්නෙ. එතකොට කොයි ආකාරයට ද මේක අප්පට්චේධයෙන් අප්පට්චේධයට එනවා කියන්නෙ? අර II අකුර සෑදීම නිසා අපිට

ඇති වෙන්නේ මොකක් ද, අත්තවාද උපාදානය. ඉතින් අත්තවාද උපාදානය වුණා නම්, අපි එහෙනම් දිට්ඨි ආශ්‍රවයට ආවා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට ආවා, මෝහය කියන තැනට ආවා. එතකොට ඒ මෝහය කියන තැනට ආවා නම්, එහෙම නම් අපිට ජේනවා අවිද්‍යා ආශ්‍රව හරහා මේක සිද්ධ වුණා. මේක පරාමාසයට ආපහු ඇතුළු වෙනවා.

එතකොට, ඉතින් මේක තමයි කරපු භාවනාව. ඒ කියන්නේ මේ දක්වා කරපු භාවනාවන් ඔක්කෝම එකට එක්කහු වෙලා, ඒ භාවනාව අප්පට්චේධයෙන් අප්පට්චේධයට ම අපි ගමන් කරනවා කියන එක තමයි මේකේ තේරුම් ගත්තේ.

ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

21/09/2015 - රථ විනීත ධම්ම

Rathavinīta Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට තුන් නම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

18/09/2015 භාවනාව ම මම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒකෙ අසම්පජානකාරීත්වය නැති වුවත් අප්පට්චේධය නිසා කැරකවීම සිදු වන බව සිහි කරන විට යම්කිසි අදහසක් සිතට ආවා. එනම් අසම්පජානකාරීත්වය යනු තණ්හාව නැති වන විට මේ සියල්ල නැති වන බව නොවැටහීමයි. ඉතින් අසම්පජානකාරීත්වය තියෙනවා නම් තවමත් අප්පට්චේධය යනු කුමක් ද? මළත් ඉපදෙනවා යන අදහස තවමත් සිතේ බැසගෙන ඇත. මෙසේ මිච්ඡා දිට්ඨි වීම නිසා, අභිජ්ඣා වීම අපි 18/09/2015 දුක්ඛ නිරෝධ භාවනාවේ අපි ඉගෙන ගත්තා.

එතකොට කායමුද්‍යතාව මගින් නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය තුළ වූ පැවතිය හැකි ය යන අදහස නිසා වූ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය, එහෙමත් නැත්නම් hub එක තුළ වූ මිච්ඡා දිට්ඨිය ඉවත් වන බවත්, මේ කාමරාග අනුසය නිසා වන අවිද්‍යා අනුසය කොටසින් වන බලපෑම ඉවත් කිරීම ලෙස සැලකිය යුතු ය කියලාත් අපි එතන ඉගෙන ගත්තා. ඒ කියන්නේ මේක ඉගෙන ගත්තේ අපි අර ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනාවේදී. මේක අලුත් රූප නිසා වන දේ ගැන තමයි පවසන්නේ. ඒ අලුත් රූප සඤ්ඤා කියලා අපි සාකච්ඡා කළා. ඉතින් මේක මට මේ රහතන් වහන්සේ කීව්වා “ඒ ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනාව නැවතත් පොඩ්ඩක් බලන්න” කියලා.

එතකොට මේ අදහස හොඳින් විමසනකොට, මට දැන් ඉස්සෙල්ලා කිව්ව එක මට පෙනුණා, මේක cyclic nature එක කියලා. ඒ කියන්නේ අර 28/08/2015 ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනාවේදී අපි ඉගෙන ගත්තා මේ 270, 360. අන්න ඒක මම සිහි කළා. එතෙත්දී අපිට ඡේනවා, කෙනෙක් රූපයක් හැටියට ඇදගන්නවා නම් අර සඤ්ඤාව කියන තැන 5.4 කියලා ලකුණු වෙනවා. නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගය චේතනාව මැද්දට එනවා. සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි අතරට.

ඊට පස්සේ අපිට ඡේනවා ඉතින් චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චය, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරිදේවය, පරිදේවයේ ඉඳන් පරාමාසය හරහා අර නාමරූප කියන කොටසට එනවා. නාමරූපයෙන් චේතනාව. දැන් එතෙත්දී අපිට ඡේනවා අන්න rectangle එකක්.

කොහොම ද? නාමරූප, වේතනා, වේතනා ඉදංසච්ච, ඉදංසච්ච පරිදේව, පරිදේව නාමරූප. එතකොට එතන අපිට ජේනවා මේ නාමරූප, වේතනා කියන එකයි, ඉදංසච්ච පරිදේවය කියන එකයි **parallel**. එතැනින් ඔය **rectangle** එක හැදිලා තියෙනවා. මේ දෙක **parallel** වෙලා තියෙනවා. ඉතින් එතෙන්දි අර 360 කියන එක අපි ඉගෙන ගත්තා, ඒ පරණ ධර්මයෝ කියන ඒවා පරිදේව වෙලා තියෙනවා. 270° කිව්වහම අලුත් එක. දැන් පවතින්නා වූ සුඛ වේදනාව මිය ගියා 5.4. රූපයත් මරණයට පත් වුණා 4.4 නේ ද. එතකොට ඉතින් මේ අවස්ථාව ම තමයි අසාන අවස්ථාව. ඒ කියන්නේ ඔය 14/09/2015 නිරෝධ භාවනාවෙදි අපි ඉගෙන ගත්තා නේ අර අසාන අවස්ථාව. සාතං අසාතං, අපි මේ භාවනාව තනිකර යන්නේ, අර කෙනෙක් පටන් ගත්තොත් ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය ඉතින් සාතං අසාතං කියලා, ඒ ගාථාවත් එක්ක නේ මේ ක්‍රියාවලිය දිගට ම ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

එතකොට එහෙම නම්, මේ කායමුදුනාව මගින් අර **square** එක මගින් කරන ක්‍රියාවලිය තමයි නවත්වන්නේ. එහෙම නැත්නම් නැවතීමට උදව් උපකාර කරනවා. මෙම ධර්මය මං විමසනකොට මට ජේනවා, මේ යමක් **zoom** කරලා බලනවා වගේ. අර උඩ ඉදගෙන මෙහෙම යමකට එන්න එන්න ළං වෙව් ළං වෙව් එනවා වගේ. ඒ ධර්මයට ම මනස එහෙම යොමු වෙලා එනවා. අපි රූපයක් බලනකොට ටිකක් අර මේක බලන්නෙයි කිව්වම අර ළං වෙලා බලන්නේ. අන්න ඒ වගේ.

මේක මනසිකාරය යැයි කියලා මට සිහි වුණා. බුදුපියා විමසුවා ම “ඒ එසේ ය කියලා” පැවසුවා. ඒක තමා මනසිකාරය. මේ **square** එකෙන් පෙන්වන්නේ මනසිකාරය **area** එක. ඒක තමයි මේ පෙන්වන්නේ. මේ ධර්මය මෙනෙහි කරන්න කරන්න කෙනෙකුට යමක් ගැන බොහොම ළං වෙලා බලනවා වගේ බලන්න පුළුවන්කම කියන එක ඇති වෙනවා. ඊළඟට අර ඉස්සෙල්ලා භාවනාවෙන් ආපහු පෙන්වනවා, ඒ ආනෙඤ්ජ සප්පාය භාවනාවෙදි, කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් ඉදංසච්චයට ඇතුල් වන අලුත් සංස්කාර නිසා පසු සඤ්ඤාවක්, අලුත් සංස්කාර පවතී යැයි බැස ගැනීමක් වේ ද, ඒක ඉවත් කරනවා. සාරම්භ නොවේ. මේ කතා කරන්නේ ඉදංසච්ච වුණොත් වන දේ කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. එතකොට මේක ගැන මෙනෙහි කරනකොට මනෝමය කාය ඉහළට ඇදිලා යන ස්වභාවය කියන එක දුටුවා. එතකොට මේක මොකක් ද?

මෙතෙන්දි මං **lightning sign** එකක් දුටුවා. **Lightning sign** එක තමයි, දැන් අපි සාමාන්‍යයෙන් මතක ද අපි ලකුණු කරගන්නවා පරාමාසයයි ඉදංසච්චයයි අතර සංස්කාරය කියන එක ලියනවා. ඒ සංස්කාරයේ ඉදන් උඩට විඤ්ඤාණය. අපි ඉතින් ලකුණක් කර ගත්තොතින් රේඛාවක් ඇන්දොතින් විඤ්ඤාණ සංස්කාර, සංස්කාර ඉදංසච්ච, ඉදංසච්ච පරිදේව. අන්න එතෙන්ට ආවා නම් අන්න **lightning sign** එක එනවා. ඉතින් ඕක ගැන අපිට හැඟීම් ගොඩක් තියෙනවා. මතක ද අපි බැලුවා අර කාමරාග අනුසය කියන එක පැහැදිලි කරනකොට ත්‍රිපිසියම, අර උඩට කැල්ලක්

ගිහිල්ලා එහෙම තියෙන්නෙ සංස්කාර එතනින් මැද්දේ ඉඳන් නේ තියෙන්නෙ. එතකොට මේ lightning sign එක එහෙනම්, විඤ්ඤාණ සංස්කාර ඉදංසච්ච පරිදේව. මේක කුමක් ද කියා බුදුපියා විමසුවා ම, මේක තමයි “විඤ්ඤාණ ධාතුව” කියලා බුදුපියා පැවසුවා.

මේ නිසා තමා අපි විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කරා ඇදගෙන යන්නෙ යොමු කරන්නෙ. මෙසේ එක ධර්මයක් මගින් zoom කරනවා වගේ මනසිකාරය, තව ධර්මයක් මගින් ඒකෙන් ඉවත් වීම කියන එක. ඒ කියන්නෙ විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කියන එක සිද්ධ වෙනවා. Lightning sign එකින් උඩට යනවා. අරකෙන් zoom කරනවා. මේ භාවනාව ඉතාමත් සුබ සහගතයි. ප්‍රඥාව කියන එක පුදුමාකාර විදිහට හොඳින් පවතිනවා. ඇයි ඉතින් මේ දෙක අතර නේ තියෙන්නෙ මනසිකාරයයි විඤ්ඤාණඤ්චායතනයයි ඒ දෙක තමයි තියෙන්නෙ.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

22/09/2015 - රථ විනීත ධම්ම 2

Rathavinīta Dhamma 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. මට දැන් එක බුදුපියෙක් සිහි කරනකොට ම අර සිත නතර වෙන ස්වභාවය තියෙනවා.

ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. අර rectangle එකට මනස යොමු කළා. ඒ rectangle එක මතකයි නේ. නාමරූප වේතනා ඉදංසච්ච පරිදේව නාමරූප කියන rectangle එක. භාවනාවට පෙර ම 23/08/2015 නාමරූප නිරොධො සළායතන නිරොධො භාවනාව බලන්නෙයි කියලා බුදුපියා පැවසුවා. ඒකෙදි අපි දන්නවා අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නා දුන්නා අර වේදනාව පැවතිය හැකි ය, පරාමාසය පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා, ඉදංසච්චය පැවතිය හැකි ය. මෙම ධර්මයෝ නිරෝධ වෙනවා නම් වේදනාව නිරෝධ වෙනවා. වේදනාව නිරෝධ වෙනවා නම් තණ්හාව නිරෝධ වෙනවා. තණ්හාව නිරෝධ වෙනවා නම් කැරකච්චිමක් නෑ. විඤ්ඤාණ ධාරාව අල්ලාගෙන ඉඳීම කියන එක සිදු වෙන්නේ නෑ. ඉතින් සළායතනයේ නිරෝධය සඳහා තුන් ධර්මයක් නිරෝධ වෙන්න ඕන.

පළවෙනියට අපි දන්නවා අලුත් රූප සෙවීම, අර කාමේසු සංයුක්තො කියන එක නිරෝධ වෙන්න ඕන. දෙවෙනියට අපි දන්නවා, නාම කියන එක සිදු නොවෙන්න ඕන. වේදනා අගයෝ වැඩිදියුණු කිරීම නිරෝධ විය යුතුයි. විඤ්ඤාණ ධාරාව පවතිනවා යන දිට්ඨිය නිසා ඇති වූ චිත්තය අත්තොහැර අල්ලා ගැනීම නිරෝධ විය යුතුයි. අන්න ඒක තමා තුන් වෙනි කාරණය අප්‍රකාශනා.

එතකොට මෙන්න මේ ධර්මය විමසීමේ දී ඒක තමයි, පළවෙනි එක. විමසීමේ දී rectangle එක. ඒකේ අපි දන්නවා නාමරූප ඉදන් වේතනා. සළායතන. වේතනා කියන තැන සළායතන. එතන කොටස මගින් සිදු වන ක්‍රියාවලිය නිරුද්ධ වෙනවා කියන එක මට වැටහුණා. එතකොට rectangle එකේ උඩ කැල්ල යන්නේ නෑ. ඒකෙන් ම සිත සාන්තභාවයට පත් වුණා. මොකද ඒ කැල්ල යන්නේ නැත්නම් අර පල්ලෙහාට එන එකත් අඩු වෙනවා නේ. එතකොට ඒ ඉන්න කැමැත්තක් කියන එක ඇති වුණා.

එතකොට එතෙන්නේදී තේරුම් ගන්නා, තවමත් මවිජරිය පවතින බව හොඳින් දැනුණා. සිත සාන්තයි හොඳයි. නමුත් යම් වූ මවිජරියක්, මං ධම්මමවිජරිය ඒකෙ දක්වාමත් ඒකෙ ගමන් කලා, තියෙනවා කියන එක. ඉතින් අපි අර භාවනාවෙදි කලින් ඒ දැන් සඳහන් කරපු භාවනාවෙදි 23/08/2015 භාවනාවෙදි ඉගෙන ගන්නා නේ අර satisfaction එක maximise කරනවා කියලා. අර ගල් උඩින් වතුර පාර යවනවා වගේ ධාරාව මෙහෙයවනවා. මනසිකාරය. එතෙන්නේදී කිව්වේත් මනසිකාරය තමයි ඒක කරන්නෙ කියලා. එතකොට ඒක මට සිහි වුණා.

ඊළඟට දෙවෙනියට මං බැලුවා, ඔය විඤ්ඤාණ, සංස්කාර, ඉදංසච්ච, පරිදේව කියන lightning sign එක. කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් මේක නවතිනවා නම්, rectangle එකේ ඉදංසච්ච පරිදේව කොටස නැති වී යනවා. මනසිකාරය අවසන් වී rectangle එක නතර වෙන බව සිහි කලා. එතකොට ධර්මය නොදුවයි. මෙන්න මේ අවස්ථාවේ දී ඉතාමත් ම පැහැදිලිව ම විඤ්ඤාණඤ්චායතනයේ සිටින බව දැනුණා. හෙල්ලෙන්තේ නැතුව ඉන්න පුළුවන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනයේ. අර ඉස්සෙල්ලා එකෙත් එහෙමයි. දැන් කාරණා දෙකක් කිව්වා.

තුන් වෙනි එකට, මං බැලුවා, මේ ත්‍රිපිසියම කියන එක. මේ ත්‍රිපිසියම මම ඊයේ දැක්කා ඒක සඳහන් නොකලාට. ඒක තමයි අර සංස්කාර, විඤ්ඤාණ, ඉදංසච්ච, මෝහ, පරිදේව, සංස්කාර. ඕකෙන් හැදෙනවා ත්‍රිපිසියමක්.

එතකොට කායුප්පුකතාවය මගින්, අපි දන්නවා II අකුර අපිට හැදීම නිසා අත්තවාද උපාදාන වී අවිද්‍යා ආශ්‍රව වීමට ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම්, ඉඩ නොදේ නම් මෙම ත්‍රිපිසියම නැති වෙන බව මෙනෙහි කලා. අන්න එහෙම මෙනෙහි කරනකොට විමුක්ති සහගත චිත්තය ඇති වුණා. හොඳට පැහැදිලිව ඉන්නවයි කියන එක. හත් වන ධ්‍යානය සහ එයින් එහාට විමුක්ති සහගතව ඉන්නා බව මනා කොට වැටහුණා.

මෙම ධර්මයන් සිහි කරන්නේ, දැන් අවස්ථා තුනක් කිව්වා. අර rectangle එකේ උඩ කැල්ල. ඊළඟට lightning sign එක නිසා අර rectangle එකේ යට කැල්ල යන හැටි. ඊළඟට තුන් වෙනියට පෙන්නුවා ත්‍රිපිසියම. මේ අවස්ථා තුන ම මේ ධර්මයන් මෙහෙම මෙනෙහි කළහම නොපිරිහී පවතින චිත්තයක් ම සිදු වුණා. මෙසේ නොවැටී සිටින්නේ නම් ජීවිත ඉන්ද්‍රිය මගින් යම් ධර්මයක් බිහි කරන්නේ ද ජනනය කරන්නේ ද එය නැවතිය හැකියි.

ආන්න ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

23/09/2015 - අත්තානුදිට්ඨි

Attānudiṭṭhi

උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හය නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව මම නැවතත් කරගෙන ගියා. භාවනාවට පෙර ම 26/08/2015 දුක්ඛ නිරෝධ භාවනාව බලන්නෙයි කියලා බුදුපියා පැවසුවා. ඒකෙදි අපි ඉගෙන ගත්තා අර කාමච්ඡන්දයේ ඉඳන් අවිද්‍යාව කියන තැනට එනවා පැවතිය හැකි ය කියලා, අර සඤ්ඤාව අපි කතා කරන්නේ. අවිද්‍යාවේ ඉඳන් ඒ සඤ්ඤාව කියන තැන ඉඳන්, තණ්හාව කියන එක ඇති වෙනවා. අවිද්‍යා පව්වයෙන් සංස්කාර කියලා කියන්නේ මේකයි කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

එතකොට පෙර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය, අත්තානුදිට්ඨිය නිසා ඇති වී සඤ්ඤාව මගින් දිය උල්පතින් වතුර ගැලීමට ඉඩ දීම කියන එක මම සිහි කළා. ඉතින් මෙතෙක්දී diagram එකක් කෙතෙක් හදාගන්න ඕනි. ඒ රූප, සඤ්ඤා, චේතනා, ඊට පස්සේ ස්පර්ශ, නාමරූප, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය, වේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච. පල්ලෙහායින් සෝකය කියන එක තියෙනවා. ඊළඟට මෝහයේ අගතිය කියන එක තියෙනවා. එතකොට අර ඒ ඉස්සෙල්ලා භාවනාවෙදි ම අපි ඉගෙන ගත්තා මේ කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් අර පෙර මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක ඉවත් වෙනවා කියලා. ඒ කියන්නේ අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූප දක්වා එතන ඒක ලකුණු කරගන්න ඕන, ඒක ඉවත් කරනවා කියලා. ඊළඟට අපි දන්නවා ඉතින් මේ පෙර සංස්කාරයන් විත්තමුදුතාව මගින් ඉවත් වෙන්න ඕන. නැත්නම් කායපාගුඤ්ඤතාවය ඇති වෙන්නේ නෑ. ඊළඟට අපි දන්නවා කායමුදුතාව මගින් දැන් මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක ඉවත් කරනවා. ඒක අපි කල්පනා කරන්න ඕන, අර වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූප, ඒ වගේ ම ඒ පරාමාස නාමරූප ඒ රේඛා දෙක තමයි අපි සලකන්න ඕන.

එතකොට, ආපහු කෙතෙක් ලකුණු කරගන්න ඕන අර අත්තානුදිට්ඨිය නිසා පෙර මිච්ඡා දිට්ඨිය අගයක් ඇති වෙනවා කියලා, අර මෝහයේ ඉඳන් පරිදේවය දක්වා තිබෙන්නා වූ තැන. එතකොට දැන් එහෙම නම් අපිට ජේතවා මෙතන, කායමුදුතාව මගින් වේදනා නාමරූප සහ පරාමාස නාමරූප ඒ කියන්නේ කාමරාග අනුසය මගින් වෙන දේ තමයි ඒ දෙවෙනියට පෙන්නුවේ. පාරවල් ඔස්සේ ධාරාව ගැලීම කියන එක

නවතිනවා. ඊළඟට කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් සඤ්ඤා නාමරූප වීම කියන එක නවත්වනවා. කෙසේ ද? ඊයේ ඉගෙන ගත් ධර්මයේ දී lightning sign එකේ අපි ඉගෙන ගත්තා ඉදංසච්චයේ ඉදන් පරිදේවයට එන එක නැවතීම කරනවා කියලා. අන්ත ඒක මගින් තමයි ඒක සිද්ධ වෙන්නේ.

එතකොට ඉදංසච්ච පරිදේව සිදු වූවා නම්, අලුත් සංස්කාර පවතී යන සඤ්ඤාවක් හටගන්නේ දිය පහර ගැලීමට ඉඩ දෙන්නේ ය. සඤ්ඤා, නාමරූප වන්නේ ය. දැන් ජේතවද දිය පහර ගලන්න අර පහළ මෝහයේ ඉදන් එන්නා වූ එකට අමතරව මෙතන මේ ඉදංසච්චයේ ඉදන් පරිදේවයට ඇවිල්ලා අරකට support කරනවා කියන එක තියෙනවා. අන්ත ඒක අපි හිතුවේ නෑ, කලින්. එතකොට ඒ අර අපි බැලුව නේ මනසිකාර rectangle එකෙන් නේ ඒක සිද්ධ වෙන්නේ නේ ද, ඒකෙ යට කෙළවර. ඊළඟට අපිට ජේතවා කායුජ්ජකතාවය මගින් අවිද්‍යා පච්චයෙන් සඬ්ඛාර. ඒ කිව්වේ මොකක් ද අර තණ්හාව කියන එක ඇති වෙනවා කියන එක වීමට යමක් තුඩු දෙන්නේ ද එය නවතයි. කෙසේ ද? මෝහය නමැති ගලේ වැදී කුඩු වී ගියත් තාමත් පවතිනවා යන අදහසට තුඩු දෙන්නා වූ, අර TT අකුර සෑදීමෙන් ඇති වන අවිද්‍යා ආශ්‍රව. අපි දන්නවා ඒක අත්තවාද උපාදානය හරහා වෙන ධර්මය යැයි කියලා අපි දන්නවා. අන්ත ඒක නවත්වනවා. මෙසේ නාමරූප දක්වා යම් ධර්මයක් ගලයි ද, එය කායමුද්‍රතා, කායපාගුඤ්ඤතා, කායුජ්ජකතා මගින් නවත්වනවා. දැන් එතන හරි ලස්සනයි. එතන නාමරූපයට එන්නා වූ ඒ පාරවල් තුන.

නමුත් මෙය සම්පූර්ණ නොවේ. කුමක් නිසා ද? තවමත් අත්තානුදිට්ඨිය නිසා වේදනාව කරා එන්නා වූ දිට්ඨි අනුසය නිසා වන, බලපෑම කියන එක තියෙනවා. අර පල්ලෙහායින් එන්නා වූ 40% පාර. ඒ කැල්ල. විත්තපාගුඤ්ඤතාවය මගින් පරාමාස ඉදන් සෝකය දක්වා එන එක නොවන්නේ නම් මෙය නැවතිය හැකි ය. විත්තපාගුඤ්ඤතාවයේ දී ඉගෙන ගත්තා නේ අපි පරාමාසයේ ඉදන් එන එකකටවත් අපි සැලෙන්නේ නැහැයි කියලා. එසේ නවතින්නේ නම් නාමරූපවල පවතිනවා යන අදහස මැකී යනවා. Fade වෙලා යනවා.

ආන්ත ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

24/09/2015 - අත්තානුදිට්ඨි 2

Attānuditṭhi 2

උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියලා වැඳ නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හතර නම දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

මෙතෙක්දී ඔය පරාමාසය තුළ වූ පවතිනවා යන අදහස මෝහය හරහා සිදුවීමත්, පැවතිය හැකි ය යන අදහස වේදනා, චේතනා, පරාමාස නිසා සිදුවීමත් මම සිහි කළා. ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ත්‍රිපිසියම ධර්මයට අනතුරුව විත්තපාගුඤ්ඤතාවය මගින් අර පරාමාස සෝක නොවන්නේ නම් නාමරූපවල පවතිනවා යන අදහස මැකී යනවා **fade** වෙනවා කියන එක සිහි කළා. එතෙක්දී අත්තානුදිට්ඨියට තුඩු දෙන ධර්ම කොටස කියන එක මම මෙතෙහි කළා. එතකොට අපිට ජේතවා අත්තානුදිට්ඨියට තුඩු දෙන ධර්ම කොටස කිව්වා ම, **diagram** එකක් හැටියට එනවා, වේදනා චේතනා පරාමාස හය අගති දිට්ඨි අනුසය වේදනා. එතකොට වේදනා චේතනා එකේ ධම්මමච්ඡරිය තියෙනවා. හය අගති වේදනා එකේ දිට්ඨි අනුසය තියෙනවා. සෝකය කියන එකත් ඒකෙ ලකුණු වෙනවා.

එතකොට අපි දන්නවා ත්‍රිපිසියම කියන එක අර විඤ්ඤාණ ඉදංසච්ච මෝහ අගති පරිදේව සංස්කාර. එතකොට ත්‍රිපිසියම තුළ යම් ධර්මයක් වේ ද, එය වම් පැත්තට ගමන් කිරීම මගින් අත්තානුදිට්ඨියට තුඩු දෙන ධර්ම කොටස සෑදෙන බව වැටහුණා. ත්‍රිපිසියමේ සංස්කාර, ධම්මමච්ඡරිය හා සම්බන්ධ වන බවත්, පරිදේව ධර්මයේ සෝකය හරහා දිට්ඨි අනුසයටත්, කුලමච්ඡරියටත් සම්බන්ධ වීම කියන එක පෙනුණා. ඒ කැලි දෙක දෙකකට සම්බන්ධ වෙනවා. එහි දී ධම්මමච්ඡරිය කරා යන්නා වූ සංස්කාර, හය අගති, වේදනා, ධම්මමච්ඡරිය හරහා වෙන බවත්, මෙය නිසා ඇති වෙන්නා වූ අත්තානුදිට්ඨිය ගැඹුරු බවත් මට වැටහුණා.

මේ භාවනාවට පෙර ම රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා, **02/09/2015 මච්ඡරිය 3** භාවනාව බලන්නෙයි කියලා. ඒකෙදී ධ්‍යාරොසනා කොටස හොඳට විමසලා බැලුවා. ධ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤා අපි ඒක බලලා තියෙනවා ඒ භාවනාවෙදී. ඒක බැලුවහම නිත්‍ය ස්වභාවයත් ඒකට තුඩු දෙන්නා වූ බොහෝ කාලයක් අරූප ධ්‍යාන තලවල ජීවත් වීම නිසා ඇති වූ උද්ධච්ච ස්වභාවය නිසා වන බලපෑම කියන එක මම සිහි කළා. මේ විදිහට මේ **line 5** එක, ඒ කියන්නේ ඉදංසච්ච, පරිදේව බලපෑම නිසා මනසිකාර

ස්වභාවය ඒ කියන්නෙ අපි දන්නවා මේ කියන්නෙ මේ lightning sign එකේ කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් අයිත් කරනවා කිව්වේ. ඒක දැඩි ලෙස බලපාන බව වැටහුණා. අර මනසිකාර ස්වභාවය line 5 එකෙන් එන්නා වූ එක. කුලමච්ඡරිය වූවා නම්, රූප හෝ ධ්‍යාන හෝ අළලා ධම්මමච්ඡරිය ප්‍රධාන සංස්කාරය කියන එක නිපදවනවා. ඒ කියන්නෙ අපි දන්නවා බ්‍යාරොසනා කියන line එකට එනකොට, ඒ කියන්නෙ අපි යවනවා නේ අර සඤ්ඤාවයි, චේතනාවයි අතර තියන ඒ line එකේ පටිස සඤ්ඤාවෙන් එන්නා වූ එක කියන එක සිද්ධ කරනවා. එතකොට ඒකෙ පැහැදිලි කිරීම, ඉතින් ඔය 02/09/2015 මච්ඡරිය 3 භාවනාවේ හුඟක් පැහැදිලිව ජේනවා.

ඊළඟට අපිට ජේනවා විඤ්ඤාණ සංස්කාර භය අගති වේදනා නිසා ඇති වන ධම්මමච්ඡරිය මෙම ප්‍රධාන සංස්කාරයට එනම් ඒ කියන්නෙ කුලමච්ඡරියට වඩා වැඩි වූ ගැඹුරු වූ ධර්මයක් ඇති කරනු ලබයි. කුමක් නිසා ද? ඒක තුළ, දැන් අපි ඉස්සෙල්ලා කිව්වා නේ දැන් පරිදේවයේ ඉදන් සෝකය ධර්මය වෙනවා කියලා. අන්න ඒ ධර්මයට අනතුරුව නිත්‍ය ස්වභාවයට තුඩු දෙන්නා වූ අගයෝ විඤ්ඤාණයේ පැවතීම හේතු කොටගෙන, කිඳා බැස ඇත්තාහු ය. **Firmly establish** වෙලා තියෙන්නෙ ඒ ටික. එතකොට මේ භාවනාව කරද්දි ඔය lightning sign එකේ ඒ විඤ්ඤාණ සංස්කාර කොටස කියන එක මම සිහි කරද්දි සිත නතර වුණා. සිත ප්‍රභාස්වර වුණා, පුදුමාකාරයි ඒක. අත්තානුදිට්ඨිය සෑදෙන ආකාරය විමසනකොට සියලු ධ්‍යාන තලයන් ඉක්මවා සිත නිරුද්ධ වන ස්වභාවය මනා කොට දුටුවා. ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

ඉතින් මේකෙ පෙන්නනවා, මේ අර විඤ්ඤාණ කොටසේ තිබෙන්නා වූ එකේ අධික බලපෑමක් තියෙන්නෙ. ඒ කියන්නෙ අර ත්‍රිපීඨියමේ සංස්කාර කියන point එකේ තියන ඒ කැල්ල බොහොම ගැඹුරුයි.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

25/09/2015 - භය අගති

Bhaya Agati

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හතර නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. අර කාමච්ඡන්දයේ ඉඳන් පටන් අරගෙන, සාත අසාත, ඒ විදිහට දිගට ම ඒ භාවනා වැල ම දිගට ම කරගෙන ගියා. ඒකෙ අවසානයට අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා මේ ත්‍රිපිසියමේ ධර්මය, අත්තානු දිට්ඨියේ ධර්මය හා සම්බන්ධ කරපු එක. එහි දී අර භය අගතිය දක්වා පාරවල් දෙකකින් එන බව සිහි කළා. Lightning sign එකේ උඩ කොටසත් යට කොටසත් දෙක ම භය අගතිය හා සම්බන්ධ වෙනවා.

එතකොට මෙතෙක්දී කෙනෙකුට ඉතින් ඒ diagram එක නම් ඉතින් ඇදගන්න පුළුවන් හැමෝට ම අපිට ජේන්නෙ එතන lightning sign එකේ අර විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් කෙළින් ම භය අගතියට රේඛාව, මැද්දේ අර සංස්කාර කියන තැන කැපෙනවා. එතකොට ඊළඟට සංස්කාරයෙන් ඉදංසච්චය. ඉදංසච්චයෙන් පරිදේවය, පරිදේවයෙන් භය අගතියට එනවා කියන එක තියෙනවා. ඉතින් වම් අත පැත්තට ඕක එන්නෙ, අර අත්තානුදිට්ඨියට අපි සලකුණු කරපු diagram එක, ඒ කියන්නෙ භය අගති, වේදනා, චේතනා, පරාමාස, භය අගති. උඩ කොටසින් සිදු වන භය අගතිය දක්වා ඒම, පළමුව සිදු වෙනවා. ඒ කියන්නෙ විඤ්ඤාණ, සංස්කාර, භය අගති කියන එක තමයි කලින් සිද්ධ වෙන්නෙ. ඒක තුළ පවතිනවා යන අදහස කියන එක ඇත. මිච්ඡා දිට්ඨිය ඇත. මෙය මත තමයි පරිදේවයේ සිට භය අගතිය දක්වා එන ධාරාව ගලන්නේ. ඒ කියන්නෙ line 5 එක තුළ, පැවතිය හැකි ය යන අදහස තියෙනවා. එය භය අගතිය දක්වා යන්නේ භය අගතිය තුළ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය මත, පැවතිය හැකි ය යන මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක ගලනවා. මෙසේ odd පථය හා even පථය හරහා ජාති වීම ඊළඟට සිද්ධ වෙනවා. ජාතියට පැමිණියා නම් නන්දිය ඇත. ඇයි මැරිලා ඉපදෙන්න කැමැත්ත නේ නන්දිය කියන්නෙ. එතකොට කාම ආශ්‍රව දක්වා ගොස් රාග සල්ලය හරහා රූප ස්පර්ශ කරන්නේ කාමච්ඡන්දය කියන එක ඇති වෙනවා.

දැන් ඒක නිසා අභිජ්ඣා වෙනවා කියන එක, සිද්ධ වෙනවා. මතක නේ අර ලකුණු කරන්නේ අභිජ්ඣා වම් පැත්තෙන් කාමච්ඡන්ද නන්දිය කියන එක. ඉතින් අපි ඉගෙන

ගත්තා ඔය අභිඡ්ඤා කියන එක ප්‍රත්‍යය හැටියට කාමය හේතුව හැටියට මිච්ඡා දිට්ඨිය. ආපහු කාමය ඇති වෙන්නේ කුලමච්ඡරිය. ඉතින් මේ භාවනාව ලියන වෙලාවේ රහතන් වහන්සේ පෙන්නවා මේ කුලමච්ඡරිය කියන එක ඇති වෙන්නේ නන්දියෙන්. නන්දිය තියෙන්නේ ඊටත් පල්ලෙහායි. එතකොට **figure** එකක් හැදෙනවා අපිට නන්දිය, කුලමච්ඡරිය, කාමය, අභිඡ්ඤා කියලා. ඒකත් මෙතන ඇති වෙනවා.

“මෙහි දී නන්දිය හරහා කාමච්ඡන්දය වීමත් එමගින් අභිඡ්ඤා වීම ඇති වීමත් විශේෂිතයි” කියන එක රහතන් වහන්සේ පවසනවා. යම් විඤ්ඤාණයක් සකසන්නේ එහි දී, ඒ කියන්නේ අපි මුලින් විඤ්ඤාණය සකස් කරගෙන යනවා නේ. **Construction and maintenance** කියලා දෙකක් තියෙනවා නේ. එතකොට හදාගෙන යනකොට එතෙන්දි කාමච්ඡන්දය වෙලා නන්දිය ඇති වීම කියන එක, අපි කලින් ඉගෙන ගත්තා. මෙම අවස්ථාවේ දී මිය ගියා වූ විඤ්ඤාණය නිසා නැවත හටගැනීමක් ඒ කියන්නේ පුරුකෙන් පැළවීමක් කියන එක තියනවද අර බීජ සූත්‍රයේ ඉගෙන ගත්තේ. එහි දී, නන්දිය හරහා කාමච්ඡන්දය කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. ඉතින් අපිට ජේනවා එහෙම නම් ත්‍රිපීඨියමෙන් අත්තානුදිට්ඨිය, අත්තානු දිට්ඨියෙන් අභිඡ්ඤා දක්වා ම ගමන් කරනවා කියන එක.

26/09/2015 - අවිජ්ජා

Avijjā

ඒ බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරමු. ඒ බුදුපියවරු දාහතර නම ම වැඩියා. පුජාවෙන් පස්සෙ, මම සිහි කරන්න පටන් ගත්තා ඊයේ භාවනාව ම නැවතත්. ඉතින් ඒ ඊයේ භාවනාව දීර්ඝ වශයෙන් කියන්න බෑ, ඒක බැලුවහම.

මං පටන් ගන්නේ නම් ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය. කාමච්ඡන්දය නැති කරනවා කියලා කියන්නේ, අර සාත අසාත කියන එක, නැති වෙන්න ඕන. ඉතින් අපි ඔය ධර්මය බලලා අපි දැන් ඇවිල්ලා තියෙනවා තැනකට. ඒ කියන්නේ අන්තිමට අසම්පජානකාරීත්වයයි අප්පට්චේධයයි කියන එක. අසම්පජානකාරීත්වය අපි දන්නවා අර නාමකායේ පටිසසම්ඵස්ස අගයෝ කියන තැන. අප්පට්චේධය කියන එක නාමරූපය කියන එක. ඉතින් ඊයේ භාවනාවේ අවසානයට අපි ඉගෙන ගත්තා, අභිජ්ඣා කියන එක අපි සාකච්ඡා කරගෙන ආවා. එතෙන්ට ආවා අභිජ්ඣාවට හේතුවයි ප්‍රත්‍යයයි කියන එක. ප්‍රත්‍යය වශයෙන් අපි දැනගත්තා කාමය කියන එක හේතුව මිච්ඡා දිට්ඨියයි කියන එක.

ඊළඟට ආපහු කාමය කියන එක ඇති වෙන්නේ, අපි ඉගෙන ගත්තා කුලමච්ඡරිය කියන එක. දැන් ඊයේ පෙන්නුවා කුලමච්ඡරිය කියන එක ඇති වන්නේ නන්දියෙන් කියන එක. එතකොට මේ අවස්ථාව තමයි, මං හුඟාක් ම බැලුවේ. මේ භාවනාවේ ඒ කියන්නේ දැන් කෙනෙකුට එකපාරට ම තේරෙන්නේ නෑ නේ, කොහොම ද මේ කුලමච්ඡරිය කියන එකට එන්නේ නන්දියෙන් කියලා.

ඉතින් අපි සාමාන්‍යයෙන් අභිජ්ඣාව කියන එක ඇති වෙනකොට අපි පෙන්නුවා අර කාමච්ඡන්දය ඇති වෙලා ඇති වෙන එක. දැන් ඊයේ පෙන්නුවා අනිත් පැත්තට. ඒ කියන්නේ විඤ්ඤාණය මැරිලා, ඊට පස්සේ එන්නා වූ අවස්ථාවෙදි සිද්ධ වෙන්නා වූ දේ තමයි එතෙන්දි බැලුවේ. ඉතින් ඒක සඳහා රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා අර ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍ර භාවනාව අපි කලා නේ, මේ 28/08/2015 ආන්න ඒ කොටස බලන්න කියලා. ඉතින් ඒකෙ පෙන්නුවා මේ අලුත් රූපයක් කියන එක මැරෙනවා පරණ එක නිසා. පරණ එක අලුත් එක නිසා මැරෙනවා කියන එක. ඕකෙ තියෙනවා නේ අර 270°යි 360°යි කියන එක. එතෙන්දි පෙන්නුවා 360° කියන එක පරණ එක. ඒක පරිදේව වෙලා තියෙනවා. ඒ කියන්නේ හතර වෙනි රවුම ගිහිල්ලා තියෙන්නේ 4.4 දි අපි දන්නවා මරණය එහෙම වෙලා නේ ද. එතකොට 270° කියන එක අලුත් එක. දැන් පවතින්නා වූ ඒ සුඛ වේදනාව මිය ගියා. රූපයත් මිය ගියා කියලා අපි

එතෙන්දි බලලා තියෙනවා. ඔන්න ඔය අවස්ථාවත් එක්ක පොඩ්ඩක් කල්පනා කරලා බලන්න.

එතකොට අපිට ඡේනවා, අපි එහෙම නම් දැන් මේ මැරිලා අනිත් පැත්තෙන් පල්ලෙහා පැත්තෙන් එනවා, පරිදේව සෝක ජාතිය දක්වා එහෙම ඇවිල්ලා, අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා නේ ඒකෙන් නේ යන්නේ කියලා, අපි උඩට කාම ආශ්‍රව ඇති වෙලා රාග සල්ලයෙන් රූපයෙන් ස්පර්ශ කරන්න යනවා කියන එක. ඉතින් මේකෙ හොඳට ඡේන්නෙ දැන් අපි අර වේදනාව මැරිලා අපි ඒ වේදනාවත් පතනවා නේ. අන්න ඒක තමයි මෙතන නන්දිය. අපි සාමාන්‍යයෙන් රූපයත් එක්ක තමයි අපි නන්දිය හුඟක් මෙතන කල්පනා කළේ. දැන් කල්පනා කරන්න දැන් ඒ වේදනාවත් නැති වෙලා. ඒ වේදනාවත් කුලයන්. ඒ වේදනා කුලයන් තමයි අපි නැවත නැවතත් ඉල්ලන්නේ. එහෙම නම් අපි යන්නෙ කුලමච්ඡරියට, වේදනාව නිසා. ඉතින් එතන මම බොහෝ වෙලා හිටියා. ඒ කියන්නෙ ඔතන ම සිත නතර වෙලා ඔය මිනිත්තු විස්සක් විතර මං දිගට ම සිත නතර වෙලා හිටියා හිතන්නත් අමාරුයි.

ඊට පස්සේ පොඩ්ඩක් ඒකෙන් එළියට ආවට පස්සේ මට ඡේනවා, එහෙම නම් මේකෙන් යන්නෙ මොකක් ද, අපි යන්නෙ අර උඩට නේ. ඒ කියන්නෙ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සය කියන එක නේ කුලමච්ඡරිය line එක නේ ද. ඒක දික් කළා ම යන්නේ අසම්පජානයට කියන එක.

එහෙම නම් අපිට ඡේනවා, මේ නන්දිය තුළ කැලී දෙකක් තියෙනවා. මොකක් ද කැලී දෙක? එකක් තමයි අසම්පජානය කියන එක. ඒකට තිබෙන්නා වූ කැමැත්ත. අසම්පජානය කියලා කියන්නෙ තණ්හාව නැති වුණා ම නැති වෙනවා කියලා දන්නෙ නැති කතාව තියෙනවා, ඒකෙ ගැඹුරට බැහැගෙන. එතකොට ඒක ප්‍රධාන සංස්කාරය වෙනවා නේ, ධම්මච්ඡරිය ඇති වෙන්න. දැන් යන්නෙ අප්පට්චේධයට කියන එකට. එහෙම නම් ඒ අප්පට්චේධය, නිකම් නෙවෙයි ඒක ඇති වුණේ, අර අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට එනවා කියන එක නොදන්නා බව. ඔන්න ඔය කාරණා දෙක තමයි නන්දිය තුළ තියෙන්නෙ ගැඹුරට බැහැලා. අසම්පජානයේ කතාවයි ඊළඟට අප්පට්චේධය ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට යනවා කියන, හැඟීමක් එහෙම අවබෝධයක් නැතිකම කියන එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. ඉතින් බොහෝ වෙලාවක් මේකේ අර කුලමච්ඡරියෙ කතාව තේරුම් ගැනීම නිසා ම මිනිත්තු විස්සක් විතර, එහෙම ම දිගට ම ඉන්න පුළුවන් සිත දුවන්නෙ නැතිව නතර වෙලා, ඒ විදිහට මේ භාවනාවේ.

27/09/2015 - නන්දි

Nandi

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මම භාවනාව පටන් ගත්තේ, ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය පහ කරමි කියන නැතින්. ඉතින් එතනින් අපි දන්නවා කාමච්ඡන්දය කියන එක, ඒ සාත අසාත ඒක නිසායි ඒක සිද්ධ වෙන්නේ කියන එක. ඉතින් අර ඉස්සෙල්ලා වගේ ඒ භාවනාව මං කරගෙන ගියා. අර rectangle එක දැන් අපි දන්නවා නේ එතනින් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ සාත අසාත කියලා අන්තිමට අසම්පජානකාරීත්වයයි අප්පට්චේධයයි.

එතකොට එතනින් අපිට හැදිලා තියෙනවා ඒ නාමරූපත් එක්ක අර rectangle එක. එතකොට අපි ඉගෙන ගත්ත ඔය කායමුදුනාව, ඒ rectangle එකේ උඩ කොටස, නාමරූපයේ ඉඳන් වේතනාවට යන එක නවත්වනවා කියලා. ඉතින් ඊට පස්සේ අර lightning sign එක බැලුවා. ඒකේ, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරිදේවයට යන කොටස අපි ඉගෙන ගත්තා, කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් එතන නවත්වනවා කියන එක. ඒ වගේ ම අපි ඉගෙන ගත්තා, අර කායුප්ප්ප්කතාවය මෝභය ළඟ තිබෙන්නා වූ තැන, නිත්‍යභාවය කියන එක, එහෙම අයිත් කරනවා කියලා. ඉතින් ඒක මතක ඇති අර ටීනය අවස්ථාව එතනින් එහා පැත්තට යන්න දෙන්නේ නැතිව, අවිද්‍යා ආශ්‍රවය වෙන්න දෙන්නේ නැහැයි කියලා.

එතකොට ඒ වගේ ම අපි ඉගෙන ගත්තා අර ත්‍රිපිසියම. ඒ ත්‍රිපිසියමේ අපි දැක්කා ඒක අත්තානු දිට්ඨියත් එක්ක සම්බන්ධ වෙන හැටි. දැන් එතකොට අපි දන්නවා ඔය විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් අර මැද්දේ තියන සංස්කාරය, ඒ කියන්නේ පරාමාසයයි ඉදංසච්චයයි අතර තියන සංස්කාරය. ඔය රේඛාව දික් කළා ම භය අගතිය දක්වා ගමන් කරනවා කියන එක, ඒක ඉක්මනින් සිද්ධ වෙනවා කියලත් ඉගෙන ගත්තා. ඔය රේඛාව parallel වෙනවා, අවිද්‍යා අනුසය රේඛාවට. ඒ රේඛාව ඇන්දොතින් ඒ වේදනාව අපි දන්නවා නේ අර වේදනාවයි ජරාවයි ඒ රේඛාව දික් කළා ම අසම්පජානයට යන්නේ. දැන් ඔය කිව්ව රේඛාව parallel වෙනවා ඒකට.

ඊට පස්සේ දැන් මට තේරුණා මේ භාවනාව යන්නේ, දැන් ඊයේ අපි කතා කළා නේ, අර නන්දිය තුළ, අසම්පජානයයි අප්පට්චේධයයි කියන එක. ඒ අප්පට්චේධය කිව්වහම අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට යන එක නොදන්නාකම කියන එක.

එහෙම නම් ඉතින් අද භාවනාවේ බලන්න තියෙන්නේ ඔය අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යන එක. එතකොට අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යනවා කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ, අන්ත එතෙන්නේදී මම රහතන් වහන්සේගෙන් උදව්වක් ඉල්ලුවහම, බලන්නෙයි කියන එක කිව්වා අර

“නාමරූප වේතනා පරාමාස ජීන diamond එකක් තියෙනවා නේ” එතකොට අන්න ඒ කැල්ල බලන්න කිව්වා. එතකොට දැන් අපි ඉගෙන ගත්තා, කායුඡ්ජ්ජකතාවය මගින් අර ජීනයේ ඉඳන්, දැන් අට වෙනි රවුම නේ. එතනින් පස්සෙ තවත් කරකවලා අවිද්‍යා ආශ්‍රව වෙන්න ඉඩ දෙන්නෙ නැහැයි කියලා. ඒක කැරකුවහම තවදුරටත් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇති වෙනවා. එහෙම නම් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යන්න නොදෙන එක තමයි මෙතනින් අපි ඒක කරන්නෙ. ඉතින් දැන් සම්පූර්ණයෙන් picture එක ජේනවා නේ. දැන් මෙතන මේ diamond එක යන්න දෙන්නෙ නැත්නම් ඉතින් එහෙනම් ඉතින් නාමරූප කියන කොටස කියන එක, ඒක නැති වෙන්න ඕන. ඉතින් නාමරූප කියන එක නැති වෙන්න නම්, ස්පර්ශයේ කතාව නැති වෙන්න ඕන. ඉතින් එහෙනම් අර සාතං අසාතං ගාථාව, කෙළවරට එනවා. රූපේ විභූතෙ න චුසන්ති එස්සා.

එතකොට රූපයේ විභූතිය කොහොම ද ඇති වෙන්නේ? “න සඤ්ඤ සඤ්ඤී න විසඤ්ඤ සඤ්ඤී” ඒ ගාථාවට එන්න ඕන. ඒකෙ පෙන්නුවා නේ ඔක්කොම මේ සඤ්ඤා නිසා නේ ද පපඤ්ච සඬ්ඛා කියලා එතනින් ඒකෙ, එතෙන්නට ම එන්න ඕන. ඒ හැර වෙන විසඳුමක් ඇත්තෙ නෑ. බුදුභාමුදුරුවෝ පෙන්නපු ධර්මය ම තමයි එතන තියෙන්නෙ. ඉතින් එතකොට දැන් ඉතින් මේකෙ බැලුවහම bottom line එක හැටියට ජේන්නෙ, රූපය අයිත් කරනවා කියන එක විතරක් නෙවෙයි රූපයේ විභූතිය කියන එක. ඒ ධර්මයටත් expectation එකක් නැති වෙන්න ඕන. රූපය භොයන්නේ නැති වෙන්නත් ඕන. දැන් ඔයගොල්ලො අලුතෙන් ධර්මයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා නේ. ධර්මයක් භොයන්නේ නැති වෙන්නත් ඕන. දෙක භොයනවා නම්. භොයනකන් කැරකෙනවා. ඔන්න ඕකයි තියෙන්නෙ. දෙපැත්ත ම නැති වෙන්න ඕන. ඒ හැරෙන්න විසඳුමක් නෑ. ඒ කියන්නෙ ඔක්කොම මච්ඡරි ටික යන්න එපායැ, ධම්මමච්ඡරිය දක්වා ම ඒක යන්න ඕන. ධම්මමච්ඡරිය අප්පට්චේධ line එක නේ.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

28/09/2015 - ගිද්ධිලෝභ

Giddhilobha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියලා වැඳ නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒ භාවනාවට පෙර ම, රහතන් වහන්සේ ඔය 26/08/2015 දුක්ඛ නිරෝධ භාවනාව බලන්නෙයි කියලා පැවසුවා. ඒකෙ තියෙනවා ඔය කාමච්ඡන්ද පැවතිය හැකි ය අවිද්‍යාව, අවිද්‍යාවෙන් අර තණ්හාව. ඒ අවිද්‍යාව කියන තැන සඤ්ඤාව නේ තියෙන්නෙ. එතකොට අර අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාර කියන එක.

ඉතින් ඕකෙ සම්බන්ධතාවයක් තියෙනවා. මේ 02/08/2015 ඒ නිබ්බාන භාවනාවේ, ඒකෙ diagram එකක් අපි සාකච්ඡා කරලා තියෙනවා. ඒකට මනස යොමු වුණා. ඒකේ තියෙන්නෙ මොකක් ද ඔය අත්තානුදිට්ඨිය නිසා අර මෝහ අගතියේ ඉඳන් මිච්ඡාදිට්ඨික පෙර අගයක් කියන එක තියෙනවා. ඒකෙන් අපිට අර සඤ්ඤාව දක්වා පවතිනවා කියලා එන එක. ඉතින් ඔතන අපි ඉගෙන ගත්තා, ඔය කායපාගුඤ්ඤතාවය මගින් ඉවත් වෙනවා කියලා ඒ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූප දක්වා එන්නා වූ ඒ කොටස. එතකොට ඊළඟට ඒ diagram එකේ ම, වේදනාව ඉඳන් චේතනාව දක්වා යන රේඛාව අපි දන්නවා නාමරූප එතන, පරාමාසයේ ඉඳන් නාමරූපයට එන්නා වූ රේඛාවකුත් තියෙනවා. ඒ රේඛාවේ, කායමුදුතාව මගින් ඉවත් වෙනවා කියලා, ඒ රේඛා දෙක අපි ඉගෙනගෙන තියෙනවා.

එතකොට ඔය දැන් ඊයේ භාවනාව බලද්දී, මම තේරුම් ගත්තා, ඔය කුඩය තුළ වූ අත්තා ධර්මය කියන එක. කුඩය කියලා කියන්නෙ, අර ස්පර්ශ සඤ්ඤා නාමරූප, ඔතන නේ අපි එන්නෙ, අර තණ්හාවෙන් අවිද්‍යාවෙන් අපි අර මාළුවා අරිනවා වාගේ, වතුර අරිනවා කියලා කිව්වෙ, මේ වේදනාවේ ඉඳන් එන්න. එතකොට ඒක අර අත්තානුදිට්ඨිය නිසා සිද්ධ වෙන එක නේ. එතකොට දැන් ඔය දකුණු අත පැත්තෙ තියෙන්නෙ සඤ්ඤා ඉඳන් නාමරූප කියන එකට, වම් අත පැත්තෙ තියෙන්නෙ ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට. පහළ තියෙන්නෙ වේදනා, එතකොට එතන අපේ කුඩය කියන එක තියෙනවා. ඉතින් ඔතන කෙනෙකුට ලියාගන්න පුළුවන් අත්තා ධර්මය කියලා වේදනාවයි සඤ්ඤාවයි අතර තිත් රේඛාවකින් යා කරලා.

එතකොට අපිට ජේනවා මේ ඊයේ භාවනාවලදී අපි පෙන්නුවේ, අර ආපහු අත්ත සඤ්ඤාවක් තියෙනවා නේ අපේ පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට උඩ අතට ලියන අත්තා. දැන් මෙතනත් තියෙනවා, වේදනාවේ ඉඳන් සඤ්ඤාව දක්වා අත්තා ධර්මය කියන එක. ඉතින් ඔය “න සඤ්ඤ සඤ්ඤී න විසඤ්ඤ සඤ්ඤී” කියන ගාථාවේ, මේ කුඩය දෙකට බෙදෙන බව මට මෙනෙහි වුණා.

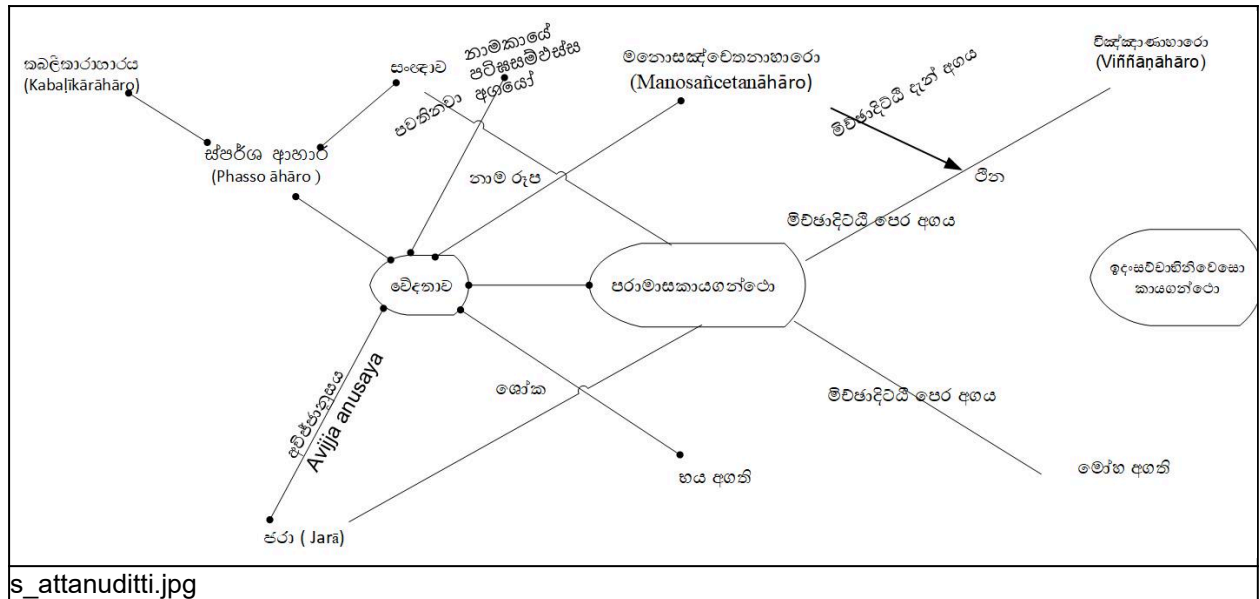
ඒ කියන්නේ අපි දන්නවා ඔය ඥාන පඨයේ තියෙනවා, අරූප ධ්‍යානය කියන ලකුණු කරන කොටස. ඒකෙ අපි ඒ රේඛාව ලකුණු කරනවා, මේ ශ්‍රද්ධාවේ ඉඳන් සතිය දක්වා. එතකොට සතිය කියන එක තියෙන්නේ ස්පර්ශයයි සඤ්ඤාවයි අතර. එතකොට අන්න ඒ කොටස මගින්, අන්න මේ කුඩය දෙකට බෙදෙනවා. අපි බලන්නේ කුඩයේ දකුණු පැත්ත. එතකොට ඒ දකුණු පැත්තේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූප දක්වා කියන එක, අරූප ධ්‍යානය නිසා ඇති වන පවතිනවා කියන සඤ්ඤා කොටස. ඒක තමයි ඒ පෙන්වන්නේ. ඒ කියන්නේ කුඩේ දකුණු පැත්තේ තියන එක. ආපහු කුඩේ දකුණු පැත්තේ, අපිට ජේනවා රේඛාවක් වශයෙන් ලකුණු කළොත් ඉතින් වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපයට තියන එක. එතකොට ඒවා තමයි වේදනා සහගත වූ, ධ්‍යාන සඤ්ඤා. උඩ තියෙනවා අරූප ධ්‍යානය නිසා පවතිනවා කියන සඤ්ඤාව, පහළ වේදනා සහගත වූ ධ්‍යාන සඤ්ඤා.

දැන් කුඩයේ වම් අත පැත්ත බැලුවා. එතකොට වම් අත පැත්තේදී අපිට ජේනවා, ඔය ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට රේඛාවක් තියෙනවා. ආන්න ඒක තමයි මේ සාමාන්‍ය සඤ්ඤාවක් ordinary perception කියන එක. අපි අර ඉගෙන ගත්තා නේ කලහ විවාද සූත්‍ර ඒ diagrams වල දී diagram 2 දී, න සඤ්ඤ සඤ්ඤී න විසඤ්ඤ සඤ්ඤී කියන ගාථාව.

එතකොට මෙන්න මේ කොටස බැලුවහම, මනස ඉතාමත් ම උතුම් ස්වභාවයකට පත් වුණා. ධර්මයවත් හොයන්නේ නෑ. දැන් ඊයේ පෙන්නුවා නේ ධර්මයවත් හොයන්න හොඳ නැහැයි කියන එක. ධර්මයවත් නොසොයයි. හරි සැනසීමක් තියෙනවා. නමුත් මේ සියල්ල ගැන ම අවබෝධයක් තියෙනවා. මනස ස්ථාවරයි. රූපයන්ගේ විභූතිය මනා කොට පවතිනවා, ඒ අවස්ථාවේදී. ඉතින් දැන් ඔය අත්ත සඤ්ඤාවක් අපි කිව්වා නේ වේදනාවේ ඉඳන් සඤ්ඤාව දක්වා ඒ කුඩය කියන කතාවේදී. දැන් ඔය සඤ්ඤාවේ ඉඳන් ස්පර්ශයට තියන එක, අපි අනිත් පැත්තට දික් කළොත් මොකද වෙන්නේ සඤ්ඤා ස්පර්ශ ගිද්ධිලෝභ. ආන්න එතෙන්නට ආවා. එතකොට උඩ තියෙන්නේ රූපය. රූපයේ ඉඳන් ඔන්න ස්පර්ශය පල්ලෙහා ගිද්ධිලෝභය. එතකොට මේකෙ කිසිවක් නෑ. රූපයත් ඒ ගැන ඇති වුණා වූ ගිද්ධිලෝභයත් නිසා ඇති වූ පුහු සඤ්ඤා පමණක් බව හොඳින් වැටහිලා, මම බොහෝ වෙලාවක් ඒකෙ හිටියා. ඇතියි කියලා පැවසුවා. ඒ

වෙලාවෙ කිව්වා අකනිට්ඨාවට යෑමට සුදුසුයි කියලා මේ වෙලාවෙදී. එහි ගියත් කිසිම බුදුවරයකුටත් ඇල්මක් නැති බව හොඳින් ම වැටහුණා.

මේක තමයි මං කළ භාවනාව.



s_attanuditti.jpg

(රූපය නොවන සේ පිළිපත් නොවෙමි) ප්‍රකාශිතයෙවන් සංඥ ඇත්තේ නො වෙයි, විකෘතිසංඥවෙන් විසංඥ වූයේ නො වෙයි, සංඥ විරහිත වූයේ ද නො වෙයි, ඉක්මවූ සංඥ ඇත්තේ ද නො වෙයි, මෙසේ (සංඥ සංඥිතාදිභාවයෙහි නො සිට) පිළිපත්තනුට රූපය නො වෙයි, තාමතෙදී ප්‍රසංඛිතයේ සංඥතිදන කොට ඇත්තනු ම වෙන් ද එහෙයිනි.

නා සඤ්ඤසඤ්ඤී නා විසඤ්ඤසඤ්ඤී, නොපි අසඤ්ඤී නා විභුතසඤ්ඤී;
එවං සමෙතස්ස විභොති රූපං, සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඨිබා.

නා සඤ්ඤසඤ්ඤී නා විසඤ්ඤසඤ්ඤී - ප්‍රකාශි සංඥාවෙන් සංඥා ඇත්තේ නොවෙයි, විකෘති සංඥාවෙන් විසංඥ වූයේ නොවෙයි.

- සඤ්ඤසඤ්ඤී - ප්‍රකාශි සංඥාවෙහි සිටිය ම කෙනෙක් වෙන් නම් ඔහු 'සඤ්ඤසඤ්ඤී' යැයි කියනු ලැබෙති. රූපය ඉක්මවා ගිය කල්හි ප්‍රකාශි සංඥාවෙහි නොසිටී.
- විසඤ්ඤසඤ්ඤී - උමතු වෙත් 'විසඤ්ඤසඤ්ඤී' යැයි කියනු ලැබෙති. හෙතෙම උමතුවෙන් නොවෙයි.

නොපි අසඤ්ඤී නා විභුතසඤ්ඤී - සංඥා විරහිත වූයේද නොවෙයි, ඉක්මවූ සංඥා ඇත්තේ ද නොවෙයි.

- අසඤ්ඤී - නිරෝධයට සමවැදුණාහු ද අසඤ්ඤ සන්ධියේ ද 'අසඤ්ඤී' යැයි කියනු ලැබෙති.
- විභුතසඤ්ඤී - සතර අරූප සමාපත්ති ලාභිහු විභුත සංඥා ඇත්තේ යැයි කියති.

එවං සමෙතස්ස විභොති රූපං - මෙසේ පිළිපත්තනුට රූපය නොවෙයි.

- මෙහි මහණ තෙමේ, සුඛය පහ කිරීමෙන්ද දුඃඛය පහකිරීමෙන්ද සොම්නස් දොම්නස් දෙදෙනා දුරුකිරීමෙන් දුක්ද නොවූ සැපද නොවූ උපෙක්ෂාවගේද සිහියගේද පිරිසිදු භාවය ඇති සතරවන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. සියලු අයුරින් රූපසංඥාව ඉක්මවීමෙන් ප්‍රතිසංඥාව නැතිකිරීමෙන් නානාත්ත සංඥාවන් මෙතෙහි නොකිරීමෙන් ආකාශය අනන්ත යැයි ආකාශානඤ්චායතන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. අරූප සමාපත්තියෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි.
- මෙසේ පිළිපත්තනුට රූපය නොවෙයි.

සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඨිබා - ප්‍රසංඛිතයේ සංඥා නිදාන කොට ඇත්තනුය

- පපඤ්ච - ප්‍රසංඛිතයේ තණ්හා ප්‍රසංඛිත, දිට්ඨි ප්‍රසංඛිත වශයෙන් දෙයාකාර වේ. ප්‍රසංඛිතයේ සංඥා නිදාන කොට ඇත්තනුය, සංඥාව සමුදය කොට ඇත්තනුය, සංඥාව ජාති කොට ඇත්තනුය, සංඥාව ප්‍රභව කොට ඇත්තනුය.

s_KalahaVivivadhaSutta_Diagrams2.pdf - Slide 6

29/09/2015 - මච්ඡරිය 5

Macchhariya 5

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියලා වැද නමස්කාර කළා. මෙතෙන්දීම සිත නතර වුණා. ඒකට හේතුවක් තියෙනවා. ඉතින් මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඒ හේතුව වුණේ, භාවනාවට පෙර ම 02/09/2015 මච්ඡරිය 3 භාවනාව බලන්නෙයි කියලා බුදුපියා පැවසුවා. එම භාවනාවේ බ්‍යාචාරාසනා කොටස හොඳින් විමසුවා. අර සම්මා ඥාන කොටස ඇති බවත් නිත්‍ය ස්වභාවය පහව ගොස් ක්‍රෝධ නොවන බවත් ඉගෙන ගත්තා. එතෙන්දී උද්ධව්වය තුළ පවතිනවා යන, ඒ කියන්නේ ආස්වාද ඉන්ද්‍රිය නිසා වන බලපෑම ඉවත් වීම බැලුවා. ඉතින් මේ නිත්‍ය ස්වභාවය නැති වීමට නම් තුන් ධර්මයක් වේතනාව දක්වා ගමන් කිරීම නැවතිය යුතුයි කියන, එක ම. මෙතෙහි කළා.

ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේතනාවට, වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාවට, පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට එන්නා වූ අත්තා කියන එක, ඒක නැති වෙන්නේ නැත්නම් මේක නැති වෙන්නේ නෑ. ඊයේ භාවනාවත් සමඟ මේක සම්බන්ධ වුණා. ඊයේ භාවනාව අවසානයේ දී අපි ඉගෙන ගත්තා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූප, අර කුඩයේ දකුණු අත පැත්ත, අරූප ධ්‍යාන නිසා පවතිනවා කියන සඤ්ඤාව. ඊළඟට වේදනා සහගත වූ ධ්‍යාන සඤ්ඤා, වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපයට එන එක. ඊළඟට ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට එන, සාමාන්‍ය වූ සඤ්ඤා නිසා වන වේදනා, අන්න ඒ කොටස මෙතෙහි කළා.

මෙසේ කුලමච්ඡරිය නැති වීමට නම් වේදනාව දක්වා එන්නා වූ සියලු පඵයෝ නැවතිය යුතු ය. අත්තානු දිට්ඨි triangle එකට සිත යොමු වුණා. වේදනා නිරෝධ භාවනාවේ කරුණු සිතට පැමිණියා. නිරෝධය කරා ගමන් කළා. නැවතත් මෙතෙහි කරන්න උත්සාහ කළා ම, නිරෝධයට ම පුනපුනා පැවතුණා. කැමති පරිදි නිරෝධය සිහි කරන්නේ, නිරෝධ වීම කියන එක සිදු වුණා. මේකේ අදහස තියෙන්නේ මේ භාවනාවේ. ධම්මමච්ඡරිය නැති වීමට නම් ප්‍රධාන සංස්කාරයෝ කුලමච්ඡරිය නැති වෙන්න ඕන. පෙර පෙන්වා දීපු අයුරින්. ඒ කියන්නේ මච්ඡරිය 2 භාවනාව අපි කළා, 01/09/2015. ආවාසමච්ඡරියත්, රූප ලාභ වශයෙන් නොගැනීම අත්තා නොවීමත්, අර මච්ඡරිය 4 භාවනාවෙදී පෙන්නා දුන්නා, ව්‍යාපාදයේ බලපෑම නිසා වණ්ණ මච්ඡරිය. ඒ කියන්නේ රූපය පවති යැයි කියලා සිතාගෙන වණ්ණ මච්ඡරිය ඇති වෙනවා. එනම්

ඇලුම් කටයුතු ආලම්බනය නිසා වන උද්ධවිච කොටස බැස යෑම, අත්ත සඤ්ඤාව පහ වීම මගින් සිදු වෙලා, වණ්ණ මච්ඡරිය බැස යෑමක් කියන එක, අන්න ඒක හොඳින් මට වැටහුණා. ඉතින් ඒ කියන්නෙ ධම්මමච්ඡරියට එන්නා වූ ප්‍රධාන සංස්කාරයේ ඉඳන් ඒ ඔක්කොම **components** ටික නැති වෙලා යන්න ඕන. ඉතින් ඒක තමයි ඔය ඊයේ භාවනාවත් එක්ක **connect** වෙලා ඒක ජේන්නෙ.

ඉතින් ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

